



ควบคุมทั่วยุจ แก่ใจด้วยเมตตา มุ่งพัฒนาสู่สากล

รวมกฎหมายราชทัณฑ์

พร้อมด้วย กฎกระทรวง ระเบียบ ข้อบังคับและประกาศ ที่เกี่ยวข้อง

รวมกฎหมายราชทัณฑ์ พร้อมด้วย กฎกระทรวง ระเบียบ ข้อบังคับและประกาศ ที่เกี่ยวข้อง

พิมพ์ที่

โรงพิมพ์ราชทัณฑ์

33/2 ถนนงามวงศ์วาน แขวงลาดยาว เขตจตุจักร กรุงเทพฯ 10900

โทรศัพท์ 0-2589-9336 โทรสาร 0-2589-9336

กรมราชทัณฑ์ กระทรวงยุติธรรม

DEPARTMENT OF CORRECTIONS

คำนำ

กรมราชทัณฑ์เป็นหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมทางอาญาที่มีภารกิจหลักคือ การควบคุมผู้กระทำความผิดให้เป็นไปตามคำพิพากษาของศาลและคำสั่งลงโทษของผู้มีอำนาจตามกฎหมาย โดยคุมขังไว้ในเรือนจำ ทัณฑสถาน สถานกักขัง หรือสถานกักกัน เพื่อให้ผู้ต้องโทษและผู้ที่ถูกศาลใช้วิธีการเพื่อความปลอดภัยไปสร้างความเดือดร้อนแก่สังคม และมุ่งแก้ไขและพัฒนาพฤติกรรมนิสัยบุคคลเหล่านี้ เพื่อเป็นการคืนคนดี มีคุณค่า สู่งสังคมภายหลังพ้นโทษ โดยงานภารกิจดังกล่าวเป็นงานที่ต้องปฏิบัติต่อชีวิต ร่างกาย และจิตใจของผู้กระทำความผิด การบริหารงานต้องอาศัยบทบัญญัติของกฎหมายมาเป็นมาตรการและหลักเกณฑ์ในการปฏิบัติ โดยคำนึงถึงศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ สิทธิ เสรีภาพ และสิทธิประโยชน์ที่ผู้กระทำความผิดพึงได้รับด้วย



นอกจากบทบัญญัติของกฎหมายตามนัยพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พุทธศักราช ๒๔๗๙ พระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติเกี่ยวกับการกักขังตามประมวลกฎหมายอาญา พ.ศ. ๒๕๐๖ และพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติเกี่ยวกับการกักกันตามประมวลกฎหมายอาญา พ.ศ. ๒๕๑๐ ซึ่งเป็นบทบัญญัติเฉพาะที่ใช้เป็นกฎหมายหลักในการปฏิบัติงานของกรมราชทัณฑ์แล้ว ยังมีบทบัญญัติของกฎหมายที่ตราไว้เพื่อการปฏิบัติตามอำนาจและหน้าที่ของกรมราชทัณฑ์อีกหลายฉบับ อาทิเช่น พระราชบัญญัติวินัยข้าราชการกรมราชทัณฑ์ พุทธศักราช ๒๔๘๒ พระราชบัญญัติการปฏิบัติเพื่อความร่วมมือระหว่างประเทศในการดำเนินการตามคำพิพากษาคดีอาญา พุทธศักราช ๒๕๒๗ เป็นต้น

เมื่อกฎหมายอันเกี่ยวกับการราชทัณฑ์เป็นข้อบังคับซึ่งใช้บังคับแก่บุคคลทุกคนและบุคคลเหล่านั้นโดยเฉพาะอย่างยิ่งข้าราชการและเจ้าหน้าที่ในสังกัดกรมราชทัณฑ์จำเป็นต้องเรียนรู้และทำความเข้าใจกับกฎหมายนั้นๆ ด้วย ความไม่รู้กฎหมายจะนำมาเป็นข้อแก้ตัวเพื่อให้พ้นจากความรับผิดชอบในทางอาญาและทางวินัยมิได้ ทุกคนจึงจำเป็นต้องศึกษา และนำหลักการของกฎหมายไปถือปฏิบัติอย่างเคร่งครัด อันจะเป็นผลให้ปัญหาในการปฏิบัติหน้าที่ราชการหมดไปหรือลดน้อยลงได้

ดังนั้น เพื่อสนับสนุนให้มีการนำมาตรการทางกฎหมายไปใช้ในการปฏิบัติงานของทุกหน่วยงาน กรมราชทัณฑ์จึงได้จัดทำหนังสือ “รวมกฎหมายราชทัณฑ์ พร้อมด้วยกฎกระทรวง ระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศที่เกี่ยวข้อง” เกี่ยวกับการควบคุมและการปฏิบัติต่อผู้ต้องขัง ผู้ต้องกักขัง และผู้ต้องกักกัน รวมถึงการปฏิบัติงานของข้าราชการและเจ้าหน้าที่ของกรมราชทัณฑ์ โดยนำกฎหมายที่มีผลบังคับใช้ในปัจจุบันมารวมไว้ในหนังสือ เล่มนี้ เพื่อให้เกิดความสะดวกในการนำไปใช้เป็นคู่มือในการปฏิบัติหน้าที่ และนำไปเผยแพร่หรือใช้ประโยชน์ในรูปแบบต่างๆ ได้โดยสะดวกรวดเร็วและถูกต้อง อันจะเป็นประโยชน์ต่อพันธกิจในการควบคุม บำบัด ฟื้นฟู และแก้ไขพฤติกรรมนิสัยของผู้ต้องขังฯ อย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นต่อไป

กรมราชทัณฑ์หวังว่า หนังสือเล่มนี้จะเป็นองค์ความรู้แก่ข้าราชการและเจ้าหน้าที่ของกรมราชทัณฑ์ ส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง นักศึกษา และประชาชน ตลอดจนผู้สนใจในกิจการราชทัณฑ์ ในการศึกษา ค้นคว้า อ้างอิง และการปฏิบัติงานได้เป็นอย่างดี

พันตำรวจเอก

(สุชาติ วงศ์อนันต์ชัย)

อธิบดีกรมราชทัณฑ์

มกราคม ๒๕๕๖

บทนำ

กรมราชทัณฑ์ (โดยกองนิติการ) ได้มีการจัดทำหนังสือ “รวมกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับที่เกี่ยวกับการปฏิบัติงานราชทัณฑ์” มาแล้วครั้งหนึ่งเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๔๗ เนื้อหาของหนังสือประกอบด้วยบทบัญญัติของกฎหมายอันเกี่ยวข้องกับการราชทัณฑ์ทั้งที่เป็นกฎหมายทั่วไปและกฎหมายเฉพาะ เพื่อให้ข้าราชการและเจ้าหน้าที่ในสังกัดกรมราชทัณฑ์ใช้เป็นคู่มือในการปฏิบัติหน้าที่

นับแต่ปี พ.ศ. ๒๕๔๗ เป็นต้นมา กรมราชทัณฑ์ได้มีการแก้ไขปรับปรุงความในกฎกระทรวงฯ ออกตามความในพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พุทธศักราช ๒๕๓๙ ระเบียบ ข้อบังคับ และหนังสือสั่งการ กรมราชทัณฑ์ในหลายฉบับ การจัดทำหนังสือในครั้งนี้ จึงเป็นการรวบรวมบทบัญญัติของกฎหมายฯ ที่มีผลบังคับใช้อยู่ในปัจจุบันทั้งหมด แม้จะมีระเบียบ ข้อบังคับบางเรื่องที่ได้บัญญัติไว้นานแล้ว ตั้งแต่ปี พุทธศักราช ๒๕๕๐ ก็ตาม อาทิ ระเบียบกรมราชทัณฑ์ ฉบับที่ ๔ เรื่อง การตั้งผู้คุมพิเศษ พุทธศักราช ๒๕๕๐ ระเบียบกรมราชทัณฑ์ ฉบับที่ ๒๓ เรื่อง การไหว้พระสวดมนต์ของผู้ต้องขัง พุทธศักราช ๒๕๕๓ เป็นต้น ทั้งนี้ เพื่อให้มีการเผยแพร่และถ่ายทอดเจตนารมณ์ของกฎหมายราชทัณฑ์ที่ได้มีการพัฒนา มาโดยลำดับ และต่อเนื่อง ซึ่งจะก่อให้เกิดประโยชน์ในการศึกษา ค้นคว้า และอ้างอิง ในการใช้กฎหมายราชทัณฑ์ได้อย่างดียิ่ง

ในบทบัญญัติของกฎหมายบางฉบับยังคงใช้ถ้อยคำตามความในต้นฉบับเดิม ซึ่งอาจเป็นภาษาที่แตกต่างไปจากภาษาที่ใช้อยู่ปัจจุบันไปบ้าง แต่จะคงไว้ซึ่งเจตนารมณ์ของการออกกฎหมาย ในขณะนั้น

หนังสือเล่มนี้ถือเป็นคู่มือสำคัญในการปฏิบัติงานของข้าราชการและเจ้าหน้าที่ของกรมราชทัณฑ์ ให้ดำเนินการตามภารกิจได้อย่างสมบูรณ์ สมประโยชน์แก่ทางราชการ

(นายโสภณ ธิติธรรมพฤษ)
รองอธิบดีกรมราชทัณฑ์ ฝ่ายวิชาการ

สารบัญ

หน้า

คำนำ

อธิบดีกรมราชทัณฑ์

บทนำ

รองอธิบดีกรมราชทัณฑ์ ฝ่ายวิชาการ

| | |
|--|----|
| ๑. พระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พุทธศักราช ๒๔๗๙ และกฎกระทรวงมหาดไทย ออกตามความในมาตรา ๕๘ แห่งพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พุทธศักราช ๒๔๗๙ | ๑ |
| ๑.๑ พระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พุทธศักราช ๒๔๗๙ | ๓ |
| ๑.๒ กฎกระทรวงมหาดไทยออกตามความในมาตรา ๕๘ แห่งพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พุทธศักราช ๒๔๗๙ | ๒๑ |
| ๑.๓ กฎกระทรวงมหาดไทยออกตามความในมาตรา ๕๘ แห่งพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พุทธศักราช ๒๔๗๙ (ฉบับที่ ๒) | ๔๘ |
| ๑.๔ กฎกระทรวงมหาดไทยออกตามความในมาตรา ๕๘ แห่งพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พุทธศักราช ๒๔๗๙ (ฉบับที่ ๓) | ๕๐ |
| ๑.๕ กฎกระทรวงมหาดไทยออกตามความในมาตรา ๕๘ แห่งพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พุทธศักราช ๒๔๗๙ (ฉบับที่ ๔) | ๕๒ |
| ๑.๖ กฎกระทรวงมหาดไทยออกตามความในมาตรา ๕๘ แห่งพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พุทธศักราช ๒๔๗๙ (ฉบับที่ ๕) | ๕๓ |
| ๑.๗ กฎกระทรวงมหาดไทยออกตามความในมาตรา ๕๘ แห่งพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พุทธศักราช ๒๔๗๙ (ฉบับที่ ๖) | ๕๕ |
| ๑.๘ กฎกระทรวงมหาดไทยออกตามความในมาตรา ๕๘ แห่งพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พุทธศักราช ๒๔๗๙ (ฉบับที่ ๗) | ๕๖ |
| ๑.๙ กฎกระทรวงมหาดไทยออกตามความในมาตรา ๕๘ แห่งพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พุทธศักราช ๒๔๗๙ (ฉบับที่ ๘) | ๕๗ |
| ๑.๑๐ กฎกระทรวงมหาดไทยออกตามความในมาตรา ๕๘ แห่งพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พุทธศักราช ๒๔๗๙ (ฉบับที่ ๙) | ๕๙ |
| ๑.๑๑ กฎกระทรวงมหาดไทยออกตามความในมาตรา ๕๘ แห่งพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พุทธศักราช ๒๔๗๙ (ฉบับที่ ๑๐) | ๖๑ |
| ๑.๑๒ กฎกระทรวงมหาดไทยออกตามความในมาตรา ๕๘ แห่งพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พุทธศักราช ๒๔๗๙ (ฉบับที่ ๑๑) | ๖๔ |
| ๑.๑๓ กฎกระทรวงมหาดไทยออกตามความในมาตรา ๕๘ แห่งพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พุทธศักราช ๒๔๗๙ (ฉบับที่ ๑๒) | ๖๖ |

สารบัญ (ต่อ)

| | |
|---|------------|
| ๑.๑๔ กฎกระทรวงมหาดไทยออกตามความในมาตรา ๕๘ แห่งพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พุทธศักราช ๒๔๗๙ (ฉบับที่ ๑๓) | ๖๙ |
| ๑.๑๕ กฎกระทรวงมหาดไทยออกตามความในมาตรา ๕๘ แห่งพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พุทธศักราช ๒๔๗๙ (ฉบับที่ ๑๔) | ๗๑ |
| ๒. พระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติเกี่ยวกับการกักขังตามประมวลกฎหมายอาญา พ.ศ. ๒๕๐๖ กฎกระทรวง และระเบียบที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติต่อผู้ต้องกักขัง | ๗๕ |
| ๒.๑ พระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติเกี่ยวกับการกักขังตามประมวลกฎหมายอาญา พ.ศ. ๒๕๐๖ | ๗๗ |
| ๒.๒ กฎกระทรวงว่าด้วยสิ่งของต้องห้ามนำเข้ามาในสถานที่กักขัง พ.ศ. ๒๕๕๒ | ๘๐ |
| ๓. พระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติเกี่ยวกับการกักกันตามประมวลกฎหมายอาญา พ.ศ. ๒๕๑๐ และกฎกระทรวงฯ | ๘๓ |
| ๓.๑ พระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติเกี่ยวกับการกักกันตามประมวลกฎหมายอาญา พ.ศ. ๒๕๑๐ | ๘๕ |
| ๓.๒ กฎกระทรวง (พ.ศ. ๒๕๑๔) ออกตามความในพระราชบัญญัติ วิธีปฏิบัติเกี่ยวกับการกักกันตามประมวลกฎหมายอาญา พ.ศ. ๒๕๑๐ | ๘๙ |
| ๔. พระราชบัญญัติวินัยข้าราชการกรมราชทัณฑ์ พุทธศักราช ๒๔๘๒ และประมวลจริยธรรมข้าราชการกรมราชทัณฑ์ | ๙๑ |
| ๔.๑ พระราชบัญญัติวินัยข้าราชการกรมราชทัณฑ์ พุทธศักราช ๒๔๘๒ | ๙๓ |
| ๔.๒ ประมวลจริยธรรมข้าราชการกรมราชทัณฑ์ | ๙๗ |
| ๕. พระราชบัญญัติการปฏิบัติเพื่อความร่วมมือระหว่างประเทศ ในการดำเนินการตามคำพิพากษาคดีอาญา พ.ศ. ๒๕๒๗ | ๑๐๕ |
| ๕.๑ พระราชบัญญัติการปฏิบัติเพื่อความร่วมมือระหว่างประเทศ ในการดำเนินการตามคำพิพากษาคดีอาญา พ.ศ. ๒๕๒๗ | ๑๐๗ |
| ๖. พระราชบัญญัติความร่วมมือระหว่างประเทศในเรื่องทางอาญา พ.ศ. ๒๕๓๕ | ๑๑๕ |
| ๖.๑ พระราชบัญญัติความร่วมมือระหว่างประเทศในเรื่องทางอาญา พ.ศ. ๒๕๓๕ | ๑๑๗ |
| ๗. พระราชกฤษฎีกาแก้ไขบทบัญญัติให้สอดคล้องกับการโอนอำนาจหน้าที่ของส่วนราชการ ให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๔๕ พ.ศ. ๒๕๔๕ | ๑๒๗ |
| ๗.๑ พระราชกฤษฎีกาแก้ไขบทบัญญัติให้สอดคล้องกับการโอนอำนาจหน้าที่ของส่วนราชการ ให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๔๕ พ.ศ. ๒๕๔๕ | ๑๒๙ |
| ๘. พระราชกฤษฎีกาโอนกิจการบริหารและอำนาจหน้าที่ของส่วนราชการ ให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๔๕ พ.ศ. ๒๕๔๕ | ๑๔๗ |
| ๘.๑ พระราชกฤษฎีกาโอนกิจการบริหารและอำนาจหน้าที่ของส่วนราชการ ให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๔๕ พ.ศ. ๒๕๔๕ | ๑๔๙ |

สารบัญ (ต่อ)

| | |
|---|-----|
| ๙. กฎกระทรวงแบ่งส่วนราชการกรมราชทัณฑ์ กระทรวงยุติธรรม พ.ศ. ๒๕๔๕ | ๑๙๙ |
| ๙.๑ กฎกระทรวงแบ่งส่วนราชการกรมราชทัณฑ์ กระทรวงยุติธรรม พ.ศ. ๒๕๔๕ | ๒๐๑ |
| ๑๐. กฎสำนักนายกรัฐมนตรี ฉบับที่ ๘๓ (พ.ศ. ๒๕๓๗) ออกตามความในพระราชบัญญัติ เครื่องแบบข้าราชการฝ่ายพลเรือน พุทธศักราช ๒๔๗๘ | ๒๐๗ |
| ๑๐.๑ กฎสำนักนายกรัฐมนตรี ฉบับที่ ๘๓ (พ.ศ. ๒๕๓๗) ออกตามความในพระราชบัญญัติ เครื่องแบบข้าราชการฝ่ายพลเรือน พุทธศักราช ๒๔๗๘ | ๒๐๙ |
| ๑๑. ระเบียบที่เกี่ยวกับงานราชทัณฑ์ | ๒๑๙ |
| ๑๑.๑ ระเบียบกระทรวงมหาดไทย เรื่อง การพักการลงโทษ | ๒๒๑ |
| ๑๑.๒ ระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการติดตาม และ สอดส่องความประพฤติผู้ได้รับพักการลงโทษ พ.ศ. ๒๕๐๗ | ๒๓๑ |
| ๑๑.๓ ระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการควบคุมผู้ต้องขัง ที่ได้รับอนุญาตให้ออกไปรักษาตัวภายนอกเรือนจำ พ.ศ. ๒๕๒๑ | ๒๓๓ |
| ๑๑.๔ ระเบียบกระทรวงยุติธรรม ว่าด้วยหลักเกณฑ์ และวิธีการประหารชีวิตนักโทษ พ.ศ. ๒๕๔๖ | ๒๓๕ |
| ๑๑.๕ ระเบียบกระทรวงยุติธรรม ว่าด้วยการตรวจเรือนจำของคณะกรรมการเรือนจำ พ.ศ. ๒๕๔๗ | ๒๓๙ |
| ๑๑.๖ ระเบียบกระทรวงยุติธรรม ว่าด้วยสภาที่ปรึกษาการราชทัณฑ์ พ.ศ. ๒๕๔๗ | ๒๔๓ |
| ๑๑.๗ ระเบียบกระทรวงยุติธรรม ว่าด้วยสภาที่ปรึกษาการราชทัณฑ์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๐ | ๒๔๖ |
| ๑๑.๘ ระเบียบกระทรวงยุติธรรม ว่าด้วยการจ่ายเงินรางวัลให้ผู้ต้องขัง ที่กระทำการตามหน้าที่ซึ่งต้องประสบอันตราย พ.ศ. ๒๕๕๒ | ๒๔๘ |
| ๑๑.๙ ระเบียบกรมราชทัณฑ์ ฉบับที่ ๔ เรื่อง การตั้งผู้คุมพิเศษ | ๒๕๑ |
| ๑๑.๑๐ ระเบียบกรมราชทัณฑ์ ฉบับที่ ๕ เรื่อง การลาของผู้ต้องขัง | ๒๕๔ |
| ๑๑.๑๑ ระเบียบกรมราชทัณฑ์ ฉบับที่ ๖ เรื่อง การอนุญาตให้ผู้ต้องขังออกไปรักษาตัว นอกเรือนจำ | ๒๕๘ |
| ๑๑.๑๒ ระเบียบกรมราชทัณฑ์ ฉบับที่ ๘/๒๕๘๑ เรื่อง การย้ายผู้ต้องขังไปดำเนินคดี ที่เรือนจำอื่น | ๒๖๑ |
| ๑๑.๑๓ ระเบียบกรมราชทัณฑ์ (ฉบับที่ ๑๐) เรื่อง การชี้แจงระเบียบ ข้อบังคับของเรือนจำให้ผู้ต้องขังทราบ | ๒๖๒ |
| ๑๑.๑๔ ระเบียบกรมราชทัณฑ์ ฉบับที่ ๑๒ เรื่อง การเลี้ยงอาหารผู้ต้องขัง ที่มีเชื้อชาติหรือสังกัดต่างประเทศ | ๒๖๓ |
| ๑๑.๑๕ ระเบียบกรมราชทัณฑ์ (ฉบับที่ ๑๖) เรื่อง เด็กในความดูแลของผู้ต้องขังติดมายังเรือนจำ | ๒๖๕ |
| ๑๑.๑๖ ระเบียบกรมราชทัณฑ์ (ฉบับที่ ๒๐) เรื่อง การทำความเคารพของผู้ต้องขัง | ๒๗๐ |
| ๑๑.๑๗ ระเบียบกรมราชทัณฑ์ (ฉบับที่ ๒๓) เรื่อง การไหว้พระสวดมนต์ของผู้ต้องขัง | ๒๗๒ |
| ๑๑.๑๘ ระเบียบกรมราชทัณฑ์ ฉบับที่ ๒๕ เรื่อง การตัดผมสำหรับผู้ต้องขัง | ๒๗๖ |

สารบัญ (ต่อ)

| | | |
|-------|---|-----|
| ๑๑.๑๙ | ระเบียบกรมราชทัณฑ์ ว่าด้วยการรับและการปล่อยตัวผู้ถูกกักกัน พ.ศ. ๒๕๑๑ | ๒๗๗ |
| ๑๑.๒๐ | ระเบียบกรมราชทัณฑ์ ว่าด้วยร้านสงเคราะห์ผู้ต้องขัง พ.ศ. ๒๕๑๓ | ๒๗๙ |
| ๑๑.๒๑ | ระเบียบกรมราชทัณฑ์ ว่าด้วยร้านสงเคราะห์ผู้ต้องขัง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๗ | ๒๘๒ |
| ๑๑.๒๒ | ระเบียบกรมราชทัณฑ์ ว่าด้วยการส่งนักโทษเด็ดขาด ออกไปทำงานสาธารณะนอกเรือนจำ พ.ศ. ๒๕๒๓ | ๒๘๔ |
| ๑๑.๒๓ | ระเบียบกรมราชทัณฑ์ ว่าด้วยการปฏิบัติหน้าที่เวรยามรักษาการณ์ กลางคืนและกลางวันในวันหยุดราชการของเรือนจำหรือทัณฑสถาน พ.ศ. ๒๕๒๕ | ๒๙๑ |
| ๑๑.๒๔ | ระเบียบกรมราชทัณฑ์ ว่าด้วยการจ่ายเงินค่ารักษาพยาบาล ค่าทำขวัญ และ ค่าใช้จ่ายอื่นๆ แก่นักโทษเด็ดขาดที่ส่งออกไปทำงานสาธารณะนอกเรือนจำ พ.ศ. ๒๕๒๙ | ๒๙๕ |
| ๑๑.๒๕ | ระเบียบกรมราชทัณฑ์ ว่าด้วยการเลื่อนและลดชั้น นักโทษเด็ดขาด พ.ศ. ๒๕๓๖ | ๒๙๗ |
| ๑๑.๒๖ | ระเบียบกรมราชทัณฑ์ ว่าด้วยการเลื่อนและลดชั้น นักโทษเด็ดขาด (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ | ๓๐๕ |
| ๑๑.๒๗ | ระเบียบกรมราชทัณฑ์ ว่าด้วยการเลื่อนและลดชั้น นักโทษเด็ดขาด (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๕ | ๓๐๗ |
| ๑๑.๒๘ | ระเบียบกรมราชทัณฑ์ ว่าด้วยเครื่องแต่งกายสำหรับผู้ต้องขัง พ.ศ. ๒๕๓๘ | ๓๐๙ |
| ๑๑.๒๙ | ระเบียบกรมราชทัณฑ์ ว่าด้วยการรับ จ่าย และเก็บรักษาเงินกองทุน อาจารย์พระมหาบัว ญาณสัมปันโน วัดป่าบ้านตาด อุดรธานี พ.ศ. ๒๕๓๙ | ๓๑๑ |
| ๑๑.๓๐ | ระเบียบกรมราชทัณฑ์ ว่าด้วยการใช้อาวุธปืน และเครื่องกระสุนปืน พ.ศ. ๒๕๔๓ | ๓๑๔ |
| ๑๑.๓๑ | ระเบียบกรมราชทัณฑ์ ว่าด้วยการปฏิบัติราชการ เพื่อประชาชนเกี่ยวกับการ การขอลากิจ การขอย้ายกลับภูมิลำเนาให้ผู้ต้องขัง และการบริการ รับส่งจดหมายของผู้ต้องขัง พ.ศ. ๒๕๔๖ | ๓๒๖ |
| ๑๑.๓๒ | ระเบียบกรมราชทัณฑ์ ว่าด้วยการปฏิบัติราชการหรือประชาชนเกี่ยวกับการ การลดชั้นตอนและระยะเวลาในการปฏิบัติราชการ พ.ศ. ๒๕๔๗ | ๓๒๙ |
| ๑๑.๓๓ | ระเบียบกรมราชทัณฑ์ ว่าด้วยเงินบำรุงทัณฑสถาน โรงพยาบาลราชทัณฑ์ กรมราชทัณฑ์ พ.ศ. ๒๕๔๘ | ๓๓๒ |
| ๑๑.๓๔ | ระเบียบกรมราชทัณฑ์ ว่าด้วยเงินบำรุงทัณฑสถาน โรงพยาบาลราชทัณฑ์ กรมราชทัณฑ์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ | ๓๓๕ |
| ๑๑.๓๕ | ระเบียบกรมราชทัณฑ์ ว่าด้วยเงินผลประโยชน์ที่ได้จากการฝึกวิชาชีพ และ การใช้แรงงานผู้ต้องขัง พ.ศ. ๒๕๔๘ | ๓๓๗ |
| ๑๑.๓๖ | ระเบียบกรมราชทัณฑ์ ว่าด้วยเงินผลประโยชน์ที่ได้จากการฝึกวิชาชีพ และ การใช้แรงงานผู้ต้องขัง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ | ๓๔๑ |
| ๑๑.๓๗ | ระเบียบกรมราชทัณฑ์ ว่าด้วยเครื่องแบบพนักงานราชการ พ.ศ. ๒๕๔๘ | ๓๔๒ |
| ๑๑.๓๘ | ระเบียบกรมราชทัณฑ์ ว่าด้วยการยกเลิกระเบียบกรมราชทัณฑ์ ฉบับที่ ๓ เรื่อง การลงโทษเขียน พ.ศ. ๒๔๘๐ พ.ศ. ๒๕๔๘ | ๓๔๖ |

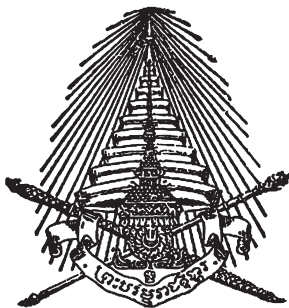
สารบัญ (ต่อ)

| | | |
|------------|--|------------|
| ๑๑.๓๙ | ระเบียบกรมราชทัณฑ์ ว่าด้วยการใช้จ่ายเงินผลพลอยได้ประเภท เงินทุนพัฒนาพหุตินิสัย เพื่อการจัดสวัสดิการผู้ต้องขัง พ.ศ. ๒๕๔๘ | ๓๔๗ |
| ๑๑.๔๐ | ระเบียบกรมราชทัณฑ์ ว่าด้วยการให้ความคุ้มครองพยานที่เป็นผู้ถูกคุมขัง หรือ ผู้ถูกกักกันในคดีอาญา ในความควบคุมของกรมราชทัณฑ์ พ.ศ. ๒๕๔๙ | ๓๔๙ |
| ๑๑.๔๑ | ระเบียบกรมราชทัณฑ์ ว่าด้วยการยกเลิกระเบียบกรมราชทัณฑ์ บางฉบับที่ไม่เหมาะสมกับกาลปัจจุบัน พ.ศ. ๒๕๔๙ | ๓๕๓ |
| ๑๑.๔๒ | ระเบียบกรมราชทัณฑ์ ว่าด้วยการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังกักขัง พ.ศ. ๒๕๔๙ | ๓๕๔ |
| ๑๑.๔๓ | ระเบียบกรมราชทัณฑ์ ว่าด้วยการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังกักขัง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๙ | ๓๗๕ |
| ๑๑.๔๔ | ระเบียบกรมราชทัณฑ์ ว่าด้วยการรับจ่ายเงินฝากของผู้ต้องขังในเรือนจำ พ.ศ. ๒๕๕๓ | ๓๗๖ |
| ๑๑.๔๕ | ระเบียบกรมราชทัณฑ์ ว่าด้วยการดำเนินการกับสิ่งของต้องห้ามและเงิน พ.ศ. ๒๕๕๔ | ๓๙๐ |
| ๑๑.๔๖ | ระเบียบกรมราชทัณฑ์ ว่าด้วยการคัดเลือกนักโทษเด็ดขาดจ่ายออก ทำงานนอกเรือนจำ พ.ศ. ๒๕๕๕ | ๓๙๓ |
| ๑๒. | ข้อบังคับที่เกี่ยวกับงานราชทัณฑ์ | ๓๙๗ |
| ๑๒.๑ | ข้อบังคับกรมราชทัณฑ์ ว่าด้วยหลักเกณฑ์การจ่ายเงิน ผลพลอยได้เพื่อเป็นค่าซ่อมแซม ต่อเติมหรือปรับปรุงเรือนจำ | ๓๙๙ |
| ๑๒.๒ | ข้อบังคับกรมราชทัณฑ์ ว่าด้วยหลักเกณฑ์การจ่ายเงิน ผลพลอยได้เพื่อการปฏิบัติราชการของเรือนจำอื่น | ๔๐๐ |
| ๑๒.๓ | ข้อบังคับกระทรวงมหาดไทย ที่ ๑/๒๕๐๕ เรื่อง การให้ประโยชน์แก่นักโทษเด็ดขาด | ๔๐๖ |
| ๑๒.๔ | ข้อบังคับกรมราชทัณฑ์ (ฉบับที่ ๕) เรื่อง เด็กในความดูแลของผู้ต้องขังติดมาด้วยเรือนจำ | ๔๐๗ |
| ๑๒.๕ | ข้อบังคับกรมราชทัณฑ์ ฉบับที่ ๘ เรื่อง การศึกษาและอบรมผู้ต้องขัง | ๔๐๙ |
| ๑๒.๖ | ข้อบังคับที่ ๑๒/๒๔๘๔ เรื่อง กำหนดการสูบบุหรี่ของผู้ต้องขัง | ๔๑๑ |
| ๑๒.๗ | ข้อบังคับกรมราชทัณฑ์ ฉบับที่ ๑๘/๒๔๘๔ เรื่อง การรับจ่าย และการควบคุมผู้ต้องขังออกทำงานนอกเรือนจำ | ๔๑๓ |
| ๑๒.๘ | ข้อบังคับที่ ๔/๒๔๘๕ เรื่อง การรายงานตน | ๔๑๖ |
| ๑๒.๙ | ข้อบังคับที่ ๑๙/๒๔๘๕ เรื่อง การซื้อเครื่องบริโภคเลี้ยงผู้ต้องขัง โดยวิธีประมูลเป็นรายสิ่งหรือเรือนจำจัดซื้อเอง | ๔๑๗ |
| ๑๒.๑๐ | ข้อบังคับที่ ๒๑/๒๔๘๕ เรื่อง การเคารพ | ๔๑๘ |
| ๑๒.๑๑ | ข้อบังคับที่ ๑๕/๒๔๘๖ เรื่อง การตรวจค้นผู้ต้องขังที่นำเข้าและนำออกจากห้องขัง | ๔๑๙ |
| ๑๒.๑๒ | ข้อบังคับที่ ๒๗/๒๔๘๖ เรื่อง การปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าพนักงาน ในระหว่างอยู่ยามรักษาการณ์ | ๔๒๐ |
| ๑๒.๑๓ | ข้อบังคับกรมราชทัณฑ์ ว่าด้วยการจ่ายเงินผลประโยชน์เป็นรางวัล ฉบับที่ ๔ พ.ศ. ๒๕๒๑ | ๔๒๑ |

สารบัญ (ต่อ)

| | | |
|--------------------|---|------------|
| ๑๒.๑๔ | ข้อบังคับกรมราชทัณฑ์ ว่าด้วยการสัมภาษณ์ผู้ต้องขัง และการถ่ายภาพ ภาพยนตร์ วิดิทัศน์ ภายในเรือนจำ พ.ศ. ๒๕๔๐ | ๔๒๔ |
| ๑๒.๑๕ | ข้อบังคับกรมราชทัณฑ์ ว่าด้วยการยกเลิกข้อบังคับกรมราชทัณฑ์ ฉบับที่ ๙ เรื่อง ห้ามผู้ต้องขังรับประทานหมาก พุทธศักราช ๒๔๘๓ พ.ศ. ๒๕๔๘ | ๔๒๖ |
| ๑๒.๑๖ | ข้อบังคับกรมราชทัณฑ์ ว่าด้วยการยกเลิกข้อบังคับกรมราชทัณฑ์ บางฉบับที่ไม่เหมาะสมกับกาลปัจจุบัน พ.ศ. ๒๕๔๙ | ๔๒๗ |
| ๑๒.๑๗ | ข้อบังคับกรมราชทัณฑ์ ว่าด้วยการจ่ายเงินผลประโยชน์ (เงินผลพลอยได้) เป็นรางวัล ฉบับที่ ๕ พ.ศ. ๒๕๔๘ | ๔๒๙ |
| ๑๒.๑๘ | ข้อบังคับกรมราชทัณฑ์ ว่าด้วยเด็กในความดูแลของผู้ต้องขังกักขัง ติดมายังสถานที่กักขัง พ.ศ. ๒๕๕๐ | ๔๓๐ |
| ๑๒.๑๙ | ข้อบังคับกรมราชทัณฑ์ ว่าด้วยหลักเกณฑ์การจ่ายเงินบำรุงโรงพยาบาล ในลักษณะเงินค่าตอบแทนหรือเงินตอบแทนพิเศษ พ.ศ. ๒๕๕๓ | ๔๓๖ |
| ๑๒.๒๐ | ข้อบังคับกรมราชทัณฑ์ ว่าด้วยการเยี่ยมการติดต่อของบุคคลภายนอก ต่อผู้ต้องขัง และการเข้าดูกิจการหรือติดต่อการงานกับเรือนจำ พ.ศ. ๒๕๕๕ | ๔๔๔ |
| ๑๒.๒๑ | ข้อบังคับกรมราชทัณฑ์ ว่าด้วยความสะดวกในเรือนจำสำหรับผู้ต้องขัง พ.ศ. ๒๕๕๕ | ๔๕๓ |
| ๑๓. | ประกาศที่เกี่ยวกับงานราชทัณฑ์ | ๔๕๕ |
| ๑๓.๑ | ประกาศกระทรวงยุติธรรม เรื่อง การกำหนดส่วนราชการตามกฎหมายกระทรวงบางส่วนราชการกรมราชทัณฑ์ กระทรวงยุติธรรม พ.ศ. ๒๕๔๕ พ.ศ. ๒๕๔๙ | ๔๕๗ |
| ๑๓.๒ | ประกาศกระทรวงยุติธรรม เรื่อง การกำหนดอำนาจการคุมขังของเรือนจำ พ.ศ. ๒๕๕๔ | ๔๖๓ |
| ๑๓.๓ | ประกาศกรมราชทัณฑ์ เรื่อง การกำหนดชนิด ประเภท และปริมาณ ของยาหรือสารพิษที่ใช้ในการประหารชีวิตนักโทษ | ๔๗๐ |
| ๑๓.๔ | ประกาศกรมราชทัณฑ์ เรื่อง การกำหนดแบบและขนาดของ เครื่องพันธนาการประเภทกุญแจมือและกุญแจเท้า | ๔๗๑ |
| ๑๓.๕ | ประกาศกรมราชทัณฑ์ เรื่อง การกำหนดแบบและขนาด ของเครื่องพันธนาการประเภทกุญแจมือและกุญแจเท้า (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๕ | ๔๗๗ |
| คณะผู้จัดทำ | | ๔๘๔ |

พระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พุทธศักราช ๒๔๗๙
และกฎกระทรวงมหาดไทยออกตามความในมาตรา ๕๘
แห่งพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พุทธศักราช ๒๔๗๙



พระราชบัญญัติราชทัณฑ์
พุทธศักราช ๒๕๗๙

ในพระปรมาภิไธยสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวอานันทมหิดล
คณะผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์
(ตามประกาศประธานสภาผู้แทนราษฎร
ลงวันที่ ๒๐ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๗๘)
อาทิตยทิพอาภา
เจ้าพระยามรราช
พล.อ. เจ้าพระยาพิชเยนทรโยธิน
ตราไว้ ณ วันที่ ๒๓ พฤศจิกายน พุทธศักราช ๒๕๗๙
เป็นปีที่ ๓ ในรัชกาลปัจจุบัน

โดยที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติว่า สมควรปรับปรุงกฎหมายการราชทัณฑ์เพื่อให้เหมาะสมแก่กาลสมัย
จึงมีพระบรมราชโองการให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาผู้แทนราษฎร
ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า “พระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พุทธศักราช ๒๕๗๙”

มาตรา ๒^๑ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้ภายหลัง ๔ เดือนนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๓ ตั้งแต่วันใช้พระราชบัญญัตินี้เป็นต้นไป ให้ยกเลิกพระราชบัญญัติลักษณะเรือนจำ ร.ศ. ๑๒๐
กับทั้งบรรดากฎหมาย กฎ และข้อบังคับอื่น ๆ ในส่วนที่มีบัญญัติไว้แล้วในพระราชบัญญัตินี้ หรือซึ่งมีข้อความขัดหรือแย้ง
กับพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้ เว้นแต่จะมีข้อความแสดงให้เห็นเป็นอย่างอื่น

(๑) “เรือนจำ” หมายความว่า ที่ซึ่งใช้ควบคุมกักขังผู้ต้องขังกับทั้งสิ่งที่ใช้ต่อเนื่องกัน และให้หมายความ
รวมตลอดถึงที่อื่นใดซึ่งรัฐมนตรีได้กำหนดและประกาศในราชกิจจานุเบกษาวางอาณาเขตไว้โดยชัดเจน

(๒) “ผู้ต้องขัง” หมายความว่า รวมตลอดถึงนักโทษเด็ดขาด คนต้องขังและคนฝาก

^๑ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๕๓/-/หน้า ๗๗๕/๒๙ พฤศจิกายน ๒๕๗๙

(๓)^๒ “นักโทษเด็ดขาด” หมายความว่า บุคคลซึ่งถูกขังไว้ตามหมายจำคุกภายหลังคำพิพากษาถึงที่สุด และหมายความรวมถึงบุคคลซึ่งถูกขังไว้ตามคำสั่งที่ขอด้วยกฎหมายในหลังโทษด้วย

(๔) “คนต้องขัง” หมายความว่า บุคคลที่ถูกขังไว้ตามหมายขัง

(๕) “คนฝาก” หมายความว่า บุคคลที่ถูกฝากให้ควบคุมไว้ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา หรือกฎหมายอื่นโดยไม่มีหมายอาญา

(๖) “นักโทษพิเศษ” หมายความว่า นักโทษเด็ดขาดซึ่งส่งไปอยู่ทัณฑนิคมตามพระราชบัญญัตินี้

(๗) “รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีว่าการกระทรวงซึ่งบังคับบัญชาการราชทัณฑ์

(๘) “อธิบดี” หมายความว่า อธิบดีกรมราชทัณฑ์

มาตรา ๕ พระราชบัญญัตินี้มิให้ใช้บังคับถึงเรือนจำทหาร

ลักษณะ ๑

เรือนจำ

หมวด ๑

ข้อความทั่วไป

มาตรา ๖ รัฐมนตรีมีอำนาจกำหนดประเภทหรือชั้นของเรือนจำ หรือสั่งให้จัดอาณาเขตภายในเรือนจำ ออกเป็นส่วน ๆ ทั้งนี้ ให้คำนึงถึงประเภท ชั้น เพศของผู้ต้องขังหรือความประสงค์ในการอบรมผู้ต้องขังด้วย

มาตรา ๗ บุคคลภายนอกซึ่งได้รับอนุญาตให้เข้าไปในเรือนจำเพื่อกิจธุระก็ดี เยี่ยมผู้ต้องขังก็ดี เพื่อประโยชน์อย่างอื่นก็ดี จักต้องปฏิบัติตามข้อบังคับซึ่งอธิบดีได้ตั้งและประกาศไว้โดยเปิดเผย

หมวด ๒

การรับตัวผู้ต้องขัง

มาตรา ๘ เจ้าพนักงานเรือนจำจะไม่รับบุคคลใด ๆ ไว้เป็นผู้ต้องขังในเรือนจำ เว้นแต่จะได้รับหมายอาญา หรือเอกสารอันเป็นคำสั่งของเจ้าพนักงานผู้มีอำนาจ

มาตรา ๙ ถ้าผู้ต้องขังมีเด็กอายุต่ำกว่าสิบหกปี อยู่ในความดูแลของตนติดมาซึ่งเรือนจำ และปรากฏว่าไม่มีผู้ใดจะเลี้ยงดูเด็กนั้น จะอนุญาตให้เด็กนั้นอยู่ในเรือนจำภายใต้บังคับเงื่อนไขตั้งระบุไว้ในข้อบังคับที่อธิบดีตั้งขึ้น หรือจะส่งไปยังสถานที่อื่นใดอันได้จัดตั้งขึ้นเป็นพิเศษเพื่อการนี้ก็ได้

บทบัญญัติในวรรคก่อนให้ใช้บังคับแก่เด็กที่เกิดในเรือนจำด้วย

^๒ มาตรา ๔ (๓) แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๒๒

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติราชทัณฑ์ (ฉบับที่ ๓) คือ เนื่องจากกฎหมายว่าด้วยราชทัณฑ์ยังไม่ได้กำหนดวิธีปฏิบัติแก่บุคคลซึ่งถูกขังไว้ตามคำสั่งที่ขอด้วยกฎหมาย สมควรกำหนดให้บุคคลดังกล่าวเป็นนักโทษเด็ดขาดเพื่อให้ได้รับสิทธิเสมือนนักโทษเด็ดขาดตามคำพิพากษาของศาล จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้ขึ้น

มาตรา ๑๐ ให้แพทย์ตรวจอนามัยของผู้ที่ถูกจับตัวเข้าไว้ใหม่

อนึ่ง ให้เจ้าพนักงานเรือนจำตรวจและบันทึกข้อความเกี่ยวแก่ลักษณะแห่งความผิดที่ผู้นั้นได้กระทำ ตำนาน รูปพรรณ ความแข็งแรงแห่งร่างกายและความสามารถทางสติปัญญา กับข้อความอื่น ๆ ตามข้อบังคับที่อธิบดีได้ตั้งขึ้นไว้

เมื่อเจ้าพนักงานเรือนจำร้องขอ ให้เจ้าพนักงานฝ่ายปกครองผู้มีอำนาจทำการสอบสวนหรือสืบสวน การกระทำผิดอาญาส่งรายงานแสดงประวัติของผู้ต้องขังให้แก่เจ้าพนักงานเรือนจำ

หมวด ๓

การแยกและย้ายผู้ต้องขัง

มาตรา ๑๑ รัฐมนตรีมีอำนาจแยกประเภทหรือชั้นของผู้ต้องขังและวางเงื่อนไขในการย้ายจากประเภทหรือ ชั้นหนึ่งไปยังอีกประเภทหรือชั้นหนึ่งโดยวิธีเลื่อนชั้นหรือลดชั้นตลอดจนการปฏิบัติต่าง ๆ สำหรับผู้ต้องขัง

คนต้องขังและคนฝากให้แยกขังไว้ต่างหากจากนักโทษเด็ดขาดเท่าที่จะกระทำได้

มาตรา ๑๒ การย้ายผู้ต้องขังจากเรือนจำหนึ่งไปยังอีกเรือนจำหนึ่งนั้นให้เป็นไปตามคำสั่งของอธิบดี

หมวด ๔

อำนาจและหน้าที่ของเจ้าพนักงานเรือนจำ

มาตรา ๑๓ รัฐมนตรีมีอำนาจกำหนดอำนาจและหน้าที่ของเจ้าพนักงานเรือนจำในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการงาน และความรับผิดชอบตลอดจนเงื่อนไขที่จะปฏิบัติตามอำนาจและหน้าที่นั้น

มาตรา ๑๔ ห้ามมิให้ใช้เครื่องพันธนาการแก่ผู้ต้องขัง เว้นแต่

(๑) เป็นบุคคลที่น่าจะทำอันตรายต่อชีวิตหรือร่างกายของตนเองหรือผู้อื่น

(๒) เป็นบุคคลวิกลจริต หรือจิตที่ไม่สมประกอบอันอาจเป็นภัยอันตรายต่อผู้อื่น

(๓) เป็นบุคคลที่น่าจะพยายามหลบหนีการควบคุม

(๔) เมื่อถูกคุมตัวไปนอกเรือนจำ เจ้าพนักงานผู้มีหน้าที่ควบคุมเห็นเป็นการสมควรที่จะต้องให้ใช้เครื่อง

พันธนาการ

(๕) เมื่อรัฐมนตรีสั่งว่าเป็นการจำเป็นจะต้องใช้เครื่องพันธนาการเนื่องแต่สภาพของเรือนจำหรือสภาพการณ์

ของท้องถิ่น

ภายใต้บังคับอนุมาตรา (๔) และ (๕) แห่งมาตรานี้ ให้พัศดีเป็นเจ้าหน้าที่มีอำนาจที่จะสั่งให้ใช้เครื่อง พันธนาการแก่ผู้ต้องขังและที่จะเพิกถอนคำสั่งนั้น

มาตรา ๑๕ รัฐมนตรีมีอำนาจกำหนดชนิดอาวุธที่เจ้าพนักงานเรือนจำจะพึงใช้ และวางเงื่อนไขในการถือ หรือมีอาวุธนั้น ๆ

มาตรา ๑๖ เจ้าพนักงานเรือนจำอาจใช้อาวุธนอกจากอาวุธปืนแก่ผู้ต้องขังได้ในกรณีต่อไปนี้

(๑) เมื่อปรากฏว่าผู้ต้องขังกำลังหลบหนีหรือพยายามจะหลบหนี และไม่มีทางจะป้องกันอย่างอื่นนอกจากใช้อาวุธ

(๒) เมื่อผู้ต้องขังหลายคนก่อการวุ่นวายหรือพยายามใช้กำลังเปิดหรือทำลายประตู รั้ว หรือกำแพงเรือนจำ

(๓) เมื่อปรากฏว่าผู้ต้องขังจะใช้กำลังกายทำร้ายเจ้าพนักงานหรือผู้อื่น

มาตรา ๑๗ เจ้าพนักงานเรือนจำอาจใช้อาวุธปืนแก่ผู้ต้องขังได้ในกรณีต่อไปนี้

(๑) ผู้ต้องขังไม่ยอมวางอาวุธ เมื่อเจ้าพนักงานสั่งให้วาง

(๒) ผู้ต้องขังที่กำลังหลบหนีไม่ยอมหยุด ในเมื่อเจ้าพนักงานสั่งให้หยุดและไม่มีทางอื่นที่จะจับกุมได้

(๓) ผู้ต้องขังตั้งแต่สามคนขึ้นไป ก่อการวุ่นวายหรือพยายามใช้กำลังเปิดหรือทำลายประตู รั้ว หรือกำแพงเรือนจำหรือใช้กำลังกายทำร้ายเจ้าพนักงานหรือผู้อื่น และไม่ยอมหยุดในเมื่อเจ้าพนักงานสั่งให้หยุด

ถ้ามีเจ้าพนักงานเรือนจำผู้มีอำนาจเหนือตนอยู่ในที่นั้นด้วย จะใช้อาวุธปืนได้ก็ต่อเมื่อได้รับคำสั่งจากเจ้าพนักงานผู้นั้นแล้วเท่านั้น

มาตรา ๑๘ ในกรณีเหตุฉุกเฉินอันอาจเป็นอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของผู้ต้องขัง ถ้าเจ้าพนักงานเรือนจำไม่สามารถจะย้ายผู้ต้องขังไปควบคุมไว้ ณ ที่อื่นได้ทันท่วงที จะปล่อยผู้ต้องขังไปชั่วคราวก็ได้ แต่ผู้ต้องขังที่ถูกปล่อยไปนั้นต้องกลับมาเรือนจำ หรือรายงานตนยังสถานีตำรวจ หรือที่ว่า การอำเภอภายในกำหนดยี่สิบสี่ชั่วโมงนับตั้งแต่วันที่ปล่อยไป และปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าหน้าที่นั้น ๆ ถ้าผู้ต้องขังที่ถูกปล่อยไปละเลยไม่ปฏิบัติตามดังกล่าวนี้ ให้ถือว่ามีความผิดฐานหลบหนีการควบคุม เว้นแต่จะมีข้อแก้ตัวอันควร

มาตรา ๑๙ ในการจับกุมผู้หลบหนีภายในยี่สิบสี่ชั่วโมงนับตั้งแต่วันที่หนีไป เจ้าพนักงานเรือนจำอาจใช้อำนาจตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๑๕ ถึง ๑๗ แห่งพระราชบัญญัตินี้โดยอนุโลม เมื่อสิ้นกำหนดเวลานี้แล้ว จะใช้อำนาจเช่นนั้นต่อไปมิได้ แต่ทั้งนี้ไม่เป็นการตัดอำนาจของเจ้าพนักงานเรือนจำในอันที่จะจัดการจับกุมผู้หลบหนีโดยประการอื่น

มาตรา ๒๐ ถ้าผู้ต้องขังได้รับบาดเจ็บสาหัส หรือถึงตาย ในขณะที่ช่วยเหลือเจ้าพนักงานเรือนจำทำการตามหน้าที่ดังกล่าวไว้ในหมวดนี้ ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๒๖ แห่งพระราชบัญญัตินี้มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๒๑ เจ้าพนักงานเรือนจำใช้อำนาจที่ได้ให้ไว้ในหมวดนี้โดยสุจริต และตามเงื่อนไขที่ระบุไว้ ไม่ต้องรับผิดชอบทางแพ่งหรืออาญาในผลแห่งการกระทำของตน

หมวด ๕

การงาน

มาตรา ๒๒ นักโทษเด็ดขาดต้องทำงานตามคำสั่งของเจ้าพนักงานเรือนจำ

มาตรา ๒๒ ทวิ^๓ ในกรณีที่เจ้าพนักงานเรือนจำสั่งให้นักโทษเด็ดขาดออกไปทำงานสาธารณะนอกเรือนจำให้อธิบดีแต่งตั้งคณะกรรมการคณะหนึ่งไม่น้อยกว่าสามคนเป็นผู้พิจารณาคัดเลือกนักโทษเด็ดขาดซึ่งเหลือโทษจำคุกไม่เกินสองปี เพื่อทำงานสาธารณะตามมาตรานี้

นักโทษเด็ดขาดซึ่งต้องโทษในลักษณะความผิดดังต่อไปนี้ไม่อยู่ในข่ายได้รับการพิจารณาคัดเลือกตามวรรคหนึ่ง

- (๑) ความผิดต่อองค์พระมหากษัตริย์ พระราชินี รัชทายาท และผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์
- (๒) ความผิดต่อความมั่นคงของรัฐภายในราชอาณาจักร
- (๓) ความผิดต่อความมั่นคงของรัฐภายนอกราชอาณาจักร
- (๔) ความผิดตามกฎหมายว่าด้วยยาเสพติดให้โทษ

ลักษณะของงานสาธารณะ การแต่งตั้งกรรมการ การส่งและการจัดส่งนักโทษเด็ดขาดออกไปทำงานสาธารณะนอกเรือนจำ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๒๓ คนต้องขังและคนฝากต้องทำงานแต่ละเพาะที่เกี่ยวกับความสะอาดหรืออนามัยของตน หรือการสุขภาพในส่วนตัวส่วนหนึ่งแห่งเรือนจำ

คนต้องขังระหว่างอุทธรณ์หรือฎีกาอาจต้องทำงานเพื่อยังการบำรุงรักษาเรือนจำให้ดียิ่งขึ้น
ผู้ต้องขังคนใดสมัครเข้าทำงานอย่างอื่น ก็อาจอนุญาตให้ทำได้

มาตรา ๒๔ การงานที่ผู้ต้องขังได้ทำไปแล้วนั้นอาจคำนวณเป็นราคาเงินตามที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวง

มาตรา ๒๕ ผู้ต้องขังไม่มีสิทธิจะได้ค่าจ้าง แต่กฎกระทรวงที่กล่าวไว้ในมาตราก่อนอาจกำหนดให้แบ่งรายได้ อันเกิดจากการงานของผู้ต้องขังโดยหักค่าใช้จ่ายออกเสียก่อนให้เป็นรางวัลแก่ผู้ต้องขังและเจ้าพนักงานเรือนจำ

มาตรา ๒๖ ถ้าผู้ต้องขังได้รับบาดเจ็บสาหัส หรือถึงตาย ในขณะที่ทำการตามหน้าที่อันอาจเป็นอันตรายต่อความปลอดภัย หรือชีวิตของผู้ต้องขังดังระบุไว้ในกฎกระทรวง ก็ให้ได้รับรางวัลเป็นจำนวนตามแต่เจ้ากระทรวงจะวินิจฉัยโดยพิเคราะห์ถึงพฤติการณ์แห่งกรณี รางวัลเช่นว่านี้ถ้าผู้ต้องขังตายให้จ่ายแก่ผู้รับมรดก

^๓ มาตรา ๒๒ ทวิ เพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๒๓

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติราชทัณฑ์ (ฉบับที่ ๔) คือ เพื่อเพิ่มกิจกรรมของการฝึกอบรมและใช้แรงงานนักโทษเด็ดขาดขึ้นมาอีกลักษณะหนึ่ง ให้เกิดประโยชน์แก่กิจการสาธารณะ และเกิดประโยชน์แก่นักโทษเด็ดขาดด้วย อีกทั้งเป็นการจูงใจให้นักโทษเด็ดขาดประพฤติดี อยู่ในระเบียบวินัย มีความอดุสาหะ ตั้งใจรับการศึกษาอบรมและทำงานแข็งขันขึ้น สมควรให้นักโทษเด็ดขาดออกไปทำงานสาธารณะนอกเรือนจำโดยให้ได้ลดวันต้องโทษจำคุกไม่เกินจำนวนวันที่ออกไปทำงานสาธารณะนั้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้ขึ้น

หมวด ๖

การศึกษาและการอบรม

มาตรา ๒๗ อธิบดีมีอำนาจออกข้อบังคับว่าด้วยการศึกษาและการอบรมผู้ต้องขัง

มาตรา ๒๘ บรรดาเครื่องอุปกรณในการศึกษาและการอบรม เช่น เครื่องมือ เครื่องใช้ สมุดหนังสือนั้น รัฐบาลจะเป็นผู้จัดหาให้ แต่ผู้ต้องขังจะนำของตนเองมาใช้ก็ได้เมื่อได้รับอนุญาตแล้ว

หมวด ๗

อนามัยและสุขภาพ

มาตรา ๒๙ ให้ผู้ต้องขังที่ป่วยเจ็บหรือเป็นหญิงมีครรภ์ได้รับการรักษาพยาบาลตามควร

มาตรา ๓๐ เมื่อแพทย์ผู้ควบคุมการอนามัยของผู้ต้องขังยื่นรายงานแสดงความคิดเห็นว่าผู้ต้องขังคนใดป่วยเจ็บและถ้าคงรักษาพยาบาลอยู่ในเรือนจำจะไม่ทุเลาดีขึ้น อธิบดีจะอนุญาตให้ผู้ต้องขังคนนั้นไปรักษาตัวในสถานที่อื่นใดนอกเรือนจำโดยมีเงื่อนไขอย่างไรก็ได้แล้วแต่จะเห็นสมควรก็ได้

ในกรณีดังกล่าวมาในวรรคก่อน มิให้ถือว่าผู้ต้องขังนั้นพ้นจากการคุมขัง และถ้าผู้ต้องขังไปเสียจากสถานที่ซึ่งได้รับอนุญาตให้ไปอยู่รักษาตัว ให้ถือว่ามีความผิดฐานหลบหนีการควบคุม

หมวด ๘

วินัย

มาตรา ๓๑ ผู้ต้องขังจะต้องปฏิบัติตามระเบียบและข้อบังคับของเรือนจำ

มาตรา ๓๒ นักโทษเด็ดขาดคนใดแสดงให้เห็นความประพฤติดี มีความอดุสสาหะ ความก้าวหน้าในการศึกษาและทำการงานเกิดผลดี หรือทำความชอบแก่ราชการเป็นพิเศษ อาจได้รับประโยชน์อย่างหนึ่งหรือหลายอย่าง ดังต่อไปนี้

(๑) ให้ความสะดวกในเรือนจำตามที่อธิบดีกำหนดไว้ในข้อบังคับ

(๒) เลื่อนชั้น

(๓) ตั้งให้มีตำแหน่งหน้าที่ช่วยเหลือเจ้าพนักงานเรือนจำ

(๔) ลาไม่เกินสี่วันในคราวหนึ่ง โดยไม่รวมเวลาที่ต้องใช้ในการเดินทางเข้าด้วย เมื่อมีความจำเป็นเห็นประจักษ์เกี่ยวกับกิจธุระสำคัญหรือกิจการในครอบครัว แต่ห้ามมิให้ออกไปนอกราชอาณาจักรสยาม และต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขที่รัฐมนตรีได้กำหนดไว้ ระยะเวลาที่อนุญาตให้ลาครั้งนี้มิให้หักออกจากการคำนวณกำหนดโทษ

(๕) พักการลงโทษภายใต้บังคับเงื่อนไขตามที่รัฐมนตรีกำหนดไว้ แต่การพักลงโทษนี้จะพึงกระทำได้ต่อเมื่อนักโทษเด็ดขาดได้รับโทษมาแล้วไม่น้อยกว่าหนึ่งในสามของกำหนดโทษตามหมายศาลในขณะนั้น หรือไม่น้อยกว่าสิบปี

ในกรณีที่ต้องโทษจำคุกตลอดชีวิตและระยะเวลาที่จะต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขนั้นให้กำหนดไม่น้อยกว่าหนึ่งปีแต่ไม่เกินกว่ากำหนดโทษที่ยังเหลืออยู่

(๖)^๔ ลดวันต้องโทษจำคุกให้เดือนละไม่เกินห้าวันตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง แต่การลดวันต้องโทษจำคุกจะพึงกระทำได้ต่อเมื่อนักโทษเด็ดขาดได้รับโทษจำคุกตามคำพิพากษาถึงที่สุดมาแล้วไม่น้อยกว่าหกเดือน หรือน้อยกว่าสิบปีในกรณีที่ต้องโทษจำคุกตลอดชีวิตที่มีการเปลี่ยนโทษจำคุกตลอดชีวิตเป็นโทษจำคุกมีกำหนดเวลา

(๗)^๕ ในการลดวันต้องโทษตาม (๖) ให้มีคณะกรรมการประกอบด้วย ผู้แทนของกรมราชทัณฑ์ กรมตำรวจ กรมอัยการ กรมประชาสัมพันธ์ และจิตแพทย์จากกรมการแพทย์เป็นผู้พิจารณาโดยมติเสียงส่วนมาก

(๘)^๖ นักโทษเด็ดขาดที่ส่งออกไปทำงานสาธารณชนนอกเรือนจำตามมาตรา ๒๒ ทวิ ให้ได้ลดวันต้องโทษจำคุกลงอีกไม่เกินจำนวนวันที่ทำงานสาธารณชนนั้นและอาจได้รับรางวัลด้วยก็ได้ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๓๓ ให้ผู้ต้องขังได้รับการเยี่ยมเยียนหรือติดต่อกับบุคคลภายนอก โดยเฉพาะอย่างยิ่งจากทนายตามความที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๘ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ทั้งนี้ ภายใต้ข้อบังคับที่อธิบดีวางไว้

มาตรา ๓๔ ภายใต้บังคับบทบัญญัติในภาค ๗ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ว่าด้วยอภัยโทษเปลี่ยนโทษหนักเป็นเบา และลดโทษ ผู้ต้องขังยังมีสิทธิในอันที่จะยื่นคำร้องทุกข์ หรือเรื่องราวใด ๆ ต่อเจ้าหน้าที่เรือนจำ อธิบดี รัฐมนตรี หรือตุลาเถลี่ยา ถวายฎีกาต่อพระมหากษัตริย์ได้ ตามที่รัฐมนตรีกำหนดไว้

มาตรา ๓๕ เมื่อผู้ต้องขังคนใดกระทำผิดวินัย ให้เจ้าพนักงานเรือนจำผู้มีหน้าที่พิจารณาโดยถ่องแท้ แล้วลงโทษสถานหนึ่งสถานใด หรือหลายสถาน ดังต่อไปนี้

(๑) ภาคทัณฑ์

(๒) งดการเลื่อนชั้นโดยมีกำหนดเวลา

(๓) ลดชั้น

(๔) ตัดการอนุญาตให้ได้รับการเยี่ยมเยียนหรือติดต่อไม่เกินสามเดือน เว้นไว้แต่ในกรณีที่ระบุไว้ในมาตรา ๘ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

(๕) ลดหรืองดประโยชน์และรางวัลทั้งหมดหรือแต่บางส่วนบางอย่าง

(๖) ขังเดี่ยวไม่เกินสามเดือน

(๗) ขังห้องมืดไม่มีเครื่องหลับนอนไม่เกินสองวันในสัปดาห์หนึ่ง โดยความเห็นชอบของแพทย์

^๔ มาตรา ๓๒ (๖) เพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๒๐

^๕ มาตรา ๓๒ (๗) เพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๒๐

^๖ มาตรา ๓๒ (๘) เพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๒๓

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติราชทัณฑ์ (ฉบับที่ ๒) คือ เพื่อบังคับให้นักโทษเด็ดขาดประพฤติดี อยู่ในระเบียบวินัย มีความอดสาหัส ตั้งใจรับการศึกษาอบรมและทำงานฝึกวิชาชีพมากขึ้น และเพื่อลดปัญหาผู้พ้นโทษกระทำผิดซ้ำ สมควรให้มีการลดวันต้องโทษจำคุกให้แก่ นักโทษเด็ดขาดที่ประพฤติตนดี เพื่อให้ได้รับการปล่อยตัวจากเรือนจำเร็วขึ้น และหลังจากปล่อยตัวจากเรือนจำแล้วให้นักโทษเด็ดขาดผู้นั้นยังอยู่ภายใต้การควบคุมความประพฤติของพนักงานเจ้าหน้าที่จนกว่าจะครบกำหนดโทษ ในการนี้จำเป็นต้องแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยราชทัณฑ์ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้ขึ้น

(๘) เชี่ยนคราวหนึ่งไม่เกินยี่สิบที ในความควบคุมของแพทย์ แต่ห้ามเชี่ยนคราวต่อไป เว้นแต่จะล่วงพ้นเวลาสามสิบวันจากวันเชี่ยนคราวที่แล้ว ถ้าผู้ต้องขังเป็นหญิงห้ามเชี่ยน

(๙)^๗ ตัดจำนวนวันที่ได้รับการลดวันต้องโทษจำคุกตามมาตรา ๓๒ (๖)

ในกรณีและเงื่อนไขอย่างใดจะลงโทษตั้งระบุไว้ข้างต้นให้กำหนดไว้ในกฎกระทรวง

มาตรา ๓๖ ถ้าปรากฏว่าผู้ต้องขังที่จะได้รับโทษตั้งว่ามาในมาตราก่อนนั้นป่วยเจ็บ หรือมีเหตุอันควรอย่างอื่นใดซึ่งจะต้องยกขึ้นพิจารณา จะงดการลงโทษนั้นไว้ก่อนก็ได้

อนึ่งพนักงานเจ้าหน้าที่อาจเพิกถอนการลงโทษอย่างใด ๆ เสียได้เมื่อมีเหตุสมควร แต่ต้องได้รับอนุญาตจากผู้บัญชาการเรือนจำ

มาตรา ๓๗ ในกรณีที่ผู้ต้องขังได้กระทำความผิดอาญาขึ้นภายในเรือนจำ และความผิดนั้นเป็นเพียงลหุโทษ หรือความผิดต่อมาตรา ๔๕ แห่งพระราชบัญญัตินี้ก็ดี ความผิดฐานประทุษร้ายแก่ทรัพย์สินของเรือนจำก็ดี ฐานพยายามจะหลบหนีก็ดี แทนที่จะนำเรื่องขึ้นเสนอต่อพนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อดำเนินการสอบสวนหรือฟ้องร้องตามกฎหมาย ให้ผู้บัญชาการเรือนจำมีอำนาจวินิจฉัยลงโทษฐานผิดวินัยตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัตินี้ได้

ข้อความตามมาตรา ๓๕ ไม่ตัดสิทธิของเอกชนที่จะเป็นโจทก์ยื่นฟ้องคดีอาญาหรือคดีแพ่ง ดังบัญญัติไว้ในประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

หมวด ๙

ทรัพย์สินของผู้ต้องขัง

มาตรา ๓๘ ให้กำหนดไว้ในกฎกระทรวงว่า ทรัพย์สินชนิดใดผู้ต้องขังอาจ หรือไม่อาจนำเข้ามา หรือเก็บรักษาไว้ในเรือนจำ กับทั้งการเก็บรักษาให้ความปลอดภัยและคืนทรัพย์สินนั้น ๆ

มาตรา ๓๙ ทรัพย์สินซึ่งผู้ต้องขังนำเข้ามาหรือเก็บรักษาไว้ในเรือนจำโดยมิได้รับอนุญาตเพื่อการนั้น โดยชอบจากเจ้าพนักงานเรือนจำ ถ้าเป็นสิ่งของต้องห้ามตามมาตรา ๓๖ ให้ริบเป็นของแผ่นดิน ถ้าเป็นสิ่งมีสภาพเป็นของสด เสียได้ หรือเป็นของอันตรายหรือโสโครก ให้เจ้าพนักงานเรือนจำทำลายเสีย

สิ่งของอันจะเก็บรักษาไว้ในเรือนจำไม่ได้เนื่องจากขนาด น้ำหนัก หรือสภาพ และผู้ต้องขังไม่สามารถจะฝากไว้แก่บุคคลภายนอกได้นั้น อาจทำลายหรือขายทอดตลาดเสียได้ เงินที่ขายได้นั้นให้เก็บไว้ให้แก่ผู้ต้องขัง

มาตรา ๔๐ ทรัพย์สินของผู้ต้องขังที่ตกค้างอยู่ในเรือนจำให้ริบเป็นของแผ่นดินเสีย ในกรณีต่อไปนี้

๑. ผู้ต้องขังหลบหนีพ้นกำหนดหนึ่งปี นับจากวันหลบหนี
๒. ผู้ต้องขังถูกปล่อยตัวแล้วไม่รับทรัพย์สินหรือรางวัลของตนไปภายในกำหนดสามเดือนนับจากวันปล่อยตัว

^๗ มาตรา ๓๕ (๙) เพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๒๐

หมวด ๑๐ การปล่อยและพักการลงโทษ

มาตรา ๔๑ ในกรณีที่ผู้ต้องขังถึงกำหนดปล่อยป่วยหนักไม่สามารถไปจากเรือนจำได้ และขออนุญาตอยู่รักษาตัวในเรือนจำต่อไป ให้ผู้บัญชาการเรือนจำใช้ดุลยพินิจอนุญาตตามคำขอนั้นได้ แต่ทั้งนี้ต้องรายงานให้อธิบดีทราบ

มาตรา ๔๒ นักโทษเด็ดขาดที่ถูกปล่อยพ้นโทษไปนั้นมีสิทธิได้รับใบสำคัญในการปล่อย

มาตรา ๔๓ นักโทษเด็ดขาดซึ่งได้รับการพักการลงโทษตามมาตรา ๓๒ (๕) หรือนักโทษเด็ดขาดซึ่งได้ลดวันต้องโทษจำคุกตามมาตรา ๓๒ (๖) หรือ (๘) และถูกปล่อยตัวไปก่อนครบกำหนดโทษ ตามหมายศาลในขณะนั้น ต้องปฏิบัติตนโดยเคร่งครัดตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้สำหรับความประพฤติของตน ถ้าไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขนั้นข้อหนึ่งข้อใด นักโทษเด็ดขาดผู้นั้นอาจถูกจับมาอีกโดยมีต้องมีหมายจับหรือหมายจำคุกและนำกลับเข้าจำคุกต่อไปตามกำหนดโทษที่ยังเหลืออยู่ และให้ผู้มีอำนาจสั่งการพักการลงโทษตามมาตรา ๓๒ (๕) หรือการลดวันต้องโทษจำคุกตามมาตรา ๓๒ (๖) หรือ (๘) สั่งถอนการพักการลงโทษหรือถอนการลดวันต้องโทษจำคุกที่ยังเหลืออยู่ และจะลงโทษทางวินัยอีกด้วยก็ได้

หมวด ๑๑ การตรวจเรือนจำ

มาตรา ๔๔ รัฐมนตรีมีอำนาจตั้งคณะกรรมการเรือนจำและกำหนดอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการในการตรวจพิจารณากิจการของเรือนจำและให้คำแนะนำแก่เจ้าพนักงานเรือนจำ

คณะกรรมการนี้มีจำนวนไม่เกินห้า นาย ซึ่งจะได้แต่งตั้งจาก

- (๑) ข้าราชการตุลาการสังกัดกระทรวงยุติธรรม
- (๒) ข้าราชการสังกัดกระทรวงธรรมการ
- (๓) ข้าราชการสังกัดกระทรวงเกษตรราธิการ
- (๔) ข้าราชการสังกัดกระทรวงการคลัง
- (๕) ข้าราชการสังกัดกระทรวงการต่างประเทศ
- (๖) เจ้าพนักงานแพทย์
- (๗) เจ้าพนักงานอัยการ และ
- (๘) ข้าราชการหรือบุคคลอื่น ตามแต่รัฐมนตรีจะเห็นสมควร

^๔ มาตรา ๔๓ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๒๐ และพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๒๓

หมวด ๑๒

ความผิดเกี่ยวกับเรือนจำ

มาตรา ๔๕ ผู้ใดเข้าไปในเรือนจำโดยมิได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่ก็ดี หรือบังอาจรับจาก หรือส่งมอบแก่ผู้ต้องขัง นำเข้ามาหรือเอาออกไปจากเรือนจำซึ่งเงินหรือสิ่งของต้องห้ามโดยทางใดๆ อันฝ่าฝืนระเบียบหรือข้อบังคับของเรือนจำก็ดี ผู้นั้นมีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าร้อยบาท หรือจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือทั้งปรับทั้งจำ

ถ้าผู้กระทำความผิดเป็นเจ้าพนักงานมีหน้าที่เกี่ยวข้องกับเรือนจำ หรือกรมราชทัณฑ์ให้เพิ่มโทษเป็นทวีคูณเงินและสิ่งของต้องห้ามที่นำเข้ามาในเรือนจำโดยฝ่าฝืนบทมาตรานี้ให้รับเป็นของแผ่นดิน

มาตรา ๔๖ บุคคลใดได้รับมอบหมายโดยข้อสัญญาให้กระทำการงานของเรือนจำ และได้รับผู้ต้องขังไว้ในความควบคุมเพื่อทำการงานนั้น กระทำให้ผู้ต้องขังหลบหนีไปโดยเจตนาหรือประมาท ให้ถือว่ามีความผิดตามมาตรา ๑๖๘ และ ๑๖๙ แห่งกฎหมายลักษณะอาญา แล้วแต่กรณี

ลักษณะ ๒

ทัณฑนิคม

มาตรา ๔๗ รัฐมนตรีมีอำนาจตั้งทัณฑนิคม เพื่อควบคุมและดำเนินการฝึกอบรมนักโทษเด็ดขาดในชั้นถัดจากเรือนจำต่อไป และมีอำนาจที่จะยุบเลิกทัณฑนิคมนั้น

การตั้งและยุบเลิกทัณฑนิคมให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ในการประกาศตั้งให้กำหนดเขตต์ของทัณฑนิคมไว้โดยชัดเจน

มาตรา ๔๘ นักโทษเด็ดขาดคนใดมีคุณสมบัติดังจะกล่าวต่อไปนี้ อาจถูกส่งไปอยู่ทัณฑนิคม

(๑) เป็นผู้ประพฤติดี

(๒) มีความอดุสาหะ

(๓) มีความสามารถโดยแสดงให้เห็นผลดีในการศึกษาและการงาน

นักโทษเด็ดขาดเช่นนี้ต้องรับโทษในเรือนจำมาแล้วไม่น้อยกว่าหนึ่งในสี่ของกำหนดโทษ แต่โทษที่เหลือต้องไม่น้อยกว่า ๒ ปี หรือถ้าเป็นโทษจำคุกตลอดชีวิตต้องรับโทษมาแล้วไม่น้อยกว่าเจ็ดปี

มาตรา ๔๙ นักโทษพิเศษอาจได้รับอนุญาตให้นำสามี ภรรยา ญาติสืบสายโลหิตโดยทางตรงลงมา หรือตรงขึ้นไป ไปอยู่ร่วมด้วยได้

บุคคลดังกล่าวมาในวรรคก่อน เมื่อขณะอยู่ในทัณฑนิคมต้องปฏิบัติตามระเบียบและข้อบังคับของทัณฑนิคมนั้น ๆ

มาตรา ๕๐ นักโทษพิเศษอาจได้รับอนุญาตให้หาประโยชน์บนที่ดินแปลงใดแปลงหนึ่งซึ่งได้จัดไว้ เพื่อการนั้นเป็นการชั่วคราวโดยเงื่อนไขอย่างใดอย่างหนึ่งตามที่เห็นสมควร และอาจได้รับเครื่องมือเครื่องใช้และเครื่องอุปโภคอย่างอื่นตามที่เห็นว่าจำเป็น เพื่อทำการเพาะปลูกบนที่ดินนั้น

มาตรา ๕๑ ครอบครัวของนักโทษพิเศษนั้นอาจได้รับเครื่องนุ่งห่มและเครื่องยังชีพอย่างอื่น ที่จำเป็นมีปริมาณโดยควร

มาตรา ๕๒ ค่าเครื่องมือ เครื่องใช้ เครื่องอุปกรณ์อย่างอื่นตามมาตรา ๕๐ กับค่าเครื่องนุ่งห่ม และเครื่องยังชีพตามมาตรา ๕๑ ให้หักใช้จากผลประโยชน์ที่นักโทษพิเศษหรือครอบครัวของนักโทษผู้นั้นทำได้จากการงานในทัณฑนิคม

มาตรา ๕๓ นักโทษพิเศษอาจได้รับส่วนแบ่งจากราคาขายพืชผลที่ตนได้เพาะปลูกหรือประกอบขึ้นโดยหัตถกรรม หรือกระทำขึ้นด้วยประการอื่น

มาตรา ๕๔ นักโทษพิเศษผู้ได้กระทำหน้าที่พิเศษดังกล่าวในกฎกระทรวงอาจได้รับ เบี้ยเลี้ยงรายเดือนเป็นรางวัลตามจำนวนซึ่งรัฐมนตรีจะได้กำหนดให้

มาตรา ๕๕ ทัณฑนิคมใดดำเนินไปถึงขนาดที่ควรยกเป็นนิติบุคคล ให้ตั้งขึ้นเป็นคณาภิบาล โดยประกาศพระราชกฤษฎีกาและให้มีสภาพเป็นเทศบาลเมือง

องค์การ ข้อบังคับ และการยุบเลิกคณาภิบาลให้ตราออกเป็นพระราชกฤษฎีกา

มาตรา ๕๖ ภายใต้บังคับแห่งบทบัญญัติในลักษณะนี้ให้นำบทบัญญัติว่าด้วยเรือนจำมาใช้บังคับแก่ทัณฑนิคมและคณาภิบาลด้วยโดยอนุโลม แต่ให้นักโทษพิเศษได้รับความยกเว้นไม่ต้องรับโทษ ดังบัญญัติไว้ในมาตรา ๓๕ อนุมาตรา (๗) และ (๘)

มาตรา ๕๗ นักโทษพิเศษกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงจะส่งตัวไปยังเรือนจำก็ได้

ลักษณะ ๓ การรักษาพระราชบัญญัติ

มาตรา ๕๘ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม *มีหน้าที่รักษาการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกกฎกระทรวงเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามบทแห่งพระราชบัญญัตินี้
กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พ.อ. พลพลพยุหเสนา

นายกรัฐมนตรี

* ความในมาตรา ๕๘ แก่ไขจาก “รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย” เป็น “รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม” ตามพระราชกฤษฎีกาแก้ไขบทบัญญัติให้สอดคล้องกับการโอนอำนาจหน้าที่ของส่วนราชการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวงทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๔๕ พ.ศ. ๒๕๔๕

พระราชบัญญัติราชทัณฑ์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๒๐^๙

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เพื่อจูงใจให้นักโทษเด็ดขาดประพฤติดี อยู่ในระเบียบวินัย มีความอดุสสาหะ ตั้งใจรับการศึกษาอบรมและทำงานฝึกวิชาชีพมากขึ้น และเพื่อลดปัญหาผู้พ้นโทษกระทำผิดซ้ำ สมควรให้มีการลดวันต้องโทษจำคุกให้แก่นักโทษเด็ดขาดที่ประพฤติตนดี เพื่อให้ได้รับการปล่อยตัวจากเรือนจำเร็วขึ้น และหลังจากปล่อยตัวจากเรือนจำแล้วให้นักโทษเด็ดขาดผู้นั้นยังอยู่ภายใต้การควบคุมความประพฤติของพนักงานเจ้าหน้าที่จนกว่าจะครบกำหนดโทษ ในการนี้จำเป็นต้องแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยราชทัณฑ์ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้ขึ้น

พระราชบัญญัติราชทัณฑ์ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๒๒^{๑๐}

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เนื่องจากกฎหมายว่าด้วยราชทัณฑ์ยังไม่ได้กำหนดวิธีปฏิบัติแก่บุคคลซึ่งถูกขังไว้ตามคำสั่งที่ขอด้วยกฎหมาย สมควรกำหนดให้บุคคลดังกล่าวเป็นนักโทษเด็ดขาดเพื่อให้ได้รับสิทธิเสมือนนักโทษเด็ดขาดตามคำพิพากษาของศาล จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้ขึ้น

พระราชบัญญัติราชทัณฑ์ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๒๓^{๑๑}

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เพื่อเพิ่มกิจกรรมของการฝึกอบรมและใช้แรงงานนักโทษเด็ดขาดขึ้นมาอีกลักษณะหนึ่ง ให้เกิดประโยชน์แก่กิจการสาธารณะ และเกิดประโยชน์แก่นักโทษเด็ดขาดด้วย อีกทั้งเป็นการจูงใจให้นักโทษเด็ดขาดประพฤติดี อยู่ในระเบียบวินัย มีความอดุสสาหะ ตั้งใจรับการศึกษาอบรมและทำงานแข่งขันขึ้น สมควรให้นักโทษเด็ดขาดออกไปทำงานสาธารณะนอกเรือนจำโดยให้ได้ลดวันต้องโทษจำคุกไม่เกินจำนวนวันที่ออกไปทำงานสาธารณะนั้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้ขึ้น

*พระราชกฤษฎีกาแก้ไขบทบัญญัติให้สอดคล้องกับการโอนอำนาจหน้าที่ของส่วนราชการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๔๕ พ.ศ. ๒๕๔๕^{๑๒}

มาตรา ๙๑ ในพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พุทธศักราช ๒๔๗๙ ให้แก้ไขคำว่า “รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย” เป็น “รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม” และคำว่า “กรมประชาสงเคราะห์” เป็น “กรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ”

^๙ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๙๔/ตอนที่ ๒๒/ฉบับพิเศษ หน้า ๑/๒๑ มีนาคม ๒๕๒๐

^{๑๐} ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๙๖/ตอนที่ ๕๖/ฉบับพิเศษ หน้า ๑๐/๒๑ เมษายน ๒๕๒๒

^{๑๑} ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๙๗/ตอนที่ ๑๔/ฉบับพิเศษ หน้า ๑/๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๒๓

^{๑๒} ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๑๙/ตอนที่ ๑๐๒ ก/หน้า ๖๖/๘ ตุลาคม ๒๕๔๕

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกาฉบับนี้ คือ โดยที่พระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๔๕ ได้บัญญัติให้จัดตั้งส่วนราชการขึ้นใหม่โดยมีภารกิจใหม่ ซึ่งได้มีการตราพระราชกฤษฎีกาโอนกิจการบริหารและอำนาจหน้าที่ของส่วนราชการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม นั้นแล้ว และเนื่องจากพระราชบัญญัติดังกล่าวได้บัญญัติให้โอนอำนาจหน้าที่ของส่วนราชการ รัฐมนตรีผู้ดำรงตำแหน่งหรือผู้ซึ่งปฏิบัติหน้าที่ในส่วนราชการเดิมมาเป็นของส่วนราชการใหม่ โดยให้มีการแก้ไขบทบัญญัติต่าง ๆ ให้สอดคล้องกับอำนาจหน้าที่ที่โอนไปด้วย ฉะนั้น เพื่อนำให้ไปเป็นไปตามหลักการที่ปรากฏในพระราชบัญญัติและพระราชกฤษฎีกาดังกล่าว จึงสมควรแก้ไขบทบัญญัติของกฎหมายให้สอดคล้องกับการโอนส่วนราชการ เพื่อให้ผู้เกี่ยวข้องมีความชัดเจนในการใช้กฎหมายโดยไม่ต้องไปค้นหาในกฎหมายโอนอำนาจหน้าที่ว่าตามกฎหมายใดได้มีการโอนภารกิจของส่วนราชการหรือผู้รับผิดชอบตามกฎหมายนั้นไปเป็นของหน่วยงานใดหรือผู้ใดแล้ว โดยแก้ไขบทบัญญัติของกฎหมายให้มีการเปลี่ยนชื่อส่วนราชการ รัฐมนตรี ผู้ดำรงตำแหน่งหรือผู้ซึ่งปฏิบัติหน้าที่ของส่วนราชการให้ตรงกับการโอนอำนาจหน้าที่ และเพิ่มผู้แทนส่วนราชการในคณะกรรมการให้ตรงตามภารกิจที่มีการตัดโอนจากส่วนราชการเดิมมาเป็นของส่วนราชการใหม่ รวมทั้งตัดส่วนราชการเดิมที่มีการยุบเลิกแล้ว ซึ่งเป็นการแก้ไขให้ตรงตามพระราชบัญญัติและพระราชกฤษฎีกาดังกล่าว จึงจำเป็นต้องตราพระราชกฤษฎีกานี้



พระราชบัญญัติ
ราชทัณฑ์ (ฉบับที่ ๒)

พ.ศ. ๒๕๖๐*

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๕ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๖๐

เป็นปีที่ ๓๒ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยราชทัณฑ์

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้ โดยคำแนะนำและยินยอม ของสภาปฏิรูป
การปกครองแผ่นดิน ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติราชทัณฑ์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (๖) และ (๗) ของมาตรา ๓๒ แห่งพระราชบัญญัติราชทัณฑ์
พุทธศักราช ๒๕๓๙

“(๖) ลดวันต้องโทษจำคุกให้เดือนละไม่เกินห้าวัน ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดใน
กฎกระทรวง แต่การลดวันต้องโทษจำคุกจะพึงกระทำได้ต่อเมื่อนักโทษเด็ดขาดได้รับโทษจำคุกตามคำพิพากษาถึงที่สุดมาแล้ว
ไม่น้อยกว่าหกเดือนหรือไม่น้อยกว่าสิบปีในกรณีที่ต้องโทษจำคุกตลอดชีวิตที่มีการเปลี่ยนโทษจำคุกตลอดชีวิตเป็นโทษจำคุก
มีกำหนดเวลา

(๗) ในการลดวันต้องโทษตาม (๖) ให้มีคณะกรรมการ ประกอบด้วย ผู้แทนของกรมราชทัณฑ์ กรมตำรวจ
กรมอัยการ กรมประชาสงเคราะห์ และจิตแพทย์จากกรมการแพทย์เป็นผู้พิจารณาโดยมติ เสียงส่วนมาก”

มาตรา ๔ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (๙) ของมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พุทธศักราช
๒๕๓๙

“(๙) ตัดจำนวนวันที่ได้รับการลดวันต้องโทษจำคุกตามมาตรา ๓๒ (๖)”

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔๓ แห่งพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พุทธศักราช ๒๕๓๙ และให้ใช้
ความต่อไปนี้เป็นแทน

*ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๙๔ ตอนที่ ๒๒ ฉบับพิเศษ หน้า ๑/๒๑ มีนาคม ๒๕๖๐

“มาตรา ๔๓ นักโทษเด็ดขาดซึ่งได้รับการพักการลงโทษตามมาตรา ๓๒ (๕) หรือ นักโทษเด็ดขาดซึ่งได้ลดวันต้องโทษจำคุกตามมาตรา ๓๒ (๖) และถูกปล่อยตัวไปก่อนครบกำหนดโทษตามหมายศาลในขณะนั้น ต้องปฏิบัติตนโดยเคร่งครัดตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้สำหรับความประพฤติของตน ถ้าไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขนั้นข้อหนึ่งข้อใด นักโทษเด็ดขาดผู้นั้นอาจถูกจับมาอีก โดยมีต้องมีหมายจับหรือหมายจำคุก และนำกลับเข้าจำคุกต่อไปตามกำหนดโทษที่ยังเหลืออยู่ และให้เจ้าพนักงานผู้มีอำนาจสั่งการพักการลงโทษตามมาตรา ๓๒ (๕) หรือการลดวันต้องโทษตามมาตรา ๓๒ (๖) สั่งถอนการพักการลงโทษหรือถอนการลดวันต้องโทษจำคุกที่ยังเหลืออยู่ และจะลงโทษทางวินัยอีกด้วยก็ได้”

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

ธานินทร์ กรัยวิเชียร

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เพื่อจูงใจให้นักโทษเด็ดขาดประพฤติดี อยู่ในระเบียบวินัย มีความอุสาหะ ตั้งใจรับการศึกษอบรมและทำงานฝึกวิชาชีพมากขึ้น และเพื่อลดปัญหาผู้พ้นโทษกระทำผิดซ้ำ สมควรให้มีการลดวันต้องโทษจำคุกให้แก่ นักโทษเด็ดขาดที่ประพฤติตนดี เพื่อให้ได้รับการปล่อยตัวจากเรือนจำเร็วขึ้น และหลังจากปล่อยตัวจากเรือนจำแล้วให้นักโทษเด็ดขาดผู้นั้น ยังอยู่ภายใต้การควบคุมความประพฤติของพนักงานเจ้าหน้าที่จนกว่าจะครบกำหนดโทษ ในการนี้จำเป็นต้องแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วย ราชทัณฑ์ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้ขึ้น



พระราชบัญญัติ
ราชทัณฑ์ (ฉบับที่ ๓)

พ.ศ. ๒๕๖๒*

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๖ เมษายน พ.ศ. ๒๕๖๒

เป็นปีที่ ๓๔ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยราชทัณฑ์

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้ โดยคำแนะนำและยินยอมของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติราชทัณฑ์ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๒”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความใน (๓) ของมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พุทธศักราช ๒๔๗๙ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๓) “นักโทษเด็ดขาด” หมายความว่า บุคคลซึ่งถูกขังไว้ตามหมายจำคุกภายหลังคำพิพากษาถึงที่สุด และหมายความรวมถึงบุคคลซึ่งถูกขังไว้ตามคำสั่งที่ขอด้วยกฎหมายให้ลงโทษด้วย”

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

ส. โหตระกิตย์

รองนายกรัฐมนตรี

*ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๙๖ ตอนที่ ๕๖ ฉบับพิเศษ หน้า ๑๐/๒๑ เมษายน ๒๕๖๒

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เนื่องจากกฎหมายว่าด้วยราชทัณฑ์ยังไม่ได้กำหนดวิธีปฏิบัติแก่บุคคลซึ่งถูกขังไว้ตามคำสั่งที่ขอด้วยกฎหมาย สมควรกำหนดให้บุคคลดังกล่าวเป็นนักโทษเด็ดขาดเพื่อให้ได้รับสิทธิเสมือนนักโทษเด็ดขาดตามคำพิพากษาของศาล จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้ขึ้น



พระราชบัญญัติ
ราชทัณฑ์ (ฉบับที่ ๔)
พ.ศ. ๒๕๖๓*
ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๖๓
เป็นปีที่ ๓๕ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยราชทัณฑ์

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้ โดยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติราชทัณฑ์ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๓”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๒๒ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พุทธศักราช ๒๕๖๓

“มาตรา ๒๒ ทวิ ในกรณีที่เจ้าพนักงานเรือนจำสั่งให้นักโทษเด็ดขาดออกไปทำงานสาธารณชนนอกเรือนจำ

ให้อธิบดีแต่งตั้งคณะกรรมการคณะหนึ่งไม่น้อยกว่าสามคนเป็นผู้พิจารณา คัดเลือกนักโทษเด็ดขาดซึ่งเหลือโทษจำคุกไม่เกินสองปี เพื่อทำงานสาธารณชนตามมาตรา

นักโทษเด็ดขาดซึ่งต้องโทษในลักษณะความผิดดังต่อไปนี้ไม่อยู่ในข่ายได้รับการพิจารณาคัดเลือกตาม

วรรคหนึ่ง

(๑) ความผิดต่อองค์พระมหากษัตริย์ พระราชินี รัชทายาท และผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์

(๒) ความผิดต่อความมั่นคงของรัฐภายในราชอาณาจักร

(๓) ความผิดต่อความมั่นคงของรัฐภายนอกราชอาณาจักร

(๔) ความผิดตามกฎหมายว่าด้วยยาเสพติดให้โทษ

ลักษณะของงานสาธารณชน การแต่งตั้งกรรมการ การส่งและการงดส่งนักโทษเด็ดขาด ออกไปทำงานสาธารณชนนอกเรือนจำ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดใน กฎกระทรวง”

มาตรา ๔ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (๘) ของมาตรา ๓๒ แห่งพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พุทธศักราช ๒๕๖๓ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐

*ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๘๗ ตอนที่ ๑๔ ฉบับพิเศษ หน้า ๑/๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๓

“(๘) นักโทษเด็ดขาดที่ส่งออกไปทำงานสาธารณะนอกเรือนจำ ตามมาตรา ๒๒ ทวิ ให้ได้ลดวันต้องโทษจำคุกลงอีกไม่เกินจำนวนวันที่ทำงานสาธารณะนั้นและอาจได้รับรางวัลด้วยก็ได้ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง”

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔๓ แห่งพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พุทธศักราช ๒๔๗๙ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๒๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๔๓ นักโทษเด็ดขาดซึ่งได้รับการพักการลงโทษตามมาตรา ๓๒ (๕) หรือ นักโทษเด็ดขาดซึ่งได้ลดวันต้องโทษจำคุกตามมาตรา ๓๒ (๖) หรือ (๘) และถูกปล่อยตัวไปก่อนครบกำหนดโทษตามหมายศาลในขณะนั้น ต้องปฏิบัติตนโดยเคร่งครัดตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้สำหรับความประพฤติของตน ถ้าไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขนั้นข้อหนึ่งข้อใด นักโทษเด็ดขาดผู้นั้นอาจถูกจับมาอีก โดยมีต้องมีหมายจับหรือหมายจำคุก และนำกลับเข้าจำคุกต่อไปตามกำหนดโทษที่ยังเหลืออยู่ และให้ผู้มีอำนาจสั่งการพักการลงโทษตามมาตรา ๓๒ (๕) หรือการลดวันต้องโทษจำคุกตามมาตรา ๓๒ (๖) หรือ (๘) สั่งถอนการพักการลงโทษหรือถอนการลดวันต้องโทษที่ยังเหลืออยู่ และจะลงโทษทางวินัยอีกด้วยได้”

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

ส. โทตระกิตย์

รองนายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เพื่อเพิ่มกิจกรรมของการฝึกอบรมและใช้แรงงานนักโทษเด็ดขาดขึ้นมาอีก ลักษณะหนึ่ง ให้เกิดประโยชน์แก่กิจการสาธารณะ และเกิดประโยชน์แก่นักโทษเด็ดขาดด้วย อีกทั้งเป็นการจูงใจให้นักโทษเด็ดขาดประพฤติดี อยู่ในระเบียบวินัย มีความอดุสาหะ ตั้งใจรับการศึกษาอบรมและทำงานแข่งขันขึ้น สมควรให้นักโทษเด็ดขาดออกไป ทำงานสาธารณะนอกเรือนจำโดยให้ได้ลดวันต้องโทษจำคุกไม่เกินจำนวนวันที่ออกไปทำงานสาธารณะนั้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้ขึ้น



กฎกระทรวงมหาดไทย
ออกตามความใน มาตรา ๕๘ แห่งพระราชบัญญัติราชทัณฑ์
พุทธศักราช ๒๕๗๙^๑

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕๘ แห่งพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พุทธศักราช ๒๕๗๙ รัฐมนตรีว่าการ
กระทรวงมหาดไทยออกกฎกระทรวงไว้ ดังต่อไปนี้

ส่วนที่ ๑
ประเภทเรือนจำ

ข้อ ๑^๒ เรือนจำแบ่งออกเป็นประเภท ดังนี้

- (ก) เรือนจำกลาง
- (ข) เรือนจำส่วนภูมิภาค ซึ่งประกอบด้วย เรือนจำจังหวัด และเรือนจำอำเภอ
- (ค) เรือนจำพิเศษหรือทัณฑสถาน
- (ง) เรือนจำชั่วคราว

ข้อ ๒^๓ การคุมขังผู้ต้องขัง

- (ก) เรือนจำกลาง ปกติรับคุมขังผู้ต้องขังที่มีคำพิพากษาแล้ว และนักโทษเด็ดขาด
- (ข) เรือนจำส่วนภูมิภาค ปกติรับคุมขังผู้ต้องขังที่เป็นคนฝาก ผู้ต้องขังระหว่างคดีและนักโทษเด็ดขาด
- (ค) เรือนจำพิเศษหรือทัณฑสถาน ปกติรับคุมขังผู้ต้องขังเฉพาะแต่ละประเภท เช่น หลึง คนวัยหนุ่ม เด็ก

คนชราหรือพิการทุพพลภาพ คนป่วย หรือผู้ต้องขังประเภทเดียวกับเรือนจำส่วนภูมิภาคซึ่งในพื้นที่นั้นไม่มีเรือนจำส่วนภูมิภาคตั้งอยู่

- (ง) เรือนจำชั่วคราว ปกติจัดตั้งขึ้นและรับคุมขังผู้ต้องขังเฉพาะกรณีตามที่รัฐมนตรีกำหนด
- อำนาจในการคุมขังผู้ต้องขังของเรือนจำแต่ละเรือนจำให้เป็นไปตามประกาศของรัฐมนตรี

ข้อ ๓^๔ (ยกเลิก)

^๑ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๕๔/ตอนที่-/หน้า ๒๒๑/๒๖ เมษายน ๒๕๘๐

^๒ ข้อ ๑ แก้ไขเพิ่มเติมโดยกฎกระทรวง ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๕๗) ออกตามความในพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พุทธศักราช ๒๕๗๙

^๓ ข้อ ๒ แก้ไขเพิ่มเติมโดยกฎกระทรวง ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๕๗) ออกตามความในพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พุทธศักราช ๒๕๗๙

^๔ ข้อ ๓ ยกเลิกโดยกฎกระทรวง ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๕๗) ออกตามความในพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พุทธศักราช ๒๕๗๙

ส่วนที่ ๒

อำนาจและหน้าที่เจ้าพนักงานเรือนจำ

หมวด ๑

เจ้าพนักงานอำนวยการกลาง

ข้อ ๔ อธิบดีกรมราชทัณฑ์เป็นผู้อำนวยการเรือนจำโดยทั่วไป มีอำนาจบังคับบัญชากิจการเรือนจำเหนือเจ้าพนักงานเรือนจำทั้งปวง

ข้อ ๕ ผู้ช่วยอธิบดีกรมราชทัณฑ์เป็นผู้ช่วยผู้อำนวยการเรือนจำโดยทั่วไป

ข้อ ๖ หัวหน้ากองในกรมราชทัณฑ์มีอำนาจตรวจการเรือนจำ และให้คำปรึกษา แนะนำ แก่เจ้าพนักงานประจำเรือนจำ

ข้อ ๗ สารวัตรเรือนจำประจำกรมราชทัณฑ์เป็นเจ้าหน้าที่ตรวจการเรือนจำตามที่อธิบดีกำหนดให้ไป มีอำนาจให้คำปรึกษา แนะนำ แก่เจ้าพนักงานประจำเรือนจำรองจากผู้บัญชาการเรือนจำลงมา และอาจเสนอความเห็นต่อผู้บัญชาการเรือนจำ

เมื่ออธิบดีสั่งให้สารวัตรเรือนจำใดไปควบคุมกิจการเรือนจำ ให้สารวัตรเรือนจำนั้นมีอำนาจบังคับบัญชาเหนือเจ้าพนักงานประจำเรือนจำรองจากผู้บัญชาการเรือนจำลงมา และในกรณีที่ไม่ใช่คดีประจำอยู่จักต้องรับผิดชอบทำการในหน้าที่คดีด้วย

ข้อ ๘ เมื่ออธิบดีสั่งให้หัวหน้าแผนกในกรมราชทัณฑ์ออกตรวจหรือควบคุมกิจการเรือนจำ ให้หัวหน้าแผนกนั้น มีอำนาจอย่างเดียวกับที่กำหนดไว้สำหรับสารวัตรเรือนจำในข้อก่อน

ข้อ ๙ เมื่อรัฐมนตรีสั่งให้ข้าราชการสังกัดกรมราชทัณฑ์ใดไปควบคุมกิจการเรือนจำ ให้ถือว่าข้าราชการนั้นเป็นผู้บัญชาการเรือนจำในส่วนที่เกี่ยวกับอำนาจและหน้าที่บังคับบัญชากิจการเรือนจำ

หมวด ๒

เจ้าพนักงานประจำเรือนจำ

ข้อ ๑๐ ทุกเรือนจำมีผู้บัญชาการเรือนจำควบคุมอยู่
เรือนจำใดหากมิได้มีผู้บัญชาการโดยเฉพาะ

(ก) ถ้าเป็นเรือนจำจังหวัด ให้ข้าหลวงประจำจังหวัดแห่งท้องที่ซึ่งเรือนจำนั้นตั้งอยู่เป็นผู้บัญชาการโดยตำแหน่ง

(ข) ถ้าเป็นเรือนจำอำเภอ ให้นายอำเภอแห่งท้องที่ซึ่งเรือนจำนั้นตั้งอยู่เป็นผู้บัญชาการโดยตำแหน่ง ผู้บัญชาการเรือนจำจังหวัดมีอำนาจบังคับบัญชาเหนือผู้บัญชาการเรือนจำอำเภอซึ่งตั้งอยู่ในท้องที่จังหวัดนั้น

ข้อ ๑๑ ผู้บัญชาการเรือนจำมีอำนาจและหน้าที่รับผิดชอบบังคับบัญชากิจการเรือนจำโดยทั่วไป และมีอำนาจบังคับบัญชาเหนือเจ้าพนักงานตลอดจนผู้ต้องขังทั้งปวงที่สังกัดกิจการเรือนจำนั้น

นอกจากหน้าที่ในวรรคก่อน ผู้บัญชาการเรือนจำจักต้อง

(๑) ตรวจสอบการเรือนจำตามระเบียบที่กำหนดไว้

(๒) เอาใจใส่ดูแลทุกข์สุขผู้ต้องขัง เปิดโอกาสให้ร้องทุกข์ได้โดยสะดวกและเต็มที่

(๓) ควบคุมเจ้าพนักงานและกิจการของเรือนจำ

ข้อ ๑๒ ผู้บัญชาการเรือนจำโดยตำแหน่งซึ่งต้องบังคับบัญชากิจการเรือนจำชั่วคราวด้วยนั้น เมื่อมีเหตุผลอันสมควรก็มีอำนาจแต่งตั้งข้าราชการซึ่งอยู่ในบังคับบัญชาให้เป็นผู้แทนสำหรับเรือนจำชั่วคราวนั้นได้ แต่ถ้าข้าราชการที่จะแต่งตั้งให้เป็นผู้แทนมีตำแหน่งต่ำกว่าชั้นหัวหน้าแผนกต้องได้รับอนุมัติอธิบดีก่อน

ผู้บัญชาการเรือนจำซึ่งได้รับการแต่งตั้งโดยเฉพาะ และมีหน้าที่ต้องบังคับบัญชากิจการเรือนจำชั่วคราวด้วยนั้น จะแต่งตั้งผู้แทนสำหรับเรือนจำชั่วคราวได้ต่อเมื่อได้รับอนุมัติจากอธิบดี

ข้อ ๑๓ ในกรณีที่ผู้บัญชาการเรือนจำมิได้อยู่ประจำหน้าที่

(ก) ถ้าเป็นเรือนจำซึ่งมีผู้บัญชาการโดยเฉพาะ ให้เจ้าพนักงานเรือนจำรองลงมาเป็นผู้รักษาการแทน

(ข) ถ้าเป็นเรือนจำที่ข้าหลวงประจำจังหวัดหรือนายอำเภอเป็นผู้บัญชาการโดยตำแหน่ง ให้ผู้รักษาการในตำแหน่งหรือผู้รักษาการแทนข้าหลวงประจำจังหวัด หรือนายอำเภอ แล้วแต่กรณี เป็นผู้รักษาการในตำแหน่งผู้บัญชาการเรือนจำ

ข้อ ๑๔ เรือนจำใดมีกิจการยุ่งยากหรือสำคัญที่ต้องเอาใจใส่เป็นพิเศษ หรือมีผู้ต้องขังเป็นจำนวนตั้งแต่ ๑,๐๐๐ คนขึ้นไป ให้อธิบดีดำเนินการเพื่อมีสารวัตรเรือนจำเป็นเจ้าพนักงานประจำเรือนจำ

ข้อ ๑๕ โดยปกติ ทุกเรือนจำให้มีพัศดีประจำอยู่ แต่เรือนจำอำเภอสำหรับศาลแขวงนั้น หากใช้ที่คุมขังแห่งสถานีตำรวจเป็นเรือนจำให้หัวหน้าสถานีตำรวจนั้นเป็นเจ้าพนักงานเรือนจำทำการในหน้าที่พัศดี

ข้อ ๑๖ เรือนจำใดมีพัศดีประจำกิจการหลายคน ให้จัดแบ่งหน้าที่การงานออกเป็นส่วน ๆ มอบหมายให้พัศดีมีอำนาจและหน้าที่ควบคุมการงานนั้นเป็นส่วน ๆ ไป ในกรณีเช่นนี้ ผู้บัญชาการเรือนจำจะให้พัศดีผู้หนึ่งมีอำนาจควบคุมการงานของเรือนจำเหนือพัศดีด้วยกันก็ได้

ข้อ ๑๗ พุศดีเป็นเจ้าพนักงานเรือนจำรองจากสารวัตรเรือนจำ หรือรองจากผู้บัญชาการเรือนจำในกรณีที่ไม่ มีสารวัตรเรือนจำประจำอยู่ มีอำนาจบังคับบัญชาในส่วนการงานที่ได้มอบหมายให้ทำหน้าที่เหนือเจ้าพนักงานและผู้ต้องขังทั้งปวง เว้นแต่สมุหบัญชีเรือนจำกลาง

ข้อ ๑๘ พศติจักต้องรับผิดชอบในการงานซึ่งตนได้รับมอบหมายให้มีหน้าที่ และในกรณีที่มีได้มอบหมาย การงานให้ควบคุมเป็นส่วน ๆ ดังกล่าวไว้ในข้อ ๑๖ พศติมีหน้าที่ ดังต่อไปนี้

- (๑) ปกครองและควบคุมระเบียบ วินัย ของเจ้าพนักงานในสังกัด
- (๒) แบ่งการงานของเรือนจำออกเป็น ส่วน ๆ มอบหมายให้เจ้าพนักงานในสังกัดไปดำเนินการควบคุมหรือ จัดทำ
- (๓) รักษาและดูแลบูรณะสถานที่และทรัพย์สินของเรือนจำ
- (๔) ควบคุมดูแลการทะเบียนบัญชีของเรือนจำ
- (๕) หากเรือนจำใดทางการมิได้แต่งตั้งสมุหบัญชีไว้ ต้องรับผิดชอบในการเบิกและจ่ายเงิน อันเกี่ยวเป็น กิจการของเรือนจำ
- (๖) ปกครองและควบคุม ระเบียบ วินัย ของผู้ต้องขัง
- (๗) ตรวจตราป้องกันการกระทำผิดวินัยของผู้ต้องขังตลอดจนการหลบหนีและจับกุมเมื่อมีการกระทำผิด
- อาญา
- (๘) จัดการและควบคุมการทำงานของผู้ต้องขัง
- (๙) จัดการและควบคุมการศึกษาตลอดจนการอบรมผู้ต้องขัง
- (๑๐) ดูแลการอนามัยของผู้ต้องขัง การสุขภาพของเรือนจำ และจัดให้เป็นไปตามคำแนะนำของแพทย์
- (๑๑) เปิดโอกาสให้ผู้ต้องขังร้องทุกข์ได้โดยสะดวกและเต็มที่

ข้อ ๑๙ เมื่อพศติไม่อยู่ให้ผู้บัญชาการเรือนจำสั่งให้ข้าราชการที่เห็นสมควรรักษาการแทน
อธิบดีมีอำนาจสั่งให้ข้าราชการสังกัดกรมราชทัณฑ์ประจำทำการในหน้าที่พศติเมื่อเห็นสมควรให้มี
เจ้าพนักงานเรือนจำชั้นพศติอยู่ประจำการนั้น

ข้อ ๒๐ ทุกเรือนจำ ให้มีผู้คุมตามสมควร

ข้อ ๒๑ ผู้คุมเป็นเจ้าพนักงานเรือนจำรองจากพศติและมีหน้าที่ ดังต่อไปนี้

- (๑) ตามที่กำหนดไว้ในหมายเลข (๖) ถึง (๑๑) แห่งข้อ ๑๘
- (๒) ทำการตามคำสั่งผู้บังคับบัญชา
- (๓) เมื่อผู้ต้องขังในความควบคุมของเจ้าพนักงานอื่นก่อความไม่สงบ หรือกระทำผิดอาญา จักต้องเข้า จัดการจับกุมช่วยเหลือเจ้าพนักงานอื่น เว้นแต่ไม่อาจทำดั่งนั้นได้ เพราะเหตุที่มีผู้ต้องขังอื่นอยู่ในความควบคุมของตนซึ่งจะ ก่อความไม่สงบหรือกระทำผิดอาญาขึ้น ในกรณีนั้นจักต้องรีบแจ้งให้เจ้าพนักงานผู้ควบคุมและพศติทราบเหตุ

ข้อ ๒๒ ในกรณีที่ต้องใช้เจ้าพนักงานนอกสังกัดกรมราชทัณฑ์ทำการในหน้าที่ผู้คุม ให้ผู้บัญชาการเรือนจำ
ออกหนังสือตั้งภายในเงื่อนไขและระเบียบของกรมราชทัณฑ์ให้เป็นผู้คุมพิเศษ
ผู้คุมพิเศษมีอำนาจหน้าที่รับผิดชอบเช่นเดียวกับผู้คุมสามัญ

ข้อ ๒๓ ทุกเรือนจำ ให้มีแพทย์ประจำการโดยเฉพาะ เรือนจำที่ไม่มีแพทย์ประจำการให้แพทย์สังกัด
บังคับบัญชากรมสาธารณสุขเป็นแพทย์เรือนจำ

แพทย์ตามวรรคก่อนมีหน้าที่จะต้องปฏิบัติการเรือนจำในส่วนที่กำหนดให้เป็นหน้าที่ของแพทย์

ข้อ ๒๔ กิจการของเรือนจำซึ่งต้องใช้ผู้ที่มีความรู้ความชำนาญเป็นพิเศษ เช่น สมุหบัญชี อนุศาสนาจารย์ ครูวิชาสามัญ ครูวิชาวิสามัญ ให้กรมราชทัณฑ์ดำเนินการให้มีขึ้น

ผู้ที่ได้รับการแต่งตั้งตามวรรคก่อน เป็นเจ้าพนักงานเรือนจำ นอกจากนี้มีหน้าที่ซึ่งต้องใช้ความรู้ความชำนาญพิเศษดังกล่าวแล้ว ผู้บัญชาการเรือนจำมีอำนาจกำหนดให้ทำการในหน้าที่พัศดีหรือผู้คุมอีกด้วย

เจ้าพนักงานเรือนจำตามข้อนี้ต้องฟังบังคับบัญชาพัศดี เว้นแต่สมุหบัญชีเรือนจำกลาง ให้ฟังบังคับบัญชาผู้บัญชาการเรือนจำหรือสารวัตรเรือนจำในกรณีที่มีสารวัตรเรือนจำ

หมวด ๓ เครื่องพันธนาการ

ข้อ ๒๕^๕ เครื่องพันธนาการที่จะใช้แก่ผู้ต้องขังนั้นมี ๔ ประเภท คือ

- (๑) ตรวน
- (๒) กุญแจมือ
- (๓) กุญแจเท้า
- (๔) โซ่ล่าม

ข้อ ๒๖^๖ ตรวนมี ๓ ขนาด คือ

- (๑) ขนาดที่ ๑ วัดผ่าศูนย์กลางเหล็กวงแหวน ๑๐ มิลลิเมตร
- (๒) ขนาดที่ ๒ วัดผ่าศูนย์กลางเหล็กวงแหวน ๑๒ มิลลิเมตร
- (๓) ขนาดที่ ๓ วัดผ่าศูนย์กลางเหล็กวงแหวน ๑๗ มิลลิเมตร

โซ่ระหว่างวงแหวนของตรวนขนาดที่ ๑ และขนาดที่ ๓ ให้มีความยาวไม่น้อยกว่า ๕๐ เซนติเมตร และไม่เกิน ๗๕ เซนติเมตร กับให้มีขนาดของลูกโซ่ซึ่งวัดผ่าศูนย์กลางเหล็กสำหรับขนาดที่ ๑ ไม่เกิน ๑๐ มิลลิเมตร และสำหรับขนาดที่ ๓ ไม่เกิน ๑๗ มิลลิเมตร ส่วนโซ่ระหว่างวงแหวนของตรวนขนาดที่ ๒ ให้มีความยาวไม่น้อยกว่า ๕๐ เซนติเมตร และไม่เกิน ๗๐ เซนติเมตร กับให้มีขนาดของลูกโซ่ซึ่งวัดผ่าศูนย์กลางเหล็กไม่เกิน ๔.๗๕ มิลลิเมตร

ข้อ ๒๗^๗ กุญแจมือให้เป็นไปตามแบบและขนาดซึ่งกรมราชทัณฑ์กำหนดไว้

กุญแจเท้าให้เป็นไปตามแบบที่กรมราชทัณฑ์กำหนดไว้ เว้นแต่ขนาดของโซ่ระหว่างกุญแจเท้าทั้งสองข้าง ต้องมีความยาวไม่น้อยกว่า ๓๘ เซนติเมตร และไม่เกิน ๕๐ เซนติเมตร กับให้มีขนาดของลูกโซ่ซึ่งวัดผ่าศูนย์กลางเหล็กไม่เกิน ๔.๗๕ มิลลิเมตร

โซ่ล่ามให้มีขนาดตามที่กำหนดไว้สำหรับตรวนขนาดที่ ๑ และขนาดที่ ๓

^๕ ข้อ ๒๕ แก้ไขเพิ่มเติมโดยกฎกระทรวง ฉบับที่ ๑๑ (พ.ศ. ๒๕๕๑) ออกตามความในพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พุทธศักราช ๒๔๗๘

^๖ ข้อ ๒๖ แก้ไขเพิ่มเติมโดยกฎกระทรวง ฉบับที่ ๑๑ (พ.ศ. ๒๕๕๑) ออกตามความในพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พุทธศักราช ๒๔๗๘

^๗ ข้อ ๒๗ แก้ไขเพิ่มเติมโดยกฎกระทรวง ฉบับที่ ๑๑ (พ.ศ. ๒๕๕๑) ออกตามความในพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พุทธศักราช ๒๔๗๘

ข้อ ๒๘ การใช้เครื่องพันธนาการกับผู้ต้องขังนั้น โดยปกติให้ใช้ตรวนขนาดที่ ๑ หรือขนาดที่ ๒ หรือกุญแจเท้า เว้นแต่เห็นว่ามีเหตุจำเป็นหรือศาลได้มีคำพิพากษาให้ลงโทษจำคุกผู้ต้องขังนั้นตั้งแต่สามปีขึ้นไป หรือเป็นผู้ต้องขังในคดีอุกฉกรรจ์จะใช้ตรวนขนาดที่ ๓ ก็ได้

เมื่อมีเหตุที่น่าเชื่อว่าผู้ต้องขังจะทำอันตรายต่อชีวิตหรือร่างกายผู้อื่น และเห็นว่าไม่มีทางอื่นที่จะป้องกันได้ดีกว่า ให้ใช้กุญแจมือหรือโซ่ลามาเพิ่มขึ้นนอกจากตรวน หรือกุญแจเท้าได้

ในกรณีที่ต้องนำตัวคนต้องขังหรือคนฝากไปนอกเรือนจำ ถ้าจะใช้เครื่องพันธนาการให้ใช้กุญแจมือ เว้นแต่คนต้องขังในคดีอุกฉกรรจ์จะใช้ตรวนหรือกุญแจเท้าก็ได้

ข้อ ๒๙ เครื่องพันธนาการซึ่งกำหนดไว้ในกฎนี้ มิให้ใช้แก่ผู้ต้องขังอายุเกิน ๖๐ ปี หรือผู้ต้องขังหญิง เว้นแต่เป็นคนดุร้ายหรือเสียจริตซึ่งจำเป็นต้องป้องกันมิให้ก่อภัยอันตรายหรือเป็นผู้ต้องขังชายซึ่งดำเนินตามความในข้อก่อน

ข้อ ๓๐ ห้ามมิให้ใช้เครื่องพันธนาการอย่างอื่นนอกจากที่กำหนดไว้ในกฎนี้ เว้นแต่ในกรณีจำเป็น ผู้บัญชาการเรือนจำจะอนุญาตให้ใช้เครื่องพันธนาการอย่างอื่น ซึ่งเห็นว่าเบากว่าที่กำหนดไว้ในกฎนี้ก็ได้

หมวด ๔

การควบคุมผู้ต้องขัง

ข้อ ๓๑ ให้นำผู้ต้องขังเข้าห้องขังเวลา ๑๘.๐๐ นาฬิกา และนำออกจากห้องขังเวลา ๖.๐๐ นาฬิกา หากกำหนดเวลานี้ไม่เหมาะสมแก่กิจการหรือสภาพการณ์แห่งเรือนจำ ให้ผู้บัญชาการเรือนจำกำหนดเวลาใหม่ เมื่ออธิบดีอนุมัติแล้วให้ใช้ได้

ข้อ ๓๒ เมื่อจ่ายผู้ต้องขังออกนอกเรือนจำ หากการควบคุมตกเป็นหน้าที่ของทางการเรือนจำ ต้องจัดให้มีผู้คุม ๑ คน ต่อผู้ต้องขัง ๕ คน จะเปลี่ยนแปลงจำนวนผู้คุมนี้ได้ต่อเมื่อผู้บัญชาการเรือนจำได้อนุมัติโดยได้พิจารณาแล้วเห็นจำเป็น และน่าจะไม่มีผลลบหรือก่อการร้ายขึ้น

ข้อ ๓๓ เมื่อมีเหตุการณ์ไม่สงบขึ้นในเรือนจำ เจ้าพนักงานเรือนจำจะต้องรีบแจ้งเหตุต่อพัศดี เป็นหน้าที่พัศดีจะต้อง

(๑) รวบรวมกำลังผู้คุมทำการรักษาการโดยกวดขัน

(๒) จัดให้เจ้าพนักงานเรือนจำรีบแจ้งเหตุและถ้าเห็นเหลือกำลังให้ขอรับกำลังจากตำรวจ

(๓) รับรายงานผู้บัญชาการเรือนจำ

ผู้บัญชาการเรือนจำเมื่อทราบเหตุจะต้องรีบมายังเรือนจำและจัดการระงับเหตุ

ข้อ ๓๔ เรือนจำใดมีผู้ต้องขังหญิงจำนวนตั้งแต่ ๑๕ คนขึ้นไป โดยปกติต้องจัดให้มีหญิงเป็นเจ้าพนักงาน

ห้ามมิให้ผู้ต้องขังชายหรือเจ้าพนักงานชายเข้าไปในเขตควบคุมกักขังผู้ต้องขังหญิง เว้นแต่

(๑) ในกรณีฉุกเฉินซึ่งจำเป็นต้องเข้าไประงับเหตุ

(๒) เป็นเจ้าพนักงานตั้งแต่ชั้นพัศดีขึ้นไป และเข้าไปในเวลากลางวันโดยมีผู้อื่นอย่างน้อย ๒ นายไปด้วย

การเข้าไปในนั้นต้องเนื่องด้วยหน้าที่ราชการ

^๘ ข้อ ๒๘ แก้ไขเพิ่มเติมโดยกฎกระทรวง ฉบับที่ ๑๑ (พ.ศ. ๒๕๔๑) ออกตามความในพระราชบัญญัติราชทัณฑ์

ส่วนที่ ๓

การรับตัวผู้ต้องขัง

ข้อ ๓๕ เมื่อได้รับตัวผู้ต้องขังไว้แล้วให้จัดการต่อไปนี้

- (ก) ตรวจสอบสิ่งของที่ตัวผู้ต้องขัง
- (ข) ให้แพทย์ตรวจอนามัยผู้ต้องขัง
- (ค) จัดบันทึกเรื่องเกี่ยวกับผู้ต้องขัง

ข้อ ๓๖ การตรวจสอบสิ่งของที่ตัวผู้ต้องขังนั้น ถ้าผู้ต้องขังเป็นชายให้เจ้าพนักงานชายเป็นผู้ตรวจ ถ้าผู้ต้องขังเป็นหญิงให้เจ้าพนักงานหญิงเป็นผู้ตรวจ หากไม่มีเจ้าพนักงานหญิงก็ให้ผู้ต้องขังนั้นเองแสดงสิ่งของที่ตนมีติดตัวมาต่อเจ้าพนักงานที่มีหน้าที่ตรวจ หากว่ายังเป็นที่ยสงสัยว่าผู้ต้องขังจะไม่แสดงสิ่งของที่มีอยู่ทั้งหมด ก็ให้เชิญหญิงอื่นที่เชื่อถือมาช่วยทำการตรวจให้

ข้อ ๓๗ เจ้าพนักงานเรือนจำต้องจัดแยกผู้ต้องขังที่รับตัวไว้ใหม่จากผู้ต้องขังอื่นเพื่อแพทย์ได้ตรวจก่อน หากโดยสภาพการณ์ไม่อาจจัดตั้งนั้นได้ ให้พยายามปฏิบัติให้ใกล้เคียงกับที่กำหนดไว้

ข้อ ๓๘ ให้แพทย์ตรวจอนามัยผู้ต้องขังที่เจ้าพนักงานเรือนจำได้รับตัวไว้ใหม่ในวันรับตัวนั้น ถ้าไม่อาจจะมาตรวจในวันนั้นได้ก็ให้มาตรวจในวันอื่นโดยเร็ว

เมื่อแพทย์ตรวจพบว่าผู้ต้องขังคนใดป่วยเจ็บจักต้องมีการรักษาพยาบาล หรือมีโรคติดต่อซึ่งจะลุกลามเป็นภัยแก่ผู้อื่นให้แพทย์ชี้แจงแนะนำการปฏิบัติแก่แพทย์

เป็นหน้าที่ของเจ้าพนักงานเรือนจำที่จะต้องพยายามปฏิบัติตามคำแนะนำของแพทย์ในส่วนที่เกี่ยวกับการรักษาพยาบาลผู้ต้องขังนั้น

หากแพทย์ตรวจพบว่าผู้ต้องขังคนใดป่วยเจ็บซึ่งจำเป็นต้องส่งออกไปรักษาตัวนอกเรือนจำ ให้แพทย์แจ้งต่อแพทย์และทำรายงานยื่นต่อผู้บังคับบัญชาการเรือนจำ ในรายงานนั้นให้ชี้แจงอาการเจ็บป่วยที่ตรวจพบ ความเห็นในเรื่องโรคหรือชนิดของการป่วยเจ็บ และสถานรักษาพยาบาลนอกเรือนจำที่เห็นควรให้จัดส่งตัวไปรักษาพยาบาล

ข้อ ๓๙ ในกรณีที่แพทย์ไม่สามารถจะมาตรวจได้ในวันที่รับตัวผู้ต้องขังไว้ใหม่ และเจ้าพนักงานเรือนจำสังเกตเห็นว่าผู้ต้องขังได้มีอาการป่วยเจ็บ จำต้องรักษาพยาบาลหรือมีโรคติดต่อจะลุกลามเป็นภัยร้ายแรงแก่ผู้อื่น ให้จัดแยกผู้ต้องขังนั้นจากผู้ต้องขังอื่น หรือจัดส่งสถานพยาบาลของเรือนจำรอการตรวจของแพทย์ต่อไป ถ้าเจ้าพนักงานเรือนจำสังเกตเห็นหรือสงสัยว่าผู้ต้องขังป่วยหนัก ให้รีบแจ้งให้แพทย์และผู้บัญชาการเรือนจำทราบ ในระหว่างรอคอยแพทย์และคำสั่งของผู้บัญชาการเรือนจำ หากเห็นจำเป็นให้ติดตามขอความสงเคราะห์จากผู้มีอาชีพในทางใช้วิชาแพทย์ที่ใกล้เคียงที่สุด และหากว่าจะจัดการตั้งนั้นไม่ได้ ให้แพทย์จัดการช่วยเหลือโดยประการอื่นเท่าที่เห็นจำเป็น

ส่วนที่ ๔

การแยกผู้ต้องขัง

หมวด ๑

ข้อความทั่วไป

ข้อ ๔๐ ภายใต้บังคับมาตรา ๑๐ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พุทธศักราช ๒๕๓๙ ให้แบ่งผู้ต้องขังออกเป็นประเภท ดังต่อไปนี้

- (๑) ผู้ต้องขังหญิง
- (๒) ผู้ต้องขังที่มีอายุต่ำกว่า ๒๕ ปี และต้องโทษเป็นครั้งแรก
- (๓) ผู้ต้องขังที่ต้องโทษสำหรับความผิดที่กระทำอนาจาร
- (๔) ผู้ต้องขังที่ต้องโทษสำหรับความผิดที่ประทุษร้ายแก่ชีวิตและร่างกาย
- (๕) ผู้ต้องขังซึ่งต้องโทษสำหรับความผิดที่ประทุษร้ายแก่ทรัพย์สิน
- (๖) ผู้ต้องขังซึ่งศาลพิพากษาว่าเป็นผู้มีสันดานเป็นผู้ร้าย
- (๗) ผู้ต้องขังที่ไม่อยู่ในจำพวกที่ได้ระบุมาแล้ว

ข้อ ๔๑ ให้จัดแบ่งสถานที่ของเรือนจำออกเป็นส่วน ๆ โดยให้มีสิ่งกีดกันหรือขอบเขตอันแน่นอนแสดงส่วนแบ่งนั้น ๆ และจัดแยกผู้ต้องขังแต่ละประเภทไว้ในส่วนต่าง ๆ ที่ได้จัดแบ่งขึ้นนั้น หากเรือนจำใดโดยสภาพการณ์ไม่อาจทำดังกล่าวนี้ได้ ก็ให้พยายามแยกควบคุมกักขังให้ใกล้เคียงกับที่ได้กล่าวแล้ว

ข้อ ๔๒ ผู้ต้องขังซึ่งไม่น่าจะรวมอยู่กับผู้ต้องขังอื่นในประเภทของตน โดยจะก่อการร้ายหรือมีเหตุพิเศษอย่างอื่นซึ่งควรจะแยกควบคุมกักขัง ก็ให้แยกไปรวมไว้ในประเภทอื่นหรือสถานที่อื่น

ข้อ ๔๓ คนต้องขังหลายคนในคดีเดียวกันนั้นโดยปกติให้แยกไว้อย่าให้ปะปนกัน

หมวด ๒

นักโทษเด็ดขาด

ข้อ ๔๔ นักโทษเด็ดขาดพึงแบ่งออกเป็นชั้น ๆ ดังต่อไปนี้

- (๑) ชั้นเยี่ยม
- (๒) ชั้นดีมาก
- (๓) ชั้นดี
- (๔) ชั้นกลาง
- (๕) ชั้นเลว
- (๖) ชั้นเลวมาก

ข้อ ๔๕ นักโทษเด็ดขาดที่เข้าใหม่ให้อยู่ในชั้นกลางจนกว่าจะมีการเลื่อนหรือลดชั้น เว้นแต่ได้เคยต้องโทษมาแล้วและมาต้องโทษจำคุกในคราวนี้อีกภายใน ๕ ปี นับแต่วันพ้นโทษคราวก่อน กับความผิดทั้ง ๒ คราวนั้นไม่ใช่ความผิดฐานลหุโทษหรือประมาท ให้อยู่ในชั้นแล้ว

การเลื่อนหรือลดชั้นนั้นให้เป็นไปตามระเบียบและวิธีการของกรมราชทัณฑ์

หมวด ๓

การปฏิบัติต่อผู้ต้องขัง

ข้อ ๔๖^๙ (ยกเลิก)

ข้อ ๔๗ นักโทษเด็ดขาดที่อยู่ในชั้นต่ำ เมื่อเลื่อนขึ้นไปอยู่ในชั้นสูงขึ้นไปย่อมได้รับประโยชน์ในชั้นที่ได้เลื่อนขึ้นไปอยู่ และกลับกัน กล่าวคือนักโทษเด็ดขาดในชั้นสูงที่ถูกลดลงมาอยู่ในชั้นต่ำย่อมจะต้องเสียประโยชน์ในชั้นสูงที่ตนได้รับอยู่ก่อนและมาได้รับการปฏิบัติ ตลอดจนความสะดวกในชั้นต่ำที่ตนต้องเข้าอยู่ใหม่

ข้อ ๔๘ ผู้ต้องขังที่มีความชอบแก่ราชการเป็นพิเศษจะได้รับการพิจารณาผ่อนผันให้ความสะดวกในอันดับต่าง ๆ หรืออาจได้รับการพิจารณาเลื่อนชั้นให้ แล้วแต่กรมราชทัณฑ์พิจารณาเห็นสมควรแก่ความชอบและคุณประโยชน์อันเกิดแก่ราชการ

ข้อ ๔๙ คนต้องขังและคนฝากให้ได้รับความสะดวกตามที่อธิบดีกำหนดไว้

ส่วนที่ ๕

การงาน

หมวด ๑

การจัดให้ทำงาน

ข้อ ๕๐ งานที่จัดให้นักโทษเด็ดขาดทำให้คำนึงถึงข้อต่อไปนี้ คือ

- (๑) กำหนดโทษ
- (๒) ความแข็งแรงแห่งร่างกาย
- (๓) สติปัญญา
- (๔) อุปนิสัยและฝีมือหรือความรู้ความชำนาญ
- (๕) ผลในทางเศรษฐกิจ
- (๖) ผลในทางอบรม
- (๗) สภาพการณ์แห่งเรือนจำ

^๙ ข้อ ๔๖ ยกเลิกโดยกฎกระทรวง ฉบับที่ ๑๔ (พ.ศ. ๒๕๕๓) ออกตามความในพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พุทธศักราช ๒๕๓๙ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยกฎกระทรวงฉบับที่ ๖ (พ.ศ. ๒๕๐๕) ออกตามความในพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พุทธศักราช ๒๕๓๙

ข้อ ๕๑ นักโทษเด็ดขาดอายุต่ำกว่า ๒๕ ปี ให้คำนึงถึงการศึกษาและการอบรมเป็นพิเศษ

ข้อ ๕๒ ห้ามมิให้จ่ายนักโทษเด็ดขาดออกทำงานนอกเรือนจำ เว้นแต่ผู้บัญชาการเรือนจำอนุญาต และถ้านักโทษเด็ดขาดนั้นเป็นหญิงหรือจะต้องจำคุกอีกต่อไปกว่า ๑๐ ปี ต้องได้รับอนุมัติจากอธิบดี

ข้อ ๕๓ ห้ามมิให้จ่ายคนต้องขังหรือคนฝากออกทำงานนอกเรือนจำ เว้นแต่คนต้องขังระหว่างอุทธรณ์ฎีกา ซึ่งถ้าจะจ่ายต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขแห่งข้อก่อนโดยอนุโลม

ข้อ ๕๔ นอกจากงานที่เกี่ยวกับอนามัยของผู้ต้องขังและการสุขภาพของเรือนจำ ให้ผู้ต้องขังได้หยุดทำงานดังต่อไปนี้

- (๑) วันที่ ๓๑ มีนาคมและวันที่ ๑ เมษายน รวม ๒ วัน
- (๒) วันฉลองรัฐธรรมนูญ ๑ วัน
- (๓) วันเฉลิมพระชนมพรรษา ๑ วัน
- (๔) สัปดาห์ละ ๑ วัน
- (๕) วันอื่นใดที่รัฐมนตรีมีคำสั่งเป็นครั้งคราว

ข้อ ๕๕ ห้ามมิให้เจ้าพนักงานใช้ผู้ต้องขังทำงานเพื่อประโยชน์ส่วนตัว เว้นแต่อนุญาตไว้ในระเบียบข้อบังคับซึ่งกรมราชทัณฑ์อนุมัติ

ข้อ ๕๖ บรรดาผลประโยชน์กรรมและประโยชน์อันเกิดจากการงานของผู้ต้องขังตกเป็นทรัพย์สินของรัฐบาลทั้งสิ้น

ข้อ ๕๗ งานที่จัดให้ผู้ต้องขังทำแบ่งเป็นประเภทหาผลประโยชน์และไม่หาผลประโยชน์ เฉพาะงานหาผลประโยชน์ให้คำนวณราคาของงานเป็นทุนแรงงาน และกำไรทุน หมายถึง จำนวนเงินที่จ่ายจากเงินทุนแรงงาน หมายถึง กำลังงานของผู้ต้องขังซึ่งมีส่วนในการงานนั้น กำไร หมายถึง รายได้ซึ่งเกิดจากผลของการงานเมื่อได้หักทุนออกแล้ว

ข้อ ๕๘^{๑๐} ภายใต้กฎหมายและระเบียบข้อบังคับการคลัง ผู้บัญชาการเรือนจำอาจจ้างผู้รู้ผู้ชำนาญการพิเศษ โดยใช้เงินทุนหรือเงินรายได้ให้ทำหน้าที่แนะนำฝึกอบรมผู้ต้องขังในการหาผลประโยชน์

เมื่อมีการจ้างตามวรรคก่อน ถ้าจะให้ผู้รับจ้างมีหน้าที่ควบคุมผู้ต้องขังด้วย ต้องระบุไว้ในข้อสัญญาและออกหนังสือตั้งตามข้อ ๒๒ โดยอนุโลม แต่ถ้าจะให้ทำหน้าที่พิเศษให้อธิบดีเป็นผู้ออกหนังสือตั้งผู้รับจ้างดังกล่าวมาแล้วให้ถือเป็นเจ้าพนักงานเรือนจำ

^{๑๐} ข้อ ๕๘ แก้ไขเพิ่มเติมโดยกฎกระทรวงมหาดไทย ออกตามความในมาตรา ๕๘ แห่งพระราชบัญญัติราชทัณฑ์

หมวด ๒

รางวัล

ข้อ ๕๙^{๑๑} หากงานที่จัดให้ผู้ต้องขังทำมีกำไร ผู้ต้องขังและเจ้าพนักงานเรือนจำต่อไปนี้จะได้รับการพิจารณาให้ได้รับรางวัล

(ก) ผู้ต้องขังที่มีส่วนร่วมทำงานนั้น

(ข) เจ้าพนักงานเรือนจำที่ทำหน้าที่ควบคุมหรือฝึกอบรมผู้ต้องขังที่ทำงานนั้น

เจ้าพนักงานเรือนจำที่จะได้รับรางวัลตามข้อนี้ ให้พิจารณาให้ได้รับรางวัลจนถึงผู้บัญชาการเรือนจำ หรือผู้ดำรงตำแหน่งในระดับเดียวกัน

ข้อ ๖๐^{๑๒} รางวัลที่จะจ่ายตามข้อ ๕๙ (ก) และ (ข) นั้น ให้อธิบดีพิจารณากำหนดตามที่เห็นสมควร แต่สำหรับผู้ต้องขังให้จ่ายได้ไม่เกินร้อยละห้าสิบ และสำหรับเจ้าพนักงานเรือนจำให้จ่ายได้ไม่เกินร้อยละสิบห้าของกำไรทั้งหมด

ข้อ ๖๑^{๑๓} รางวัลที่จะจ่ายให้แก่ผู้ต้องขัง และเจ้าพนักงานเรือนจำนั้นจักต้องพิจารณาตามหลักเกณฑ์และวิธีการในข้อบังคับที่อธิบดีกำหนด โดยคำนึงถึงหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้

(๑) สำหรับผู้ต้องขังให้พิจารณาจากแรงงานที่ผู้ต้องขังมีส่วนร่วมเมื่อ ความมั่งคั่งในการใช้ชีวิต ความประณีต เรียบร้อยของงาน ความรวดเร็วในการทำงาน ความอดทน การถนอมและรักษาเครื่องมือเครื่องใช้และคุณค่าของงาน ประกอบกับลำดับชั้นและประเภทของผู้ต้องขัง

(๒) สำหรับเจ้าพนักงานเรือนจำให้พิจารณาถึงความสำคัญของหน้าที่และความมีส่วนรับผิดชอบ

ข้อ ๖๒^{๑๔} (ยกเลิก)

ข้อ ๖๓^{๑๕} นอกจากรางวัลอันพึงได้รับตามความในข้อ ๕๙ ข้อ ๖๐ และข้อ ๖๑ ถ้าผู้ต้องขังหรือเจ้าพนักงานเรือนจำคนใดคิดประดิษฐ์สิ่งของหรือเครื่องมือเครื่องใช้สำหรับใช้เป็นประโยชน์สำคัญในการผลิตสินค้า หรือในการฝึกวิชาชีพของผู้ต้องขังขึ้นให้ได้รับรางวัลจากกำไรนอกจากที่ต้องจ่ายเป็นรางวัลตามข้อ ๖๐ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่อธิบดีกำหนด

^{๑๑} ข้อ ๕๙ แก้ไขเพิ่มเติมโดยกฎกระทรวง ฉบับที่ ๙ (พ.ศ. ๒๕๒๑) ออกตามความในมาตรา ๕๘ แห่งพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พุทธศักราช ๒๔๗๙

^{๑๒} ข้อ ๖๐ แก้ไขเพิ่มเติมโดยกฎกระทรวง ฉบับที่ ๙ (พ.ศ. ๒๕๒๑) ออกตามความในพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พุทธศักราช ๒๔๗๙

^{๑๓} ข้อ ๖๑ แก้ไขเพิ่มเติมโดยกฎกระทรวง ฉบับที่ ๕ (พ.ศ. ๒๕๐๔) ออกตามความในพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พุทธศักราช ๒๔๗๙

^{๑๔} ข้อ ๖๒ ยกเลิกโดยกฎกระทรวง ฉบับที่ ๕ (พ.ศ. ๒๕๐๔) ออกตามความในพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พุทธศักราช ๒๔๗๙

^{๑๕} ข้อ ๖๓ แก้ไขเพิ่มเติมโดยกฎกระทรวง ฉบับที่ ๕ (พ.ศ. ๒๕๐๔) ออกตามความในพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พุทธศักราช ๒๔๗๙

- ข้อ ๖๔ หน้าที่ตามมาตรา ๒๖ แห่งพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พุทธศักราช ๒๔๗๙ นั้น กำหนดไว้ ดังต่อไปนี้
- (๑) ทำการป้องกัน หรือจับกุมผู้ต้องขังที่ก่อเหตุร้ายแรง
 - (๒) ทำการดับเพลิง
 - (๓) ทำการระเบิด
 - (๔) ทำการก่อสร้างหรือซ่อมอาคาร และขึ้นไปทำการอยู่บนอาคารนั้น สูงกว่า ๑๒ ฟุต
 - (๕) ทำการอยู่หน้าเตาไฟหรือหล่อโลหะ
 - (๖) ทำการเดินเครื่องจักรกล
 - (๗) ทำการในน้ำลึกหรือสายน้ำเชี่ยว
 - (๘) ทำการบุกเบิกป่าหรือตัดไม้ใหญ่

ข้อ ๖๕ ภายใต้บังคับมาตรา ๒๖ แห่งพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พุทธศักราช ๒๔๗๙ ข้อสงสัยใดๆ อันเกิดจากการให้เงินรางวัลเป็นอำนาจอธิบดีชี้ขาด

ส่วนที่ ๖

การอนามัยและการสุขาภิบาล

หมวด ๑

ข้อความทั่วไป

ข้อ ๖๖ ให้แพทย์เข้าตรวจเรือนจำในส่วนที่เกี่ยวกับการอนามัยของผู้ต้องขังและการสุขาภิบาลของเรือนจำ โดยทั่ว ๆ ไปทุก ๓ วัน

ในการตรวจนั้น เมื่อเห็นสมควรจะจัดอย่างไร ให้ชี้แจงแนะนำพัศดีและจดหมายเหตุไว้ในสมุดตรวจการ

ข้อ ๖๗ ผู้ต้องขังทุกคนมีหน้าที่จะต้องรักษาความสะอาด

- (ก) ในส่วนร่างกาย เครื่องนุ่งห่มหลับนอนและเครื่องใช้ต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับตน
- (ข) ห้องขัง และส่วนใดส่วนหนึ่งของเรือนจำ

หมวด ๒

อนามัยของผู้ต้องขัง

ข้อ ๖๘ ให้พัศดีจัดให้ผู้ต้องขังทุกคน เว้นแต่คนต้องขังและคนฝาก

- (ก) ตัดผมสั้นหรือโกนผมตามระเบียบ
- (ข) โกนหนวดและเครา
- (ค) ตัดเล็บ
- (ง) อาบน้ำและขัดถูร่างกาย

ทั้งนี้ ในเมื่อไม่ขัดต่อลัทธิศาสนาของผู้ต้องขังนั้น

ข้อ ๖๙ โดยปกติ นักโทษเด็ดขาดและคนต้องขังระหว่างอุทธรณ์ฎีกาต้องแต่งเครื่องแต่งกาย ตามแบบที่อธิบดีกำหนด

ข้อ ๗๐ โดยปกติในปีหนึ่ง ๆ ให้จ่ายเครื่องนุ่งห่มหลับนอนแก่นักโทษเด็ดขาด และคนต้องขังระหว่างอุทธรณ์ฎีกา ดังนี้

- (ก) ถ้าเป็นชาย ให้จ่าย
 - (๑) เสื้อและกางเกง ๒ สำหรับ
 - (๒) ผ้าอาบน้ำ ๑ ผืน
 - (๓) ผ้าห่มนอน ๑ ผืน
 - (๔) เสื้อปูนอน ๑ ผืน
- (ข) ถ้าเป็นหญิง ให้จ่าย
 - (๑) เสื้อและเครื่องนุ่งห่ม ๒ สำหรับ
 - (๒) ผ้าห่มนอน ๑ ผืน
 - (๓) เสื้อปูนอน ๑ ผืน
 - (๔) สิ่งใช้เฉพาะหญิง ตามที่อธิบดีเห็นจำเป็น

ข้อ ๗๑ คนต้องขังและคนฝากนั้น โดยปกติให้อนุญาตให้ออกเดินนอกห้องขัง หรือออกกำลังกายตามกำหนดเวลาและเขตที่ซึ่งพัสติเห็นควร

ผู้ต้องขังอื่น เว้นแต่ระหว่างต้องโทษฐานผิดวินัยให้มีโอกาสพักผ่อนและจัดให้ออกกำลังกายตามควร

หมวด ๓

การรักษาพยาบาล

ข้อ ๗๒ เรือนจำทุกแห่งให้จัดให้มีสถานพยาบาลเพื่อเป็นที่ทำการรักษาพยาบาลผู้ต้องขังที่ป่วย และจัดให้มีผู้มีความรู้พอสมควรมีหน้าที่ประจำสถานพยาบาลนั้น

ข้อ ๗๓ เมื่อแพทย์หรือเจ้าพนักงานเรือนจำพบผู้ต้องขังป่วยเจ็บ ให้ปฏิบัติตามข้อ ๓๘ และ ๓๙ แล้วแต่กรณี

ข้อ ๗๔ ผู้ต้องขังที่ติดฝิ่น กัญชา สิ่งเสพติดอย่างอื่น อาการร้ายแรง หรือเป็นหญิงมีครรภ์ หรือมีลูกอ่อน ให้จัดเป็นผู้ป่วยเจ็บโดยอนุโลม

หมวด ๔

การเลี้ยงอาหาร

ข้อ ๗๕ ห้ามมิให้ผู้ต้องขังหุงหาประกอบอาหารเป็นส่วนตัว หรือนำอาหารไปรับประทานนอกเขตที่ซึ่งทางการเรือนจำกำหนดให้สำหรับผู้ต้องขังทั่ว ๆ ไป โดยมีได้รับอนุญาตจากพัสติ

ข้อ ๗๖ นักโทษเด็ดขาดจักต้องรับประทานอาหารซึ่งทางการเรือนจำจ่ายให้ จะรับประทานอาหารส่วนตัวได้แต่เฉพาะตามที่อธิบดีกำหนดไว้ในข้อบังคับ

คนต้องขังและคนฝากจะรับประทานอาหารส่วนตัวได้ตามสมควร

ข้อ ๗๗ ให้จัดให้ผู้ต้องขังได้รับประทานอาหารอย่างน้อย ๒ มื้อ คือ เช้าและเย็น อาหารมื้อหนึ่ง ๆ ให้ประกอบด้วย ข้าวหรือสิ่งอื่นแทนข้าว และกับข้าวหรือสิ่งอื่นแทนกับข้าว

ข้อ ๗๘ ผู้ต้องขังที่ทำงานหนักหรือตรากตรำ หรือนักโทษเด็ดขาดตั้งแต่ชั้นดีขึ้นไป ผู้บัญชาการเรือนจำจะสั่งให้จัดอาหารเพิ่มให้มากสิ่งหรือมากมื้อขึ้นก็ได้ หรืออนุญาตให้นำอาหารส่วนตัวมารับประทานก็ได้

ข้อ ๗๙ อาหารที่ผู้ต้องขังจะรับประทานนั้นต้องให้แพทย์ตรวจก่อน ในกรณีที่แพทย์มาตรวจไม่ได้ ให้จัดเจ้าพนักงานเรือนจำเป็นผู้ตรวจ

อาหารซึ่งตรวจพบว่าเน่าเสียไม่เป็นสิ่งที่จะพึงรับประทานนั้น ห้ามมิให้ยอมให้ผู้ต้องขังรับประทาน

ข้อ ๘๐ โดยปกติอาหารที่จะให้ผู้ต้องขังรับประทานนั้นให้ปรุงขึ้นในเรือนจำ ให้จัดเจ้าพนักงานเรือนจำและผู้ต้องขังดำเนินการปรุงอาหารเป็นการเฉพาะ ผู้ปรุงอาหารต้องผ่านการตรวจโรคและความเห็นชอบของแพทย์

ส่วนที่ ๗ วินัยของผู้ต้องขัง

หมวด ๑ ข้อความทั่วไป

ข้อ ๘๑^{๑๖} การเลื่อนชั้นนักโทษเด็ดขาดนั้น ให้กระทำในวันสิ้นเดือนมิถุนายนครั้งหนึ่ง และวันสิ้นเดือนธันวาคมครั้งหนึ่ง

ในกรณีมีเหตุพิเศษจะเลื่อนชั้นก่อนเวลาในวรรคหนึ่งก็ได้ ทั้งนี้ โดยอนุมัติของอธิบดี

ข้อ ๘๒ ให้เลื่อนหรือลดได้ตามลำดับครั้งละชั้น ในกรณีมีเหตุพิเศษจะข้ามชั้นก็ได้ แต่การเลื่อนข้ามชั้นต้องให้อธิบดีอนุมัติ

ข้อ ๘๓ ภายใต้อำนาจแห่งข้อก่อน การเลื่อนหรือลดชั้นเป็นอำนาจของผู้บัญชาการเรือนจำ

^{๑๖} ข้อ ๘๑ แก้ไขเพิ่มเติมโดยกฎกระทรวง ฉบับที่ ๑๔ (พ.ศ. ๒๕๕๓) ออกตามความในพระราชบัญญัติราชทัณฑ์

หมวด ๒

ตำแหน่งหน้าที่ช่วยเหลือเจ้าพนักงานเรือนจำ

ข้อ ๘๔ ในกรณีมีเหตุพิเศษที่จะต้องใช้นักโทษเด็ดขาด ซึ่งไม่อยู่ในชั้นที่จะแต่งตั้งให้มีตำแหน่งหน้าที่ช่วยเหลือเจ้าพนักงานนั้น ผู้บัญชาการเรือนจำจะแต่งตั้งเป็นพิเศษก็ได้ แต่ในกรณีเช่นนี้จะให้นักโทษเด็ดขาดผู้นั้นมีตำแหน่งหน้าที่ได้เพียงชั่วเวลาที่จำเป็นเท่านั้น และไม่ถือว่าเป็นการให้ประโยชน์ตามกฎหมาย

หมวด ๓

การลา

ข้อ ๘๕ การอนุญาตให้ลานั้น จะกระทำต่อเมื่อผู้บัญชาการเรือนจำได้พิจารณาแล้ว เห็นความจำเป็น และได้รับอนุมัติจากอธิบดี

ข้อ ๘๖ เมื่อได้อนุญาตให้ลาได้ ผู้บัญชาการเรือนจำจักต้องทำหนังสือสำคัญมอบให้ผู้ได้รับอนุญาตติดตัวไป และผู้ได้รับอนุญาตจะต้องแสดงหนังสือสำคัญนี้ต่อพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจท้องที่ที่จะไปนั้นภายในกำหนดเวลา ๒๔ ชั่วโมง นับแต่เวลาไปถึง ถ้าไม่ไปแสดงหนังสือสำคัญเช่นนี้ให้พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจจับส่งเรือนจำ

ข้อ ๘๗ โดยปกติ ถ้าผู้ได้รับอนุญาตให้ลา ยังมีกำหนดเวลาที่จะต้องจำคุกอยู่ต่อไปอีกตั้งแต่ ๖ เดือนขึ้นไป ต้องจัดให้มีเจ้าพนักงานควบคุมไปด้วย ถ้ากำหนดเวลาที่ยังจะต้องจำคุกอยู่อีกต่อไปนั้นน้อยกว่า ๖ เดือน ให้ผู้บัญชาการเรือนจำพิจารณาดู หากไม่เป็นที่ไว้วางใจก็ให้จัดเจ้าพนักงานไปควบคุมดังกล่าวแล้วดูกัน

ข้อ ๘๘ ในกรณีที่จัดให้มีเจ้าพนักงานควบคุมไปด้วยกับผู้ได้รับอนุญาตให้ลา ถ้าหากผู้ได้รับอนุญาตให้ลานั้นเป็นผู้มีทรัพย์สินพอสมควร ก็ให้ผู้ได้รับอนุญาตให้ลานั้นเสียค่าเบี้ยเลี้ยงวันละ ๕๐ สตางค์ และค่าพาหนะเท่าที่จ่ายจริงแก่เรือนจำสำหรับเจ้าพนักงานที่ไปด้วย

ข้อ ๘๙ ในส่วนค่าเบี้ยเลี้ยงและค่าพาหนะสำหรับตัวผู้ได้รับอนุญาตให้ลานั้น ผู้ได้รับอนุญาตให้ลาต้องจัดเสียเองโดยตลอด

ข้อ ๙๐ ในกรณีที่การอนุญาตให้ลานั้นมิได้จัดเจ้าพนักงานไปด้วยเพื่อควบคุมให้ผู้บัญชาการเรือนจำแจ้งแก่ตำรวจสันติบาล หรือข้าหลวงประจำจังหวัดแห่งท้องที่ที่ผู้ได้รับอนุญาตให้ลาไปนั้น แล้วแต่กรณี

หมวด ๔ พักการลงโทษ

ข้อ ๙๑^{๑๗} ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งเรียกว่า “คณะกรรมการพักการลงโทษ” มีอำนาจหน้าที่ให้ความเห็นชอบการพักการลงโทษ ประกอบด้วยปลัดกระทรวงยุติธรรม เป็นประธานกรรมการ รองปลัดกระทรวงยุติธรรมซึ่งปลัดกระทรวงยุติธรรมมอบหมาย อธิบดีกรมคุมประพฤติ อธิบดีกรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ อธิบดีกรมราชทัณฑ์ อธิบดีกรมสอบสวนคดีพิเศษ เลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ผู้แทนกรมการปกครอง ผู้แทนกรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ ผู้แทนกรมสุขภาพจิต ผู้แทนสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ผู้แทนสำนักงานศาลยุติธรรม และผู้แทนสำนักงานอัยการสูงสุดเป็นกรรมการ

ให้ผู้อำนวยการสำนักทัณฑ์ปฏิบัติเป็นกรรมการและเลขานุการ และผู้อำนวยการส่วนพักการลงโทษ เป็นกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

ข้อ ๙๒^{๑๘} นักโทษเด็ดขาดผู้ใดจะได้รับการพักการลงโทษตามมาตรา ๓๒ (๕) ต้องผ่านการคัดเลือกจากคณะกรรมการซึ่งประกอบด้วยผู้บัญชาการเรือนจำเป็นประธานกรรมการ ผู้แทนกรมคุมประพฤติ ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดและเจ้าพนักงานเรือนจำอีกสองคนที่ยุบัญชาการเรือนจำแต่งตั้งเป็นกรรมการ เมื่อได้คัดเลือกแล้วให้เสนอขอความเห็นชอบจากคณะกรรมการพักการลงโทษตามข้อ ๙๑

นักโทษเด็ดขาดอาจได้รับการพักการลงโทษ ดังต่อไปนี้

(๑) ชั้นเยี่ยม ไม่เกินหนึ่งในสามของกำหนดโทษที่ระบุไว้ในหมายแจ้งโทษเด็ดขาดในกรณีที่มีการพระราชทานอภัยโทษ ให้ถือกำหนดโทษตามหมายแจ้งโทษเด็ดขาดฉบับหลังสุด

(๒) ชั้นดีมาก ไม่เกินหนึ่งในสี่ของกำหนดโทษที่ระบุไว้ในหมายแจ้งโทษเด็ดขาดในกรณีที่มีการพระราชทานอภัยโทษ ให้ถือกำหนดโทษตามหมายแจ้งโทษเด็ดขาดฉบับหลังสุด

(๓) ชั้นดี ไม่เกินหนึ่งในห้าของกำหนดโทษที่ระบุไว้ในหมายแจ้งโทษเด็ดขาดในกรณีที่มีการพระราชทานอภัยโทษ ให้ถือกำหนดโทษตามหมายแจ้งโทษเด็ดขาดฉบับหลังสุด

กรณีมีเหตุพิเศษจะพักการลงโทษมากกว่าที่กำหนดไว้ในวรรคสองได้ต่อเมื่อคณะกรรมการพักการลงโทษตามข้อ ๙๑ ได้พิจารณาให้ความเห็นชอบและได้รับอนุมัติจากรัฐมนตรี

ข้อ ๙๓^{๑๙} เงื่อนไขในระหว่างพักการลงโทษ กำหนดดังต่อไปนี้

(๑) ห้ามกระทำการอย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่างตามที่กำหนดในข้อ ๙๔

(๒) ให้กระทำการอย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่างตามที่กำหนดในข้อ ๙๕ หรือ

(๓) ห้ามกระทำการและให้กระทำการตาม (๑) และ (๒)

^{๑๗} ข้อ ๙๑ แก้ไขเพิ่มเติมโดยกฎกระทรวง ฉบับที่ ๑๔ (พ.ศ. ๒๕๕๓) ออกตามความในพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พุทธศักราช ๒๕๓๙

^{๑๘} ข้อ ๙๒ แก้ไขเพิ่มเติมโดยกฎกระทรวง ฉบับที่ ๑๔ (พ.ศ. ๒๕๕๓) ออกตามความในพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พุทธศักราช ๒๕๓๙

^{๑๙} ข้อ ๙๓ แก้ไขเพิ่มเติมโดยกฎกระทรวง ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๕๐) ออกตามความในพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พุทธศักราช ๒๕๓๙

ข้อ ๙๔^{๒๐} เจื่อนไซที่เป็นข้อห้ามกระทำการมีดังต่อไปนี้

(๑) ห้ามเข้าไปในเขตห้องที่ สถานที่ หรือตามเวลา ที่อธิบดีกรมราชทัณฑ์กำหนด

(๒) ห้ามคบหาสมาคมกับบุคคลที่อาจนำไปสู่การกระทำผิดอีก

(๓) ห้ามเกี่ยวข้องกับสารระเหย วัตถุออกฤทธิ์ต่อจิตหรือประสาท หรือยาเสพติดให้โทษทุกประเภท รวมทั้งอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน หรือวัตถุระเบิด ทุกชนิด

(๔) ห้ามประพัตดินในทางเสื่อมเสีย เช่น เสพสุราหรือเล่นการพนันที่อาจนำไปสู่การกระทำผิดกฎหมายอีก

ข้อ ๙๕^{๒๑} เจื่อนไซให้กระทำการมีดังต่อไปนี้

(๑) ให้ไปรายงานตัวต่อพนักงานคุมประพฤติเดือนละหนึ่งครั้งจนกว่าจะครบกำหนดโทษหรือตามหลักเกณฑ์ และวิธีการที่อธิบดีกรมคุมประพฤติกำหนด

(๒) ให้พักอาศัยอยู่กับผู้อุปการะตามสถานที่ที่แจ้งไว้ หากจะย้ายที่อยู่หรือเปลี่ยนผู้อุปการะต้องได้รับอนุญาตจากพนักงานคุมประพฤติก่อน เว้นแต่มีเหตุจำเป็นให้แจ้งพนักงานคุมประพฤติทราบภายในกำหนดระยะเวลาการรายงานตัวครั้งต่อไป

(๓) ให้ปฏิบัติตามคำแนะนำและคำตักเตือนของพนักงานคุมประพฤติและเข้าร่วมกิจกรรมเพื่อการแก้ไขฟื้นฟูตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่อธิบดีกรมคุมประพฤติกำหนด

(๔) ให้ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบ และข้อบังคับ หากฝ่าฝืนและถูกลงโทษโดยเจ้าพนักงานผู้มีอำนาจหน้าที่ตามกฎหมาย ระเบียบ และข้อบังคับ นั้น ไม่ว่าโทษสถานใด ผู้นั้นหรือผู้อุปการะต้องแจ้งให้พนักงานคุมประพฤติทราบทุกครั้ง

(๕) ให้ประกอบอาชีพที่สุจริต หากเปลี่ยนสถานที่ทำงานหรือย้ายงานใหม่ ต้องแจ้งพนักงานคุมประพฤติทราบทุกครั้ง เว้นแต่มีเหตุจำเป็น ให้แจ้งพนักงานคุมประพฤติทราบภายในกำหนดระยะเวลาการรายงานตัวครั้งต่อไป

ข้อ ๙๖ เจื่อนไซนั้นจะกำหนดไว้แต่ข้อเดียวหรือหลายข้อก็ได้แล้วแต่ความเหมาะสมแก่ลักษณะของบุคคลและพฤติการณ์

ข้อ ๙๗^{๒๒} เมื่อได้มีการอนุมัติการพักการลงโทษแล้ว ให้ผู้บัญชาการเรือนจำหรือผู้อำนวยการทัณฑสถานออกหนังสือสำคัญให้แก่ผู้ได้รับการพักการลงโทษรับไปเป็นคู่มือ และให้มีหนังสือแจ้งต่อพนักงานคุมประพฤติในท้องที่ที่ผู้ได้รับการพักการลงโทษเข้าไปพักอาศัยทราบ โดยผู้ได้รับการพักการลงโทษต้องไปรายงานตัวต่อพนักงานคุมประพฤติในท้องที่ที่เข้าไปพักอาศัยภายในสามวันนับแต่วันที่ได้รับการปล่อยตัว

เมื่อดำเนินการตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้ผู้บัญชาการเรือนจำหรือผู้อำนวยการทัณฑสถาน มีหนังสือแจ้งต่อพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจในท้องที่ที่ผู้ได้รับการพักการลงโทษเข้าไปพักอาศัยทราบในเวลาอันสมควร

ถ้าผู้ได้รับการพักการลงโทษได้ย้ายที่อยู่หรือเข้าไปทำงานในท้องที่ที่อยู่นอกท้องที่ที่พนักงานคุมประพฤติท้องที่นั้นรับผิดชอบ ให้พนักงานคุมประพฤติท้องที่นั้นมีหนังสือแจ้งต่อพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจในท้องที่ที่ผู้ได้รับการพักการลงโทษเข้าไปพักอาศัยหรือเข้าไปทำงานทราบภายในเวลาอันสมควร

^{๒๐} ข้อ ๙๔ แก้ไขเพิ่มเติมโดยกฎกระทรวง ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๕๐) ออกตามความในพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พุทธศักราช ๒๕๓๙

^{๒๑} ข้อ ๙๕ แก้ไขเพิ่มเติมโดยกฎกระทรวง ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๕๐) ออกตามความในพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พุทธศักราช ๒๕๓๙

^{๒๒} ข้อ ๙๗ แก้ไขเพิ่มเติมโดยกฎกระทรวง ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๕๐) ออกตามความในพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พุทธศักราช ๒๕๓๙

ข้อ ๙๘^{๒๓} หนังสือสำคัญที่ออกตามข้อ ๙๗ ต้องระบุเงื่อนไขเพื่อคุ้มครองความประเพณีที่กำหนดให้ไว้ด้วย ผู้ได้รับการพักการลงโทษจะต้องแสดงหนังสือสำคัญนี้ต่อพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจหรือเจ้าพนักงานเรือนจำ เมื่อมีการเรียกให้แสดง หากหนังสือสำคัญนั้นสูญหายให้รีบแจ้งต่อพนักงานคุมประพฤติและขอรับฉบับแทน ถ้าไม่แสดงหนังสือสำคัญตามวรรคสอง พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจจะจับผู้นั้นส่งเรือนจำก็ได้

หมวด ๕ การลงโทษฐานผิดวินัย

ข้อ ๙๙ ก่อนที่จะลงโทษแก่ผู้ต้องขังฐานผิดวินัย จักต้องให้โอกาสแก่ผู้ต้องขังได้ชี้แจงว่าตนมีข้อแก้ตัวอย่างไรหรือไม่

ข้อ ๑๐๐ พักดีเรือนจำที่มีผู้บัญชาการเรือนจำโดยตำแหน่งมีอำนาจลงโทษฐานผิดวินัย ดังต่อไปนี้

- (๑) ภาคทัณฑ์
- (๒) ตัดการอนุญาตให้ได้รับการเยี่ยมหรือติดต่อไม่เกิน ๒ เดือน
- (๓) งดการเลื่อนชั้นไว้ไม่เกิน ๖ เดือน
- (๔) ชังเดี่ยวไม่เกิน ๑ เดือน

พักดีเรือนจำที่มีผู้บัญชาการเรือนจำโดยเฉพาะมีอำนาจลงโทษ ดังต่อไปนี้

- (๑) ภาคทัณฑ์
- (๒) ตัดการอนุญาตให้รับการเยี่ยมเยียนหรือติดต่อไม่เกิน ๑ เดือน
- (๓) งดการเลื่อนชั้นไว้ไม่เกิน ๓ เดือน

ข้อ ๑๐๑ สารวัตรเรือนจำมีอำนาจลงโทษเช่นเดียวกับพักดีเรือนจำที่มีผู้บัญชาการเรือนจำ โดยตำแหน่ง

ข้อ ๑๐๒ เมื่อพักดีหรือสารวัตรเรือนจำได้ลงโทษตามอำนาจแล้ว ให้รีบรายงานผู้บัญชาการเรือนจำ ส่วนการลงโทษนั้นให้ดำเนินไปได้

ผู้บัญชาการเรือนจำมีอำนาจสั่งให้ยกการลงโทษ หรือลด หรือเพิ่มโทษได้หากจะมีการสั่งแก้ไขดังกล่าวนี้ ต้องสั่งภายใน ๓ วันนับแต่วันได้รับรายงาน พันกำหนดนี้แล้วให้ถือว่าไม่แก้ไข ถ้าได้ดำเนินการลงโทษไปก่อนแล้ว คำสั่งแก้ไขมีผลเพียงในส่วนที่จะดำเนินต่อไป

ข้อ ๑๐๓ ผู้บัญชาการเรือนจำมีอำนาจลงโทษทุกสถานตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พุทธศักราช ๒๔๗๙

ข้อ ๑๐๔ การภาคทัณฑ์นั้นพึงกระทำเมื่อ

- (ก) ความผิดที่ผู้ต้องขังกระทำไปไม่ร้ายแรง และ
- (ข) ผู้ต้องขังก็ได้สำนึกตัวถึงความผิดที่ได้กระทำไปนั้นแล้ว

^{๒๓} ข้อ ๙๘ แก้ไขเพิ่มเติมโดยกฎกระทรวง ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๕๐) ออกตามความในพระราชบัญญัติราชทัณฑ์

ในกาลต่อไป

ข้อ ๑๐๕ การลงโทษภาคทัณฑ์ให้กระทำโดยวิธีเรียกตัวมาว่ากล่าวสั่งสอนให้พยายามประพฤติตัวอยู่ในวินัย

ข้อ ๑๐๖ ตัดการอนุญาตให้ได้รับการเยี่ยมเยียน หรือติดต่อกับบุคคลภายนอกนั้นพึงกระทำในกรณีต่อไปนี้

- (๑) ประพฤติผิดระเบียบหรือข้อบังคับอันมิได้สำหรับการเยี่ยมเยียนหรือติดต่อกับบุคคลภายนอก
- (๒) พยายามหลบหนีหรือได้หลบหนีไปแล้วแต่ได้ตัวคืนมา
- (๓) นำเข้ามาหรือมีสิ่งของต้องห้ามไว้ในเรือนจำ
- (๔) นำสิ่งของซึ่งมิใช่ของตนออกจากเรือนจำโดยมิได้รับอนุญาต

ข้อ ๑๐๗ งดการเลื่อนขั้นนั้น พึงกระทำในกรณีต่อไปนี้

- (๑) ทำผิดตามที่ระบุไว้ในข้อก่อนหมายเลข (๒) หรือ (๓) หรือ (๔)
- (๒) ทำให้ทรัพย์สินของหลวงหรือของผู้อื่นเสียหายโดยประมาท
- (๓) กระทำการให้เกิดเหตุขัดข้องในการทำงานของผู้ต้องขังอื่นโดยประมาท

ข้อ ๑๐๘^{๒๔} ลดชั้น พึงกระทำได้ในกรณี ดังต่อไปนี้

- (๑) กระด้างกระเดื่องต่อคำสั่งของผู้บังคับบัญชาซึ่งมีตำแหน่งต่ำกว่าพัศดีลงมา
- (๒) ก่อการวิวาทขึ้นกับผู้ต้องขังอื่น แต่ไม่ถึงกับมีเหตุร้ายแรง
- (๓) เล่นการพนัน
- (๔) เสพยาเสพติดให้โทษ วัตถุออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท หรือสารระเหย หรือดื่มสุราหรือของเมาอย่างอื่น
- (๕) กระทำการตามข้อ ๑๐๖ (๒)
- (๖) กระทำการตามข้อ ๑๐๗ (๒) หรือ (๓) โดยเจตนา
- (๗) มีหรือคำสั่งของต้องห้ามตามข้อ ๑๒๗

ข้อ ๑๐๙ ลดรางวัลนั้น พึงกระทำในกรณีต่อไปนี้

- (๑) ทำให้ทรัพย์สินของผู้อื่นเสียหาย
 - (๒) ก่อการวิวาทกับผู้อื่นในขณะที่ทำงาน
 - (๓) ละทิ้งหรือเพิกเฉยต่อการทำงานอันเป็นหน้าที่
- การลดรางวัลนั้นพึงลดลงตามส่วนที่เห็นสมควรแก่ความผิด

ข้อ ๑๑๐ งดรางวัลนั้นพึงกระทำในกรณีดังกล่าวไว้ในข้อก่อนเมื่อเกิดผลเสียหายขึ้น และผู้ต้องขังกระทำผิดในกรณีที่กำหนดนั้นโดยจงใจจะให้มีการเสียหายเกิดขึ้น

^{๒๔} ข้อ ๑๐๘ แก้ไขเพิ่มเติมโดยกฎกระทรวง ฉบับที่ ๑๔ (พ.ศ. ๒๕๕๓) ออกตามความในพระราชบัญญัติราชทัณฑ์

ข้อ ๑๑๑^{๒๕} ขังเดี่ยว ฟังกระทำได้ในกรณี ดังต่อไปนี้

- (๑) กระด้างกระเดื่องต่อเจ้าพนักงานซึ่งมีตำแหน่งตั้งแต่พดด้งขึ้นไป
- (๒) วิวาทกับผู้ต้องขังอื่นตั้งแต่สองครั้งขึ้นไป
- (๓) เป็นเจ้ามือเล่นการพนัน หรือสมคบกับผู้ต้องขังอื่นเล่นการพนันตั้งแต่สองครั้งขึ้นไป
- (๔) เสพยาเสพติดให้โทษ วัตถุออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท หรือสารระเหยหรือดื่มสุราหรือของเมาอย่างอื่นตั้งแต่สองครั้งขึ้นไป

(๕) กระทำการตามข้อ ๑๐๖ (๒)

(๖) กระทำการตามข้อ ๑๐๘ (๗)

ข้อ ๑๑๒ ขังห้องมีคนนั้น ฟังกระทำในกรณีต่อไปนี้

- (๑) ก่อการวิวาทกับผู้ต้องขังอื่นเนื่อง ๆ
- (๒) พยายามหรือทำร้ายร่างกายเจ้าพนักงาน
- (๓) ก่อการวุ่นวาย แต่ไม่ร้ายแรง
- (๔) จงใจหลีกเลียงการงาน
- (๕) จงใจขัดคำสั่งผู้บังคับบัญชา
- (๖) พยายามหลบหนี

ข้อ ๑๑๓ เขียนฟังกระทำในกรณีต่อไปนี้

- (๑) สมคบกับผู้อื่นก่อความไม่สงบเรียบร้อยขึ้น
- (๒) พยายามหรือทำร้ายเจ้าพนักงาน
- (๓) พยายามหลบหนี
- (๔) ขัดคำสั่งผู้บังคับบัญชาซึ่งหน้า
- (๕) จงใจก่อความเสียหายให้แก่ผู้อื่น หรือกิจการของเรือนจำและได้เกิดความเสียหายขึ้น

ข้อ ๑๑๔ ถ้ามีการกระทำผิดวินัยในกรณีอย่างอื่นนอกจากที่ระบุไว้ในหมวดนี้ ให้ผู้บัญชาการเรือนจำพิจารณาลงโทษสถานใดสถานหนึ่งที่เห็นสมควรแต่ต้องไม่ใช่โทษเขียน

ข้อ ๑๑๕ ในกรณีที่ผู้ต้องขังซึ่งจะต้องรับโทษเป็นคนมีลักษณะต่อต้านโดยได้เคยรับโทษทางวินัยของเรือนจำมามากกว่า ๒ ครั้งแล้ว ยังประพฤติผิดอีก และโทษสำหรับความผิดทั้ง ๓ ครั้ง อยู่ในกำหนดเดือนนับแต่วันต้องโทษครั้งแรก หรือขัดคำสั่งเจ้าพนักงานเรือนจำโดยจงใจมาแล้วไม่น้อยกว่า ๒ ครั้ง ภายในกำหนด ๖ เดือน นับแต่วันต้องโทษครั้งก่อน หรือปรากฏว่าเป็นคนเคยต้องคำพิพากษาให้จำคุก นอกจากฐานประมาทและลหุโทษมามากกว่า ๓ ครั้งแล้ว และได้ประพฤติผิดวินัยมาแล้วไม่น้อยกว่า ๒ ครั้ง ภายใน ๖ เดือนนับแต่วันต้องโทษทางวินัยครั้งก่อน ผู้บัญชาการเรือนจำมีอำนาจสั่งให้ลงโทษเขียน และเพิ่มโทษสถานอื่นตามความเห็นสมควร

ข้อ ๑๑๖ ในกรณีที่การกระทำอันหนึ่งเป็นความผิดจะต้องรับโทษหลายสถานนั้น ห้ามมิให้ลงโทษสำหรับความผิดนั้นเกินกว่า ๓ สถาน

^{๒๕} ข้อ ๑๑๑ แก้ไขเพิ่มเติมโดยกฎกระทรวง ฉบับที่ ๑๔ (พ.ศ. ๒๕๕๓) ออกตามความในพระราชบัญญัติราชทัณฑ์

ข้อ ๑๑๗ การลงโทษเขียนตามกฎนี้พึงลงได้แต่เฉพาะนักโทษเด็ดขาดเท่านั้น และให้คำนึงถึงลักษณะของความผิดที่เกิดขึ้นและลักษณะของบุคคลผู้จะรับโทษกับสภาพการณ์แห่งเรือนจำ และให้เขียนรวดเดียวสำหรับความผิดซึ่งต้องเขียนนั้น

โดยปกติผู้บัญชาการเรือนจำหรือผู้แทนซึ่งเป็นข้าราชการตั้งแต่ชั้นหรือเทียบชั้นประจำแผนกขึ้นไปมาเป็นประธาน

ผู้ทำการเขียนจะต้องเป็นเจ้าพนักงานเรือนจำ และต้องไม่เคยมีสาเหตุอยู่กับผู้จะต้องรับโทษเป็นส่วนตัว ผู้ทำการเขียนจะต้องบันทึกข้อไม่มีสาเหตุนี้ไว้เป็นหลักฐาน

การเขียนนั้นให้คว่ำเขียน และให้เขียนที่ขาท่อนบนพยายามอย่าให้ซ้ำแนวกันให้ใช้หว่ายเขียนและหว่ายนั้นต้องมีขนาดวัดผ่าศูนย์กลางประมาณ ๑ เซนติเมตร

เมื่อแพทย์เห็นว่าผู้รับโทษจะทนการเขียนไม่ได้ให้แจ้งต่อประธาน และประธานต้องสั่งให้พักการเขียนทันทีเมื่อเขียนแล้ว ให้แพทย์ตรวจร่างกายผู้รับโทษ และหากเห็นสมควรให้ใส่ยาและสั่งรักษาพยาบาล

ข้อ ๑๑๘ การขังเดี่ยวนั้น ให้กระทำโดยวิธีแยกผู้ต้องรับโทษจากผู้ต้องขังอื่นและคุมขังไว้ในที่ซึ่งจัดขึ้นเป็นพิเศษห้ามการติดต่อหรือพูดจากับผู้อื่นทั้งสิ้น

ให้พัศดีจัดให้มีผู้คอยตรวจรักษาการขังเดี่ยวให้เป็นไปตามวรรคก่อน และสังเกตเมื่อมีอาการป่วยเจ็บซึ่งต้องมีการรักษาพยาบาลเกิดขึ้น

ข้อ ๑๑๙ ห้องมืดซึ่งจะใช้เป็นที่ขังลงโทษนั้นต้องให้แพทย์ได้ตรวจเห็นชอบด้วยว่าไม่ผิดอนามัยอย่างร้ายแรง

หมวด ๖

การร้องทุกข์ ยื่นเรื่องราว และถวายฎีกาของผู้ต้องขัง

ข้อ ๑๒๐ การร้องทุกข์นั้น อาจกระทำด้วยวาจาหรือด้วยการยื่นเป็นหนังสือถ้ากระทำด้วยวาจา ให้เจ้าพนักงานที่ได้รับคำร้องทุกข์บันทึกคำร้องทุกข์ไว้ บันทึกคำร้องทุกข์หรือหนังสือร้องทุกข์นั้นต้องลงลายมือชื่อผู้ร้องทุกข์และเจ้าพนักงานที่ได้รับคำร้องทุกข์ไว้ด้วย

ข้อ ๑๒๑ การร้องทุกข์ การยื่นเรื่องราว การถวายฎีกานั้น หากผู้ต้องขังไม่สามารถจัดหาเครื่องเขียนส่วนตัวได้ให้จัดหาให้

การเขียนคำร้องทุกข์ เรื่องราว หรือฎีกา ผู้ต้องขังต้องเขียนเอง เว้นแต่ไม่สามารถเขียนเองได้

การเขียนดังกล่าวในวรรคก่อน ต้องเขียนในที่ซึ่งทางการเรือนจำจัดให้

ในกรณีที่ผู้ต้องขังขอสงวนข้อความลับ ห้ามมิให้เจ้าพนักงานเรือนจำอยู่ใกล้ในระยะที่อาจอ่านเข้าใจข้อความที่เขียนหรือขออ่านหรือยอมให้ผู้อื่นมีโอกาส เช่นนั้นนอกจากบุคคลที่ผู้ต้องขังนั้นยินยอม

ข้อ ๑๒๒ หนังสือร้องทุกข์หรือเรื่องราว หรือฎีกานั้นให้ผู้ต้องขังยื่นต่อพัศดี หรือจะใส่ลงในที่ซึ่งจัดไว้เพื่อการนั้นก็ได้

ข้อ ๑๒๓ เจ้าพนักงานเรือนจำทุกคนต้องเปิดโอกาสให้ผู้ต้องขังร้องทุกข์ หรือนำคำร้องทุกข์ เรื่องราว หรือฎีกาไปยื่นตามข้อก่อน

ข้อ ๑๒๔ เมื่อพัศดีได้รับหนังสือดังกล่าวในข้อก่อน หากมิใช่เป็นกรณีดังกล่าวในข้อต่อไป ให้เปิดซองตรวจดูข้อความ และปฏิบัติ ดังต่อไปนี้

- (๑) สอบข้อเท็จจริง
- (๒) แก้ไขหรือช่วยเหลือตามคำร้องขอตามสมควรแก่กรณี
- (๓) เสนอต่อไปยังผู้บัญชาการเรือนจำพร้อมกับรายงานชี้แจงการปฏิบัติที่กล่าวแล้ว

ข้อ ๑๒๕ ข้อความในหนังสือร้องทุกข์ เรื่องราวและฎีกานั้น ผู้ต้องขังจะขอรักษาเป็นความลับก็ได้ ในกรณีนั้นให้สอดหนังสือไว้ในซองและผนึกเสีย หน้าซองให้เขียนว่า “ลับ” ถ้าผู้ต้องขังไม่ได้เขียนคำนี้ไว้ ให้เจ้าพนักงานเรือนจำเขียนเมื่อทราบความประสงค์

หนังสือเช่นนั้นห้ามมิให้เจ้าพนักงานเรือนจำอ่าน แต่มีหน้าที่จัดส่งไปยังผู้รับ หากเป็นหนังสือมีถึงรัฐมนตรีหรือทูตเกล้าฯ ถวาย ให้ส่งไปยังอธิบดีดำเนินการต่อไปตามสมควร

ข้อ ๑๒๖ คำสั่งหรือคำชี้แจงตอบคำร้องทุกข์ เรื่องราวหรือฎีกา ต้องแจ้งให้ผู้นั้นทราบและจัดให้ลงลายมือชื่อรับทราบไว้เป็นหลักฐาน

ส่วนที่ ๘ ทรัพย์สินของผู้ต้องขัง

หมวด ๑ สิ่งของต้องห้าม

ข้อ ๑๒๗^{๒๖} สิ่งของต่อไปนี้ ห้ามมิให้นำเข้ามาหรือเก็บรักษาไว้ในเรือนจำ

- (๑) ยาเสพติดให้โทษ วัตถุออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท และสารระเหย
- (๒) สุราหรือของเมาอย่างอื่น
- (๓) อุปกรณ์สำหรับเล่นการพนัน
- (๔) เครื่องมืออันเป็นอุปกรณ์ในการหลบหนี
- (๕) อาวุธ เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน
- (๖) ของเน่าเสียหรือของมีพิษต่อร่างกาย
- (๗) น้ำมันเชื้อเพลิง
- (๘) สัตว์มีชีวิต
- (๙) เครื่องคอมพิวเตอร์ โทรศัพท์ หรือเครื่องมือสื่อสารอื่น รวมทั้งอุปกรณ์สำหรับสิ่งของดังกล่าว
- (๑๐) วัตถุ เอกสาร หรือสิ่งพิมพ์ ซึ่งอาจก่อให้เกิดความไม่สงบเรียบร้อยหรือเสื่อมเสียต่อศีลธรรมอันดี

ของประชาชน

เมื่อปรากฏว่าผู้ต้องขังคนใดนำเข้ามาหรือเก็บรักษาไว้ในเรือนจำซึ่งสิ่งของต้องห้าม ให้รายงานผู้บัญชาการเรือนจำพิจารณาสั่งการ

^{๒๖} ข้อ ๑๒๗ แก้ไขเพิ่มเติมโดยกฎกระทรวง ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๔๗) ออกตามความในพระราชบัญญัติราชทัณฑ์

หมวด ๒

สิ่งของที่อนุญาต

ข้อ ๑๒๘ สิ่งของต่อไปนี้ถ้ามีจำนวนไม่มากเกินไปจนสมควรอนุญาตให้ผู้ต้องขังนำเข้ามาหรือเก็บรักษาไว้ในเรือนจำ

- (๑) เครื่องที่เกี่ยวกับการรักษาอนามัย เช่น แปรงสีฟัน ยาสีฟัน หวี สบู่ ผ้าเช็ดตัว เป็นต้น
- (๒) อาหารที่ปรุงแล้วเสร็จซึ่งยอมให้ผู้ต้องขังรับประทานได้ตามที่กำหนดไว้ในเรื่องการเลี้ยงอาหาร

การนำเข้ามาและเก็บรักษาไว้ในเรือนจำซึ่งสิ่งของที่อนุญาตดังระบุไว้ในวรรคก่อน ต้องปฏิบัติตามระเบียบข้อบังคับในเรื่องนั้น

หมวด ๓

สิ่งของอย่างอื่น

ข้อ ๑๒๙ บรรดาสิ่งของซึ่งมิใช่เป็นสิ่งของต้องห้ามและซึ่งมิใช่เป็นสิ่งของที่อนุญาต หากผู้ต้องขังมีติดตัวมาให้เจ้าพนักงานเรือนจำจัดให้ผู้ต้องขังมอบหมายไว้กับญาติมิตรหรือบุคคลอื่นที่อยู่นอกเรือนจำ หรือจำหน่ายเสีย หากไม่อาจจะทำดังกล่าวแล้วได้ หรือถ้าเป็นเงินให้เจ้าพนักงานเรือนจำรับเก็บรักษาไว้ในฐานรับฝากตามระเบียบข้อบังคับและในที่ซึ่งทางการกำหนดไว้

ข้อ ๑๓๐ สิ่งของซึ่งมีขนาด น้ำหนัก หรือสภาพอันจะเก็บรักษาไว้ในเรือนจำไม่ได้ ให้เจ้าพนักงานเรือนจำจัดให้ผู้ต้องขังจัดการจำหน่ายหรือมอบหมายไว้แก่ผู้อื่นนอกเรือนจำ หากผู้ต้องขังไม่จัดการหรือจัดไม่สำเร็จ เกินเวลาที่กำหนดให้ถึง ๒ คราวแล้ว ให้รายงานผู้บัญชาการเรือนจำสั่งการ

สิ่งของต้องห้ามให้ถือว่ามิสภาพอันจะเก็บรักษาไว้ในเรือนจำไม่ได้

ข้อ ๑๓๑ สิ่งของซึ่งเข้าใจว่าจะได้มาจากการกระทำผิดกฎหมายหรือการถือ หรือมีไว้เป็นการผิดกฎหมาย ให้รีบรายงานผู้บัญชาการเรือนจำ

ส่วนที่ ๔

การปล่อยตัว

ข้อ ๑๓๒ เมื่อจะปล่อยตัวผู้ต้องขังให้ปฏิบัติ ดังต่อไปนี้

- (๑) เรียกพัสดุของหลวงคืน
- (๒) ผู้ต้องขังคนใดไม่มีเครื่องแต่งกายจะแต่งออกไปจากเรือนจำให้จ่ายเครื่องแต่งกายให้สำหรับหนึ่งตามที่กรมราชทัณฑ์กำหนดไว้
- (๓) ทำหลักฐานในการปล่อยตัว
- (๔) คืนทรัพย์สินของผู้ต้องขังให้แก่ผู้ต้องขังไป
- (๕) ออกใบสุทธิให้

ส่วนที่ ๑๐

ข้อความเบ็ดเตล็ด

ข้อ ๑๓๓^{๒๗} สิ่งของต้องห้ามซึ่งระบุไว้ในส่วนที่ ๘ นั้น บังคับถึงบุคคลอื่นนอกจากผู้ต้องขังด้วยความในวรรคหนึ่งไม่บังคับถึงสิ่งของซึ่งมีไว้เพื่อใช้ในราชการ

ข้อ ๑๓๔ นักโทษเด็ดขาดซึ่งอยู่ในชั้นต่าง ๆ ก่อนวันใช้พระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พุทธศักราช ๒๔๗๙ ให้ปรับเทียบชั้นตามที่กำหนดไว้ในกฎนี้ ดังต่อไปนี้ คือ

ชั้นยามใน ปรับเทียบเข้าชั้นดีมาก

ชั้น ๑ และชั้น ๒ ปรับเทียบเข้าชั้นดี

นอกนั้น ปรับเทียบเข้าชั้นกลาง เว้นแต่ในกรณีเข้าอยู่ในข้อ ๔๕ จึงให้เข้าอยู่ในชั้นเลว

ข้อ ๑๓๕ เครื่องพันธนาการที่มีอยู่แล้วในเวลาใช้กฎนี้ ให้คงใช้ไปพลางก่อน เมื่อได้สร้างชั้นใหม่แล้วจึงให้เป็นไปตามที่กำหนดไว้ในกฎนี้

กฎให้ไว้ ณ วันที่ ๒๑ เมษายน พุทธศักราช ๒๔๘๐

ดำรงนาวาสวัสดิ์

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

^{๒๗} ข้อ ๑๓๓ แก้ไขเพิ่มเติมโดยกฎกระทรวง ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๔๗) ออกตามความในพระราชบัญญัติราชทัณฑ์

กฎกระทรวงมหาดไทย ออกตามความใน มาตรา ๕๘ แห่งพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พุทธศักราช ๒๔๗๙ (ฉบับที่ ๒)^{๒๘}

กฎกระทรวงมหาดไทย ออกตามความในพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พุทธศักราช ๒๔๗๙ (ฉบับที่ ๓)^{๒๙}

กฎกระทรวง ฉบับที่ ๕ (พ.ศ. ๒๕๐๔) ออกตามความในพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พุทธศักราช ๒๔๗๙^{๓๐}

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ เนื่องจากกฎกระทรวงที่ใช้อยู่เดิมในส่วนที่เกี่ยวกับการจ่ายรางวัล ยังมีได้กำหนดให้จ่ายแก่เจ้าพนักงานเรือนจำผู้มีส่วนร่วมมือในงานไว้ด้วย และมีได้กำหนดรางวัลให้แก่ผู้ต้องขังหรือเจ้าพนักงานเรือนจำผู้คิดประดิษฐ์ผลิตภัณฑ์หรือเครื่องมือเครื่องใช้อันเป็นประโยชน์ยิ่งแก่ราชการ จึงสมควรกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการจ่ายรางวัลขึ้นไว้ เพื่อเป็นการส่งเสริมกิจการราชทัณฑ์ให้ก้าวหน้ายิ่งขึ้น

กฎกระทรวง ฉบับที่ ๖ (พ.ศ. ๒๕๐๕) ออกตามความในพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พุทธศักราช ๒๔๗๙^{๓๑}

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ กฎกระทรวงมหาดไทย ออกตามความในพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พุทธศักราช ๒๔๗๙ ได้ระบุเกณฑ์พิจารณาพักการลงโทษนักโทษเด็ดขาดไว้เป็นระยะเวลาสั้นกว่าที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พุทธศักราช ๒๔๗๙ ในทางปฏิบัติที่แล้วมาระบบการพักการลงโทษเป็นผลดีแก่กิจการราชทัณฑ์เป็นอันมาก สมควรขยายระยะเวลาการพักการลงโทษนักโทษเด็ดขาดให้มีระยะยาวขึ้นเพื่อให้เป็นเยี่ยงอย่างแก่ผู้ต้องขังทั้งหลายให้อยู่ในระเบียบวินัย ตั้งใจรับการศึกษอบรม ประกอบกิจการงานให้เป็นประโยชน์แก่เรือนจำ และเป็นประโยชน์แก่ตนเองที่จะได้มีความหวังในการที่จะได้รับการพักการลงโทษ และพยายามปรับปรุงตัวให้เป็นพลเมืองดีต่อไป

กฎกระทรวง ฉบับที่ ๗ (พ.ศ. ๒๕๒๐) ออกตามความในพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พุทธศักราช ๒๔๗๙^{๓๒}

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ โดยที่เงินรางวัลที่จ่ายให้แก่ผู้ต้องขังที่มีส่วนร่วมมือในงานและเจ้าพนักงานเรือนจำที่ทำหน้าที่ควบคุม หรือฝึกอบรมผู้ต้องขังที่ทำงานนั้น ยังกำหนดไว้ในอัตราที่ต่ำไป สมควรแก้ไขให้เหมาะสมเสียใหม่ โดยกำหนดอัตราเงินรางวัลให้สูงขึ้น เพื่อเป็นกำลังใจให้ผู้ต้องขังมีความตั้งใจรับการอบรมและฝึกวิชาชีพยิ่งขึ้น ตลอดจนให้เจ้าพนักงานเรือนจำปฏิบัติหน้าที่ในการควบคุมหรือฝึกอบรมผู้ต้องขังให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นด้วย จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

^{๒๘} ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๕๖/ตอน-/หน้า ๙๗๗/๒ ตุลาคม ๒๔๘๒

^{๒๙} ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๕๘/ตอน-/หน้า ๑๗๗๘/๑๐ ธันวาคม ๒๔๘๔

^{๓๐} ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๗๘/ตอนที่ ๔๕/หน้า ๕๒๙/๓๐ พฤษภาคม ๒๕๐๔

^{๓๑} ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๗๙/ตอนที่ ๑๐๖/ฉบับพิเศษ หน้า ๔๑/๑ ธันวาคม ๒๕๐๕

^{๓๒} ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๙๔/ตอนที่ ๒๔/ฉบับพิเศษ หน้า ๔๕/๒๕ มีนาคม ๒๕๒๐

กฎกระทรวง ฉบับที่ ๙ (พ.ศ. ๒๕๒๑) ออกตามความในพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พุทธศักราช ๒๔๗๙^{๓๓}

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ โดยที่หลักเกณฑ์เกี่ยวกับการจ่ายเงินรางวัลแก่ผู้ต้องขังที่ใช้
อยู่ในปัจจุบันได้กำหนดไว้ว่า ผู้ต้องขังซึ่งมีส่วนร่วมมือในการทำงานหาผลประโยชน์ และอาจได้รับการพิจารณาให้ได้รับ
รางวัลนั้น ถ้าเป็นนักโทษเด็ดขาด ต้องเป็นนักโทษเด็ดขาดตั้งแต่ชั้นกลางขึ้นไป ส่วนนักโทษเด็ดขาดชั้นเลวมากและชั้นเลว
ไม่มีสิทธิได้รับการพิจารณาแต่อย่างใด สมควรแก้ไขหลักเกณฑ์ดังกล่าว ให้นักโทษเด็ดขาดทุกชั้นมีสิทธิได้รับรางวัลอย่าง
เท่าเทียมกัน อนึ่ง อัตรารางวัลที่จ่ายให้แก่ผู้ต้องขังซึ่งมีส่วนร่วมมือในการทำงานที่กำหนดไว้เดิมมีอัตราต่ำไป สมควรแก้ไข
หลักเกณฑ์เกี่ยวกับรางวัลให้มีอัตราสูงขึ้นตามความเหมาะสม เพื่อเป็นกำลังใจให้ผู้ต้องขังมีความตั้งใจรับการอบรมและ
ฝึกวิชาชีพยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

กฎกระทรวง ฉบับที่ ๑๑ (พ.ศ. ๒๕๔๑) ออกตามความในพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พุทธศักราช ๒๔๗๙^{๓๔}

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ เนื่องจากในปัจจุบันนานาอารยประเทศได้พัฒนารูปแบบ
ของเครื่องพันธนาการให้มีประสิทธิภาพในการใช้งานสูงกว่าเดิม สมควรกำหนดให้กุญแจทำเป็นเครื่องพันธนาการอีก
ประเภทหนึ่ง และกำหนดประเภทของตรวนเพิ่มขึ้น รวมทั้งกำหนดลักษณะ ขนาด และวิธีการใช้เครื่องพันธนาการดังกล่าว
เพื่อให้เจ้าพนักงานสามารถเลือกใช้ให้เหมาะสมกับสภาพของผู้ต้องขังอันจะเป็นผลดีต่อการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของ
ผู้ต้องขังให้กลับตัวเป็นคนดีได้ในอนาคต นอกจากนี้สมควรจัดเรียงเนื้อหาเกี่ยวกับลักษณะและวิธีการใช้เครื่องพันธนาการ
ประเภทอื่นให้เหมาะสมยิ่งขึ้นด้วย จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

กฎกระทรวง ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๔๗) ออกตามความในพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พุทธศักราช ๒๔๗๙^{๓๕}

ข้อ ๕ การคุมขังผู้ต้องขังของแต่ละเรือนจำตามกฎกระทรวงมหาดไทย ออกตามความในมาตรา ๕๘ แห่ง
พระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พุทธศักราช ๒๔๗๙ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยกฎกระทรวงมหาดไทย ออกตามความในพระราช
บัญญัติราชทัณฑ์ พุทธศักราช ๒๔๗๙ (ฉบับที่ ๓) ให้ยังคงใช้บังคับได้ต่อไปเพียงเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับกฎกระทรวงนี้
จนกว่าจะมีประกาศของรัฐมนตรีตามกฎกระทรวงนี้ใช้บังคับ

^{๓๓} ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๕๖/ตอนที่ ๑๓๔/ฉบับพิเศษ หน้า ๑/๑ ธันวาคม ๒๕๒๑

^{๓๔} ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๑๕/ตอนที่ ๔ ก/ฉบับพิเศษ หน้า ๑/๒๑ มกราคม ๒๕๔๑

^{๓๕} ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๑/ตอนที่ ๑๖ ก/หน้า ๑/๓๐ มกราคม ๒๕๔๗

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ โดยที่กฎกระทรวงมหาดไทย ออกตามความในมาตรา ๕๘ แห่งพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พุทธศักราช ๒๔๗๙ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยกฎกระทรวงมหาดไทยออกตามความในพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พุทธศักราช ๒๔๗๙ (ฉบับที่ ๓) ได้กำหนดประเภทเรือนจำและอำนาจการคุมขังของแต่ละเรือนจำไว้อย่างจำกัด ไม่สามารถคุมขังผู้ต้องขังที่มีกำหนดโทษสูงไว้ในเรือนจำบางแห่งซึ่งปัจจุบันได้รับการพัฒนาหรือก่อสร้างให้มีความมั่นคงแข็งแรงสามารถคุมขังผู้ต้องขังที่มีกำหนดโทษสูงได้ อันเป็นอุปสรรคต่อการบริหารงานราชทัณฑ์ สมควรกำหนดประเภทเรือนจำและอำนาจการคุมขังผู้ต้องขังของเรือนจำแต่ละเรือนจำเสียใหม่ให้เหมาะสมกับสภาพการณ์ปัจจุบัน ประกอบกับปัจจุบันมีผู้ต้องขังในเรือนจำบางแห่งใช้คอมพิวเตอร์ โทรศัพท์ หรือเครื่องมือสื่อสารอื่นในการกระทำความผิดระหว่างที่ถูกคุมขังอยู่ สมควรกำหนดให้คอมพิวเตอร์ โทรศัพท์ หรือเครื่องมือสื่อสารอื่นเป็นสิ่งของต้องห้ามนำเข้ามาหรือเก็บรักษาไว้ในเรือนจำด้วย จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

กฎกระทรวง ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๕๐) ออกตามความในพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พุทธศักราช ๒๕๗๙^{๓๖}

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ เนื่องจากกรมคุมประพฤติได้รับโอนภารกิจการคุมประพฤติ ผู้ได้รับการพักการลงโทษและการลดวันต้องโทษจำคุกที่ได้รับการปล่อยตัวจากกรมราชทัณฑ์ แต่เงื่อนไขการคุมความประพฤติยังไม่ได้รับการแก้ไขให้เหมาะสมกับการปฏิบัติงานของพนักงานคุมประพฤติเพื่อให้เงื่อนไขการคุมความประพฤติมีความเหมาะสมและสอดคล้องกับการแก้ไขฟื้นฟูตามสภาพปัญหาและความต้องการของผู้ที่ได้รับการปล่อยตัวพักการลงโทษ ประกอบกับการที่บุคคลดังกล่าวจะต้องไปรายงานตัวกับพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจด้วย ทำให้มีขั้นตอนมากเกินไปและเป็นภาระแก่บุคคลดังกล่าว จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

กฎกระทรวง ฉบับที่ ๑๔ (พ.ศ. ๒๕๕๓) ออกตามความในพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พุทธศักราช ๒๕๗๙^{๓๗}

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ โดยที่กฎกระทรวงมหาดไทย ออกตามความในมาตรา ๕๘ แห่งพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พุทธศักราช ๒๕๗๙ ได้กำหนดระยะเวลาการเลื่อนขึ้นนักโทษเด็ดขาดไว้ไม่สอดคล้องกับสภาพการณ์ในปัจจุบัน ประกอบกับสมควรปรับปรุงองค์ประกอบของคณะกรรมการพักการลงโทษ โดยกำหนดให้มีผู้แทนจากหน่วยงานภายนอกด้วย และแก้ไขหลักการพิจารณาให้ความเห็นชอบการพักการลงโทษในกรณีปกติและในกรณีมีเหตุพิเศษ นอกจากนี้ ในปัจจุบันปรากฏข้อเท็จจริงว่าผู้ต้องขังได้ลักลอบนำเข้ามาหรือเก็บรักษาไว้ในเรือนจำซึ่งสิ่งของต้องห้ามรวมทั้งผู้ต้องขังได้พยายามหลบหนีหรือหลบหนีจากที่ควบคุม สมควรกำหนดให้การกระทำดังกล่าวเป็นเหตุในการลดชั้นและเหตุในการขังเดี่ยวนักโทษ จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

^{๓๖} ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๕๑๒/ตอนที่ ๑๓ ก/หน้า ๑/๑๗ มกราคม ๒๕๕๐

^{๓๗} ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๗/ตอนที่ ๑๔๑ ก/หน้า ๓๖/๒ กรกฎาคม ๒๕๕๓



กฎกระทรวงมหาดไทย
ออกตามความในมาตรา ๕๘ แห่งพระราชบัญญัติราชทัณฑ์
พุทธศักราช ๒๕๗๙ (ฉบับที่ ๒)*

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕๘ แห่งพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พุทธศักราช ๒๕๗๙ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิกความในข้อ ๕๘ แห่งกฎกระทรวงมหาดไทยออกตามความในมาตรา ๕๘ แห่งพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พุทธศักราช ๒๕๗๙ และใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๕๘ ภายใต้กฎหมายและระเบียบข้อบังคับการคลัง ผู้บัญชาการเรือนจำอาจจ้างผู้รู้ผู้ชำนาญการพิเศษ โดยใช้เงินทุนหรือเงินรายได้ ให้ทำหน้าที่แนะนำฝึกอบรมผู้ต้องขังในการหาผลประโยชน์

เมื่อมีการจ้างตามวรรคก่อน ถ้าจะให้ผู้รับจ้างมีหน้าที่ควบคุมผู้ต้องขังด้วยต้องระบุไว้ในข้อสัญญา และออกหนังสือตั้งตามข้อ ๒๒ โดยอนุโลม แต่ถ้าจะให้ทำหน้าที่พัศดีให้อธิบดีเป็นผู้ออกหนังสือตั้งผู้รับจ้างดังกล่าวมาแล้วให้ถือเป็นเจ้าพนักงานเรือนจำ”

ข้อ ๒ ให้ยกเลิกความในข้อ ๕๙ แห่งกฎกระทรวงมหาดไทยออกตามความในมาตรา ๕๘ แห่งพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พุทธศักราช ๒๕๗๙ และใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๕๙ หากงานหาผลประโยชน์มีกำไร ผู้ต้องขังต่อไปนี้จะได้รับการพิจารณาจ่ายเงินรางวัล

(ก) ผู้ต้องขังที่มีส่วนร่วมมือในงานนั้นโดยตรง

(ข) ผู้ต้องขังที่ได้กระทำการอันจัดเป็นอุปสรรคสำคัญในงานนั้น ผู้ต้องขังในข้อนี้ หากเป็นนักโทษเด็ดขาดต้องอยู่ในชั้นตั้งแต่ชั้นเลวขึ้นไป”

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกความในข้อ ๖๒ แห่งกฎกระทรวงมหาดไทยออกตามความในมาตรา ๕๘ แห่งพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พุทธศักราช ๒๕๗๙ และใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๖๒ การคำนวณราคาแห่งแรงงานของผู้ต้องขังนั้นให้คำนึงถึงความรวดเร็วแห่งการทำงาน ความอดทน ความมัธยัสถ์ในการใช้เครื่องมือหรือวัตถุ ความเรียบร้อยในการทำงาน ความสำคัญแห่งการงานที่ทำและฝีมือ”

ข้อ ๔ ให้ยกเลิกความในข้อ ๖๓ แห่งกฎกระทรวงมหาดไทยออกตามความในมาตรา ๕๘ แห่งพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พุทธศักราช ๒๕๗๙ และใช้ความต่อไปนี้แทน

* ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ ๕๖ ตอนที่ ๔๒ วันที่ ๒ ตุลาคม ๒๕๘๒

- “ข้อ ๖๓ ส่วนแบ่งที่จะให้แก่ผู้ต้องขังนั้น ให้คำนวณตามอัตราดังต่อไปนี้
- (๑) นักโทษเด็ดขาดชั้นเยี่ยมไม่เกินคนละ ๕ ส่วน
 - (๒) นักโทษเด็ดขาดชั้นดีมากไม่เกินคนละ ๔ ส่วน
 - (๓) นักโทษเด็ดขาดชั้นดีไม่เกินคนละ ๓ ส่วน
 - (๔) นักโทษเด็ดขาดชั้นกลาง คนต้องขัง และคนฝากไม่เกินคนละ ๒ ส่วน
 - (๕) นักโทษเด็ดขาดชั้นเลวไม่เกินคนละ ๑ ส่วน”

กฎให้ไว้ ณ วันที่ ๒๗ กันยายน พุทธศักราช ๒๔๘๒

เชวงศักดิ์สงคราม

รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย

ลงนามแทน



กฎกระทรวงมหาดไทย
ออกตามความในพระราชบัญญัติราชทัณฑ์
พุทธศักราช ๒๔๗๙ (ฉบับที่ ๓)*

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕๘ แห่งพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พุทธศักราช ๒๔๗๙ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยออกกฎไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิกความในข้อ ๑ แห่งกฎกระทรวงมหาดไทยออกตามความในมาตรา ๕๘ แห่งพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พุทธศักราช ๒๔๗๙ ลงวันที่ ๒๑ เมษายน พุทธศักราช ๒๔๘๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๑ เรือนจำแบ่งออกเป็นประเภทดังนี้

- (ก) เรือนจำกลาง
- (ข) เรือนจำส่วนภูมิภาค
- (ค) เรือนจำชั่วคราว”

ข้อ ๒ ให้ยกเลิกความในข้อ ๒ แห่งกฎกระทรวงมหาดไทยดังกล่าวแล้ว และให้ใช้ความ ต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๒ เรือนจำกลางแบ่งเป็น

(ก) เรือนจำกลางบางขวาง โดยปกติรับควบคุมกักขังผู้ต้องขังที่มีคำพิพากษาแล้ว กำหนดโทษจำคุกตั้งแต่ ๑๐ ปีขึ้นไป และกำหนดโทษประหารชีวิต

(ข) เรือนจำกลางประจำเขตต์โดยปกติรับควบคุมกักขังนักโทษเด็ดขาดที่มีกำหนดโทษจำคุกตั้งแต่ ๑ ถึง ๑๐ ปี

(ค) เรือนจำพิเศษ โดยปกติรับควบคุมกักขังผู้ต้องขังเฉพาะแต่ละประเภท คือ หญิง เด็ก คนชรา หรือ พิการ ทูพพลภาพ คนเป็นโรคเรื้อน คนเป็นวัณโรค คนเป็นโรคจิตต์ หรือคนเป็นโรคติดต่ออันตรายต่าง ๆ”

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกความในข้อ ๓ แห่งกฎกระทรวงมหาดไทยดังกล่าวแล้ว และให้ใช้ความ ต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๓ เรือนจำส่วนภูมิภาคแบ่งเป็น

- (ก) เรือนจำจังหวัด
- (ข) เรือนจำอำเภอ

* ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ ๕๘ ตอนที่ ๘๙ วันที่ ๑๐ ธันวาคม ๒๔๘๔

เรือนจำส่วนภูมิภาคนี้ โดยปกติรับผิดชอบต่อผู้ต้องขังที่เป็นคนฝาก คนต้องขัง นักโทษเด็ดขาดจำแทน
เงินค่าปรับ นักโทษเด็ดขาดที่มีกำหนดโทษจำคุกไม่เกิน ๑ ปี”

กฎให้ไว้ ณ วันที่ ๒ ธันวาคม พุทธศักราช ๒๔๘๔

เซวงศักดิ์สงคราม
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย



กฎกระทรวงมหาดไทย
ออกตามความในพระราชบัญญัติราชทัณฑ์
พุทธศักราช ๒๔๗๙ (ฉบับที่ ๔)*

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕๘ แห่งพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พุทธศักราช ๒๔๗๙ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยออกกฎไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ อาวุธที่เจ้าพนักงานเรือนจำจะพึงถือพึงใช้ในการปฏิบัติหน้าที่มี ๓ ชนิด คือ

(๑) ปืนพก

(๒) ปืนยาว

(๓) ไม้ตะบองกลมขนาดเส้นผ่าศูนย์กลาง ๒.๕๐ เซนติเมตร ยาว ๕๐ เซนติเมตร

ข้อ ๒ ให้เจ้าพนักงานเรือนจำดังต่อไปนี้ถืออาวุธดังกล่าวในข้อ ๑ คือ

(๑) ปืนพก เจ้าพนักงานเรือนจำซึ่งมีตำแหน่งตั้งแต่พัสดีขึ้นไปหรือผู้รักษาการแทนถือประจำตัวในเวลาปฏิบัติหน้าที่ราชการ สำหรับเจ้าพนักงานเรือนจำตำแหน่งต่ำกว่าพัสดีลงมาจะถือได้แต่เฉพาะเมื่อได้รับอนุญาตจากผู้บัญชาการเรือนจำเป็นพิเศษหรือถือในกรณีฉุกเฉินเพื่อปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๑๗

(๒) ปืนยาว เจ้าพนักงานเรือนจำซึ่งกระทำหน้าที่เป็นผู้คุมถือในเวลาทำหน้าที่ควบคุมผู้ต้องขังภายนอกเรือนจำหรือในเวลาอยู่ยามรักษาการณ์ หรือในกรณีฉุกเฉินเพื่อปฏิบัติหน้าที่ ตามมาตรา ๑๗

(๓) ไม้ตะบอง เจ้าพนักงานเรือนจำซึ่งกระทำหน้าที่เป็นผู้คุมถือในเวลาทำหน้าที่ควบคุมผู้ต้องขัง หรือในเวลาอยู่ยามรักษาการณ์

ข้อ ๓ การถืออาวุธนั้น ให้ปฏิบัติดังนี้

(๑) ปืนพก ใส่ซองสะพายหรือร้อยติดกับเข็มขัดข้างขวา

(๒) ปืนยาว สะพายหรือแบกหรือถือแล้วแต่ความเหมาะสมแก่การปฏิบัติหน้าที่

(๓) ไม้ตะบอง ถือหรือใส่ซองร้อยติดกับเข็มขัดข้างซ้าย

กฎให้ไว้ ณ วันที่ ๒๗ มกราคม พุทธศักราช ๒๔๘๕

ช. เหวงศักดิ์สงคราม

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

* ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ ๕๙ ตอนที่ ๘ วันที่ ๓ กุมภาพันธ์ ๒๔๘๕



กฎกระทรวง
ฉบับที่ ๕ (พ.ศ. ๒๕๐๔)
ออกตามความในพระราชบัญญัติราชทัณฑ์
พุทธศักราช ๒๔๗๙*

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕๘ แห่งพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พุทธศักราช ๒๔๗๙ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิกความในข้อ ๕๙ แห่งกฎกระทรวงมหาดไทย ออกตามความในมาตรา ๕๘ แห่งพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พุทธศักราช ๒๔๗๙ ลงวันที่ ๒๑ เมษายน พ.ศ. ๒๔๘๐ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยกฎกระทรวงมหาดไทย ออกตามความในมาตรา ๕๘ แห่งพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พุทธศักราช ๒๔๗๙ (ฉบับที่ ๒) และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๕๙ หากงานที่จัดให้ผู้ต้องขังทำมีกำไร ผู้ต้องขังและเจ้าพนักงานเรือนจำต่อไปนี้จะได้รับการพิจารณาให้ได้รับรางวัล

(ก) ผู้ต้องขังที่มีส่วนร่วมทำงานนั้น

(ข) เจ้าพนักงานเรือนจำที่ทำหน้าที่ควบคุมหรือฝึกอบรมผู้ต้องขังที่ทำงานนั้น

ผู้ที่ได้รับการพิจารณาให้ได้รับรางวัลตามข้อนี้ หากเป็นผู้ต้องขังที่เป็นนักโทษเด็ดขาด ต้องเป็นนักโทษเด็ดขาดตั้งแต่ชั้นกลางขึ้นไป ส่วนเจ้าพนักงานเรือนจำนั้นให้พิจารณาให้ได้รับรางวัลจนถึงผู้บัญชาการเรือนจำหรือผู้ดำรงตำแหน่งที่เทียบเท่าหัวหน้ากอง”

ข้อ ๒ ให้ยกเลิกความในข้อ ๖๐ แห่งกฎกระทรวงมหาดไทย ออกตามความในมาตรา ๕๘ แห่งพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พุทธศักราช ๒๔๗๙ ลงวันที่ ๒๑ เมษายน พ.ศ. ๒๔๘๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๖๐ รางวัลที่จะจ่ายตามข้อ ๕๙ (ก) และ (ข) นั้น ให้อธิบดีพิจารณากำหนดตามที่เห็นสมควร แต่สำหรับผู้ต้องขังต้องจ่ายไม่เกินร้อยละสามสิบห้า และเจ้าพนักงานเรือนจำต้องจ่ายไม่เกินร้อยละสิบของกำไรทั้งหมด”

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกความในข้อ ๖๑ แห่งกฎกระทรวงมหาดไทย ออกตามความในมาตรา ๕๘ แห่งพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พุทธศักราช ๒๔๗๙ ลงวันที่ ๒๑ เมษายน พ.ศ. ๒๔๘๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

* ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ ๗๘ ตอนที่ ๔๕ วันที่ ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๐๔

“ข้อ ๖๑ ร่างวัลที่จะจ่ายให้แก่ผู้ต้องขังและเจ้าพนักงานเรือนจำนั้นจักต้องพิจารณาตามหลักเกณฑ์ และวิธีการในข้อบังคับที่อธิบดีกำหนด โดยคำนึงถึงหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้

(๑) สำหรับผู้ต้องขังให้พิจารณาจากแรงงานที่ผู้ต้องขังมีส่วนร่วมเมื่อ ความมั่งคั่งในการใช้วัสดุ ความประณีตเรียบร้อยของงาน ความรวดเร็วในการทำงาน ความอดสาหัส การถนอมและรักษาเครื่องมือเครื่องใช้และคุณค่าของงานประกอบกับลำดับขั้นและประเภทของผู้ต้องขัง

(๒) สำหรับเจ้าพนักงานเรือนจำให้พิจารณาถึงความสำคัญของหน้าที่และความมีส่วนรับผิดชอบ”

ข้อ ๔ ให้ยกเลิกความในข้อ ๖๒ แห่งกฎกระทรวงมหาดไทย ออกตามความในมาตรา ๕๘ แห่งพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พุทธศักราช ๒๔๗๙ ลงวันที่ ๒๑ เมษายน พ.ศ. ๒๔๘๐ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติม โดยกฎกระทรวงมหาดไทย ออกตามความในมาตรา ๕๘ แห่งพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พุทธศักราช ๒๔๗๙ (ฉบับที่ ๒)

ข้อ ๕ ให้ยกเลิกความในข้อ ๖๓ แห่งกฎกระทรวงมหาดไทย ออกตามความในมาตรา ๕๘ แห่งพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พุทธศักราช ๒๔๗๙ ลงวันที่ ๒๑ เมษายน พ.ศ. ๒๔๘๐ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติม โดยกฎกระทรวงมหาดไทย ออกตามความในมาตรา ๕๘ แห่งพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พุทธศักราช ๒๔๗๙ (ฉบับที่ ๒) และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๖๓ นอกจากรางวัลอันพึงได้รับตามความในข้อ ๕๙ ข้อ ๖๐ และข้อ ๖๑ ถ้าผู้ต้องขัง หรือเจ้าพนักงานเรือนจำคนใดคิดประดิษฐ์สิ่งของ หรือเครื่องมือเครื่องใช้สำหรับใช้เป็นประโยชน์สำคัญในการผลิตสินค้า หรือในการฝึกวิชาชีพของผู้ต้องขังขึ้นให้ได้รับรางวัลจากกำไรนอกจากที่ต้องจ่ายเป็นรางวัลตามข้อ ๖๐ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่อธิบดีกำหนด”

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๙ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๐๔

พลเอก ป. จารุเสถียร

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

หมายเหตุ : เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ เนื่องจากกฎกระทรวงที่ใช้อยู่เดิมในส่วนที่ เกี่ยวกับการจ่ายรางวัล ยังมีได้กำหนดให้จ่ายแก่เจ้าพนักงานเรือนจำมีส่วนร่วมในงานไว้ด้วย และมีได้กำหนดรางวัลให้แก่ผู้ต้องขังหรือเจ้าพนักงานเรือนจำผู้คิดประดิษฐ์ผลิตภัณฑ์หรือเครื่องมือเครื่องใช้ขึ้นเป็นประโยชน์ยิ่งแก่ราชการ จึงสมควรกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการจ่ายรางวัลขึ้นไว้ เพื่อเป็นการส่งเสริมกิจการราชทัณฑ์ให้ก้าวหน้ายิ่งขึ้น



**กฎกระทรวง
ฉบับที่ ๖ (พ.ศ. ๒๕๐๕)
ออกตามความในพระราชบัญญัติราชทัณฑ์
พุทธศักราช ๒๔๗๙***

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๒ และมาตรา ๕๘ แห่งพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พุทธศักราช ๒๔๗๙ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ให้ยกเลิกความในข้อ ๔๖ แห่งกฎกระทรวงมหาดไทยออกตามความในมาตรา ๕๘ แห่งพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พุทธศักราช ๒๔๗๙ ลงวันที่ ๒๑ เมษายน พ.ศ. ๒๔๘๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๔๖ นักโทษเด็ดขาดอาจได้รับพักการลงโทษ ดังต่อไปนี้

- (ก) ชั้นเยี่ยม ไม่เกิน ๑ ใน ๓ ของกำหนดโทษที่ระบุไว้ในหมายแจ้งโทษเด็ดขาด ในกรณีที่มีการพระราชทานอภัยโทษ ให้ถือกำหนดโทษตามหมายแจ้งโทษเด็ดขาดฉบับหลังสุด
- (ข) ชั้นดีมาก ไม่เกิน ๑ ใน ๔ ของกำหนดโทษที่ระบุไว้ในหมายแจ้งโทษเด็ดขาด ในกรณีที่มีการพระราชทานอภัยโทษ ให้ถือกำหนดโทษตามหมายแจ้งโทษเด็ดขาดฉบับหลังสุด
- (ค) ชั้นดี ไม่เกิน ๑ ใน ๕ ของกำหนดโทษที่ระบุไว้ในหมายแจ้งโทษเด็ดขาด ในกรณีที่มีการพระราชทานอภัยโทษ ให้ถือกำหนดโทษตามหมายแจ้งโทษเด็ดขาดฉบับหลังสุด”

ให้ไว้ ณ วันที่ ๓๐ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๐๕

พลเอก ป.จารุเสถียร
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

หมายเหตุ : เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ กฎกระทรวงมหาดไทยออกตามความใน พระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พุทธศักราช ๒๔๗๙ ได้ระบุเกณฑ์พิจารณาพักการลงโทษนักโทษเด็ดขาดไว้เป็นระยะเวลาสั้นกว่าที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พุทธศักราช ๒๔๗๙ ในทางปฏิบัติที่แล้วมาระบบการพักการลงโทษเป็นผลดีแก่กิจการราชทัณฑ์เป็นอันมากสมควรขยายระยะเวลาการพักการลงโทษนักโทษเด็ดขาดให้มีระยะยาวขึ้นเพื่อให้เป็นเยี่ยงอย่างแก่ผู้ต้องขังทั้งหลายให้อยู่ในระเบียบ วินัย ตั้งใจรับการศึกษาอบรม ประกอบกิจการงานให้เป็นประโยชน์แก่เรือนจำ และเป็นประโยชน์แก่ตนเองที่จะได้มีความหวังในการที่จะได้รับการพักการลงโทษ และพยายามปรับปรุงตัวให้เป็นพลเมืองดีต่อไป

* ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ฉบับพิเศษ เล่มที่ ๗๙ ตอนที่ ๑๐๖ วันที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๐๕



กฎกระทรวง
ฉบับที่ ๗ (พ.ศ. ๒๕๒๐)
ออกตามความในพระราชบัญญัติราชทัณฑ์
พุทธศักราช ๒๔๗๙*

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕๘ แห่งพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พุทธศักราช ๒๔๗๙ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ให้ยกเลิกความในข้อ ๖๐ แห่งกฎกระทรวงมหาดไทยออกตามความในมาตรา ๕๘ แห่งพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พุทธศักราช ๒๔๗๙ ลงวันที่ ๒๑ เมษายน พ.ศ. ๒๔๘๐ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยกฎกระทรวง ฉบับที่ ๕ (พ.ศ. ๒๕๐๔) ออกตามความในพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พุทธศักราช ๒๔๗๙ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๖๐ ราชวัลที่จะจ่ายตามข้อ ๕๙ (ก) และ (ข) นั้น ให้อธิบดีพิจารณากำหนดตามที่เห็นสมควร แต่สำหรับผู้ต้องขังให้จ่ายให้ได้ไม่เกินร้อยละสี่สิบ และสำหรับเจ้าพนักงานเรือนจำให้จ่ายให้ได้ไม่เกินร้อยละสิบห้าของกำไรทั้งหมด”

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๔ มีนาคม ๒๕๒๐

สมักร สุนทรเวช

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

หมายเหตุ : เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ โดยที่เงินรางวัลที่จ่ายให้แก่ผู้ต้องขังที่มีส่วนร่วมมือในงาน และเจ้าพนักงานเรือนจำที่ทำหน้าที่ควบคุม หรือฝึกอบรมผู้ต้องขังที่ทำงานนั้น ยังกำหนดไว้ในอัตราที่ต่ำไป สมควรแก้ไขให้เหมาะสมเสียใหม่ โดยกำหนดอัตราเงินรางวัลให้สูงขึ้น เพื่อเป็นกำลังใจให้ผู้ต้องขังมีความตั้งใจรับการอบรมและฝึกวิชาชีพยิ่งขึ้น ตลอดจนให้เจ้าพนักงานเรือนจำปฏิบัติหน้าที่ในการควบคุมหรือฝึกอบรมผู้ต้องขังให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นด้วย จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

* ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ ๙๔ ตอนที่ ๒๔ วันที่ ๒๕ มีนาคม ๒๕๒๐



กฎกระทรวง
ฉบับที่ ๘ (พ.ศ. ๒๕๒๑)
ออกตามความในพระราชบัญญัติราชทัณฑ์
พุทธศักราช ๒๔๗๙*

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๒ (๖) และมาตรา ๓๕ (๙) แห่งพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พุทธศักราช ๒๔๗๙ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๒๐ และมาตรา ๕๘ แห่งพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พุทธศักราช ๒๔๗๙ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยออกกฎกระทรวงไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ นักโทษเด็ดขาดอาจได้รับการลดวันต้องโทษจำคุกตามชั้นของนักโทษเด็ดขาดและตามจำนวนวันดังต่อไปนี้

- (ก) ชั้นเยี่ยม เดือนละ ห้าวัน
(ข) ชั้นดีมาก เดือนละ สี่วัน
(ค) ชั้นดี เดือนละ สามวัน

ข้อ ๒ เมื่อเห็นสมควรลดวันต้องโทษจำคุกให้แก่ นักโทษเด็ดขาดให้อธิบดีกรมราชทัณฑ์เสนอให้คณะกรรมการตามมาตรา ๓๒ (๗) เป็นผู้พิจารณา

ข้อ ๓ ให้นำเงื่อนไขและหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการพักการลงโทษตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๙๓ ข้อ ๙๔ ข้อ ๙๕ ข้อ ๙๖ ข้อ ๙๗ และข้อ ๙๘ ในหมวด ๔ ของส่วนที่ ๗ แห่งกฎกระทรวงมหาดไทยออกตามความในมาตรา ๕๘ แห่งพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พุทธศักราช ๒๔๗๙ มาใช้บังคับแก่นักโทษเด็ดขาดที่ได้รับการปล่อยตัวไปเพราะเหลือโทษจำคุกต่อไป เท่ากับจำนวนวันที่ได้รับการลดวันต้องโทษจำคุก โดยอนุโลม

ข้อ ๔ นักโทษเด็ดขาดที่ได้รับการลดวันต้องโทษจำคุกแล้วอาจถูกตัดจำนวนวันที่ได้รับการลดวันต้องโทษจำคุกดังต่อไปนี้

- (๑) ไม่เกินหกสิบวันแต่ไม่น้อยกว่าสามสิบวัน สำหรับการกระทำผิดวินัยอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้
(ก) สมคบกับผู้อื่นก่อความไม่สงบเรียบร้อยขึ้น
(ข) ทำร้ายหรือพยายามทำร้ายพนักงานเจ้าหน้าที่

* ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ ๙๕ ตอนที่ ๑๕ วันที่ ๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๒๑

- (ค) พยายามหลบหนี หรือได้หลบหนีไปแล้วแต่ได้ตัวคืนมา
- (ง) ชัดคำสั่งพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งหน้า
- (จ) จงใจก่อความเสียหายให้แก่ผู้อื่นหรือกิจการของเรือนจำ และได้เกิดความเสียหายขึ้น
- (ฉ) กระทำความผิดในส่วนที่เกี่ยวกับเงินหรือสิ่งของต้องห้าม
- (๒) ไม่เกินสามสิบวันแต่ไม่น้อยกว่าสิบห้าวัน สำหรับการกระทำผิดวินัยอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้
 - (ก) ก่อการวิวาทกับผู้ต้องขังอื่นเนื่อง ๆ
 - (ข) ก่อความวุ่นวายแต่ไม่ร้ายแรง
 - (ค) จงใจหลีกเลี่ยงการทำงาน
 - (ง) ทำร้ายหรือพยายามทำร้ายผู้อื่น
 - (จ) จงใจก่อความเสียหายให้แก่ผู้อื่นหรือกิจการของเรือนจำ แต่ไม่เกิดความเสียหายขึ้น
 - (๓) ไม่เกินสิบห้าวัน สำหรับการกระทำผิดวินัยอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้
 - (ก) กระด้างกระเดื่องต่อพนักงานเจ้าหน้าที่
 - (ข) วิวาทกับผู้ต้องขังอื่น
 - (ค) เล่นการพนัน
 - (ง) ผ่าฝืนระเบียบหรือข้อบังคับของเรือนจำ

ในกรณีที่นักโทษเด็ดขาดผู้กระทำความผิดวินัยผู้ใดมีวันลดวันต้องโทษจำคุกไม่ถึงสามสิบวัน สำหรับกรณีตาม (๑) หรือไม่ถึงสิบห้าวัน สำหรับกรณีตาม (๒) ให้ตัดวันลดวันต้องโทษจำคุกที่มีอยู่ทั้งหมดและจะลงโทษฐานผิดวินัยสถานอื่นอีกด้วยก็ได้ ทั้งนี้ เพื่อให้เหมาะสมแก่ความหนักเบาของการกระทำผิดวินัยนั้น

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๓ มกราคม พ.ศ. ๒๕๒๑

คำริ น้อยมณี

รัฐมนตรีช่วยว่าการฯ ปฏิบัติราชการแทน

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

หมายเหตุ : เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามมาตรา ๓๒ (๖) และมาตรา ๓๕ (๙) แห่งพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พุทธศักราช ๒๔๗๙ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๒๐ จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้



กฎกระทรวง
ฉบับที่ ๙ (พ.ศ. ๒๕๒๑)
ออกตามความในพระราชบัญญัติราชทัณฑ์
พุทธศักราช ๒๔๗๙*

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕๘ แห่งพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พุทธศักราช ๒๔๗๙ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิกความในข้อ ๕๙ แห่งกฎกระทรวงมหาดไทย ออกตามความในมาตรา ๕๘ แห่งพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พุทธศักราช ๒๔๗๙ ลงวันที่ ๒๑ เมษายน พ.ศ. ๒๔๘๐ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยกฎกระทรวง ฉบับที่ ๕ (พ.ศ. ๒๕๐๔) ออกตามความในพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พุทธศักราช ๒๔๗๙ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๕๙ หากงานที่จัดให้ผู้ต้องขังทำมีกำไร ผู้ต้องขังและเจ้าพนักงานเรือนจำต่อไปนี้จะได้รับการพิจารณาให้ได้รับรางวัล

(ก) ผู้ต้องขังที่มีส่วนร่วมทำงานนั้น

(ข) เจ้าพนักงานเรือนจำที่ทำหน้าที่ควบคุมหรือฝึกอบรมผู้ต้องขังที่ทำงานนั้น

เจ้าพนักงานเรือนจำที่จะได้รับรางวัลตามข้อนี้ ให้พิจารณาให้ได้รับรางวัลจนถึงผู้บัญชาการเรือนจำหรือผู้ดำรงตำแหน่งในระดับเดียวกัน”

ข้อ ๒ ให้ยกเลิกความในข้อ ๖๐ แห่งกฎกระทรวงมหาดไทย ออกตามความในมาตรา ๕๘ แห่งพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พุทธศักราช ๒๔๗๙ ลงวันที่ ๒๑ เมษายน พ.ศ. ๒๔๘๐ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยกฎกระทรวง ฉบับที่ ๗ (พ.ศ. ๒๕๒๑) ออกตามความในพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พุทธศักราช ๒๔๗๙ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๖๐ รางวัลที่จะจ่ายตามข้อ ๕๙ (ก) และ (ข) นั้น ให้อธิบดีพิจารณากำหนดตามที่เห็นสมควร แต่สำหรับผู้ต้องขังให้จ่ายได้ไม่เกินร้อยละห้าสิบ และสำหรับเจ้าพนักงานเรือนจำให้จ่ายได้ไม่เกินร้อยละสิบห้าของกำไรทั้งหมด”

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๓ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๒๑

ดำริ น้อยมณี

รัฐมนตรีช่วยว่าการฯ ปฏิบัติราชการแทน

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

* ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ ๙๕ ตอนที่ ๑๓๔ วันที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๒๑

หมายเหตุ : เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ โดยที่หลักเกณฑ์เกี่ยวกับการจ่ายรางวัลแก่ผู้ต้องขังที่ใช้อาศัยอยู่ในปัจจุบันได้กำหนดไว้ว่า ผู้ต้องขังซึ่งมีส่วนร่วมมือในการทำงานหาผลประโยชน์ และอาจได้รับการพิจารณาให้ได้รับรางวัลนั้น ถ้าเป็นนักโทษเด็ดขาดต้องเป็นนักโทษเด็ดขาดตั้งแต่ชั้นกลางขึ้นไป ส่วนนักโทษเด็ดขาดชั้นเลวมากและชั้นเลว ไม่มีสิทธิได้รับการพิจารณาแต่อย่างใด สมควรแก้ไขหลักเกณฑ์ดังกล่าว ให้นักโทษเด็ดขาดทุกชั้นมีสิทธิได้รับรางวัลอย่างเท่าเทียมกัน อนึ่ง อัตรารางวัลที่จ่ายให้แก่ผู้ต้องขังซึ่งมีส่วนร่วมมือในการทำงานที่กำหนดไว้เดิมมีอัตราต่ำไป สมควรแก้ไขหลักเกณฑ์เกี่ยวกับรางวัลให้มีอัตราสูงขึ้นตามความเหมาะสม เพื่อเป็นกำลังใจให้ผู้ต้องขังมีความตั้งใจรับการอบรมและฝึกวิชาชีพยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้



กฎกระทรวง
ฉบับที่ ๑๐ (พ.ศ. ๒๕๖๓)
ออกตามความในพระราชบัญญัติราชทัณฑ์
พุทธศักราช ๒๕๖๓*

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๒ ทวิ กับมาตรา ๓๒ (๘) แห่งพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พุทธศักราช ๒๕๖๓ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๓ และมาตรา ๕๘ แห่งพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พุทธศักราช ๒๕๖๓ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยออกกฎกระทรวงไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ งานสาธารณูปโภคที่จัดให้นักโทษเด็ดขาดออกไปทำงานนอกเรือนจำนั้นได้แก่งานใด ๆ ที่ต้องใช้เงินงบประมาณแผ่นดิน เงินของราชการบริหารส่วนท้องถิ่นหรือเงินของรัฐวิสาหกิจ และให้หมายความรวมถึงงานสาธารณูปโภคที่ไม่มีผลประโยชน์ตอบแทนด้วย

ข้อ ๒ นักโทษเด็ดขาดที่ส่งออกไปทำงานสาธารณูปโภคนอกเรือนจำให้ลดวันต้องโทษจำคุกลงเท่าจำนวนวันที่ทำงานสาธารณูปโภคนั้น

วันทำงานสาธารณูปโภคที่จะนำมาคำนวณลดวันต้องโทษจำคุกลงตามวรรคหนึ่งให้หมายถึง วันที่มีการทำงานไม่น้อยกว่าแปดชั่วโมง โดยให้รวมเวลาเดินทางทั้งไปและกลับด้วย

ข้อ ๓ นักโทษเด็ดขาดอาจได้รับการพิจารณาคัดเลือกให้ออกไปทำงานสาธารณูปโภคนอกเรือนจำได้ ตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไข ดังต่อไปนี้

(๑) ชั้นเยี่ยม ต้องได้รับโทษจำคุกมาแล้วไม่น้อยกว่าหนึ่งในห้าของกำหนดโทษ ที่ระบุไว้ในหมายแจ้งโทษเด็ดขาดหรือตามคำสั่งที่ขอด้วยกฎหมายให้ลงโทษ

(๒) ชั้นดีมาก ต้องได้รับโทษจำคุกมาแล้วไม่น้อยกว่าหนึ่งในสี่ของกำหนดโทษ ที่ระบุไว้ในหมายแจ้งโทษเด็ดขาดหรือตามคำสั่งที่ขอด้วยกฎหมายให้ลงโทษ

(๓) ชั้นดี ต้องได้รับโทษจำคุกมาแล้วไม่น้อยกว่าหนึ่งในสามของกำหนดโทษ ที่ระบุไว้ในหมายแจ้งโทษเด็ดขาดหรือตามคำสั่งที่ขอด้วยกฎหมายให้ลงโทษ

(๔) ชั้นกลาง ต้องได้รับโทษจำคุกมาแล้วไม่น้อยกว่าหนึ่งในสองของกำหนดโทษ ที่ระบุไว้ในหมายแจ้งโทษเด็ดขาดหรือตามคำสั่งที่ขอด้วยกฎหมายให้ลงโทษ

* ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ฉบับพิเศษ เล่มที่ ๘๗ ตอนที่ ๓๖ วันที่ ๕ มีนาคม ๒๕๖๓

ในกรณีตาม (๑) (๒) (๓) และ (๔) ถ้ามีการพระราชทานอภัยโทษให้ถือกำหนดโทษตามหมายแจ้งโทษ เต็ดขาดหรือตามคำสั่งลดโทษฉบับหลังสุด

ข้อ ๔ คณะกรรมการพิจารณาคัดเลือกนักโทษเด็ดขาดส่งออกไปทำงานสาธารณชนนอกเรือนจำ ให้ประกอบด้วยข้าราชการตั้งแต่ระดับ ๔ ขึ้นไป ที่อธิบดีแต่งตั้งไม่น้อยกว่าสามคนเป็นกรรมการ โดยคนหนึ่งต้องเป็นผู้บัญชาการเรือนจำ และให้อธิบดีแต่งตั้งกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานกรรมการ

การส่งหรือการงดส่งนักโทษเด็ดขาดออกไปทำงานสาธารณชนนอกเรือนจำ จะกระทำได้อีกเมื่อคณะกรรมการ ตามวรรคหนึ่งเห็นชอบ และอธิบดีอนุมัติ

การประชุมของคณะกรรมการ ต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่ง การให้ความเห็นชอบของ คณะกรรมการให้ถือเสียงข้างมากกรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุม ออกเสียงเพิ่มขึ้นได้อีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

ข้อ ๕ การพิจารณาคัดเลือกนักโทษเด็ดขาดให้ออกไปทำงานสาธารณชนนอกเรือนจำ ให้คณะกรรมการตาม ข้อ ๔ คำนึงถึงอายุ ประวัติ ความประพฤติ สถิติปัญหา การศึกษาอบรม สุขภาพ ภาวะแห่งจิต นิสัย อาชีพ สิ่งแวดล้อม ฝีมือ หรือความรู้ความชำนาญในงาน สภาพแห่งความผิดของผู้นั้น และสภาพของท้องถิ่น ว่าสมควรให้นักโทษเด็ดขาดผู้นั้นออกไปทำงานสาธารณชนนอกเรือนจำหรือไม่

ข้อ ๖ นักโทษเด็ดขาดที่ได้รับการพิจารณาคัดเลือกให้ออกไปทำงานสาธารณชนนอกเรือนจำ หรือนักโทษ เด็ดขาดที่ออกไปทำงานสาธารณชนนอกเรือนจำแล้ว หากปรากฏพฤติการณ์อย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้

- (๑) สมคบกับผู้อื่นก่อความไม่สงบเรียบร้อยขึ้น
- (๒) ทำร้าย หรือพยายามทำร้ายพนักงานเจ้าหน้าที่หรือผู้อื่น
- (๓) พยายามหลบหนี หรือมีเหตุอันน่าเชื่อว่าจะหลบหนี
- (๔) ขัดคำสั่งซึ่งหน้าของพนักงานเจ้าหน้าที่
- (๕) จงใจก่อความเสียหายให้แก่ผู้อื่น หรือกิจการของเรือนจำและได้เกิดความเสียหายขึ้น
- (๖) กระทำความผิดในส่วนที่เกี่ยวกับเงิน หรือสิ่งของต้องห้าม
- (๗) มีพฤติกรรมแสดงให้เห็นถึงความเกียจคร้าน ไม่ตั้งใจทำงานหรือจงใจหลีกเลี่ยงการทำงาน
- (๘) เสพยาเสพติดให้โทษ

ให้พนักงานเจ้าหน้าที่รายงานให้คณะกรรมการเพื่อดำเนินการตามข้อ ๔ วรรคสอง หรือส่งกลับคืนเรือนจำ แล้วแต่กรณี

ข้อ ๗ หากงานสาธารณชนที่จัดให้นักโทษทำนั้น มีผลประโยชน์ตอบแทน ให้หักเป็นค่าใช้จ่ายก่อน เหลือเท่าใดจ่ายเป็นรางวัลให้แก่นักโทษเด็ดขาดผู้มีส่วนร่วมในการทำงานนั้นร้อยละแปดสิบ จ่ายเป็นรางวัลให้แก่พนักงาน เจ้าหน้าที่ร้อยละสิบ และให้เป็นรายได้ของเรือนจำร้อยละสิบ

การจ่ายรางวัลตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่อธิบดีกำหนด

ข้อ ๘ ให้นำเงื่อนไข หลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการพักการลงโทษตามที่กำหนดไว้ใน ข้อ ๙๓ การกำหนดเงื่อนไขในระหว่างพักการลงโทษ ข้อ ๙๔ เงื่อนไขละเว้นการกระทำ ข้อ ๙๕ เงื่อนไขให้กระทำการ ข้อ ๙๖ การกำหนดเงื่อนไข ข้อ ๙๗ การออกหนังสือสำคัญ และข้อ ๙๘ เงื่อนไขในหนังสือสำคัญ ในหมวด ๔ ของส่วนที่ ๗ แห่งกฎกระทรวงมหาดไทย ออกตามความในมาตรา ๕๘ แห่งพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พุทธศักราช ๒๔๗๙ มาใช้บังคับแก่นักโทษเด็ดขาดที่ออกไปทำงานสาธารณะนอกเรือนจำ และได้รับการปล่อยตัวไป เพราะเหลือโทษจำคุกต่อไปเท่ากับหรือน้อยกว่า จำนวนวันที่ได้รับการลดวันต้องโทษจำคุกโดยอนุโลม

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๗ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๒๓

ประเทือง กীরติบุตร
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

หมายเหตุ : เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ เนื่องจากพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พุทธศักราช ๒๔๗๙ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๒๓ ได้บัญญัติให้นักโทษเด็ดขาดออกไปทำงานสาธารณะนอกเรือนจำได้เมื่อผ่านการพิจารณาคัดเลือกโดยคณะกรรมการแล้ว ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่เกี่ยวกับลักษณะงานสาธารณะ การแต่งตั้งกรรมการ การส่ง และการดส่งนักโทษเด็ดขาดออกไปทำงานสาธารณะนอกเรือนจำ รวมทั้งที่เกี่ยวกับการให้ลดวันต้องโทษจำคุกและการให้เงินรางวัลตามที่กฎกระทรวงจะได้กำหนดไว้ ซึ่งการนี้จะทำให้เกิดประโยชน์แก่กิจการสาธารณะและเกิดประโยชน์แก่นักโทษเด็ดขาดด้วย จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้



กฎกระทรวง
ฉบับที่ ๑๑ (พ.ศ. ๒๕๔๑)
ออกตามความในพระราชบัญญัติราชทัณฑ์
พุทธศักราช ๒๔๗๙*

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕๘ แห่งพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พุทธศักราช ๒๔๗๙ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ให้ยกเลิกความในข้อ ๒๕ ข้อ ๒๖ ข้อ ๒๗ และข้อ ๒๘ แห่งกฎกระทรวงมหาดไทย ออกตามความในมาตรา ๕๘ แห่งพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พุทธศักราช ๒๔๗๙ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๒๕ เครื่องพันธนาการที่จะใช้แก่ผู้ต้องขังนั้นมี ๔ ประเภท คือ

- (๑) ตรวน
- (๒) กุญแจมือ
- (๓) กุญแจเท้า
- (๔) โซ่ล่าม

ข้อ ๒๖ ตรวนมี ๓ ขนาด คือ

- (๑) ขนาดที่ ๑ วัดผ่าศูนย์กลางเหล็กวงแหวน ๑๐ มิลลิเมตร
- (๒) ขนาดที่ ๒ วัดผ่าศูนย์กลางเหล็กวงแหวน ๑๒ มิลลิเมตร
- (๓) ขนาดที่ ๓ วัดผ่าศูนย์กลางเหล็กวงแหวน ๑๗ มิลลิเมตร

โซ่ระหว่างวงแหวนของตรวนขนาดที่ ๑ และขนาดที่ ๓ ให้มีความยาวไม่น้อยกว่า ๕๐ เซนติเมตร และไม่เกิน ๗๕ เซนติเมตร กับให้มีขนาดของลูกโซ่ซึ่งวัดผ่าศูนย์กลางเหล็กสำหรับ ขนาดที่ ๑ ไม่เกิน ๑๐ มิลลิเมตร และสำหรับขนาดที่ ๓ ไม่เกิน ๑๗ มิลลิเมตร ส่วนโซ่ระหว่างวงแหวนของตรวนขนาดที่ ๒ ให้มีความยาวไม่น้อยกว่า ๕๐ เซนติเมตร และไม่เกิน ๗๐ เซนติเมตร กับให้มีขนาดของลูกโซ่ซึ่งวัดผ่าศูนย์กลางเหล็กไม่เกิน ๔.๗๕ มิลลิเมตร

* ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ฉบับกฤษฎีกา เล่มที่ ๑๑๕ ตอนที่ ๔ ก วันที่ ๒๑ มกราคม ๒๕๔๑

ข้อ ๒๗ กุญแจมือให้เป็นไปตามแบบและขนาดซึ่งกรมราชทัณฑ์กำหนดไว้

กุญแจเท้าให้เป็นไปตามแบบที่กรมราชทัณฑ์กำหนดไว้ เว้นแต่ขนาดของโซ่ระหว่างกุญแจเท้าทั้งสองข้าง ต้องมีความยาวไม่น้อยกว่า ๓๘ เซนติเมตร และไม่เกิน ๕๐ เซนติเมตร กับให้มีขนาดของลูกโซ่ซึ่งวัดผ่าศูนย์กลางเหล็ก ไม่เกิน ๔.๗๕ มิลลิเมตร

โซ่ล่ามให้มีขนาดตามที่กำหนดไว้สำหรับตรวนขนาดที่ ๑ และขนาดที่ ๓

ข้อ ๒๘ การใช้เครื่องพันธนาการกับผู้ต้องขังนั้น โดยปกติให้ใช้ตรวนขนาดที่ ๑ หรือขนาดที่ ๒ หรือกุญแจเท้า เว้นแต่เห็นว่ามีเหตุจำเป็นหรือศาลได้มีคำพิพากษาให้ลงโทษจำคุกผู้ต้องขังนั้นตั้งแต่สามปีขึ้นไป หรือเป็นผู้ต้องขังในคดีอุกฉกรรจ์จะใช้ตรวนขนาดที่ ๓ ก็ได้

เมื่อมีเหตุน่าเชื่อว่าผู้ต้องขังจะทำอันตรายต่อชีวิตหรือร่างกายผู้อื่น และเห็นว่าไม่มีทางอื่น ที่จะป้องกันได้ดีกว่า ให้ใช้กุญแจมือหรือโซ่ล่ามเพิ่มขึ้นนอกจากตรวน หรือกุญแจเท้าได้

ในกรณีที่ต้องนำตัวคนต้องขังหรือคนฝากไปนอกเรือนจำ ถ้าจะใช้เครื่องพันธนาการให้ใช้กุญแจมือ เว้นแต่คนต้องขังในคดีอุกฉกรรจ์จะใช้ตรวนหรือกุญแจเท้าก็ได้”

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๓ มกราคม พ.ศ. ๒๕๔๑

พลตรี สนั่น ขจรประศาสน์
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

หมายเหตุ : เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ เนื่องจากในปัจจุบันนานาอารยประเทศได้พัฒนารูปแบบของเครื่องพันธนาการให้มีประสิทธิภาพในการใช้งานสูงกว่าเดิม สมควรกำหนดให้กุญแจเท้าเป็นเครื่องพันธนาการอีกประเภทหนึ่ง และกำหนดประเภทของตรวนเพิ่มขึ้น รวมทั้งกำหนด ลักษณะ ขนาด และวิธีการใช้เครื่องพันธนาการดังกล่าว เพื่อให้เจ้าพนักงานสามารถเลือกใช้ให้เหมาะสมกับสภาพของผู้ต้องขังอันจะเป็นผลดีต่อการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของผู้ต้องขังให้กลับตัวเป็นคนดีได้ในอนาคต นอกจากนี้สมควรจัดเรียงเนื้อหาเกี่ยวกับลักษณะและวิธีการใช้เครื่องพันธนาการประเภทอื่นให้เหมาะสมยิ่งขึ้นด้วย จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้



กฎกระทรวง
ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๔๗)
ออกตามความในพระราชบัญญัติราชทัณฑ์
พุทธศักราช ๒๕๓๙*

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖ มาตรา ๓๘ และมาตรา ๕๘ แห่งพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พุทธศักราช ๒๕๓๙ อันเป็นพระราชบัญญัติที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๓๑ และมาตรา ๔๘ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยบัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิกความในข้อ ๑ และข้อ ๒ แห่งกฎกระทรวงมหาดไทย ออกตามความใน มาตรา ๕๘ แห่งพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พุทธศักราช ๒๕๓๙ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยกฎกระทรวงมหาดไทย ออกตามความในพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พุทธศักราช ๒๕๓๙ (ฉบับที่ ๓) และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๑ เรือนจำแบ่งออกเป็นประเภท ดังนี้

- (ก) เรือนจำกลาง
- (ข) เรือนจำส่วนภูมิภาค ซึ่งประกอบด้วย เรือนจำจังหวัด และเรือนจำอำเภอ
- (ค) เรือนจำพิเศษหรือทัณฑสถาน
- (ง) เรือนจำชั่วคราว

ข้อ ๒ การคุมขังผู้ต้องขัง

- (ก) เรือนจำกลาง ปกติรับคุมขังผู้ต้องขังที่มีคำพิพากษาแล้ว และนักโทษเด็ดขาด
- (ข) เรือนจำส่วนภูมิภาค ปกติรับคุมขังผู้ต้องขังที่เป็นคนฝาก ผู้ต้องขังระหว่างคดี และนักโทษเด็ดขาด
- (ค) เรือนจำพิเศษหรือทัณฑสถาน ปกติรับคุมขังผู้ต้องขังเฉพาะแต่ละประเภท เช่น หญิง คนวัยหนุ่ม เด็ก

คนชรา หรือพิการทุพพลภาพ คนป่วย หรือผู้ต้องขังประเภทเดียวกับเรือนจำส่วนภูมิภาคซึ่งในพื้นที่นั้นไม่มีเรือนจำส่วนภูมิภาคตั้งอยู่

- (ง) เรือนจำชั่วคราว ปกติจัดตั้งขึ้นและรับคุมขังผู้ต้องขังเฉพาะกรณีตามที่รัฐมนตรีกำหนด
- อำนาจในการคุมขังผู้ต้องขังของเรือนจำแต่ละเรือนจำให้เป็นไปตามประกาศของรัฐมนตรี”

* ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ฉบับกฤษฎีกา เล่มที่ ๑๒๑ ตอนที่ ๑๖ ก วันที่ ๓๐ มกราคม ๒๕๔๗

ข้อ ๒ ให้ยกเลิกข้อ ๓ แห่งกฎกระทรวงมหาดไทย ออกตามความในมาตรา ๕๘ แห่งพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พุทธศักราช ๒๔๗๙ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยกฎกระทรวงมหาดไทย ออกตามความในพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พุทธศักราช ๒๔๗๙ (ฉบับที่ ๓)

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกความในข้อ ๑๒๗ แห่งกฎกระทรวงมหาดไทย ออกตามความในมาตรา ๕๘ แห่งพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พุทธศักราช ๒๔๗๙ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๑๒๗ สิ่งของต่อไปนี้ ห้ามมิให้นำเข้ามาหรือเก็บรักษาไว้ในเรือนจำ

- (๑) ยาเสพติดให้โทษ วัตถุออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท และสารระเหย
- (๒) สุราหรือของเมาอย่างอื่น
- (๓) อุปกรณ์สำหรับเล่นการพนัน
- (๔) เครื่องมืออันเป็นอุปกรณ์ในการหลบหนี
- (๕) อาวุธ เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน
- (๖) ของเน่าเสียหรือของมีพิษต่อร่างกาย
- (๗) น้ำมันเชื้อเพลิง
- (๘) สัตว์มีชีวิต
- (๙) เครื่องคอมพิวเตอร์ โทรศัพท์ หรือเครื่องมือสื่อสารอื่น รวมทั้งอุปกรณ์สำหรับสิ่งของ ดังกล่าว
- (๑๐) วัตถุ เอกสาร หรือสิ่งพิมพ์ ซึ่งอาจก่อให้เกิดความไม่สงบเรียบร้อยหรือเสื่อมเสียต่อศีลธรรมอันดี

ของประชาชน

เมื่อปรากฏว่าผู้ต้องขังคนใดนำเข้ามาหรือเก็บรักษาไว้ในเรือนจำซึ่งสิ่งของต้องห้าม ให้รายงานผู้บัญชาการเรือนจำพิจารณาสั่งการ”

ข้อ ๔ ให้ยกเลิกความในข้อ ๑๓๓ แห่งกฎกระทรวงมหาดไทย ออกตามความในมาตรา ๕๘ แห่งพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พุทธศักราช ๒๔๗๙ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๑๓๓ สิ่งของต้องห้ามซึ่งระบุไว้ในส่วนที่ ๘ นั้น บังคับถึงบุคคลอื่นนอกจากผู้ต้องขังด้วยความในวรรคหนึ่งไม่บังคับถึงสิ่งของซึ่งมีไว้เพื่อใช้ในราชการ”

ข้อ ๕ การคุมขังผู้ต้องขังของแต่ละเรือนจำตามกฎกระทรวงมหาดไทย ออกตามความใน มาตรา ๕๘ แห่งพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พุทธศักราช ๒๔๗๙ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยกฎกระทรวงมหาดไทย ออกตามความในพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พุทธศักราช ๒๔๗๙ (ฉบับที่ ๓) ให้ยังคงใช้บังคับได้ต่อไปเพียงเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับกฎกระทรวงนี้ จนกว่าจะมีประกาศของรัฐมนตริตามกฎกระทรวงนี้ใช้บังคับ

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๖ มกราคม พ.ศ. ๒๕๔๗

พงศ์เทพ เทพกาญจนา
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ โดยที่กฎกระทรวงมหาดไทย ออกตามความในมาตรา ๕๘ แห่งพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พุทธศักราช ๒๔๗๙ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยกฎกระทรวงมหาดไทยออกตามความในพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พุทธศักราช ๒๔๗๙ (ฉบับที่ ๓) ได้กำหนดประเภทเรือนจำและอำนาจการคุมขังของแต่ละเรือนจำไว้ อย่างจำกัด ไม่สามารถคุมขังผู้ต้องขังที่มีกำหนดโทษสูงไว้ในเรือนจำบางแห่ง ซึ่งปัจจุบันได้รับการพัฒนาหรือก่อสร้างให้มีความมั่นคงแข็งแรงสามารถคุมขังผู้ต้องขังที่มีกำหนดโทษสูงได้ อันเป็นอุปสรรคต่อการบริหารงานราชทัณฑ์ สมควรกำหนดประเภทเรือนจำและอำนาจการคุมขังผู้ต้องขังของเรือนจำแต่ละเรือนจำเสียใหม่ให้เหมาะสมกับสภาพการณ์ปัจจุบัน ประกอบกับปัจจุบันมีผู้ต้องขังในเรือนจำบางแห่งใช้คอมพิวเตอร์ โทรศัพท์ หรือเครื่องมือสื่อสารอื่นในการกระทำความผิดระหว่างที่ถูกคุมขังอยู่ สมควรกำหนดให้คอมพิวเตอร์ โทรศัพท์ หรือเครื่องมือสื่อสารอื่นเป็นสิ่งของต้องห้ามนำเข้ามาหรือเก็บรักษาไว้ในเรือนจำด้วย จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้



กฎกระทรวง
ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ.๒๕๕๐)
ออกตามความในพระราชบัญญัติราชทัณฑ์
พุทธศักราช ๒๔๗๙*

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๒ (๕) และมาตรา ๕๘ แห่งพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พุทธศักราช ๒๔๗๙ อันเป็นกฎหมายที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๓๒ มาตรา ๓๔ และมาตรา ๔๑ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมออกกฎกระทรวงไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิกความในข้อ ๙๓ ข้อ ๙๔ และข้อ ๙๕ แห่งกฎกระทรวงมหาดไทย ออกตามความในมาตรา ๕๘ แห่งพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พุทธศักราช ๒๔๗๙ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๙๓ เงื่อนไขในระหว่างพักการลงโทษ กำหนดดังต่อไปนี้

- (๑) ห้ามกระทำการอย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่างตามที่กำหนดในข้อ ๙๔
- (๒) ให้กระทำการอย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่างตามที่กำหนดในข้อ ๙๕ หรือ
- (๓) ห้ามกระทำการและให้กระทำการตาม (๑) และ (๒)

ข้อ ๙๔ เงื่อนไขที่เป็นข้อห้ามกระทำการมีดังต่อไปนี้

- (๑) ห้ามเข้าไปในเขตท้องที่ สถานที่ หรือตามเวลา ที่อธิบดีกรมราชทัณฑ์กำหนด
- (๒) ห้ามคบหาสมาคมกับบุคคลที่อาจนำไปสู่การกระทำผิดอีก

(๓) ห้ามเกี่ยวข้องกับสารระเหย วัตถุออกฤทธิ์ต่อจิตหรือประสาท หรือยาเสพติดให้โทษทุกประเภท รวมทั้งอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน หรือวัตถุระเบิด ทุกชนิด

(๔) ห้ามประพัตติในทางเสื่อมเสีย เช่น เสพสุราหรือเล่นการพนันที่อาจนำไปสู่การกระทำผิดกฎหมายอีก

ข้อ ๙๕ เงื่อนไขให้กระทำการมีดังต่อไปนี้

(๑) ให้ไปรายงานตัวต่อพนักงานคุมประพฤติเดือนละหนึ่งครั้งจนกว่าจะครบกำหนดโทษ หรือตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่อธิบดีกรมคุมประพฤติกำหนด

(๒) ให้พักอาศัยอยู่กับผู้อุปการะตามสถานที่ที่แจ้งไว้ หากจะย้ายที่อยู่หรือเปลี่ยนผู้อุปการะต้องได้รับอนุญาตจากพนักงานคุมประพฤติก่อน เว้นแต่มีเหตุจำเป็น ให้แจ้งพนักงานคุมประพฤติทราบภายในกำหนดระยะเวลาการรายงานตัวครั้งต่อไป

* ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ฉบับกฤษฎีกา เล่ม ๑๒๕ ตอนที่ ๑๓ ก วันที่ ๑๗ มกราคม ๒๕๕๐

(๓) ให้ปฏิบัติตามคำแนะนำและคำตักเตือนของพนักงานคุมประพฤติและเข้าร่วมกิจกรรมเพื่อการแก้ไขฟื้นฟู ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่อธิบดีกรมคุมประพฤติกำหนด

(๔) ให้ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบ และข้อบังคับ หากฝ่าฝืนและถูกลงโทษโดยเจ้าพนักงานผู้มีอำนาจหน้าที่ตามกฎหมาย ระเบียบ และข้อบังคับ นั้น ไม่ว่าจะโทษสถานใด ผู้นั้นหรือผู้อุปการะต้องแจ้งให้พนักงานคุมประพฤติทราบทุกครั้ง

(๕) ให้ประกอบอาชีพที่สุจริต หากเปลี่ยนสถานที่ทำงานหรือย้ายงานใหม่ ต้องแจ้งพนักงานคุมประพฤติทราบทุกครั้ง เว้นแต่มีเหตุจำเป็น ให้แจ้งพนักงานคุมประพฤติทราบภายในกำหนดระยะเวลาการรายงานตัวครั้งต่อไป”

ข้อ ๒ ให้ยกเลิกความในข้อ ๙๗ และข้อ ๙๘ แห่งกฎกระทรวงมหาดไทย ออกตามความในมาตรา ๕๘ แห่งพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พุทธศักราช ๒๔๗๙ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๙๗ เมื่อได้มีการอนุมัติการพักการลงโทษแล้ว ให้ผู้บัญชาการเรือนจำหรือผู้อำนวยการทัณฑสถาน ออกหนังสือสำคัญให้แก่ผู้ได้รับการพักการลงโทษรับไปเป็นคู่มือ และให้มีหนังสือแจ้งต่อพนักงานคุมประพฤติในท้องที่ที่ผู้ได้รับการพักการลงโทษเข้าไปพักอาศัยทราบ โดยผู้ได้รับการพักการลงโทษต้องไปรายงานตัวต่อพนักงานคุมประพฤติในท้องที่ที่เข้าไปพักอาศัยภายในสามวันนับแต่วันที่ได้รับการปล่อยตัว

เมื่อดำเนินการตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้ผู้บัญชาการเรือนจำหรือผู้อำนวยการทัณฑสถานมีหนังสือแจ้งต่อพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจในท้องที่ที่ผู้ได้รับการพักการลงโทษเข้าไปพักอาศัยทราบภายในเวลาอันสมควร

ถ้าผู้ได้รับการพักการลงโทษได้ย้ายที่อยู่หรือเข้าไปทำงานในท้องที่ที่อยู่นอกท้องที่ที่พนักงานคุมประพฤติท้องที่นั้นรับผิดชอบ ให้พนักงานคุมประพฤติท้องที่นั้นมีหนังสือแจ้งต่อพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจในท้องที่ที่ผู้ได้รับการพักการลงโทษเข้าไปพักอาศัยหรือเข้าไปทำงานทราบภายในเวลาอันสมควร

ข้อ ๙๘ หนังสือสำคัญที่ออกตามข้อ ๙๗ ต้องระบุเงื่อนไขเพื่อคุมความประพฤติที่กำหนดให้ไว้ด้วย ผู้ได้รับการพักการลงโทษจะต้องแสดงหนังสือสำคัญนี้ต่อพนักงานฝ่ายปกครอง หรือตำรวจ หรือเจ้าพนักงานเรือนจำ เมื่อมีการเรียกให้แสดง หากหนังสือสำคัญนั้นสูญหาย ให้รีบแจ้งต่อพนักงานคุมประพฤติ และขอรับฉบับแทน ถ้าไม่แสดงหนังสือสำคัญตามวรรคสอง พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจจะจับผู้นั้นส่งเรือนจำก็ได้”

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๗ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๐

ชาญชัย ลิขิตจิตถะ

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ เนื่องจากกรมคุมประพฤติได้รับโอนภารกิจการคุมประพฤติผู้ได้รับการพักการลงโทษและการลดวันต้องโทษจำคุกที่ได้รับการปล่อยตัวจากกรมราชทัณฑ์ แต่เงื่อนไขการคุมความประพฤตินี้ยังไม่ได้มีการแก้ไขให้เหมาะสมกับการปฏิบัติงานของพนักงานคุมประพฤติเพื่อให้เงื่อนไขการคุมความประพฤติมีความเหมาะสมและสอดคล้องกับการแก้ไขฟื้นฟูตามสภาพปัญหาและความต้องการของผู้ที่ได้รับการปล่อยตัวพักการลงโทษ ประกอบกับการที่บุคคลดังกล่าวจะต้องไปรายงานตัวกับพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจด้วย ทำให้มีขั้นตอนมากเกินไปและเป็นภาระแก่บุคคลดังกล่าว จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้



กฎกระทรวง
ฉบับที่ ๑๔ (พ.ศ. ๒๕๕๓)
ออกตามความในพระราชบัญญัติราชทัณฑ์
พุทธศักราช ๒๔๗๙*

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๒ (๒) และ (๕) มาตรา ๓๕ (๓) และ (๖) และมาตรา ๕๘ แห่งพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พุทธศักราช ๒๔๗๙ อันเป็นกฎหมายที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๓๒ มาตรา ๓๔ มาตรา ๓๕ มาตรา ๓๖ และมาตรา ๔๑ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม ออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิกข้อ ๔๖ แห่งกฎกระทรวงมหาดไทย ออกตามความในมาตรา ๕๘ แห่งพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พุทธศักราช ๒๔๗๙ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยกฎกระทรวง ฉบับที่ ๖ (พ.ศ. ๒๕๐๕) ออกตามความในพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พุทธศักราช ๒๔๗๙

ข้อ ๒ ให้ยกเลิกความในข้อ ๘๑ แห่งกฎกระทรวงมหาดไทย ออกตามความในมาตรา ๕๘ แห่งพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พุทธศักราช ๒๔๗๙ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๘๑ การเลื่อนชั้นนักโทษเด็ดขาดนั้น ให้กระทำในวันสิ้นเดือนมิถุนายนครั้งหนึ่งและวันสิ้นเดือนธันวาคมครั้งหนึ่ง

ในกรณีมีเหตุพิเศษจะเลื่อนชั้นก่อนเวลาในวรรคหนึ่งก็ได้ ทั้งนี้ โดยอนุมัติของอธิบดี”

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกความในข้อ ๙๑ และข้อ ๙๒ แห่งกฎกระทรวงมหาดไทย ออกตามความในมาตรา ๕๘ แห่งพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พุทธศักราช ๒๔๗๙ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๙๑ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งเรียกว่า “คณะกรรมการพักการลงโทษ” มีอำนาจหน้าที่ให้ความเห็นชอบการพักการลงโทษ ประกอบด้วยปลัดกระทรวงยุติธรรม เป็นประธานกรรมการ รองปลัดกระทรวงยุติธรรมซึ่งปลัดกระทรวงยุติธรรมมอบหมาย อธิบดีกรมคุมประพฤติ อธิบดีกรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ อธิบดีกรมราชทัณฑ์ อธิบดีกรมสอบสวนคดีพิเศษ เลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ผู้แทนกรมการปกครอง ผู้แทนกรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ ผู้แทนกรมสุขภาพจิต ผู้แทนสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ผู้แทนสำนักงานศาลยุติธรรม และผู้แทนสำนักงานอัยการสูงสุดเป็นกรรมการ

* ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ฉบับกฤษฎีกา เล่ม ๑๒๗ ตอนที่ ๔๑ ก วันที่ ๒ กรกฎาคม ๒๕๕๓

ให้อำนาจการสำนักทัณฑ์ปฏิบัติเป็นกรรมการและเลขานุการ และให้อำนาจการส่วนพักการลงโทษเป็นกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

ข้อ ๙๒ นักโทษเด็ดขาดผู้ใดจะได้รับการพักการลงโทษตามมาตรา ๓๒ (๕) ต้องผ่านการคัดเลือกจากคณะกรรมการซึ่งประกอบด้วยผู้บัญชาการเรือนจำเป็นประธานกรรมการ ผู้แทนกรมคุมประพฤติ ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดและเจ้าพนักงานเรือนจำอีกสองคนที่ยุ้บัญชาการเรือนจำแต่งตั้งเป็นกรรมการเมื่อได้คัดเลือกแล้วให้เสนอขอความเห็นชอบจากคณะกรรมการพักการลงโทษตามข้อ ๙๑

นักโทษเด็ดขาดอาจได้รับการพักการลงโทษ ดังต่อไปนี้

(๑) ชั้นเยี่ยม ไม่เกินหนึ่งในสามของกำหนดโทษที่ระบุไว้ในหมายแจ้งโทษเด็ดขาดในกรณีที่มีการพระราชทานอภัยโทษ ให้ถือกำหนดโทษตามหมายแจ้งโทษเด็ดขาดฉบับหลังสุด

(๒) ชั้นดีมาก ไม่เกินหนึ่งในสี่ของกำหนดโทษที่ระบุไว้ในหมายแจ้งโทษเด็ดขาดในกรณีที่มีการพระราชทานอภัยโทษ ให้ถือกำหนดโทษตามหมายแจ้งโทษเด็ดขาดฉบับหลังสุด

(๓) ชั้นดี ไม่เกินหนึ่งในห้าของกำหนดโทษที่ระบุไว้ในหมายแจ้งโทษเด็ดขาดในกรณีที่มีการพระราชทานอภัยโทษ ให้ถือกำหนดโทษตามหมายแจ้งโทษเด็ดขาดฉบับหลังสุด

กรณีมีเหตุพิเศษจะพักการลงโทษมากกว่าที่กำหนดไว้ในวรรคสองได้ต่อเมื่อคณะกรรมการพักการลงโทษตามข้อ ๙๑ ได้พิจารณาให้ความเห็นชอบและได้รับอนุมัติจากรัฐมนตรี”

ข้อ ๔ ให้ยกเลิกความในข้อ ๑๐๘ แห่งกฎกระทรวงมหาดไทย ออกตามความในมาตรา ๕๘ แห่งพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พุทธศักราช ๒๔๗๙ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๑๐๘ ลดชั้น ฟังกระทำได้ในกรณีดังต่อไปนี้

(๑) กระด้างกระเดื่องต่อคำสั่งของผู้บังคับบัญชาซึ่งมีตำแหน่งต่ำกว่าพัศดีลงมา

(๒) ก่อการวิวาทขึ้นกับผู้ต้องขังอื่น แต่ไม่ถึงกับมีเหตุร้ายแรง

(๓) เล่นการพนัน

(๔) เสพยาเสพติดให้โทษ วัตถุออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท หรือสารระเหย หรือดื่มสุรา หรือของเมา

อย่างอื่น

(๕) กระทำการตามข้อ ๑๐๖ (๒)

(๖) กระทำการตามข้อ ๑๐๗ (๒) หรือ (๓) โดยเจตนา

(๗) มีหรือค้ำสิ่งของต้องห้ามตามข้อ ๑๒๗”

ข้อ ๕ ให้ยกเลิกความในข้อ ๑๑๑ แห่งกฎกระทรวงมหาดไทย ออกตามความในมาตรา ๕๘ แห่งพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พุทธศักราช ๒๔๗๙ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๑๑๑ ขังเดี่ยว ฟังกระทำได้ในกรณีดังต่อไปนี้

(๑) กระด้างกระเดื่องต่อเจ้าพนักงานซึ่งมีตำแหน่งตั้งแต่พัศดีขึ้นไป

(๒) วิวาทกับผู้ต้องขังอื่นตั้งแต่สองครั้งขึ้นไป

(๓) เป็นเจ้ามือเล่นการพนัน หรือสมคบกับผู้ต้องขังอื่นเล่นการพนันตั้งแต่สองครั้งขึ้นไป

(๔) เสพยาเสพติดให้โทษ วัตถุออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท หรือสารระเหยหรือดีมสุรา หรือของเมา
อย่างอื่น ตั้งแต่สองครั้งขึ้นไป

(๕) กระทำการตามข้อ ๑๐๖ (๒)

(๖) กระทำการตามข้อ ๑๐๘ (๗)”

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๘ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๓

พระพันธุ์ สาสีรัฐวิภาค
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ โดยที่กฎกระทรวงมหาดไทย ออกตามความในมาตรา ๕๘ แห่งพระราช
บัญญัติราชทัณฑ์ พุทธศักราช ๒๔๗๙ ได้กำหนดระยะเวลาการเลื่อนชั้นนักโทษเด็ดขาดไว้ไม่สอดคล้องกับสภาพการณ์ในปัจจุบัน ประกอบ
กับสมควรปรับปรุงองค์ประกอบของคณะกรรมการพักการลงโทษ โดยกำหนดให้มีผู้แทนจากหน่วยงานภายนอกด้วย และแก้ไขหลักการ
พิจารณาให้ความเห็นชอบการพักการลงโทษในกรณีปกติและในกรณีมีเหตุพิเศษ นอกจากนี้ ในปัจจุบันปรากฏข้อเท็จจริงว่าผู้ต้องขังได้
ลักลอบนำเข้ามาหรือเก็บรักษาไว้ในเรือนจำซึ่งสิ่งของต้องห้าม รวมทั้งผู้ต้องขังได้พยายามหลบหนีหรือหลบหนีจากที่ควบคุม สมควรกำหนด
ให้การกระทำดังกล่าวเป็นเหตุให้การลดชั้นและเหตุในการขังเดี่ยวนักโทษ จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

พระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติเกี่ยวกับการกักขัง
ตามประมวลกฎหมายอาญา พ.ศ. ๒๕๐๖
กฎกระทรวง และระเบียบที่เกี่ยวข้อง
กับการปฏิบัติต่อผู้ต้องกักขัง



พระราชบัญญัติ
วิธีปฏิบัติเกี่ยวกับการกักขังตามประมวลกฎหมายอาญา
พ.ศ. ๒๕๐๖

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.
ให้ไว้ ณ วันที่ ๕ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๐๖
เป็นปีที่ ๑๘ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ ประกาศว่า โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติเกี่ยวกับการกักขังตามประมวลกฎหมายอาญา จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาร่างรัฐธรรมนูญ ในฐานะรัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ เรียกว่า “พระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติเกี่ยวกับการกักขังตามประมวลกฎหมายอาญา พ.ศ. ๒๕๐๖”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้

“ผู้ต้องกักขัง” หมายความว่า ผู้ที่ถูกกักขังตามหมายกักขังของศาล

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งอธิบดีแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

“อธิบดี” หมายความว่า อธิบดีกรมราชทัณฑ์

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีมีอำนาจกำหนดสถานที่กักขังและประเภทของสถานที่กักขัง โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๕ ให้อธิบดีมีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่และให้มีอำนาจออกระเบียบ ข้อบังคับ และวินัย เกี่ยวกับการกักขังและวิธีปฏิบัติต่อผู้ต้องกักขังภายใต้บังคับแห่งประมวลกฎหมายอาญาในเรื่องต่อไปนี้

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๘๐ ตอนที่ ๑๐๙ วันที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๐๖

- (๑) การรับและการปล่อยตัว
- (๒) การเยี่ยมและการติดต่อ
- (๓) ประโยชน์ เงินทดแทน และรางวัล
- (๔) การทำงาน การศึกษา และการอบรม
- (๕) การอนามัยและการสุขาภิบาล
- (๖) วิธีการกักขัง
- (๗) การปกครอง
- (๘) ทรัพย์สินของผู้ต้องกักขัง
- (๙) ชนิดอาวุธประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่
- (๑๐) อำนาจหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่

มาตรา ๖ พนักงานเจ้าหน้าที่อาจใช้อาวุธนอกจากอาวุธปืนแก่ผู้ต้องกักขังได้เท่าที่เหมาะสมแก่พฤติการณ์แห่งกรณี ดังต่อไปนี้

- (๑) ผู้ต้องกักขังกำลังหลบหนีหรือพยายามหลบหนี และไม่มีทางจะป้องกันอย่างอื่น นอกจากใช้อาวุธ
- (๒) ผู้ต้องกักขังก่อความไม่สงบขึ้น และไม่ยอมเชื่อฟังพนักงานเจ้าหน้าที่ห้ามปราม
- (๓) ผู้ต้องกักขังใช้กำลังทำร้าย หรือพยายามทำร้ายพนักงานเจ้าหน้าที่ หรือผู้อื่น

มาตรา ๗ พนักงานเจ้าหน้าที่อาจใช้อาวุธปืนแก่ผู้ต้องกักขังได้เท่าที่เหมาะสมแก่พฤติการณ์แห่งกรณี ดังต่อไปนี้

- (๑) ผู้ต้องกักขังขัดขืนไม่ยอมวางอาวุธในกรณีที่น่าจะเกิดอันตรายขึ้น และไม่มีทางอื่นที่จะทำให้ผู้ต้องกักขังนั้นวางอาวุธได้
 - (๒) ผู้ต้องกักขังตั้งแต่สามคนขึ้นไปกำลังหลบหนี โดยมีอาวุธแม้แต่คนใดคนหนึ่งไม่ยอมหยุด ในเมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่สั่งให้หยุด และไม่มีทางอื่นที่จะจับกุมได้
 - (๓) ผู้ต้องกักขังตั้งแต่สามคนขึ้นไปก่อการจู่โจม ระเบิดหรือพยายามระเบิด ทำลาย หรือพยายามทำลาย ประตู รั้ว หรือกำแพงสถานที่กักขัง
 - (๔) ผู้ต้องกักขังใช้อาวุธทำร้ายหรือพยายามทำร้ายพนักงานเจ้าหน้าที่หรือผู้อื่น
- ถ้ามีพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจเหนือตนอยู่ในที่นั้นด้วยและอยู่ในวิสัยที่จะรับคำสั่งได้ จะใช้อาวุธปืนได้ต่อเมื่อได้รับคำสั่งจากพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้นั้นแล้ว

มาตรา ๘ เมื่อผู้ต้องกักขังผู้ใดป่วยเจ็บ และถ้ารักษาพยาบาลอยู่ในสถานที่กักขังจะไม่สามารถรักษาพยาบาลให้ทุเลาได้ อธิบดีจะอนุญาตให้ผู้ต้องกักขังผู้นั้นไปรักษาตัวในสถานที่อื่นใดนอกสถานที่กักขัง โดยกำหนดเงื่อนไขอย่างใดแล้วแต่จะเห็นสมควรก็ได้

ถ้ามีความจำเป็นจะต้องรับการรักษาตัวนอกสถานที่กักขังโดยรีบด่วน พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้เป็นหัวหน้าบังคับบัญชาสถานที่กักขังจะอนุญาตให้ออกไปรักษาตัวนอกสถานที่กักขังก่อนก็ได้แล้วรายงานอธิบดีเพื่อพิจารณาอนุมัติ

ในระหว่างการรักษาตัวอยู่ในสถานที่ดังกล่าวมานี้ ให้ถือว่าเป็นการกักขังอยู่ในสถานที่กักขังด้วย

มาตรา ๙ ในกรณีที่มีเหตุอันอาจเป็นอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของผู้ต้องกักขัง ถ้าพนักงานเจ้าหน้าที่ไม่สามารถย้ายผู้ต้องกักขังไปกักขังไว้ที่อื่นได้ทันเวลาที่ จะปล่อยผู้ต้องกักขังไปชั่วคราวก็ได้ แต่ผู้ต้องกักขังที่ถูกปล่อยไปนั้นต้องกลับมารายงานต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ ณ สถานที่กักขังภายในยี่สิบสี่ชั่วโมงนับแต่เวลาที่ปล่อยไป

ผู้ต้องกักขังผู้ใดไม่ปฏิบัติตามบทบัญญัติในวรรคก่อนโดยไม่มีเหตุหรือข้อแก้ตัวอันสมควรต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๑๐ ผู้ใดเข้าไปในสถานที่กักขังโดยมิได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่ หรือส่งมอบเงินตราแก่ผู้ต้องกักขังโดยมิได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่ หรือนำเข้ามาในสถานที่กักขังซึ่งสิ่งของต้องห้ามตามที่กำหนดโดยกฎกระทรวง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามเดือน หรือปรับไม่เกินห้าร้อยบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ถ้าผู้กระทำความผิดเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่หรือเป็นข้าราชการกรมราชทัณฑ์ ให้ลงโทษทวิคูณเงินตราและสิ่งของต้องห้ามที่มีการฝ่าฝืนบทบัญญัติมาตรานี้ ให้รับเสียทั้งสิ้น

มาตรา ๑๑ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกกฎกระทรวงเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

จอมพล ส. ธนะรัชต์

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เนื่องจากประมวลกฎหมายอาญาได้บัญญัติว่า ผู้ใดต้องโทษกักขัง ให้กักตัวไว้ในสถานที่กักขังซึ่งกำหนดไว้อันมิใช่เรือนจำและผู้ต้องโทษกักขังจะต้อง ทำงานตามระเบียบข้อบังคับ และวินัยของสถานที่กักขังโดยที่ยังไม่มีกฎหมายกำหนดวิธีปฏิบัติเกี่ยวกับ เรื่องดังกล่าว จึงสมควรมีกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติเกี่ยวกับการกักขังตามประมวลกฎหมายอาญา เพื่อให้การปฏิบัติแก่ผู้ต้องกักขังได้เป็นไปด้วยความสะดวกและเรียบร้อย



กฎกระทรวง
ว่าด้วยสิ่งของต้องห้ามนำเข้ามาในสถานที่กักขัง
พ.ศ. ๒๕๕๒^๑

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๐ และมาตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติเกี่ยวกับการกักขังตามประมวลกฎหมายอาญา พ.ศ. ๒๕๐๖ อันเป็นกฎหมายที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๓๒ และมาตรา ๔๑ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิกกฎกระทรวง (พ.ศ. ๒๕๐๗) ออกตามความในพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติเกี่ยวกับการกักขังตามประมวลกฎหมายอาญา พ.ศ. ๒๕๐๖

ข้อ ๒ ให้สิ่งของต่อไปนี้เป็นสิ่งของต้องห้ามรับจากหรือส่งมอบแก่ผู้ต้องกักขังหรือนำเข้ามาหรือเอาออกไปจากสถานที่กักขังตามมาตรา ๑๐

- (๑) ยาเสพติดตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด
- (๒) สุราหรือของเมาอย่างอื่น
- (๓) อุปกรณ์สำหรับเล่นการพนัน
- (๔) เครื่องมืออันเป็นอุปกรณ์ในการหลบหนี
- (๕) เครื่องมือสำหรับสักร่างกาย
- (๖)^๒ อาวุธ อาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืนตามกฎหมายว่าด้วยอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืนรวมทั้งสิ่งที่มีรูปและลักษณะอันน่าจะทำให้หลงเชื่อว่าเป็นอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด หรือดอกไม้เพลิง
- (๗) น้ำมันเชื้อเพลิง
- (๘) สัตว์มีชีวิตร
- (๙) ของเน่าเสียหรือของมีพิษต่อร่างกาย
- (๑๐) เครื่องคอมพิวเตอร์ โทรศัพท์ หรือเครื่องมือสื่อสารอื่น รวมทั้งอุปกรณ์สำหรับสิ่งของดังกล่าว
- (๑๑) วัตถุ เอกสาร หรือสิ่งพิมพ์ ซึ่งอาจก่อให้เกิดความไม่สงบเรียบร้อย หรือเสื่อมเสียต่อศีลธรรมอันดีของประชาชน

^๑ ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๖ ตอนที่ ๓๙ ก วันที่ ๑๕ มิถุนายน ๒๕๕๒

^๒ ข้อ ๒ (๖) แก้คำผิด ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๗ ตอนที่ ๔๓ ก หน้า ๕๘ วันที่ ๑๕ กรกฎาคม ๒๕๕๒

ความในวรรคหนึ่งไม่ใช่บังคับแก่สิ่งของที่มีไว้เพื่อใช้ในราชการ

ให้ไว้ ณ วันที่ ๕ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๒

พระพันธุ์ สาสีรัฐวิภาค
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ โดยที่กฎกระทรวง (พ.ศ. ๒๕๐๗) ออกตามความในพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติเกี่ยวกับการกักขังตามประมวลกฎหมายอาญา พ.ศ. ๒๕๐๖ ได้กำหนดสิ่งของต้องห้ามนำเข้ามาในสถานที่กักขังไว้ แต่ยังไม่ครอบคลุมเพียงพอสมควรกำหนดให้นำน้ำมันเชื้อเพลิง ของเน่าเสียหรือของมีพิษต่อร่างกาย คอมพิวเตอร์ โทรศัพท์ หรือเครื่องมือสื่อสารทุกชนิด หรือวัตถุเอกสารหรือสิ่งพิมพ์ที่อาจก่อให้เกิดความไม่สงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดี เป็นสิ่งของต้องห้ามนำเข้ามาในสถานที่กักขังเพื่อป้องกันมิให้ผู้ต้องกักขังนำมาใช้ในการกระทำความผิดภายในสถานที่กักขัง และเพื่อยกเว้นให้สิ่งของดังกล่าวสามารถมีไว้ในสถานที่กักขังเพื่อใช้ในราชการได้ จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

พระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติเกี่ยวกับการกักกัน
ตามประมวลกฎหมายอาญา พ.ศ. ๒๕๑๐
และกฎกระทรวงฯ



พระราชบัญญัติ
วิธีปฏิบัติเกี่ยวกับการกักกัน
ตามประมวลกฎหมายอาญา
พ.ศ. ๒๕๑๐*

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.
ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๖ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๑๐
เป็นปีที่ ๒๒ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติเกี่ยวกับการกักกันตามประมวลกฎหมายอาญา จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาร่างรัฐธรรมนูญ ในฐานะรัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ เรียกว่า “พระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติเกี่ยวกับการกักกันตามประมวลกฎหมายอาญา พ.ศ. ๒๕๑๐”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้

“ผู้ถูกกักกัน” หมายความว่า ผู้ซึ่งถูกศาลพิพากษาให้กักกัน

“เขตกักกัน” หมายความว่า เขตสำหรับควบคุมผู้ถูกกักกัน

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งอธิบดีแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

“อธิบดี” หมายความว่า อธิบดีกรมราชทัณฑ์

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔ รัฐมนตรีมีอำนาจกำหนดเขตกักกัน โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๕ อธิบดีมีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ และมีอำนาจออกระเบียบข้อบังคับเกี่ยวกับการกักกัน และวิธีปฏิบัติต่อผู้ถูกกักกันในเรื่องต่อไปนี้

* ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๘๔ ตอนที่ ๑๒๗ ฉบับพิเศษ วันที่ ๒๙ ธันวาคม ๒๕๑๐

- (๑) การรับและการปล่อยตัว
- (๒) การเยี่ยมและการติดต่อ
- (๓) ประโยชน์ เงินทดแทน และรางวัล
- (๔) การตัดสินใจ การศึกษา การอบรมและการฝึกหัดอาชีพ
- (๕) การอนามัยและการสุขาภิบาล
- (๖) วิธีการกักกัน
- (๗) การปกครอง
- (๘) วินัย
- (๙) ทรัพย์สินของผู้ถูกกักกัน
- (๑๐) ชนิดอาวุธประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่
- (๑๑) อำนาจหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่

มาตรา ๖ พนักงานเจ้าหน้าที่ที่มีอำนาจจับกุมผู้ถูกกักกันซึ่งหลบหนี หรือพยายามหลบหนี

มาตรา ๗ พนักงานเจ้าหน้าที่ที่มีอำนาจใช้อาวุธนอกจากอาวุธปืนแก่ผู้ถูกกักกันได้เท่าที่เหมาะสมแก่พฤติการณ์เฉพาะกรณีดังต่อไปนี้

- (๑) ผู้ถูกกักกันกำลังหลบหนีหรือพยายามหลบหนี และไม่มีทางจะป้องกันการหลบหนีด้วยวิธีอื่นนอกจากใช้อาวุธ
- (๒) ผู้ถูกกักกันก่อความไม่สงบขึ้น และไม่ยอมเชื่อฟังพนักงานเจ้าหน้าที่ห้ามปราม
- (๓) ผู้ถูกกักกันใช้กำลังทำร้าย หรือพยายามทำร้ายพนักงานเจ้าหน้าที่หรือผู้อื่น

มาตรา ๘ พนักงานเจ้าหน้าที่ที่มีอำนาจใช้อาวุธปืนแก่ผู้ถูกกักกันได้เท่าที่เหมาะสมแก่พฤติการณ์เฉพาะกรณีดังต่อไปนี้

- (๑) ผู้ถูกกักกันขัดขืนไม่ยอมวางอาวุธในกรณีที่น่าจะเกิดอันตรายขึ้น และไม่มีทางอื่นที่จะทำให้ผู้ถูกกักกันนั้นวางอาวุธได้
- (๒) ผู้ถูกกักกันตั้งแต่สามคนขึ้นไปก่อการจู่โจม เปิดหรือพยายามเปิด ทำลายหรือพยายามทำลาย ประตูรั้ว หรือกำแพงเขตกักกัน
- (๓) ผู้ถูกกักกันใช้อาวุธทำร้าย หรือพยายามทำร้ายพนักงานเจ้าหน้าที่ หรือผู้อื่น ถ้ามีพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งมีตำแหน่งเหนือตนอยู่ในที่นั้นด้วย และอยู่ในวิสัยที่จะรับคำสั่งได้ จะใช้อาวุธปืนได้ต่อเมื่อได้รับคำสั่งจากพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้นั้นแล้ว

มาตรา ๙ เมื่อผู้ถูกกักกันป่วยเจ็บ และถ้ารักษาพยาบาลในเขตกักกันจะไม่สามารถทำให้ทุเลาได้ อธิบดีจะอนุญาตให้ไปรักษาตัวนอกเขตกักกันตามเงื่อนไขที่เห็นสมควรก็ได้ ถ้ามีความจำเป็นจะต้องรักษาพยาบาลผู้ถูกกักกันนอกเขตกักกันโดยรีบด่วน พนักงานเจ้าหน้าที่จะอนุญาตให้ออกไปรักษาตัวนอกเขตกักกันก่อนก็ได้ แล้วรายงานเพื่อขอรับอนุมัติจากอธิบดี ในระหว่างการรักษาพยาบาลผู้ถูกกักกันนอกเขตกักกัน ให้ถือว่าเป็นการกักกันอยู่ในเขตกักกันด้วย

มาตรา ๑๐ ในกรณีที่ผู้ถูกกักกันถึงกำหนดปล่อย หากป่วยหนักจนไม่สามารถไปจากเขตกักกันได้ พนักงานเจ้าหน้าที่จะอนุญาตให้อยู่รักษาตัวในเขตกักกันต่อไปเป็นการชั่วคราวตามความจำเป็นก็ได้ แล้วรายงานเพื่อขอรับอนุมัติจากอธิบดี

มาตรา ๑๑ ในกรณีที่มีเหตุอันอาจเป็นอันตรายต่อชีวิต หรือความปลอดภัยของผู้ถูกกักกัน ถ้าพนักงานเจ้าหน้าที่ไม่สามารถย้ายผู้ถูกกักกันไปที่อื่นได้ทันท่วงทีจะปล่อยผู้ถูกกักกันออกนอกเขตกักกันชั่วคราวก็ได้

ผู้ถูกกักกันซึ่งได้รับการปล่อยตามวรรคหนึ่ง ต้องกลับมารายงานต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ที่เขตกักกัน ภายใน ๒๔ ชั่วโมง นับแต่เวลาปล่อย

มาตรา ๑๒ ผู้ถูกกักกันผู้ใดได้รับการกักกันมาแล้วไม่น้อยกว่าสองในสามของกำหนดการกักกันตามหมายศาล ถ้าแสดงให้เห็นว่ามีความประพฤติดี มีความอดุสาหะมีความก้าวหน้าในการศึกษา และทำการทำงานเกิดผลดี หรือทำความชอบแก่ราชการเป็นพิเศษ ผู้ถูกกักกันผู้นั้นอาจได้รับการพักการกักกันตามเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๑๓ ห้ามมิให้ผู้ใดนำสิ่งของต้องห้ามเข้าไปในเขตกักกัน หรือส่งมอบสิ่งของต้องห้ามแก่ผู้ถูกกักกัน

มาตรา ๑๔ ห้ามมิให้ผู้ใดเข้าไปในเขตกักกัน หรือส่งมอบเงินตรา หรือสิ่งของอย่างอื่นที่มีใช้สิ่งของต้องห้ามแก่ผู้ถูกกักกัน เว้นแต่ได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่

มาตรา ๑๕ ห้ามมิให้ผู้ถูกกักกันมีสิ่งของต้องห้ามไว้ในครอบครอง หรือส่งมอบสิ่งของต้องห้ามแก่ผู้ถูกกักกัน หรือผู้อื่น

มาตรา ๑๖ สิ่งของต้องห้ามดังกล่าวในมาตรา ๑๓ มาตรา ๑๔ และมาตรา ๑๕ ให้กำหนดโดยกฎกระทรวง

มาตรา ๑๗ ผู้ถูกกักกันผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๑ วรรคสอง โดยไม่มีเหตุหรือข้อแก้ตัวอันสมควร ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๑๘ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๓ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามเดือน หรือปรับไม่เกินห้าร้อยบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ถ้าผู้ฝ่าฝืนเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ หรือข้าราชการกรมราชทัณฑ์ ต้องระวางโทษเป็นทวีคูณ

มาตรา ๑๙ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๔ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งร้อยบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๒๐ ผู้ถูกกักกันผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๕ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๒๑ บรรดาเงินตราและสิ่งของอันเป็นวัตถุแห่งการกระทำความผิดตามมาตรา ๑๓ มาตรา ๑๔ หรือมาตรา ๑๕ อธิบดีมีอำนาจสั่งให้ริบได้

มาตรา ๒๒ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และมีอำนาจออกกฎกระทรวงเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

จอมพล ถนอม กิตติขจร

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เพื่อปฏิบัติการเกี่ยวกับวิธีการเพื่อความปลอดภัยตามมาตรา ๔๐ แห่งประมวลกฎหมายอาญา จึงออกกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติเกี่ยวกับการกักกันตามประมวลกฎหมายอาญา



กฎกระทรวง

(พ.ศ. ๒๕๑๔)

ออกตามความในพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติเกี่ยวกับการกักกัน ตามประมวลกฎหมายอาญา

พ.ศ. ๒๕๑๐*

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๒ มาตรา ๑๖ และมาตรา ๒๒ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติเกี่ยวกับการกักกันตามประมวลกฎหมายอาญา พ.ศ. ๒๕๑๐ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ เงื่อนไขสำหรับผู้ได้รับการพักการกักกัน มีดังนี้

- (๑) ผู้ได้รับการพักการกักกันจะต้องไปรายงานตัวต่อพนักงานเจ้าหน้าที่เขตกักกัน พนักงานคุมประพฤติ ของกรมราชทัณฑ์ หรือพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจแห่งท้องที่ที่ผู้ได้รับการพักการกักกันเข้าไปอยู่ตามที่ระบุไว้ใน หนังสือสำคัญตามข้อ ๔ และตามระยะเวลาที่กำหนด
- (๒) ผู้ได้รับการพักการกักกันจะต้องไม่กระทำความผิดอาญาขึ้นอีก
- (๓) ผู้ได้รับการพักการกักกันจะต้องไม่เข้าไปในเขตท้องที่ที่กำหนดไว้ เว้นแต่ได้รับอนุญาตเป็นหนังสือ จากเจ้าพนักงานตาม (๑) เป็นครั้งคราว ในกรณีจำเป็น
- (๔) ผู้ได้รับการพักการกักกันจะต้องไม่ประพฤติตนในทางเสื่อมเสีย
- (๕) ผู้ได้รับการพักการกักกันจะต้องประกอบอาชีพที่มีอยู่แล้ว หรือที่ผู้อื่นจัดหาให้ ทั้งนี้ โดยความเห็นชอบ ของพนักงานเจ้าหน้าที่ หรือตามที่พนักงานเจ้าหน้าที่จัดทำให้
- (๖) ผู้ได้รับการพักการกักกันจะต้องปฏิบัติตามกิจทางศาสนาที่ตนนับถือตามสมควร

ข้อ ๒ เงื่อนไขตามข้อ ๑ อธิบติจะกำหนดให้ผู้ได้รับการพักการกักกันแต่ละคนปฏิบัติเพียงข้อเดียว หรือหลายข้อก็ได้ แล้วแต่ความเหมาะสมตามลักษณะของบุคคลและพฤติการณ์ และจะแก้ไขเพิ่มเติมหรือเพิกถอนเงื่อนไข ที่กำหนดนั้นข้อหนึ่งข้อใดเสียก็ได้

ข้อ ๓ ให้มีคณะกรรมการพิจารณาการพักการกักกันประกอบด้วยประธานกรรมการหนึ่งคนและกรรมการอื่น ซึ่งอธิบดีแต่งตั้งจากราชการมีจำนวนรวมกันอีกไม่น้อยกว่าสามคน

ผู้ถูกกักกันจะได้รับการพักการกักกันเมื่อคณะกรรมการตามวรรคหนึ่งเห็นชอบและอธิบดีอนุมัติ

การประชุมของคณะกรรมการต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่ง การให้ความเห็นชอบ ของคณะกรรมการให้ถือเสียงข้างมาก

*ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๘๘ ตอนที่ ๑๓๙ ตอนที่ ๑๓๙ วันที่ ๑๔ ธันวาคม ๒๕๑๔

ข้อ ๔ เมื่ออธิบดีอนุมัติให้พักการกักกันแล้ว ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ออกหนังสือสำคัญให้แก่ผู้ได้รับการพักการกักกันและส่งสำเนาหนังสือสำคัญนั้นให้พนักงานฝ่ายปกครอง และตำรวจแห่งท้องที่ที่ผู้ได้รับการพักการกักกันเข้าไปอยู่ทราบ

ข้อ ๕ หนังสือสำคัญที่ออกให้ตามข้อ ๔ ให้ระบุเงื่อนไขการพักการกักกันไว้ด้วย เป็นหน้าที่ของผู้ได้รับการพักการกักกันจะต้องแสดงหนังสือสำคัญต่อพนักงานเจ้าหน้าที่เขตกักกัน พนักงานคุมประพฤติของกรมราชทัณฑ์ หรือพนักงานฝ่ายปกครอง หรือตำรวจ เมื่อมีการขอดู

ถ้าผู้ได้รับการพักการกักกันผู้ใดไม่มีหนังสือสำคัญตามวรรคสองแสดง พนักงานเจ้าหน้าที่จะจับผู้ได้รับการพักการกักกันผู้นั้นส่งเข้าเขตกักกันได้

ในกรณีที่หนังสือสำคัญนั้นหายหรือถูกทำลาย ให้ผู้ได้รับการพักการกักกันรีบแจ้งต่อนายอำเภอท้องที่ และขอรับสำเนาแทน

ข้อ ๖ ผู้ได้รับการพักการกักกันต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้โดยเคร่งครัด หากไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขอธิบดีอาจสั่งระงับการพักการกักกัน และแจ้งให้พนักงานเจ้าหน้าที่หรือพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจจับส่งเข้าเขตกักกันได้

- ข้อ ๗ สิ่งของต่อไปนี้เป็นสิ่งของต้องห้ามตามมาตรา ๑๓ มาตรา ๑๔ และมาตรา ๑๕ คือ
- (๑) ฝิ่น กัญชา ใบกระท่อม เฮโรอีน มอร์ฟิน หรือของเสพติดให้โทษอย่างอื่นทำนองเดียวกัน
 - (๒) สุรา
 - (๓) เครื่องมือสำหรับเล่นการพนัน
 - (๔) เครื่องอุปกรณ์สำหรับการหลบหนี
 - (๕) เครื่องมือสำหรับสักร่างกาย
 - (๖) อาวุธ
 - (๗) วัตถุระเบิด
 - (๘) สัตว์มีชีวิต
 - (๙) เอกสารซึ่งอาจก่อให้เกิดความไม่สงบเรียบร้อยหรือเสื่อมเสียต่อศีลธรรมอันดีของประชาชน

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๔ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๑๕

พวง สุวรรณรัฐ

ปลัดกระทรวงมหาดไทย

ผู้อำนวยการรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ เนื่องจากมาตรา ๑๒ และมาตรา ๑๖ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติเกี่ยวกับการกักกันตามประมวลกฎหมายอาญา พ.ศ. ๒๕๑๐ บัญญัติว่าเงื่อนไขในการพักการกักกันและสิ่งของต้องห้ามให้กำหนดโดยกฎกระทรวง จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงฉบับนี้

พระราชบัญญัติวินัยข้าราชการกรมราชทัณฑ์
พุทธศักราช ๒๔๘๒ และประมวลจริยธรรม
ข้าราชการกรมราชทัณฑ์



พระราชบัญญัติ
วินัยข้าราชการกรมราชทัณฑ์
พุทธศักราช ๒๕๘๒*

ในพระปรมาภิไธยสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวอานันทมหิดล
คณะผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์
(ตามประกาศประธานสภาผู้แทนราษฎร
ลงวันที่ ๔ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๘๐)
อาทิตยทิพอาภา
พล.อ. เจ้าพระยาพิชเยนทร โยธิน
ตราไว้ ณ วันที่ ๑๗ ตุลาคม พุทธศักราช ๒๕๘๒
เป็นปีที่ ๖ ในรัชกาลปัจจุบัน

โดยที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติว่า สมควรตราบทบัญญัติว่าด้วยวินัยข้าราชการกรมราชทัณฑ์
จึงมีพระบรมราชโองการให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาผู้แทนราษฎร

ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า “พระราชบัญญัติวินัยข้าราชการกรมราชทัณฑ์ พุทธศักราช ๒๕๘๒”

มาตรา ๒ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้ตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกบรรดาบทกฎหมาย กฎ และข้อบังคับอื่น ๆ ในส่วนที่มีบัญญัติไว้ แล้วในพระราช
บัญญัตินี้ หรือซึ่งขัดแย้งกับบทแห่งพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

“ข้าราชการกรมราชทัณฑ์” หมายความว่า ข้าราชการกรมราชทัณฑ์ที่ได้รับแต่งตั้งให้ปฏิบัติราชการใน

(๑) เรือนจำ ทัณฑนิคม นิคมฝึกอาชีพ หรือทัณฑสถานอื่นที่ตั้งขึ้นตามกฎหมาย

(๒) สถานฝึกและอบรม

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยมีหน้าที่รักษาการให้เป็นไปตาม พระราชบัญญัตินี้

*ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๕๖ ตอนที่ ๕๒๓ วันที่ ๒๖ ตุลาคม ๒๕๘๒

หมวด ๑

วินัย

มาตรา ๖ ข้าราชการกรมราชทัณฑ์ต้องปฏิบัติตามวินัยดังที่บัญญัติไว้ในกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนและตามบทมาตรา ๗ , ๘ และมาตรา ๙ แห่งหมวดนี้

มาตรา ๗ เพื่อปฏิบัติหน้าที่เฉพาะของตนให้เป็นไปด้วยดี ข้าราชการกรมราชทัณฑ์ต้องไม่ปิดบังความผิดของเจ้าพนักงานหรือผู้ต้องขัง ผู้ต้องกักกัน หรือเด็กในสถานฝึกและอบรม

ไม่เสพสุราหรือยาเสพติดในที่ทำการ ในเวลาปฏิบัติหน้าที่ราชการ หรือในเวลาใกล้ชิดก่อนเข้าในที่ทำการหรือก่อนปฏิบัติหน้าที่ราชการ

ไม่ใช้กิริยาวาจายาหยาบคายแก่ผู้อยู่ในบังคับบัญชา และผู้อยู่ในความควบคุม

รักษาระเบียบการเคารพระหว่างผู้ใหญ่และผู้ย่อยโดยเคร่งครัด

แต่งเครื่องแบบที่กำหนดไว้โดยเคร่งครัดและให้สะอาดเรียบร้อย

ต้องสอบสวนและลงโทษหรือรายงานต่อผู้บังคับบัญชาเหนือขึ้นไปโดยมิชักช้า เมื่อเจ้าพนักงานหรือผู้ต้องขัง ผู้ต้องกักกัน หรือเด็กในสถานฝึกและอบรมกระทำหรือจะกระทำผิด แล้วแต่กรณี

และโดยทั่วไป ต้องปฏิบัติงานในหน้าที่ให้เคร่งครัดตามกฎหมาย กฎ ข้อบังคับ และ ระเบียบแบบแผนของเรือนจำ ทัณฑนิคม นิคมฝึกอาชีพ ทัณฑสถานอื่นที่ตั้งขึ้นตามกฎหมาย หรือสถานฝึกและอบรม แล้วแต่กรณี

มาตรา ๘ ในการเกี่ยวข้องกับผู้ต้องขัง ผู้ต้องกักกัน หรือเด็กในสถานฝึกและอบรม ข้าราชการกรมราชทัณฑ์ต้อง

ไม่รับทรัพย์สินจากญาติมิตรของผู้ต้องขัง ผู้ต้องกักกัน หรือเด็กในสถานฝึกและอบรม ไว้ให้บุคคลดังกล่าวแล้ว เว้นแต่ที่กำหนดไว้ในกฎข้อบังคับ

ไม่เป็นสื่อติดต่อโดยตรงหรือทางอ้อมระหว่างผู้ต้องขัง ผู้ต้องกักกัน หรือเด็กในสถานฝึกและอบรม กับญาติมิตรของบุคคลดังกล่าวแล้ว เว้นแต่ที่กำหนดไว้ในกฎข้อบังคับ

ไม่รับหรือสัญญาว่าจะรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อย่างใด ๆ จากผู้ต้องขัง ผู้ต้องกักกัน หรือเด็กในสถานฝึกและอบรม หรือญาติมิตรของบุคคลเหล่านี้

ไม่กล่าวเท็จ ยั่วเย้า หรือทะเลาะวิวาทกับผู้ต้องขัง ผู้ต้องกักกัน และเด็กในสถานฝึกและอบรม

แสดงความเมตตากรุณาแก่ผู้ต้องขัง ผู้ต้องกักกัน และเด็กในสถานฝึกและอบรม โดยชอบด้วยกฎข้อบังคับ

และโดยทั่วไป ต้องประพฤติตนให้เป็นตัวอย่างอันดีงามแก่ผู้ต้องขัง ผู้ต้องกักกัน หรือเด็กในสถานฝึกและอบรม

มาตรา ๙ ข้าราชการกรมราชทัณฑ์มีหน้าที่ตักเตือน แนะนำ และสั่งสอนผู้อยู่ในบังคับบัญชา และผู้อยู่ในความควบคุมให้มีความประพฤติดี และปฏิบัติโดยเคร่งครัดตามกฎหมาย กฎ ข้อบังคับและระเบียบแบบแผนของเรือนจำ ทัณฑนิคม นิคมฝึกอาชีพ ทัณฑสถานอื่นที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายหรือสถานฝึกและอบรม

หมวด ๒ โทษผิดวินัย

มาตรา ๑๐ ผู้ใดประพฤติผิดวินัยตามพระราชบัญญัตินี้ อาจต้องโทษตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน หรืออาจต้องโทษ

- (๑) ชัง
- (๒) เพิ่มเวรยาม
- (๓) กักบริเวณ

โทษชัง คือ ชังในที่ควบคุมที่สมควรแต่เฉพาะคนเดียวหรือรวมกันหลายคน

โทษเพิ่มเวรยาม คือ ให้อยู่เวรยามรักษาการณ์นอกจากหน้าที่ประจำเพิ่มขึ้นอีก

โทษกักบริเวณ คือ กักตัวไว้ในบริเวณใดบริเวณหนึ่งที่สมควร

มาตรา ๑๑ การลงโทษตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน สถานไล่ออก หรือปลดนั้น ถ้าผู้กระทำผิดเป็นข้าราชการชั้นจัตวาหรือเทียบเท่าชั้นจัตวา ให้อธิบดีกรมราชทัณฑ์มีอำนาจไล่ออกหรือปลดได้ ส่วนการลงโทษสถานอื่น ๆ ให้รายงานไปยังผู้บังคับบัญชาเหนือขึ้นไป ตามลำดับจนถึงอธิบดีกรมราชทัณฑ์ คำสั่งของอธิบดีกรมราชทัณฑ์ให้เป็นที่สิ้นสุด

มาตรา ๑๒ ผู้บังคับบัญชาจะลงโทษชัง เพิ่มเวรยาม หรือกักบริเวณได้ครั้งหนึ่งไม่เกินกำหนดในตารางต่อไปนี้

| ผู้บังคับบัญชา | ผู้กระทำผิดวินัย | ชัง | เพิ่มเวรยาม | กักบริเวณ |
|---|------------------|--------|-------------|-----------|
| รัฐมนตรีว่าการกระทรวง | พัสดี | - | ๒๐ วัน | ๓๐ วัน |
| | ผู้คุม | ๒๐ วัน | ๓๐ วัน | ๔๕ วัน |
| ปลัดกระทรวง อธิบดี | พัสดี | - | ๑๕ วัน | ๒๐ วัน |
| | ผู้คุม | ๑๕ วัน | ๒๐ วัน | ๓๐ วัน |
| ผู้บัญชาการเรือนจำ | พัสดี | - | ๑๐ วัน | ๑๕ วัน |
| | ผู้คุม | ๑๐ วัน | ๑๕ วัน | ๒๐ วัน |
| สารวัตรเรือนจำ | พัสดี | - | ๗ วัน | ๑๐ วัน |
| | ผู้คุม | ๗ วัน | ๑๐ วัน | ๑๕ วัน |
| พัสดีหรือหัวหน้าส่วนราชการที่ต่ำกว่าพัสดี | ผู้คุม | ๕ วัน | ๗ วัน | ๑๐ วัน |

ผู้บังคับบัญชาและผู้กระทำผิดวินัยตามตารางนี้ หมายความว่าตลอดถึงข้าราชการในตำแหน่งที่เรียกชื่ออย่างอื่น ซึ่งมีอำนาจหน้าที่เทียบกันได้ด้วย

หมวด ๓
การรักษาวินัย

มาตรา ๑๓ ในการรักษาวินัยข้าราชการกรมราชทัณฑ์ตามพระราชบัญญัตินี้ให้นำบทบัญญัติว่าด้วยการรักษาวินัยตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนมาใช้บังคับโดยอนุโลม

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

ป. พิบูลสงคราม

นายกรัฐมนตรี



ข้อบังคับกรมราชทัณฑ์
ว่าด้วยจรรยาข้าราชการราชทัณฑ์ พ.ศ. ๒๕๕๒

ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๗๘ ข้าราชการพลเรือนสามัญต้องรักษาจรรยาข้าราชการตามที่ส่วนราชการกำหนดไว้โดยมุ่งประสงค์ให้เป็นข้าราชการที่ดีมีเกียรติและศักดิ์ศรีความเป็นข้าราชการ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๒ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติม โดยพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๕ กรมราชทัณฑ์ จึงออกข้อบังคับว่าด้วยจรรยาข้าราชการราชทัณฑ์ เพื่อเป็นหลักในการประพฤติปฏิบัติตนและส่งเสริมชื่อเสียง เกียรติคุณอันยังผลให้ผู้ประพฤติเป็นที่เลื่อมใส ศรัทธาและได้รับการยกย่องจากบุคคลทั่วไป ไว้ดังต่อไปนี้

- รักศักดิ์ศรีแห่งตนและเกียรติภูมิราชทัณฑ์
- ซื่อสัตย์สุจริต มุ่งผลสัมฤทธิ์ของงาน
- ยึดมั่นในคุณธรรมดำเนินชีวิตแบบพอเพียง

ให้ไว้ ณ วันที่ ๓๑ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๒

(ลงชื่อ) นันทิ จิตสว่าง
(นาย นันทิ จิตสว่าง)
อธิบดีกรมราชทัณฑ์

ความหมายของคำตามจรรยาข้าราชการราชทัณฑ์

“จรรยา” หมายความว่า ความประพฤติ กิริยาที่ควรประพฤติ ในหมู่คณะเช่นจรรยาแพทย์ นิยมใช้ในทางที่ดี ไม่มีจรรยา หมายถึง ไม่มี ความประพฤติดี ความประพฤติและการปฏิบัติที่ถือว่ามีความถูกต้อง, ดีงาม, ควรทำตามหลักจริยธรรมของกลุ่มบุคคลในอาชีพหนึ่งๆ เช่น จรรยาข้าราชการราชทัณฑ์ และอาจกำหนดอย่างชัดเจน เป็นข้อๆ

“จรรยาบรรณ” หมายความว่า ประมวลความประพฤติที่ผู้ประกอบอาชีพการงานแต่ละอย่างกำหนดขึ้นเพื่อรักษาและส่งเสริมเกียรติคุณชื่อเสียงและฐานะของสมาชิก อาจเขียนเป็นลายลักษณ์อักษรหรือไม่ก็ได้

“เกียรติภูมิ” หมายความว่า มีความรักและความภูมิใจในการเป็นข้าราชการราชทัณฑ์ที่ดี มีความสามัคคีในองค์กรและสร้างความเชื่อมั่นให้สังคมภายนอกยอมรับในงานราชทัณฑ์

“ซื่อสัตย์” หมายความว่า การปฏิบัติหน้าที่ด้วยความเที่ยงตรง เป็นธรรม ไม่คดโกง หลอกลวงหรือทำให้ผู้อื่นเข้าใจผิด แนะนำผู้อื่นด้วยความซื่อสัตย์ตรงไปตรงมา

“ผลสัมฤทธิ์” หมายความว่า ปฏิบัติหน้าที่อย่างเต็มความสามารถ เสียสละและอุทิศเวลาพร้อมทั้งร่างกายแรงใจให้กับทางราชการจนเกิดผลสำเร็จ ทำงานให้แล้วเสร็จตามกำหนดเกิดผลดี โดยคำนึงถึงผลประโยชน์ของทางราชการเป็นสำคัญ

“คุณธรรม” หมายความว่า สิ่งที่บุคคลเห็นว่าเป็นความดีงาม มีประโยชน์ยึดในความถูกต้องดีงาม เช่น ความเอื้อเฟื้อ ความอดทน ความซื่อสัตย์ ความขยันหมั่นเพียร ความรับผิดชอบต่อหน้าที่ การมีระเบียบวินัย เป็นต้น

“จรรยาข้าราชการราชทัณฑ์” หมายความว่า ความประพฤติ กิริยาที่ควรประพฤติของข้าราชการราชทัณฑ์ และต้องยึดถือปฏิบัติ ในการดำรงตนให้เหมาะสม

“ความพอเพียง” หมายความว่า รู้จักใช้ชีวิตอย่างพอประมาณ มีรายได้เพียงพอกับรายจ่าย พึ่งตนเองได้ และพอใจในสิ่งที่ตนเองมีอยู่

“รักศักดิ์ศรี” หมายความว่า รักในเกียรติศักดิ์ของตนเองกระทำในสิ่งที่ถูกต้องไม่แสวงหาผลประโยชน์ ไม่เบียดเบียนผู้อื่นหลีกเลี่ยงอบายมุขและสิ่งเสพติด ประพฤติตนอยู่ในระเบียบวินัย พัฒนาตนเองให้มีคุณธรรมและศีลธรรมอันดีงาม เป็นแบบอย่างที่ดีของข้าราชการ

“จริยธรรม” หมายความว่า ธรรมที่เป็นข้อประพฤติปฏิบัติศีลธรรม กฎศีลธรรม เป็นระบบของการกระทำ ความดีละเว้นความชั่วอันเป็นพฤติกรรมของบุคคลผู้กระทำ

“ข้อบังคับว่าด้วยจรรยาข้าราชการ” หมายความว่า การใช้อำนาจสั่งให้ทำหรือปฏิบัติให้จำต้องทำ โดยให้ข้าราชการต้องยึดถือปฏิบัติตามจรรยา ซึ่งเป็นข้อบังคับตามที่ทางราชการได้กำหนดไว้

จุดมุ่งหมายในการรักษาจรรยาข้าราชการราชทัณฑ์

๑. เพื่อเสริมสร้างชื่อเสียง สร้างความเลื่อมใส ศรัทธา และการยอมรับของสังคมที่มีต่อกรมราชทัณฑ์
๒. เพื่อเสริมสร้างความรับผิดชอบของข้าราชการราชทัณฑ์ที่มีต่อหน่วยงานและสังคม
๓. เพื่อให้ข้าราชการราชทัณฑ์มีความสำนึกในหน้าที่ที่มีความประพฤติดี และภาคภูมิใจในวิชาชีพราชทัณฑ์
๔. เพื่อเป็นเครื่องมือในการควบคุมความประพฤติ ของข้าราชการราชทัณฑ์
๕. เพื่อป้องกันการทุจริตและประพฤติมิชอบของข้าราชการราชทัณฑ์
๖. เพื่อเสริมสร้างประสิทธิภาพในการปฏิบัติหน้าที่ ของข้าราชการราชทัณฑ์และเกิดผลสัมฤทธิ์ในการปฏิบัติงาน
๗. เพื่อให้ข้าราชการราชทัณฑ์เป็นข้าราชการที่ดี มีเกียรติและศักดิ์ศรีเหมาะสมกับความเป็นข้าราชการ

ข้อบังคับว่าด้วยจรรยาข้าราชการราชทัณฑ์ข้อที่ ๑

ข้อกำหนด

ข้อที่ ๑. รักศักดิ์ศรีแห่งตนและเกียรติภูมิราชทัณฑ์

สาระสำคัญ

ข้าราชการราชทัณฑ์ต้องทำตนเองให้มีศักดิ์ศรีแห่งตน มีความภูมิใจในวิชาชีพ ไม่กระทำให้ตนเองและองค์กรเสื่อมเสียศักดิ์ศรีและเกียรติภูมิ

แนวทางปฏิบัติ

๑.๑ รักศักดิ์ศรีแห่งตน หมายความว่า กระทำในสิ่งที่ถูกต้อง ไม่แสวงหาประโยชน์ ไม่เบียดเบียนผู้อื่น หลีกเลียงอบายมุขและสิ่งเสพติด ประพฤติตนอยู่ในระเบียบวินัย เป็นผู้ตรงต่อเวลา ใช้เวลาราชการให้เป็นประโยชน์อย่างรวดเร็ว ขยันหมั่นเพียร รอบรู้รอบคอบ ถูกต้องสมเหตุสมผล พัฒนาตนเองให้มีคุณธรรมจริยธรรม และศีลธรรมอันดีงาม เป็นแบบอย่างที่ดีของข้าราชการ

๑.๒ รักเกียรติภูมิของราชทัณฑ์ หมายความว่า มีความรักและภูมิใจในการเป็นข้าราชการราชทัณฑ์ สร้างความสามัคคีในองค์กรสร้างความเชื่อมั่นให้สังคมภายนอกยอมรับในงานราชทัณฑ์

ข้อบังคับว่าด้วยจรรยาข้าราชการราชทัณฑ์ข้อที่ ๒

ข้อกำหนด

ข้อที่ ๒. ซื่อสัตย์สุจริตมุ่งผลสัมฤทธิ์ของงาน

สาระสำคัญ

ข้าราชการราชทัณฑ์ต้องเป็นผู้มีความซื่อสัตย์สุจริต ตรงไปตรงมา มีการทำงานอย่างโปร่งใส พร้อมรับการตรวจสอบ พร้อมยอมรับผิดในผลงานที่กระทำ เป็นผู้มีความรับผิดชอบทำงานด้วยความตั้งใจที่จะให้เกิดผลสำเร็จตามเป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผลอย่างคุ้มค่า

แนวทางปฏิบัติ

๒.๑ ซื่อสัตย์สุจริต หมายความว่า การปฏิบัติหน้าที่ของตนด้วยความเที่ยงตรงเที่ยงธรรม แยกเรื่องส่วนตัวออกจากหน้าที่การงานไม่เรียกรับผลประโยชน์ใดๆ จากญาติผู้ต้องขังหรือผู้มาติดต่อราชการ ไม่คดโกงหลอกลวงหรือทำให้ผู้อื่นเข้าใจผิด ให้คำปรึกษาแนะนำผู้อื่นด้วยความซื่อสัตย์ตรงไปตรงมา

๒.๒ โปร่งใสตรวจสอบได้ หมายความว่า การปรับปรุงกลไกการทำงานขององค์กรให้มีความโปร่งใส ปฏิบัติงานตามขั้นตอนมีข้อมูลรายละเอียดและหลักฐานที่สามารถตรวจสอบได้ มีการตั้งคณะกรรมการ หรือคณะกรรมการ จะทำให้เกิดการตรวจสอบกันเองได้ดี

๒.๓ ความรับผิดชอบ หมายความว่า การรับผิดชอบต่อประชาชน ต่อผลการปฏิบัติงานขององค์กร การปฏิบัติหน้าที่อย่างเต็มความสามารถ เสียสละและอุทิศเวลา พร้อมร่างกาย แรงใจให้กับราชการโดยคำนึงถึงผลประโยชน์ของทางราชการเป็นสำคัญ มีความมุ่งมั่น ตั้งใจ ขยัน หมั่นเพียรและทุ่มเทให้กับงานที่รับผิดชอบเพื่อให้ข้าราชการได้รับประโยชน์สูงสุด

๒.๔ ประสิทธิภาพและประสิทธิผล หมายความว่า มุ่งทำงานให้เกิดผลงาน ทำงานให้แล้วเสร็จตามกำหนด เกิดผลดีต่อหน่วยงานและส่วนรวม เน้นการทำงานโดยยึดผลลัพธ์เป็นหลักโดยไม่คำนึงถึงอุปสรรคและขั้นตอนที่ยุงยาก ไม่ท้อแท้ในการทำงาน วางแผนทำงานอย่างมีเป้าหมายชัดเจน ใช้ทรัพยากรและงบประมาณอย่างคุ้มค่า

๒.๕ พัฒนาตนเอง หมายความว่า หมั่นศึกษาหาความรู้ในการพัฒนาตนเองอยู่เสมอ มีความริเริ่มสร้างสรรค์ นำความรู้ใหม่ไปใช้พัฒนางาน ปรับปรุงวิธีการทำงานของตน

๒.๖ เต็มใจบริการ หมายความว่า การแสดงออกถึงความเป็นมิตร ยิ้มแย้มแจ่มใส มีมนุษยสัมพันธ์ โอบอ้อมอารี มีวาจาไพเราะ เอาใจใส่ผู้รับบริการให้บริการอย่างเต็มใจจริงใจ ด้วยความเสมอภาค เน้นความสะอาด รวดเร็ว ประหยัด ถูกต้อง ไม่เลือกปฏิบัติ ใช้วาจาสุภาพ ให้คำแนะนำ ช่วยแก้ปัญหาไม่เรียกร้องผลประโยชน์ใดๆ จากผู้รับบริการ

ข้อบังคับว่าด้วยจรรยาข้าราชการราชทัณฑ์ข้อที่ ๓

ข้อกำหนด

ข้อที่ ๓. ยึดมั่นในคุณธรรม ดำเนินชีวิตแบบพอเพียง

สาระสำคัญ

ข้าราชการราชทัณฑ์ต้องมีจิตสำนึกที่ดี ยึดมั่นในความถูกต้องดีงามโดยปฏิบัติตามหลักคำสอนของศาสนา อย่างเคร่งครัด และนำคุณธรรมนั้นมาเป็นแนวทางในการปฏิบัติตนต่อผู้ร่วมงานและผู้ต้องขังรวมทั้งการดำเนินชีวิตอยู่บนเส้นทางสายกลางโดยยึดหลักความมีเหตุผลความพอประมาณ และการมีภูมิคุ้มกันตามแบบหลักเศรษฐกิจพอเพียง

แนวทางปฏิบัติ

๓.๑ มีจิตสำนึกที่ดี หมายความว่า ปฏิบัติตนตามความเชื่อทางศาสนาที่ตนยึดถืออย่างเคร่งครัด รับรู้ความแตกต่างระหว่างบุคคลและคุณค่าความดีของบุคคล มีความอดทนอดกลั้นกิเลสทั้งปวง ยึดมั่นในหลักความถูกต้องเที่ยงธรรม สร้างความเชื่อมั่นศรัทธาแก่ผู้ร่วมงาน ผู้ต้องขังและประชาชนโดยทั่วไป ยึดมั่นในความถูกต้องดีงาม การปฏิบัติหน้าที่ให้ถูกต้องชอบธรรมไม่ทำผิดระเบียบ กฎหมาย แม้ผู้บังคับบัญชาจะสั่งให้ทำในสิ่งที่ไม่ถูกต้องก็กล้าที่จะคัดค้านตามกระบวนการ

๓.๒ การปฏิบัติตนต่อผู้ร่วมงาน หมายความว่า ปฏิบัติหน้าที่โดยยึดหลักความเป็นธรรมความเสมอภาค ไม่เลือกปฏิบัติไม่กลั่นแกล้ง รังแก หรือเบียดเบียนผู้ร่วมงานให้ได้รับความเดือดร้อนด้วย กาย วาจา ใจ

๓.๓ การปฏิบัติต่อผู้ต้องขัง หมายความว่า การดูแลเอาใจใส่ ช่วยเหลือเกื้อกูลในทางที่ชอบ ที่เหมาะสม โดยใช้หลักเมตตาธรรม และเสมอภาคมีทัศนคติที่ดีต่อผู้ต้องขังว่าเป็นผู้ที่มีความบกพร่อง ต้องช่วยเหลือ แก้ไข พัฒนาคุณภาพชีวิตของผู้ต้องขังทั้งทางด้านอาหาร ที่อยู่อาศัย การงาน การสัมมนา การกีฬา การอนามัย และสุขภาพ

๓.๔ ความมีเหตุผล หมายความว่า การตัดสินใจดำเนินงานเรื่องต่างๆ อย่างมีเหตุผลตามหลักวิชาการ หลักกฎหมาย หลักศีลธรรม จริยธรรม และวัฒนธรรมที่ดีงาม คิดถึงปัจจัยที่เกี่ยวข้องอย่างถี่ถ้วน โดยคำนึงถึงผลที่คาดว่าจะเกิดขึ้นจากการกระทำนั้นๆ อย่างรอบคอบและระมัดระวัง การพิจารณาจัดการกับต้นเหตุเพื่อให้เกิดผลที่ต้องการ

๓.๕ ความพอประมาณ หมายความว่า การปฏิบัติตนตามสมควรแก่ฐานะไม่น้อยเกินไป ไม่มากเกินไป ใช้ตามความจำเป็น หรือพึงพอใจในสิ่งที่ตนมีอยู่ มีความพอดีต่อความจำเป็นเหมาะสมกับฐานะของตนและต้องไม่เบียดเบียนตนเองและผู้อื่น

๓.๖ การมีภูมิคุ้มกัน หมายความว่า การพึ่งตนเอง การประหยัด และอดออมมีความขยันหมั่นเพียร



ประกาศกรมราชทัณฑ์
เรื่อง มาตรฐานทางคุณธรรมและจริยธรรม
ของเจ้าหน้าที่กรมราชทัณฑ์

ด้วยรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๗๘ รัฐต้องดำเนินการตามแนวนโยบายด้านการบริหารราชการดังต่อไปนี้

พัฒนาระบบงานภาครัฐ โดยมุ่งเน้นการพัฒนาคุณภาพ คุณธรรม และจริยธรรมของเจ้าหน้าที่ของรัฐ ควบคู่ไปกับการปรับปรุงรูปแบบและวิธีการทำงาน เพื่อให้การบริหารราชการแผ่นดินเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และส่งเสริมให้หน่วยงานของรัฐใช้หลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีเป็นแนวทางในการปฏิบัติราชการ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๑ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ กรมราชทัณฑ์ กระทรวงยุติธรรม จึงออกประกาศกรมราชทัณฑ์ เรื่อง มาตรฐานทางคุณธรรมและจริยธรรมของเจ้าหน้าที่กรมราชทัณฑ์ไว้ ดังต่อไปนี้

- ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์ สุจริต เสียสละและอดทน
- รักษาชื่อเสียงเกียรติภูมิของตนเองและองค์กร
- ยึดหลักความยุติธรรมและความเสมอภาคต่อบุคคลทั้งภายในและภายนอกองค์กร
- ดำเนินชีวิตแบบพอเพียงและปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดี
- พัฒนาสมรรถนะเพื่อการขับเคลื่อนองค์กรสู่ความเป็นเลิศ
- ทำงานเป็นทีมให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล
- ปฏิบัติตามกฎระเบียบอย่างเคร่งครัด โปร่งใสและตรวจสอบได้
- ยิ้มแย้มแจ่มใสเต็มใจบริการ

ทั้งนี้ นอกจากปฏิบัติตามประกาศมาตรฐานทางคุณธรรมและจริยธรรมของข้าราชการและลูกจ้างตามข้อ ๑ - ๘ แล้วจะต้องปฏิบัติตามประกาศกรมราชทัณฑ์ว่าด้วยจรรยาบรรณของข้าราชการ กรมราชทัณฑ์ พร้อมข้อบังคับ ก.พ. ว่าด้วยจรรยาบรรณของข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๗ ด้วย

ประกาศ ณ วันที่ ๖ กันยายน ๒๕๕๐

(ลงชื่อ) นันทิ จิตสว่าง
(นาย นันทิ จิตสว่าง)
อธิบดีกรมราชทัณฑ์

ค่านิยมร่วมกรมราชทัณฑ์ (Shared Value)

๑. มีความเสียสละและทุ่มเทในการทำงาน
 - ๑.๑ อุทิศตนให้กับการทำงาน
 - ๑.๒ ทำงานเพื่อส่วนรวม
๒. มีวินัย
 - ๒.๑ ตรงต่อเวลา
 - ๒.๒ อยู่ในกฎระเบียบ
๓. ใฝ่หาความรู้
 - ๓.๑ ฝึกอบรบสม่ำเสมอ
 - ๓.๒ ศึกษาในระดับที่สูงขึ้น
๔. มีความซื่อสัตย์
 - ๔.๑ ซื่อสัตย์ต่อประชาชน
 - ๔.๒ ซื่อสัตย์ต่อองค์กร
 - ๔.๓ ซื่อสัตย์ต่อตนเอง
๕. รักองค์กร
 - ๕.๑ สร้างชื่อเสียงให้กับองค์กร
 - ๕.๒ มีความสามัคคี
 - ๕.๓ ยอมรับกติกาการอยู่ร่วมกัน
 - ๕.๔ สร้างความเชื่อมั่นให้กับประชาชน
๖. เคารพศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์
 - ๖.๑ ปฏิบัติต่อผู้ต้องขังอย่างมีมนุษยธรรม
 - ๖.๒ เคารพสิทธิขั้นพื้นฐาน
 - ๖.๓ ให้ความเสมอภาค
๗. มีคุณธรรม
 - ๗.๑ มีความรักและเมตตาต่อเพื่อนมนุษย์

วิสัยทัศน์

กรมราชทัณฑ์ เป็นองค์กรที่มีประสิทธิภาพในการควบคุม แก้ไขและพัฒนาพฤตินิสัย ผู้ต้องขัง เพื่อคืนคนดี มีคุณค่า สู่อสังคม

พันธกิจ

๑. ควบคุมผู้ต้องขังอย่างมีอาชีวะ
๒. บำบัด ฟื้นฟู และแก้ไขพฤตินิสัยของผู้ต้องขังอย่างมีประสิทธิภาพ

ค่านิยมสร้างสรรค์ของข้าราชการ ๕ ประการ

๑. กล้ายืนหยัดทำในสิ่งที่ถูกต้อง
๒. ซื่อสัตย์และมีความรับผิดชอบ
๓. โปร่งใสตรวจสอบได้
๔. ไม่เลือกปฏิบัติ
๕. มุ่งผลสัมฤทธิ์ของงาน

หลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี (Good governance)

๑. หลักนิติธรรม
๒. หลักคุณธรรม
๓. หลักความโปร่งใส
๔. หลักการมีส่วนร่วม
๕. หลักความรับผิดชอบ
๖. หลักความคุ้มค่า

พระราชบัญญัติการปฏิบัติเพื่อความร่วมมือระหว่าง
ประเทศในการดำเนินการตามคำพิพากษาคดีอาญา
พ.ศ. ๒๕๒๗



พระราชบัญญัติ
การปฏิบัติเพื่อความร่วมมือระหว่างประเทศในการดำเนินการ
ตามคำพิพากษาคดีอาญา
พ.ศ. ๒๕๖๗

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.
 ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๐ กันยายน พ.ศ. ๒๕๖๗
 เป็นปีที่ ๓๙ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยการปฏิบัติเพื่อความร่วมมือระหว่างประเทศในการดำเนินการตามคำพิพากษาคดีอาญา

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติการปฏิบัติเพื่อความร่วมมือระหว่างประเทศในการดำเนินการตามคำพิพากษาคดีอาญา พ.ศ. ๒๕๖๗”

มาตรา ๒^๑ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ บรรดาบทกฎหมาย กฎ ข้อบังคับ ระเบียบ และประกาศอื่นในส่วนที่บัญญัติไว้แล้วในพระราชบัญญัตินี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับบทแห่งพระราชบัญญัตินี้ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้แทน

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

“ประเทศผู้โอน” หมายความว่า ประเทศที่ส่งนักโทษไปยังประเทศผู้รับโอน

“ประเทศผู้รับโอน” หมายความว่า ประเทศที่รับนักโทษจากประเทศผู้โอน

^๑ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๑/ตอนที่ ๑๓๒/ฉบับพิเศษ หน้า ๑/๒๗ กันยายน ๒๕๖๗

“นักท่องเที่ยว” หมายความว่า บุคคลผู้มีสัญชาติไทยไม่ว่าจะมีสัญชาติอื่นด้วยหรือไม่ก็ตาม ซึ่งต้องคำพิพากษาหรือคำสั่งถึงที่สุดให้ลงโทษและกำลังรับโทษอยู่ในต่างประเทศ

“นักท่องเที่ยวต่างประเทศ” หมายความว่า บุคคลผู้ไม่มีสัญชาติไทย ซึ่งต้องคำพิพากษาหรือคำสั่งถึงที่สุดให้ลงโทษและกำลังรับโทษอยู่ในราชอาณาจักร

“โทษ” หมายความว่า จำคุก กักขัง และหมายความรวมถึงวิธีการเพื่อความปลอดภัย การคุมความประพฤติ วิธีการสำหรับเด็กและเยาวชน การพักการลงโทษ การพักการกักกัน และการลดวันต้องโทษด้วย

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการพิจารณาการโอนนักท่องเที่ยว

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้รัฐมนตรีแต่ละกระทรวงมีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ที่กบออกกฎกระทรวงเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ ในส่วนที่เกี่ยวกับราชการของกระทรวงนั้น

กฎกระทรวงนั้น เมื่อประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้

หมวด ๑

บททั่วไป

มาตรา ๖ การโอนนักท่องเที่ยวในต่างประเทศเพื่อมารับโทษต่อในราชอาณาจักรหรือการโอนนักท่องเที่ยวต่างประเทศในราชอาณาจักรเพื่อไปรับโทษต่อในต่างประเทศ ต้องอยู่ในหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้

(๑) ประเทศโอนและประเทศผู้รับโอนจะต้องมีสนธิสัญญาระหว่างกันในเรื่องความร่วมมือในการดำเนินการให้เป็นไปตามคำพิพากษาคดีอาญา

(๒) การโอนนักท่องเที่ยวจะต้องได้รับความเห็นชอบจากประเทศผู้โอนกับประเทศผู้รับโอน และนักท่องเที่ยวซึ่งจะได้รับการโอน

(๓) ความผิดที่นักท่องเที่ยวหรือนักท่องเที่ยวต่างประเทศได้รับโทษอยู่ต้องเป็นความผิดที่มีโทษฐานใดฐานหนึ่งตามกฎหมายของประเทศผู้รับโอน

(๔) นักท่องเที่ยวซึ่งจะได้รับการโอนต้องไม่อยู่ในระหว่างการดำเนินคดีอาญาในความผิดอื่นหรืออยู่ในระหว่างการรื้อฟื้นคดีอาญาขึ้นพิจารณาใหม่ในประเทศผู้โอน

(๕) การโอนนักท่องเที่ยวจะทำให้เกิดผลดีหรือเป็นประโยชน์แก่นักโทษนั้น

(๖) การโอนนักท่องเที่ยวจะมีผลกระทบต่อปัญหาอาชญากรรมและความรู้สึกของประชาชนในประเทศผู้โอนและประเทศผู้รับโอนเพียงใดหรือไม่ เมื่อคำนึงถึงลักษณะความรุนแรงของการกระทำความผิด

ความใน (๓) มิให้ใช้บังคับในกรณีที่มีสนธิสัญญาระหว่างประเทศผู้โอนและประเทศผู้รับโอนมิได้กำหนดข้อความดังกล่าวไว้ หรือมีเงื่อนไขกำหนดไว้เป็นประการอื่น

มาตรา ๗ บรรดาค่าใช้จ่ายต่างๆ เกี่ยวกับการโอนนักท่องเที่ยว ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๘ การโอนนักท่องเที่ยวตามพระราชบัญญัตินี้ไม่เป็นการตัดสิทธิที่นักโทษนั้น จะพึงได้รับผลจากการอภัยโทษ เปลี่ยนโทษหนักเป็นเบา และลดโทษโดยประเทศผู้โอนภายหลังการโอน

หมวด ๒

คณะกรรมการพิจารณาการโอนนักโทษ

มาตรา ๙ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งเรียกว่า “คณะกรรมการพิจารณาการโอนนักโทษ” ประกอบด้วย ปลัดกระทรวงยุติธรรมเป็นประธานกรรมการ เจ้ากรมพระธรรมนูญ อธิบดีผู้พิพากษาศาลอาญา อธิบดีศาลคดีเด็กและเยาวชนกลาง อธิบดีกรมอัยการ อธิบดีกรมตำรวจ อธิบดีกรมราชทัณฑ์ และอธิบดีกรมสนธิสัญญาและกฎหมายเป็นกรรมการ ผู้อำนวยการกองทัณฑวิทยา กรมราชทัณฑ์ เป็นกรรมการและเลขานุการ และผู้อำนวยการกองสนธิสัญญา กรมสนธิสัญญาและกฎหมาย เป็นกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

ให้คณะกรรมการมีอำนาจและหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๑๐ การประชุมของคณะกรรมการ ต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุม

ถ้าประธานกรรมการไม่มาประชุมหรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้ที่ประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก

กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

มาตรา ๑๑ คณะกรรมการมีอำนาจตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อปฏิบัติการอย่างหนึ่งอย่างใดตามที่คณะกรรมการมอบหมาย

การประชุมของคณะอนุกรรมการให้นำมาตรา ๑๐ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

หมวด ๓

การโอนนักโทษไทย

มาตรา ๑๒ นักโทษไทยซึ่งประสงค์จะขอโอนมารับโทษต่อในราชอาณาจักรให้ยื่นคำขอพร้อมทั้งส่งเอกสารหลักฐานที่คณะกรรมการกำหนดต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ ณ สถานทูตไทย หรือสถานกงสุลไทยที่มีอำนาจหน้าที่ประจำประเทศผู้โอน หรือต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ ณ กระทรวงการต่างประเทศ แล้วแต่กรณี

มาตรา ๑๓ ถ้านักโทษไทยไม่สามารถยื่นคำขอได้ด้วยตนเอง หรือเป็นเด็กหรือเยาวชนตามกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งศาลคดีเด็กและเยาวชน ให้สามีหรือภรรยา ญาติหรือผู้มีส่วนเกี่ยวข้องมีอำนาจยื่นคำขอตามมาตรา ๑๒ แทนนักโทษไทยได้

มาตรา ๑๔ ในกรณีที่ผู้ยื่นคำขอตามมาตรา ๑๒ หรือมาตรา ๑๓ ไม่สามารถจัดหาเอกสารหลักฐานประกอบคำขอได้ด้วยตนเอง ให้พนักงานเจ้าหน้าที่เป็นผู้จัดหาให้

มาตรา ๑๕ เมื่อได้รับคำขอพร้อมด้วยเอกสารหลักฐานครบถ้วนแล้ว ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ส่งคำขอและเอกสารหลักฐานดังกล่าวต่อเลขาธิการคณะกรรมการเพื่อเสนอให้คณะกรรมการพิจารณา

ให้คณะกรรมการพิจารณาและมีคำสั่งอนุญาตหรือไม่อนุญาตให้มีการโอนนักโทษไทยโดยเร็ว แล้วแจ้งคำสั่งดังกล่าวให้ผู้ยื่นคำขอทราบโดยผ่านกระทรวงการต่างประเทศ และในกรณีที่คณะกรรมการมีคำสั่งไม่อนุญาตเนื่องจากไม่เข้าหลักเกณฑ์ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้คณะกรรมการแสดงเหตุผลของการมีคำสั่งไม่อนุญาตนั้นด้วย

คำสั่งของคณะกรรมการให้เป็นที่สุด

มาตรา ๑๖ ในกรณีที่คณะกรรมการมีคำสั่งอนุญาตให้มีการโอนนักโทษไทยให้คณะกรรมการส่งเรื่องไปยังกระทรวงการต่างประเทศเพื่อดำเนินการขอความเห็นชอบในการโอนนักโทษไทยดังกล่าวจากประเทศผู้โอน และเมื่อประเทศผู้โอนได้แจ้งผลการพิจารณาให้กระทรวงการต่างประเทศทราบแล้วให้กระทรวงการต่างประเทศแจ้งผลการพิจารณาให้คณะกรรมการและผู้ยื่นคำขอทราบโดยเร็ว

มาตรา ๑๗ เมื่อคณะกรรมการได้รับแจ้งจากกระทรวงการต่างประเทศว่า ประเทศผู้โอนได้ให้ความเห็นชอบในการขอโอนนักโทษไทยจากประเทศผู้โอนตามมาตรา ๑๖ แล้ว ให้คณะกรรมการดำเนินการจัดการให้มีการโอนนักโทษไทยผู้นั้นต่อไปโดยเร็ว

เมื่อนักโทษไทยเดินทางเข้ามาในราชอาณาจักรแล้ว ในกรณีที่ศาลของประเทศผู้โอนมีคำพิพากษาหรือคำสั่งให้ลงโทษจำคุกหรือกักขัง ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ทำคำสั่งเป็นหนังสือส่งตัวนักโทษนั้นไปคุมขังไว้ ณ สถานที่จัดไว้ตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น

ถ้านักโทษไทยนั้นอยู่ภายใต้เงื่อนไขตามวิธีการเพื่อความปลอดภัย การคุ้มครองประพฤติกฎ วิธีการสำหรับเด็กและเยาวชน การพักการลงโทษ และการพักการกักกัน ก็ให้นำวิธีการเช่นว่านั้นตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายที่เกี่ยวข้องที่ใช้อยู่ในราชอาณาจักรมาใช้ตามควรแก่กรณี

มาตรา ๑๘ เพื่อประโยชน์ในการโอนนักโทษไทยมารับโทษต่อในราชอาณาจักรตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ถือว่าคำพิพากษาหรือคำสั่งลงโทษของศาลแห่งประเทศผู้โอนเป็นคำพิพากษาหรือคำสั่งลงโทษของศาลที่มีเขตอำนาจในราชอาณาจักร

การอุทธรณ์ ฎีกา หรือการขอหรือยื่นคัดค้านพิจารณาใหม่ในศาลที่มีเขตอำนาจในราชอาณาจักรเกี่ยวกับคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลตามวรรคหนึ่ง จะกระทำมิได้

มาตรา ๑๙ เมื่อได้มีการตกลงรับโอนนักโทษไทย ให้คณะกรรมการให้เอกสารหลักฐานเกี่ยวกับการลงโทษที่มีการรับรองเป็นทางการโดยประเทศผู้โอนเป็นหลักเกณฑ์ในการพิจารณา ถ้าปรากฏว่าโทษตามคำพิพากษาหรือคำสั่งลงโทษของศาลแห่งประเทศผู้โอนตรงกับโทษตามกฎหมายที่ใช้อยู่ในราชอาณาจักร ให้คณะกรรมการทำคำสั่งเป็นหนังสือส่งไปยังเจ้าพนักงานเรือนจำหรือเจ้าพนักงานซึ่งมีอำนาจในการปฏิบัติตามวิธีการเพื่อความปลอดภัย การคุ้มครองประพฤติกฎ วิธีการสำหรับเด็กและเยาวชน การพักการลงโทษ และการพักการกักกันแล้วแต่กรณี เพื่อดำเนินการตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

ในกรณีที่ปรากฏว่า โทษหรือเงื่อนไขในการรับโทษตามกฎหมายของประเทศผู้โอนไม่ตรงกับโทษ หรือเงื่อนไขในการรับโทษตามกฎหมายที่ใช้อยู่ในราชอาณาจักร ให้คณะกรรมการส่งเรื่องให้พนักงานอัยการยื่นคำร้องต่อศาลอาญา หรือศาลคดีเด็กและเยาวชนกลาง เพื่อพิจารณาสั่งปรับใช้โทษหรือเงื่อนไขในการรับโทษให้เป็นไปตามกฎหมายที่ใช้อยู่ในราชอาณาจักร ทั้งนี้ โทษหรือเงื่อนไขในการรับโทษที่ปรับใช้จะต้องไม่หนักกว่าโทษหรือเงื่อนไขในการรับโทษที่นักโทษไทยจะต้องรับในประเทศผู้โอน

ในกรณีที่ปรากฏว่าความผิดที่นักโทษไทยรับอยู่ตามคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลแห่งประเทศผู้โอน ไม่เป็นความผิดที่มีโทษฐานใดฐานหนึ่งตามกฎหมายที่ใช้อยู่ในราชอาณาจักร ให้ถือว่าการที่นักโทษไทยผู้นั้นได้รับโทษตาม คำพิพากษาหรือคำสั่งดังกล่าวเป็นเงื่อนไขที่ศาลมีอำนาจสั่งใช้วิธีการเพื่อความปลอดภัยได้ และให้ศาลปรับโทษตามคำ พิพากษาหรือคำสั่งนั้นเป็นวิธีการเพื่อความปลอดภัยอย่างใดอย่างหนึ่งตามที่ศาลเห็นสมควร แต่ต้องไม่หนักกว่าโทษหรือ เงื่อนไขในการรับโทษที่นักโทษไทยจะต้องรับในประเทศผู้โอน ทั้งนี้ ให้นำวิธีการตามวรรคสอง มาใช้บังคับโดยอนุโลม คำสั่งของศาลอาญาหรือศาลคดีเด็กและเยาวชนกลางให้เป็นที่สุด

มาตรา ๒๐ ให้ถือว่านักโทษไทยซึ่งได้รับการโอนมารับโทษต่อในราชอาณาจักรเป็นนักโทษเด็ดขาด หรือ เป็นผู้ถูกสั่งใช้วิธีการเพื่อความปลอดภัย การคุมความประพฤติ วิธีการสำหรับเด็กและเยาวชน การพักการลงโทษ และการ พักการกักกัน ตามกฎหมายที่ใช้อยู่ในราชอาณาจักรว่าด้วยการนั้น แล้วแต่กรณี

มาตรา ๒๑ การอภัยโทษ เปลี่ยนโทษหนักเป็นเบาหรือลดโทษ การพักการลงโทษ การพักการกักกัน และการลดวันต้องโทษสำหรับนักโทษไทยซึ่งรับโทษต่อในราชอาณาจักรให้เป็นไปตามกฎหมายที่ใช้อยู่ในราชอาณาจักร ทั้งนี้ เว้นแต่ในกรณีที่ได้มีสนธิสัญญากำหนดไว้เป็นอย่างอื่น ก็ให้เป็นไปตามที่กำหนดไว้ในสนธิสัญญานั้น

มาตรา ๒๒ ในการรับโทษต่อในราชอาณาจักร ให้นักโทษไทยซึ่งได้รับการโอนได้รับประโยชน์จากเหตุ ดังต่อไปนี้

(๑) การหักระยะเวลาการลงโทษที่นักโทษไทยผู้นั้นได้รับอยู่ตามกฎหมายของประเทศผู้โอนจนถึงวันที่มีการ รับมอบ

(๒) การอภัยโทษ เปลี่ยนโทษหนักเป็นเบาและลดโทษของประเทศผู้โอนโดยเฉพาะในส่วนที่มีผลใช้บังคับ ถึงนักโทษไทยผู้นั้น

(๓) กรณีที่มีกฎหมายของประเทศผู้โอนออกมาภายหลังและบัญญัติว่า การกระทำตามที่นักโทษผู้นั้นได้ รับโทษอยู่ไม่เป็นความผิดอีกต่อไป หรือบัญญัติให้เป็นคุณแก่นักโทษไทยผู้นั้น

(๔) การแก้ไข เปลี่ยนแปลง หรือยกเลิกคำพิพากษาหรือคำสั่งลงโทษของศาลแห่งประเทศผู้โอน

(๕) การพักระยะเวลาตั้งแต่วันที่มีการรับมอบนักโทษไทยผู้นั้นจนถึงวันที่นักโทษไทยผู้นั้นเข้ารับโทษต่อใน ราชอาณาจักร

เมื่อความตามวรรคหนึ่งปรากฏแก่คณะกรรมการ หรือเมื่อนักโทษไทยหรือผู้มีอำนาจยื่นคำขอตามมาตรา ๑๓ ร้องขอ ให้คณะกรรมการมีอำนาจออกคำสั่งให้นักโทษไทยผู้นั้นได้รับประโยชน์ดังกล่าวได้

คำสั่งของคณะกรรมการให้เป็นที่สุด

หมวด ๔

การโอนนักโทษต่างประเทศ

มาตรา ๒๓ การยื่นคำขอโอนนักโทษต่างประเทศเพื่อไปรับโทษต่อในประเทศผู้รับโอน ให้ประเทศ ที่ประสงค์จะรับโอนยื่นคำขอผ่านวิธีการทูตตามแบบวิธีการและเอกสารหลักฐานที่คณะกรรมการกำหนดต่อพนักงาน เจ้าหน้าที่ ณ กระทรวงการต่างประเทศ

มาตรา ๒๔ เมื่อได้รับคำขอพร้อมด้วยเอกสารหลักฐานครบถ้วนแล้ว ให้พนักงานเจ้าหน้าที่พิจารณาส่งคำขอและเอกสารหลักฐานดังกล่าวต่อเลขานุการคณะกรรมการเพื่อเสนอให้คณะกรรมการพิจารณา

มาตรา ๒๕ การโอนนักโทษต่างประเทศจะกระทำมิได้ในกรณีใดกรณีหนึ่ง ดังต่อไปนี้

(๑) เมื่อโทษที่นักโทษต่างประเทศได้รับอยู่ไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วนเป็นโทษฐานกระทำความผิดต่อองค์พระมหากษัตริย์ พระราชินี พระราชโอรสและพระราชธิดา ความผิดต่อความมั่นคงของรัฐภายในราชอาณาจักร ความผิดต่อความมั่นคงของรับภายนอกราชอาณาจักรหรือความผิดตามกฎหมายที่เกี่ยวกับการคุ้มครองสมบัติที่มีค่าทางศิลปะของชาติ

(๒)^๒ (ก) นักโทษต่างประเทศได้รับโทษจำคุกในราชอาณาจักรไทยแล้วไม่ถึงหนึ่งในสามของโทษจำคุกทั้งสิ้นตามคำพิพากษาหรือคำสั่ง หรือไม่ถึงสี่ปี สุดแต่ระยะเวลาใดจะน้อยกว่า

(ข) นักโทษต่างประเทศได้รับโทษจำคุกในราชอาณาจักรแล้วไม่ถึงแปดปีในกรณีที่เป็นความผิดฐานผลิต จำหน่าย นำเข้าเพื่อจำหน่าย หรือมีไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่าย ซึ่งยาเสพติดให้โทษตามกฎหมายว่าด้วยยาเสพติดให้โทษ และมีคำพิพากษาหรือคำสั่งถึงที่สุดให้ลงโทษจำคุกตลอดชีวิต

(๓) เมื่อโทษจำคุกที่นักโทษต่างประเทศจะต้องรับต่อไปในราชอาณาจักรเหลืออยู่น้อยกว่าหนึ่งปีของโทษจำคุกทั้งสิ้นตามคำพิพากษาหรือคำสั่ง

มาตรา ๒๖ คณะกรรมการอาจพิจารณาไม่อนุญาตให้โอนนักโทษต่างประเทศถ้าเห็นว่าการโอนนั้นจะมีผลกระทบต่อความมั่นคงหรือปลอดภัยแห่งราชอาณาจักรหรือต่อความสงบเรียบร้อยของประชาชน

มาตรา ๒๗ ในกรณีที่นักโทษต่างประเทศผู้ใดมีหน้าที่ต้องชำระค่าปรับ คืนทรัพย์สิน หรือชดใช้ราคาหรือค่าเสียหายตามคำพิพากษาในคดีอาญา หรือคำสั่งของเจ้าพนักงานผู้มีอำนาจ นักโทษต่างประเทศผู้นั้นจะต้องทำการชำระคืน หรือชดใช้ดังกล่าว ให้เสร็จสิ้นก่อนที่คณะกรรมการจะมีคำสั่งเห็นชอบในการโอน

มาตรา ๒๘ ให้คณะกรรมการมีคำสั่งให้ความเห็นชอบหรือไม่เห็นชอบในการโอนนักโทษต่างประเทศ และให้แจ้งคำสั่งนั้นให้ประเทศผู้รับโอนทราบโดยผ่านกระทรวงการต่างประเทศ

คำสั่งของคณะกรรมการให้เป็นที่สุด และให้ถือว่าคำสั่งเห็นชอบของคณะกรรมการเป็นหลักฐานในการโอนนักโทษต่างประเทศไปยังประเทศผู้รับโอน

หมวด ๕

การดำเนินการรับมอบและส่งมอบนักโทษ

มาตรา ๒๙ การรับมอบนักโทษไทยและการส่งมอบนักโทษต่างประเทศซึ่งจะได้รับการโอน ให้ดำเนินการผ่านวิถีทางการทูต ทั้งนี้ ตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๓๐ เมื่อได้มีการรับมอบนักโทษไทยในประเทศผู้โอน ให้พนักงานเจ้าหน้าที่จัดการให้นักโทษไทยผู้นั้นเดินทางจากประเทศผู้โอนเข้ามาในราชอาณาจักรโดยเร็ว ทั้งนี้ ต้องไม่เกินสามวันนับแต่วันที่มีการรับมอบ เว้นแต่จะมีเหตุจำเป็นอย่างอื่น และเมื่อเดินทางเข้ามาในราชอาณาจักรแล้ว ต้องดำเนินการให้นักโทษไทยผู้นั้นเข้ารับโทษต่อทันที

^๒ มาตรา ๒๕ (๒) แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการปฏิบัติเพื่อความร่วมมือระหว่างประเทศในการดำเนินการตามคำพิพากษาคดีอาญา (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๐

มาตรา ๓๑ เมื่อได้มีการส่งมอบนักโทษต่างประเทศแล้ว นักโทษต่างประเทศผู้นั้นจะต้องเดินทางออกไปนอกราชอาณาจักรภายในสี่สิบสี่ชั่วโมงนับแต่เวลาที่การส่งมอบเสร็จสิ้นลง เว้นแต่คณะกรรมการหรือผู้ซึ่งคณะกรรมการมอบหมายจะได้ขยายระยะเวลาให้ตามความจำเป็น

หมวด ๖ บทกำหนดโทษ

มาตรา ๓๒ นักโทษไทยผู้ใดหลบหนีการควบคุมตัวในระหว่างการเดินทางจากประเทศผู้โอนมายังราชอาณาจักรหรือนักโทษต่างประเทศผู้ใดหลบหนีการควบคุมตัวในระหว่างก่อนเดินทางออกป็นอกราชอาณาจักร ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท

ถ้าความผิดดังกล่าวในวรรคหนึ่งได้กระทำโดยใช้กำลังประทุษร้าย หรือโดยขู่เข็ญว่าจะใช้กำลังประทุษร้าย หรือโดยร่วมกระทำความผิดด้วยกันตั้งแต่สามคนขึ้นไป ผู้กระทำต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินเจ็ดปี หรือปรับไม่เกินเจ็ดหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ถ้าความผิดตามมาตรานี้ได้กระทำโดยมีหรือใช้อาวุธปืนหรือวัตถุระเบิด ผู้กระทำต้องระวางโทษหนักกว่าโทษที่บัญญัติไว้ในสองวรรคก่อนกึ่งหนึ่ง

มาตรา ๓๓ นักโทษไทยผู้ใดขัดขืน หรือไม่ปฏิบัติตามการจัดการของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๑๗ หรือมาตรา ๓๐ หรือนักโทษต่างประเทศผู้ใดขัดขืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๓๑ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท

มาตรา ๓๔ การกระทำความผิดตามความมาตรา ๓๒ หรือมาตรา ๓๓ ในส่วนที่เกี่ยวกับนักโทษไทย แม้กระทำนอกราชอาณาจักร ให้ถือว่ากระทำความผิดในราชอาณาจักร

มาตรา ๓๕ ให้คณะกรรมการมีอำนาจเปรียบเทียบความผิดตามมาตรา ๓๓ ได้ และในการนี้ให้คณะกรรมการมีอำนาจมอบหมายให้พนักงานเจ้าหน้าที่หรือพนักงานสอบสวนดำเนินการเปรียบเทียบได้ โดยจะกำหนดหลักเกณฑ์ในการเปรียบเทียบหรือเงื่อนไขใดๆ ให้ผู้ได้รับมอบหมายปฏิบัติตามที่เห็นสมควรก็ได้

เมื่อผู้กระทำความผิดได้เสียค่าปรับตามที่เปรียบเทียบแล้ว ให้ถือว่าคดีเลิกกันตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา และให้ดำเนินการโอนนักโทษต่อไป

ถ้าผู้กระทำความผิดไม่เสียค่าปรับตามที่เปรียบเทียบ ให้คณะกรรมการหรือผู้ได้รับมอบหมายส่งตัวผู้กระทำความผิดให้พนักงานสอบสวนดำเนินคดีต่อไป

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พลเอก ป. ตีนสุตานนท์

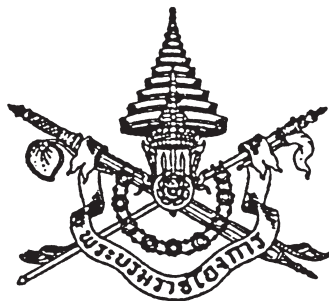
นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่ในปัจจุบันนี้ได้มีบุคคลผู้มีสัญชาติไทย ซึ่งได้รับอยู่ในต่างประเทศเนื่องจากการกระทำผิดในต่างประเทศ และบุคคลผู้ไม่มีสัญชาติไทยซึ่งรับโทษอยู่ในประเทศไทยเนื่องจากการกระทำผิดในประเทศไทยอยู่เป็นจำนวนมาก สมควรที่จะกำหนดมาตรการให้มีการโอนตัวผู้กระทำความผิดดังกล่าวให้ได้รับโทษต่อในประเทศที่ผู้นั้นมีสัญชาติได้ เพื่อประโยชน์ในการที่แต่ละประเทศจะได้ให้การมอบอบรมแก้ไขฟื้นฟูจิตใจผู้กระทำความผิดที่มีสัญชาติของประเทศของตนให้กลับตนเป็นพลเมืองดีต่อไป จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

พระราชบัญญัติการปฏิบัติเพื่อความร่วมมือระหว่างประเทศในการดำเนินการตามคำพิพากษาคดีอาญา (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๐^๓

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัตินี้ คือ โดยที่บทบัญญัติมาตรา ๒๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติการปฏิบัติเพื่อความร่วมมือระหว่างประเทศในการดำเนินการตามคำพิพากษาคดีอาญา พ.ศ. ๒๕๒๗ ได้วางหลักเกณฑ์ไว้ว่าการโอนนักโทษต่างประเทศจะกระทำมิได้ถ้านักโทษต่างประเทศได้รับโทษจำคุกไปแล้วยังไม่ถึงหนึ่งในสามของโทษตามคำพิพากษาหรือไม่ถึงสี่ปี แต่ระยะเวลาสี่ปีให้เปลี่ยนเป็นไม่ถึงแปดปี ในกรณีที่ เป็นโทษฐานผลิต จำหน่าย นำเข้าเพื่อจำหน่าย หรือมีไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่ายซึ่งยาเสพติดให้โทษตามกฎหมายว่าด้วยยาเสพติดโทษ ซึ่งถือเอาโทษตามที่กฎหมายกำหนดไว้ถึงจำคุกตลอดชีวิตเป็นสำคัญ โดยไม่ต้องคำนึงถึงว่าผู้นั้นจะได้ถูกพิพากษาลงโทษหนักเบาประการใด อันอาจก่อให้เกิดความไม่เป็นธรรมแก่นักโทษซึ่งทำผิดในโทษฐานเดียวกัน แต่ที่ศาลเห็นว่าไม่ควรลงโทษจำคุกตลอดชีวิตสมควรแก้ไขให้ระยะเวลาแปดปีนี้ใช้เฉพาะในกรณีที่ศาลพิพากษาให้ลงโทษถึงจำคุกตลอดชีวิตเท่านั้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

พระราชบัญญัติความร่วมมือระหว่างประเทศ
ในเรื่องทางอาญา พ.ศ. ๒๕๓๕



พระราชบัญญัติ
ความร่วมมือระหว่างประเทศในเรื่องทางอาญา

พ.ศ. ๒๕๓๕

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๓๑ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๓๕

เป็นปีที่ ๔๗ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยความร่วมมือระหว่างประเทศในเรื่องทางอาญา จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติความร่วมมือระหว่างประเทศในเรื่องทางอาญา พ.ศ. ๒๕๓๕”

มาตรา ๒^๑ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นเก้าสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ บรรดาบทกฎหมาย กฎ ข้อบังคับ ระเบียบและประกาศอื่นในส่วนที่บัญญัติไว้แล้วในพระราชบัญญัตินี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับบทแห่งพระราชบัญญัตินี้ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้แทน

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

“ความช่วยเหลือ” หมายความว่า ความช่วยเหลือในเรื่องเกี่ยวกับการดำเนินการสืบสวน สอบสวน ฟ้องคดี ริบทรัพย์สิน และการดำเนินการอื่นๆ ที่เกี่ยวเนื่องกับคดีอาญา

“ประเทศผู้ร้องขอ” หมายความว่า ประเทศที่ร้องขอความช่วยเหลือจากประเทศผู้รับคำร้องขอ

“ประเทศผู้รับคำร้องขอ” หมายความว่า ประเทศที่ได้รับการขอความช่วยเหลือจากประเทศผู้ร้องขอ

“ผู้ประสานงานกลาง” หมายความว่า ผู้ซึ่งมีอำนาจหน้าที่ประสานงานในการให้ความช่วยเหลือแก่ต่างประเทศ หรือขอความช่วยเหลือจากต่างประเทศตามพระราชบัญญัตินี้

^๑ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๘/ตอนที่ ๔๐/หน้า ๒๗/๗ เมษายน ๒๕๓๕

“เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจ” หมายความว่า เจ้าพนักงานซึ่งมีอำนาจหน้าที่ปฏิบัติการให้ความช่วยเหลือแก่ต่างประเทศตามคำร้องขอความช่วยเหลือที่ผู้ประสานงานกลางส่งให้ตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๕ ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกกฎกระทรวงเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงนั้น เมื่อประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

หมวด ๑

ผู้ประสานงานกลาง

มาตรา ๖ ให้อัยการสูงสุดหรือผู้ซึ่งอัยการสูงสุดมอบหมายเป็นผู้ประสานงานกลาง

มาตรา ๗ ผู้ประสานงานกลางมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

- (๑) รับคำร้องขอความช่วยเหลือจากประเทศผู้ร้องขอและส่งให้เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจ
- (๒) รับคำร้องขอความช่วยเหลือจากหน่วยงานของรัฐบาลไทยและส่งให้ประเทศผู้รับคำร้องขอ
- (๓) พิจารณาและวินิจฉัยว่าควรจะให้หรือขอความช่วยเหลือหรือไม่
- (๔) ติดตามและเร่งรัดการดำเนินการของเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจเพื่อให้ความช่วยเหลือแก่ต่างประเทศเสร็จสิ้น

โดยเร็ว

(๕) ออกระเบียบหรือประกาศเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

(๖) ดำเนินการอย่างอื่นเพื่อให้การให้หรือการขอความช่วยเหลือตามพระราชบัญญัตินี้บรรลุผล

มาตรา ๘ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่ง ประกอบด้วย ผู้แทนกระทรวงกลาโหม ผู้แทนกระทรวงการต่างประเทศ ผู้แทนกระทรวงมหาดไทย ผู้แทนกระทรวงยุติธรรม ผู้แทนสำนักงานอัยการสูงสุด และผู้ทรงคุณวุฒิอื่นไม่เกินสี่คน ซึ่งนายกรัฐมนตรีแต่งตั้งเป็นกรรมการ และให้ข้าราชการอัยการคนหนึ่งตามที่คณะกรรมการแต่งตั้งเป็นเลขานุการ เพื่อให้ความเห็นประกอบการพิจารณาและวินิจฉัยของผู้ประสานงานกลาง ในการให้ความช่วยเหลือแก่ต่างประเทศ และการขอความช่วยเหลือจากต่างประเทศ ที่อาจมีผลกระทบกระเทือนอธิปไตยความมั่นคงประโยชน์สาธารณะที่สำคัญ หรือความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ หรือเกี่ยวเนื่องกับความผิดทางการเมือง หรือความผิดทางทหาร

เมื่อมีการขอความช่วยเหลือตามมาตรา ๑๐ หรือมาตรา ๓๖ และผู้ประสานงานกลาง ได้ดำเนินการตาม มาตรา ๑๑ แล้ว ให้ผู้ประสานงานกลางส่งเรื่องดังกล่าวให้คณะกรรมการโดยทันที เพื่อพิจารณาให้ความเห็น เว้นแต่คณะกรรมการจะมีมติกำหนดแนวปฏิบัติไว้เป็นอย่างอื่น

ในกรณีที่คณะกรรมการมีความเห็นไม่ตรงกับคำวินิจฉัยของผู้ประสานงานกลาง ให้ผู้ประสานงานกลาง เสนอความเห็นและคำวินิจฉัยดังกล่าวไปยังนายกรัฐมนตรี เพื่อประกอบการพิจารณาสั่งการตามมาตรา ๑๑ วรรคห้า หรือ มาตรา ๓๘ วรรคสอง แล้วแต่กรณี

หมวด ๒ การให้ความช่วยเหลือและการขอความช่วยเหลือ

ส่วนที่ ๑ บททั่วไป

มาตรา ๙ การให้ความช่วยเหลือแก่ต่างประเทศต้องอยู่ในหลักเกณฑ์ ดังต่อไปนี้

- (๑) ประเทศไทยอาจให้ความช่วยเหลือแก่ประเทศผู้ร้องขอได้แม้ว่าไม่มีสนธิสัญญาว่าด้วยความร่วมมือระหว่างประเทศในเรื่องทางอาญาระหว่างกัน แต่ประเทศผู้ร้องขอต้องแสดงว่าจะให้ความช่วยเหลือในทำนองเดียวกันเมื่อประเทศไทยร้องขอ
- (๒) การกระทำซึ่งเป็นมูลกรณีของความช่วยเหลือนั้นเป็นความผิดที่มีโทษฐานใดฐานหนึ่งตามกฎหมายไทย เว้นแต่เป็นกรณีที่ประเทศไทยกับประเทศผู้ร้องขอมีสนธิสัญญาว่าด้วยความร่วมมือระหว่างประเทศในเรื่องทางอาญาต่อกันและข้อความในสนธิสัญญาระบุไว้เป็นอย่างอื่น ทั้งนี้ ความช่วยเหลือดังกล่าวต้องเป็นไปตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้
- (๓) ประเทศไทยอาจปฏิเสธคำร้องขอความช่วยเหลือ หากคำร้องขอนั้นกระทบกระเทือนอธิปไตย ความมั่นคง หรือสาธารณประโยชน์ที่สำคัญอื่นๆ ของประเทศไทยหรือเกี่ยวเนื่องกับความผิดทางการเมือง
- (๔) การให้ความช่วยเหลือต้องไม่เกี่ยวเนื่องกับความผิดทางทหาร

มาตรา ๑๐ ประเทศที่มีสนธิสัญญาว่าด้วยความร่วมมือระหว่างประเทศในเรื่องทางอาญากับประเทศไทย หากประสงค์จะขอความช่วยเหลือตามที่บัญญัติไว้ในหมวดนี้จากประเทศไทย ให้ทำคำร้องขอความช่วยเหลือส่งไปยังผู้ประสานงานกลาง แต่สำหรับประเทศที่ไม่มีสนธิสัญญาดังกล่าวกับประเทศไทย ให้ส่งคำร้องขอโดยวิถีทางการทูต

คำร้องขอความช่วยเหลือให้ทำตามแบบ หลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่ผู้ประสานงานกลางกำหนด

มาตรา ๑๑ เมื่อได้รับคำร้องขอความช่วยเหลือจากต่างประเทศ ให้ผู้ประสานงานกลางพิจารณาและวินิจฉัยว่า คำร้องขอนั้นอยู่ในหลักเกณฑ์ที่จะให้ความช่วยเหลือตามพระราชบัญญัตินี้ได้หรือไม่ และได้ดำเนินการตามขั้นตอนและมีเอกสารหลักฐานถูกต้องครบถ้วนหรือไม่

ถ้าคำร้องขอนั้นอยู่ในหลักเกณฑ์ที่จะให้ความช่วยเหลือได้ และได้ดำเนินการตามขั้นตอนและมีเอกสารหลักฐานถูกต้องครบถ้วน ให้ผู้ประสานงานกลางส่งคำร้องขอนั้นให้เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจดำเนินการต่อไป

ถ้าคำร้องขอนั้นไม่อยู่ในหลักเกณฑ์ที่จะให้ความช่วยเหลือได้ หรืออาจให้ความช่วยเหลือได้ภายใต้เงื่อนไขที่จำเป็นบางประการ หรือมิได้ดำเนินการตามขั้นตอนหรือมีเอกสารหลักฐานไม่ถูกต้องครบถ้วน ให้ผู้ประสานงานกลางแจ้งปฏิเสธการให้ความช่วยเหลือพร้อมด้วยเหตุผล หรือแจ้งเงื่อนไขที่จำเป็นหรือเหตุขัดข้องให้ประเทศผู้ร้องขอทราบ

ถ้าผู้ประสานงานกลางเห็นว่า การดำเนินการตามคำร้องขอนั้นจะเป็นการแทรกแซงการสืบสวน การสอบสวน การฟ้องคดี หรือการดำเนินการอื่นๆ ที่เกี่ยวเนื่องกับคดีอาญา ซึ่งกำลังดำเนินการอยู่

ในประเทศไทย ผู้ประสานงานกลางจะเลื่อนการดำเนินการตามคำร้องขอนั้นหรือดำเนินการตามคำร้องขอนั้นโดยกำหนดเงื่อนไขที่จำเป็นก็ได้ แล้วแจ้งให้ประเทศผู้ร้องขอทราบ

คำวินิจฉัยของผู้ประสานงานกลางเกี่ยวกับการให้ความช่วยเหลือให้ถือเป็นยุติ เว้นแต่นายกรัฐมนตรีจะมีคำสั่งเป็นอย่างอื่น

มาตรา ๑๒ ให้ผู้ประสานงานกลางส่งคำร้องขอความช่วยเหลือจากต่างประเทศให้แก่เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจ
ดังนี้

(๑) คำร้องขอให้สอบปากคำพยาน จัดหาให้ซึ่งเอกสารหรือสิ่งของอันเป็นพยานหลักฐาน ซึ่งเป็นการดำเนินการ
การนอกศาล คำร้องขอให้จัดส่งเอกสาร คำร้องขอให้ค้น คำร้องขอให้ยึดเอกสารหรือสิ่งของ และคำร้องขอให้สืบหาบุคคล
ให้ส่งอธิบดีกรมตำรวจดำเนินการ

(๒) คำร้องขอให้สืบพยานบุคคล พยานเอกสาร หรือพยานวัตถุ ซึ่งเป็นการดำเนินการในศาล และคำร้อง
ขอให้ดำเนินการริบหรือยึดทรัพย์สิน ให้ส่งอัยการพิเศษฝ่ายคดีดำเนินการ

(๓) คำร้องขอให้โอนหรือรับโอนบุคคลที่ถูกคุมขังเพื่อสืบพยานบุคคลให้ส่งอธิบดีกรมราชทัณฑ์ดำเนินการ

(๔) คำร้องขอให้เริ่มกระบวนการคดีอาญา ให้ส่งอธิบดีกรมตำรวจและอัยการพิเศษฝ่ายคดีดำเนินการ

มาตรา ๑๓ เมื่อได้รับคำร้องขอความช่วยเหลือจากผู้ประสานงานกลาง ให้เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจดำเนินการ
ให้ความช่วยเหลือตามที่มีคำร้องขอนั้น เมื่อดำเนินการเสร็จแล้วให้ส่งผลการดำเนินการ ตลอดจนเอกสารและสิ่งของ
ที่เกี่ยวข้องให้แก่ผู้ประสานงานกลาง

ในกรณีที่เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจประสบอุปสรรค หรือไม่อาจดำเนินการตามคำร้องขอนั้นได้ ให้แจ้งเหตุ
ขัดข้องให้ผู้ประสานงานกลางทราบ

มาตรา ๑๔ เมื่อเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจดำเนินการตามคำร้องขอความช่วยเหลือและแจ้งผลให้ ผู้ประสานงาน
กลางทราบแล้ว ให้ผู้ประสานงานกลางจัดการส่งผลการดำเนินการ ตลอดจนเอกสารและสิ่งของที่เกี่ยวข้องให้แก่ประเทศ
ผู้ร้องขอ

ส่วน ๒

การสอบสวนและการสืบพยานหลักฐาน

มาตรา ๑๕ ในกรณีที่ได้รับความช่วยเหลือจากต่างประเทศให้สอบปากคำพยานหรือรวบรวม
พยานหลักฐานที่อยู่ในประเทศไทยในชั้นสอบสวน ให้เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจแจ้งให้พนักงานสอบสวนดำเนินการตามคำร้อง
ขอนั้น

ให้พนักงานสอบสวนมีอำนาจสอบปากคำพยานหรือรวบรวมพยานหลักฐานตามคำร้องขอ ในวรรคหนึ่ง
ในกรณีที่จำเป็นให้มีอำนาจค้นและยึดเอกสารหรือวัตถุใดๆ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ในประมวล
กฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

เมื่อพนักงานสอบสวนดำเนินการสอบปากคำพยานหรือรวบรวมพยานหลักฐานเสร็จแล้ว ให้แจ้งผลการ
ดำเนินการหรือส่งมอบพยานหลักฐานที่รวบรวมได้ให้แก่เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจดำเนินการต่อไป

มาตรา ๑๖ ถ้าสนธิสัญญาระหว่างประเทศผู้ร้องขอกับประเทศไทยว่าด้วยความร่วมมือระหว่างประเทศ
ในเรื่องทางอาญา กำหนดให้ต้องมีการรับรองความถูกต้องแท้จริงแห่งเอกสารอย่างใดอย่างหนึ่ง ให้เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจสั่งให้
บุคคลผู้มีหน้าที่เก็บรักษาเอกสารรับรองความถูกต้องแท้จริงของเอกสารนั้น ตามแบบและวิธีการที่กำหนดไว้ในสนธิสัญญา
ดังกล่าวหรือตามที่ผู้ประสานงานกลางกำหนด

มาตรา ๑๗ ในกรณีที่ได้รับคำร้องขอความช่วยเหลือจากต่างประเทศให้สืบพยานหลักฐานในศาลไทย ให้เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจแจ้งให้พนักงานอัยการดำเนินการตามคำร้องขอขึ้น

ให้พนักงานอัยการมีอำนาจยื่นคำร้องต่อศาลที่บุคคลซึ่งจะเป็นพยานหรือบุคคล ซึ่งครอบครองหรือดูแลรักษาพยานเอกสารหรือพยานวัตถุมีมูลค่านาหรือมีที่อยู่ในเขตศาลให้สืบพยานหลักฐานดังกล่าว และให้ศาลมีอำนาจดำเนินกระบวนการพิจารณาสืบพยานตามบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

เมื่อศาลดำเนินการสืบพยานหลักฐานเสร็จแล้ว ให้พนักงานอัยการยื่นคำร้องต่อศาลขอรับบันทึกคำเบิกความของพยานรวมทั้งพยานหลักฐานอื่นในสำนวนไปส่งให้เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจเพื่อดำเนินการต่อไป

ส่วนที่ ๓

การจัดการและการให้เอกสารหรือข่าวสาร ที่อยู่ในความครอบครองของหน่วยงานของรัฐ

มาตรา ๑๘ ในกรณีที่ได้รับคำร้องขอความช่วยเหลือจากต่างประเทศให้จัดหาเอกสารหรือข่าวสารที่อยู่ในความครอบครองของหน่วยงานของรัฐบาลไทย ให้ผู้ประสานงานกลางแจ้งไปยังหน่วยงานที่ครอบครองเอกสารหรือข่าวสารนั้น และให้หน่วยงานดังกล่าวส่งมอบเอกสารหรือแจ้งข่าวสารนั้นแก่ผู้ประสานงานกลาง

มาตรา ๑๙ ในกรณีให้เอกสารหรือข่าวสารที่ต่างประเทศร้องขอตามมาตรา ๑๘ เป็นเอกสารหรือข่าวสารที่ไม่พึงเปิดเผยต่อสาธารณชน และหน่วยงานที่ครอบครองเอกสารหรือข่าวสารดังกล่าวเห็นว่าไม่อาจเปิดเผยหรือไม่สมควรเปิดเผยเอกสารหรือข่าวสารตามคำร้องขอหรืออาจเปิดเผยได้โดยมีเงื่อนไข ให้หน่วยงานดังกล่าวแจ้งเหตุขัดข้องหรือเงื่อนไขในการเปิดเผยเอกสารหรือข่าวสารให้ผู้ประสานงานกลางทราบ

มาตรา ๒๐ ในการจัดหาเอกสารตามคำร้องขอความช่วยเหลือจากต่างประเทศตามบทบัญญัติในส่วนนี้ ให้เจ้าหน้าที่ผู้มีหน้าที่เก็บรักษาเอกสารนั้นรับรองความถูกต้องแท้จริงของเอกสารดังกล่าวตามแบบและวิธีการที่ผู้ประสานงานกลางกำหนด ทั้งนี้ เว้นแต่ในกรณีที่ได้มีสนธิสัญญากำหนดไว้เป็นอย่างอื่นก็ให้เป็นไปตามที่กำหนดไว้ในสนธิสัญญานั้น

ส่วน ๔

การจัดส่งเอกสาร

มาตรา ๒๑ ในกรณีที่ได้รับคำร้องขอความช่วยเหลือจากต่างประเทศให้จัดส่งเอกสารทางกฎหมาย ให้เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจดำเนินการตามคำร้องขอ และแจ้งผลการดำเนินการให้ผู้ประสานงานกลางทราบ

หากเอกสารทางกฎหมายที่ได้รับคำร้องขอให้จัดส่งเป็นเอกสารเพื่อเรียกบุคคลไปปรากฏตัวต่อหน้าเจ้าหน้าที่หรือศาลในประเทศผู้ร้องขอ ให้เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจจัดส่งให้แก่ผู้รับล่วงหน้าพอสมควรก่อนกำหนดการปรากฏตัว

การแจ้งผลการส่งเอกสารให้เป็นไปตามแบบและวิธีการที่ผู้ประสานงานกลางกำหนด ทั้งนี้ เว้นแต่ในกรณีที่ได้มีสนธิสัญญากำหนดไว้เป็นอย่างอื่นก็ให้เป็นไปตามที่กำหนดไว้ในสนธิสัญญานั้น

มาตรา ๒๒ บทบัญญัติว่าด้วยการลงโทษตามกฎหมายในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการไม่ปฏิบัติตามคำสั่งตามกฎหมายของเจ้าพนักงานหรือคำสั่งของศาลมิให้นำมาใช้บังคับกับบุคคลซึ่งมิใช่คนสัญชาติของประเทศผู้ร้องขอที่ได้รับเอกสารทางกฎหมายให้ไปปรากฏตัวต่อเจ้าพนักงานหรือศาลในประเทศผู้ร้องขอ

ส่วนที่ ๕

การคืนและยึด

มาตรา ๒๓ ในกรณีที่ได้รับคำร้องขอความช่วยเหลือจากต่างประเทศให้คืน ยึด และส่งมอบสิ่งของ ถ้ามีเหตุที่จะออกหมายค้น หรือค้น หรือยึดสิ่งของได้ตามกฎหมาย ให้เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจมีอำนาจออกหมายค้น ค้น หรือยึดสิ่งของนั้นได้

มาตรา ๒๔ การคืนและยึดสิ่งของตามมาตรา ๒๓ ให้นำบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาว่าด้วยการค้นมาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๒๕ เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจซึ่งทำการคืนและยึดสิ่งของตามคำร้องขอความช่วยเหลือจะต้องทำหนังสือรับรองการเก็บรักษารูปพรรณ ลักษณะและความบริบูรณ์แห่งสภาพของสิ่งของนั้น และส่งมอบสิ่งของที่คืนและยึดได้พร้อมหนังสือรับรองนั้นให้แก่ผู้ประสานงานกลางเพื่อดำเนินการต่อไป

หนังสือรับรองนั้นให้ทำตามแบบและวิธีการที่ผู้ประสานงานกลางกำหนด

ส่วนที่ ๖

การโอนบุคคลที่ถูกคุมขังเพื่อสืบพยาน

มาตรา ๒๖ ในกรณีที่ได้รับคำร้องขอความช่วยเหลือจากต่างประเทศให้ส่งบุคคล ซึ่งถูกคุมขังในประเทศไทย ไปเบิกความเป็นพยานในประเทศผู้ร้องขอ หรือขอส่งบุคคลซึ่งถูกคุมขังในประเทศผู้ร้องขอมาเบิกความเป็นพยานในประเทศไทย ถ้าผู้ประสานงานกลางพิจารณาแล้วเห็นว่าเป็นการจำเป็นและบุคคลซึ่งถูกคุมขังนั้นสมัครใจ ให้แจ้งเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจดำเนินการส่งตัวบุคคลนั้นไปยังประเทศผู้ร้องขอหรือรับตัวบุคคลนั้นจากประเทศผู้ร้องขอเข้ามาในประเทศไทย

การส่งตัวและรับตัวบุคคลตามความในวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๒๗ ระยะเวลาที่บุคคลซึ่งถูกส่งตัวไปเบิกความเป็นพยานในต่างประเทศและอยู่ภายใต้ความควบคุมของประเทศผู้ร้องขอ ให้ถือว่าเป็นระยะเวลาที่ผู้นั้นถูกคุมขังในประเทศไทย

มาตรา ๒๘ เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจมีอำนาจคุมขังบุคคลที่ถูกคุมขังซึ่งถูกส่งตัวมาจากต่างประเทศเพื่อเบิกความเป็นพยานตลอดเวลาที่บุคคลนั้นอยู่ในประเทศไทย เมื่อบุคคลนั้นเบิกความเป็นพยานเสร็จแล้วให้แจ้งผู้ประสานงานกลางทราบ

มาตรา ๒๙ เมื่อผู้ประสานงานกลางได้รับแจ้งจากเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจตามความในมาตรา ๒๘ ให้ผู้ประสานงานกลางส่งตัวบุคคลนั้นกลับไปยังประเทศผู้ร้องขอทันที

ส่วนที่ ๗

การสืบหาบุคคล

มาตรา ๓๐ ในกรณีที่ได้รับคำร้องขอความช่วยเหลือจากต่างประเทศให้สืบหาตัวบุคคล ซึ่งประเทศผู้ร้องขอต้องการตัวเกี่ยวกับการสืบสวน สอบสวน ฟ้องคดี หรือการดำเนินการอื่นทางอาญา โดยมีเหตุอันควรเชื่อว่าบุคคลดังกล่าวอยู่ในประเทศไทย ให้เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจดำเนินการสืบหาตัวบุคคลนั้น และแจ้งผลการดำเนินการให้ผู้ประสานงานกลางทราบ

ส่วนที่ ๘

การเริ่มกระบวนการคดีทางอาญา

มาตรา ๓๑ ในกรณีที่ได้รับคำร้องขอความช่วยเหลือจากต่างประเทศ ซึ่งมีอำนาจที่จะเริ่มกระบวนการคดีทางอาญาคดีใดคดีหนึ่งแต่ประสงค์จะให้เริ่มกระบวนการคดีทางอาญาคดีนั้นในประเทศไทย และคดีดังกล่าวอยู่ในเขตอำนาจของศาลไทย ให้ผู้ประสานงานกลางพิจารณาว่าสมควรจะเริ่มดำเนินการกระบวนการคดีทางอาญาตามคำร้องขอหรือไม่ ถ้าเห็นสมควรให้แจ้งเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจดำเนินการตามบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา และให้เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจแจ้งผลการดำเนินการให้ผู้ประสานงานกลางทราบ

ส่วนที่ ๙

การริบหรือยึดทรัพย์สิน

มาตรา ๓๒ ในกรณีที่ได้รับคำร้องขอความช่วยเหลือจากต่างประเทศให้ดำเนินการริบหรือยึดทรัพย์สินที่อยู่ในประเทศไทย ให้เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจยื่นคำร้องต่อศาลที่ทรัพย์สินนั้นอยู่ในเขตอำนาจ เพื่อขอให้ศาลพิพากษาริบหรือมีคำสั่งให้ยึดทรัพย์สินนั้น

ในกรณีตามวรรคหนึ่ง หากจำเป็นให้เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจทำการสอบสวนหรือจะมอบหมายให้พนักงานสอบสวนคนใดทำการสอบสวนแทนก็ได้

มาตรา ๓๓ ศาลจะพิพากษาให้ริบทรัพย์สินตามคำร้องขอความช่วยเหลือจากต่างประเทศก็ได้ เมื่อมีคำพิพากษาถึงที่สุดของศาลต่างประเทศให้ริบทรัพย์สินนั้นและทรัพย์สินนั้นอาจถูกริบได้ตามกฎหมายไทย

ในกรณีที่ศาลต่างประเทศมีคำสั่งให้ยึดทรัพย์สินก่อนมีคำพิพากษาหรือมีคำพิพากษาให้ริบทรัพย์สินแล้วแต่คำพิพากษายังไม่ถึงที่สุด และทรัพย์สินนั้นอาจถูกยึดได้ตามกฎหมายเดิม ถ้าศาลเห็นสมควรศาลจะมีคำสั่งให้ยึดทรัพย์สินนั้นไว้ก็ได้

การริบหรือยึดทรัพย์สินตามมาตรา นี้ ให้ศาลพิพากษาหรือมีคำสั่งได้แม้ว่าการกระทำความผิดอันเป็นเหตุให้มีการริบหรือยึดทรัพย์สินนั้นจะมีได้เกิดขึ้นในราชอาณาจักรก็ตาม

มาตรา ๓๔ การสอบสวน การยื่นคำร้อง การพิจารณา การพิพากษา และการมีคำสั่งเกี่ยวกับการริบหรือยึดทรัพย์สินนั้น ให้นำบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาและประมวลกฎหมายอาญาว่าด้วยการริบทรัพย์สินมาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๓๕ ทรัพย์สินที่ศาลพิพากษาให้ริบตามความในส่วนนี้ให้ตกเป็นของแผ่นดิน แต่ศาลจะพิพากษาให้ทำให้ทรัพย์สินนั้นใช้ไม่ได้หรือทำลายทรัพย์สินนั้นเสียก็ได้

ส่วนที่ ๑๐ วิธีขอความช่วยเหลือ

มาตรา ๓๖ หน่วยงานของรัฐที่ประสงค์จะขอความช่วยเหลือจากต่างประเทศให้เสนอเรื่องต่อผู้ประสานงานกลาง

มาตรา ๓๗ คำขอความช่วยเหลือจากต่างประเทศและเอกสารที่ส่งไปให้ทำตามแบบ หลักเกณฑ์วิธีการและเงื่อนไขที่ผู้ประสานงานกลางกำหนด

มาตรา ๓๘ ให้ผู้ประสานงานกลางพิจารณาว่าสมควรจะขอความช่วยเหลือจากต่างประเทศหรือไม่ โดยพิจารณาถึงหลักเกณฑ์ รายละเอียด ข้อเท็จจริง และเอกสารประกอบ แล้วแจ้งให้หน่วยงานผู้ขอทราบ

คำวินิจฉัยของผู้ประสานงานกลางเกี่ยวกับการขอความช่วยเหลือให้ถือเป็นยุติ เว้นแต่นายกรัฐมนตรีจะมีคำสั่งเป็นอย่างอื่น

มาตรา ๓๙ หน่วยงานผู้ขอต้องปฏิบัติตามพันธกรณีที่ประเทศไทยมีอยู่ต่อประเทศผู้รับคำร้องขอในการใช้ข่าวสารหรือพยานหลักฐานตามวัตถุประสงค์ที่ระบุในคำขอ

หน่วยงานผู้ขอต้องปฏิบัติตามพันธกรณีที่ประเทศไทยมีอยู่ต่อประเทศผู้รับคำร้องขอในการรักษาความลับของข่าวสารหรือพยานหลักฐานที่ขอรับความช่วยเหลือ เว้นแต่ข่าวสารหรือพยานหลักฐานนั้นจำเป็นต่อการพิจารณาคดีโดยเปิดเผยอันเป็นผลจากการสืบสวน การสอบสวน การฟ้องคดี หรือการดำเนินการอื่นๆ ที่เกี่ยวเนื่องกับคดีอาญาที่ระบุไว้ในคำขอ

มาตรา ๔๐ บุคคลที่เข้ามาเบิกความเป็นพยานหรือให้ปากคำในประเทศไทยตามพระราชบัญญัตินี้ จะไม่ถูกส่งหมายเพื่อดำเนินคดีใดๆ หรือถูกคุมขังหรือถูกจำกัดเสรีภาพ โดยเหตุจากการกระทำที่เกิดขึ้นก่อนบุคคลนั้นออกจากประเทศผู้รับคำร้องขอ

สิทธิในวรรคหนึ่งสิ้นสุดลงเมื่อบุคคลนั้นมีโอกาสที่จะออกจากประเทศไทยภายในระยะเวลาสิบห้าวันหลังจากที่ได้รับแจ้งจากหน่วยงานผู้ร้องขอแล้วว่าไม่จำเป็นต้องอยู่ในประเทศไทยต่อไปอีก แต่ยังคงอยู่ในประเทศไทยต่อไปหรือบุคคลนั้นได้กลับเข้ามาโดยสมัครใจหลังจากที่ได้ออกจากประเทศไทยแล้ว

มาตรา ๔๑ บรรดาพยานหลักฐานและเอกสารที่ได้มาตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ถือว่าเป็นพยานหลักฐานและเอกสารที่รับฟังได้ตามกฎหมาย

หมวด ๓

ค่าใช้จ่าย

มาตรา ๔๒ บรรดาค่าใช้จ่ายต่างๆ เกี่ยวกับการให้ความช่วยเหลือแก่ต่างประเทศ และการขอความช่วยเหลือจากต่างประเทศ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

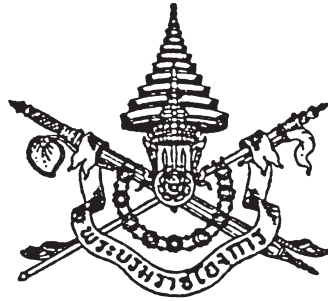
ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

อานันท์ ปันยารชุน

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่ในปัจจุบันการประกอบอาชญากรรมมีการกระทำร่วมกันเป็นเครือข่ายในดินแดนของหลายประเทศ และกระบวนการยุติธรรมทางอาญาของแต่ละประเทศโดยลำพังไม่อาจป้องกันและปราบปรามได้อย่างเด็ดขาด การป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมดังกล่าวจำเป็นต้องอาศัยความร่วมมือระหว่างประเทศ สมควรกำหนดมาตรการให้ความช่วยเหลือ และรับความช่วยเหลือระหว่างประเทศในเรื่องทางอาญา เพื่อประโยชน์ในการป้องกันและปราบปรามดังกล่าว จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

พระราชกฤษฎีกาแก้ไขบทบัญญัติให้สอดคล้องกับ
การโอนอำนาจหน้าที่ของส่วนราชการให้เป็นไปตาม
พระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม
พ.ศ. ๒๕๔๕ พ.ศ. ๒๕๔๕



พระราชกฤษฎีกา

แก้ไขบทบัญญัติให้สอดคล้องกับการโอนอำนาจหน้าที่ของส่วนราชการ
ให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๔๕
พ.ศ. ๒๕๔๕*

ภูมิพลอดุยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๖ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๔๕

เป็นปีที่ ๕๗ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขบทบัญญัติให้สอดคล้องกับการโอนอำนาจหน้าที่ของส่วนราชการ ให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๒๑ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และมาตรา ๔๙ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๔๕ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า “พระราชกฤษฎีกาแก้ไขบทบัญญัติให้สอดคล้องกับการโอนอำนาจหน้าที่ของส่วนราชการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๔๕ พ.ศ. ๒๕๔๕”

มาตรา ๒ พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา ๓ เพื่อให้สอดคล้องกับการโอนกิจการบริหารและอำนาจหน้าที่ของส่วนราชการตามพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๔๕ และพระราชกฤษฎีกาโอนกิจการบริหารและอำนาจหน้าที่ของส่วนราชการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๔๕ พ.ศ. ๒๕๔๕ ให้แก้ไขบทบัญญัติของกฎหมายให้สอดคล้องกับการโอนอำนาจหน้าที่และเจตนารมณ์ของกฎหมาย ทั้งนี้ ตามที่บัญญัติในพระราชกฤษฎีกานี้

* ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๑๙ ตอนที่ ๑๐๒ ก วันที่ ๘ ตุลาคม ๒๕๔๕

มาตรา ๔ ในประมวลกฎหมายที่ดิน

(๑) ในมาตรา ๑๔ ให้แก้ไขคำว่า “รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย” เป็น “รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม” คำว่า “อธิบดีกรมประชาสงเคราะห์” เป็น “อธิบดีกรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ” และคำว่า “อธิบดีกรมที่ดิน” เป็น “ผู้อำนวยการสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม”

(๒) ในมาตรา ๑๐๕ ให้แก้ไขคำว่า “อธิบดีกรมที่ดินหรือผู้แทน” เป็น “อธิบดีกรมธนารักษ์หรือผู้แทน” และคำว่า “อธิบดีกรมโยธาธิการหรือผู้แทน” เป็น “อธิบดีกรมโยธาธิการและผังเมืองหรือผู้แทน”

(๓) ในมาตรา ๑๐๕ ฉ ให้แก้ไขคำว่า “เจ้าพนักงานที่ดินจังหวัด” เป็น “ธนารักษ์จังหวัด”

มาตรา ๕ ในพระราชบัญญัติกองทุนสนับสนุนการวิจัย พ.ศ. ๒๕๓๕ ให้แก้ไขคำว่า “ปลัดกระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม” เป็น “ปลัดกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี”

มาตรา ๖ ในพระราชบัญญัติกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๔๔ ให้แก้ไขคำว่า “ผู้แทนกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม” เป็น “ผู้แทนกระทรวงแรงงาน”

มาตรา ๗ ในพระราชบัญญัติการกีฬาแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๒๘ ให้แก้ไขคำว่า “นายกรัฐมนตรี” เป็น “รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา” คำว่า “อธิบดีกรมพลศึกษาหรือผู้แทน” เป็น “ผู้อำนวยการสำนักงานพัฒนาการกีฬานันทนาการหรือผู้แทน” และคำว่า “ผู้แทนกรมพลศึกษา” เป็น “ผู้แทนกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา”

มาตรา ๘ ในพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ ให้แก้ไขคำว่า “เลขาธิการเร่งรัดพัฒนาชนบทหรือผู้แทน” เป็น “อธิบดีกรมทางหลวงชนบทหรือผู้แทน” และคำว่า “ผู้อำนวยการสำนักงานนโยบายและแผนมหาดไทย” เป็น “ผู้อำนวยการสำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและจราจร”

มาตรา ๙ ในพระราชบัญญัติการขุดดินและถมดิน พ.ศ. ๒๕๔๓ ให้แก้ไขคำว่า “กรมโยธาธิการ” เป็น “กรมโยธาธิการและผังเมือง” คำว่า “อธิบดีกรมโยธาธิการ” เป็น “อธิบดีกรมโยธาธิการและผังเมือง” และคำว่า “ผู้แทนสำนักงานนโยบายและแผนสิ่งแวดล้อม” เป็น “ผู้แทนสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม”

มาตรา ๑๐ ในพระราชบัญญัติการค้ำน้ำมันเชื้อเพลิง พ.ศ. ๒๕๔๓ ให้แก้ไขคำว่า “รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์” เป็น “รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพลังงาน” คำว่า “กรมทะเบียนการค้า” เป็น “กรมพัฒนาธุรกิจพลังงาน” และคำว่า “อธิบดีกรมทะเบียนการค้า” เป็น “อธิบดีกรมธุรกิจพลังงาน”

มาตรา ๑๑ ในพระราชบัญญัติการเคหะแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๗ ให้แก้ไขคำว่า “รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย” เป็น “รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์” และคำว่า “ผู้แทนกระทรวงมหาดไทย” เป็น “ผู้แทนกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์”

มาตรา ๑๒ ในพระราชบัญญัติการจัดการศึกษาระดับปริญญาตรีในสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ พ.ศ. ๒๕๔๑ ให้แก้ไขคำว่า “กระทรวงศึกษาธิการ” เป็น “กระทรวงวัฒนธรรม” และคำว่า “รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ” เป็น “รัฐมนตรีว่าการกระทรวงวัฒนธรรม”

มาตรา ๑๓ ในพระราชบัญญัติการจัดสรรที่ดิน พ.ศ. ๒๕๔๓ ให้แก้ไขคำว่า “อธิบดีกรมโยธาธิการ” เป็น “อธิบดีกรมโยธาธิการและผังเมือง” คำว่า “ผู้แทนสำนักงานนโยบายและแผนสิ่งแวดล้อม” เป็น “ผู้แทนสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม” และคำว่า “ผังเมืองจังหวัด” เป็น “โยธาธิการและผังเมืองจังหวัด”

มาตรา ๑๔ ในพระราชบัญญัติการจ้างงานเรือและบุริมสิทธิทางทะเล พ.ศ. ๒๕๓๗ ให้แก้ไขคำว่า “กรมเจ้าท่า” เป็น “กรมการขนส่งทางน้ำและพาณิชยนาวี”

มาตรา ๑๕ ในพระราชบัญญัติการสถาปนากิจสงเคราะห์ พ.ศ. ๒๕๔๕ ให้แก้ไขคำว่า “กระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม” เป็น “กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์” คำว่า “รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม” เป็น “รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์” คำว่า “ปลัดกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม” เป็น “ปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์” และคำว่า “อธิบดีกรมประชาสงเคราะห์” เป็น “ผู้อำนวยการสำนักงานกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว”

มาตรา ๑๖ ในพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พระพุทธศักราช ๒๔๕๖ ให้แก้ไขคำว่า “กรมเจ้าท่า” เป็น “กรมการขนส่งทางน้ำและพาณิชยนาวี” และคำว่า “อธิบดีกรมเจ้าท่า” เป็น “อธิบดีกรมการขนส่งทางน้ำและพาณิชยนาวี”

มาตรา ๑๗ ในพระราชบัญญัติการตอบโต้การทุบตลาดและการอุดหนุนซึ่งสินค้าจากต่างประเทศ พ.ศ. ๒๕๔๒ ให้แก้ไขคำว่า “อธิบดีกรมเศรษฐกิจการพาณิชย์” เป็น “อธิบดีกรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศ”

มาตรา ๑๘ ในพระราชบัญญัติการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๒๒ ให้แก้ไขคำว่า “นายกรัฐมนตรี” เป็น “รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา”

มาตรา ๑๙ ในพระราชบัญญัติการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๒๑ ให้แก้ไขคำว่า “ผู้แทนกรมทะเบียนการค้า” เป็น “ผู้แทนกรมพัฒนาธุรกิจการค้า”

มาตรา ๒๐ ในพระราชบัญญัติการบริหารองค์กรศาสนาอิสลาม พ.ศ. ๒๕๔๐ ให้แก้ไขคำว่า “รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ” เป็น “รัฐมนตรีว่าการกระทรวงวัฒนธรรม”

มาตรา ๒๑ ในพระราชบัญญัติการบัญชี พ.ศ. ๒๕๔๓ ให้แก้ไขคำว่า “กรมทะเบียนการค้า” เป็น “กรมพัฒนาธุรกิจการค้า” และคำว่า “อธิบดีกรมทะเบียนการค้า” เป็น “อธิบดีกรมพัฒนาธุรกิจการค้า”

มาตรา ๒๒ ในพระราชบัญญัติการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม พ.ศ. ๒๕๑๘

(๑) ให้แก้ไขคำว่า “อธิบดีกรมราชทัณฑ์สงเคราะห์” เป็น “อธิบดีกรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ” และคำว่า “ประชาสงเคราะห์จังหวัด” เป็น “ผู้แทนกรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ”

(๒) ให้เพิ่ม “อธิบดีกรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง” เป็นกรรมการในคณะกรรมการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม และเพิ่ม “ผู้แทนกรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง” เป็นกรรมการในคณะกรรมการปฏิรูปที่ดินจังหวัด เพื่อให้สอดคล้องกับการโอนอำนาจหน้าที่ของกรมพัฒนาที่ดินในส่วนที่เกี่ยวกับการวางแผนการใช้ที่ดินชายทะเล มาเป็นของกรมทรัพยากรทางทะเล และชายฝั่ง

มาตรา ๒๓ ในพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ ให้แก้ไขคำว่า “กรมทะเบียนการค้า” เป็น “กรมพัฒนาธุรกิจการค้า” คำว่า “อธิบดีกรมทะเบียนการค้า” เป็น “อธิบดีกรมพัฒนาธุรกิจการค้า” คำว่า “ผู้แทนกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม” เป็น “ผู้แทนกระทรวงแรงงาน” และคำว่า “ผู้แทนกระทรวงวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม” เป็น “ผู้แทนกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี”

มาตรา ๒๔ ในพระราชบัญญัติการประกอบโรคศิลปะ พ.ศ. ๒๕๔๒ ให้แก้ไขคำว่า “สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข” ในมาตรา ๑๕ (๑) และมาตรา ๑๖ (๒) เป็น “กรมพัฒนาการแพทย์แผนไทยและการแพทย์ทางเลือก”

มาตรา ๒๕ ในพระราชบัญญัติการประกอบอาชีพงานก่อสร้าง พ.ศ. ๒๕๒๒ ให้แก้ไขคำว่า “อธิบดีกรมโยธาธิการ” เป็น “อธิบดีกรมโยธาธิการและผังเมือง”

มาตรา ๒๖ ในพระราชบัญญัติการประปาส่วนภูมิภาค พ.ศ. ๒๕๒๒ ให้แก้ไขคำว่า “อธิบดีกรมโยธาธิการ” เป็น “อธิบดีกรมโยธาธิการและผังเมือง”

มาตรา ๒๗ ในพระราชบัญญัติผังเมือง พ.ศ. ๒๕๑๘ ให้แก้ไขคำว่า “สำนักผังเมือง” เป็น “กรมโยธาธิการและผังเมือง” คำว่า “ผู้อำนวยการสำนักผังเมือง” เป็น “อธิบดีกรมโยธาธิการและผังเมือง” และคำว่า “โยธาธิการจังหวัด” เป็น “โยธาธิการและผังเมืองจังหวัด”

มาตรา ๒๘ ในพระราชบัญญัติการพัฒนาและส่งเสริมพลังงาน พ.ศ. ๒๕๓๙ ให้แก้ไขคำว่า “รัฐมนตรีว่าการกระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและการพลังงาน” เป็น “รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพลังงาน” คำว่า “กรมพัฒนาและส่งเสริมพลังงาน” เป็น “กรมพัฒนาพลังงานทดแทนและอนุรักษ์พลังงาน” และคำว่า “อธิบดีกรมพัฒนาและส่งเสริมพลังงาน” เป็น “อธิบดีกรมพัฒนาพลังงานทดแทนและอนุรักษ์พลังงาน”

มาตรา ๒๙ ในพระราชบัญญัติการฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการ พ.ศ. ๒๕๓๔ ให้แก้ไขคำว่า “กระทรวงมหาดไทย” เป็น “กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์” คำว่า “รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย” เป็น “รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์” คำว่า “กรมประชาสงเคราะห์” เป็น “สำนักงานส่งเสริมสวัสดิภาพและพิทักษ์เด็ก เยาวชน ผู้ด้อยโอกาส คนพิการ และผู้สูงอายุ” คำว่า “อธิบดีกรมประชาสงเคราะห์” เป็น “ผู้อำนวยการสำนักงานส่งเสริมสวัสดิภาพและพิทักษ์เด็ก เยาวชน ผู้ด้อยโอกาส คนพิการ และผู้สูงอายุ” คำว่า “ที่ทำการประชาสงเคราะห์จังหวัด” เป็น “สำนักงานพัฒนาสังคมและสวัสดิการจังหวัด” และคำว่า “ประชาสงเคราะห์จังหวัด” เป็น “พัฒนาสังคมและสวัสดิการจังหวัด”

มาตรา ๓๐ ในพระราชบัญญัติการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๑๑ ให้แก้ไขคำว่า “รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพัฒนาการแห่งชาติ” เป็น “รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพลังงาน”

มาตรา ๓๑ ในพระราชบัญญัติการรถไฟฟ้าขนส่งมวลชนแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๔๓ ให้แก้ไขคำว่า “นายกรัฐมนตรี” เป็น “รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม” คำว่า “ผู้แทนกรมการผังเมือง” เป็น “ผู้แทนกรมโยธาธิการและผังเมือง” คำว่า “ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการจัดระบบการจราจรทางบก” เป็น “ผู้แทนสำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและจราจร” และคำว่า “ผู้แทนสำนักงานนโยบายและแผนสิ่งแวดล้อม” เป็น “ผู้แทนสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม”

มาตรา ๓๒ ในพระราชบัญญัติการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม พ.ศ. ๒๕๒๒ ให้แก้ไขคำว่า “รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย” เป็น “รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์” คำว่า “กรมประชาสงเคราะห์” เป็น “กรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ” และคำว่า “อธิบดีกรมประชาสงเคราะห์” เป็น “อธิบดีกรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ”

มาตรา ๓๓ ในพระราชบัญญัติการส่งเสริมการอนุรักษ์พลังงาน พ.ศ. ๒๕๓๕ ให้แก้ไขคำว่า “กระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและการพลังงาน” เป็น “กระทรวงพลังงาน” คำว่า “รัฐมนตรีว่าการกระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและการพลังงาน” เป็น “รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพลังงาน” คำว่า “ปลัดกระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและการพลังงาน” เป็น “ปลัดกระทรวงพลังงาน” คำว่า “อธิบดีกรมพัฒนาและส่งเสริมพลังงาน” เป็น “อธิบดีกรมโยธาธิการและผังเมือง” คำว่า “เลขาธิการคณะกรรมการนโยบายพลังงานแห่งชาติ” เป็น “ผู้อำนวยการสำนักงานนโยบายและแผนพลังงาน” และคำว่า “กรมทรัพยากรธรณี” เป็น “กรมเชื้อเพลิงธรรมชาติ”

มาตรา ๓๔ ในพระราชบัญญัติการส่งออกไปนอกและการนำเข้ามาในราชอาณาจักรซึ่งสินค้า พ.ศ. ๒๕๒๒ ให้แก้ไขคำว่า “อธิบดีกรมเศรษฐกิจ” เป็น “อธิบดีกรมเศรษฐกิจระหว่างประเทศ”

มาตรา ๓๕ ในพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ให้แก้ไขคำว่า “อธิบดีกรมควบคุมโรคติดต่อ” เป็น “อธิบดีกรมควบคุมโรค”

มาตรา ๓๖ ในพระราชบัญญัติการสื่อสารแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๑๙ ให้แก้คำว่า “รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม” เป็น “รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร”

มาตรา ๓๗ ในพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ ให้แก้ไขคำว่า “อธิบดีกรมการปกครอง” เป็น “อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น”

มาตรา ๓๘ ในพระราชบัญญัติกำหนดวิถีสถานะผู้สำเร็จวิชาการพระพุทธศาสนา พ.ศ. ๒๕๒๗ ให้แก้ไขคำว่า “รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ” เป็น “นายกรัฐมนตรี” คำว่า “อธิบดีกรมการศาสนา” เป็น “ผู้อำนวยการสำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ” และคำว่า “กรมการศาสนา” เป็น “สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ”

มาตรา ๓๙ ในพระราชบัญญัติกีดมายุ พ.ศ. ๒๕๔๒ ให้แก้ไขคำว่า “นายกรัฐมนตรี” เป็น “รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา” คำว่า “ผู้แทนกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม” เป็น “ผู้แทนกระทรวงแรงงาน” และคำว่า “ผู้แทนกระทรวงศึกษาธิการ” เป็น “ผู้แทนกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา”

มาตรา ๔๐ ในพระราชบัญญัติคณะกรรมการจัดระบบการจราจรทางบก พ.ศ. ๒๕๒๑

(๑) ในมาตรา ๑๑ ให้แก้ไขคำว่า “นายกรัฐมนตรี” เป็น “รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม”

(๒) ให้แก้ไขคำว่า “สำนักนายกรัฐมนตรี” เป็น “กระทรวงคมนาคม” เป็น “กระทรวงคมนาคม” คำว่า “สำนักงานคณะกรรมการจัดระบบการจราจรทางบก” เป็น “สำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและจราจร” และคำว่า “เลขาธิการคณะกรรมการจัดระบบการจราจรทางบก” เป็น “ผู้อำนวยการสำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและจราจร”

มาตรา ๔๑ ในพระราชบัญญัติคณะกรรมการนโยบายพลังงานแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ ให้แก้ไขคำว่า “สำนักงานคณะกรรมการนโยบายพลังงานแห่งชาติ” เป็น “สำนักงานนโยบายและแผนพลังงาน” คำว่า “รัฐมนตรีว่าการกระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและการพลังงาน” เป็น “รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพลังงาน” คำว่า “อธิบดีกรมพัฒนาและส่งเสริมพลังงาน” เป็น “อธิบดีกรมพัฒนาพลังงานทดแทนและอนุรักษ์พลังงาน” คำว่า “เลขาธิการคณะกรรมการนโยบายพลังงานแห่งชาติ” เป็น “ผู้อำนวยการสำนักงานนโยบายและแผนพลังงาน” คำว่า “รองเลขาธิการคณะกรรมการนโยบายพลังงานแห่งชาติ” เป็น “รองผู้อำนวยการสำนักงานนโยบายและแผนพลังงาน” และคำว่า “ผู้ช่วยเลขาธิการคณะกรรมการนโยบายพลังงานแห่งชาติ” เป็น “ผู้ช่วยผู้อำนวยการสำนักงานนโยบายและแผนพลังงาน”

มาตรา ๔๒ ในพระราชบัญญัติคณะสงฆ์ พ.ศ. ๒๕๐๕ ให้แก้ไขคำว่า “กระทรวงศึกษาธิการ” และ “กรมการศาสนา” เป็น “สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ” คำว่า “รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ” เป็นนายกรัฐมนตรี และคำว่า “อธิบดีกรมการศาสนา” เป็น “ผู้อำนวยการสำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ”

มาตรา ๔๓ ในพระราชบัญญัติควบคุมการขอทาน พุทธศักราช ๒๔๘๔ ให้แก้ไขคำว่า “กระทรวงมหาดไทย” เป็น “กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์” และคำว่า “รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย” เป็น “รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์”

มาตรา ๔๔ ในพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๓๕ ให้แก้ไขคำว่า “กระทรวงมหาดไทย” เป็น “กระทรวงเกษตรและสหกรณ์” คำว่า “รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย” เป็น “รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์” คำว่า “ปลัดกระทรวงมหาดไทย” เป็น “ปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์” และคำว่า “อธิบดีกรมการปกครอง” เป็น “อธิบดีกรมปศุสัตว์”

มาตรา ๔๕ ในพระราชบัญญัติควบคุมแร่ดีบุก พ.ศ. ๒๕๑๔ ให้แก้ไขคำว่า “กรมทรัพยากรธรณี” เป็น “กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่” คำว่า “อธิบดีกรมทรัพยากรธรณี” เป็น “อธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่” และคำว่า “ทรัพยากรธรณีประจำท้องที่” เป็น “เจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่”

มาตรา ๔๖ ในพระราชบัญญัติควบคุมน้ำมันเชื้อเพลิง พ.ศ. ๒๕๔๒ ให้แก้ไขคำว่า “รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย” เป็น “รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพลังงาน” คำว่า “ปลัดกระทรวงมหาดไทย” เป็น “ปลัดกระทรวงพลังงาน” คำว่า “กรมโยธาธิการ” เป็น “กรมธุรกิจพลังงาน” คำว่า “อธิบดีกรมเจ้าท่า” เป็น “อธิบดีกรมการขนส่งทางน้ำและพาณิชยนาวี” คำว่า “อธิบดีกรมโยธาธิการ” เป็น “อธิบดีกรมธุรกิจพลังงาน” คำว่า “เลขาธิการคณะกรรมการนโยบายพลังงานแห่งชาติ” เป็น “ผู้อำนวยการสำนักงานนโยบายและแผนพลังงาน” และคำว่า “ผู้อำนวยการสำนักงานคณะกรรมการป้องกันอุบัติเหตุแห่งชาติ” เป็น “อธิบดีกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย”

มาตรา ๔๗ ในพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒

(๑) ให้แก้ไขคำว่า “กรมโยธาธิการ” เป็น “กรมโยธาธิการและผังเมือง” คำว่า “อธิบดีกรมโยธาธิการ” เป็น “อธิบดีกรมโยธาธิการและผังเมือง” และคำว่า “ผู้แทนสำนักงานนโยบายและแผนสิ่งแวดล้อม” เป็น “ผู้แทนสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม” และคำว่า “โยธาธิการจังหวัด” เป็น “โยธาธิการและผังเมืองจังหวัด”

(๒) ให้ตัดคำว่า “ผู้อำนวยการสำนักผังเมือง” ออก เพื่อให้สอดคล้องกับการยุบเลิกกรมการผังเมือง

มาตรา ๔๘ ในพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. ๒๕๓๕ ให้แก้ไขคำว่า “ผู้แทนกรมการปกครอง” เป็น “ผู้แทนกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย”

มาตรา ๔๙ ในพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๑ ให้แก้ไขคำว่า “กระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม” เป็น “กระทรวงแรงงาน” คำว่า “รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม” เป็น “รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงาน” คำว่า “ปลัดกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม” เป็น “ปลัดกระทรวงแรงงาน” และคำว่า “ผู้แทนกรมโยธาธิการ” เป็น “ผู้แทนกรมโยธาธิการและผังเมือง”

มาตรา ๕๐ ในพระราชบัญญัติคุ้มครองและส่งเสริมภูมิปัญญาการแพทย์แผนไทย พ.ศ. ๒๕๔๒ ให้แก้ไขคำว่า “สถาบันการแพทย์แผนไทย” และคำว่า “สำนักงานปลัดกระทรวง” เป็น “กรมพัฒนาการแพทย์แผนไทยและการแพทย์ทางเลือก” และคำว่า “ผู้อำนวยการสถาบันการแพทย์แผนไทย” เป็น “อธิบดีกรมพัฒนาการแพทย์แผนไทยและการแพทย์ทางเลือก”

มาตรา ๕๑ ในพระราชบัญญัติเครื่องมือแพทย์ พ.ศ. ๒๕๓๑ ให้แก้ไขคำว่า “อธิบดีกรมควบคุมโรคติดต่อหรือผู้แทน” เป็น “อธิบดีกรมควบคุมโรคหรือผู้แทน” และคำว่า “ผู้แทนกระทรวงวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม” เป็น “ผู้แทนกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี”

มาตรา ๕๒ ในพระราชบัญญัติเครื่องสำอาง พ.ศ. ๒๕๓๕ ให้แก้ไขคำว่า “อธิบดีกรมควบคุมโรคติดต่อ” เป็น “อธิบดีกรมควบคุมโรค”

มาตรา ๕๓ ในพระราชบัญญัติเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่ง พ.ศ. ๒๕๓๘ ให้แก้ไขคำว่า “ปลัดกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม” เป็น “ปลัดกระทรวงแรงงาน”

มาตรา ๕๔ ในพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ ให้แก้ไขคำว่า “กระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม” เป็น “กระทรวงแรงงาน” และคำว่า “รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม” เป็น “รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงาน”

มาตรา ๕๕ ในพระราชบัญญัติจัดการฝักและอบรมเต็กบางจำพวก พุทธศักราช ๒๔๗๙ ให้แก้ไขคำว่า “รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย” เป็น “รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์” คำว่า “กรมประชาสงเคราะห์” เป็น “กรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ” และคำว่า “อธิบดีกรมประชาสงเคราะห์” เป็น “อธิบดีกรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ”

มาตรา ๕๖ ในพระราชบัญญัติจัดที่ดินเพื่อการครองชีพ พ.ศ. ๒๕๑๑ ให้แก้ไขคำว่า “รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย” เป็น “รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์” และคำว่า “อธิบดีกรมประชาสงเคราะห์” เป็น “อธิบดีกรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ”

มาตรา ๕๗ ในพระราชบัญญัติจัดรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม พ.ศ. ๒๕๑๗

(๑) ให้แก้ไขคำว่า “อธิบดีกรมโยธาธิการ” เป็น “อธิบดีกรมโยธาธิการและผังเมือง”

(๒) ให้เพิ่ม “อธิบดีกรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง” เป็นกรรมการในคณะกรรมการจัดรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม เพื่อให้สอดคล้องกับการโอนอำนาจหน้าที่ของกรมพัฒนาที่ดิน ในส่วนที่เกี่ยวกับด้านการวางแผนการใช้ที่ดินชายทะเล มาเป็นของกรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง

มาตรา ๕๘ ในพระราชบัญญัติจัดหางานและคุ้มครองคนหางาน พ.ศ. ๒๕๒๘ ให้แก้ไขคำว่า “กระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม” เป็น “กระทรวงแรงงาน” คำว่า “รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานและสวัสดิการและสังคม” เป็น “รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงาน” และคำว่า “ปลัดกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม” เป็น “ปลัดกระทรวงแรงงาน”

มาตรา ๕๙ ในพระราชบัญญัติทะเบียนพาณิชย์ พ.ศ. ๒๔๙๙ ให้แก้ไขคำว่า “กรมทะเบียนการค้า” เป็น “กรมพัฒนาธุรกิจการค้า”

มาตรา ๖๐ ในพระราชบัญญัติทางหลวง พ.ศ. ๒๕๓๕ ให้แก้ไขคำว่า “กรมโยธาธิการ” และ “สำนักงานเร่งรัดพัฒนาชนบท” เป็น “กรมทางหลวงชนบท” และคำว่า “อธิบดีกรมโยธาธิการ” และเลขาธิการสำนักงานเร่งรัดพัฒนาชนบท” เป็น “อธิบดีกรมทางหลวงชนบท”

มาตรา ๖๑ ในพระราชบัญญัติที่ราชพัสดุ พ.ศ. ๒๕๑๘ ให้แก้ไขคำว่า “ผู้อำนวยการสำนักผังเมือง” เป็น “อธิบดีกรมโยธาธิการและผังเมือง”

มาตรา ๖๒ ในพระราชบัญญัติทุนรัฐวิสาหกิจ พ.ศ. ๒๕๔๒ ให้แก้ไขคำว่า “อธิบดีกรมทะเบียนการค้า” เป็น “อธิบดีกรมพัฒนาธุรกิจการค้า”

มาตรา ๖๓ ในพระราชบัญญัติเทศบาล พุทธศักราช ๒๔๙๖ ให้แก้ไขคำว่า “กรมมหาดไทย” เป็น “กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น” และคำว่า “อธิบดีกรมโยธาเทศบาล” เป็น “อธิบดีกรมโยธาธิการและผังเมือง”

มาตรา ๖๔ ในพระราชบัญญัติธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๓๖ ให้แก้ไขคำว่า “อธิบดีกรมเศรษฐกิจ” เป็น “อธิบดีกรมเศรษฐกิจระหว่างประเทศ”

มาตรา ๖๕ ในพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. ๒๕๓๕ ให้แก้ไขคำว่า “นายกรัฐมนตรี” เป็น “รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา” คำว่า “อธิบดีกรมเศรษฐกิจหรือผู้แทน” เป็น “อธิบดีกรมเศรษฐกิจระหว่างประเทศหรือผู้แทน” และคำว่า “อธิบดีกรมทะเบียนการค้าหรือผู้แทน” เป็น “อธิบดีกรมพัฒนาธุรกิจการค้าหรือผู้แทน”

มาตรา ๖๖ ในพระราชบัญญัติน้ำบาดาล พ.ศ. ๒๕๒๐ ให้แก้ไขคำว่า “รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม” เป็น “รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม” คำว่า “กรมทรัพยากรธรณี” เป็น “กรมทรัพยากรน้ำบาดาล” คำว่า “กรมโยธาธิการ” เป็น “กรมโยธาธิการและผังเมือง” คำว่า “ผู้แทนกระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม” เป็น “ผู้แทนกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม” และคำว่า “ผู้อำนวยการกองน้ำบาดาล” เป็น “ผู้แทนกรมทรัพยากรน้ำบาดาล”

มาตรา ๖๗ ในพระราชบัญญัติบริษัทมหาชนจำกัด พ.ศ. ๒๕๓๕ ให้แก้ไขคำว่า “อธิบดีกรมทะเบียนการค้า” เป็น “อธิบดีกรมพัฒนาธุรกิจการค้า”

มาตรา ๖๘ ในพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐ ให้แก้ไขคำว่า “อธิบดีกรมการปกครอง” เป็น “อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น” และคำว่า “อธิบดีกรมโยธาธิการ” เป็น “อธิบดีกรมโยธาธิการและผังเมือง”

มาตรา ๖๙ ในพระราชบัญญัติโบราณสถาน โบราณวัตถุ ศิลปวัตถุ และพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๔ ให้แก้ไขคำว่า “รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ” เป็น “รัฐมนตรีว่าการกระทรวงวัฒนธรรม”

มาตรา ๗๐ ในพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ ให้แก้ไขคำว่า “ปลัดกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม” เป็น “ปลัดกระทรวงแรงงาน”

มาตรา ๗๑ ในพระราชกำหนดป้องกันและการใช้สารระเหย พ.ศ. ๒๕๓๓ ให้แก้ไขคำว่า “อธิบดีกรมประชาสงเคราะห์หรือผู้แทน” เป็น “อธิบดีกรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการหรือผู้แทน”

มาตรา ๗๒ ในพระราชบัญญัติป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน พ.ศ. ๒๕๒๒ ให้แก้ไขคำว่า “อธิบดีกรมการปกครอง” เป็น อธิบดีกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย” และคำว่า “อธิบดีกรมประชาสงเคราะห์” เป็น “อธิบดีกรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ”

มาตรา ๗๓ ในพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. ๒๕๓๙ ให้แก้ไขคำว่า “กระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม” เป็น “กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์” คำว่า “รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม” เป็น “รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์” คำว่า “ปลัดกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม” เป็น “ปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์” คำว่า “กรมประชาสงเคราะห์” เป็น “กรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ” คำว่า “อธิบดีกรมประชาสงเคราะห์” เป็น “อธิบดีกรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ” คำว่า “เลขาธิการคณะกรรมการส่งเสริมและประสานงานเยาวชนแห่งชาติ” เป็น “ผู้อำนวยการสำนักงานส่งเสริมสวัสดิภาพและพิทักษ์เด็ก เยาวชน ผู้ด้อยโอกาส คนพิการ และผู้สูงอายุ” และคำว่า “ประชาสงเคราะห์จังหวัด” เป็น “พัฒนาสังคมและสวัสดิการจังหวัด”

มาตรา ๗๔ ในพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๑๙ ในมาตรา ๑๘ ให้แก้ไขคำว่า “นายกรัฐมนตรี” เป็น “รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม”

มาตรา ๗๕ ในพระราชบัญญัติปันส่วนน้ำมันเชื้อเพลิง พุทธศักราช ๒๔๘๓ ให้แก้ไขคำว่า “รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเศรษฐการ” เป็น “รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพลังงาน”

มาตรา ๗๖ ในพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗ ให้แก้ไขคำว่า “รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์” เป็น “รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม” คำว่า “กรมป่าไม้” เป็น “กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช” และคำว่า “อธิบดีกรมป่าไม้” เป็น “อธิบดีกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช”

มาตรา ๗๗ ในพระราชบัญญัติปิโตรเลียม พ.ศ. ๒๕๑๔ ให้แก้ไขคำว่า “รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพัฒนาการแห่งชาติ” เป็น “รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพลังงาน” คำว่า “ปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม” เป็น “ปลัดกระทรวงพลังงาน” คำว่า “กรมทรัพยากรธรณี” เป็น “กรมเชื้อเพลิงธรรมชาติ” และคำว่า “อธิบดีกรมทรัพยากรธรณี” เป็น “อธิบดีกรมเชื้อเพลิงธรรมชาติ”

มาตรา ๗๘ ในพระราชบัญญัติผู้สอบบัญชี พ.ศ. ๒๕๐๕ ให้แก้ไขคำว่า “อธิบดีกรมทะเบียนการค้า” เป็น “อธิบดีกรมพัฒนาธุรกิจการค้า”

มาตรา ๗๙ ในพระราชบัญญัติพลังงานปรมาณูเพื่อสันติ พ.ศ. ๒๕๐๔

(๑) ในมาตรา ๒๔ ให้แก้ไขคำว่า “นายกรัฐมนตรี” เป็น “รัฐมนตรีว่าการกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี”

(๒) ให้แก้ไขคำว่า “สำนักงานพลังงานปรมาณูเพื่อสันติ” เป็น “สำนักงานปรมาณูเพื่อสันติ” และคำว่า “เลขาธิการสำนักงานพลังงานปรมาณูเพื่อสันติ” เป็น “เลขาธิการสำนักงานปรมาณูเพื่อสันติ”

มาตรา ๘๐ ในพระราชบัญญัติพัฒนาที่ดิน พ.ศ. ๒๕๒๖

(๑) ให้แก้ไขคำว่า “อธิบดีกรมประชาสัมพันธ์” เป็น “อธิบดีกรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ”

(๒) ให้เพิ่ม “อธิบดีกรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง” เป็นกรรมการในคณะกรรมการพัฒนาที่ดิน เพื่อให้สอดคล้องกับการโอนอำนาจหน้าที่ของกรมพัฒนาที่ดินในส่วนที่เกี่ยวกับด้านการวางแผนการใช้ที่ดินชายทะเล มาเป็นของกรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง

มาตรา ๘๑ ในพระราชบัญญัติพัฒนาระบบมาตรวิทยาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๐ ให้แก้ไขคำว่า “กระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม” เป็น “กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี” คำว่า “รัฐมนตรีว่าการกระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม” เป็น “รัฐมนตรีว่าการกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี” คำว่า “ปลัดกระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม” เป็น “ปลัดกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี” และคำว่า “ผู้แทนกระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม” เป็น “ผู้แทนกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี”

มาตรา ๘๒ ในพระราชบัญญัติพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี พ.ศ. ๒๕๓๔ ให้แก้ไขคำว่า “กระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและการพลังงาน” เป็น “กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี” คำว่า “รัฐมนตรีว่าการกระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและการพลังงาน” เป็น “รัฐมนตรีว่าการกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี” และคำว่า “ปลัดกระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและการพลังงาน” เป็น “ปลัดกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี”

มาตรา ๘๓ ในพระราชบัญญัติพิทักษ์อัตราค่าภาคหลวงแร่ พ.ศ. ๒๕๐๙ ให้แก้ไขคำว่า “อธิบดีกรมทรัพยากรธรณี” เป็น “อธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่”

มาตรา ๘๔ ในพระราชบัญญัติภาษีเงินได้ปิโตรเลียม พ.ศ. ๒๕๑๔ ให้แก้ไขคำว่า “กรมทรัพยากรธรณี” เป็น “กรมเชื้อเพลิงธรรมชาติ”

มาตรา ๘๕ ในพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยมหาจุฬาราชวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๔๐ ให้แก้ไขคำว่า “รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ” เป็น “นายกรัฐมนตรี” และคำว่า “อธิบดีกรมการศาสนา” เป็น “ผู้อำนวยการสำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ”

มาตรา ๘๖ ในพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๔๐ ให้แก้ไขคำว่า “รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ” เป็น “นายกรัฐมนตรี” และคำว่า “อธิบดีกรมการศาสนา” เป็น “ผู้อำนวยการสำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ”

มาตรา ๘๗ ในพระราชบัญญัติมาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๓๔ ให้แก้ไขคำว่า “นายกรัฐมนตรี” เป็น “รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม”

มาตรา ๘๘ ในพระราชบัญญัติมาตรการในการป้องกันและปราบปรามการค้าหญิงและเด็ก พ.ศ. ๒๕๔๐ ให้แก้ไขคำว่า “รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม” เป็น “รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์”

มาตรา ๘๙ ในพระราชบัญญัติมาตรการขังตวงวัด พ.ศ. ๒๕๔๒ ให้แก้ไขคำว่า “กรมทะเบียนการค้า” เป็น “กรมการค้าภายใน” และคำว่า “อธิบดีกรมทะเบียนการค้า” เป็น “อธิบดีกรมการค้าภายใน”

มาตรา ๙๐ ในพระราชบัญญัติระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ ให้แก้ไขคำว่า “อธิบดีกรมการปกครอง” เป็น “อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น”

มาตรา ๙๑ ในพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พุทธศักราช ๒๔๗๙ ให้แก้ไขคำว่า “รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย” เป็น “รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม” และคำว่า “กรมประชาสงเคราะห์” เป็น “กรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ”

มาตรา ๙๒ ในพระราชบัญญัติเรือไทย พุทธศักราช ๒๔๘๑ ให้แก้ไขคำว่า “กรมเจ้าท่า” เป็น “กรมการขนส่งทางน้ำและพาณิชยนาวี” และคำว่า “อธิบดีกรมเจ้าท่า” เป็น “อธิบดีกรมการขนส่งทางน้ำและพาณิชยนาวี”

มาตรา ๙๓ ในพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๑๐

(๑) ให้แก้ไขคำว่า “กรมทรัพยากรธรณี” เป็น “กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่” คำว่า “อธิบดีกรมทรัพยากรธรณี” เป็น “อธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่” คำว่า “ผู้แทนกรมทรัพยากรธรณี” เป็น “ผู้แทนกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่” และคำว่า “ทรัพยากรประจำท้องที่” เป็น “เจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่”

(๒) ให้แก้ไขคำว่า “รัฐมนตรี” ในมาตรา ๖ ทวิ และมาตรา ๖ จัตวา เป็น “รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม”

(๓) ให้แก้ไขคำว่า “กรมทรัพยากรธรณี” ในมาตรา ๖ ทรี เป็นคำว่า “กรมเชื้อเพลิงธรรมชาติกรมทรัพยากรธรณี และกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่”

(๔) ให้เพิ่ม “อธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่” เป็นกรรมการในคณะกรรมการตามมาตรา ๑๘ เพื่อให้สอดคล้องกับการโอนอำนาจหน้าที่ของกรมทรัพยากรธรณี ในส่วนที่เกี่ยวกับแร่มาเป็นของกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่

มาตรา ๙๔ ในพระราชบัญญัติแรงงานรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์ พ.ศ. ๒๕๔๓ ให้แก้ไขคำว่า “รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม” เป็น “รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงาน” และคำว่า “ปลัดกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม” เป็น “ปลัดกระทรวงแรงงาน”

มาตรา ๙๕ ในพระราชบัญญัติโรรับจำนำ พ.ศ. ๒๕๐๕ ให้แก้ไขคำว่า “อธิบดีกรมประชาสัมพันธ์” เป็น “อธิบดีกรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ”

มาตรา ๙๖ ในพระราชบัญญัติลูกเสือ พ.ศ. ๒๕๐๗

(๑) ให้แก้ไขคำว่า “เลขาธิการคณะกรรมการส่งเสริมและประสานงานเยาวชนแห่งชาติ” เป็น “ผู้อำนวยการสำนักงานส่งเสริมสวัสดิภาพและพิทักษ์เด็ก เยาวชน ผู้ด้อยโอกาส คนพิการ และผู้สูงอายุ”

(๒) ให้แก้ไขคำว่า “อธิบดีกรมพลศึกษา” ในมาตรา ๑๑ วรรคสอง และมาตรา ๑๗ วรรคสอง เป็น “ผู้แทนสำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ”

(๓) ให้ตัดคำว่า “อธิบดีกรมพลศึกษา” ในมาตรา ๓๗ ออก เพื่อให้สอดคล้องกับการยุบเลิกกรมพลศึกษา

มาตรา ๙๗ ในพระราชบัญญัติวิทยุคมนาคม พ.ศ. ๒๔๙๘ ให้แก้ไขคำว่า “รัฐมนตรีว่าการคมนาคม” เป็น “รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร”

มาตรา ๙๘ ในพระราชบัญญัติวัดอุอันตราย พ.ศ. ๒๕๓๕

(๑) ให้แก้ไขคำว่า “อธิบดีกรมโยธาธิการ” เป็น “อธิบดีกรมธุรกิจพลังงาน” และคำว่า “ผู้แทนกรมโยธาธิการ” เป็น “ผู้แทนกรมธุรกิจพลังงาน”

(๒) ให้เพิ่ม “รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพลังงาน เป็นผู้รักษาการ เฉพาะที่เกี่ยวกับวัตถุที่อยู่ในขอบอำนาจหน้าที่ของกระทรวงพลังงาน

มาตรา ๙๙ ในพระราชบัญญัติวัฒนธรรมแห่งชาติ พุทธศักราช ๒๔๘๕ ให้แก้ไขคำว่า “รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ” เป็น “รัฐมนตรีว่าการกระทรวงวัฒนธรรม”

มาตรา ๑๐๐ ในพระราชบัญญัติว่าด้วยการจัดหาอสังหาริมทรัพย์เพื่อกิจการขนส่งมวลชน พ.ศ. ๒๕๔๐ ให้แก้ไขคำว่า “นายกรัฐมนตรี” เป็น “รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม”

มาตรา ๑๐๑ ในพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดเกี่ยวกับสถานที่ผลิตปิโตรเลียมในทะเล พ.ศ. ๒๕๓๐ ให้แก้ไขคำว่า “รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม” เป็น “รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพลังงาน” และคำว่า “อธิบดีกรมทรัพยากรธรณี” เป็น “อธิบดีกรมเชื้อเพลิงธรรมชาติ”

มาตรา ๑๐๒ ในพระราชบัญญัติว่าด้วยธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ. ๒๕๔๔ ให้แก้ไขคำว่า “รัฐมนตรีว่าการกระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม” เป็น “รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร”

มาตรา ๑๐๓ ในพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติเกี่ยวกับการกักกันตามประมวลกฎหมายอาญา พ.ศ. ๒๕๑๐ ให้แก้ไขคำว่า “รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย” เป็น “รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม”

มาตรา ๑๐๔ ในพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติเกี่ยวกับการกักขังตามประมวลกฎหมายอาญา พ.ศ. ๒๕๐๖ ให้แก้ไขคำว่า “รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย” เป็น “รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม”

มาตรา ๑๐๕ ในพระราชบัญญัติวินัยข้าราชการกรมราชทัณฑ์ พุทธศักราช ๒๔๘๒ ให้แก้ไขคำว่า “รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย” เป็น “รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม”

มาตรา ๑๐๖ ในพระราชบัญญัติสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า พ.ศ. ๒๕๓๕ ให้แก้ไขคำว่า “กรมป่าไม้” เป็น “กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช” คำว่า “รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์” เป็น “รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม” และคำว่า “ปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์” เป็น “ปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม”

มาตรา ๑๐๗ ในพระราชบัญญัติส่งเสริมการฝึกอาชีพ พ.ศ. ๒๕๓๗ ให้แก้ไขคำว่า “กระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม” เป็น “กระทรวงแรงงาน” คำว่า “รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม” เป็น “รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงาน” คำว่า “ปลัดกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม” เป็น “ปลัดกระทรวงแรงงาน” และคำว่า “เลขาธิการคณะกรรมการส่งเสริมและประสานเยาวชนแห่งชาติ” เป็น “ผู้อำนวยการสำนักงานส่งเสริมสวัสดิภาพและพิทักษ์เด็ก เยาวชน ผู้ด้อยโอกาส คนพิการ และผู้สูงอายุ”

มาตรา ๑๐๘ ในพระราชบัญญัติส่งเสริมการพาณิชย์นาวี พ.ศ. ๒๕๒๑ ให้แก้ไขคำว่า “สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการพาณิชย์นาวี” เป็น “กรมการขนส่งทางน้ำและพาณิชย์นาวี” และคำว่า “เลขาธิการคณะกรรมการส่งเสริมการพาณิชย์นาวี” เป็น “อธิบดีกรมการขนส่งทางน้ำและพาณิชย์นาวี”

มาตรา ๑๐๙ ในมาตรา ๔ มาตรา ๕ และมาตรา ๑๓ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุน พ.ศ. ๒๕๒๐ ให้แก้ไขคำว่า “นายกรัฐมนตรี” เป็น “รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม”

มาตรา ๑๑๐ ในพระราชบัญญัติส่งเสริมกิจการไฟฟ้า พุทธศักราช ๒๔๘๔ ให้แก้ไขคำว่า “รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย” เป็น “รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพลังงาน” และคำว่า “อธิบดีกรมโยธาเทศบาล” เป็น “อธิบดีกรมธุรกิจพลังงาน”

มาตรา ๑๑๑ ในพระราชบัญญัติส่งเสริมกิจการฮัจญ์ พ.ศ. ๒๕๒๔ ให้แก้ไขคำว่า “รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ” เป็น “รัฐมนตรีว่าการกระทรวงวัฒนธรรม” คำว่า “ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ” เป็น “ปลัดกระทรวงวัฒนธรรม” และคำว่า “กรมประชาสัมพันธ์” เป็น “สำนักงานปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์”

มาตรา ๑๑๒ ในพระราชบัญญัติส่งเสริมและประสานงานเยาวชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๒๑ ให้แก้ไขคำว่า “รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรีซึ่งนายกรัฐมนตรีมอบหมาย” เป็น “รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์” และคำว่า “เลขาธิการคณะกรรมการส่งเสริมและประสานงานเยาวชนแห่งชาติ” เป็น “ผู้อำนวยการสำนักงานส่งเสริมสวัสดิภาพและพิทักษ์เด็ก เยาวชน ผู้ด้อยโอกาส คนพิการ และผู้สูงอายุ”

มาตรา ๑๑๓ ในพระราชบัญญัติส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม พ.ศ. ๒๕๔๓ ให้แก้ไขคำว่า “ปลัดกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม” เป็น “ปลัดกระทรวงแรงงาน” และคำว่า “ปลัดกระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม” เป็น “ปลัดกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี”

มาตรา ๑๑๔ ในพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ ให้แก้ไขคำว่า “กระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม” เป็น “กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม” คำว่า “สำนักงานนโยบายและแผนสิ่งแวดล้อม” เป็น “สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม” คำว่า “รัฐมนตรีว่าการกระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม” เป็น “รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม” คำว่า “ปลัดกระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม” เป็น “ปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม” คำว่า “อธิบดีกรมทรัพยากรธรณี” เป็น “อธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่” และคำว่า “อธิบดีกรมโยธาธิการ” เป็น “อธิบดีกรมโยธาธิการและผังเมือง”

มาตรา ๑๑๕ ในพระราชบัญญัติส่งเสริมสินค้าขาออก พ.ศ. ๒๕๐๓ ให้แก้ไขคำว่า “อธิบดีกรมเศรษฐกิจ” เป็น “อธิบดีกรมเศรษฐกิจระหว่างประเทศ” และคำว่า “อธิบดีกรมทรัพยากรธรณี” เป็น “อธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่”

มาตรา ๑๑๖ ในพระราชบัญญัติสถานพยาบาล พ.ศ. ๒๕๔๑ ให้แก้ไขคำว่า “อธิบดีกรมควบคุมโรคติดต่อ” เป็น “อธิบดีกรมควบคุมโรค” และคำว่า “สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข” เป็น “กรมสนับสนุนบริการสุขภาพ”

มาตรา ๑๑๗ ในพระราชบัญญัติสถาบันวิจัยระบบสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ให้แก้ไขคำว่า “ปลัดกระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม” เป็น “ปลัดกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี”

มาตรา ๑๑๘ ในพระราชบัญญัติสถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๒๒ ให้แก้ไขคำว่า “รัฐมนตรีว่าการกระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและการพลังงาน” เป็น “รัฐมนตรีว่าการกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี”

มาตรา ๑๑๙ ในพระราชบัญญัติสถิติ พ.ศ. ๒๕๐๘ ให้แก้ไขคำว่า “นายกรัฐมนตรี” เป็น “รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร”

มาตรา ๑๒๐ ในพระราชบัญญัติสภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๔๔ ให้แก้ไขคำว่า “นายกรัฐมนตรี” เป็น “รัฐมนตรีว่าการท่องเที่ยวและกีฬา”

มาตรา ๑๒๑ ในพระราชบัญญัติสมาคมการค้า พ.ศ. ๒๕๐๙ ให้แก้ไขคำว่า “กรมการค้าภายใน” เป็น “กรมพัฒนาธุรกิจการค้า” และคำว่า “อธิบดีกรมการค้าภายใน” เป็น “อธิบดีกรมพัฒนาธุรกิจการค้า”

มาตรา ๑๒๒ ในพระราชบัญญัติสหกรณ์ พ.ศ. ๒๕๔๒ ให้แก้ไขคำว่า “ปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์” เป็น “อธิบดีกรมส่งเสริมสหกรณ์” และคำว่า “กระทรวงเกษตรและสหกรณ์” เป็น “กรมส่งเสริมสหกรณ์”

มาตรา ๑๒๓ ในพระราชบัญญัติสำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๒๒ ให้แก้ไขคำว่า “กระทรวงศึกษาธิการ” เป็น “กระทรวงวัฒนธรรม” คำว่า “รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ” เป็น “รัฐมนตรีว่าการกระทรวงวัฒนธรรม” คำว่า “ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ” เป็น “ปลัดกระทรวงวัฒนธรรม” และคำว่า “เลขาธิการคณะกรรมการส่งเสริมและประสานงานเยาวชนแห่งชาติ” เป็น “ผู้อำนวยการสำนักงานส่งเสริมสวัสดิภาพและพิทักษ์เด็ก เยาวชน ผู้ด้อยโอกาส คนพิการ และผู้สูงอายุ”

มาตรา ๑๒๔ ในพระราชบัญญัติหอการค้า พ.ศ. ๒๕๐๙ ให้แก้ไขคำว่า “กรมการค้าภายใน” เป็น “กรมพัฒนาธุรกิจการค้า” และคำว่า “อธิบดีกรมการค้าภายใน” เป็น “อธิบดีกรมราชทัณฑ์พัฒนาธุรกิจการค้า”

มาตรา ๑๒๕ ในพระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ. ๒๕๐๗ ให้แก้ไขคำว่า “รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย” เป็น “รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์” และคำว่า “อธิบดีกรมประชาสัมพันธ์” เป็น “ผู้อำนวยการสำนักงานส่งเสริมสวัสดิภาพและพิทักษ์เด็ก เยาวชน ผู้ด้อยโอกาส คนพิการ และผู้สูงอายุ”

มาตรา ๑๒๖ ในพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการวิทยุกระจายเสียงวิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๔๓ ให้แก้ไขคำว่า “ผู้แทนกระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม” และคำว่า “ผู้แทนกระทรวงคมนาคม” เป็น “ผู้แทนกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร”

มาตรา ๑๒๗ ในพระราชบัญญัติองค์กรร่วมไทย-มาเลเซีย พ.ศ. ๒๕๓๓ ให้แก้ไขคำว่า “รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม” เป็น “รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพลังงาน”

มาตรา ๑๒๘ ในพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ให้แก้ไขคำว่า “อธิบดีกรมควบคุมโรคติดต่อ” เป็น “อธิบดีกรมควบคุมโรค”

มาตรา ๑๒๙ ในพระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๔ ให้แก้ไขคำว่า “รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตร” เป็น “รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม” คำว่า “ปลัดกระทรวงเกษตร” เป็น “ปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม” คำว่า “อธิบดีกรมป่าไม้” เป็น “อธิบดี กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช”

มาตรา ๑๓๐ ในประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๘ ลงวันที่ ๒๙ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๑๕ ให้แก้ไขคำว่า “รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย” เป็น “รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพลังงาน”

มาตรา ๑๓๑ ในประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๕๘ ลงวันที่ ๒๖ มกราคม พ.ศ. ๒๕๑๕ ให้แก้ไขคำว่า “กระทรวงมหาดไทย” เป็น “กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม” เฉพาะในส่วนที่เกี่ยวกับกิจการประปา

มาตรา ๑๓๒ ในประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๙๐ ลงวันที่ ๒๗ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๑๕ ให้แก้ไขคำว่า “รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย” เป็น “รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม”

มาตรา ๑๓๓ ในประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๙๔ ลงวันที่ ๒๗ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๑๕ ให้แก้ไขคำว่า “กระทรวงมหาดไทย” เป็น “กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์” คำว่า “รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย” เป็น “รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์” และคำว่า “อธิบดีกรมประชาสัมพันธ์” เป็น “อธิบดีกรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ”

มาตรา ๑๓๔ ในประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๓๓๑ ลงวันที่ ๑๓ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๑๕ ให้แก้ไขคำว่า “รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม” เป็น “รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพลังงาน”

มาตรา ๑๓๕ ในพระราชกฤษฎีกากำหนดเงื่อนไขเวลายกเลิกกฎหมายว่าด้วยการปิโตรเลียมแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๔๔ ให้แก้ไขคำว่า “รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม” เป็น “รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพลังงาน”

มาตรา ๑๓๖ ในพระราชกฤษฎีกากำหนดอำนาจสิทธิและประโยชน์ของบริษัท ปตท. จำกัด (มหาชน) พ.ศ. ๒๕๔๔ ให้แก้ไขคำว่า “รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม” เป็น “รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพลังงาน”

มาตรา ๑๓๗ ในพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งศูนย์มานุษยวิทยาสิรินธร (องค์การมหาชน) พ.ศ. ๒๕๔๓ ให้แก้ไขคำว่า “รัฐมนตรีว่าการทบวงมหาวิทยาลัย” เป็น “รัฐมนตรีว่าการกระทรวงวัฒนธรรม”

มาตรา ๑๓๘ ในพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งสถาบันการบินพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ให้แก้ไขคำว่า “ผู้แทนกรรมการบินพาณิชย์” เป็น “ผู้แทนกรรมการขนส่งทางอากาศ”

มาตรา ๑๓๙ ในพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งสถาบันพัฒนาองค์กรชุมชน (องค์การมหาชน) พ.ศ. ๒๕๔๓ ให้แก้ไขคำว่า “รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง” เป็น “รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์”

มาตรา ๑๔๐ ในพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งสำนักงานพัฒนาเทคโนโลยีอวกาศและภูมิสารสนเทศ (องค์การมหาชน) พ.ศ. ๒๕๔๓ ให้แก้ไขคำว่า “รัฐมนตรีว่าการกระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม” เป็น “รัฐมนตรีว่าการกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี” และคำว่า “ปลัดกระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม” เป็น “ปลัดกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี”

มาตรา ๑๔๑ ในพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งองค์การจํานําน้ำเสีย พ.ศ. ๒๕๓๘ ให้แก้ไขคำว่า “รัฐมนตรีว่าการกระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม” เป็นคำว่า “รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม”

มาตรา ๑๔๒ ในพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งองค์การพิพิธภัณฑวิทยาศาสตร์แห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๘ ให้แก้ไขคำว่า “รัฐมนตรีว่าการกระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม” เป็น “รัฐมนตรีว่าการกระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม” เป็น “ผู้แทนกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี”

มาตรา ๑๔๓ ในพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งองค์การสวนพฤกษศาสตร์ พ.ศ. ๒๕๓๕ ให้แก้ไขคำว่า “นายกรัฐมนตรี” เป็น “รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม”

มาตรา ๑๔๔ ในพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งองค์การสวนสัตว์ พ.ศ. ๒๕๓๙ ให้แก้ไขคำว่า “นายกรัฐมนตรี” เป็น “รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม”

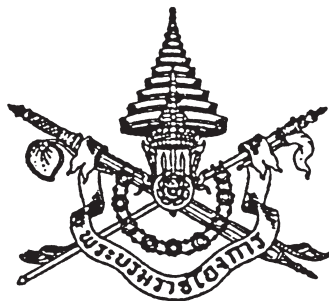
ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พันตำรวจโท ทักษิณ ชินวัตร

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศในพระราชกฤษฎีกานี้ คือ โดยที่พระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๔๕ ได้บัญญัติให้จัดตั้งส่วนราชการขึ้นใหม่โดยมีภารกิจใหม่ ซึ่งได้มีการตราพระราชกฤษฎีกาโอนกิจการบริหารและอำนาจหน้าที่ของส่วนราชการ ให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม นั้นแล้ว และเนื่องจากพระราชบัญญัติดังกล่าวได้บัญญัติให้โอนอำนาจหน้าที่ของส่วนราชการ รัฐมนตรีผู้ดำรงตำแหน่งหรือผู้ซึ่งปฏิบัติหน้าที่ในส่วนราชการเดิมมาเป็นของส่วนราชการใหม่ โดยให้มีการแก้ไขบทบัญญัติต่างๆ ให้สอดคล้องกับอำนาจหน้าที่ที่โอนไปด้วย ฉะนั้น เพื่ออนุวัติให้เป็นไปตามหลักการที่ปรากฏ ในพระราชบัญญัติและพระราชกฤษฎีกาดังกล่าว จึงสมควรแก้ไขบทบัญญัติของกฎหมายให้สอดคล้องกับการโอนส่วนราชการ เพื่อให้ผู้เกี่ยวข้องมีความชัดเจนในการใช้กฎหมาย โดยไม่ต้องไปค้นหาในกฎหมายโอนอำนาจหน้าที่ว่าตามกฎหมายใดได้มีการโอนภารกิจของส่วนราชการหรือผู้รับผิดชอบตามกฎหมายนั้นไปเป็นของหน่วยงานใดหรือผู้ใดแล้ว โดยแก้ไขบทบัญญัติของกฎหมายให้มีการเปลี่ยนชื่อ ส่วนราชการ รัฐมนตรี ผู้ดำรงตำแหน่งหรือผู้ซึ่งปฏิบัติหน้าที่ของส่วนราชการให้ตรงกับภารกิจที่โอนอำนาจหน้าที่ และเพิ่มผู้แทนส่วนราชการในคณะกรรมการให้ตรงตามภารกิจที่มีการตัดโอนจากส่วนราชการเดิมมาเป็นของส่วนราชการใหม่ รวมทั้งตัดส่วนราชการเดิมที่มีการยุบเลิกแล้ว ซึ่งเป็นการแก้ไขให้ตรงตามพระราชบัญญัติและพระราชกฤษฎีกาดังกล่าว จึงจำเป็นต้องตราพระราชกฤษฎีกานี้

พระราชกฤษฎีกาโอนกิจการบริหารและอำนาจหน้าที่
ของส่วนราชการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติปรับปรุง
กระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๔๕ พ.ศ. ๒๕๔๕



พระราชกฤษฎีกา

โอนกิจการบริหารและอำนาจหน้าที่ของส่วนราชการ

ให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๔๕

พ.ศ. ๒๕๔๕

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๖ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๔๕

เป็นปีที่ ๕๗ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า โดยที่เป็นการสมควรโอนกิจการบริหารและอำนาจหน้าที่ของส่วนราชการให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๒๑ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยและมาตรา ๔๗ มาตรา ๔๘ และมาตรา ๔๙ แห่งพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๔๕ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า “พระราชกฤษฎีกาโอนกิจการบริหารและอำนาจหน้าที่ของส่วนราชการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๔๕ พ.ศ. ๒๕๔๕”

มาตรา ๒ พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้นายกรัฐมนตรี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพลังงาน รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงาน รัฐมนตรีว่าการกระทรวงวัฒนธรรม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม เป็นผู้รักษาการตามพระราชกฤษฎีกานี้

หมวด ๑ การโอนกิจการบริหาร

มาตรา ๔ ให้โอนบรรดากิจการ อำนาจหน้าที่ ทรัพย์สิน งบประมาณ หนี้ สิทธิ ภาระผูกพัน ข้าราชการ ลูกจ้าง และอัตรากำลังของส่วนราชการตามพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๓๔ และที่แก้ไขเพิ่มเติม มาเป็นของส่วนราชการตามพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๔๕ ตามที่บัญญัติในหมวดนี้

ส่วนที่ ๑ สำนักนายกรัฐมนตรี

มาตรา ๕ ให้โอนบรรดากิจการ อำนาจหน้าที่ ทรัพย์สิน งบประมาณ หนี้ สิทธิภาระผูกพัน ข้าราชการ ลูกจ้าง และอัตรากำลังของส่วนราชการในสำนักนายกรัฐมนตรีดังต่อไปนี้มาเป็นของส่วนราชการที่มีชื่ออย่างเดียวกัน ในสำนักนายกรัฐมนตรี

- (๑) สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี ยกเว้น
 - (ก) กองกฎหมายและระเบียบ
 - (ข) ศูนย์บริการประชาชน
 - (ค) สำนักงานคณะกรรมการทรัพยากรน้ำแห่งชาติ
 - (ง) สำนักงานเสริมสร้างเอกลักษณ์ของชาติ
- (๒) สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี
- (๓) สำนักข่าวกรองแห่งชาติ
- (๔) สำนักงบประมาณ ยกเว้นงานที่เกี่ยวกับการกำหนดตำแหน่งลูกจ้างประจำและลูกจ้างชั่วคราว
- (๕) สำนักงานสภาพความมั่นคงแห่งชาติ
- (๖) สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
- (๗) สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน
- (๘) สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ยกเว้นงานคณะกรรมการนโยบาย และฟื้นฟูพระพุทธศาสนา
- (๙) สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ยกเว้น
 - (ก) สำนักงานกลางช่วยเหลือเกษตรกรและแก้ไขปัญหาการบุกรุกที่ดินของรัฐ
 - (ข) สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ
 - (ค) สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมและประสานงานสตรีแห่งชาติ
 - (ง) สำนักกฎหมายและระเบียบกลาง เฉพาะที่เกี่ยวกับงานระเบียบพัสดุ
 - (จ) สำนักนโยบายและแผน เฉพาะที่เกี่ยวกับงานประสานนโยบายและแผนงานโรคเอดส์
- (๑๐) กรมประชาสัมพันธ์ ยกเว้นงานส่งเสริมอุตสาหกรรมภาพยนตร์ ในสำนักพัฒนานโยบายและแผน การประชาสัมพันธ์
- (๑๑) สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค

มาตรา ๖ ให้โอนบรรดากิจการ อำนาจหน้าที่ ทรัพย์สิน งบประมาณ หนี้ สิทธิ ภาระผูกพัน ข้าราชการ ลูกจ้าง และอัตรากำลังของสำนักนายกรัฐมนตรี ในส่วนของสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี เฉพาะที่เกี่ยวกับส่วนราชการ ดังต่อไปนี้ มาเป็นของสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี

- (๑) กองกฎหมายและระเบียบ
 - (๒) ศูนย์บริการประชาชน
 - (๓) สำนักงานเสริมสร้างเอกลักษณ์ของชาติ
- กรณีตาม (๑) ให้โอนบางส่วนตามที่คณะรัฐมนตรีมีมติ

มาตรา ๗ ให้โอนกิจการและอำนาจหน้าที่ของสำนักนายกรัฐมนตรี ในส่วนของสำนักงบประมาณ เฉพาะงานที่เกี่ยวกับการกำหนดตำแหน่งลูกจ้างประจำและลูกจ้างชั่วคราว มาเป็นของสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน

ส่วนที่ ๒

กระทรวงการคลัง

มาตรา ๘ ให้โอนบรรดากิจการ อำนาจหน้าที่ ทรัพย์สิน งบประมาณ หนี้ สิทธิ ภาระผูกพัน ข้าราชการ ลูกจ้าง และอัตรากำลังของส่วนราชการในกระทรวงการคลังดังต่อไปนี้ มาเป็นของส่วนราชการที่มีชื่ออย่างเดียวกันใน กระทรวงการคลัง

(๑) สำนักงานปลัดกระทรวง ยกเว้นงบประมาณ หนี้ สิทธิ ภาระผูกพัน ข้าราชการ ลูกจ้าง และอัตรากำลัง เฉพาะที่ใช้ปฏิบัติงานของสำนักบริหารหนี้สาธารณะที่โอนไปเป็นของสำนักงานบริหารหนี้สาธารณะ กระทรวงการคลัง และ สำนักวิจัยสภาพและหลักทรัพย์ของรัฐ ที่โอนไปเป็นของสำนักงานคณะกรรมการนโยบายรัฐวิสาหกิจ กระทรวงการคลัง

- (๒) กรมธนารักษ์
- (๓) กรมบัญชีกลาง ยกเว้น
 - (ก) สำนักวิจัยสภาพและหลักทรัพย์ของรัฐ
 - (ข) สำนักการเงินการคลัง เฉพาะ

๑. กลุ่มวิเคราะหหนี้สาธารณะและเงินคงคลัง เฉพาะที่เกี่ยวกับงานเงินกู้ในประเทศและหนี้เงินกู้

ต่างประเทศ

๒. ส่วนหนี้สาธารณะและเงินคงคลัง เฉพาะที่เกี่ยวกับงานเงินกู้ในประเทศและหนี้เงินกู้ต่างประเทศ

- (๔) กรมศุลกากร
- (๕) กรมสรรพสามิต
- (๖) กรมสรรพากร
- (๗) สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง ยกเว้น

(ก) กองนโยบายการเงินและสถาบันการเงิน เฉพาะที่เกี่ยวกับงานนโยบายป้องปรามอาชญากรรม

เศรษฐกิจการเงิน

- (ข) กองนโยบายเงินกู้
- (ค) ศูนย์ข้อมูลและประมวลผล

มาตรา ๙ ให้โอนบรรดากิจการ อำนาจหน้าที่ ทรัพย์สิน งบประมาณ หนี้ สิทธิ ภาระผูกพัน ข้าราชการ ลูกจ้าง และอัตรากำลังของกระทรวงการคลัง ในส่วนของสำนักงานเลขาธิการรัฐมนตรี มาเป็นของสำนักงานรัฐมนตรี กระทรวงการคลัง

มาตรา ๑๐ ให้โอนบรรดากิจการ อำนาจหน้าที่ ทรัพย์สิน งบประมาณ หนี้ สิทธิ ภาระผูกพัน ข้าราชการ ลูกจ้าง และอัตรากำลังของกระทรวงการคลัง ในส่วนของสำนักงานเศรษฐกิจการคลัง เฉพาะที่เกี่ยวกับส่วนราชการดังต่อไปนี้ มาเป็นของสำนักงานปลัดกระทรวงการคลัง

(๑) กองนโยบายการเงินและสถาบันการเงิน เฉพาะที่เกี่ยวกับงานนโยบายป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมเศรษฐกิจ การเงิน

(๒) ศูนย์ข้อมูลและประมวลผล

มาตรา ๑๑ ให้โอนบรรดากิจการ อำนาจหน้าที่ ทรัพย์สิน งบประมาณ หนี้ สิทธิ ภาระผูกพัน ข้าราชการ ลูกจ้าง และอัตรากำลังของกระทรวงมหาดไทย ในส่วนของกรมที่ดิน เฉพาะที่เกี่ยวกับสำนักประเมินราคาทรัพย์สิน มาเป็นของกรมธนารักษ์ กระทรวงการคลัง

มาตรา ๑๒ ให้โอนบรรดากิจการ อำนาจหน้าที่ ทรัพย์สิน งบประมาณ หนี้ สิทธิ ภาระผูกพัน ข้าราชการ ลูกจ้าง และอัตรากำลังของสำนักนายกรัฐมนตรี ในส่วนของสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี เฉพาะที่เกี่ยวกับงานระเบียบพัสดุ ในสำนักกฎหมายและระเบียบกลาง มาเป็นของกรมบัญชีกลาง กระทรวงการคลัง

มาตรา ๑๓ ให้โอนงบประมาณ หนี้ สิทธิ ภาระผูกพัน ข้าราชการ ลูกจ้าง และอัตรากำลังของกระทรวงการคลัง ในส่วนของสำนักงานปลัดกระทรวงการคลัง เฉพาะที่ใช้ปฏิบัติงานของสำนักวิจัยสภาพและหลักทรัพย์ของรัฐ มาเป็นของสำนักงานคณะกรรมการนโยบายรัฐวิสาหกิจ กระทรวงการคลัง

มาตรา ๑๔ ให้โอนบรรดากิจการ อำนาจหน้าที่ ทรัพย์สิน งบประมาณ หนี้ สิทธิ ภาระผูกพัน ข้าราชการ ลูกจ้าง และอัตรากำลังของกระทรวงการคลัง ในส่วนของกรมบัญชีกลาง เฉพาะที่เกี่ยวกับสำนักวิจัยสภาพและหลักทรัพย์ของรัฐ มาเป็นของสำนักงานคณะกรรมการนโยบายรัฐวิสาหกิจ กระทรวงการคลัง

มาตรา ๑๕ ให้โอนงบประมาณ หนี้ สิทธิ ภาระผูกพัน ข้าราชการ ลูกจ้าง และอัตรากำลังของกระทรวงการคลัง ในส่วนของสำนักงานปลัดกระทรวงการคลัง เฉพาะที่ใช้ปฏิบัติงานของสำนักบริหารหนี้สาธารณะ มาเป็นของสำนักงานบริหารหนี้สาธารณะ กระทรวงการคลัง

มาตรา ๑๖ ให้โอนบรรดากิจการ อำนาจหน้าที่ ทรัพย์สิน งบประมาณ หนี้ สิทธิ ภาระผูกพัน ข้าราชการ ลูกจ้าง และอัตรากำลังของกระทรวงการคลัง เฉพาะที่เกี่ยวกับส่วนราชการดังต่อไปนี้มาเป็นของสำนักงานบริหารหนี้สาธารณะ กระทรวงการคลัง

(๑) กรมบัญชีกลาง ในส่วนของสำนักการเงินการคลัง เฉพาะ

(ก) กลุ่มวิเคราะห์หนี้สาธารณะและเงินคงคลัง เฉพาะที่เกี่ยวกับงานเงินกู้ในประเทศและหนี้เงินกู้ต่างประเทศ

(ข) ส่วนหนี้สาธารณะและเงินคงคลัง เฉพาะที่เกี่ยวกับงานเงินกู้ในประเทศและหนี้เงินกู้ต่างประเทศ

(๒) สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง ในส่วนของกองนโยบายเงินกู้

ส่วนที่ ๓

กระทรวงการต่างประเทศ

มาตรา ๑๗ ให้โอนบรรดากิจการ อำนาจหน้าที่ ทรัพย์สิน งบประมาณ หนี้ สิทธิ ภาระผูกพัน ข้าราชการ ลูกจ้าง และอัตรากำลังของส่วนราชการในกระทรวงการต่างประเทศดังต่อไปนี้ มาเป็นส่วนราชการที่มีชื่ออย่างเดียวกันใน กระทรวงการต่างประเทศ

- (๑) สำนักงานปลัดกระทรวง
- (๒) กรมการกงสุล
- (๓) กรมพิธีการทูต
- (๔) กรมยุโรป
- (๕) กรมสนธิสัญญาและกฎหมาย
- (๖) กรมสารนิเทศ
- (๗) กรมองค์การระหว่างประเทศ
- (๘) กรมอเมริกาและแปซิฟิกใต้
- (๙) กรมอาเซียน
- (๑๐) กรมเอเชียตะวันออก
- (๑๑) กรมเอเชียใต้ ตะวันออกกลางและแอฟริกา

มาตรา ๑๘ ให้โอนบรรดากิจการ อำนาจหน้าที่ ทรัพย์สิน งบประมาณ หนี้ สิทธิ ภาระผูกพัน ข้าราชการ ลูกจ้าง และอัตรากำลังของกระทรวงการต่างประเทศ ในส่วนของสำนักงานเลขาธิการรัฐมนตรี มาเป็นส่วนราชการที่มีชื่ออย่างเดียวกันในส่วนราชการที่มีชื่ออย่างเดียวกันใน กระทรวงการต่างประเทศ

มาตรา ๑๙ ให้โอนบรรดากิจการ อำนาจหน้าที่ ทรัพย์สิน งบประมาณ หนี้ สิทธิ ภาระผูกพัน ข้าราชการ ลูกจ้าง และอัตรากำลังของสำนักงานนายกรัฐมนตรี ในส่วนของกรมวิเทศสหการ เฉพาะที่เกี่ยวข้องกับส่วนราชการดังต่อไปนี้ มาเป็นส่วนราชการที่มีชื่ออย่างเดียวกันในสำนักงานปลัดกระทรวงการต่างประเทศ

- (๑) งานตรวจสอบภายใน
- (๒) สำนักงานเลขานุการกรม เฉพาะ
 - (ก) ฝ่ายนิติการ
 - (ข) ฝ่ายการเจ้าหน้าที่
 - (ค) ฝ่ายการเงินและบัญชี
 - (ง) ฝ่ายพัสดุและยานพาหนะ
- (๓) กองทดสอบและฝึกอบรม
- (๔) กองแผนงาน เฉพาะ
 - (ก) ฝ่ายนโยบายและแผน
 - (ข) ฝ่ายข้อมูล
 - (ค) งานธุรการ

มาตรา ๒๐ ให้โอนบรรดากิจการ อำนาจหน้าที่ ทรัพย์สิน งบประมาณ หนี้ สิทธิ ภาระผูกพัน ข้าราชการ ลูกจ้าง และอัตรากำลังของสำนักงานรัฐมนตรี ในส่วนของกรมวิเทศสหการ ยกเว้นส่วนที่โอนไปเป็นของสำนักงานปลัดกระทรวงการต่างประเทศ มาเป็นของกรมวิเทศสหการ กระทรวงการต่างประเทศ

มาตรา ๒๑ ให้โอนบรรดากิจการ อำนาจหน้าที่ ทรัพย์สิน งบประมาณ หนี้ สิทธิ ภาระผูกพัน ข้าราชการ ลูกจ้าง และอัตรากำลังของกระทรวงการต่างประเทศ ในส่วนของกรมเศรษฐกิจ มาเป็นของกรมเศรษฐกิจระหว่างประเทศ กระทรวงการต่างประเทศ

ส่วนที่ ๔

กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

มาตรา ๒๒ ให้โอนทรัพย์สิน งบประมาณ หนี้ สิทธิ ภาระผูกพัน ข้าราชการ ลูกจ้าง และอัตรากำลังของกระทรวงศึกษาธิการ ในส่วนของกรมพลศึกษา เฉพาะที่เกี่ยวกับส่วนราชการดังต่อไปนี้ มาเป็นของสำนักงานรัฐมนตรี กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

(๑) กองสารวัตรนักเรียน

(๒) สำนักงานกีฬา

ทั้งนี้ ให้โอนบางส่วนตามที่คณะรัฐมนตรีมีมติ

มาตรา ๒๓ ให้โอนทรัพย์สิน งบประมาณ หนี้ สิทธิ ภาระผูกพัน ข้าราชการ ลูกจ้าง และอัตรากำลังของกระทรวงศึกษาธิการ ในส่วนของกรมพลศึกษา เฉพาะที่เกี่ยวกับส่วนราชการดังต่อไปนี้ มาเป็นของสำนักงานปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

(๑) หน่วยตรวจสอบภายใน

(๒) สำนักงานเลขานุการกรม

(๓) กองคลัง

(๔) กองแผนงาน

(๕) กองสารวัตรนักเรียน

(๖) สำนักงานกีฬา

(๗) สำนักพัฒนาการพลศึกษา สุขภาพ และนันทนาการ

กรณีตาม (๒) ถึง (๗) ให้โอนบางส่วนตามที่คณะรัฐมนตรีมีมติ

มาตรา ๒๔ ให้โอนบรรดากิจการ อำนาจหน้าที่ ทรัพย์สิน งบประมาณ หนี้ สิทธิ ภาระผูกพัน ข้าราชการ ลูกจ้าง และอัตรากำลังของกระทรวงศึกษาธิการ ในส่วนของกรมพลศึกษา เฉพาะที่เกี่ยวกับส่วนราชการดังต่อไปนี้ มาเป็นของสำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

(๑) โรงเรียนกีฬา

(๒) วิทยาลัยพลศึกษา

มาตรา ๒๕ ให้โอนทรัพย์สิน งบประมาณ หนี้ สิทธิ ภาระผูกพัน ข้าราชการ ลูกจ้าง และอัตรากำลังของ
กระทรวงศึกษาธิการ ในส่วนของกรมพลศึกษา เฉพาะที่เกี่ยวกับส่วนราชการดังต่อไปนี้ มาเป็นของสำนักงานพัฒนาการศึกษา
และนันทนาการ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

- (๑) ราชการส่วนกลาง
 - (๒) สำนักงานเลขาธิการกรม
 - (๓) กองคลัง
 - (๔) กองแผนงาน
 - (๕) กองสารวัตรนักเรียน
 - (๖) สำนักการศึกษา
 - (๗) สำนักพัฒนาการพลศึกษา สุขภาพ และนันทนาการ
- ทั้งนี้ ให้โอนบางส่วนตามที่คณะรัฐมนตรีมีมติ

มาตรา ๒๖ ให้โอนทรัพย์สิน งบประมาณ หนี้ สิทธิ ภาระผูกพัน ข้าราชการ ลูกจ้าง และอัตรากำลังของ
กระทรวงศึกษาธิการ ในส่วนของกรมพลศึกษา เฉพาะที่เกี่ยวกับส่วนราชการดังต่อไปนี้ มาเป็นของสำนักงานพัฒนาการ
ท่องเที่ยว กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

- (๑) ราชการส่วนกลาง
 - (๒) สำนักงานเลขาธิการกรม
 - (๓) กองคลัง
 - (๔) กองแผนงาน
 - (๕) กองสารวัตรนักเรียน
 - (๖) สำนักการศึกษา
 - (๗) สำนักพัฒนาการพลศึกษา สุขภาพ และนันทนาการ
- ทั้งนี้ ให้โอนบางส่วนตามที่คณะรัฐมนตรีมีมติ

มาตรา ๒๗ ให้โอนบรรดากิจการ อำนาจหน้าที่ ทรัพย์สิน งบประมาณ หนี้ สิทธิ ภาระผูกพัน ข้าราชการ
ลูกจ้าง และอัตรากำลังของสำนักนายกรัฐมนตรี ในส่วนของกรมประชาสัมพันธ์ เฉพาะที่เกี่ยวกับงานส่งเสริมอุตสาหกรรม
ภาพยนตร์ ในสำนักพัฒนานโยบายและแผนการประชาสัมพันธ์ มาเป็นของสำนักงานพัฒนาการท่องเที่ยว กระทรวงการ
ท่องเที่ยวและกีฬา

มาตรา ๒๘ ให้โอนอำนาจหน้าที่ของรัฐมนตรีในการดำเนินการเกี่ยวกับหน่วยงานของรัฐดังต่อไปนี้ มาเป็น
ของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

- (๑) การกีฬาแห่งประเทศไทย
- (๒) การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย

มาตรา ๒๙ นอกจากการโอนอำนาจหน้าที่ที่บัญญัติไว้แจ้งชัดที่อื่น ให้โอนอำนาจหน้าที่ของรัฐมนตรีใน
การดำเนินการเกี่ยวกับกฎหมายดังต่อไปนี้ มาเป็นของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

- (๑) พระราชบัญญัติกีฬามวย พ.ศ. ๒๕๔๒
- (๒) พระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. ๒๕๓๕
- (๓) พระราชบัญญัติสภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๔๔

ส่วนที่ ๕

กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

มาตรา ๓๐ ให้โอนบรรดากิจการ อำนาจหน้าที่ ทรัพย์สิน งบประมาณ หนี้ สิทธิ ภาระผูกพัน ข้าราชการ ลูกจ้าง และอัตรากำลังของกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม ในส่วนของกรมประชาสงเคราะห์ เฉพาะที่เกี่ยวกับส่วนราชการดังต่อไปนี้ มาเป็นของสำนักงานรัฐมนตรี กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

- (๑) สำนักงานเลขานุการกรม เฉพาะที่เกี่ยวกับงานช่วยอำนวยความสะดวกและเลขานุการนักบริหาร
- (๒) กองความมั่นคงแห่งสังคม เฉพาะที่เกี่ยวกับงานธุรการ
- (๓) สถาบันวิจัยชาวเขา เฉพาะที่เกี่ยวกับฝ่ายบริหารทั่วไป

มาตรา ๓๑ ให้โอนทรัพย์สิน งบประมาณ หนี้ สิทธิ ภาระผูกพัน ข้าราชการ ลูกจ้าง และอัตรากำลังของกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม เฉพาะที่เกี่ยวกับส่วนราชการดังต่อไปนี้ มาเป็นของสำนักงานปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ กรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ สำนักงานกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว และสำนักงานส่งเสริมสวัสดิภาพและพิทักษ์เด็ก เยาวชน ผู้ด้อยโอกาส คนพิการ และผู้สูงอายุ กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ แล้วแต่กรณี

- (๑) สำนักงานปลัดกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม เฉพาะที่เกี่ยวกับราชการส่วนกลาง
 - (๒) กรมประชาสงเคราะห์ เฉพาะ
 - (ก) ราชการส่วนกลาง
 - (ข) หน่วยตรวจสอบภายใน
- ทั้งนี้ ให้โอนบางส่วนตามที่คณะรัฐมนตรีมีมติ

มาตรา ๓๒ ให้โอนบรรดากิจการ อำนาจหน้าที่ ทรัพย์สิน งบประมาณ หนี้ สิทธิ ภาระผูกพัน ข้าราชการ ลูกจ้าง และอัตรากำลังของส่วนราชการดังต่อไปนี้ มาเป็นของสำนักงานปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

- (๑) สำนักนายกรัฐมนตรี ในส่วนของสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมและประสานงานเยาวชนแห่งชาติ เฉพาะ
 - (ก) สำนักงานเลขานุการกรม เฉพาะ
 ๑. ฝ่ายการเจ้าหน้าที่
 ๒. ฝ่ายคลัง
 - (ข) กองนโยบายและแผนงานเยาวชน เฉพาะ
 ๑. ฝ่ายนโยบายและแผน
 ๒. ศูนย์ข้อมูลและสถิติ เฉพาะที่เกี่ยวกับงานระบบคอมพิวเตอร์
 - (ค) กองประสานงานเยาวชน เฉพาะ
 ๑. ฝ่ายเผยแพร่ประชาสัมพันธ์
 ๒. ฝ่ายวิเทศสัมพันธ์
 - (ง) กองส่งเสริมและพัฒนาเยาวชน เฉพาะที่เกี่ยวกับงานโสตทัศนศึกษา

(๒) กระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม ในส่วนของกรมประชาสงเคราะห์ เฉพาะ

(ก) สำนักงานเลขานุการกรม ยกเว้นส่วนที่โอนไปเป็นของสำนักงานรัฐมนตรี กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

(ข) กองการเจ้าหน้าที่

(ค) กองคลัง

(ง) กองนิคมสร้างตนเอง เฉพาะที่เกี่ยวข้องกับฝ่ายสินเชื่อ

(จ) กองแบบแผนและสำรวจ เฉพาะที่เกี่ยวข้องกับฝ่ายวิศวกรรมโยธา

(ฉ) กองวิชาการและแผนงาน

(ช) กองสัมมาอาชีพสงเคราะห์ เฉพาะที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มงานวิจัยและพัฒนา

(ซ) กองสงเคราะห์เด็กและบุคคลวัยรุ่น เฉพาะที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มงานวิจัยและพัฒนา

(ฌ) สถาบันวิจัยชาวเขา ยกเว้นฝ่ายบริหารทั่วไป

(ญ) สำนักงานประชาสงเคราะห์จังหวัด

กรณีตาม (๑) (ก) และ (๒) (ข) และ (ค) ให้โอนบางส่วนตามที่คณะรัฐมนตรีมีมติ

มาตรา ๓๓ ให้โอนบรรดากิจการ อำนาจหน้าที่ ทรัพย์สิน งบประมาณ หนี้ สิทธิ ภาระผูกพัน ข้าราชการ ลูกจ้าง และอัตรากำลังของส่วนราชการดังต่อไปนี้ มาเป็นของกรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

(๑) กระทรวงมหาดไทย ในส่วนของกรมการเร่งรัดพัฒนาชนบท เฉพาะที่เกี่ยวข้องกับกองส่งเสริมอาชีพและรายได้ ยกเว้นส่วนที่โอนไปเป็นของกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย กระทรวงมหาดไทย

(๒) กระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม ในส่วนของกรมประชาสงเคราะห์ เฉพาะ

(ก) กองการเจ้าหน้าที่ ยกเว้นส่วนที่โอนไปเป็นของสำนักงานปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

(ข) กองคลัง ยกเว้นส่วนที่โอนไปเป็นของสำนักงานปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

(ค) กองนิคมสร้างตนเอง เฉพาะ

๑. ฝ่ายทะเบียนและหนังสือสำคัญ

๒. ฝ่ายบริหารและจัดทรัพยากรนิคม

(ง) กองบริการชุมชน เฉพาะที่เกี่ยวข้องกับศูนย์รับบริจาคเพื่อการสงเคราะห์ผู้เดือดร้อน

(จ) กองแบบแผนและสำรวจ เฉพาะ

๑. ฝ่ายควบคุมการก่อสร้าง

๒. ฝ่ายวิศวกรรมเครื่องกล

๓. ฝ่ายสำรวจและรังวัด

(ฉ) กองสงเคราะห์ชาวเขา เฉพาะ

๑. ฝ่ายชาวเขาสัมพันธ์

๒. ฝ่ายบริหารทั่วไป

๓. ฝ่ายแผนงานและโครงการ

๔. ฝ่ายพัฒนาชาวเขา

๕. สำนักงานส่งเสริมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมบนที่สูง

(ข) กองสงเคราะห์เด็กและบุคคลวัยรุ่น เฉพาะ

๑. ฝ่ายการสงเคราะห์
๒. ฝ่ายแผนงานและโครงการ เฉพาะที่เกี่ยวกับงานสถิติและทะเบียนประวัติเด็ก
๓. ศูนย์อำนวยการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม

(ซ) กองสงเคราะห์ผู้ประสบภัย เฉพาะที่เกี่ยวกับฝ่ายสังคมสงเคราะห์และฟื้นฟู

(ณ) กองสัมมาอาชีพสงเคราะห์ เฉพาะ

๑. ฝ่ายบริหารทั่วไป
๒. ฝ่ายแผนงานและโครงการ
๓. ฝ่ายสวัสดิการสตรี ยกเว้นส่วนที่โอนไปเป็นของสำนักงานกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว

กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

๔. ฝ่ายส่งเสริมอาชีพ
๕. สถานฝึกอบรมวิชาชีพตัดผม กรมประชาสงเคราะห์
๖. สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองและพัฒนาอาชีพ

(ญ) ศูนย์ปฏิบัติงานช่างภาค

(ฎ) ศูนย์พัฒนานิคมภาค

(ฏ) ศูนย์พัฒนาและสงเคราะห์ชาวเขา

(ฐ) นิคมสร้างตนเอง

(ฑ) สถานสงเคราะห์ของกรมประชาสงเคราะห์

กรณีตาม (๒) (ฉ) ๑. และ ๒. (ณ) ๒. และ ๔. ให้โอนบางส่วนตามที่คณะรัฐมนตรีมีมติ

มาตรา ๓๔ ให้โอนบรรดากิจการ อำนาจหน้าที่ ทรัพย์สิน งบประมาณ หนี้ สิทธิ ภาระผูกพัน พนักงาน ลูกจ้าง และอัตรากำลังของกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม ในส่วนของสำนักงานธนานุเคราะห์ กรมประชาสงเคราะห์ มาเป็นของกรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

มาตรา ๓๕ ให้โอนบรรดากิจการ อำนาจหน้าที่ ทรัพย์สิน งบประมาณ หนี้ สิทธิ ภาระผูกพัน ข้าราชการ ลูกจ้าง และอัตรากำลังของส่วนราชการดังต่อไปนี้ มาเป็นของสำนักงานกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

(๑) สำนักนายกรัฐมนตรี ในส่วนของสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี เฉพาะที่เกี่ยวกับสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมและประสานงานสตรีแห่งชาติ

(๒) กระทรวงมหาดไทย ในส่วนของกรมการพัฒนาชุมชน เฉพาะที่เกี่ยวกับฝ่ายพัฒนาสตรีในกองพัฒนาสตรี เด็ก และเยาวชน

(๓) กระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม ในส่วนของกรมประชาสงเคราะห์ เฉพาะ

(ก) กองความมั่นคงแห่งสังคม ยกเว้นงานธุรการ

(ข) กองนิคมสร้างตนเอง เฉพาะ

๑. ฝ่ายแผนงานและโครงการ
๒. ฝ่ายส่งเสริมอาชีพ
๓. ฝ่ายพัฒนาสังคม

(ค) กองบริการชุมชน เฉพาะ

๑. ฝ่ายบริหารทั่วไป
๒. ฝ่ายพัฒนาและสงเคราะห์ชุมชน
๓. ฝ่ายสงเคราะห์ครอบครัว

(ง) กองสงเคราะห์ชาวเขา ยกเว้นส่วนที่โอนไปเป็นของกรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

(จ) กองสัมมาอาชีพสงเคราะห์ เฉพาะ

๑. ฝ่ายสวัสดิการสตรี เฉพาะที่เกี่ยวกับงานแนะแนวปัญหาและพัฒนาคุณภาพชีวิตสตรี
๒. ฝ่ายแผนงานและโครงการ ยกเว้นส่วนที่โอนไปเป็นของกรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์
๓. ฝ่ายส่งเสริมอาชีพ ยกเว้นส่วนที่โอนไปเป็นของกรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

มาตรา ๓๖ ให้โอนบรรดากิจการ อำนาจหน้าที่ ทรัพย์สิน งบประมาณ หนี้ สิทธิ ภาระผูกพัน ข้าราชการ ลูกจ้าง และอัตรากำลังของส่วนราชการดังต่อไปนี้ มาเป็นของสำนักงานส่งเสริมสวัสดิภาพและพิทักษ์เด็ก เยาวชน ผู้ด้อยโอกาส คนพิการ และผู้สูงอายุ กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

(๑) สำนักนายกรัฐมนตรี ในส่วนของสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมและประสานงานเยาวชนแห่งชาติ

(ก) สำนักงานเลขาธิการกรม ยกเว้นส่วนที่โอนไปเป็นของสำนักงานปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

(ข) กองนโยบายและแผนงานเยาวชน ยกเว้นส่วนที่โอนไปเป็นของสำนักงานปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

(ค) กองประสานงานเยาวชน ยกเว้นส่วนที่โอนไปเป็นของสำนักงานปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

(ง) กองส่งเสริมและพัฒนาเยาวชน ยกเว้นส่วนที่โอนไปเป็นของสำนักงานปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

(๒) กระทรวงมหาดไทย

(ก) กรมการพัฒนาชุมชน ในส่วนของกองพัฒนาสตรี เด็ก และเยาวชน เฉพาะ

๑. ฝ่ายพัฒนาเด็ก
๒. ฝ่ายพัฒนาเยาวชน

(ข) กรมการเร่งรัดพัฒนาชนบท ในส่วนของกองเยาวชนชนบท ยกเว้นส่วนที่โอนไปเป็นของกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย กระทรวงมหาดไทย

(๓) กระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม ในส่วนของกรมประชาสงเคราะห์ เฉพาะ

(ก) กองบริการชุมชน เฉพาะที่เกี่ยวกับฝ่ายหอพัก

(ข) กองแบบแผนและสำรวจ เฉพาะ

๑. ฝ่ายบริหารทั่วไป
๒. ฝ่ายแผนงาน
๓. ฝ่ายสถาปัตยกรรม

- (ค) กองสวัสดิการสงเคราะห์
- (ง) กองสงเคราะห์เด็กและบุคคลวัยรุ่น เฉพาะ
 - ๑. ฝ่ายบริหารทั่วไป
 - ๒. ฝ่ายคุ้มครองสวัสดิภาพเด็ก
 - ๓. ฝ่ายแผนงานและโครงการ ยกเว้นงานสถิติและทะเบียนประวัติเด็ก
 - ๔. ฝ่ายส่งเสริมและพัฒนาเด็ก
- (จ) สำนักงานคณะกรรมการฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการ

มาตรา ๓๗ ให้โอนอำนาจหน้าที่ของรัฐมนตรีในการดำเนินการเกี่ยวกับหน่วยงานของรัฐดังต่อไปนี้ มาเป็นของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

- (๑) การเคหะแห่งชาติ
- (๒) สถาบันพัฒนาองค์กรชุมชน (องค์การมหาชน)

มาตรา ๓๘ นอกจากการโอนอำนาจหน้าที่ที่บัญญัติไว้แจ้งชัดที่อื่น ให้โอนอำนาจหน้าที่ของรัฐมนตรีในการดำเนินการเกี่ยวกับกฎหมายดังต่อไปนี้ มาเป็นของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

- (๑) พระราชบัญญัติการสถาปนากิจสงเคราะห์ พ.ศ. ๒๕๔๕
- (๒) พระราชบัญญัติการฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการ พ.ศ. ๒๕๓๔
- (๓) พระราชบัญญัติการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม พ.ศ. ๒๕๒๒
- (๔) พระราชบัญญัติควบคุมการขอทาน พุทธศักราช ๒๔๘๔
- (๕) พระราชบัญญัติจัดการฝึกและอบรมเด็กบางจำพวก พุทธศักราช ๒๔๗๗
- (๖) พระราชบัญญัติจัดที่ดินเพื่อการครองชีพ พ.ศ. ๒๕๑๑
- (๗) พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. ๒๕๓๙
- (๘) พระราชบัญญัติมาตรการในการป้องกันและปราบปรามการค้าหญิงและเด็ก พ.ศ. ๒๕๔๐
- (๙) พระราชบัญญัติส่งเสริมและประสานงานเยาวชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๒๑
- (๑๐) พระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ. ๒๕๐๗
- (๑๑) ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๙๔ ลงวันที่ ๒๗ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๑๕

ส่วนที่ ๖

กระทรวงเกษตรและสหกรณ์

มาตรา ๓๙ ให้โอนบรรดากิจการ อำนาจหน้าที่ ทรัพย์สิน งบประมาณ หนี้ สิทธิ ภาระผูกพัน ข้าราชการ ลูกจ้าง และอัตรากำลังของส่วนราชการในกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ดังต่อไปนี้ มาเป็นของส่วนราชการที่มีชื่ออย่างเดียวกัน ในกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

- (๑) สำนักงานปลัดกระทรวง ยกเว้น
 - (ก) สำนักงานจัดรูปที่ดินกลาง
 - (ข) สำนักงานพัฒนาสถาบันเกษตรกร เฉพาะ

๑. งานจดทะเบียนสหกรณ์

๒. งานพัฒนาสถาบันเกษตรกร

(๒) กรมชลประทาน ยกเว้น

(ก) โรงพยาบาลชลประทาน

(ข) สำนักชลประทานที่ ๑ - ๑๒ เฉพาะที่เกี่ยวกับงานแนะนำกลุ่มผู้ใช้น้ำของฝ่ายส่งเสริมการใช้น้ำบางส่วนที่โอนไปเป็นของกรมทรัพยากรน้ำ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

(ค) สำนักแผนงานและโครงการ เฉพาะ

๑. กลุ่มงานวิเคราะห์นโยบายและแผน เฉพาะที่เกี่ยวกับงานจัดทำนโยบายและทิศทางการพัฒนาแหล่งน้ำบางส่วนที่โอนไปเป็นของกรมทรัพยากรน้ำ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๒. กลุ่มงานสิ่งแวดล้อม เฉพาะที่เกี่ยวกับงานศึกษาผลกระทบของการก่อสร้างแหล่งน้ำบางส่วนที่โอนไปเป็นของกรมทรัพยากรน้ำ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๓. กลุ่มงานประเมินผล เฉพาะที่เกี่ยวกับงานติดตามประเมินผลโครงการพัฒนาแหล่งน้ำบางส่วนที่โอนไปเป็นของกรมทรัพยากรน้ำ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

(๓) กรมตรวจบัญชีสหกรณ์

(๔) กรมประมง ยกเว้น

(ก) สำนักงานเลขานุการกรม

(ข) กองคลัง

(ค) กองประมงนอกน่านน้ำไทย

(ง) กองประมงน้ำจืด

(จ) กองประมงทะเล เฉพาะ

๑. ศูนย์พัฒนาประมงทะเลทั้ง ๕ ศูนย์ เฉพาะ

๑.๑ กลุ่มประเมินสถานะทรัพยากรและการประมง

๑.๒ กลุ่มสำรวจทรัพยากร

๒. ศูนย์พัฒนาประมงทะเลอ่าวไทยทั้ง ๔ ศูนย์ เฉพาะที่เกี่ยวกับกลุ่มสิ่งแวดล้อมทางการประมง

๓. ศูนย์พัฒนาประมงทะเลอ่าวไทยฝั่งตะวันออก เฉพาะที่เกี่ยวกับสถานีอนุรักษ์พันธุ์เต่าทะเล

(ฉ) กองเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่ง

(ช) กองอนุรักษ์ทรัพยากรประมง เฉพาะ

๑. ฝ่ายบริหารและจัดการทรัพยากรประมง เฉพาะ

๑.๑ กิจการและอำนาจหน้าที่ของงานบริหารทรัพยากร

๑.๒ กิจการและอำนาจหน้าที่ของงานสงวนและคุ้มครองสัตว์น้ำ

๒. ฝ่ายอนุรักษ์ทรัพยากรประมงทะเล

(ซ) สถาบันวิจัยการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่ง

(ฌ) สถาบันวิจัยชีววิทยาและประมงทะเล

(ญ) สถาบันวิจัยประมงน้ำจืด

(ฎ) สำนักงานประมงจังหวัด

(ฏ) สำนักงานประมงอำเภอ เฉพาะที่เกี่ยวกับงานส่งเสริมการประมงน้ำจืดระดับพื้นฐาน

(๕) กรมปศุสัตว์ ยกเว้นงานส่งเสริมการปศุสัตว์ระดับพื้นฐานของสำนักงานปศุสัตว์อำเภอ

(๖) กรมป่าไม้ ยกเว้นบางส่วนของโอนไปเป็นของสำนักงานปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม กรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง และกรมอุทยานแห่งชาติสัตว์ป่าและพันธุ์พืช กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

(๗) กรมพัฒนาที่ดิน ยกเว้น

(ก) กองวางแผนการใช้ที่ดิน เฉพาะที่เกี่ยวกับงานวางแผนการใช้ที่ดินชายทะเลของกลุ่มวางแผนการใช้ที่ดิน

(ข) กองอนุรักษ์ดินและน้ำ เฉพาะที่เกี่ยวกับกลุ่มอุทกวิทยาลุ่มน้ำ

(๘) กรมวิชาการเกษตร

(๙) กรมส่งเสริมการเกษตร ยกเว้นกองพัฒนาการบริหารงานเกษตร เฉพาะที่เกี่ยวกับงานส่งเสริมการจัดตั้งกลุ่มเกษตรกรที่เป็นนิติบุคคล

(๑๐) กรมส่งเสริมสหกรณ์

(๑๑) สำนักงานการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม ยกเว้นกองจัดการปฏิรูปที่ดิน เฉพาะที่เกี่ยวกับงานส่งเสริมพัฒนาอาชีพเกษตรกร

(๑๒) สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร

กรณีตาม (๔) (ก) (ข) (ค) (ง) (จ) ๑.๑ ๑.๒ และ ๒. (ฉ) (ช) ๒. (ซ) (ญ) และ (ฎ) เฉพาะที่โอนไปเป็นของกรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

มาตรา ๔๐ ให้โอนบรรดากิจการ อำนาจหน้าที่ ทรัพย์สิน งบประมาณ หนี้ สิทธิ ภาระผูกพัน ข้าราชการ ลูกจ้าง และอัตรากำลังของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ในส่วนของสำนักงานเลขานุการรัฐมนตรี มาเป็นของสำนักงานรัฐมนตรี กระทรวงเกษตรและสหกรณ์

มาตรา ๔๑ ให้โอนบรรดากิจการ อำนาจหน้าที่ ทรัพย์สิน งบประมาณ หนี้ สิทธิ ภาระผูกพัน ข้าราชการ ลูกจ้าง และอัตรากำลังของสำนักนายกรัฐมนตรี ในส่วนของสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี เฉพาะที่เกี่ยวกับงานช่วยเหลือเกษตรกรและผู้ยากจนในสำนักงานกลางช่วยเหลือเกษตรกรและแก้ไขปัญหาการบุกรุกที่ดินของรัฐ มาเป็นของสำนักงานปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

มาตรา ๔๒ ให้โอนบรรดากิจการ อำนาจหน้าที่ ทรัพย์สิน งบประมาณ หนี้ สิทธิ ภาระผูกพัน ข้าราชการ ลูกจ้าง และอัตรากำลัง เฉพาะที่เกี่ยวกับส่วนราชการดังต่อไปนี้ มาเป็นของกรมชลประทาน กระทรวงเกษตรและสหกรณ์

(๑) สำนักงานปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เฉพาะที่เกี่ยวกับสำนักงานจัดรูปที่ดินกลาง

(๒) กระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม ในส่วนของกรมพัฒนาและส่งเสริมพลังงาน เฉพาะ

(ก) สำนักงานพัฒนาและส่งเสริมพลังงานภูมิภาคที่ ๑-๔ เฉพาะ

๑. ศูนย์บริการโครงการสูบน้ำด้วยไฟฟ้า

๒. งานพัฒนาแหล่งน้ำการเกษตร

(ข) สำนักปฏิบัติการและบำรุงรักษา เฉพาะที่เกี่ยวกับงานจัดตั้งสถานีสูบน้ำด้วยไฟฟ้า

มาตรา ๔๓ ให้โอนกิจการและอำนาจหน้าที่ของกระทรวงมหาดไทย ในส่วนของกรมการปกครอง เฉพาะที่เกี่ยวกับงานโรงฆ่าสัตว์ มาเป็นของกรมปศุสัตว์ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์

มาตรา ๔๔ ให้โอนกิจการและอำนาจหน้าที่ของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เฉพาะที่เกี่ยวกับส่วนราชการ ดังต่อไปนี้ มาเป็นของกรมส่งเสริมการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์

(๑) กรมประมง ในส่วนของสำนักงานประมงอำเภอ เฉพาะที่เกี่ยวกับงานส่งเสริมการประมงน้ำจืดระดับ พื้นฐาน

(๒) กรมปศุสัตว์ ในส่วนของสำนักงานปศุสัตว์อำเภอ เฉพาะที่เกี่ยวกับงานส่งเสริมการปศุสัตว์ระดับพื้นฐาน

(๓) สำนักงานการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม ในส่วนของกองจัดการปฏิรูปที่ดิน เฉพาะที่เกี่ยวกับงาน ส่งเสริมพัฒนาอาชีพเกษตรกร

มาตรา ๔๕ ให้โอนกิจการและอำนาจหน้าที่ของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เฉพาะที่เกี่ยวกับส่วนราชการ ดังต่อไปนี้ มาเป็นของกรมส่งเสริมสหกรณ์ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์

(๑) สำนักงานปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ในส่วนของสำนักงานพัฒนาสถาบันเกษตรกร เฉพาะ

(ก) งานจดทะเบียนสหกรณ์

(ข) งานพัฒนาสถาบันเกษตรกร

(๒) กรมส่งเสริมการเกษตร ในส่วนของกองพัฒนาการบริหารงานเกษตร เฉพาะที่เกี่ยวกับงานส่งเสริม การจัดตั้งกลุ่มเกษตรกรที่เป็นนิติบุคคล

มาตรา ๔๖ ให้โอนบรรดากิจการ อำนาจหน้าที่ ทรัพย์สิน งบประมาณ หนี้ สิทธิ ภาระผูกพัน ข้าราชการ ลูกจ้าง และอัตรากำลังของกระทรวงอุตสาหกรรม ในส่วนของสำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม เฉพาะที่เกี่ยวกับ สำนักงานคณะกรรมการแห่งชาติว่าด้วยมาตรฐานอาหารระหว่างประเทศ มาเป็นของสำนักงานมาตรฐานสินค้าเกษตรและ อาหารแห่งชาติ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ทั้งนี้ การโอนข้าราชการ ลูกจ้าง และอัตรากำลังให้โอนบางส่วนตามที่คณะ รัฐมนตรีมีมติ

มาตรา ๔๗ ให้โอนทรัพย์สิน งบประมาณ หนี้ สิทธิ ภาระผูกพัน ข้าราชการ ลูกจ้าง และอัตรากำลัง เฉพาะที่เกี่ยวกับส่วนราชการดังต่อไปนี้ มาเป็นของสำนักงานมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติ กระทรวงเกษตร และสหกรณ์

(๑) กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เฉพาะ

(ก) กรมวิชาการเกษตร

(ข) กรมประมง

(ค) กรมปศุสัตว์

(ง) กรมส่งเสริมการเกษตร

(๒) กระทรวงอุตสาหกรรม ในส่วนของสำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม เฉพาะที่เกี่ยวกับศูนย์

ทดสอบ

ทั้งนี้ ให้โอนบางส่วนตามที่คณะรัฐมนตรีมีมติ

มาตรา ๔๘ นอกจากการโอนอำนาจหน้าที่ที่บัญญัติไว้ชัดเจนที่อื่นแล้ว ให้โอนอำนาจหน้าที่ของรัฐมนตรี ในการดำเนินการเกี่ยวกับพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๓๕ มาเป็นของรัฐมนตรีว่าการ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์

ส่วนที่ ๗

กระทรวงคมนาคม

มาตรา ๔๙ ให้โอนบรรดากิจการ อำนาจหน้าที่ ทรัพย์สิน งบประมาณ หนี้ สิทธิ ภาระผูกพัน ข้าราชการ ลูกจ้าง และอัตรากำลังของส่วนราชการในกระทรวงคมนาคมดังต่อไปนี้ มาเป็นส่วนราชการที่มีชื่ออย่างเดียวกันใน กระทรวงคมนาคม

(๑) สำนักงานปลัดกระทรวง ยกเว้น

(ก) ราชการส่วนกลางบางส่วนที่โอนไปเป็นของกรมทางหลวงชนบทกระทรวงคมนาคม และสำนักงาน ปลัดกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร

(ข) กองกิจการระหว่างประเทศ เฉพาะที่เกี่ยวกับงานด้านการสื่อสารและการอุดมศึกษา

(ค) สำนักนโยบายและแผนการขนส่งและสื่อสาร ยกเว้นศูนย์สารสนเทศ

(๒) กรมการขนส่งทางบก

(๓) กรมทางหลวง

มาตรา ๕๐ ให้โอนบรรดากิจการ อำนาจหน้าที่ ทรัพย์สิน งบประมาณ หนี้ สิทธิ ภาระผูกพัน ข้าราชการ ลูกจ้าง และอัตรากำลังของกระทรวงคมนาคม ในส่วนของสำนักงานเลขานุการรัฐมนตรี มาเป็นส่วนราชการที่มีชื่ออย่างเดียวกันใน ส่วนราชการที่มีชื่ออย่างเดียวกันใน กระทรวงคมนาคม

มาตรา ๕๑ ให้โอนบรรดากิจการ อำนาจหน้าที่ ทรัพย์สิน งบประมาณ หนี้ สิทธิ ภาระผูกพัน ข้าราชการ ลูกจ้าง และอัตรากำลังของกระทรวงคมนาคม ในส่วนของกรมการบินพาณิชย์ มาเป็นของกรมการขนส่งทางอากาศ กระทรวงคมนาคม

มาตรา ๕๒ ให้โอนบรรดากิจการ อำนาจหน้าที่ ทรัพย์สิน งบประมาณ หนี้ สิทธิ ภาระผูกพัน ข้าราชการ ลูกจ้าง และอัตรากำลังของกระทรวงคมนาคม เฉพาะที่เกี่ยวกับส่วนราชการดังต่อไปนี้ มาเป็นของกรมการขนส่งทางน้ำ และพาณิชยนาวี กระทรวงคมนาคม

(๑) กรมเจ้าท่า

(๒) สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการพาณิชยนาวี เฉพาะ

(ก) ราชการส่วนกลาง

(ข) กงนิติการและการต่างประเทศ

(ค) กองเศรษฐกิจการขนส่งทางทะเล

(ง) ศูนย์ประสานงานการพาณิชยนาวี

กรณีตาม (๒) (ก) ให้โอนบางส่วนตามที่คณะรัฐมนตรีมีมติ

มาตรา ๕๓ ให้โอนบรรดากิจการ อำนาจหน้าที่ ทรัพย์สิน งบประมาณ หนี้ สิทธิ ภาระผูกพัน ข้าราชการ ลูกจ้าง และอัตรากำลังของส่วนราชการดังต่อไปนี้ มาเป็นของสำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและจราจร กระทรวงคมนาคม

- (๑) สำนักนายกรัฐมนตรี ในส่วนของสำนักงานคณะกรรมการจัดระบบการจราจรทางบก
- (๒) กระทรวงคมนาคม เฉพาะ
- (ก) สำนักงานปลัดกระทรวงคมนาคม ในส่วนของสำนักนโยบายและแผนการขนส่งและสื่อสาร ยกเว้น
๑. ส่วนกิจการอวกาศ
 ๒. งานด้านการสื่อสารและการอุดมศึกษา
- (ข) สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการพาณิชย์นาวี เฉพาะ
๑. ราชการส่วนกลาง ยกเว้นส่วนที่โอนไปเป็นของกรมการขนส่งทางน้ำและพาณิชย์นาวี กระทรวงคมนาคม
 ๒. สำนักงานเลขานุการกรม
 ๓. กองวิจัยและวางแผน

มาตรา ๕๔ ให้โอนบรรดากิจการ อำนาจหน้าที่ ทรัพย์สิน งบประมาณ หนี้ สิทธิ ภาระผูกพัน ข้าราชการ ลูกจ้าง และอัตรากำลังของกระทรวงมหาดไทย เฉพาะที่เกี่ยวกับส่วนราชการดังต่อไปนี้ มาเป็นของกรมทางหลวงชนบท กระทรวงคมนาคม

- (๑) กรมการเร่งรัดพัฒนาชนบท เฉพาะ
- (ก) ราชการส่วนกลาง
 - (ข) สำนักงานเลขานุการกรม
 - (ค) กองการเงินและบัญชี
 - (ง) กองการเจ้าหน้าที่
 - (จ) กองการพัสดุและจัดซื้อ
 - (ฉ) กองก่อสร้างทางและโครงสร้าง
 - (ช) กองควบคุมเครื่องจักรกล
 - (ซ) กองบูรณะและซ่อมบำรุง
 - (ฌ) กองเผยแพร่และประชาสัมพันธ์
 - (ญ) กองแผนงานและโครงการ
 - (ฎ) กองฝึกอบรม
 - (ฏ) กองพัฒนาแหล่งน้ำ
 - (ฐ) กองวิจัยและประเมินผล
 - (ฑ) กองโรงงานเครื่องจักรกล
 - (ฒ) กองสำรวจและออกแบบ
 - (ณ) ศูนย์ปฏิบัติการเร่งรัดพัฒนาชนบท
 - (ด) สำนักงานเร่งรัดพัฒนาชนบทจังหวัด

ทั้งนี้ ยกเว้นส่วนที่โอนไปเป็นของกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม หรือกระทรวงมหาดไทย

- (๒) กรมโยธาธิการ เฉพาะ
- (ก) ราชการส่วนกลาง
 - (ข) สำนักงานเลขานุการกรม
 - (ค) กองการเงินและบัญชี

- (ง) กองการเจ้าหน้าที่
- (จ) กองการพัสดุ
- (ฉ) กองควบคุมการก่อสร้าง
- (ช) กองนิติการ
- (ซ) กองพัฒนาน้ำสะอาด
- (ณ) กองแผนงาน
- (ญ) กองพัฒนาบำบัดน้ำ
- (ฎ) กองวิเคราะห์และวิจัย
- (ฏ) กองวิศวกรรมสะพาน
- (ฐ) กองวิศวกรรมสุขาภิบาล
- (ฑ) กองสาธารณสุขสถานและทางหลวงท้องถิ่น
- (ฒ) สำนักงานโยธาธิการจังหวัด

ทั้งนี้ ยกเว้นส่วนที่โอนไปเป็นของกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม กระทรวงพลังงาน หรือ กระทรวงมหาดไทย

กรณีตาม (๑) และ (๒) ให้โอนบางส่วนตามที่คณะรัฐมนตรีมีมติ

มาตรา ๕๕ ให้โอนอำนาจหน้าที่ของรัฐมนตรีในการดำเนินการเกี่ยวกับหน่วยงานของรัฐดังต่อไปนี้ มาเป็นของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม

- (๑) การทางพิเศษแห่งประเทศไทย
- (๒) การรถไฟฟ้ามหานครแห่งประเทศไทย

มาตรา ๕๖ นอกจากการโอนอำนาจหน้าที่ที่บัญญัติไว้แจ้งชัดที่อื่น ให้โอนอำนาจหน้าที่ของรัฐมนตรีในการดำเนินการเกี่ยวกับกฎหมายดังต่อไปนี้ มาเป็นของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม

- (๑) ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๙๐ ลงวันที่ ๒๗ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๑๕
- (๒) พระราชบัญญัติคณะกรรมการจัดระบบการจราจรทางบก พ.ศ. ๒๕๒๑
- (๓) พระราชบัญญัติว่าด้วยการจัดหาสิ่งสาธารณูปโภคเพื่อกิจการขนส่งมวลชน พ.ศ. ๒๕๔๐
- (๔) พระราชบัญญัติการรถไฟฟ้ามหานครแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๔๓

ส่วนที่ ๘

กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

มาตรา ๕๗ ให้โอนบรรดากิจการ อำนาจหน้าที่ ทรัพย์สิน งบประมาณ หนี้ สิทธิ ภาระผูกพัน ข้าราชการ ลูกจ้าง และอัตรากำลังของส่วนราชการดังต่อไปนี้ มาเป็นของสำนักงานรัฐมนตรี กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และสำนักงานปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม แล้วแต่กรณี

(๑) สำนักนายกรัฐมนตรีย ในส่วนของสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี เฉพาะที่เกี่ยวกับงานแก้ไขปัญหาการบุกรุกที่ดินของรัฐในสำนักงานกลางช่วยเหลือเกษตรกร และแก้ไขปัญหาการบุกรุกที่ดินของรัฐ

(๒) กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ในส่วนของกรมป่าไม้ เฉพาะที่เกี่ยวกับฝ่ายสื่อสารในสำนักงานเลขานุการกรม

(๓) กระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม เฉพาะ

(ก) ราชการส่วนกลางของสำนักงานปลัดกระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม

(ข) สำนักงานนโยบายและแผนสิ่งแวดล้อม เฉพาะ

๑. กองสิ่งแวดล้อมต่างประเทศ

๒. สำนักงานสิ่งแวดล้อมภาคที่ ๑ - ๑๒

(๔) กระทรวงสาธารณสุข ในส่วนของกรมอนามัย เฉพาะที่เกี่ยวกับสำนักอนามัยสิ่งแวดล้อม เฉพาะ

(ก) ราชการส่วนกลาง

(ข) ศูนย์อนามัยสิ่งแวดล้อมเขต ๑ - ๑๒ ยกเว้น

๑. กลุ่มงานสุขาภิบาลอาหาร

๒. กลุ่มงานอาชีวอนามัย

๓. กลุ่มงานจัดหาน้ำสะอาด

(๕) กระทรวงอุตสาหกรรม ในส่วนของสำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม เฉพาะที่เกี่ยวกับงานด้าน
น้ำบาดาลของฝ่ายทรัพยากรธรณี ในสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัด

กรณีตาม (๓) (ก) (๔) (ก) ให้โอนบางส่วนตามที่คณะรัฐมนตรีมีมติ

มาตรา ๕๘ ให้โอนงบประมาณและอัตรากำลังของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ในส่วนของกรมชลประทาน
เฉพาะที่เกี่ยวกับส่วนราชการดังต่อไปนี้ มาเป็นของสำนักงานรัฐมนตรี กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และ
สำนักงานปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม แล้วแต่กรณี

(๑) สำนักแผนงานและโครงการ เฉพาะ

(ก) กลุ่มงานวิเคราะห์นโยบายและแผน เฉพาะที่เกี่ยวกับงานจัดทำนโยบายและทิศทางการพัฒนาแหล่งน้ำ

(ข) กลุ่มงานสิ่งแวดล้อม เฉพาะที่เกี่ยวกับงานศึกษาผลกระทบของการก่อสร้างแหล่งน้ำ

(ค) กลุ่มงานประเมินผล เฉพาะที่เกี่ยวกับงานติดตามประเมินผลโครงการพัฒนาแหล่งน้ำ

(๒) สำนักชลประทานที่ ๑ - ๑๒ เฉพาะที่เกี่ยวกับงานแนะนำกลุ่มผู้ใช้น้ำของฝ่ายส่งเสริมการใช้น้ำ

มาตรา ๕๙ ให้โอนบรรดากิจการ อำนาจหน้าที่ ทรัพย์สิน งบประมาณ หนี้ สิทธิ ภาระผูกพัน ข้าราชการ
ลูกจ้าง และอัตรากำลังของส่วนราชการดังต่อไปนี้ มาเป็นของกรมควบคุมมลพิษ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

(๑) กระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม ในส่วนของกรมควบคุมมลพิษ

(๒) กระทรวงสาธารณสุข ในส่วนของกรมอนามัย เฉพาะที่เกี่ยวกับสำนักอนามัยสิ่งแวดล้อม เฉพาะ

(ก) ส่วนเทคโนโลยีสิ่งแวดล้อม

(ข) ส่วนเฝ้าระวังคุณภาพสิ่งแวดล้อม

(ค) ส่วนวิเคราะห์คุณภาพสิ่งแวดล้อม

กรณีตาม (๒) ให้โอนบางส่วนตามที่คณะรัฐมนตรีมีมติ

มาตรา ๖๐ ให้โอนบรรดากิจการ อำนาจหน้าที่ ทรัพย์สิน งบประมาณ หนี้ สิทธิ ภาระผูกพัน ข้าราชการ
ลูกจ้าง และอัตรากำลังของส่วนราชการดังต่อไปนี้ มาเป็นของกรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง กระทรวงทรัพยากร
ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

(๑) สำนักนายกรัฐมนตรี ในส่วนของสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เฉพาะที่เกี่ยวกับงานคณะกรรมการนโยบายและฟื้นฟูทะเลไทย

(๒) กระทรวงเกษตรและสหกรณ์

(ก) กรมประมง เฉพาะ

๑. สถาบันวิจัยชีววิทยาและประมงทะเล

๒. กองอนุรักษ์ทรัพยากรประมง เฉพาะ

๒.๑ ฝ่ายบริหารและจัดการทรัพยากรประมง เฉพาะที่เกี่ยวกับกิจการและอำนาจหน้าที่ของงานบริหารทรัพยากรและงานสงวนและคุ้มครองสัตว์น้ำ

๒.๒ ฝ่ายอนุรักษ์ทรัพยากรประมงทะเล

๓. กองประมงทะเล เฉพาะ

๓.๑ กลุ่มประเมินสภาวะทรัพยากรและการประมง ในศูนย์พัฒนาประมงทะเลทั้ง ๕ ศูนย์ ยกเว้นงบประมาณ ข้าราชการ ลูกจ้าง และอัตรากำลังบางส่วน

๓.๒ กลุ่มสิ่งแวดล้อมทางการประมง ในศูนย์พัฒนาประมงทะเลอ่าวไทยทั้ง ๔ ศูนย์ ยกเว้นงบประมาณ ข้าราชการ ลูกจ้าง และอัตรากำลังบางส่วน

๓.๓ กลุ่มสำรวจทรัพยากร ในศูนย์พัฒนาประมงทะเลทั้ง ๕ ศูนย์

๓.๔ สถานีอนุรักษ์พันธุ์เต่าทะเล ในศูนย์พัฒนาประมงทะเลอ่าวไทยฝั่งตะวันออก

(ข) กรมป่าไม้ เฉพาะ

๑. สำนักวิชาการป่าไม้ เฉพาะที่เกี่ยวกับงานป่าชายเลน และสถานีวิจัยป่าชายเลนจังหวัดระนองของกลุ่มพัฒนาป่าชายเลนและป่าพรุ ในส่วนวิจัยเศรษฐกิจและพัฒนากิจการจัดการป่าไม้

๒. สำนักงานป่าไม้เขต เฉพาะ

๒.๑ ฝ่ายจัดการป่าชายเลน

๒.๒ ฝ่ายอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ เฉพาะที่เกี่ยวกับงานจัดการป่าชายเลน

๓. สำนักอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ เฉพาะที่เกี่ยวกับอุทยานแห่งชาติหมู่เกาะอ่างทอง

(ค) กรมพัฒนาที่ดิน เฉพาะที่เกี่ยวกับงานวางแผนการใช้ที่ดินชายทะเลของกลุ่มงานวางแผนการใช้ที่ดินในกองวางแผนการใช้ที่ดิน

กรณีตาม (๒) (ก) ๒.๒, ๓.๑, ๓.๒ และ ๓.๓ ให้โอนบางส่วนตามที่คณะรัฐมนตรีมีมติ

มาตรา ๖๑ ให้โอนทรัพย์สิน งบประมาณ หนี้ สิทธิ ภาระผูกพัน ข้าราชการ ลูกจ้าง และอัตรากำลังของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ในส่วนของกรมประมง เฉพาะที่เกี่ยวกับส่วนราชการดังต่อไปนี้ มาเป็นของกรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

(๑) สำนักงานเลขานุการกรม

(๒) กองคลัง

(๓) กองประมงนอกน่านน้ำไทย

(๔) กองประมงน้ำจืด

(๕) กองเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่ง

(๖) สถาบันวิจัยการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่ง

(๗) สถาบันวิจัยประมงน้ำจืด

(๘) สำนักงานประมงจังหวัด

ทั้งนี้ ให้โอนบางส่วนตามที่คณะรัฐมนตรีมีมติ

มาตรา ๖๒ ให้โอนบรรดากิจการ อำนาจหน้าที่ ทรัพย์สิน งบประมาณ หนี้ สิทธิ ภาระผูกพัน ข้าราชการ ลูกจ้าง และอัตรากำลังของกระทรวงอุตสาหกรรม ในส่วนของกรมทรัพยากรธรณี เฉพาะที่เกี่ยวข้องกับส่วนราชการดังต่อไปนี้ มาเป็นของกรมทรัพยากรธรณี กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

- (๑) ราชการส่วนกลาง
- (๒) สำนักงานเลขานุการกรม
- (๓) กองการเจ้าหน้าที่
- (๔) กองคลัง
- (๕) กองช่าง
- (๖) กองธรณีวิทยา
- (๗) กองวิเคราะห์
- (๘) กองวิชาการและวางแผน
- (๙) กองเศรษฐธรณีวิทยา
- (๑๐) สำนักงานทรัพยากรธรณีเขต ๒

ทั้งนี้ ยกเว้นส่วนที่โอนไปเป็นของกระทรวงพลังงาน กระทรวงอุตสาหกรรม หรือส่วนราชการอื่นใน กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยให้โอนบางส่วนตามที่คณะรัฐมนตรีมีมติ

มาตรา ๖๓ ให้โอนบรรดากิจการ อำนาจหน้าที่ ทรัพย์สิน งบประมาณ หนี้ สิทธิ ภาระผูกพัน ข้าราชการ ลูกจ้าง และอัตรากำลังของส่วนราชการดังต่อไปนี้ มาเป็นของกรมทรัพยากรน้ำ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

(๑) สำนักนายกรัฐมนตรี ในส่วนของสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี เฉพาะที่เกี่ยวข้องกับสำนักงานคณะกรรมการทรัพยากรน้ำแห่งชาติ

- (๒) กระทรวงเกษตรและสหกรณ์
- (ก) กรมชลประทาน เฉพาะ

๑. สำนักแผนงานและโครงการ เฉพาะ

๑.๑ กลุ่มงานวิเคราะห์นโยบายและแผน เฉพาะที่เกี่ยวข้องกับงานจัดทำนโยบายและทิศทางการพัฒนาแหล่งน้ำ

๑.๒ กลุ่มงานสิ่งแวดล้อม เฉพาะที่เกี่ยวข้องกับงานศึกษาผลกระทบของการก่อสร้างแหล่งน้ำ

๑.๓ กลุ่มงานประเมินผล เฉพาะที่เกี่ยวข้องกับงานติดตามประเมินผลโครงการพัฒนาแหล่งน้ำ

๒. สำนักชลประทานที่ ๑ - ๑๒ เฉพาะที่เกี่ยวข้องกับงานแนะนำกลุ่มผู้ใช้น้ำของฝ่ายส่งเสริมการใช้น้ำ

ทั้งนี้ ยกเว้นส่วนที่โอนไปเป็นของสำนักงานรัฐมนตรี กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และสำนักงานปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

(ข) กรมพัฒนาที่ดิน เฉพาะที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มอุทกวิทยากลุ่มน้ำ ในกองอนุรักษ์ดินและน้ำ

(๓) กระทรวงมหาดไทย

(ก) กรมการเร่งรัดพัฒนาชนบท เฉพาะ

๑. ราชการส่วนกลาง
๒. สำนักงานเลขานุการกรม
๓. กองการเงินและบัญชี
๔. กองการเจ้าหน้าที่

๕. ก่อสร้างทางและโครงสร้าง
๖. กองควบคุมเครื่องจักรกล
๗. กองแผนงานและโครงการ
๘. กองฝึกอบรม
๙. กองพัฒนาแหล่งน้ำ
๑๐. กองโรงงานเครื่องจักรกล
๑๑. กองสำรวจและออกแบบ
๑๒. ศูนย์ปฏิบัติการเร่งรัดพัฒนาชนบท เฉพาะที่เกี่ยวกับงานด้านน้ำ
๑๓. สำนักงานเร่งรัดพัฒนาชนบทจังหวัด เฉพาะที่เกี่ยวกับงานด้านน้ำ

ทั้งนี้ ยกเว้นส่วนที่โอนไปเป็นของกระทรวงคมนาคม กระทรวงมหาดไทย หรือส่วนราชการอื่นของกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

(ข) กรมโยธาธิการ เฉพาะ

๑. ราชการส่วนกลาง
๒. สำนักงานเลขาธิการกรม
๓. กองการเงินและบัญชี
๔. กองการเจ้าหน้าที่
๕. กองการพัสดุ
๖. กองนิติการ
๗. กองแผนงาน
๘. กองพัฒนาน้ำสะอาด
๙. กองวิเคราะห์และวิจัย
๑๐. กองวิศวกรรมสุขาภิบาล
๑๑. สำนักงานโยธาธิการจังหวัด เฉพาะที่เกี่ยวกับงานด้านน้ำ

ทั้งนี้ ยกเว้นส่วนที่โอนไปเป็นของกระทรวงคมนาคม กระทรวงพลังงาน กระทรวงมหาดไทย หรือส่วนราชการอื่นในกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

(๔) กระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม ในส่วนของกรมพัฒนาและส่งเสริมพลังงาน เฉพาะ

- (ก) กองออกแบบ เฉพาะที่เกี่ยวกับงานด้านน้ำ
- (ข) สำนักศึกษา ค้นคว้า และพัฒนาพลังงาน เฉพาะที่เกี่ยวกับงานด้านน้ำและธรณีวิทยา
- (ค) สำนักงานประสานความร่วมมือด้านพลังงาน เฉพาะที่เกี่ยวกับกลุ่มงานพัฒนาลุ่มแม่น้ำโขง
- (ง) สำนักงานพัฒนาและส่งเสริมพลังงานภูมิภาคที่ ๑ - ๔ เฉพาะที่เกี่ยวกับศูนย์สำรวจอุทกวิทยา
- (จ) โครงการโขงชีมูล

(๕) กระทรวงสาธารณสุข ในส่วนของกรมอนามัย เฉพาะ

- (ก) กองประปาชนบท
- (ข) สำนักอนามัยสิ่งแวดล้อม เฉพาะที่เกี่ยวกับกลุ่มงานจัดหาน้ำสะอาด ในศูนย์อนามัยสิ่งแวดล้อม

เขต ๑ - ๑๒

กรณีตาม (๒) (ก) (๓) (๔) และ (๕) (ก) ให้โอนบางส่วนตามที่คณะรัฐมนตรีมีมติ

มาตรา ๖๔ ให้โอนบรรดากิจการ อำนาจหน้าที่ ทรัพย์สิน งบประมาณ หนี้ สิทธิ ภาระผูกพัน ข้าราชการ ลูกจ้าง และอัตรากำลังของส่วนราชการดังต่อไปนี้ มาเป็นของกรมทรัพยากรน้ำบาดาล กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

(๑) กระทรวงมหาดไทย

(ก) กรมการเร่งรัดพัฒนาชนบท เฉพาะ

๑. กองพัฒนาแหล่งน้ำ
๒. กองสำรวจและออกแบบ
๓. ศูนย์ปฏิบัติการเร่งรัดพัฒนาชนบท
๔. สำนักงานเร่งรัดพัฒนาชนบทจังหวัด

ทั้งนี้ ยกเว้นส่วนที่โอนไปเป็นของกระทรวงคมนาคม กระทรวงมหาดไทย หรือส่วนราชการอื่นในกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

(ข) กรมโยธาธิการ เฉพาะ

๑. ราชการส่วนกลาง
๒. กองพัฒนาบ่อบาดาล

ทั้งนี้ ยกเว้นส่วนที่โอนไปเป็นของกระทรวงคมนาคม กระทรวงพลังงาน กระทรวงมหาดไทย หรือส่วนราชการอื่นในกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

(๒) กระทรวงสาธารณสุข ในส่วนของกรมอนามัย เฉพาะที่เกี่ยวกับงานด้านน้ำบาดาลในกองประปาชนบท

(๓) กระทรวงอุตสาหกรรม ในส่วนของกรมทรัพยากรธรณี เฉพาะ

- (ก) ราชการส่วนกลาง
- (ข) สำนักงานเลขานุการกรม
- (ค) กองการเจ้าหน้าที่
- (ง) กองคลัง
- (จ) กองช่าง
- (ฉ) กองเชื้อเพลิงธรรมชาติ
- (ช) กองน้ำบาดาล
- (ซ) กองป้องกันและปราบปราม
- (ณ) กองรังวัด
- (ญ) กองวิเคราะห์
- (ฎ) กองเศรษฐธรณีวิทยา
- (ฏ) กองสัมปทาน

ทั้งนี้ ยกเว้นส่วนที่โอนไปเป็นของกระทรวงพลังงาน กระทรวงอุตสาหกรรม หรือส่วนราชการอื่นในกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

กรณีตาม (๑) (๒) และ (๓) ให้โอนบางส่วนตามที่คณะรัฐมนตรีมีมติ

มาตรา ๖๕ ให้โอนบรรดากิจการ อำนาจหน้าที่ ทรัพย์สิน งบประมาณ หนี้ สิทธิ ภาระผูกพัน ข้าราชการ ลูกจ้าง และอัตรากำลังของกระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม ในส่วนของ กรมส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อม มาเป็นของกรมส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อม กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

มาตรา ๖๖ ให้โอนทรัพย์สิน งบประมาณ หนี้ สิทธิ ภาระผูกพัน ข้าราชการ ลูกจ้าง และอัตรากำลังของ
กระทรวงสาธารณสุข ในส่วนของกรมอนามัย เฉพาะที่เกี่ยวกับส่วนราชการในสำนักอนามัยสิ่งแวดล้อมดังต่อไปนี้ มาเป็น
ของกรมส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อม กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

- (๑) ฝ่ายบริหารงานทั่วไป
 - (๒) ส่วนเทคโนโลยีสิ่งแวดล้อม
 - (๓) ส่วนแผนงานและประเมินผล
 - (๔) ส่วนเฝ้าระวังคุณภาพสิ่งแวดล้อม
 - (๕) ส่วนวิเคราะห์คุณภาพสิ่งแวดล้อม
 - (๖) ส่วนสนับสนุนศูนย์อนามัยสิ่งแวดล้อม
 - (๗) ส่วนอบรมและเผยแพร่
- ทั้งนี้ ให้โอนบางส่วนตามที่คณะรัฐมนตรีมีมติ

มาตรา ๖๗ ให้โอนบรรดากิจการ อำนาจหน้าที่ ทรัพย์สิน งบประมาณ หนี้ สิทธิ ภาระผูกพัน ข้าราชการ
ลูกจ้าง และอัตรากำลังของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ในส่วนของกรมป่าไม้ เฉพาะที่เกี่ยวกับส่วนราชการดังต่อไปนี้
มาเป็นของกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

- (๑) ราชการส่วนกลาง
- (๒) สำนักงานเลขานุการกรม
- (๓) กองการเจ้าหน้าที่
- (๔) กองการอนุญาต
- (๕) กองคลัง
- (๖) กองนิติการ
- (๗) กองแผนงาน
- (๘) กองฝึกอบรม
- (๙) สำนักป้องกันและปราบปราม
- (๑๐) สำนักวิชาการป่าไม้ เฉพาะ
 - (ก) ฝ่ายบริหารทั่วไป
 - (ข) ส่วนวันวัฒนวิจัย
 - (ค) ส่วนวิจัยและพัฒนาสิ่งแวดล้อมป่าไม้
 - (ง) ส่วนวิจัยสัตว์ป่า
 - (จ) ส่วนวิจัยเศรษฐกิจและพัฒนากิจการป่าไม้ เฉพาะที่เกี่ยวกับกลุ่มพัฒนากิจการป่าไม้ และ

ป่าสาธิต

- (ฉ) ส่วนพฤกษศาสตร์ป่าไม้
- (ช) ส่วนวิเคราะห์ทรัพยากรป่าไม้
- (๑๑) สำนักส่งเสริมการปลูกป่า เฉพาะ
 - (ก) ส่วนปลูกป่าภาครัฐ
 - (ข) ส่วนเพาะชำกล้าไม้

- (ค) ศูนย์เพาะชำกล้าไม้ที่ ๓ (จังหวัดยโสธร)
- (ง) ศูนย์เพาะชำกล้าไม้ที่ ๔ (จังหวัดนครราชสีมา)
- (จ) ศูนย์เพาะชำกล้าไม้ที่ ๖ (จังหวัดพัทลุง)
- (ฉ) ศูนย์เพาะชำกล้าไม้ที่ ๘ (จังหวัดเพชรบุรี)
- (ช) ศูนย์เพาะชำกล้าไม้ที่ ๙ (จังหวัดเชียงใหม่)
- (ซ) ศูนย์เพาะชำกล้าไม้ที่ ๑๐ (กรุงเทพมหานคร)

(๑๒) สำนักสารนิเทศ

(๑๓) สำนักอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ

(๑๔) สำนักงานป่าไม้เขต เฉพาะ

(ก) ฝ่ายบริหารทั่วไป

(ข) ฝ่ายจัดการที่ดินป่าไม้

(ค) ฝ่ายอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้

(ง) ฝ่ายส่งเสริมการปลูกและบำรุงป่า เฉพาะที่เกี่ยวกับงานปลูกป่าภาครัฐ

(จ) ฝ่ายเพาะชำกล้าไม้

(ฉ) กลุ่มวิชาการป่าไม้

(๑๕) สำนักงานป่าไม้จังหวัด เฉพาะ

(ก) งานธุรการ

(ข) ฝ่ายป้องกันรักษาป่า

(๑๖) สำนักงานป่าไม้อำเภอ

กรณีตาม (๑) (๒) (๓) (๔) (๕) (๖) (๗) (๘) (๑๐) (ก) (๑๒) และ (๑๕) (ก) ให้โอนบางส่วนตามที่คณะ

รัฐมนตรีมีมติ

มาตรา ๖๘ ให้โอนบรรดากิจการ อำนาจหน้าที่ ทรัพย์สิน งบประมาณ หนี้ สิทธิ ภาระผูกพัน ข้าราชการ ลูกจ้าง และอัตรากำลังของส่วนราชการดังต่อไปนี้ มาเป็นของสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

(๑) กระทรวงมหาดไทย ในส่วนของกรมที่ดิน เฉพาะที่เกี่ยวกับกองงานเลขาธิการคณะกรรมการจัดที่ดินแห่งชาติ

(๒) กระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม ในส่วนของสำนักงานนโยบายและแผนสิ่งแวดล้อม ยกเว้น

(ก) กองสิ่งแวดล้อมต่างประเทศ

(ข) สำนักงานสิ่งแวดล้อมภาคที่ ๑ - ๑๒

มาตรา ๖๙ ให้โอนอำนาจหน้าที่ของรัฐมนตรีในการดำเนินการเกี่ยวกับหน่วยงานของรัฐดังต่อไปนี้ มาเป็นของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

(๑) องค์การจัดการน้ำเสีย

(๒) องค์การสวนพฤกษศาสตร์

(๓) องค์การสวนสัตว์

มาตรา ๗๐ นอกจากการโอนอำนาจหน้าที่ที่บัญญัติไว้แจ้งชัดที่อื่น ให้โอนอำนาจหน้าที่ของรัฐมนตรีในการดำเนินการเกี่ยวกับกฎหมายดังต่อไปนี้ มาเป็นของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

- (๑) พระราชบัญญัติน้ำบาดาล พ.ศ. ๒๕๒๐
- (๒) พระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗
- (๓) พระราชบัญญัติสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า พ.ศ. ๒๕๓๕
- (๔) พระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕
- (๕) พระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๔

ส่วนที่ ๙

กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร

มาตรา ๗๑ ให้โอนงบประมาณ และอัตรากำลังของส่วนราชการดังต่อไปนี้ มาเป็นของสำนักงานรัฐมนตรี กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร หรือสำนักงานปลัดกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร แล้วแต่กรณี

- (๑) สำนักนายกรัฐมนตรี ในส่วนของสำนักงานสถิติแห่งชาติ เฉพาะ
 - (ก) สำนักงานเลขานุการกรม
 - (ข) กองจัดเก็บข้อมูลสถิติ
 - (ค) กองนโยบายและประสานสถิติ
 - (ง) กองปฏิบัติการประมวลผลข้อมูล
 - (จ) กองวิชาการประมวลผลข้อมูล
 - (ฉ) กองวิชาการสถิติ
 - (ช) สำนักงานสถิติจังหวัด
 - (๒) กระทรวงคมนาคม
 - (ก) สำนักงานปลัดกระทรวงคมนาคม เฉพาะที่เกี่ยวข้องกับงานด้านไปรษณีย์
 - (ข) กรมอุตุนิยมวิทยา เฉพาะ
 ๑. กองการศึกษาและวิจัย
 ๒. กองการสื่อสาร
 ๓. กองช่างเครื่องมือ
 ๔. กองตรวจอากาศ
 ๕. กองอุตุนิยมวิทยาอุทก
 ๖. ศูนย์อุตุนิยมวิทยาภาคใต้ฝั่งตะวันออก
 ๗. ศูนย์อุตุนิยมวิทยาภาคเหนือ
- ทั้งนี้ ให้โอนบางส่วนตามที่คณะรัฐมนตรีมีมติ

มาตรา ๗๒ ให้โอนบรรดากิจการ อำนาจหน้าที่ ทรัพย์สิน งบประมาณ หนี้ สิทธิ ภาระผูกพัน ข้าราชการ ลูกจ้าง และอัตรากำลังของกระทรวงคมนาคม ในส่วนของสำนักงานปลัดกระทรวงคมนาคม เฉพาะที่เกี่ยวข้องกับส่วนราชการดังต่อไปนี้ มาเป็นของสำนักงานปลัดกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร

- (๑) ราชการส่วนกลาง
 (๒) กองกิจการระหว่างประเทศ เฉพาะที่เกี่ยวกับงานด้านการสื่อสารและการอุดมศึกษา
 (๓) สำนักนโยบายและแผนการขนส่งและสื่อสาร เฉพาะที่เกี่ยวกับงานด้านการสื่อสารและการอุดมศึกษา
 (๔) สำนักนโยบายและแผนการขนส่งและสื่อสาร เฉพาะที่เกี่ยวกับส่วนกิจการอวกาศ
 กรณีตาม (๑) ให้โอนบางส่วนตามที่คณะรัฐมนตรีมีมติ

มาตรา ๗๓ ให้โอนกิจการและอำนาจหน้าที่ของกระทรวงคมนาคม ในส่วนของกรมไปรษณีย์โทรเลข เฉพาะที่เกี่ยวกับกิจการไปรษณีย์ มาเป็นของสำนักงานปลัดกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร

มาตรา ๗๔ ให้โอนบรรดากิจการ อำนาจหน้าที่ ทรัพย์สิน งบประมาณ หนี้ สิทธิ ภาระผูกพัน ข้าราชการ ลูกจ้าง และอัตรากำลังของกระทรวงคมนาคม ในส่วนของกรมไปรษณีย์โทรเลข ยกเว้นส่วนที่โอนไปเป็นของสำนักงานปลัดกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร มาเป็นของกรมไปรษณีย์โทรเลข กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร

มาตรา ๗๕ ให้โอนบรรดากิจการ อำนาจหน้าที่ ทรัพย์สิน งบประมาณ หนี้ สิทธิ ภาระผูกพัน ข้าราชการ ลูกจ้าง และอัตรากำลังของสำนักนายกรัฐมนตรี ในส่วนของสำนักงานสถิติแห่งชาติ ยกเว้นส่วนที่โอนไปเป็นของสำนักงานรัฐมนตรี กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร และสำนักงานปลัดกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร มาเป็นของสำนักงานสถิติแห่งชาติ กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร

มาตรา ๗๖ ให้โอนบรรดากิจการ อำนาจหน้าที่ ทรัพย์สิน งบประมาณ หนี้ สิทธิ ภาระผูกพัน ข้าราชการ ลูกจ้าง และอัตรากำลังของกระทรวงคมนาคม ในส่วนของกรมอุดมศึกษา ยกเว้นส่วนที่โอนไปเป็นของสำนักงานรัฐมนตรี กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร และสำนักงานปลัดกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร มาเป็นของกรมอุดมศึกษา กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร

มาตรา ๗๗ ให้โอนอำนาจหน้าที่ของรัฐมนตรีในการดำเนินการเกี่ยวกับการสื่อสารแห่งประเทศไทย มาเป็นของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร

มาตรา ๗๘ นอกจากการโอนอำนาจหน้าที่ที่บัญญัติไว้แจ้งชัดที่อื่น ให้โอนอำนาจหน้าที่ของรัฐมนตรีในการดำเนินการเกี่ยวกับกฎหมายดังต่อไปนี้ มาเป็นของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร

- (๑) พระราชบัญญัติวิทยุคมนาคม พ.ศ. ๒๔๙๘
 (๒) พระราชบัญญัติสถิติ พ.ศ. ๒๕๐๘

ส่วนที่ ๑๐ กระทรวงพลังงาน

มาตรา ๗๙ ให้โอนทรัพย์สิน งบประมาณ หนี้ สิทธิ ภาระผูกพัน ข้าราชการลูกจ้าง และอัตรากำลังของส่วนราชการดังต่อไปนี้ มาเป็นของสำนักงานรัฐมนตรี กระทรวงพลังงาน

(๑) กระทรวงมหาดไทย ในส่วนของกรมโยธาธิการ เฉพาะที่เกี่ยวกับกองควบคุมน้ำมันเชื้อเพลิงและก๊าซ

(๒) กระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม ในส่วนของกรมพัฒนาและส่งเสริมพลังงาน เฉพาะที่เกี่ยวกับสำนักปฏิบัติการและบำรุงรักษา

(๓) กระทรวงอุตสาหกรรม ในส่วนของกรมทรัพยากรธรณี เฉพาะที่เกี่ยวกับกองคลัง

ทั้งนี้ ให้โอนบางส่วนตามที่คณะรัฐมนตรีมีมติ

มาตรา ๘๐ ให้โอนทรัพย์สิน งบประมาณ หนี้ สิทธิ ภาระผูกพัน ข้าราชการลูกจ้าง และอัตรากำลังของส่วนราชการดังต่อไปนี้ มาเป็นของสำนักงานปลัดกระทรวงพลังงาน

(๑) กระทรวงมหาดไทย ในส่วนของกรมโยธาธิการ เฉพาะ

- (ก) ราชการส่วนกลาง
- (ข) สำนักงานเลขานุการกรม
- (ค) กองการเงินและบัญชี
- (ง) กองการเจ้าหน้าที่
- (จ) กองการพัสดุ
- (ฉ) กองควบคุมน้ำมันเชื้อเพลิงและก๊าซ
- (ช) กองนิติการ
- (ซ) กองแผนงาน
- (ณ) สำนักงานโยธาธิการจังหวัด

ทั้งนี้ ยกเว้นส่วนที่โอนไปเป็นของกระทรวงคมนาคม กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม กระทรวงมหาดไทย หรือส่วนราชการอื่นในกระทรวงพลังงาน

(๒) กระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม ในส่วนของกรมพัฒนาและส่งเสริมพลังงานเฉพาะ

- (ก) ราชการส่วนกลาง
- (ข) สำนักงานเลขานุการกรม
- (ค) กองคลัง
- (ง) กองแผนงาน
- (จ) กองฝึกอบรม
- (ฉ) กองออกแบบ
- (ช) สำนักกำกับและอนุรักษ์พลังงาน
- (ซ) สำนักปฏิบัติการและบำรุงรักษา
- (ณ) สำนักศึกษาค้นคว้าและพัฒนาพลังงาน
- (ญ) สำนักงานพัฒนาและส่งเสริมพลังงานภูมิภาคที่ ๑ - ๔
- (ฎ) โครงการโฆงซีมูล

(๓) กระทรวงอุตสาหกรรม ในส่วนของกรมทรัพยากรธรณี เฉพาะ

- (ก) ราชการส่วนกลาง
- (ข) สำนักงานเลขานุการกรม
- (ค) กองการเจ้าหน้าที่
- (ง) กองคลัง

(จ) กองเชื้อเพลิงธรรมชาติ

(ฉ) กองสัมปทาน

ทั้งนี้ ยกเว้นส่วนที่โอนไปเป็นของกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม กระทรวงอุตสาหกรรม หรือ ส่วนราชการอื่นในกระทรวงพลังงาน

กรณีตาม (๑) (๒) และ (๓) ให้โอนบางส่วนตามที่คณะรัฐมนตรีมีมติ

มาตรา ๘๑ ให้โอนบรรดากิจการ อำนาจหน้าที่ ทรัพย์สิน งบประมาณ หนี้ สิทธิ ภาระผูกพัน ข้าราชการ ลูกจ้าง และอัตรากำลังของกระทรวงอุตสาหกรรม ในส่วนของกรมทรัพยากรธรณี เฉพาะที่เกี่ยวกับส่วนราชการดังต่อไปนี้ มาเป็นของกรมเชื้อเพลิงธรรมชาติ กระทรวงพลังงาน

(๑) กองเชื้อเพลิงธรรมชาติ

(๒) กองวิเคราะห์ เฉพาะที่เกี่ยวกับฝ่ายวิเคราะห์เชื้อเพลิงธรรมชาติ

กรณีตาม (๑) ให้โอนบางส่วนตามที่คณะรัฐมนตรีมีมติ

มาตรา ๘๒ ให้โอนทรัพย์สิน งบประมาณ หนี้ สิทธิ ภาระผูกพัน ข้าราชการ ลูกจ้าง และอัตรากำลังของ ส่วนราชการดังต่อไปนี้ มาเป็นของกรมเชื้อเพลิงธรรมชาติ กระทรวงพลังงาน

(๑) กระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม ในส่วนของกรมพัฒนาและส่งเสริมพลังงาน เฉพาะ

(ก) สำนักศึกษา ค้นคว้าและพัฒนาพลังงาน

(ข) สำนักปฏิบัติการและบำรุงรักษา

(๒) กระทรวงอุตสาหกรรม ในส่วนของกรมทรัพยากรธรณี เฉพาะ

(ก) ราชการส่วนกลาง

(ข) สำนักงานเลขานุการกรม

(ค) กองการเจ้าหน้าที่

(ง) กองคลัง

(จ) กองช่าง

(ฉ) กองป้องกันและปราบปราม

(ช) กองรังวัด

(ซ) กองเศรษฐธรณีวิทยา

(ณ) กองสิ่งแวดล้อมทรัพยากรธรณี

ทั้งนี้ ยกเว้นส่วนที่โอนไปเป็นของกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม กระทรวงอุตสาหกรรม หรือส่วนราชการ อื่นในกระทรวงพลังงาน

กรณีตาม (๑) และ (๒) ให้โอนบางส่วนตามที่คณะรัฐมนตรีมีมติ

มาตรา ๘๓ ให้โอนบรรดากิจการ อำนาจหน้าที่ ทรัพย์สิน งบประมาณ หนี้ สิทธิ และภาระผูกพันของ ส่วนราชการดังต่อไปนี้ มาเป็นของกรมธุรกิจพลังงาน กระทรวงพลังงาน

(๑) กระทรวงมหาดไทย ในส่วนของกรมโยธาธิการ เฉพาะที่เกี่ยวกับกองควบคุมน้ำมันเชื้อเพลิงและก๊าซ

(๒) สำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม เฉพาะที่เกี่ยวกับฝ่ายตรวจสอบและควบคุม ในกอง อุตสาหกรรมน้ำมัน

มาตรา ๘๕ ให้โอนกิจการและอำนาจหน้าที่ของกระทรวงมหาดไทย ในส่วนของกรมโยธาธิการ เฉพาะที่เกี่ยวกับงานกิจการไฟฟ้าสัมปทานในกองนิติการและกองวิศวกรรมไฟฟ้าและเครื่องกล มาเป็นของ กรมธุรกิจพลังงาน กระทรวงพลังงาน

มาตรา ๘๕ ให้โอนทรัพย์สิน งบประมาณ หนี้ สิทธิ ภาระผูกพัน ข้าราชการลูกจ้าง และอัตรากำลังของ ส่วนราชการดังต่อไปนี้ มาเป็นของกรมธุรกิจพลังงาน กระทรวงพลังงาน

(๑) กระทรวงมหาดไทย ในส่วนของกรมโยธาธิการ เฉพาะ

- (ก) กองควบคุมการก่อสร้าง
- (ข) กองควบคุมน้ำมันเชื้อเพลิงและก๊าซ
- (ค) กองพัฒนาน้ำสะอาด
- (ง) กองพัฒนาบ่อบาดาล
- (จ) กองวิเคราะห์และวิจัย
- (ฉ) กองวิศวกรรมโครงสร้าง
- (ช) กองวิศวกรรมสะพาน
- (ซ) กองวิศวกรรมสุขาภิบาล
- (ฌ) กองสถาปัตยกรรม
- (ญ) กองสาธารณสุขสถานและทางหลวงท้องถิ่น
- (ฎ) สำนักงานคณะกรรมการควบคุมอาคาร
- (ฏ) สำนักงานโยธาธิการจังหวัด

ทั้งนี้ ยกเว้นส่วนที่โอนไปเป็นของกระทรวงคมนาคม กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม กระทรวงมหาดไทย หรือส่วนราชการอื่นในกระทรวงพลังงาน

(๒) กระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม ในส่วนของกรมพัฒนาและส่งเสริมพลังงาน เฉพาะ

- (ก) สำนักศึกษา ค้นคว้าและพัฒนาพลังงาน
- (ข) สำนักปฏิบัติการและบำรุงรักษา

(๓) สำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม เฉพาะที่เกี่ยวกับฝ่ายตรวจสอบและควบคุม ในกองอุตสาหกรรมน้ำมัน

ทั้งนี้ ให้โอนบางส่วนตามที่คณะรัฐมนตรีมีมติ

มาตรา ๘๖ ให้โอนบรรดากิจการ อำนาจหน้าที่ ทรัพย์สิน งบประมาณ หนี้ สิทธิ ภาระผูกพัน ข้าราชการ ลูกจ้าง และอัตรากำลังของกระทรวงพาณิชย์ ในส่วนของกรมทะเบียนการค้า เฉพาะที่เกี่ยวกับสำนักน้ำมันเชื้อเพลิง มาเป็นของกรมธุรกิจพลังงาน กระทรวงพลังงาน

มาตรา ๘๗ ให้โอนบรรดากิจการ อำนาจหน้าที่ ทรัพย์สิน งบประมาณ หนี้ สิทธิ ภาระผูกพัน ข้าราชการ ลูกจ้าง และอัตรากำลังของกระทรวงมหาดไทย ในส่วนของกรมโยธาธิการเฉพาะที่เกี่ยวกับกองวิศวกรรมไฟฟ้าและเครื่องกล มาเป็นของกรมพัฒนาพลังงานทดแทนและอนุรักษ์พลังงาน กระทรวงพลังงาน ทั้งนี้ ให้โอนบางส่วนตามที่คณะรัฐมนตรีมีมติ

มาตรา ๘๘ ให้โอนบรรดากิจการ อำนาจหน้าที่ ทรัพย์สิน งบประมาณ หนี้ สิทธิ ภาระผูกพัน ข้าราชการ ลูกจ้าง และอัตรากำลังของกระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม ในส่วนของ กรมพัฒนาและส่งเสริมพลังงาน ยกเว้นส่วนที่โอนไปเป็นของกรมชลประทาน กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ กรมทรัพยากรน้ำ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม สำนักงานรัฐมนตรี กระทรวงพลังงาน สำนักงานปลัดกระทรวงพลังงาน กรมเชื้อเพลิงธรรมชาติ กระทรวงพลังงาน และกรมธุรกิจพลังงาน กระทรวงพลังงาน มาเป็นของกรมพัฒนาพลังงานทดแทนและอนุรักษ์พลังงาน กระทรวงพลังงาน

มาตรา ๘๙ ให้โอนบรรดากิจการ อำนาจหน้าที่ ทรัพย์สิน งบประมาณ หนี้ สิทธิ ภาระผูกพัน ข้าราชการ ลูกจ้าง และอัตรากำลังของสำนักนายกรัฐมนตรี ในส่วนของสำนักงานคณะกรรมการนโยบายพลังงานแห่งชาติ มาเป็นของสำนักงานนโยบายและแผนพลังงาน กระทรวงพลังงาน

มาตรา ๙๐ ให้โอนอำนาจหน้าที่ของรัฐมนตรีในการดำเนินการเกี่ยวกับหน่วยงานของรัฐดังต่อไปนี้ มาเป็นของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพลังงาน

- (๑) การไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย
- (๒) บริษัท ปตท. จำกัด (มหาชน)

มาตรา ๙๑ นอกจากการโอนอำนาจหน้าที่ที่บัญญัติไว้แจ้งชัดที่อื่น ให้โอนอำนาจหน้าที่ของรัฐมนตรีในการดำเนินการเกี่ยวกับกฎหมายดังต่อไปนี้ มาเป็นของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพลังงาน

- (๑) พระราชบัญญัติการค้าน้ำมันเชื้อเพลิง พ.ศ. ๒๕๔๓
- (๒) พระราชบัญญัติการพัฒนาและส่งเสริมพลังงาน พ.ศ. ๒๕๓๕
- (๓) พระราชบัญญัติการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๑๑
- (๔) พระราชบัญญัติการส่งเสริมการอนุรักษ์พลังงาน พ.ศ. ๒๕๓๕
- (๕) พระราชบัญญัติควบคุมน้ำมันเชื้อเพลิง พ.ศ. ๒๕๔๒
- (๖) พระราชบัญญัติปิโตรเลียม พ.ศ. ๒๕๑๔
- (๗) พระราชบัญญัติปันส่วนน้ำมันเชื้อเพลิง พุทธศักราช ๒๔๘๓
- (๘) พระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดเกี่ยวกับสถานที่ผลิตปิโตรเลียมในทะเล พ.ศ. ๒๕๓๐
- (๙) พระราชบัญญัติส่งเสริมกิจการไฟฟ้า พุทธศักราช ๒๔๘๔
- (๑๐) พระราชบัญญัติองค์กรร่วมไทย-มาเลเซีย พ.ศ. ๒๕๓๓
- (๑๑) ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๘ ลงวันที่ ๒๙ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๑๔
- (๑๒) ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๓๓๑ ลงวันที่ ๑๓ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๑๕

ส่วนที่ ๑๑

กระทรวงพาณิชย์

มาตรา ๙๒ ให้โอนบรรดากิจการ อำนาจหน้าที่ ทรัพย์สิน งบประมาณ หนี้ สิทธิ ภาระผูกพัน ข้าราชการ ลูกจ้าง และอัตรากำลังของส่วนราชการในกระทรวงพาณิชย์ดังต่อไปนี้ มาเป็นของส่วนราชการที่มีชื่ออย่างเดียวกันในกระทรวงพาณิชย์

- (๑) สำนักงานปลัดกระทรวง
- (๒) กรมการค้าต่างประเทศ
- (๓) กรมการค้าภายใน ยกเว้น
 - (ก) สำนักดัชนีเศรษฐกิจการค้า
 - (ข) สำนักส่งเสริมและพัฒนาธุรกิจ ยกเว้นงานส่งเสริมและกำกับดูแลกิจการคลังสินค้า ไฮโล และห้องเย็น
- (๔) กรมการประกันภัย
- (๕) กรมทรัพย์สินทางปัญญา
- (๖) กรมส่งเสริมการส่งออก

มาตรา ๙๓ ให้โอนบรรดากิจการ อำนาจหน้าที่ ทรัพย์สิน งบประมาณ หนี้ สิทธิ ภาระผูกพัน ข้าราชการ ลูกจ้าง และอัตรากำลังของกระทรวงพาณิชย์ ในส่วนของสำนักงานเลขานุการรัฐมนตรี มาเป็นของสำนักงานรัฐมนตรี กระทรวงพาณิชย์

มาตรา ๙๔ ให้โอนบรรดากิจการ อำนาจหน้าที่ ทรัพย์สิน งบประมาณ หนี้ สิทธิ ภาระผูกพัน ข้าราชการ ลูกจ้าง และอัตรากำลังของกระทรวงพาณิชย์ เฉพาะที่เกี่ยวข้องกับส่วนราชการดังต่อไปนี้ มาเป็นของสำนักงานปลัดกระทรวงพาณิชย์

- (๑) กรมการค้าภายใน ในส่วนของสำนักดัชนีเศรษฐกิจการค้า
- (๒) กรมเศรษฐกิจการพาณิชย์ เฉพาะ
 - (ก) ศูนย์สารสนเทศเศรษฐกิจการค้า
 - (ข) สำนักนโยบายเศรษฐกิจระหว่างประเทศ
 - (ค) สำนักวิจัยเศรษฐกิจการค้าระหว่างประเทศ

มาตรา ๙๕ ให้โอนบรรดากิจการ อำนาจหน้าที่ ทรัพย์สิน งบประมาณ หนี้ สิทธิ ภาระผูกพัน ข้าราชการ ลูกจ้าง และอัตรากำลังของกระทรวงพาณิชย์ ในส่วนของกรมทะเบียนการค้า เฉพาะที่เกี่ยวข้องกับสำนักชั่งตวงวัด มาเป็นของกรมการค้าภายใน กระทรวงพาณิชย์

มาตรา ๙๖ ให้โอนบรรดากิจการ อำนาจหน้าที่ ทรัพย์สิน งบประมาณ หนี้ สิทธิ ภาระผูกพัน ข้าราชการ ลูกจ้าง และอัตรากำลังของกระทรวงพาณิชย์ ในส่วนของกรมเศรษฐกิจการพาณิชย์ มาเป็นของกรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศ กระทรวงพาณิชย์ ยกเว้น

- (๑) ศูนย์สารสนเทศเศรษฐกิจการค้า
- (๒) สำนักนโยบายเศรษฐกิจระหว่างประเทศ
- (๓) สำนักวิจัยเศรษฐกิจการค้าระหว่างประเทศ

มาตรา ๙๗ ให้โอนบรรดากิจการ อำนาจหน้าที่ ทรัพย์สิน งบประมาณ หนี้ สิทธิ ภาระผูกพัน ข้าราชการ ลูกจ้าง และอัตรากำลังของกระทรวงพาณิชย์ เฉพาะที่เกี่ยวข้องกับส่วนราชการดังต่อไปนี้ มาเป็นของกรมพัฒนาธุรกิจการค้า กระทรวงพาณิชย์

(๑) กรมการค้าภายใน ในส่วนของสำนักส่งเสริมและพัฒนาธุรกิจ ยกเว้นงานส่งเสริมและกำกับดูแลกิจการคลังสินค้า ไฮโล และห้องเย็น

- (๒) กรมทะเบียนการค้า ยกเว้น
 (ก) สำนักชั่งตวงวัด
 (ข) สำนักน้ำมันเชื้อเพลิง

ส่วนที่ ๑๒
กระทรวงมหาดไทย

มาตรา ๙๘ ให้โอนบรรดากิจการ อำนาจหน้าที่ ทรัพย์สิน งบประมาณ หนี้ สิทธิ ภาระผูกพัน ข้าราชการ ลูกจ้าง และอัตรากำลังของส่วนราชการในกระทรวงมหาดไทยดังต่อไปนี้ มาเป็นส่วนราชการที่มีชื่ออย่างเดียวกันใน กระทรวงมหาดไทย

- (๑) สำนักงานปลัดกระทรวง ยกเว้น
 (ก) กองการข่าว เฉพาะที่เกี่ยวกับงานปฏิบัติการด้านการข่าว งานชนกลุ่มน้อย และงานสัญชาติ
 (ข) กองการต่างประเทศ เฉพาะที่เกี่ยวกับงานความมั่นคงชายแดน
 (ค) สำนักงานจังหวัด เฉพาะที่เกี่ยวกับงานปฏิบัติเกี่ยวกับกิจการผู้อพยพ

(๒) กรมการปกครอง ยกเว้น

- (ก) ราชการส่วนกลาง
 (ข) สำนักงานเลขานุการกรม
 (ค) กองการเจ้าหน้าที่
 (ง) กองคลัง
 (จ) กองป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน
 (ฉ) วิทยาลัยการปกครอง
 (ช) สำนักบริหารการทะเบียน
 (ซ) สำนักบริหารการปกครองท้องถิ่น
 (ฌ) สำนักบริหารการศึกษาท้องถิ่น
 (ญ) สำนักบริหารราชการส่วนท้องถิ่น

(ฎ) ที่ทำการปกครองจังหวัด ที่ทำการปกครองอำเภอ และที่ทำการปกครองกิ่งอำเภอ เฉพาะที่เกี่ยวกับงานบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

(๓) กรมการพัฒนาชุมชน ยกเว้น

- (ก) กองพัฒนาสตรี เด็ก และเยาวชน
 (ข) ศูนย์ช่วยเหลือทางวิชาการพัฒนาชุมชนเขตที่ ๑ - ๙ เฉพาะที่เกี่ยวกับงานบริการด้านการช่าง

พื้นฐาน

(๔) กรมที่ดิน ยกเว้น

- (ก) กองงานเลขาธิการคณะกรรมการจัดที่ดินแห่งชาติ
 (ข) สำนักประเมินราคาทรัพย์สิน

กรณีตาม (๒) (ก) (ข) (ค) (ง) (ฉ) (ช) (ซ) และ (ญ) เฉพาะที่โอนเป็นของกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

มาตรา ๙๙ ให้โอนบรรดากิจการ อำนาจหน้าที่ ทรัพย์สิน งบประมาณ หนี้ สิทธิ ภาระผูกพัน ข้าราชการ ลูกจ้าง และอัตรากำลังของกระทรวงมหาดไทย ในส่วนของสำนักงานเลขาธิการรัฐมนตรี มาเป็นของสำนักงานรัฐมนตรี กระทรวงมหาดไทย

มาตรา ๑๐๐ ให้โอนบรรดากิจการ อำนาจหน้าที่ ทรัพย์สิน งบประมาณ หนี้ สิทธิ ภาระผูกพัน ข้าราชการ ลูกจ้าง และอัตรากำลังของสำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทย เฉพาะที่เกี่ยวกับส่วนราชการดังต่อไปนี้ มาเป็นของกรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย

- (๑) กองการข่าว เฉพาะ
 - (ก) งานปฏิบัติการด้านการข่าว
 - (ข) งานชนกลุ่มน้อย
 - (ค) งานสัญชาติ
- (๒) กองการต่างประเทศ เฉพาะที่เกี่ยวกับงานความมั่นคงชายแดน
- (๓) สำนักงานจังหวัด เฉพาะที่เกี่ยวกับงานปฏิบัติเกี่ยวกับกิจการผู้อพยพ

มาตรา ๑๐๑ ให้โอนบรรดากิจการ อำนาจหน้าที่ ทรัพย์สิน งบประมาณ หนี้ สิทธิ ภาระผูกพัน ข้าราชการ ลูกจ้าง และอัตรากำลัง เฉพาะที่เกี่ยวกับส่วนราชการดังต่อไปนี้ มาเป็นของกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย กระทรวงมหาดไทย

(๑) สำนักนายกรัฐมนตรี ในส่วนของสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี เฉพาะที่เกี่ยวกับสำนักงานคณะกรรมการป้องกันอุบัติเหตุแห่งชาติ

(๒) กระทรวงมหาดไทย เฉพาะ

- (ก) กรมการปกครอง ในส่วนของกองป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน
- (ข) กรมการพัฒนาชุมชน ในส่วนของศูนย์ช่วยเหลือทางวิชาการพัฒนาชุมชนเขตที่ ๑ - ๙ เฉพาะที่เกี่ยวกับงานบริการด้านการช่างพื้นฐาน

- (ค) กรมการเร่งรัดพัฒนาชนบท เฉพาะ
 ๑. ราชการส่วนกลาง
 ๒. สำนักงานเลขาธิการกรม
 ๓. กองการเงินและบัญชี
 ๔. กองการเจ้าหน้าที่
 ๕. กองก่อสร้างทางและโครงสร้าง
 ๖. กองการพัสดุและจัดซื้อ
 ๗. กองควบคุมเครื่องจักรกล
 ๘. กองบูรณะและซ่อมบำรุง
 ๙. กองเผยแพร่และประชาสัมพันธ์
 ๑๐. กองแผนงานและโครงการ
 ๑๑. กองฝึกอบรม
 ๑๒. กองพัฒนาแหล่งน้ำ
 ๑๓. กองเยาวชนชนบท
 ๑๔. กองโรงงานเครื่องจักรกล

๑๕. กองวิจัยและประเมินผล
๑๖. กองส่งเสริมอาชีพและรายได้
๑๗. กองสำรวจและออกแบบ
๑๘. ศูนย์ปฏิบัติการเร่งรัดพัฒนาชนบท
๑๙. สำนักงานเร่งรัดพัฒนาชนบทจังหวัด

ทั้งนี้ ยกเว้นส่วนที่โอนไปเป็นของกระทรวงคมนาคม หรือกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

(๓) กระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม ในส่วนของกรมประชาสงเคราะห์ เฉพาะที่เกี่ยวกับกองสงเคราะห์ผู้ประสบภัย ยกเว้นฝ่ายสังคมสงเคราะห์และฟื้นฟู

กรณีตาม (๒) (ค) ให้โอนบางส่วนตามที่คณะรัฐมนตรีมีมติ

มาตรา ๑๐๒ ให้โอนบรรดากิจการ อำนาจหน้าที่ ทรัพย์สิน งบประมาณ หนี้ สิทธิ ภาระผูกพัน ข้าราชการ ลูกจ้าง และอัตรากำลังของกระทรวงมหาดไทยดังต่อไปนี้ มาเป็นของกรมโยธาธิการและผังเมือง กระทรวงมหาดไทย

- (๑) กรมการผังเมือง
- (๒) กรมโยธาธิการ เฉพาะ
 - (ก) ราชการส่วนกลาง
 - (ข) สำนักงานเลขานุการกรม
 - (ค) กองการเงินและบัญชี
 - (ง) กองการเจ้าหน้าที่
 - (จ) กองการพัสดุ
 - (ฉ) กองควบคุมการก่อสร้าง
 - (ช) กองนิติการ
 - (ซ) กองแผนงาน
 - (ฌ) กองวิเคราะห์และวิจัย
 - (ญ) กองวิศวกรรมโครงสร้าง
 - (ฎ) กองวิศวกรรมไฟฟ้าและเครื่องกล
 - (ฏ) กองวิศวกรรมสุขาภิบาล
 - (ฐ) กองสถาปัตยกรรม
 - (ฑ) สำนักงานคณะกรรมการควบคุมอาคาร
 - (ฒ) สำนักงานโยธาธิการจังหวัด

ทั้งนี้ ยกเว้นส่วนที่โอนไปเป็นของกระทรวงคมนาคม กระทรวงทรัพยากร ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม หรือกระทรวงพลังงาน

กรณีตาม (๒) (ก) (ข) (ค) (ง) (จ) (ฉ) (ช) (ซ) (ฌ) (ญ) (ฎ) (ฏ) และ (ฒ) ให้โอนบางส่วนตามที่คณะรัฐมนตรีมีมติ

มาตรา ๑๐๓ ให้โอนบรรดากิจการ อำนาจหน้าที่ ทรัพย์สิน งบประมาณ หนี้ สิทธิ ภาระผูกพัน ข้าราชการ ลูกจ้าง และอัตรากำลังของกระทรวงมหาดไทย ในส่วนของกรมการปกครอง เฉพาะที่เกี่ยวกับส่วนราชการดังต่อไปนี้ มาเป็นของกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น กระทรวงมหาดไทย

- (๑) สำนักบริหารการศึกษาท้องถิ่น
- (๒) สำนักบริหารราชการส่วนท้องถิ่น

มาตรา ๑๐๔ ให้โอนงบประมาณ หนี้ สิทธิ ภาระผูกพัน ข้าราชการ ลูกจ้าง และอัตรากำลังของกระทรวงมหาดไทย ในส่วนของกรมการปกครอง เฉพาะที่เกี่ยวกับส่วนราชการดังต่อไปนี้ มาเป็นของกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น กระทรวงมหาดไทย

- (๑) ราชการส่วนกลาง
 - (๒) สำนักงานเลขาธิการกรม
 - (๓) กองการเจ้าหน้าที่
 - (๔) กองคลัง
 - (๕) วิทยาลัยการปกครอง
 - (๖) สำนักบริหารการทะเบียน
 - (๗) สำนักบริหารการปกครองท้องถิ่น
 - (๘) ที่ทำการปกครองจังหวัด ที่ทำการปกครองอำเภอ และที่ทำการปกครองกิ่งอำเภอ เฉพาะที่เกี่ยวกับงานบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
- ทั้งนี้ ให้โอนบางส่วนตามที่คณะรัฐมนตรีมีมติ

ส่วนที่ ๑๓

กระทรวงยุติธรรม

มาตรา ๑๐๕ ให้โอนบรรดากิจการ อำนาจหน้าที่ ทรัพย์สิน งบประมาณ หนี้ สิทธิภาระผูกพัน ข้าราชการ ลูกจ้าง และอัตรากำลังของส่วนราชการในกระทรวงยุติธรรมดังต่อไปนี้ มาเป็นของส่วนราชการที่มีชื่ออย่างเดียวกันในกระทรวงยุติธรรม

- (๑) สำนักงานปลัดกระทรวง ยกเว้น
 - (ก) สถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน
 - (ข) สำนักงานช่วยเหลือทางการเงินแก่ผู้เสียหายและจำเลยในคดีอาญา
- (๒) กรมคุมประพฤติ
- (๓) กรมบังคับคดี

มาตรา ๑๐๖ ให้โอนบรรดากิจการ อำนาจหน้าที่ ทรัพย์สิน งบประมาณ หนี้ สิทธิ ภาระผูกพัน ข้าราชการ ลูกจ้าง และอัตรากำลังของกระทรวงยุติธรรม ในส่วนของสำนักงานเลขาธิการรัฐมนตรี มาเป็นของสำนักงานรัฐมนตรี กระทรวงยุติธรรม

มาตรา ๑๐๗ ให้โอนบรรดากิจการ อำนาจหน้าที่ ทรัพย์สิน งบประมาณ หนี้ สิทธิ ภาระผูกพัน ข้าราชการ ลูกจ้าง และอัตรากำลังของส่วนราชการดังต่อไปนี้ มาเป็นของกรมคุมประพฤติ กระทรวงยุติธรรม

- (๑) กระทรวงมหาดไทย ในส่วนของกรมราชทัณฑ์ เฉพาะที่เกี่ยวกับงานการคุมประพฤติในสำนักคุมประพฤติ

(๒) กระทรวงยุติธรรม ในส่วนของสำนักงานปลัดกระทรวงยุติธรรม เฉพาะที่เกี่ยวกับงานการคุมประพฤติ เด็กและเยาวชนตามคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาล ในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน

มาตรา ๑๐๘ ให้โอนบรรดากิจการ อำนาจหน้าที่ ทรัพย์สิน งบประมาณ หนี้ สิทธิ ภาระผูกพัน ข้าราชการ ลูกจ้าง และอัตรากำลังของกระทรวงยุติธรรม ในส่วนของสำนักงานปลัดกระทรวงยุติธรรม เฉพาะที่เกี่ยวกับสำนักงาน ช่วยเหลือทางการเงินแก่ผู้เสียหายและจำเลยในคดีอาญา มาเป็นของกรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ กระทรวงยุติธรรม

มาตรา ๑๐๙ ให้โอนบรรดากิจการ อำนาจหน้าที่ ทรัพย์สิน งบประมาณ หนี้ สิทธิ ภาระผูกพัน ข้าราชการ ลูกจ้าง และอัตรากำลังของกระทรวงยุติธรรม ในส่วนของสำนักงานปลัดกระทรวงยุติธรรม เฉพาะที่เกี่ยวกับสถานพินิจและ คุ้มครองเด็กและเยาวชน ยกเว้นที่โอนไปเป็นของกรมคุมประพฤติ กระทรวงยุติธรรม มาเป็นของกรมพินิจและคุ้มครอง เด็กและเยาวชน กระทรวงยุติธรรม

มาตรา ๑๑๐ ให้โอนบรรดากิจการ อำนาจหน้าที่ ทรัพย์สิน งบประมาณ หนี้ สิทธิ ภาระผูกพัน ข้าราชการ ลูกจ้าง และอัตรากำลังของกระทรวงมหาดไทย ในส่วนของกรมราชทัณฑ์ ยกเว้นส่วนที่โอนไปเป็นของกรมคุมประพฤติ กระทรวงยุติธรรมมาเป็นของกรมราชทัณฑ์ กระทรวงยุติธรรม

มาตรา ๑๑๑ ให้โอนทรัพย์สิน งบประมาณ หนี้ สิทธิ ภาระผูกพัน และอัตรากำลังของสำนักงานตำรวจ แห่งชาติ เฉพาะที่เกี่ยวกับกองบังคับการสืบสวนสอบสวนคดีเศรษฐกิจ มาเป็นของกรมสอบสวนคดีพิเศษ กระทรวงยุติธรรม ทั้งนี้ ให้โอนบางส่วนตามที่คณะรัฐมนตรีมีมติ

มาตรา ๑๑๒ ให้โอนบรรดากิจการ อำนาจหน้าที่ ทรัพย์สิน งบประมาณ หนี้ สิทธิ ภาระผูกพัน ข้าราชการ ลูกจ้าง และอัตรากำลังของสำนักนายกรัฐมนตรียุติธรรม ในส่วนของสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด มาเป็นของสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด กระทรวงยุติธรรม

มาตรา ๑๑๓ นอกจากการโอนอำนาจหน้าที่ที่บัญญัติไว้แจ้งชัดที่อื่น ให้โอนอำนาจหน้าที่ของรัฐมนตรียุติธรรม ในการดำเนินการเกี่ยวกับกฎหมายดังต่อไปนี้ มาเป็นของรัฐมนตรียุติธรรม

- (๑) พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๑๙
- (๒) พระราชบัญญัติมาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๓๔
- (๓) พระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พุทธศักราช ๒๔๗๙
- (๔) พระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติเกี่ยวกับการกักกันตามประมวลกฎหมายอาญา พ.ศ. ๒๕๑๐
- (๕) พระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติเกี่ยวกับการกักขังตามประมวลกฎหมายอาญา พ.ศ. ๒๕๐๖
- (๖) พระราชบัญญัติวินัยข้าราชการกรมราชทัณฑ์ พุทธศักราช ๒๔๘๒

ส่วนที่ ๑๔

กระทรวงแรงงาน

มาตรา ๑๑๔ ให้โอนบรรดากิจการ อำนาจหน้าที่ ทรัพย์สิน งบประมาณ หนี้ สิทธิ ภาระผูกพัน ข้าราชการ ลูกจ้าง และอัตรากำลังของส่วนราชการในกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคมดังต่อไปนี้ มาเป็นของส่วนราชการที่มีชื่อ อย่างเป็นทางการในกระทรวงแรงงาน

(๑) สำนักงานปลัดกระทรวง ยกเว้น

(ก) ราชการส่วนกลางบางส่วน เฉพาะส่วนที่โอนไปเป็นของสำนักงานปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

(ข) กองกฎหมายและข้อพิพาทแรงงาน เฉพาะที่เกี่ยวกับงานสำนักงานคณะกรรมการแรงงานสัมพันธ์และงานสำนักงานผู้ชี้ขาดข้อพิพาทแรงงาน

(๒) กรมการจัดหางาน

(๓) กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน

(๔) กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน ยกเว้นงานของกองทุนผู้รับงานไปทำที่บ้าน

(๕) สำนักงานประกันสังคม

มาตรา ๑๑๕ ให้โอนบรรดากิจการ อำนาจหน้าที่ ทรัพย์สิน งบประมาณ หนี้สิน สิทธิ ภาระผูกพัน ข้าราชการ ลูกจ้าง และอัตรากำลังของกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม ในส่วนของสำนักงานเลขาธิการรัฐมนตรี มาเป็นของสำนักงานรัฐมนตรี กระทรวงแรงงาน

มาตรา ๑๑๖ ให้โอนบรรดากิจการ อำนาจหน้าที่ ทรัพย์สิน งบประมาณ หนี้สิน สิทธิ ภาระผูกพัน ข้าราชการ ลูกจ้าง และอัตรากำลังของสำนักงานปลัดกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม เฉพาะที่เกี่ยวกับงานสำนักงานคณะกรรมการแรงงานสัมพันธ์ และงานสำนักงานผู้ชี้ขาดข้อพิพาทแรงงานในกองกฎหมายและข้อพิพาทแรงงาน มาเป็นของกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน กระทรวงแรงงาน

มาตรา ๑๑๗ ให้โอนกิจการ อำนาจหน้าที่ ทรัพย์สิน งบประมาณ หนี้สิน สิทธิและภาระผูกพันของกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม ในส่วนของกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน เฉพาะที่เกี่ยวกับกองทุนผู้รับงานไปทำที่บ้าน มาเป็นของกรมการจัดหางาน กระทรวงแรงงาน

มาตรา ๑๑๘ นอกจากการโอนอำนาจหน้าที่ที่บัญญัติไว้แจ้งชัดที่อื่น ให้โอนอำนาจหน้าที่ของรัฐมนตรีในการดำเนินการเกี่ยวกับกฎหมายดังต่อไปนี้ มาเป็นของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงาน

(๑) พระราชบัญญัติการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๒๑

(๒) พระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๑

(๓) พระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗

(๔) พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลแรงงานและวิธีพิจารณาคดีแรงงาน พ.ศ. ๒๕๒

(๕) พระราชบัญญัติจัดหางานและคุ้มครองคนหางาน พ.ศ. ๒๕๒๘

(๖) พระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓

(๗) พระราชบัญญัติแรงงานรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์ พ.ศ. ๒๕๔๓

(๘) พระราชบัญญัติแรงงานสัมพันธ์ พ.ศ. ๒๕๑๘

(๙) พระราชบัญญัติสงเคราะห์อาชีพแก่คนไทย พ.ศ. ๒๕๔๙

(๑๐) พระราชบัญญัติส่งเสริมการฝึกอาชีพ พ.ศ. ๒๕๓๗

ส่วนที่ ๑๕

กระทรวงวัฒนธรรม

มาตรา ๑๑๙ ให้โอนบรรดากิจการ อำนาจหน้าที่ ทรัพย์สิน งบประมาณ หนี้ สิทธิ ภาระผูกพัน ข้าราชการ ลูกจ้าง และอัตรากำลังของกระทรวงศึกษาธิการ เฉพาะที่เกี่ยวกับส่วนราชการดังต่อไปนี้ มาเป็นของสำนักงานรัฐมนตรี กระทรวงวัฒนธรรม

- (๑) กรมการศาสนา เฉพาะที่เกี่ยวกับสำนักงานพุทธมณฑล
- (๒) กรมศิลปากร เฉพาะ
 - (ก) สำนักงานเลขานุการกรม
 - (ข) สำนักโบราณคดีและพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ
- (๓) สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ เฉพาะที่เกี่ยวกับกองเอกชนสัมพันธ์
ทั้งนี้ ให้โอนบางส่วนตามที่คณะรัฐมนตรีมีมติ

มาตรา ๑๒๐ ให้โอนบรรดากิจการ อำนาจหน้าที่ ทรัพย์สิน งบประมาณ หนี้ สิทธิ ภาระผูกพัน ข้าราชการ ลูกจ้าง และอัตรากำลังของกระทรวงศึกษาธิการ เฉพาะที่เกี่ยวกับส่วนราชการดังต่อไปนี้ มาเป็นของสำนักงานปลัด กระทรวงวัฒนธรรม

- (๑) สำนักงานปลัดกระทรวง เฉพาะ
 - (ก) กองนิติการ
 - (ข) ราชการบริหารส่วนภูมิภาค ในส่วนของสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดเฉพาะที่เกี่ยวกับฝ่ายส่งเสริม การศาสนาและวัฒนธรรม และสำนักงานศึกษาธิการอำเภอ เฉพาะที่เกี่ยวกับงานส่งเสริมการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม
- (๒) กรมการศาสนา เฉพาะ
 - (ก) หน่วยตรวจสอบภายใน
 - (ข) สำนักงานเลขานุการกรม
 - (ค) กองแผนงาน
 - (ง) กองศาสนศึกษา
- (๓) กรมศิลปากร เฉพาะ
 - (ก) สำนักงานเลขานุการกรม
 - (ข) กองคลัง
 - (ค) กองการเจ้าหน้าที่
 - (ง) กองแผนงาน
 - (จ) สถาบันนาฏดุริยางคศิลป์
 - (ฉ) สถาบันศิลปกรรม
 - (ช) หอสมุดแห่งชาติ
- (๔) สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ เฉพาะ
 - (ก) กองกลาง
 - (ข) กองกองทุนส่งเสริมงานวัฒนธรรม

- (ค) กองนโยบายและแผนวัฒนธรรม
- (ง) กองวัฒนธรรมสัมพันธ์ต่างประเทศ
- (จ) กองเอกชนสัมพันธ์
- (ฉ) สถาบันวัฒนธรรมศึกษา

กรณีตาม (๑) (ก) และ (๒) ถึง (๔) ให้โอนบางส่วนตามที่คณะรัฐมนตรีมีมติ

มาตรา ๑๒๑ ให้โอนบรรดากิจการ อำนาจหน้าที่ ทรัพย์สิน งบประมาณ หนี้ สิทธิ ภาระผูกพัน ข้าราชการ ลูกจ้าง และอัตรากำลังของกระทรวงศึกษาธิการ ในส่วนของกรมการศาสนา ยกเว้นที่โอนไปเป็นของสำนักงานรัฐมนตรี กระทรวงวัฒนธรรม สำนักงานปลัดกระทรวงวัฒนธรรม และสำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ มาเป็นของกรมการศาสนา กระทรวงวัฒนธรรม

ทั้งนี้ ให้โอนบางส่วนตามที่คณะรัฐมนตรีมีมติ

มาตรา ๑๒๒ ให้โอนบรรดากิจการ อำนาจหน้าที่ ทรัพย์สิน งบประมาณ หนี้ สิทธิ ภาระผูกพัน ข้าราชการ ลูกจ้าง และอัตรากำลังของกระทรวงศึกษาธิการ ในส่วนของกรมศิลปากร ยกเว้นที่โอนไปเป็นของสำนักงานรัฐมนตรี กระทรวงวัฒนธรรม และสำนักงานปลัดกระทรวงวัฒนธรรม มาเป็นของกรมศิลปากร กระทรวงวัฒนธรรม

มาตรา ๑๒๓ ให้โอนบรรดากิจการ อำนาจหน้าที่ ทรัพย์สิน งบประมาณ หนี้ สิทธิ ภาระผูกพัน ข้าราชการ ลูกจ้าง และอัตรากำลังของกระทรวงศึกษาธิการ ในส่วนของสำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ ยกเว้นที่โอนไปเป็นของสำนักงานรัฐมนตรี กระทรวงวัฒนธรรม สำนักงานปลัดกระทรวงวัฒนธรรม และสำนักงานศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัย กระทรวงวัฒนธรรม มาเป็นของสำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ กระทรวงวัฒนธรรม

มาตรา ๑๒๔ ให้โอนบรรดากิจการ อำนาจหน้าที่ ทรัพย์สิน งบประมาณ หนี้ สิทธิ ภาระผูกพัน ข้าราชการ ลูกจ้าง และอัตรากำลังของกระทรวงศึกษาธิการ ในส่วนของสำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ เฉพาะสถาบัน วัฒนธรรมศึกษา มาเป็นของสำนักงานศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัย กระทรวงวัฒนธรรม

ทั้งนี้ ให้โอนบางส่วนตามที่คณะรัฐมนตรีมีมติ

มาตรา ๑๒๕ ให้โอนอำนาจหน้าที่ของรัฐมนตรีในการดำเนินการเกี่ยวกับศูนย์มานุษยวิทยาสิรินธร (องค์การมหาชน) มาเป็นของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงวัฒนธรรม

มาตรา ๑๒๖ นอกจากการโอนอำนาจหน้าที่ที่บัญญัติไว้แจ้งชัดที่อื่น ให้โอนอำนาจหน้าที่ของรัฐมนตรีในการดำเนินการเกี่ยวกับกฎหมายดังต่อไปนี้ มาเป็นของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงวัฒนธรรม

- (๑) พระราชบัญญัติการจัดการศึกษาระดับปริญญาตรีในสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ พ.ศ. ๒๕๔๑
- (๒) พระราชบัญญัติการบริหารองค์การศาสนาอิสลาม พ.ศ. ๒๕๔๐
- (๓) พระราชบัญญัติโบราณสถาน โบราณวัตถุ ศิลปวัตถุ และพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๔
- (๔) พระราชบัญญัติวัฒนธรรมแห่งชาติ พุทธศักราช ๒๔๘๕
- (๕) พระราชบัญญัติส่งเสริมกิจการฮัจย์ พ.ศ. ๒๕๒๔
- (๖) พระราชบัญญัติสำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๒๒

ส่วนที่ ๑๖

กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

มาตรา ๑๒๗ ให้โอนบรรดากิจการ อำนาจหน้าที่ ทรัพย์สิน งบประมาณ หนี้ สิทธิ ภาระผูกพัน ข้าราชการ ลูกจ้าง และอัตรากำลังของส่วนราชการในกระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อมดังต่อไปนี้ มาเป็นส่วนราชการที่มีชื่ออย่างเดียวกันในกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

(๑) สำนักงานปลัดกระทรวง ยกเว้นราชการส่วนกลางบางส่วนที่โอนไปเป็นของสำนักงานปลัดกระทรวง ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

(๒) กรมวิทยาศาสตร์บริการ

มาตรา ๑๒๘ ให้โอนบรรดากิจการ อำนาจหน้าที่ ทรัพย์สิน งบประมาณ หนี้ สิทธิ ภาระผูกพัน ข้าราชการ ลูกจ้าง และอัตรากำลังของกระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม ในส่วนของสำนักงานเลขาธิการรัฐมนตรี มาเป็นส่วนราชการรัฐมนตรี กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

มาตรา ๑๒๙ ให้โอนบรรดากิจการ อำนาจหน้าที่ ทรัพย์สิน งบประมาณ หนี้ สิทธิ ภาระผูกพัน ข้าราชการ ลูกจ้าง และอัตรากำลังของกระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม ในส่วนของสำนักงานพลังงานปรมาณูเพื่อสันติ มาเป็นส่วนราชการปรมาณูเพื่อสันติ กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

มาตรา ๑๓๐ ให้โอนอำนาจหน้าที่ของรัฐมนตรีในการดำเนินการเกี่ยวกับหน่วยงานของรัฐดังต่อไปนี้ มาเป็นส่วนราชการกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

- (๑) สถาบันมาตรวิทยาแห่งชาติ
- (๒) สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทย
- (๓) สำนักงานพัฒนาเทคโนโลยีอวกาศและภูมิสารสนเทศ (องค์การมหาชน)
- (๔) สำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ
- (๕) องค์การพิพิธภัณฑ์วิทยาศาสตร์แห่งชาติ

มาตรา ๑๓๑ นอกจากการโอนอำนาจหน้าที่ที่บัญญัติไว้แจ้งชัดที่อื่น ให้โอนอำนาจหน้าที่ของรัฐมนตรี ในการดำเนินการเกี่ยวกับพระราชบัญญัติพลังงานปรมาณูเพื่อสันติ พ.ศ. ๒๕๐๔ มาเป็นส่วนราชการกระทรวง วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

ส่วนที่ ๑๗

กระทรวงศึกษาธิการ

มาตรา ๑๓๒ ให้โอนบรรดากิจการ อำนาจหน้าที่ ทรัพย์สิน งบประมาณ หนี้ สิทธิ ภาระผูกพัน ข้าราชการ ลูกจ้าง และอัตรากำลังของกระทรวงศึกษาธิการ ในส่วนของกรมพลศึกษา เฉพาะส่วนราชการดังต่อไปนี้ มาเป็นส่วนราชการปลัดกระทรวงศึกษาธิการ

- (๑) กองการลูกเสือ
- (๒) กองยุวกาชาด
- (๓) กองสารวัตรนักเรียน ยกเว้นในส่วนที่โอนไปเป็นของกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

ส่วนที่ ๑๘

กระทรวงสาธารณสุข

มาตรา ๑๓๓ ให้โอนบรรดากิจการ อำนาจหน้าที่ ทรัพย์สิน งบประมาณ หนี้ สิทธิ ภาระผูกพัน ข้าราชการ ลูกจ้าง และอัตรากำลังของส่วนราชการในกระทรวงสาธารณสุขดังต่อไปนี้ มาเป็นส่วนราชการที่มีชื่ออย่างเดียวกันใน กระทรวงสาธารณสุข

- (๑) สำนักงานปลัดกระทรวง ยกเว้น
 - (ก) กองการประกอบโรคศิลปะ
 - (ข) กองการพยาบาล
 - (ค) กองช่างบำรุง
 - (ง) กองแบบแผน
 - (จ) กองระบาดวิทยา
 - (ฉ) กองโรงพยาบาลภูมิภาค
 - (ช) กองสาธารณสุขภูมิภาค
 - (ซ) กองสุขศึกษา
 - (ณ) สถาบันการแพทย์แผนไทย
 - (ญ) สำนักงานคณะกรรมการสาธารณสุขมูลฐาน
- (๒) กรมการแพทย์ ยกเว้น
 - (ก) กองประสานการปฏิบัติการบำบัดรักษาผู้ติดยาและสารเสพติด เฉพาะที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มงานพัฒนา งานควบคุมการสูบบุหรี่
 - (ข) สำนักพัฒนาวิชาการแพทย์ เฉพาะที่เกี่ยวข้องกับงานพฤติกรรมและสังคม
 - (ค) สถาบันการแพทย์ด้านอุบัติเหตุและสาธารณสุข
 - (ง) สถาบันประสาทวิทยา เฉพาะที่เกี่ยวข้องกับโรงพยาบาลประสาทสงขลา
 - (จ) ศูนย์ความร่วมมือการแพทย์ไทย - จีน
- (๓) กรมวิทยาศาสตร์การแพทย์
- (๔) กรมสุขภาพจิต
- (๕) กรมอนามัย ยกเว้น
 - (ก) กองประปาชนบท
 - (ข) กองอาชีวอนามัย
 - (ค) สำนักอนามัยสิ่งแวดล้อม เฉพาะ
 - ๑. ส่วนเฝ้าระวังคุณภาพสิ่งแวดล้อม
 - ๒. ส่วนวิเคราะห์คุณภาพสิ่งแวดล้อม
 - ๓. ศูนย์อนามัยสิ่งแวดล้อมเขต ๑ - ๑๒ ยกเว้นกลุ่มงานสุขาภิบาลอาหาร

๔. บางส่วนของส่วนเทคโนโลยีสิ่งแวดล้อม

(๖) สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา

มาตรา ๑๓๔ ให้โอนบรรดากิจการ อำนาจหน้าที่ ทรัพย์สิน งบประมาณ หนี้ สิทธิ ภาระผูกพัน ข้าราชการ ลูกจ้าง และอัตรากำลังของกระทรวงสาธารณสุข ในส่วนของสำนักงานเลขาธิการรัฐมนตรี มาเป็นของสำนักงานรัฐมนตรี กระทรวงสาธารณสุข

มาตรา ๑๓๕ ให้โอนบรรดากิจการ อำนาจหน้าที่ ทรัพย์สิน งบประมาณ หนี้ สิทธิ ภาระผูกพัน ข้าราชการ ลูกจ้าง และอัตรากำลังของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ในส่วนของกรมชลประทาน เฉพาะที่เกี่ยวกับโรงพยาบาลชลประทาน มาเป็นของสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข

มาตรา ๑๓๖ ให้โอนงบประมาณ ข้าราชการ ลูกจ้าง และอัตรากำลังของสำนักนายกรัฐมนตรี ในส่วนของสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี เฉพาะที่เกี่ยวกับงานประสานนโยบายและแผนงานโรคเอดส์ของสำนักนโยบายและแผน มาเป็นของกรมควบคุมโรค กระทรวงสาธารณสุข

มาตรา ๑๓๗ ให้โอนบรรดากิจการ อำนาจหน้าที่ ทรัพย์สิน งบประมาณ หนี้ สิทธิ ภาระผูกพัน ข้าราชการ ลูกจ้าง และอัตรากำลังของกระทรวงสาธารณสุข ในส่วนของกรมควบคุมโรคติดต่อ มาเป็นของกรมควบคุมโรค กระทรวงสาธารณสุข

มาตรา ๑๓๘ ให้โอนบรรดากิจการ อำนาจหน้าที่ ทรัพย์สิน งบประมาณ หนี้ สิทธิ ภาระผูกพัน ข้าราชการ ลูกจ้าง และอัตรากำลังของกระทรวงสาธารณสุข ในส่วนของกรมควบคุมโรคติดต่อ เฉพาะที่เกี่ยวกับโรงพยาบาลโรคติดต่อ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มาเป็นของสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข

มาตรา ๑๓๙ ให้โอนบรรดากิจการ อำนาจหน้าที่ ทรัพย์สิน งบประมาณ หนี้ สิทธิ ภาระผูกพัน ข้าราชการ ลูกจ้าง และอัตรากำลังของกระทรวงสาธารณสุข เฉพาะที่เกี่ยวกับส่วนราชการดังต่อไปนี้ มาเป็นของกรมการแพทย์ กระทรวงสาธารณสุข

(๑) สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข เฉพาะที่เกี่ยวกับกองการพยาบาล

(๒) กรมควบคุมโรคติดต่อ เฉพาะที่เกี่ยวกับโรงพยาบาลโรคทรวงอก

มาตรา ๑๔๐ ให้โอนบรรดากิจการ อำนาจหน้าที่ ทรัพย์สิน งบประมาณ หนี้ สิทธิ ภาระผูกพัน ข้าราชการ ลูกจ้าง และอัตรากำลังของกระทรวงสาธารณสุข เฉพาะที่เกี่ยวกับส่วนราชการดังต่อไปนี้ มาเป็นของกรมควบคุมโรค กระทรวงสาธารณสุข

(๑) สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข เฉพาะที่เกี่ยวกับกองระบาดวิทยา

(๒) กรมการแพทย์ เฉพาะ

(ก) กองประสานการปฏิบัติการบำบัดรักษาผู้ติดยาและสารเสพติดเฉพาะที่เกี่ยวกับกลุ่มงานพัฒนา งานควบคุมการสูบบุหรี่

(ข) สำนักพัฒนาวิชาการแพทย์ เฉพาะที่เกี่ยวกับงานพฤติกรรมและสังคม

(ค) สถาบันการแพทย์ด้านอุบัติเหตุและสาธารณสุข

(๓) กรมอนามัย เฉพาะ

(ก) กองอาชีวอนามัย

(ข) สำนักอนามัยสิ่งแวดล้อม เฉพาะที่เกี่ยวกับกลุ่มงานอาชีวอนามัยของศูนย์อนามัยสิ่งแวดล้อมเขต ๑-๑๒

มาตรา ๑๔๑ ให้โอนบรรดากิจการ อำนาจหน้าที่ ทรัพย์สิน งบประมาณ หนี้ สิทธิ ภาระผูกพัน ข้าราชการ ลูกจ้าง และอัตรากำลังของกระทรวงสาธารณสุข เฉพาะที่เกี่ยวกับส่วนราชการดังต่อไปนี้ มาเป็นของกรมพัฒนาการแพทย์แผนไทยและการแพทย์ทางเลือกกระทรวงสาธารณสุข

(๑) สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข เฉพาะที่เกี่ยวกับสถาบันการแพทย์แผนไทย

(๒) กรมการแพทย์ เฉพาะที่เกี่ยวกับศูนย์ความร่วมมือการแพทย์ไทย - จีน

มาตรา ๑๔๒ ให้โอนทรัพย์สิน งบประมาณ หนี้ สิทธิ ภาระผูกพัน ข้าราชการ ลูกจ้าง และอัตรากำลังของกระทรวงสาธารณสุข ในส่วนของกรมควบคุมโรคติดต่อ เฉพาะที่เกี่ยวกับงานห้องปฏิบัติการโรคเรื้อน ในกองโรคเรื้อน มาเป็นของกรมวิทยาศาสตร์การแพทย์ กระทรวงสาธารณสุข

มาตรา ๑๔๓ ให้โอนบรรดากิจการ อำนาจหน้าที่ ทรัพย์สิน งบประมาณ หนี้ สิทธิ ภาระผูกพัน ข้าราชการ ลูกจ้าง และอัตรากำลังของสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข เฉพาะที่เกี่ยวกับส่วนราชการดังต่อไปนี้ มาเป็นของกรมสนับสนุนบริการสุขภาพ กระทรวงสาธารณสุข

(๑) กองการประกอบโรคศิลปะ

(๒) กองช่างบำรุง

(๓) กองแบบแผน

(๔) กองโรงพยาบาลภูมิภาค

(๕) กองสาธารณสุขภูมิภาค

(๖) กองสุขศึกษา

(๗) สำนักงานคณะกรรมการสาธารณสุขมูลฐาน

มาตรา ๑๔๔ ให้โอนบรรดากิจการ อำนาจหน้าที่ ทรัพย์สิน งบประมาณ หนี้ สิทธิ ภาระผูกพัน ข้าราชการ ลูกจ้าง และอัตรากำลังของกระทรวงสาธารณสุข ในส่วนของกรมการแพทย์ เฉพาะที่เกี่ยวกับโรงพยาบาลประสาทสงขลา ในสถาบันประสาทวิทยา มาเป็นของกรมสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุข

ส่วนที่ ๑๙

กระทรวงอุตสาหกรรม

มาตรา ๑๔๕ ให้โอนบรรดากิจการ อำนาจหน้าที่ ทรัพย์สิน งบประมาณ หนี้ สิทธิ ภาระผูกพัน ข้าราชการ ลูกจ้าง และอัตรากำลังของส่วนราชการในกระทรวงอุตสาหกรรมดังต่อไปนี้ มาเป็นส่วนราชการที่มีชื่ออย่างเดียวกันในกระทรวงอุตสาหกรรม

(๑) สำนักงานปลัดกระทรวง ยกเว้น

(ก) ราชการส่วนกลาง เฉพาะส่วนที่โอนไปเป็นของกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ และส่วนที่โอนไปเป็นของสำนักงานคณะกรรมการอ้อยและน้ำตาลทราย

(ข) กองกลาง เฉพาะส่วนที่โอนไปเป็นของสำนักงานคณะกรรมการอ้อยและน้ำตาลทราย

(ค) กองวิเทศสัมพันธ์ เฉพาะส่วนที่โอนไปเป็นของสำนักงานคณะกรรมการอ้อยและน้ำตาลทราย และส่วนที่โอนไปเป็นของสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม

(ง) กองอุตสาหกรรมน้ำมัน เฉพาะส่วนที่โอนไปเป็นของสำนักงานคณะกรรมการอ้อยและน้ำตาลทราย และส่วนที่โอนไปเป็นของกรมธุรกิจพลังงาน กระทรวงพลังงาน

(จ) สำนักงานคณะกรรมการอ้อยและน้ำตาลทราย เฉพาะส่วนที่โอนไปเป็นของสำนักงานคณะกรรมการอ้อยและน้ำตาลทราย

(๒) กรมโรงงานอุตสาหกรรม

(๓) กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม ยกเว้น

(ก) สำนักบริหารงานส่งเสริมอุตสาหกรรม เฉพาะส่วนที่โอนไปเป็นของสำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม

(ข) สำนักพัฒนาอุตสาหกรรมในครอบครัวและหัตถกรรม เฉพาะส่วนที่โอนไปเป็นของสำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม

(ค) ศูนย์ส่งเสริมอุตสาหกรรม ภาคที่ ๓ เฉพาะส่วนที่โอนไปเป็นของสำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม

(๔) สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม ยกเว้น

(ก) ราชการส่วนกลาง เฉพาะส่วนที่โอนไปเป็นของสำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม

(ข) ศูนย์ทดสอบ เฉพาะส่วนที่โอนไปเป็นของสำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม และส่วนที่โอนไปเป็นของสำนักงานมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

(ค) สำนักงานคณะกรรมการแห่งชาติว่าด้วยมาตรฐานอาหารระหว่างประเทศ เฉพาะส่วนที่โอนไปเป็นของสำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม และส่วนที่โอนไปเป็นของสำนักงานมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

(ง) สำนักบริหารมาตรฐาน ๑ - ๔ เฉพาะส่วนที่โอนไปเป็นของสำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม

(๕) สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม ยกเว้น

(ก) สำนักงานเลขานุการกรม เฉพาะส่วนที่โอนไปเป็นของสำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม และส่วนที่โอนไปเป็นของกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม

(ข) ศูนย์ข้อมูลอุตสาหกรรม เฉพาะส่วนที่โอนไปเป็นของสำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม

มาตรา ๑๔๖ ให้โอนบรรดากิจการ อำนาจหน้าที่ ทรัพย์สิน งบประมาณ หนี้ สิทธิ ภาระผูกพัน ข้าราชการ ลูกจ้าง และอัตรากำลังของกระทรวงอุตสาหกรรม ในส่วนของสำนักงานเลขานุการรัฐมนตรี มาเป็นของสำนักงานรัฐมนตรี กระทรวงอุตสาหกรรม

มาตรา ๑๔๗ ให้โอนบรรดากิจการ อำนาจหน้าที่ ทรัพย์สิน งบประมาณ หนี้ สิทธิ ภาระผูกพัน ข้าราชการ ลูกจ้าง และอัตรากำลังของกระทรวงอุตสาหกรรม ในส่วนของสำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม เฉพาะที่เกี่ยวกับสำนักบริหารมาตรฐาน ๔ มาเป็นของสำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม ทั้งนี้ ให้โอนบางส่วนตามที่คณะรัฐมนตรีมีมติ

มาตรา ๑๔๘ ให้โอนทรัพย์สิน งบประมาณ ข้าราชการ ลูกจ้าง และอัตรากำลัง ของกระทรวงอุตสาหกรรม ดังต่อไปนี้ มาเป็นของสำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม

(๑) กรมทรัพยากรธรณี เฉพาะ

- (ก) ราชการส่วนกลาง
- (ข) กองการเจ้าหน้าที่
- (ค) กองการเหมืองแร่
- (ง) กองช่าง
- (จ) กองน้ำบาดาล
- (ฉ) กองรังวัด
- (ช) กองโลหกรรม
- (ซ) กองวิชาการและวางแผน
- (ณ) กองสัมปทาน

ทั้งนี้ ยกเว้นส่วนที่โอนไปเป็นของกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม กระทรวงพลังงาน หรือ ส่วนราชการอื่นในกระทรวงอุตสาหกรรม

(๒) กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม เฉพาะ

- (ก) สำนักบริหารงานส่งเสริมอุตสาหกรรม
- (ข) สำนักพัฒนาอุตสาหกรรมในครอบครัวและหัตถกรรม
- (ค) ศูนย์ส่งเสริมอุตสาหกรรมภาคที่ ๓

(๓) สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม เฉพาะ

- (ก) ราชการส่วนกลาง
- (ข) ศูนย์ทดสอบ
- (ค) สำนักงานคณะกรรมการแห่งชาติว่าด้วยมาตรฐานอาหารระหว่างประเทศ
- (ง) สำนักบริหารมาตรฐาน ๑ - ๓

(๔) สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม เฉพาะ

- (ก) สำนักงานเลขานุการกรม
- (ข) ศูนย์ข้อมูลอุตสาหกรรม

กรณีตาม (๑) - (๔) ให้โอนบางส่วนตามที่คณะรัฐมนตรีมีมติ

มาตรา ๑๔๙ ให้โอนทรัพย์สิน งบประมาณ ลูกจ้าง และอัตรากำลังของกระทรวงอุตสาหกรรม ในส่วน ของสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม เฉพาะที่เกี่ยวข้องกับสำนักงานเลขานุการกรม มาเป็นของกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม ทั้งนี้ ให้โอนบางส่วนตามที่คณะรัฐมนตรีมีมติ

มาตรา ๑๕๐ ให้โอนทรัพย์สิน งบประมาณ ข้าราชการ ลูกจ้าง และอัตรากำลังของสำนักงานปลัด กระทรวงอุตสาหกรรม เฉพาะที่เกี่ยวข้องกับราชการส่วนกลาง มาเป็นของกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ กระทรวงอุตสาหกรรม ทั้งนี้ ให้โอนบางส่วนตามที่คณะรัฐมนตรีมีมติ

มาตรา ๑๕๑ ให้โอนบรรดากิจการ อำนาจหน้าที่ ทรัพย์สิน งบประมาณ หนี้ สิทธิ ภาระผูกพัน ข้าราชการ ลูกจ้าง และอัตรากำลังของกระทรวงอุตสาหกรรม ในส่วนของกรมทรัพยากรธรณี เฉพาะที่เกี่ยวข้องกับส่วนราชการดังต่อไปนี้ มาเป็นของกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ กระทรวงอุตสาหกรรม

(๑) สำนักงานทรัพยากรธรณีเขต ๑

(๒) สำนักงานทรัพยากรธรณีเขต ๓

มาตรา ๑๕๒ ให้โอนบรรดากิจการ อำนาจหน้าที่ ทรัพย์สิน งบประมาณ หนี้ สิทธิ ภาระผูกพัน ข้าราชการ ลูกจ้าง และอัตรากำลังของกระทรวงอุตสาหกรรม ในส่วนของกรมทรัพยากรธรณี เฉพาะที่เกี่ยวข้องกับส่วนราชการดังต่อไปนี้ มาเป็นของกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ กระทรวงอุตสาหกรรม

(๑) ราชการส่วนกลาง

(๒) สำนักงานเลขานุการกรม

(๓) กองการเจ้าหน้าที่

(๔) กองคลัง

(๕) กองการเหมืองแร่

(๖) กองช่าง

(๗) กองเชื้อเพลิงธรรมชาติ

(๘) กองธรณีวิทยา

(๙) กองป้องกันและปราบปราม

(๑๐) กองรังวัด

(๑๑) กองโลหกรรม

(๑๒) กองวิเคราะห์

(๑๓) กองวิชาการและวางแผน

(๑๔) กองเศรษฐธรณีวิทยา

(๑๕) กองสัมปทาน

(๑๖) กองสิ่งแวดล้อมทรัพยากรธรณี

(๑๗) สำนักงานทรัพยากรธรณีเขต ๒

ทั้งนี้ ยกเว้นส่วนที่โอนไปเป็นของกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมกระทรวงพลังงาน หรือ ส่วนราชการอื่นในกระทรวงอุตสาหกรรม โดยให้โอนบางส่วนตามที่คณะรัฐมนตรีมีมติ

มาตรา ๑๕๓ ให้โอนบรรดากิจการ อำนาจหน้าที่ ทรัพย์สิน งบประมาณ หนี้ สิทธิ ภาระผูกพัน ข้าราชการ ลูกจ้าง และอัตรากำลังของสำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรมเฉพาะที่เกี่ยวข้องกับสำนักงานคณะกรรมการอ้อยและน้ำตาลทราย มาเป็นของสำนักงานคณะกรรมการอ้อยและน้ำตาลทราย กระทรวงอุตสาหกรรม ทั้งนี้ ให้โอนบางส่วนตามที่คณะรัฐมนตรีมีมติ

มาตรา ๑๕๔ ให้โอนทรัพย์สิน งบประมาณ ข้าราชการ ลูกจ้าง และอัตรากำลัง ของกระทรวงอุตสาหกรรม ดังต่อไปนี้ มาเป็นของสำนักงานคณะกรรมการอ้อยและน้ำตาลทราย กระทรวงอุตสาหกรรม

(๑) สำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม เฉพาะ

(ก) ราชการส่วนกลาง

(ข) กองกลาง

- (ค) กองวิเทศสัมพันธ์
 - (ง) กองอุตสาหกรรมน้ำมัน
 - (๒) กรมทรัพยากรธรณี เฉพาะ
 - (ก) ราชการส่วนกลาง
 - (ข) กองป้องกันและปราบปราม
- ทั้งนี้ ให้โอนบางส่วนตามที่คณะรัฐมนตรีมีมติ

มาตรา ๑๕๕ ให้โอนบรรดากิจการ อำนาจหน้าที่ ทรัพย์สิน งบประมาณ หนี้ สิทธิ ภาระผูกพัน ข้าราชการ ลูกจ้าง และอัตรากำลังของสำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรมเฉพาะที่เกี่ยวกับกองวิเทศสัมพันธ์ มาเป็นของสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม ทั้งนี้ ให้โอนบางส่วนตามที่คณะรัฐมนตรีมีมติ

มาตรา ๑๕๖ ให้โอนทรัพย์สิน งบประมาณ ข้าราชการ ลูกจ้าง และอัตรากำลัง ของกระทรวงอุตสาหกรรม ในส่วนของกรมทรัพยากรธรณี เฉพาะที่เกี่ยวกับส่วนราชการดังต่อไปนี้ มาเป็นของสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม

- (๑) กองช่าง
 - (๒) กองวิชาการและวางแผน
- ทั้งนี้ ให้โอนบางส่วนตามที่คณะรัฐมนตรีมีมติ

มาตรา ๑๕๗ ให้โอนบรรดากิจการ อำนาจหน้าที่ ทรัพย์สิน งบประมาณ หนี้ สิทธิ ภาระผูกพัน ข้าราชการ ลูกจ้าง และอัตรากำลังของสำนักนายกรัฐมนตรี ในส่วนของสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน มาเป็นของสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน กระทรวงอุตสาหกรรม

มาตรา ๑๕๘ นอกจากการโอนอำนาจหน้าที่ที่บัญญัติไว้แจ้งชัดที่อื่น ให้โอนอำนาจหน้าที่ของนายกรัฐมนตรี ในการดำเนินการเกี่ยวกับพระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุน พ.ศ. ๒๕๒๐ มาเป็นของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม

ส่วนที่ ๒๐

สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ

มาตรา ๑๕๙ ให้โอนบรรดากิจการ อำนาจหน้าที่ ทรัพย์สิน งบประมาณ หนี้ สิทธิ ภาระผูกพัน ข้าราชการ ลูกจ้าง และอัตรากำลังของกระทรวงศึกษาธิการ ในส่วนของกรมการศาสนา เฉพาะที่เกี่ยวกับส่วนราชการดังต่อไปนี้ มาเป็นของสำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ

- (๑) ราชการส่วนกลาง ยกเว้นส่วนที่โอนไปเป็นของกรมการศาสนา กระทรวงวัฒนธรรม
- (๒) หน่วยตรวจสอบภายใน ยกเว้นส่วนที่โอนไปเป็นของสำนักงานปลัดกระทรวงวัฒนธรรม และกรมการศาสนา กระทรวงวัฒนธรรม
- (๓) สำนักงานเลขานุการกรม ยกเว้นส่วนที่โอนไปเป็นของสำนักงานปลัดกระทรวงวัฒนธรรม และกรมการศาสนา กระทรวงวัฒนธรรม

- (๔) กองแผนงาน ยกเว้นส่วนที่โอนไปเป็นของสำนักงานปลัดกระทรวงวัฒนธรรม และกรมการศาสนา กระทรวงวัฒนธรรม
- (๕) กองพุทธศาสนสถาน
- (๖) กองศาสนศึกษา ยกเว้นส่วนที่โอนไปเป็นของสำนักงานปลัดกระทรวงวัฒนธรรม และกรมการศาสนา กระทรวงวัฒนธรรม
- (๗) สำนักงานพุทธมณฑล ยกเว้นส่วนที่โอนไปเป็นของสำนักงานรัฐมนตรีกระทรวงวัฒนธรรม
- (๘) สำนักงานเลขาธิการมหาเถรสมาคม
- (๙) สำนักงานศาสนสมบัติ

มาตรา ๑๖๐ นอกจากการโอนอำนาจหน้าที่ที่บัญญัติไว้แจ้งชัดที่อื่น ให้โอนอำนาจหน้าที่ของรัฐมนตรี ในการดำเนินการเกี่ยวกับกฎหมายดังต่อไปนี้ มาเป็นของนายกรัฐมนตรี

- (๑) พระราชบัญญัติกำหนดวิถยฐานะผู้สำเร็จวิชาการพระพุทธศาสนา พ.ศ. ๒๕๒๗
- (๒) พระราชบัญญัติคณะสงฆ์ พ.ศ. ๒๕๐๕
- (๓) พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๔๐
- (๔) พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๔๐

หมวด ๒

ผลและเงื่อนไขการโอนอำนาจหน้าที่

มาตรา ๑๖๑ บรรดาอำนาจหน้าที่ในส่วนที่เกี่ยวกับการปฏิบัติตามกฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ หรือคำสั่งใดของส่วนราชการหรือของส่วนหนึ่งส่วนใดของส่วนราชการที่โอนมา หรือของรัฐมนตรีเจ้าสังกัด และผู้ดำรงตำแหน่ง หรือผู้ซึ่งปฏิบัติหน้าที่ของส่วนราชการหรือส่วนหนึ่งส่วนใดของส่วนราชการที่โอนมาดังกล่าว ให้โอนมาเป็นอำนาจหน้าที่ของส่วนราชการที่รับโอน หรือของรัฐมนตรีเจ้าสังกัด และผู้ดำรงตำแหน่งหรือผู้ซึ่งปฏิบัติหน้าที่ของส่วนราชการที่รับโอน ดังกล่าว แล้วแต่กรณี

บรรดาบทบัญญัติของกฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ หรือคำสั่งใดที่อ้างถึงส่วนราชการหรือส่วนหนึ่งส่วนใดของส่วนราชการที่โอนมา หรือของรัฐมนตรีเจ้าสังกัด และผู้ซึ่งดำรงตำแหน่งหรือผู้ซึ่งปฏิบัติหน้าที่ของส่วนราชการหรือส่วนหนึ่งส่วนใดของส่วนราชการที่โอนมาดังกล่าว ให้ถือว่าอ้างถึงส่วนราชการที่รับโอน หรือของรัฐมนตรีเจ้าสังกัด และผู้ดำรงตำแหน่งหรือผู้ซึ่งปฏิบัติหน้าที่ของส่วนราชการที่รับโอนดังกล่าว แล้วแต่กรณี

มาตรา ๑๖๒ รัฐมนตรีเจ้าสังกัดของส่วนราชการที่รับโอนอาจมีหนังสือกำหนดเงื่อนไขให้รัฐมนตรี และผู้ดำรงตำแหน่งหรือผู้ซึ่งปฏิบัติหน้าที่ของส่วนราชการที่ถูกโอนอำนาจหน้าที่ไป ยังคงใช้อำนาจหน้าที่เดิมต่อไปได้ หรือ ปลัดกระทรวงหรืออธิบดีของส่วนราชการที่รับโอน อาจมีหนังสือกำหนดเงื่อนไขให้ ผู้ดำรงตำแหน่งหรือผู้ซึ่งปฏิบัติหน้าที่ของส่วนราชการที่ถูกโอนอำนาจหน้าที่ไป ยังคงใช้อำนาจหน้าที่เดิมต่อไป

มาตรา ๑๖๓ ให้เรียกหัวหน้าส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นและมีฐานะเป็นกรมว่า ผู้อำนวยการ เว้นแต่ที่มีกฎหมายกำหนดไว้เป็นอย่างอื่น

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ
พันตำรวจโท ทักษิณ ชินวัตร
นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกาฉบับนี้ คือ โดยที่ได้มีการตราพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๔๕ ให้ยุบเลิกกระทรวง ทบวง กรมที่จัดตั้งขึ้นตามกฎหมายเดิมทั้งหมด แล้วจัดตั้งขึ้นใหม่ และมีการโอนภารกิจจากกระทรวง ทบวง กรมเดิม ไปอยู่ในกระทรวง ทบวง กรมใหม่ ตามที่กำหนดในพระราชบัญญัติดังกล่าว รวมทั้งมีการกำหนดภารกิจของกระทรวงตามกฎหมายใหม่นอกจากนี้ ได้มีการกำหนดชื่อหน่วยงานขึ้นใหม่ตามภารกิจใหม่สำหรับภารกิจที่รับโอนมาอีกด้วย ซึ่งพระราชบัญญัตินี้ได้กำหนดให้ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นเพื่อกำหนดรายละเอียดการโอนบรรดากิจการ อำนาจหน้าที่ ทรัพย์สิน งบประมาณ หนี้ สิทธิ ภาระผูกพัน ข้าราชการ ลูกจ้าง และอัตรากำลังของส่วนราชการในกระทรวง ทบวง กรมเดิมที่ถูกยุบเลิกไปเป็นของกระทรวง ทบวง กรมใหม่และพระราชบัญญัติดังกล่าวยังบัญญัติให้มีการกำหนดเงื่อนไขให้ผู้มีอำนาจหน้าที่เดิมสามารถปฏิบัติงานต่อไปได้ เพื่อให้งานต่อเนื่องมิให้เกิดความเสียหายแก่ประชาชน จึงจำเป็นต้องตราพระราชกฤษฎีกานี้ เพื่อกำหนดการดังกล่าวให้เป็นไปตามความประสงค์ของกฎหมาย

กฎกระทรวงแบ่งส่วนราชการกรมราชทัณฑ์
กระทรวงยุติธรรม พ.ศ. ๒๕๔๕



กฎกระทรวง
แบ่งส่วนราชการกรมราชทัณฑ์
กระทรวงยุติธรรม
พ.ศ. ๒๕๔๕*

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๘ ฉ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๓ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม ออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้กรมราชทัณฑ์มีภารกิจเกี่ยวกับการควบคุมและแก้ไขพฤติกรรมผู้ต้องขังโดยมุ่งพัฒนาเป็นองค์กรพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ เพื่อแก้ไข ฟื้นฟูผู้ต้องขังให้กลับตนเป็นพลเมืองดี มีสุขภาพกายและจิตที่ดี ไม่หวนกลับมากระทำความผิดซ้ำ ได้รับการพัฒนาทักษะฝีมือในการประกอบอาชีพที่สุจริต และสามารถดำรงชีวิตในสังคมภายนอกได้อย่างปกติโดยสังคมให้การยอมรับ โดยให้มีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) ปฏิบัติต่อผู้กระทำความผิดให้เป็นไปตามคำพิพากษาหรือคำสั่งตามกฎหมาย โดยดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยการราชทัณฑ์และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง

(๒) กำหนดแนวทางปฏิบัติต่อผู้ต้องขังให้สอดคล้องกับกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ นโยบายของกระทรวง หลักาอาชญาวิทยา และหลักทัณฑ์วิทยา ตลอดจนข้อกำหนดมาตรฐานขั้นต่ำ สำหรับปฏิบัติต่อผู้ต้องขัง และข้อเสนอแนะในเรื่องที่เกี่ยวข้องขององค์การสหประชาชาติ

(๓) ดำเนินการเกี่ยวกับการสวัสดิการและการสงเคราะห์แก่ผู้ต้องขัง

(๔) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่กฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของกรม หรือตามที่กระทรวงหรือคณะรัฐมนตรีมอบหมาย

ข้อ ๒ ให้แบ่งส่วนราชการกรมราชทัณฑ์ ดังต่อไปนี้

ก. ราชการบริหารส่วนกลาง

(๑) สำนักงานเลขาธิการกรม

(๒) กองการเจ้าหน้าที่

(๓) กองคลัง

(๔) กองนิติการ

(๕) กองบริการทางการแพทย์

(๖) กองแผนงาน

* ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๑๙ ตอนที่ ๑๐๓ ก วันที่ ๙ ตุลาคม ๒๕๔๕

- (๗) ทัดถสถาน ตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด
- (๘) เรือนจำกลาง ตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด
- (๙) เรือนจำพิเศษ ตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด
- (๑๐) สถานกักกัน ตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด
- (๑๑) สถานกักขัง ตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด
- (๑๒) สถาบันพัฒนาข้าราชการราชทัณฑ์
- (๑๓) สำนักทัณฑปฏิบัติ
- (๑๔) สำนักทัณฑวิทยา
- (๑๕) สำนักพัฒนาพฤตินิสัย

ข. ราชการบริหารส่วนภูมิภาค

- (๑) เรือนจำจังหวัด ตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด
- (๒) เรือนจำอำเภอ ตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

ข้อ ๓ ส่วนราชการกรมราชทัณฑ์ มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

ก. ราชการบริหารส่วนกลาง

(๑) สำนักงานเลขานุการกรม มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการปฏิบัติราชการทั่วไปของกรม และราชการอื่นที่มีได้แยกให้เป็นหน้าที่ของกองหรือส่วนราชการใดโดยเฉพาะ อำนาจหน้าที่ดังกล่าวให้รวมถึง

- (ก) ปฏิบัติงานสารบรรณของกรม
- (ข) ดำเนินการเกี่ยวกับงานช่วยอำนวยความสะดวกและงานเลขานุการของกรม
- (ค) ดำเนินการเกี่ยวกับการประชาสัมพันธ์และเผยแพร่กิจกรรม ความรู้ ความก้าวหน้า และ

ผลงานของกรม

- (ง) ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง หรือที่ได้รับ

มอบหมาย

(๒) กองการเจ้าหน้าที่ มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

- (ก) จัดระบบงานและบริหารงานบุคคลของกรม เว้นแต่การฝึกอบรม
- (ข) ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง หรือที่ได้รับ

มอบหมาย

(๓) กองคลัง มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

- (ก) ดำเนินการเกี่ยวกับการเงิน การบัญชี การบริหารงบประมาณ การพัสดุ อาคาร สถานที่

และยานพาหนะของกรม

- (ข) ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง หรือที่ได้รับ

มอบหมาย

(๔) กองนิติการ มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

- (ก) ดำเนินการด้านกฎหมายตามกฎหมายว่าด้วยการราชทัณฑ์และกฎหมายอื่นที่

เกี่ยวข้อง

- (ข) ดำเนินการเกี่ยวกับงานนิติกรรมและสัญญา งานเกี่ยวกับความรับผิดชอบทางแพ่ง อาญา

งานคดีปกครอง และงานคดีอื่นที่อยู่ในอำนาจหน้าที่ของกรม

(ค) ดำเนินการเกี่ยวกับที่ดินเพื่อประโยชน์ในกิจการของกรม รวมทั้งการจัดตั้ง ยุบลีก หรือ ย้ายเรือนจำ ทัณฑสถาน สถานกักกัน และสถานกักขัง

(ง) ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง หรือที่ได้รับมอบหมาย

(๕) กองบริการทางการแพทย์ มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(ก) กำหนดหลักเกณฑ์ พัฒนาแนวทางการปฏิบัติ ควบคุม กำกับ สนับสนุน และติดตาม ประเมินผลการดำเนินงานด้านการแพทย์ สาธารณสุข สุขากิจบาล และอนามัยสิ่งแวดล้อมในเรือนจำ

(ข) ศึกษา วิเคราะห์ พัฒนาการส่งเสริมสุขภาพ การบำบัด รักษา และการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ต้องขังป่วย

(ค) ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง หรือที่ได้รับมอบหมาย

(๖) กองแผนงาน มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(ก) จัดทำและประสานแผนการปฏิบัติงานของกรมให้สอดคล้องกับนโยบายและแผนแม่บทของกระทรวง

(ข) วิเคราะห์และจัดทำค่าของงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณในส่วนของแผนงานโครงการตามแผนปฏิบัติการของกรม และร่วมกับกองคลังในการพิจารณาจัดสรรงบประมาณให้กับหน่วยงาน

(ค) ติดตาม ประเมินผลการปฏิบัติงาน และการใช้จ่ายงบประมาณตามแผนงาน โครงการของหน่วยงาน

(ง) กำหนดแนวทางและระเบียบในการจัดระบบการสำรวจผู้ต้องราชทัณฑ์

(จ) ศึกษา วิเคราะห์ กำหนดแนวทาง พัฒนาระบบงานคอมพิวเตอร์และระบบฐานข้อมูลเพื่อการประสานเชื่อมโยงข้อมูลกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

(ฉ) ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง หรือที่ได้รับมอบหมาย

(๗) ทัณฑสถาน มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(ก) ควบคุมผู้ต้องขังที่แยกประเภทแล้วตามกฎหมายว่าด้วยการราชทัณฑ์

(ข) ดำเนินการทางทัณฑปฏิบัติแก่ผู้ต้องขัง

(ค) จัดการศึกษา อบรม พัฒนา ปรับปรุง แก้ไขพฤติกรรม และฝึกวิชาชีพแก่ผู้ต้องขัง

(ง) ดำเนินการเกี่ยวกับการทำงานและการใช้แรงงานผู้ต้องขัง

(จ) จัดสวัสดิการ ให้การสงเคราะห์ และพัฒนาสุขภาพอนามัยแก่ผู้ต้องขัง รวมทั้งดำเนินการ

เกี่ยวกับการสุขภาพ

(ฉ) ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง หรือที่ได้รับ

มอบหมาย

(๘) เรือนจำกลาง มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(ก) ควบคุมนักโทษเด็ดขาดที่มีกำหนดโทษซึ่งอยู่ในอำนาจการควบคุมตามที่กำหนด ผู้ต้องขัง อุกฉกรรจ์ และผู้ต้องขังอื่นๆ ตามคำพิพากษาหรือคำสั่งตามกฎหมาย

(ข) ดำเนินการทางทัณฑปฏิบัติแก่ผู้ต้องขัง

(ค) จัดการศึกษา อบรม พัฒนา ปรับปรุง แก้ไขพฤติกรรม และฝึกวิชาชีพแก่ผู้ต้องขัง

(ง) ดำเนินการเกี่ยวกับการทำงานและการใช้แรงงานผู้ต้องขัง
 (จ) จัดสวัสดิการ ให้การสงเคราะห์ และพัฒนาสุขภาพอนามัยแก่ผู้ต้องขัง รวมทั้งดำเนินการ
 เกี่ยวกับการสุขภาพ

(ฉ) ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง หรือที่ได้รับ
 มอบหมาย

(๙) เรือนจำพิเศษ มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้
 (ก) ควบคุมผู้ต้องขังซึ่งเป็นคนฝาก ผู้ต้องขังระหว่างคดีในเขตอำนาจศาลที่เรือนจำตั้งอยู่
 และนักโทษเด็ดขาดที่มีกำหนดโทษซึ่งอยู่ในอำนาจการควบคุมตามที่กำหนด

(ข) ดำเนินการทางทัณฑปฏิบัติแก่ผู้ต้องขัง
 (ค) จัดการศึกษา อบรม พัฒนา ปรับปรุง แก้ไขพฤติกรรม และฝึกวิชาชีพแก่ผู้ต้องขัง
 (ง) ดำเนินการเกี่ยวกับการทำงานและการใช้แรงงานผู้ต้องขัง

(จ) จัดสวัสดิการ ให้การสงเคราะห์ และพัฒนาสุขภาพอนามัยแก่ผู้ต้องขัง รวมทั้งดำเนินการ
 เกี่ยวกับการสุขภาพ

(ฉ) ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง หรือที่ได้รับ
 มอบหมาย

(๑๐) สถานกักกัน มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้
 (ก) ควบคุมผู้ถูกกักกันตามกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติเกี่ยวกับการกักกันตามประมวล
 กฎหมายอาญา

(ข) ดำเนินการทางทัณฑปฏิบัติแก่ผู้ถูกกักกัน
 (ค) จัดการศึกษา อบรม พัฒนา ปรับปรุง แก้ไขพฤติกรรม และฝึกวิชาชีพแก่ผู้ถูกกักกัน
 (ง) จัดสวัสดิการ ให้การสงเคราะห์ และพัฒนาสุขภาพอนามัยแก่ผู้ต้องขัง รวมทั้งดำเนินการ

เกี่ยวกับสุขภาพ

(จ) ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง หรือที่ได้รับ
 มอบหมาย

(๑๑) สถานกักขัง มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้
 (ก) ควบคุมผู้ต้องกักขังตามกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติเกี่ยวกับการกักขังตามประมวล
 กฎหมายอาญา

(ข) ดำเนินการทางทัณฑปฏิบัติแก่ผู้ต้องกักขัง
 (ค) จัดการศึกษา อบรม พัฒนา ปรับปรุง แก้ไขพฤติกรรม และฝึกวิชาชีพแก่ผู้ต้องกักขัง
 (ง) จัดสวัสดิการ ให้การสงเคราะห์ และพัฒนาสุขภาพอนามัยแก่ผู้ต้องขัง รวมทั้งดำเนินการ

เกี่ยวกับสุขภาพ

(จ) ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง หรือที่ได้รับ
 มอบหมาย

(๑๒) สถาบันพัฒนาข้าราชการราชทัณฑ์ มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้
 (ก) ดำเนินการเกี่ยวกับการฝึกอบรม และพัฒนาข้าราชการและลูกจ้างประจำ ตลอดจน
 บุคคลภายนอกที่เกี่ยวข้อง

(ข) ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง หรือที่ได้รับ
 มอบหมาย

(๑๓) สำนักทัศนศิลป์ มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(ก) กำหนดรูปแบบ มาตรการ หลักเกณฑ์ และวิธีการดำเนินงานด้านทัศนศิลป์ ทั้งการจัดทำทะเบียนประวัติผู้ต้องขัง จำแนกลักษณะผู้ต้องขัง การย้ายผู้ต้องขัง การลดวันต้องโทษจำคุก การเลื่อน ลดชั้น การลา การขอพระราชทานอภัยโทษ การให้ผู้ต้องขังออกทำงานนอกเรือนจำ งานสาธารณชนนอกเรือนจำ และการพักการลงโทษ

(ข) กำกับ ดูแล ตรวจสอบ ให้คำปรึกษา แนะนำการดำเนินงาน รวมทั้งติดตามและประเมินผลการดำเนินงานด้านทัศนศิลป์ของเรือนจำให้เป็นไปในมาตรฐานเดียวกัน

(ค) ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง หรือที่ได้รับมอบหมาย

(๑๔) สำนักทัศนวิทยา มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(ก) ศึกษา วิเคราะห์ วิจัย เพื่อพัฒนาระบบ รูปแบบ มาตรการ หลักเกณฑ์ และวิธีการด้านการควบคุมผู้ต้องขัง และระบบเสริมความมั่นคงของเรือนจำหรือทัณฑสถาน

(ข) เป็นศูนย์กลางการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารทางวิชาการด้านอาชญาวิทยา และทัศนวิทยา

(ค) ดำเนินการเกี่ยวกับมาตรการในการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังชาวต่างประเทศ และความร่วมมือระหว่างประเทศในทางอาญาที่มีกฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของกรม ติดต่อและประสานงานกับองค์การหรือหน่วยงานต่างประเทศ หรือองค์การระหว่างประเทศด้านความช่วยเหลือ และความร่วมมือในด้านการราชทัณฑ์ รวมทั้งการประชุมและการเจรจาที่ได้รับมอบหมาย

(ง) ปฏิบัติงานสำรวจ งานออกแบบ งานก่อสร้างและซ่อมบำรุง งานวิศวกรรม สุขาภิบาล และสิ่งแวดล้อม ตลอดจนงานภูมิสถาปัตยกรรมของเรือนจำ ทัณฑสถาน สถานกักกัน สถานกักขัง และอาคารสถานที่ของกรม

(จ) ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง หรือที่ได้รับมอบหมาย

(๑๕) สำนักพัฒนาพฤตินิสัย มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(ก) กำหนดรูปแบบ มาตรการ หลักเกณฑ์ และวิธีการด้านการพัฒนา แก้ไขฟื้นฟูพฤตินิสัยของผู้ต้องขังให้เหมาะสมกับผู้ต้องขัง

(ข) พัฒนาคุณภาพชีวิตผู้ต้องขัง รวมทั้งเด็กในความดูแลของผู้ต้องขังที่ติดเข้ามาในเรือนจำ ทั้งการจัดสวัสดิการ การให้การสงเคราะห์ การพัฒนาจิตใจ การจัดการศึกษาทั้งสายสามัญและสายอาชีพ

(ค) กำหนดแผนงาน โครงการ รวมทั้งกำกับ ดูแล ตรวจสอบ ติดตามและประเมินผล การฝึกวิชาชีพด้านเกษตรกรรม และการพัฒนาฝีมือแรงงานผู้ต้องขัง

(ง) กำหนดแนวทางปฏิบัติเพื่อเตรียมความพร้อมผู้ต้องขังก่อนปล่อยตัว ทั้งผู้ต้องขังที่ปล่อยตัวโดยมีเงื่อนไขและผู้ต้องขังที่ปล่อยตัวครบกำหนดโทษ รวมทั้งการประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับผู้ต้องขังที่จะปล่อยตัว

(จ) กำกับ ดูแล ให้คำปรึกษา แนะนำ ส่งเสริม ติดตาม และประเมินผลการดำเนินงานด้านการแก้ไขฟื้นฟูและพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้ต้องขัง

(ฉ) ประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อขอรับการสนับสนุนหรือความร่วมมือเกี่ยวกับการดำเนินงานด้านยาเสพติดที่อยู่ในความรับผิดชอบของกรม

(ช) ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง หรือที่ได้รับมอบหมาย

ข. ราชการบริหารส่วนภูมิภาค

(๑) เรือนจำจังหวัด มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(ก) ควบคุมผู้ต้องขังซึ่งเป็นคนฝาก ผู้ต้องขังระหว่างคดีในเขตอำนาจศาลที่เรือนจำตั้งอยู่ และนักโทษเด็ดขาดที่มีกำหนดโทษซึ่งอยู่ในอำนาจการควบคุมตามที่กำหนด

(ข) ดำเนินการทางทัณฑปฏิบัติแก่ผู้ต้องขัง

(ค) จัดการศึกษา อบรม พัฒนา ปรับปรุง แก้ไขพฤติกรรม และฝึกวิชาชีพแก่ผู้ต้องขัง

(ง) ดำเนินการเกี่ยวกับการทำงานและการใช้แรงงานผู้ต้องขัง

(จ) จัดสวัสดิการ ให้การสงเคราะห์ และพัฒนาสุขภาพอนามัยแก่ผู้ต้องขัง รวมทั้งดำเนินการเกี่ยวกับการสุขภาพ

(ฉ) ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง หรือที่ได้รับมอบหมาย

(๒) เรือนจำอำเภอ มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(ก) ควบคุมผู้ต้องขังซึ่งเป็นคนฝาก ผู้ต้องขังระหว่างคดีในเขตอำนาจศาลที่เรือนจำตั้งอยู่ และนักโทษเด็ดขาดที่มีกำหนดโทษซึ่งอยู่ในอำนาจการควบคุมตามที่กำหนด

(ข) ดำเนินการทางทัณฑปฏิบัติแก่ผู้ต้องขัง

(ค) จัดการศึกษา อบรม พัฒนา ปรับปรุง แก้ไขพฤติกรรม และฝึกวิชาชีพแก่ผู้ต้องขัง

(ง) ดำเนินการเกี่ยวกับการทำงานและการใช้แรงงานผู้ต้องขัง

(จ) จัดสวัสดิการ ให้การสงเคราะห์ และพัฒนาสุขภาพอนามัยแก่ผู้ต้องขัง รวมทั้งดำเนินการเกี่ยวกับการสุขภาพ

(ฉ) ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง หรือที่ได้รับมอบหมาย

ข้อ ๔ ประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี เรื่อง การแบ่งส่วนราชการตามพระราชกฤษฎีกา แบ่งส่วนราชการกรมราชทัณฑ์ กระทรวงมหาดไทย พ.ศ. ๒๕๓๙ ลงวันที่ ๒๓ กรกฎาคม ๒๕๓๙ และที่แก้ไขเพิ่มเติมที่ใช้อยู่ในวันที่กฎกระทรวงนี้ใช้บังคับ ให้คงใช้บังคับได้ต่อไปจนกว่าจะมีประกาศตาม ข้อ ๒ ก. (๗) (๘) (๙) (๑๐) และ(๑๑) และ ข. (๑) และ (๒) แล้วแต่กรณีใช้บังคับ

ให้ไว้ ณ วันที่ ๙ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๔๕

ร้อยตำรวจเอก ประชัย เปี่ยมสมบูรณ์

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ เนื่องจากมาตรา ๘ ฉ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๓ บัญญัติว่า การแบ่งส่วนราชการภายในสำนักงาน รัฐมนตรี กรม หรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นและมีฐานะเป็นกรม ให้ออกเป็นกฎกระทรวง และให้ระบุอำนาจหน้าที่ของแต่ละส่วนราชการไว้ในกฎกระทรวงด้วย เพื่อให้สอดคล้องกับบทบัญญัติดังกล่าว สมควรแบ่งส่วนราชการภายในกรมราชทัณฑ์ กระทรวงยุติธรรม และระบุอำนาจหน้าที่ของแต่ละส่วนราชการดังกล่าวให้เหมาะสมกับสภาพของงาน จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

กฎสำนักนายกรัฐมนตรี ฉบับที่ ๘๓ (พ.ศ.๒๕๓๗)
ออกตามความในพระราชบัญญัติเครื่องแบบข้าราชการ
ฝ่ายพลเรือน พุทธศักราช ๒๕๓๘



กฎสำนักนายกรัฐมนตรี
ฉบับที่ ๘๓ (พ.ศ.๒๕๓๗)
ออกตามความในพระราชบัญญัติเครื่องแบบข้าราชการฝ่ายพลเรือน
พุทธศักราช ๒๕๓๘

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖ และมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติเครื่องแบบข้าราชการฝ่ายพลเรือน พุทธศักราช ๒๕๓๘ นายกรัฐมนตรีออกกฎสำนักนายกรัฐมนตรีไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิกกฎสำนักนายกรัฐมนตรี ฉบับที่ ๕๒ (พ.ศ.๒๕๐๔) ออกตามความในพระราชบัญญัติเครื่องแบบข้าราชการฝ่ายพลเรือน พุทธศักราช ๒๕๓๘

ข้อ ๒ ลักษณะ ชนิด และประเภทของเครื่องแบบพิเศษของข้าราชการกรมราชทัณฑ์ กับการแต่งเครื่องแบบ ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎสำนักนายกรัฐมนตรีนี้

ภาค ๑

เครื่องแบบสำหรับข้าราชการกรมราชทัณฑ์ชาย

หมวด ๑

ชนิดของเครื่องแบบ

*ข้อ ๓ เครื่องแบบสำหรับข้าราชการชาย มี ๓ ชนิด คือ

(๑) เครื่องแบบปกติสีทึบ ประกอบด้วย

(ก) หมวกทรงหม้อตาลสีทึบ

(ข) เสื้อคอพับสีทึบ

(ค) กางเกงขาสั้นแบบปกติสีทึบ

(ง) เข็มขัดหนังหรือเข็มขัดด้ายถักสีดำ

(จ) รองเท้าหุ้มส้นหรือหุ้มข้อหนังหรือวัสดุเทียมหนังสีดำชนิดผูกเชือกหรือมีซิป

(ฉ) ถุงเท้าสีดำ

(๒) เครื่องแบบปฏิบัติภารกิจสีทึบ ประกอบด้วย

(ก) หมวกแก๊ปทรงอ่อนมีกะบังสีทึบ หรือหมวกนิรภัยสีเหลือง

(ข) เสื้อคอแบะแขนยาวสีทึบ

* ข้อ ๓ แก้ไขโดยกฎสำนักนายกรัฐมนตรี ฉบับที่ ๙๒ (พ.ศ.๒๕๔๖) ออกตามความในพระราชบัญญัติเครื่องแบบข้าราชการฝ่ายพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๘

- (ค) กางเกงขายาวแบบปฏิบัติการสีทากี้
- (ง) เข็มขัดหนังหรือเข็มขัดด้ายถักสีดำ
- (จ) รองเท้าสูงครึ่งน่องหรือหุ้มข้อหรือหุ้มส้นหนังหรือวัสดุเทียมหนังสีดำชนิดผูกเชือกหรือมีซิป
- (ฉ) ถุงเท้าสีดำ

(๓) เครื่องแบบปฏิบัติการสีดำ มีลักษณะและส่วนประกอบเช่นเดียวกับเครื่องแบบปฏิบัติการสีทากี้ เว้นแต่สีที่กำหนดเป็นสีทากี้ให้เป็นสีดำ

เสื่อกันหนาวให้ใช้สวมทับซ้อนเครื่องแบบทุกชนิดในโอกาสอันควร

หมวด ๒

ส่วนของเครื่องแบบ

*ข้อ ๔ หมวด มี ๓ แบบ คือ

(๑) หมวดทรงหม้อตาลสีทากี้ มีเครื่องประกอบ ดังต่อไปนี้

(ก) กะบัง ทำด้วยหนังหรือวัสดุเทียมหนังสีดำ สำหรับข้าราชการตำแหน่งประเภททั่วไป ระดับอาวุโส ข้าราชการตำแหน่งประเภทวิชาการระดับชำนาญการ ข้าราชการตำแหน่งประเภทวิชาการ ระดับชำนาญการพิเศษ และข้าราชการตำแหน่งประเภทอำนวยการระดับต้น ที่ขอบโค้งของกะบังทั้งด้านบนซ้ายและด้านบนขวาปักด้วยด้ายทองหรือวัสดุเทียมด้ายทองเป็นรูปช่อชัยพฤกษ์ ด้านละ ๑ ช่อ โดยปักหรือทำมาบรรจบกันที่ตรงกึ่งกลางของกะบัง สำหรับข้าราชการตำแหน่งประเภททั่วไป ระดับทักษะพิเศษ ข้าราชการตำแหน่งประเภทวิชาการระดับเชี่ยวชาญ ข้าราชการตำแหน่งประเภทวิชาการระดับทรงคุณวุฒิ ข้าราชการตำแหน่งประเภทอำนวยการระดับสูง และข้าราชการตำแหน่งประเภทบริหาร ที่ขอบโค้งของกะบังทั้งด้านบนซ้ายและด้านบนขวาปักด้วยด้ายทองหรือวัสดุเทียมด้ายทองเป็นรูปช่อชัยพฤกษ์ ด้านละ ๒ ช่อ โดยปักหรือทำมาบรรจบกันที่ตรงกึ่งกลางของกะบัง

(ข) สายรัดคาง กว้าง ๑.๓ เซนติเมตร สำหรับข้าราชการตำแหน่งประเภททั่วไประดับปฏิบัติงาน ข้าราชการตำแหน่งประเภททั่วไประดับชำนาญงาน และข้าราชการตำแหน่งประเภทวิชาการระดับปฏิบัติการ ทำด้วยหนังหรือวัสดุเทียมหนังสีดำ สำหรับข้าราชการตำแหน่งประเภททั่วไประดับอาวุโสขึ้นไป ข้าราชการตำแหน่งประเภทวิชาการระดับชำนาญการขึ้นไป ข้าราชการตำแหน่งประเภทอำนวยการ และข้าราชการตำแหน่งประเภทบริหาร ทำด้วยด้ายทองหรือวัสดุเทียมด้ายทอง ปลายสายมีดุมโลหะสีทองตราครุฑพ่าห์ขนาดเล็กติดอยู่ที่ริมขอบหมวดข้างละ ๑ ดุม

(ค) ผ้าพันหมวด ทำด้วยผ้าหรือสักหลาดสีดำ กว้าง ๔ เซนติเมตร และมีผ้าหรือสักหลาดสีเลือดหมู กว้าง ๐.๕ เซนติเมตร คาดตรงกึ่งกลางของผ้าพันหมวด

(ง) ทราน้ำหมวด เป็นตราครุฑพ่าห์ในบัวกระหนก สำหรับข้าราชการตำแหน่งประเภททั่วไประดับปฏิบัติงาน ข้าราชการตำแหน่งประเภททั่วไประดับชำนาญงาน และข้าราชการตำแหน่งประเภทวิชาการระดับปฏิบัติการ ทำด้วยโลหะสีทอง สูง ๖.๕ เซนติเมตร สำหรับข้าราชการตำแหน่งประเภททั่วไประดับอาวุโสขึ้นไป ข้าราชการตำแหน่งประเภทวิชาการระดับชำนาญการขึ้นไป ข้าราชการตำแหน่งประเภทอำนวยการ และข้าราชการตำแหน่งประเภทบริหาร ทำด้วยผ้า ปักด้วยด้ายทองหรือวัสดุเทียมด้ายทอง บนหมอนสักหลาดสีดำ สูง ๖ เซนติเมตร

* ข้อ ๔ แก้ไขโดยกฎสำนักนายกรัฐมนตรี ฉบับที่ ๙๓ (พ.ศ.๒๕๕๓) ออกตามความในพระราชบัญญัติเครื่องแบบข้าราชการฝ่ายพลเรือน พ.ศ. ๒๔๗๘

(๒) หมวกแก๊ปทรงอ่อน มี ๒ สี คือ

(ก) หมวกแก๊ปทรงอ่อนสีกากี ทำด้วยผ้า ตอนหน้ามีกะบังสีเดียวกับหมวกมีตราหน้าหมวก เป็นตราครุฑพ่าห์ในบัวกระหนก ทำด้วยผ้า สูง ๔.๕ เซนติเมตร สำหรับข้าราชการตำแหน่งประเภททั่วไประดับปฏิบัติงาน ข้าราชการตำแหน่งประเภททั่วไประดับชำนาญงาน และข้าราชการตำแหน่งประเภทวิชาการระดับปฏิบัติการ ปักด้วยไหม สีดำ สำหรับข้าราชการตำแหน่งประเภททั่วไประดับอาวุโสขึ้นไป ข้าราชการตำแหน่งประเภทวิชาการระดับชำนาญการขึ้นไป ข้าราชการตำแหน่งประเภทอำนวยการ และข้าราชการตำแหน่งประเภทบริหาร ปักด้วยไหมหรือด้ายสีทอง

(ข) หมวกแก๊ปทรงอ่อนสีดำ ทำด้วยผ้า ตอนหน้ามีกะบังสีเดียวกับหมวกมีตราหน้าหมวก เป็นตราครุฑพ่าห์ในบัวกระหนก ทำด้วยผ้า สูง ๔.๕ เซนติเมตร สำหรับข้าราชการตำแหน่งประเภททั่วไประดับปฏิบัติงาน ข้าราชการตำแหน่งประเภททั่วไประดับชำนาญงาน และข้าราชการตำแหน่งประเภทวิชาการระดับปฏิบัติการ ปักด้วยไหม สีทอง สำหรับข้าราชการตำแหน่งประเภททั่วไประดับอาวุโสขึ้นไป ข้าราชการตำแหน่งประเภทวิชาการระดับชำนาญการขึ้นไป ข้าราชการตำแหน่งประเภทอำนวยการ และข้าราชการตำแหน่งประเภทบริหาร ปักด้วยไหมหรือด้ายสีทอง

(๓) สำหรับข้าราชการที่ผ่านการอบรมหลักสูตรการปราบจลาจล ในกรณีที่ต้องปฏิบัติหน้าที่ป้องกัน หรือระงับเหตุร้าย มีสิทธิใช้หมวกนิรภัยสีเหลืองทอง หน้าหมวกติดตราครุฑพ่าห์ในบัวกระหนกทำด้วยโลหะสีทอง

*ข้อ ๕ เสื้อ มี ๕ แบบ คือ

(๑) เสื้อคอพับสีกากี แขนยาวรัดข้อมือ มีดุมที่ข้อมือข้างละ ๑ ดุม หรือแขนสั้นเหนือศอกเล็กน้อย ที่อกเสื้อมีกระเปาะปะมีปกกระเปาะสองข้าง ข้างละ ๑ กระเปาะ เป็นกระเปาะสี่เหลี่ยม มุมมนมีแถบอยู่ตรงกลางตามทางดิ่ง กว้าง ๓.๕ เซนติเมตร มีปกกระเปาะรูปมนชายกลางแหลมขัดดุมข้างละ ๑ ดุม ตัวเสื้อผ่าอกตลอด มีسابกว้าง ๓.๕ เซนติเมตร ติดดุมตามแนวอกเสื้อ ๕ ดุม ระยะห่างกันพอสมควร ดุมทั้งหมดเป็นรูปกลมแบนทำด้วยวัสดุเดียวกับสีเสื้อ เมื่อสวมเสื้อ ให้ขัดดุมทุกดุม ยกเว้นดุมบนสุดที่อกเสื้อติดกับคอ และให้สอดชายเสื้อไว้ในกางเกง

(๒) เสื้อคอแบะสีกากี แขนยาวทรงกระบอก ปกเสื้อแบะมุมปกแหลม ตัวเสื้อผ่าอกตลอดไม่มีساب ที่อกเสื้อทั้งสองข้างมีกระเปาะปะรูปสี่เหลี่ยมมีแถบอยู่ตรงกลางตามทางดิ่ง กว้าง ๓.๕ เซนติเมตร มีปกกระเปาะขัดดุมข้างละ ๑ ดุม มุมกระเปาะด้านล่างและมุมปกกระเปาะเป็นรูปตัดมุมพองาม ติดดุมตามแนวอกเสื้อ ๕ ดุม ดุมทั้งหมดเป็นรูปกลมแบน ทำด้วยวัสดุเดียวกับสีเสื้อมีเส้นผ่าศูนย์กลาง ๑.๕ เซนติเมตร เมื่อสวมเสื้อให้ขัดดุมทุกดุมและสอดชายเสื้อไว้ในกางเกง หากพับปลายแขนเสื้อให้พับขึ้นมาเพียงศอก

(๓) เสื้อคอแบะสีดำ มีลักษณะและวิธีการแต่งเช่นเดียวกับเสื้อคอแบะสีกากี ตาม (๒)

(๔) เสื้อกั๊กหนาวคอพับสีดำ แขนยาวทรงกระบอกมีสายรัดด้านนอกข้อมือ ปลายแหลมมีดุมที่ข้อมือข้างละดุม ตัวเสื้อผ่าอกตลอดติดซิปสีดำมีแผ่นผ้าติดดุม ๕ ดุม ปิดทับซิปที่เอวเสื้อมีสายรัดอยู่ด้านใน ที่อกเสื้อทั้งสองข้างมีกระเปาะเจาะมีปกกระเปาะติดดุมข้างละ ๑ ดุม ปกกระเปาะเป็นรูปสี่เหลี่ยมผืนผ้า กว้าง ๔ เซนติเมตร ยาวขวางตลอดแนวอกเสื้อทั้งสองข้างชายและขวา ระหว่างเอวเสื้อกับชายเสื้อด้านหน้าทั้งสองข้างมีกระเปาะปะรูปสี่เหลี่ยม ปกกระเปาะเป็นรูปห้าเหลี่ยม ชายกลางแหลมมีดุมข้างละ ๑ ดุม ชายเสื้อมีเย็บคอกลมสะโพกพองาม ดุมทั้งหมดเป็นดุมชนิดใช้กดติดรูปกลมแบน ทำด้วยวัสดุสีเข้ม มีเส้นผ่าศูนย์กลาง ๑.๕ เซนติเมตร

(๕) เสื้อกั๊กหนาวคอพับสีดำ แขนยาวรัดข้อมือมีดุมที่ข้อมือข้างละ ๒ ดุม ตัวเสื้อผ่าอกตลอดติดซิปสีดำ ที่เอวเสื้อมีกระเปาะเจาะสองข้างเฉียงพองาม ชายเสื้อกว้าง ๖.๕ เซนติเมตร เย็บต่อกับตัวเสื้อ มีแถบผ้าชายกลางแหลม กว้าง ๔.๕ เซนติเมตร ยาว ๘ เซนติเมตร มีรังดุมที่ปลายชายกลาง แถบผ้าชายกลางแหลมเย็บติดกับชายเสื้อตรงแนวตะเข็บข้างลำตัวทั้งสองข้างมีดุม ๒ ดุม เรียงตามชายเสื้อห่างกัน ๔ เซนติเมตร สำหรับขัดแถบผ้าชายกลางแหลม

* ข้อ ๕ แก้วไขโดยกฎสำนักนายกรัฐมนตรี ฉบับที่ ๙๒ (พ.ศ.๒๕๔๖) ออกตามความในพระราชบัญญัติเครื่องแบบ ข้าราชการฝ่ายพลเรือน พ.ศ.๒๕๓๘

เสื่อกันหนาวทั้งสองแบบมีอินทรีนูสีด้า ยาวตามความยาวของป่า เย็บติดกับเสื่อเหนือป่าทั้งสองข้างจาก ไหล่ไปคอ ปลายแหลม ด้านไหล่กว้าง ๕ เซนติเมตร ด้านคอกว้าง ๔ เซนติเมตร ตอนปลายขัดดุมติดกับตัวเสื่อ ดุมทั้งหมด เป็นรูปกลมแบนทำด้วยวัสดุสีเข้ม มีเส้นผ่าศูนย์กลาง ๑.๕ เซนติเมตร

เสื่อกันหนาวแบบใดจะใช้กับข้าราชการตำแหน่งใด ให้เป็นไปตามที่อธิบดีกรมราชทัณฑ์กำหนด

*ข้อ ๖ กางเกง มี ๓ แบบ คือ

(๑) กางเกงขายาวแบบปกติสีทึบ ชาติตรงไม่พับปลายขา ปลายขายาวปิดตาตุ่ม กว้างไม่น้อยกว่า ๒๒ เซนติเมตร แต่ไม่เกิน ๒๖ เซนติเมตร ที่ขอบเอวมีห่วงสำหรับสอดเข็มขัดทำด้วยผ้าสีเดียวกับกางเกง กว้างไม่เกิน ๑ เซนติเมตร จำนวน ๗ ห่วง ที่แนวตะเข็บกางเกง ด้านข้างมีกระเป๋าจาย่างละ ๑ กระเป๋า ด้านหลังมีกระเป๋าจาย่างละ ๒ ข้าง ข้างละ ๑ กระเป๋า ไม่มีปกกระเป๋า

(๒) กางเกงขายาวแบบปฏิบัติการสีทึบ ชาติตรงไม่พับปลายขา ปลายขายาว ปิดตาตุ่ม กว้างไม่น้อยกว่า ๒๒ เซนติเมตร แต่ไม่เกิน ๒๖ เซนติเมตร ด้านหน้ามีกระเป๋าย่างละ ๑ กระเป๋าเย็บ ไม่มีปกกระเป๋า ที่แนวตะเข็บ กางเกงด้านข้างบริเวณเหนือเข่าเป็นกระเป๋าย่างละ ๑ กระเป๋า มีปกกระเป๋าขัดดุม ๒ ดุม ด้านหลังมีกระเป๋าย่างละ ๒ ข้าง เป็นกระเป๋าย่างละ ๑ กระเป๋า ปีกกระเป๋าเป็นรูปตัดพองามขัดดุม ๒ ดุม ดุมทั้งหมดเป็นรูปกลมแบนทำด้วยวัสดุ สีเดียวกับสีกางเกง มีเส้นผ่าศูนย์กลาง ๑.๕ เซนติเมตร ใช้สวมใส่กับเสื่อคอบะแนวยาวสีทึบ หากสวมประกอบกับรองเท้า ครึ่งน่องให้สอดปลายขากางเกงไว้ในรองเท้า ในบางโอกาสจะไม่สอดปลายขาไว้ในรองเท้าก็ได้

(๓) กางเกงขายาวแบบปฏิบัติการสีด้า มีลักษณะเช่นเดียวกับกางเกงขายาวแบบปฏิบัติการสีทึบ ตาม (๒) ใช้สวมใส่กับเสื่อคอบะแนวยาวสีด้า หากสวมประกอบกับรองเท้าครึ่งน่องให้สอดปลายขากางเกงไว้ในรองเท้า ในบางโอกาสจะไม่สอดปลายขาไว้ในรองเท้าก็ได้

*ข้อ ๗ เข็มขัด มี ๒ แบบ คือ

(๑) เข็มขัดหนังสีด้า กว้าง ๔ เซนติเมตร หัวเข็มขัดทำด้วยโลหะสีทองรูปสี่เหลี่ยมผืนผ้าทางตั้งมุมมน กว้าง ๔.๕ เซนติเมตร ยาว ๕.๕ เซนติเมตร มีเข็มสำหรับสอดรู ๒ เข็ม

(๒) เข็มขัดด้ายถักสีด้า กว้าง ๓ เซนติเมตร หัวเข็มขัดทำด้วยโลหะสีทอง เป็นรูปสี่เหลี่ยมผืนผ้า ทางนอนมุมมน กว้าง ๓.๕ เซนติเมตร ยาว ๕ เซนติเมตร มีรูปครุฑคูนูนอยู่กึ่งกลางหัวเข็มขัด ไม่มีเข็มสำหรับสอดรูสาย สายเข็มขัดตัดตรงและหุ้มด้วยโลหะสีทอง กว้าง ๑ เซนติเมตร ใช้กับเครื่องแบบสีทึบและเครื่องแบบปฏิบัติการสีทึบ สำหรับข้าราชการตำแหน่งประเภททั่วไประดับอาวุโสขึ้นไป ข้าราชการตำแหน่งประเภทวิชาการระดับชำนาญการขึ้นไป ข้าราชการตำแหน่งประเภทอำนวยการ และข้าราชการตำแหน่งประเภทบริหาร

ข้าราชการตำแหน่งประเภททั่วไประดับปฏิบัติงาน ข้าราชการตำแหน่งประเภททั่วไประดับชำนาญงาน และข้าราชการตำแหน่งประเภทวิชาการระดับปฏิบัติการ ที่ปฏิบัติหน้าที่ควบคุมผู้ต้องขังหรืออยู่ยามรักษาการณ์ อาจใช้ เข็มขัดสนามด้ายถักสีด้า กว้าง ๕ เซนติเมตร คาดทับเข็มขัดหนังสีด้าอีกชั้นหนึ่งได้

ข้อ ๘ รองเท้า มี ๓ แบบ คือ

(๑) รองเท้าหุ้มส้นหนังสีด้า

(๒) รองเท้าหุ้มข้อหนังสีด้า

(๓) รองเท้าสูงครึ่งน่องหนังสีด้า

รองเท้าแบบต้องมีสัน ไม่มีริ้วและลวดลายเป็นขนออกหรือมีซิป

ข้อ ๙ ถุงเท้าสีด้า

* ข้อ ๖ แก้ไขโดยกฎสำนักนายกรัฐมนตรี ฉบับที่ ๙๒ (พ.ศ.๒๕๔๖) ออกตามความในพระราชบัญญัติเครื่องแบบ ข้าราชการฝ่ายพลเรือน พ.ศ. ๒๔๗๘

* ข้อ ๗ แก้ไขโดยกฎสำนักนายกรัฐมนตรี ฉบับที่ ๙๓ (พ.ศ.๒๕๔๖) ออกตามความในพระราชบัญญัติเครื่องแบบ ข้าราชการฝ่ายพลเรือน พ.ศ.๒๔๗๘

ภาค ๒
เครื่องแบบสำหรับข้าราชการกรมราชทัณฑ์หญิง
หมวด ๑
ชนิดของเครื่องแบบ

*ข้อ ๑๐ เครื่องแบบสำหรับข้าราชการหญิง มี ๔ ชนิด คือ

(๑) เครื่องแบบปกติเสื้อคอพับสีงาช้าง ประกอบด้วย

(ก) หมวกทรงกลมพับปีกสีงาช้าง

(ข) เสื้อคอพับสีงาช้าง หรือเสื้อคอพับปล่อยชายเสื้อสีงาช้าง

(ค) กระโปรงสีงาช้าง หรือกางเกงขายาวแบบปกติสีงาช้าง

(ง) เข็มขัดหนังหรือเข็มขัดด้ายถักสีดำ หรือเข็มขัดผ้าสีงาช้าง

(จ) รองเท้าหุ้มส้นหรือหุ้มข้อหนังหรือวัสดุเทียมหนังสีดำ

(๒) เครื่องแบบปกติเสื้อคอแบะสีงาช้าง ประกอบด้วย

(ก) หมวกทรงกลมพับปีกสีงาช้าง

(ข) เสื้อคอแบะปล่อยชายเสื้อสีงาช้าง

(ค) กระโปรงสีงาช้าง หรือกางเกงขายาวแบบปกติสีงาช้าง

(ง) เข็มขัดหนังหรือเข็มขัดด้ายถักสีดำคาดทับเสื้อ

(จ) รองเท้าหุ้มส้นหรือหุ้มข้อหนังหรือวัสดุเทียมหนังสีดำ

(๓) เครื่องแบบปฏิบัติการสีงาช้าง มีส่วนประกอบเช่นเดียวกับเครื่องแบบปฏิบัติการสีงาช้างของ

ข้าราชการกรมราชทัณฑ์ชาย

(๔) เครื่องแบบปฏิบัติการสีดำ มีส่วนประกอบเช่นเดียวกับเครื่องแบบปฏิบัติการสีดำของ

ข้าราชการกรมราชทัณฑ์ชาย

เสื่อกันหนาวให้ใช้สวมทับซ้อนเครื่องแบบทุกชนิดในโอกาสอันควร

หมวด ๒
ส่วนของเครื่องแบบ

*ข้อ ๑๑ หมวก เป็นหมวกทรงกลมพับปีกสีงาช้าง มีเครื่องประกอบ ดังต่อไปนี้

(๑) กะบัง ทำด้วยผ้า สำหรับข้าราชการตำแหน่งประเภททั่วไประดับอาวุโสขึ้นไป ข้าราชการตำแหน่ง

ประเภทวิชาการระดับชำนาญการขึ้นไป ข้าราชการตำแหน่งประเภทอำนวยการ และข้าราชการตำแหน่งประเภทบริหาร

ที่ขอบโค้งของกะบังทั้งด้านบนซ้ายและด้านบนขวา ปักด้วยดันทองหรือวัสดุเทียมดันทองเป็นรูปช่อชัยพฤกษ์ สำหรับ

ข้าราชการตำแหน่งประเภททั่วไประดับอาวุโส ข้าราชการตำแหน่งประเภทวิชาการระดับชำนาญการ ข้าราชการตำแหน่ง

ประเภทวิชาการระดับชำนาญการพิเศษ และข้าราชการตำแหน่งประเภทอำนวยการระดับต้น ด้านละ ๑ ช่อ และข้าราชการ

ตำแหน่งประเภททั่วไประดับทักษะพิเศษ ข้าราชการตำแหน่งประเภทวิชาการระดับเชี่ยวชาญ ข้าราชการตำแหน่งประเภท

วิชาการระดับทรงคุณวุฒิ ข้าราชการตำแหน่งประเภทอำนวยการระดับสูง และข้าราชการตำแหน่งประเภทบริหาร ด้านละ

๒ ช่อ โดยปักหรือทำมาบรรจบกันที่ตรงกึ่งกลางของกะบัง

* ข้อ ๑๐ แก้ไขโดยกฎสำนักนายกรัฐมนตรี ฉบับที่ ๙๒ (พ.ศ.๒๕๕๓) ออกตามความในพระราชบัญญัติเครื่องแบบข้าราชการฝ่ายพลเรือน พ.ศ. ๒๔๗๘

* ข้อ ๑๑ แก้ไขโดยกฎสำนักนายกรัฐมนตรี ฉบับที่ ๙๓ (พ.ศ.๒๕๕๓) ออกตามความในพระราชบัญญัติเครื่องแบบข้าราชการฝ่ายพลเรือน พ.ศ. ๒๔๗๘

(๒) ทรายหน้าหมวก เป็นทรายครุฑพ่าห์ในบัวกระหนก สำหรับข้าราชการตำแหน่งประเภททั่วไป ระดับปฏิบัติงาน ข้าราชการตำแหน่งประเภททั่วไประดับชำนาญงาน และข้าราชการตำแหน่งประเภทวิชาการระดับปฏิบัติการ ทำด้วยโลหะสีทอง สูง ๔.๕ เซนติเมตร สำหรับข้าราชการตำแหน่งประเภททั่วไประดับอาวุโสขึ้นไป ข้าราชการตำแหน่งประเภทวิชาการระดับชำนาญการขึ้นไป ข้าราชการตำแหน่งประเภทอำนวยการ และข้าราชการตำแหน่งประเภทบริหาร ปักด้วยดินทองหรือวัตถุเทียมดินทอง

(๓) สายรัดคาง ทำด้วยหนังหรือวัตถุเทียมหนังสีดำ กว้าง ๑ เซนติเมตร ปลายสายมีดุมโลหะ สีทองทรายครุฑพ่าห์ขนาดเล็กติดอยู่ที่ริมขอบหมวก ข้างละ ๑ ดุม สำหรับข้าราชการตำแหน่งประเภททั่วไประดับอาวุโสขึ้นไป ข้าราชการตำแหน่งประเภทวิชาการระดับชำนาญการขึ้นไป ข้าราชการตำแหน่งประเภทอำนวยการ และข้าราชการตำแหน่งประเภทบริหาร สายรัดคางทำด้วยดินทองหรือวัตถุเทียมดินทอง

(๔) ผ้าพันหมวก ทำด้วยผ้าหรือสักหลาดสีดำ กว้าง ๓ เซนติเมตร และมีผ้าหรือสักหลาด สีเลือดหมู กว้าง ๐.๕ เซนติเมตร คาดตรงกึ่งกลางของผ้าพันหมวก

* ข้อ ๑๒ เสื้อ มี ๗ แบบ คือ

(๑) เสื้อคอพับสีกากี มีลักษณะเช่นเดียวกับเสื้อคอพับสีกากีของข้าราชการกรมราชทัณฑ์ชาย

(๒) เสื้อคอพับปล่อยชายเสื้อสีกากี แขนยาวจรดข้อมือหรือแขนสั้นเหนือศอกเล็กน้อยตลบชาย กว้างประมาณ ๕ เซนติเมตร ตัวเสื้อผ่าอกตลอดไม่มีساب ติดดุมที่คอและแนวอกเสื้อ ๔ ดุม เดินคิ้วด้านหน้าเสื้อต่อจากเส้นบ่า มีตะเข็บผ่านกลางอกยาวตลอดตัวเสื้อทั้งสองด้าน ด้านหลังจากเส้นต่อบ่าหลังมีตะเข็บผ่านตามตัวเสื้อทั้งสองด้านเช่นเดียวกับด้านหน้า ระหว่างเอวเสื้อกับชายเสื้อด้านหน้าทั้งสองข้าง มีกระเปาะเจาะ ไม่มีปกกระเปาะ ความยาวของเสื้อให้คลุมสะโพกพองาม และปล่อยชายเสื้อไว้นอกกระโปรงหรือกางเกง

(๓) เสื้อคอแบะปล่อยชายเสื้อสีกากี แขนยาวจรดข้อมือหรือแขนสั้นเหนือศอกเล็กน้อยตลบชาย กว้างประมาณ ๕ เซนติเมตร ปกเสื้อแบะมุมปกแหลม ตัวเสื้อผ่าอกตลอดไม่มีسابที่อกเสื้อทั้งสองข้างมีกระเปาะปะรูปสี่เหลี่ยมมุมมนมีแถบอยู่ตรงกลางตามทางดิ่ง กว้าง ๓.๕ เซนติเมตร มีปกกระเปาะรูปมนชายกลางแหลมขัดดุมข้างละ ๑ ดุม ติดดุมตามแนวอกเสื้อ ๔ ดุม ดุมทั้งหมดเป็นรูปกลมแบนทำด้วยวัตถุสีเดียวกับสีเสื้อ เดินคิ้วด้านหน้าเสื้อต่อจากเส้นบ่า มีตะเข็บผ่านกลางอกยาวตลอดตัวเสื้อทั้งสองด้าน ด้านหลังจากเส้นต่อบ่าหลังมีตะเข็บผ่านตามตัวเสื้อทั้งสองด้านเช่นเดียวกับด้านหน้า ที่เอวเสื้อมีห่วงสำหรับสอดเข็มขัดทำด้วยผ้าสีเดียวกับสีเสื้อ กว้างไม่เกิน ๑ เซนติเมตร จำนวน ๔ ห่วง หรือจะไม่มีก็ได้ บนชายเสื้อด้านหน้าทั้งสองข้างมีกระเปาะปะรูปสี่เหลี่ยมมุมมนมีแถบอยู่ตรงกลางตามทางดิ่ง มีปกกระเปาะรูปมนชายกลางแหลม ขัดดุมข้างละ ๑ ดุม ความยาวของเสื้อให้คลุมสะโพกพองาม เมื่อสวมเสื้อให้ขัดดุมทุกดุม และปล่อยชายเสื้อไว้นอกกระโปรงหรือกางเกง

(๔) เสื้อคอแบะปล่อยชายเสื้อสีกากี แขนยาวทรงกระบอก ปกเสื้อแบะมุม ปกแหลม ตัวเสื้อผ่าอกตลอดไม่มีساب ที่อกเสื้อทั้งสองข้างมีกระเปาะปะรูปสี่เหลี่ยมมีแถบอยู่ตรงกลางตามทางดิ่ง กว้าง ๓.๕ เซนติเมตร มีปกกระเปาะขัดดุมข้างละ ๑ ดุม มุมกระเปาะด้านล่างและมุมปกกระเปาะเป็นรูปตัดพองาม บริเวณเอวเสื้อทั้งสองข้างมีแถบผ้าสีเดียวกับสีเสื้อ กว้าง ๔ เซนติเมตร ยาวไม่เกิน ๑๐ เซนติเมตร ยึดไว้ด้วยดุม ๒ ดุม ตามแนวนอน บนชายเสื้อด้านหน้าทั้งสองข้างมีกระเปาะปะรูปสี่เหลี่ยมมีแถบอยู่ตรงกลางตามทางดิ่ง กว้าง ๓.๕ เซนติเมตร มีปกกระเปาะขัดดุมข้างละ ๑ ดุม มุมกระเปาะด้านล่าง และมุมปกกระเปาะเป็นรูปตัดพองาม ติดดุมที่แนวอกเสื้อ ๕ ดุม ดุมทั้งหมดเป็นรูปกลมแบนทำด้วยวัตถุสีเดียวกับสีเสื้อ มีเส้นผ่าศูนย์กลาง ๑.๕ เซนติเมตร ใช้สวมใส่กับกางเกงขายาวแบบปฏิบัติการสีกากี เมื่อสวมเสื้อให้ขัดดุมทุกดุม และปล่อยชายเสื้อไว้นอกกางเกง หากพับปลายแขนเสื้อให้พับขึ้นมาเพียงศอก

(๕) เสื้อคอแบะสีดำ มีลักษณะเช่นเดียวกับเสื้อคอแบะสีกากี ตาม (๔) ใช้สวมใส่กับกางเกงขายาวแบบปฏิบัติการสีดำ เมื่อสวมเสื้อให้ขัดดุมทุกดุม และปล่อยชายเสื้อไว้นอกกางเกง หากพับปลายแขนเสื้อให้พับขึ้นมาเพียงศอก

* ข้อ ๑๒ แก้ไขโดยกฎสำนักนายกรัฐมนตรี ฉบับที่ ๙๒ (พ.ศ.๒๕๔๖) ออกตามความในพระราชบัญญัติเครื่องแบบ ข้าราชการฝ่ายพลเรือน พ.ศ. ๒๔๗๘

(๖) เสื้อกันหนาวคอพับสีดำ แขนยาวทรงกระบอกมีลักษณะเช่นเดียวกับเสื้อกันหนาวของข้าราชการกรมราชทัณฑ์ชาย

(๗) เสื้อกันหนาวคอพับสีดำ แขนยาวรัดข้อมือมีลักษณะเช่นเดียวกับเสื้อกันหนาวของข้าราชการกรมราชทัณฑ์ชาย

เสื้อกันหนาวแบบใดจะใช้กับข้าราชการตำแหน่งใด ให้เป็นไปตามที่อธิบดีกรมราชทัณฑ์กำหนด

*ข้อ ๑๓ กระโปรงและกางเกง มี ๔ แบบ คือ

(๑) กระโปรงสีทากี ยาวปิดเข้าพอสวมควร ตรงกลางด้านหลังมีจีบพับทบและผ่าสูงจากชายกระโปรง ประมาณ ๒๐ เซนติเมตร ถึง ๒๕ เซนติเมตร ด้านหน้ามีกระเป๋าค้นข้างละ ๑ กระเป๋า ไม่มีปกกระเป๋าค้น ปากกระเป๋าค้นเฉียงลงทางข้างเล็กน้อย หรือจะไม่มีกระเป๋าค้นก็ได้ ชายกระโปรงบานเล็กน้อย ขอบกระโปรงมีห่วงสำหรับสอดเข็มขัดทำด้วยผ้าสีเดียวกับกระโปรง กว้างไม่เกิน ๑ เซนติเมตร จำนวน ๔ ห่วง หรือจะไม่มีก็ได้

(๒) กางเกงขายาวแบบปกตีสีกากี มีลักษณะเช่นเดียวกับกางเกงขายาวแบบปกติของข้าราชการกรมราชทัณฑ์ชาย

(๓) กางเกงขายาวแบบปฏิบัติการสีทากี มีลักษณะเช่นเดียวกับกางเกงขายาวแบบปฏิบัติการสีทากีของข้าราชการกรมราชทัณฑ์ชาย

(๔) กางเกงขายาวแบบปฏิบัติการสีดำ มีลักษณะเช่นเดียวกับกางเกงขายาวแบบปฏิบัติการสีดำของข้าราชการกรมราชทัณฑ์ชาย

*ข้อ ๑๔ เข็มขัด มี ๓ แบบ คือ

(๑) เข็มขัดหนังสีดำ มีลักษณะเช่นเดียวกับเข็มขัดของข้าราชการกรมราชทัณฑ์ชาย ใช้คาดทับขอบกระโปรงหรือกางเกง หรือคาดทับเสื้อ

(๒) เข็มขัดด้ายถักสีดำ มีลักษณะเช่นเดียวกับเข็มขัดด้ายถักสีดำของข้าราชการกรมราชทัณฑ์ชาย ใช้คาดทับกระโปรงหรือกางเกง หรือคาดทับเสื้อ สำหรับข้าราชการตำแหน่งประเภททั่วไประดับอาวุโสขึ้นไป ข้าราชการตำแหน่งประเภทวิชาการระดับชำนาญการขึ้นไป ข้าราชการตำแหน่งประเภทอำนวยการ และข้าราชการตำแหน่งประเภทบริหาร

(๓) เข็มขัดผ้าสีทากี สีเดียวกับสีเสื้อ กว้าง ๒.๕ เซนติเมตร หัวสี่เหลี่ยมหุ้มผ้า ใช้คาดทับเสื้อคอพับปล่อยชายเสื้อสีทากี

ข้าราชการตำแหน่งประเภททั่วไประดับปฏิบัติงาน ข้าราชการตำแหน่งประเภททั่วไประดับชำนาญงาน และข้าราชการตำแหน่งประเภทวิชาการระดับปฏิบัติการ ที่ปฏิบัติหน้าที่ควบคุมผู้ต้องขังหรืออยู่ยามรักษาการณ์ อาจใช้เข็มขัดสนามด้ายถักสีดำ กว้าง ๕ เซนติเมตร คาดทับเข็มขัดหนังสีดำอีกชั้นหนึ่งได้”

*ข้อ ๑๕ รองเท้า มี ๒ แบบ คือ

(๑) รองเท้าหุ้มส้นหนังหรือวัสดุเทียมหนังสีดำชนิดไม่ผูกเชือกแบบปิดปลายเท้า ส้นสูงไม่เกิน ๑๐ เซนติเมตร

(๒) รองเท้าสูงครีมน่องหรือหุ้มข้อหนังหรือวัสดุเทียมหนังสีดำชนิดผูกเชือก หรือมีซิป รองเท้าทุกแบบต้องไม่มีริ้วและลวดลาย

* ข้อ ๑๓ แก้ไขโดยกฎสำนักนายกรัชมุนตรี ฉบับที่ ๙๒ (พ.ศ.๒๕๕๖) ออกตามความในพระราชบัญญัติเครื่องแบบข้าราชการฝ่ายพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๘

* ข้อ ๑๔ แก้ไขโดยกฎสำนักนายกรัชมุนตรี ฉบับที่ ๙๓ (พ.ศ.๒๕๕๓) ออกตามความในพระราชบัญญัติเครื่องแบบข้าราชการฝ่ายพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๘

* ข้อ ๑๕ แก้ไขโดยกฎสำนักนายกรัชมุนตรี ฉบับที่ ๙๒ (พ.ศ.๒๕๕๖) ออกตามความในพระราชบัญญัติเครื่องแบบข้าราชการฝ่ายพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๘

ภาค ๓

อินทรรณูและเครื่องหมาย

ข้อ ๑๖ อินทรรณู มีลักษณะแข็งทำด้วยสักหลาดสีดำ เป็นแผ่นสี่เหลี่ยมผืนผ้าปลายตัดมุมเป็นสามเหลี่ยม สำหรับชาย กว้าง ๕ เซนติเมตร ยาว ๑๓ เซนติเมตร สำหรับหญิง กว้าง ๔.๕ เซนติเมตร ยาว ๑๑ เซนติเมตร ที่ตอนปลาย ติดดุมโลหะสีทองตราครุฑพ่าห์ขนาดเล็ก ๑ ดุม

* ข้อ ๑๗ เครื่องหมายแสดงระดับ ซึ่งให้ติดที่อินทรรณู มีดังนี้

“เครื่องหมายพระยมทรงสิงห์” หมายถึง โลหะสีทองดุนนูนมีลักษณะเป็นรูปพระยมทรงสิงห์ลู่โปร่ง อยู่ในวงกลมล้อมรอบด้วยลายกระหนกเปลวเพลิง สำหรับชาย กว้าง ๒.๕ เซนติเมตร สูง ๔ เซนติเมตร สำหรับหญิง กว้าง ๒ เซนติเมตร สูง ๓ เซนติเมตร

“เครื่องหมายดาว” หมายถึง โลหะสีทองมีลักษณะเป็นรูปดาวแปดแฉก ตอนกลางดุนนูนและลาดลงทางปลายแฉก มีขนาดเส้นผ่าศูนย์กลาง ๒ เซนติเมตร สำหรับชาย และ ๑.๕ เซนติเมตร สำหรับหญิง

“เครื่องหมายช่อชัยพฤกษ์” หมายถึง โลหะสีทองมีลักษณะเป็นรูปช่อชัยพฤกษ์ ๒ ช่อ บรรจบกัน ปลายช่อทั้งสองปลายโค้งขึ้นพองาม กว้าง ๓ เซนติเมตร และสูง ๓ เซนติเมตร

* ข้อ ๑๘ การประดับเครื่องหมายแสดงระดับ ให้ปฏิบัติดังต่อไปนี้

(๑) สำหรับข้าราชการตำแหน่งประเภทบริหารระดับสูง และข้าราชการตำแหน่งประเภทวิชาการระดับทรงคุณวุฒิ ประดับเครื่องหมายช่อชัยพฤกษ์ที่ริมอินทรรณูทางด้านไหล่ ให้ปลายช่อโค้งขึ้นเหนือเครื่องหมายช่อชัยพฤกษ์ประดับเครื่องหมายดาว ๔ ดวง เรียงเป็นรูปสี่เหลี่ยมขนมเปียกปูนให้มุมแหลมวางตามยาวตรงกึ่งกลางด้านกว้างของอินทรรณู และประดับเครื่องหมายพระยมทรงสิงห์เหนือเครื่องหมายดาว

(๒) สำหรับข้าราชการตำแหน่งประเภทบริหารระดับต้น ข้าราชการตำแหน่งประเภทอำนาจการระดับสูง ข้าราชการตำแหน่งประเภทวิชาการระดับเชี่ยวชาญ และข้าราชการตำแหน่งประเภททั่วไประดับทักษะพิเศษ ประดับเครื่องหมายช่อชัยพฤกษ์ที่ริมอินทรรณูทางด้านไหล่ ให้ปลายช่อโค้งขึ้นเหนือเครื่องหมายช่อชัยพฤกษ์ประดับเครื่องหมายดาว ๓ ดวง เรียงเป็นรูปสามเหลี่ยมให้มุมแหลมวางลงล่างตามยาวตรงกึ่งกลางด้านกว้างของอินทรรณู และประดับเครื่องหมายพระยมทรงสิงห์เหนือเครื่องหมายดาว

(๓) สำหรับข้าราชการตำแหน่งประเภทวิชาการระดับชำนาญการพิเศษ และข้าราชการตำแหน่งประเภทอำนาจการระดับต้น ประดับเครื่องหมายช่อชัยพฤกษ์ที่ริมอินทรรณูทางด้านไหล่ให้ปลายช่อโค้งขึ้นเหนือเครื่องหมายช่อชัยพฤกษ์ประดับเครื่องหมายดาว ๒ ดวง เรียงไปตามส่วนยาวตรงกึ่งกลางด้านกว้างของอินทรรณู และประดับเครื่องหมายพระยมทรงสิงห์เหนือเครื่องหมายดาว

(๔) สำหรับข้าราชการตำแหน่งประเภททั่วไประดับอาวุโส และข้าราชการตำแหน่งประเภทวิชาการระดับชำนาญการ ประดับเครื่องหมายช่อชัยพฤกษ์ที่ริมอินทรรณูทางด้านไหล่ ให้ปลายช่อโค้งขึ้นเหนือเครื่องหมายช่อชัยพฤกษ์ประดับเครื่องหมายดาว ๑ ดวง ตรงกึ่งกลางด้านกว้างของอินทรรณูและประดับเครื่องหมายพระยมทรงสิงห์เหนือเครื่องหมายดาว

* ข้อ ๑๗ “แถบหมอน” ยกเลิก โดยกฎสำนักนายกรัฐมนตรี ฉบับที่ ๙๓ (พ.ศ.๒๕๕๓) ออกตามความในพระราชบัญญัติเครื่องแบบข้าราชการฝ่ายพลเรือน พ.ศ. ๒๕๗๘

* ข้อ ๑๘ แก้ไขโดยกฎสำนักนายกรัฐมนตรี ฉบับที่ ๙๓ (พ.ศ.๒๕๕๓) ออกตามความในพระราชบัญญัติเครื่องแบบข้าราชการฝ่ายพลเรือน พ.ศ. ๒๕๗๘

(๕) สำหรับข้าราชการตำแหน่งประเภททั่วไประดับชำนาญงาน ระดับเครื่องหมายดาว ๓ ดวง เรียงเป็นรูปสามเหลี่ยม ให้มุมแหลมวางขึ้นบนตามยาวตรงกึ่งกลางด้านกว้างของอินทรีและระดับเครื่องหมายพระยม ทรงสิงห์เหนือเครื่องหมายดาว

(๖) สำหรับข้าราชการตำแหน่งประเภทวิชาการระดับปฏิบัติการ ระดับเครื่องหมายดาว ๓ ดวง เริ่มต้นจากริมอินทรีทางด้านไหล่เรียงไปตามส่วนยาวตรงกึ่งกลางด้านกว้างของอินทรี และระดับเครื่องหมายพระยม ทรงสิงห์เหนือเครื่องหมายดาว

(๗) สำหรับข้าราชการตำแหน่งประเภททั่วไประดับปฏิบัติงาน ระดับเครื่องหมายดาว ๒ ดวง เริ่มต้นจากริมอินทรีทางด้านไหล่เรียงไปตามส่วนยาวตรงกึ่งกลางด้านกว้างของอินทรี และระดับเครื่องหมายพระยม ทรงสิงห์เหนือเครื่องหมายดาว

*ข้อ ๑๙ การประดับอินทรีและเครื่องหมายแสดงระดับของเครื่องแบบปกตินั้น หากเป็นเครื่องแบบ ปฏิบัติการให้เปลี่ยนเป็นปักเครื่องหมายแสดงระดับบนปกเสื้อด้านซ้ายด้วยไหมสีดำสำหรับเครื่องแบบปฏิบัติการสีทากี หรือด้วยไหมสีทองสำหรับเครื่องแบบปฏิบัติการสีดำ

สำหรับเสื้อกันหนาว ให้ประดับปกเสื้อด้านซ้ายด้วยไหมสีเหลืองหรือด้ายสีทอง ที่ปลายขอบบนและล่างปักไหมหรือด้ายสีทองเป็นแถบ กว้าง ๐.๕ เซนติเมตร ยาวตลอดแนวด้านกว้าง

*ข้อ ๒๐ เครื่องหมายแสดงสังกัด ทำด้วยโลหะสีทองเป็นรูปพระจุลพาฬ เครื่องแบบปกติให้ติดที่ปกเสื้อ ตอนหน้าทั้งสองข้าง

สำหรับเครื่องแบบปฏิบัติการ ให้ปักรูปพระจุลพาฬบนปกเสื้อด้านขวาด้วยไหมสีดำสำหรับเครื่องแบบ ปฏิบัติการสีทากี หรือด้วยไหมสีทองสำหรับเครื่องแบบปฏิบัติการสีดำ

*ข้อ ๒๑ เครื่องหมายราชทัณฑ์ เป็นรูปอาร์มด้านบนและล่าง มนกลม มุมขอบบน ทั้งสองด้านเว้าหัก เป็นมุมแหลม ขนาดกว้าง ๖.๕ เซนติเมตร ยาว ๗ เซนติเมตร ปักด้วยไหมเป็นรูปพระยมทรงสิงห์สีเหลืองทองบนพื้น สีดำอยู่ในวงกลมขอบขาวบนพื้นสีเลือดหมูขอบดำ มีคำว่า “กรมราชทัณฑ์” สีดำอยู่บนรูปพระยมทรงสิงห์ และมีคำว่า “Department of Corrections” ด้านล่างพระยมทรงสิงห์ใช้ติดที่โคนแขนเสื้อด้านไหล่ขวาของเสื้อเครื่องแบบปฏิบัติการ สีทากีและเสื้อเครื่องแบบปฏิบัติการสีดำ

ภาค ๔

เบ็ดเตล็ด

ข้อ ๒๒ เครื่องแบบพิเศษของข้าราชการกรมราชทัณฑ์แบบใดจะต้องแต่งในโอกาสใด ให้เป็นไปตามที่ อธิบดีกรมราชทัณฑ์กำหนด

ข้อ ๒๓ ข้าราชการกรมราชทัณฑ์ซึ่งได้รับพระราชทานเครื่องราชอิสริยาภรณ์หรือได้รับพระราชพระบรม ราชานุญาตให้ประดับเครื่องราชอิสริยาภรณ์ต่างประเทศ ให้ประดับแพรแถบเครื่องราชอิสริยาภรณ์ที่อกเสื้อเหนือกระเป๋า บนซ้าย เว้นแต่เครื่องราชอิสริยาภรณ์ซึ่งมีกฎหมายกำหนดให้ประดับที่อกเสื้อข้างขวา ให้ติดแพรแถบที่อกเสื้อเหนือกระเป๋า บนขวา และสำหรับแพรแถบเครื่องราชอิสริยาภรณ์ใดมีกฎหมายกำหนดให้มีเครื่องหมายสำหรับแพรแถบให้ประดับเครื่องหมาย สำหรับแพรแถบนั้นด้วย

* ข้อ ๑๙ แก้ไขโดยกฎสำนักนายกรัฐมนตรี ฉบับที่ ๙๒ (พ.ศ.๒๕๔๖) ออกตามความในพระราชบัญญัติเครื่องแบบ ข้าราชการฝ่ายพลเรือน พ.ศ. ๒๔๗๘

* ข้อ ๒๐ แก้ไขโดยกฎสำนักนายกรัฐมนตรี ฉบับที่ ๙๒ (พ.ศ.๒๕๔๖) ออกตามความในพระราชบัญญัติเครื่องแบบ ข้าราชการฝ่ายพลเรือน พ.ศ. ๒๔๗๘

ข้อ ๒๔ ข้าราชการกรมราชทัณฑ์ซึ่งได้รับเครื่องหมายแสดงความสามารถหรือเข้มแสดงวิทยฐานะของสถาบันการศึกษาของทางราชการ ให้ประดับเครื่องหมายหรือเข็มนั้นได้ตามที่สถาบันการศึกษาหรือหน่วยราชการนั้นกำหนด

*ข้อ ๒๕ ข้าราชการกรมราชทัณฑ์ซึ่งแต่งเครื่องแบบพิเศษตามกฎหมายสำนักนายกรัฐมนตรีนี้นี้ หากเป็นเครื่องแบบปกติสีทึบก็ต้องติดป้ายชื่อพื้นสีดำ กว้างไม่เกิน ๒.๕ เซนติเมตร ยาวไม่เกิน ๗.๕ เซนติเมตร แสดงชื่อตัว ชื่อสกุล และชื่อตำแหน่งในการบริหารงาน หรือชื่อตำแหน่งในสายงานตามที่องค์การกลางบริหารงานบุคคลกำหนด ประดับที่อกเสื้อเหนือกระเป๋าบนขวา หากเป็นเครื่องแบบปฏิบัติการต้องปักชื่อตัว ชื่อสกุล เหนือกระเป๋าบนขวา และปักชื่อหน่วยปฏิบัติงานที่สังกัดเหนือกระเป๋าบนซ้ายด้วยไหมสีดำ สำหรับเครื่องแบบปฏิบัติการสีทึบหรือด้วยไหมสีทอง สำหรับเครื่องแบบปฏิบัติการสีดํา ตัวอักษรสูงไม่เกิน ๑.๕ เซนติเมตร

ข้อ ๒๖ ให้กรมราชทัณฑ์จัดทำหรือเขียนรูปตัวอย่างเครื่องแบบพิเศษนี้ไว้เป็นมาตรฐาน และควบคุมดูแลการแต่งเครื่องแบบให้เป็นไปตามกฎหมายสำนักนายกรัฐมนตรีนี้นี้

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๒ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๓๗

(ลงชื่อ) ชวน หลีกภัย

(ชวน หลีกภัย)

นายกรัฐมนตรี

* ข้อ ๒๕ แก้ไขโดยกฎหมายสำนักนายกรัฐมนตรีนี้นี้ ฉบับที่ ๙๒ (พ.ศ.๒๕๔๖) ออกตามความในพระราชบัญญัติเครื่องแบบข้าราชการฝ่ายพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๘

ระเบียบที่เกี่ยวข้องกับงานราชทัณฑ์



ระเบียบกระทรวงมหาดไทย เรื่อง การพักการลงโทษ

โดยที่การพักการลงโทษตามพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พุทธศักราช ๒๔๗๙ เท่าที่ได้ปฏิบัติมาแล้ว ปรากฏว่าเป็นผลดีแก่ระบอบการราชทัณฑ์ สมควรจะได้ส่งเสริมให้ได้ผลก้าวหน้ายิ่งขึ้นทำนองเดียวกับที่นานาอารยประเทศได้ปฏิบัติอยู่ และโดยที่ความสำคัญของระบบการพักการลงโทษอยู่ที่ทางการเรือนจำ ซึ่งได้ควบคุมปกครองผู้ต้องโทษอยู่โดยใกล้ชิดย่อมได้รู้อุปนิสัยใจคอของนักโทษแต่ละคนเป็นอย่างดี ประกอบกับระยะเวลาที่ผู้นั้นได้รับโทษมาพอสมควร และระหว่างต้องโทษแสดงให้เห็นความประพฤติดี มีความอดุสาหะ ความก้าวหน้าในการศึกษาและการทำงานเกิดผลดี หรือทำความชอบแก่ราชการเป็นพิเศษ หากให้พักโทษไปก็ย่อมจะเป็นเยี่ยงอย่างให้นักโทษและผู้ต้องขังอื่นๆ ได้ปฏิบัติตามด้วยดีเช่นเดียวกัน นับว่าเป็นประโยชน์ยิ่งกว่าการที่จะคุมขังไว้จนครบกำหนดโทษตามหมายศาล

ในการพิจารณาให้นักโทษคนใดได้รับการพักการลงโทษนั้น จำเป็นต้องกระทำด้วยความระมัดระวังและรอบคอบ ทั้งจะต้องอาศัยจากการสอบสวนข้อเท็จจริงต่างๆ ที่เกี่ยวกับชีวประวัติในอดีตของนักโทษนั้นๆ ในการนี้ จึงจำเป็นต้องติดต่อไปยังภูมิลำเนาและแหล่งที่นักโทษเคยอยู่หรือเคยมีอาชีพ เพื่อทราบชีวประวัติและอุปนิสัยใจคอ ติดต่อกับเจ้าหน้าที่ตำรวจเพื่อทราบถึงประวัติการประทุษกรรมของนักโทษเหล่านั้น มาเป็นแนวทางประกอบการพิจารณาด้วยทุกราย เมื่อการพิจารณาได้ดำเนินไปถึงขั้นให้พักการลงโทษแล้ว กล่าวโดยหลักกฎหมายผู้รับพักการลงโทษยังคงสภาพเป็นผู้ต้องโทษอยู่ในบางอารยประเทศได้จัดให้มีเจ้าหน้าที่ติดตามควบคุมดูแลเรียก “พาโรลออฟฟิตเซอร์ (Parole Officer) แต่เนื่องด้วยสภาพการราชทัณฑ์ของประเทศไทยในปัจจุบันยังไม่อยู่ในฐานะที่จะจัดตั้งเจ้าหน้าที่โดยเฉพาะดังกล่าวนี้ได้ จำเป็นต้องอาศัยเจ้าหน้าที่ตำรวจและเจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครองท้องถิ่นที่ช่วยร่วมมือดำเนินการแทนเจ้าหน้าที่พาโรลออฟฟิตเซอร์ (Parole Officer) ไปพลางก่อน ในเงื่อนไขการพักการลงโทษนั้น จะได้กำหนดระยะเวลาให้ผู้ได้รับพักการลงโทษมารายงานตัวต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจและเจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครอง เพื่อได้ทราบความเคลื่อนไหวของนักโทษ ผู้ได้พักการลงโทษได้ตลอดเวลาที่พักการลงโทษอยู่ และจะต้องให้เจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครองท้องถิ่นซึ่งอยู่ใกล้ชิดหมั่นสอดส่องสังเกตพฤติกรรมและความประพฤติของผู้ที่ให้พักการลงโทษไปนั้นอยู่โดยสม่ำเสมอ ถ้าหากเจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครองท้องถิ่นจะแนะนำการอาชีพหรือให้ความช่วยเหลือด้วยประการใดก็อาจจะติดตามดำเนินการได้โดยสะดวก หรือเมื่อปรากฏว่าผู้ได้รับการพักการลงโทษประพฤติผิดเงื่อนไขก็อาจจับกุมส่งเรือนจำได้ทันที

โดยที่ระบบการพักการลงโทษมีความเกี่ยวเนื่องที่จะต้องอาศัยความร่วมมือของเจ้าหน้าที่หลายฝ่ายดังได้กล่าวมาข้างต้นนั้น กระทรวงมหาดไทยจึงเห็นเป็นการสมควรที่จะวางระเบียบไว้เป็นทางปฏิบัติการสำหรับเจ้าหน้าที่ต่างๆ ผู้เกี่ยวข้องเพื่อให้กิจการได้ดำเนินไปโดยเรียบร้อย จึงให้วางระเบียบปฏิบัติไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ทุกระยะ ๖ เดือนนับแต่เดือนมกราคม ทุกๆ ปี ให้พัศดีหรือเจ้าพนักงานเรือนจำ ตำแหน่งที่เทียบเท่า พาศดีขึ้นไปพิจารณาเห็นว่า นักโทษเด็ดขาดคนใดมีคุณสมบัติครบถ้วน ควรได้รับการพิจารณาพักการลงโทษตามพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พุทธศักราช ๒๔๗๙ มาตรา ๓๒ ข้อ ๕ และกฎกระทรวงมหาดไทยออกตามความในมาตรา ๕๘ แห่งพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พุทธศักราช ๒๔๗๙ ข้อ ๔๖ (ก) (ข) ประกอบทั้งมีความประพฤติดี มีความอดสาหัสก้าวหน้าในการศึกษาอบรม และการทำงานเป็นผลดี หรือทำความชอบแก่ราชการเป็นพิเศษ ก็ให้เสนอรายชื่อต่อผู้บังคับบัญชาตามลำดับชั้นจนถึงผู้บัญชาการเรือนจำ ทำการสอบสวนข้อเท็จจริงต่างๆ ที่เกี่ยวกับชีวประวัติความเป็นไปของนักโทษผู้นั้นๆ และผู้ที่จะให้ความอุปการะให้ที่พักอาศัย ตลอดจนการประกอบอาชีพว่าเป็นผู้มีความประพฤติ ฐานะ และมีความเต็มใจให้ความอุปการะเพียงใด โดยการติดต่อไปยังนายอำเภอซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครองท้องถิ่นอันเป็นภูมิลำเนาของนักโทษผู้นั้น หรือที่นักโทษผู้นั้นมีถิ่นที่อยู่หรือมีความเกี่ยวข้องอันเป็นประโยชน์แก่การพิจารณา และให้สอบถามประวัติในการกระทำผิดของนักโทษผู้นั้นไปยังเจ้าหน้าที่แผนกบันทึก แผนกประทุษกรรม กองบัญชาการตำรวจสอบสวนกลาง เพื่อประกอบการพิจารณาในการดำเนินการพักการลงโทษทุกราย และเป็นหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ผู้ได้รับการติดต่อเช่นนั้นจะต้องให้ความร่วมมือสอบสวนข้อเท็จจริงและทำคำชี้แจงไปยังผู้บัญชาการเรือนจำโดยมิชักช้า

ข้อ ๒ เมื่อได้ทราบรายละเอียดต่างๆ ดังกล่าวในข้อ ๑ แล้ว ให้ผู้บัญชาการเรือนจำตั้งคณะกรรมการขึ้นพิจารณาวินิจฉัยว่า นักโทษคนใดสมควรให้ได้พักการลงโทษไปหรือไม่ คณะกรรมการนี้ให้เป็นไปตามกฎกระทรวงมหาดไทยออกตามความในพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พุทธศักราช ๒๔๗๙ ข้อ ๙๑ แต่สำหรับเรือนจำภูมิภาคให้ประกอบด้วยเจ้าหน้าที่ตำรวจ เจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครองท้องถิ่น และหรือพนักงานอัยการร่วมด้วย

ข้อ ๓ ให้คณะกรรมการซึ่งได้ตั้งขึ้นตามความในข้อ ๒ ยื่นรายงานการพิจารณาโดยละเอียดเป็นรายตัวตามแบบทำระเบียบนี้ต่อผู้บัญชาการเรือนจำ ซึ่งจะได้พิเคราะห์ด้วยตนเองอีกชั้นหนึ่ง หากเห็นควรให้พักการลงโทษก็ให้ผู้บัญชาการเรือนจำรายงานขออนุมัติต่ออธิบดีกรมราชทัณฑ์ ซึ่งตามกฎหมายเป็นอำนาจของอธิบดีกรมราชทัณฑ์ที่จะวินิจฉัยชี้ขาดว่าอนุมัติหรือไม่อนุมัติ

สำหรับเรือนจำกลางให้คณะกรรมการเสนอรายการพิจารณาพร้อมด้วยเอกสารหลักฐานประกอบต่ออธิบดีกรมราชทัณฑ์

ข้อ ๔ การตรวจพิจารณาพักการลงโทษนั้น ให้เจ้าพนักงานประจำเรือนจำและกรรมการตรวจสอบพิจารณาจากพฤติการณ์ในระหว่างที่คุมขังอยู่ในเรือนจำ อันเกี่ยวข้องกับความอดสาหัส ความก้าวหน้าในการศึกษา การทำงาน หรือการทำความชอบแก่ราชการเป็นพิเศษ และความประพฤติซึ่งสอดแสดงว่ากลับนิสัยสันดานเป็นคนดีเป็นที่ไว้วางใจได้แล้ว ประกอบด้วยพฤติการณ์ก่อนมาต้องโทษอันเกี่ยวข้องกับนิสัยความประพฤติทั่วไป ตลอดจนการทำมาหาเลี้ยงชีพและข้อเท็จจริงในการกระทำผิดอันเป็นเหตุให้ต้องรับโทษอยู่นั้น ตลอดทั้งฐานะของครอบครัวผู้อุปการะและการอาชีพซึ่งมีหลักฐานพอที่เชื่อถือได้ว่าถ้าได้รับพักการลงโทษไปแล้ว จะพอดำรงตนอยู่ภายนอกเรือนจำได้เช่นสามัญชนตามปกติ

ข้อ ๕ พฤติการณ์ต่างๆ ดังได้กล่าวไว้ในข้อ ๔ นั้น ให้ตรวจพิจารณาจากหลักฐาน ดังต่อไปนี้ คือ

(๑) ข้อความทั่วไป

๑. ชื่อ อายุ เชื้อชาติ สัญชาติ ศาสนา ชั้น จากทะเบียนรายตัว
๒. ความผิด กำหนดโทษ จากหมายแดงแจ้งโทษเด็ดขาด
๓. จำมาแล้วยังเหลือจำต่อไปอีก จากหลักฐานของเรือนจำ

๔. รั่ววันลดโทษ จากทะเบียนความดีความชอบ

๕. การอายัดตัว จากหลักฐานของเรือนจำ

(๒) พฤติการณ์ก่อนต้องโทษ

๑. ตำบลที่อยู่เมื่อก่อนต้องโทษ บิดา มารดา ภรรยา บุตร อาชีพ จากทะเบียนรายตัว

๒. นิสัยความประพฤติก่อนมาต้องโทษ จากการสอบสวน กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน และญาติมิตร

เพื่อนบ้านใกล้เคียง

๓. ความผิดอาญาที่เคยกระทำผิดมาก่อนต้องโทษครั้งนี้ จากใบแดงแจ้งโทษของตำรวจ

สอบสวนกลาง

๔. พฤติการณ์ที่กระทำผิดอาญาครั้งนี้ จากสำเนาคำพิพากษาชั้นที่สุด

(๓) พฤติการณ์ในระหว่างที่ต้องคุมขังอยู่ในเรือนจำ

๑. ความประพฤติ

ก. นิสัยความประพฤติทั่วไป จากรายงานของเจ้าพนักงานประจำเรือนจำผู้ทำการควบคุม

บังคับบัญชา

ข. การเลื่อนชั้นและลดชั้น จากทะเบียนความดีความชอบและความผิด

ค. ความผิดวินัย จากสำนวนการสอบสวนลงโทษของเรือนจำ

ง. การรับการอบรมและการปฏิบัติตามที่รับการอบรมไปของเจ้าพนักงานประจำเรือนจำ

ที่ทำหน้าที่อบรม

๒. ความอดุสาหะและการทำงานจากรายงานของเจ้าพนักงานประจำเรือนจำที่ทำหน้าที่

ในการควบคุมและจัดการให้ทำการงาน

๓. การศึกษา

ก. วิชาสามัญ จากเอกสารหลักฐานและรายงานของเจ้าพนักงานประจำเรือนจำผู้ทำหน้าที่

สอนวิชาสามัญ

ข. วิชาชีพ จากรายงานของเจ้าพนักงานประจำเรือนจำผู้ทำหน้าที่ฝึกหัดสั่งสอนวิชาชีพ

๔. ความชอบพิเศษ จากสำนวนการสอบสวนพิจารณาของเรือนจำ

(๔) สิ่งแวดล้อมภายหลังจากที่จะได้รับการพักการลงโทษ

๑. คำรับรองของเจ้าหน้าที่ประจำห้องที่ที่จะไปอยู่ จากรายงานการรับรองของเจ้าหน้าที่ฝ่าย

ปกครองท้องที่ กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน และตำรวจ

๒. ฐานะของครอบครัว จากคำให้การของกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน และญาติมิตรที่ใกล้เคียง

๓. อาชีพที่จะไปประกอบ จากรายงานความสังเกตในอุปนิสัยและความสันตจิตจัดเจน ซึ่งปรากฏ

ในขณะที่ต้องโทษ

๔. ผู้รับอุปการะ จากบันทึกคำรับรองของผู้อุปการะ ตลอดจนการสอบสวนหลักฐานฐานะ

ของผู้อุปการะ

ข้อ ๖ การตรวจพิจารณาพักการลงโทษในกรณีเหตุพิเศษอันต้องเสนอขอขออนุมัติคณะกรรมการ ตามข้อ ๙๒ แห่งกฎกระทรวงมหาดไทย ให้ดำเนินการตามระเบียบนี้โดยอนุโลม

ข้อ ๗ ในกรณีที่อยู่อาศัยที่กรมราชทัณฑ์มีค่านมัติจะได้แจ้งให้ผู้บัญชาการเรือนจำทราบ พร้อมกับกำหนดเงื่อนไขที่ผู้รับพักการลงโทษพึงปฏิบัติไปด้วย ในเงื่อนไขนั้นต้องระบุให้ผู้รับพักการลงโทษไปรายงานตัวต่อนายอำเภอ และหัวหน้าสถานีตำรวจท้องที่ที่กำหนดให้อยู่โดยด่วนที่สุด อย่างช้าไม่เกิน ๓ วัน นับแต่วันที่ไปถึงที่พักอาศัย และในคราวต่อไปให้ไปรายงานเกี่ยวกับความเป็นอยู่ของตนอย่างน้อยเดือนละ ๑ ครั้ง นับแต่วันรายงานตัวครั้งแรก

ข้อ ๘ ให้ผู้บัญชาการเรือนจำจัดเจ้าหน้าที่นำตัวผู้จะได้รับพักการลงโทษไปให้เจ้าหน้าที่ตำรวจท้องที่นั้นจัดทำประวัติตามแบบแผนประมุขุกรรมก่อน สำหรับจังหวัดพระนครและธนบุรีให้นำตัวไปยังแผนกบันทึกแบบแผนประมุขุกรรมกองพิเศษ กองบัญชาการตำรวจสอบสวนกลาง

ข้อ ๙ ให้ผู้บัญชาการเรือนจำทำหนังสือสำคัญพักการลงโทษตามแบบทำเยียบนี้ ๖ ฉบับ มอบให้แก่ผู้รับการพักการลงโทษถือเป็นคู่มือ ๑ ฉบับ ส่งกรมราชทัณฑ์ ๑ ฉบับ เรือนจำเก็บไว้ ๑ ฉบับ ส่งผู้ว่าราชการจังหวัดท้องที่นายอำเภอท้องที่ที่กำหนดให้อยู่แห่งละ ๑ ฉบับ

ข้อ ๑๐ ก่อนปล่อยตัวนักโทษผู้ที่ได้รับพักโทษนั้น ให้ผู้บัญชาการเรือนจำประชุมบรรดาผู้ต้องขังในเรือนจำชี้แจงคุณความดีของผู้ที่ได้พักการลงโทษและกล่าวอบรมผู้จะได้พักการลงโทษให้ประพฤติปฏิบัติตนเป็นพลเมืองดีของชาติสืบไป

ข้อ ๑๑ ให้เป็นหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครองรวมทั้งกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน และตำรวจท้องที่ ซึ่งผู้พักการลงโทษมาอยู่นั้นคอยสอดส่องดูแลความประพฤติและการปฏิบัติตามเงื่อนไขของผู้ผู้นั้นว่าได้เป็นไปโดยเรียบร้อยหรือไม่ประการใด แล้วรายงานต่อนายอำเภอท้องที่เพื่อแจ้งให้ผู้บัญชาการเรือนจำทราบเดือนละครั้งเป็นอย่างน้อย และให้ผู้บัญชาการเรือนจำรายงานให้กรมราชทัณฑ์ทราบต่อไปโดยเร็ว

ข้อ ๑๒ ถ้าผู้ที่ได้พักการลงโทษไปกระทำการผิดเงื่อนไขที่ได้กำหนดไว้ ให้เจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครองหรือตำรวจจับกุมตัวส่งคืนยังเรือนจำตามเดิมโดยไม่ต้องมีหมายจับ หรือถ้าไปกระทำผิดในคดีอาญาขึ้นอีกซึ่งจะต้องดำเนินคดีต่อไปอีกส่วนหนึ่ง ก็ให้เจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครองท้องที่หรือตำรวจท้องที่ซึ่งได้ดำเนินคดีแก่ผู้นั้นแจ้งไปยังผู้บัญชาการเรือนจำให้ทราบด้วย ทั้งสองกรณีนี้ให้ผู้บัญชาการเรือนจำเป็นผู้พิจารณาสั่งการขึ้นต้น แล้วรีบรายงานให้กรมราชทัณฑ์ทราบเพื่อพิจารณาสั่งการตามควรแก่กรณีอีกชั้นหนึ่งตามข้อ ๑๔

ข้อ ๑๓ ในกรณีที่ผู้ได้รับการพักการลงโทษไปนั้น แม้จะยังมีได้ประพฤติผิดเงื่อนไข หากแต่มีพฤติการณ์ที่แสดงให้เห็นว่า หากให้พักการลงโทษต่อไปไม่เป็นที่น่าไว้วางใจเพราะอาจก่อกรรมอันมิชอบขึ้นอีก ก็ให้เจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครองหรือตำรวจรายงานให้ผู้บัญชาการเรือนจำทราบเพื่อได้ตรวจสอบดู หากเห็นเป็นการสมควรก็ให้แจ้งเจ้าหน้าที่ตำรวจท้องที่ควบคุมตัวผู้นั้นส่งกลับคืนเรือนจำโดยด่วน

ข้อ ๑๔ ในกรณีที่มีการประพฤติผิดเงื่อนไขก็ดี หรือมีการสั่งให้ควบคุมตัวส่งกลับเรือนจำก็ดี ให้ผู้บัญชาการเรือนจำเอาตัวนักโทษเด็ดขาดผู้นั้นคุมขังไว้ แล้วรีบรายงานชี้แจงและขอเพิกถอนการอนุมัติให้พักการลงโทษไปยังกรมราชทัณฑ์โดยมิชักช้า เพื่อกรมราชทัณฑ์จะได้พิจารณาสั่งเพิกถอนการอนุมัติ เมื่อได้รับคำสั่งให้เพิกถอนการอนุมัติพักการลงโทษจากกรมราชทัณฑ์แล้วให้เรียกหนังสือสำคัญพักการลงโทษคืนและรีบแจ้งให้เจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครองท้องที่และตำรวจประจำท้องที่ทราบโดยเร็ว

ข้อ ๑๕ ในกรณีนักโทษเด็ดขาดผู้ได้รับพักการลงโทษมีระยะเวลาที่จะต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขพักการลงโทษเกินกว่า ๒ ปี ถ้าได้ปฏิบัติตนตามเงื่อนไขโดยเรียบร้อยตลอดมาเป็นระยะเวลาไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของระยะเวลาที่ต้องปฏิบัติตน ตามเงื่อนไขผู้บัญชาการเรือนจำจะเสนอมราชทัณฑ์ขออนุมัติผ่อนคลายเงื่อนไขลงตามสมควรก็ได้ เมื่ออธิบดีกรมราชทัณฑ์ได้อนุมัติแล้วเป็นหน้าที่ผู้บัญชาการเรือนจำจะต้องแจ้งให้ผู้รักษาหนังสือสำคัญพักการลงโทษตามข้อ ๙ ได้ทราบทุกราย

ข้อ ๑๖ การผ่อนคลายเงื่อนไขพักการลงโทษนั้นจะกระทำได้เพียงครั้งเดียว และข้อกำหนดในหนังสือสำคัญพักการลงโทษซึ่งกำหนดว่า “หากประพฤติผิดเงื่อนไขเจ้าหน้าที่อาจจับตัวส่งคืนเข้ากักขังในเรือนจำไปรับโทษที่ยังเหลืออยู่ได้ โดยไม่ต้องมีหมายจับ” ต้องคงไว้จะแก้ไขหรือผ่อนคลายมิได้

ข้อ ๑๗ เมื่อนักโทษเด็ดขาดที่ได้รับอนุมัติให้พักการลงโทษได้พักการลงโทษมาครบกำหนดพ้นโทษแล้ว ให้ผู้บัญชาการเรือนจำออกใบสุทธิให้ แล้วให้รายงานการพ้นโทษพร้อมทั้งชี้แจงแสดงความเห็น ในผลดีและผลเสียแห่งการพักการลงโทษรายนั้นไปยังกรมราชทัณฑ์ทราบด้วยทุกราย

ข้อ ๑๘ ให้ยกเลิกระเบียบกรมราชทัณฑ์ ฉบับที่ ๓๐ เรื่องการตรวจสอบพิจารณาพักการลงโทษนักโทษเด็ดขาด ลงวันที่ ๑๔ ธันวาคม ๒๕๔๔ และให้ใช้ระเบียบนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

กระทรวงมหาดไทย

สั่ง ณ วันที่ ๒๐ มกราคม ๒๕๔๖

พลตรี บุญญติ เทพหัสดิน ณ อยุธยา

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

แบบรายงานการตรวจพิจารณาพักการลงโทษ

ชื่อ เรือนจำ

ชั้น เลขประจำตัว อายุ ปี ศาสนา เชื้อชาติ

สัญชาติ อยู่ในการอายัดตัวของ ได้รับการตรวจสอบพิจารณา
พักการลงโทษตามข้อ แห่งกฎกระทรวงมหาดไทยออกตามความในมาตรา ๕๘ แห่ง
พระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พุทธศักราช ๒๔๗๙

(ก) คุณลักษณะตามกฎหมาย

๑. กำหนดโทษ ปี เดือน วัน ได้รับพระราชทาน
อภัยโทษ ครั้งที่ ๑ ลง ของกำหนดโทษ โดย
คงเหลือกำหนดโทษ ปี เดือน วัน (ถ้าหากมีมากกว่า ๑ ครั้ง
ก็ลงเรียงกันไป) พันโทษ / / ๑ ใน ของกำหนดโทษ
..... ปี เดือน วัน

๒. จำมาแล้วแต่ / / ถึง / /
..... ได้ ปี เดือน วัน คำนวณได้ ๑ ใน ของกำหนดโทษ
ครั้งหลังสุด และยังคงต้องจำต่อไปอีก ปี เดือน วัน คำนวณแล้วได้ ๑ ใน
..... ของกำหนดโทษครั้งหลังสุด

๓. มีวันลดโทษ ปี เดือน วัน เมื่อหักวันลดโทษออกแล้ว จะต้อง
จำต่อไปอีก ปี เดือน วัน และจะครบกำหนดพันโทษ /
..... /

(ข) พฤติการณ์ก่อนต้องโทษ

๑. อยู่บ้านหมู่ที่ ตำบล อำเภอ
จังหวัด อาชีพ มีหลักทรัพย์ ภรรยาหรือสามี
บุตร อายุ ปี (ถ้ามีมากกว่า ๑ คน ก็ลงเรียงกันไป)

๒. บิดา อายุ ปี เชื้อชาติ สัญชาติ
ศาสนา อยู่บ้านหมู่ที่ ตำบล อำเภอ
จังหวัด อาชีพ หลักทรัพย์
มารดา อายุ ปี เชื้อชาติ สัญชาติ
ศาสนา อยู่บ้านหมู่ที่ ตำบล อำเภอ
จังหวัด อาชีพ หลักทรัพย์

๓. ได้ความจาก ว่าเป็นผู้มีอุปนิสัย ความประพฤติ
และการสมาคม

๔. ความผิดอาญาที่เคยกระทำผิดมาก่อนต้องโทษครั้งนี้ คือ

ก. โทษฐาน กำหนดโทษ ปี
เดือน วัน พันโทษโดย เมื่อวันที่ เดือน

..... พ.ศ. โดย

ข. โทษฐาน กำหนดโทษ ปี
 เดือน วัน พันโทษโดย เมื่อวันที่ เดือน
 พ.ศ. โดย

ค. โทษฐาน กำหนดโทษ ปี
 เดือน วัน พันโทษโดย เมื่อวันที่ เดือน
 พ.ศ. โดย

ฯลฯ

ฯลฯ

๕. ข้อเท็จจริงที่กระทำผิดครั้งนี้ โดยย่อคือ

(ค) พฤติการณ์ในระหว่างที่ต้องคุมขังอยู่ในเรือนจำ

๑. ความประพฤติ

ก. อุปนิสัย ความประพฤติทั่วไป

และการสมาคม

ข. การเลื่อนชั้นหรือลดชั้นคือ

๑. ได้ ชั้น จากชั้น เป็นชั้น

เมื่อ / / โดย

๒. ได้ ชั้น จากชั้น เป็นชั้น

เมื่อ / / โดย

ค. กระทำผิดวินัยของเรือนจำและต้องโทษคือ

ครั้งที่ ๑ เรื่อง ถูกลงโทษ

เมื่อ / /

ครั้งที่ ๒ เรื่อง ถูกลงโทษ

เมื่อ / /

ฯลฯ

ฯลฯ

ง. การปฏิบัติตามที่ได้รับการอบรมมา

๒. ความอดสาหัส

(๑) ความขยันหมั่นเพียรในการศึกษาเล่าเรียน

(๒) ความขยันขันแข็งในการปฏิบัติหน้าที่การงาน

(๓) ความขยันหมั่นเพียรในการที่จะประพฤติตนเป็นคนดี

๓. การศึกษา

ก. วิชาสามัญในเรือนจำเริ่มเรียน / /

ในชั้น สำเร็จชั้น เมื่อ / /

(หรือได้รับผลประการใด)

ข. วิชาชีพในเรือนจำเข้าฝึกหัดทำงาน

เมื่อ / / บังเกิดผล (ถ้าได้ทำมากกว่า ๑ อย่าง

ก็ให้ลงเรียงกันไป)

๔. การทำงาน

(๑) ได้ทำงานที่ไม่หาผลประโยชน์ในหน้าที่
เมื่อ/...../..... บังเกิดผล (ถ้ามีมากกว่า ๑ อย่าง ให้ลง
เรียงกันไป)

(๒) ได้ทำการหาผลประโยชน์ในหน้าที่เมื่อ/
...../..... บังเกิดผล ได้รับเงินรางวัล
(ถ้ามีมากกว่า ๑ อย่าง ให้ลงเรียงกันไป)

๕. ความชอบพิเศษ

(๑) เรื่อง เมื่อ/...../
เป็นประโยชน์แก่ราชการราชทัณฑ์ คือ ได้รับบำเหน็จตอบแทนเป็นประโยชน์แก่ ราชการราชทัณฑ์
คือ ได้รับบำเหน็จตอบแทน

ฯลฯ

ฯลฯ

(ง) สิ่งแวดล้อมภายหลังที่จะได้รับพักการลงโทษ

๑. ภรรยา อยู่บ้านหมู่ที่
ตำบล อำเภอ จังหวัด
อาชีพ สามีใหม่ชื่อ เมื่อ/...../
โดย.....

๒. บุตร อายุ ปี อยู่กับ
ซึ่งเป็น (ถ้ามีมากกว่า ๑ คน ก็ลงเรียงกันไป)

๓. หลักทรัพย์ที่มีอยู่ขณะนี้คือ
อยู่ที่ ซึ่งอยู่ในความปกครองของ
(ถ้ามีมากกว่า ๑ สิ่งก็ให้ลงแยกเรียงกันไป)

๔. ในระหว่างพักการลงโทษมีผู้รับรองจะให้การอุปการะคือ

(๑) ชื่อ เป็น
มีหลักทรัพย์ อาชีพ จะอุปการะโดย
ฯลฯ

ฯลฯ

๕. การรับรองของเจ้าหน้าที่แห่งท้องที่ที่จะไปอยู่ระหว่างพักการลงโทษ

- (๑) ผู้ใหญ่บ้านรับรองว่า
- (๒) กำนันรับรองว่า
- (๓) เจ้าหน้าที่ตำรวจรับรองว่า

๖. ได้รับพักการลงโทษแล้วจะไปอยู่ที่บ้านหมู่ที่ ตำบล อำเภอ
..... จังหวัด กับ โดยประกอบอาชีพ

(จ) เอกสารหลักฐาน

ได้รวบรวมเอกสารหลักฐานอันเกี่ยวข้องกับรายการข้างต้นเสนอมาโดยครบถ้วนด้วยแล้ว

วันที่ เดือน พ.ศ.

(ลงนาม) พัดดี

ความเห็นผู้บัญชาการเรือนจำ

ได้ตรวจสอบหลักฐานอีกครั้งแล้ว เมื่อวันที่ เดือน พ.ศ.

เห็นว่า

(ลงนาม) ผู้บัญชาการเรือนจำ

ความเห็นของคณะกรรมการ

ได้ประชุมตรวจพิจารณาการพักการลงโทษของ

เมื่อวันที่ เดือน พ.ศ. แล้ว มีความเห็นว่า

..... เพราะ

และควรกำหนดเงื่อนไขสำหรับปฏิบัติในระหว่างที่

พักการลงโทษคือ

๑.

๒.

๓.

ฯลฯ

ฯลฯ

(ลงนาม) ประธานกรรมการ

(ลงนาม) กรรมการ

(ลงนาม) กรรมการ

แบบหนังสือสำคัญพักการลงโทษ

เรือนจำ.....
.....

หนังสือสำคัญพักการลงโทษฉบับนี้แสดงว่า
เลขประจำตัว ชั้น เรือนจำ
อายุ ปี เป็นจำเลยในคดีแดงที่ ลงวันที่ เดือน
พ.ศ. ระหว่าง โจทก์ จำเลย เรื่อง
ศาล ได้มีคำพิพากษาชั้นที่สุดให้จำคุก ปี เดือน วัน
นับตั้งแต่วันที่ เดือน พ.ศ. เมื่อหักวันลดโทษออกแล้วจะพ้นโทษ
วันที่ เดือน พ.ศ. ได้รับอนุมัติจาก
ให้ได้รับพักการลงโทษตามข้อ แห่งกฎกระทรวงมหาดไทยออกตามความในมาตรา ๕๘
แห่งพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พุทธศักราช ๒๔๗๙ ตั้งแต่วันที่ เดือน พ.ศ.
ถึงวันที่ เดือน พ.ศ. ครบกำหนดปล่อยตัวพ้นโทษและพ้นจากการ
พักการลงโทษ วันที่ เดือน พ.ศ.

ในระหว่างพักการลงโทษนักโทษเด็ดขาดผู้นี้จะต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขดังต่อไปนี้

- ๑.
- ๒.
- ฯลฯ

หากประพฤติผิดเงื่อนไข เจ้าหน้าที่อาจจับตัวส่งคืนเข้ากักขังในเรือนจำไปรับโทษที่ยังเหลืออยู่ได้โดยไม่ต้อง
มีหมายจับ

ได้มอบหนังสือสำคัญพักการลงโทษฉบับนี้ให้
ผู้ได้รับอนุมัติให้พักการลงโทษยึดถือไว้แต่วันที่ เดือน พ.ศ. แล้ว

ที่ปิดรูปถ่ายครึ่งตัว หน้าตรงขนาด ๒
ลายพิมพ์นิ้ว หัวแม่มือขวา

ลายมือชื่อ

ผู้บัญชาการเรือนจำ

รูปถ่ายลายมือชื่อและลายพิมพ์นิ้ว
หัวแม่มือขวาของนักโทษเด็ดขาด



**ระเบียบกระทรวงมหาดไทย
ว่าด้วยการติดตามและสอดส่องความประพฤติ
ผู้ได้รับพักการลงโทษ พ.ศ.๒๕๐๗**

ตามที่กระทรวงมหาดไทยได้วางระเบียบฉบับ ลงวันที่ ๒๐ มกราคม ๒๕๐๖ เกี่ยวกับการพักการลงโทษ นักโทษเด็ดขาดที่ประพฤติตนดี มีความอดุสาหะ ก้าวหน้าในการศึกษา และทำงานเกิดผลดี หรือกระทำความดีในราชการ เป็นพิเศษ ก็ให้ได้รับความสนับสนุนให้พักการลงโทษออกไปประกอบอาชีพเลี้ยงตนเองและครอบครัวร่วมกับสังคมภายนอก ได้ก่อนกำหนดโทษตามหมายศาล ทั้งนี้เพื่อเป็นเครื่องจูงใจผู้ต้องขังให้ประพฤติปฏิบัติตนอยู่ในระเบียบวินัยของเรือนจำ ตั้งใจรับการศึกษอบรมและฝึกวิชาชีพอันเป็นประโยชน์แก่ตัวผู้ต้องขังเองและกิจการของเรือนจำไว้แล้ว นั้น

เนื่องจากปรากฏว่า นักโทษเด็ดขาดซึ่งได้รับพักการลงโทษไปนั้น ได้กระทำความผิดเงื่อนไขพักการลงโทษ ถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจจับตัวส่งกลับเข้าเรือนจำและบางรายได้ไปประกอบอาชญากรรมขึ้นอีก ซึ่งส่วนมากเกิดจากผู้ได้รับพักการลงโทษไปอยู่ตามท้องที่ต่าง ๆ อันเป็นภูมิภาคห่างไกล เจ้าหน้าที่ทางราชการสอดส่องดูแลความประพฤติไม่ทั่วถึง เป็นเหตุให้บุคคลประเภทนี้ตกอยู่ในข่ายแห่งความประพฤติชั่วได้ง่าย ถ้าหากมีบุคคลที่อาจเป็นภัยต่อสังคมอยู่ในท้องที่ใดๆ ก็ตามย่อมจะเป็นอุปสรรคแก่การพัฒนาความเจริญแก่ชุมชนในท้องที่นั้นๆ อยู่เสมอ กระทรวงมหาดไทยได้พิจารณาเห็นว่า ขณะนี้กรมการพัฒนาชุมชนได้จัดส่งพัฒนากรออกไปประจำอยู่ในท้องที่ที่กำลังพัฒนาการในจังหวัดต่างๆ หลายจังหวัด พัฒนกรย่อมรู้จักและใกล้ชิดต่อราษฎรในท้องที่ที่กำลังพัฒนาการเป็นอย่างดี ถ้าหากเจ้าหน้าที่พัฒนากรได้ให้ความร่วมมือ ช่วยติดตามสอดส่องความประพฤติและแนะนำการอาชีพ หรือให้ความช่วยเหลือด้วยประการใดๆ แก่ผู้ได้รับพักการลงโทษ แต่ละรายตามสมควร ก็อาจจะได้ผลในการลดสถิติการปฏิบัติผิดเงื่อนไข และการประกอบอาชญากรรมลงได้อีกมาก หรือเมื่อปรากฏว่าผู้ได้รับพักการลงโทษประพฤติผิดเงื่อนไขหรือมีพฤติการณ์แสดงให้เห็นว่า หากจะได้รับพักการลงโทษต่อไปอาจก่อกรรมอันมิชอบขึ้นอีก ก็จะได้รายงานให้นายอำเภอพิจารณาดำเนินการควบคุมตัวผู้นั้นส่งกลับคืนเรือนจำโดยด่วนต่อไป ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อทางราชการเป็นอย่างมาก กระทรวงมหาดไทยจึงเห็นเป็นการสมควรวางระเบียบให้เจ้าหน้าที่พัฒนากร และเจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้องปฏิบัติการ ดังต่อไปนี้

๑. เมื่อปรากฏว่ามีนักโทษเด็ดขาดคนใดได้รับพักการลงโทษและกลับเข้าไปอยู่ภูมิภาคเดิมซึ่งเป็นเขต อำเภอที่กำลังพัฒนาการ ให้นายอำเภอมอบหมายให้พัฒนากรซึ่งประจำอยู่ในท้องที่ที่กำลังพัฒนาการช่วยสอดส่องดูแลความประพฤติผู้ได้รับการพักโทษอีกทางหนึ่ง ส่วนนายอำเภอ กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน และตำรวจท้องที่ ย่อมมีหน้าที่ในการติดตามและสอดส่องความประพฤติตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ฉบับลงวันที่ ๒๐ มกราคม ๒๕๐๖ เรื่อง การพักการลงโทษข้อ ๑๑ อยู่แล้ว

๒. พัฒนาการที่ประจำอยู่ในห้องที่กำลังพัฒนาการ เมื่อได้รับมอบหมายจากนายอำเภอให้ช่วยติดตามและสอดส่องความประพฤตินักโทษเด็ดขาดที่ได้รับพักการลงโทษซึ่งได้เข้าไปอยู่ในห้องที่กำลังพัฒนาการ ตามเงื่อนไขพักการลงโทษให้เจ้าหน้าที่พัฒนาการปฏิบัติดังต่อไปนี้

ก. ไปเยี่ยมเยียนผู้ได้รับพักการลงโทษไม่น้อยกว่าเดือนละ ๑ ครั้ง
 ข. สอดถามความเป็นอยู่และปัญหาข้อขัดข้องในการดำเนินชีวิต
 ค. แก้ปัญหาข้อขัดข้องและอุปสรรคต่าง ๆ ในการดำเนินชีวิตเท่าที่สามารถจะช่วยให้
 ง. ให้คำแนะนำและตักเตือนให้ประพฤติปฏิบัติตนเป็นพลเมืองดี ประกอบอาชีพเป็นหลักฐาน และให้ปฏิบัติตามเงื่อนไขพักการลงโทษโดยเคร่งครัด

จ. คอยสอดส่องดูแลความประพฤติ และการปฏิบัติตามเงื่อนไขของผู้ได้รับพักการลงโทษว่าได้เป็นไปโดยเรียบร้อยถูกต้องหรือไม่ประการใด แล้วรายงานต่อนายอำเภอห้องที่ทราบเดือนละครั้งเป็นอย่างน้อย

ฉ. หากปรากฏว่า ผู้ได้รับพักการลงโทษคนใดได้ปฏิบัติผิดเงื่อนไขพักการลงโทษ หรือมีพฤติกรรมแสดงให้เห็นว่า หากจะให้พักการลงโทษต่อไปอาจก่อกรรมอันมิชอบขึ้นอีกก็ให้รายงานให้นายอำเภอห้องที่ทราบโดยด่วนเพื่อพิจารณาดำเนินการควบคุมตัวส่งกลับคืนเรือนจำต่อไป

๓. ให้ใช้ระเบียบนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๑๐ กรกฎาคม ๒๕๐๗

(ลงชื่อ) พล.ต.อ. ป. รุจิรวงศ์

(ประเสริฐ รุจิรวงศ์)

รัฐมนตรีช่วยว่าการฯ รักษาการแทน

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย



ระเบียบกระทรวงมหาดไทย
ว่าด้วยการควบคุมผู้ต้องขังที่ได้รับอนุญาตให้ออกไปรักษาตัว
ภายนอกเรือนจำ พ.ศ.๒๕๒๑

โดยที่เป็นการสมควรมีระเบียบว่าด้วยการควบคุมผู้ต้องขังที่ได้รับอนุญาตให้ออกไปรักษาตัวภายนอกเรือนจำ เพื่อความเป็นระเบียบเรียบร้อยในการประสานงาน และป้องกันมิให้ผู้ต้องขังหลบหนีไปจากสถานที่ซึ่งได้รับอนุญาตให้ไปอยู่รักษาตัว อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๓ และ มาตรา ๓๐ แห่งพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พุทธศักราช ๒๔๗๙ กระทรวงมหาดไทยจึงวางระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ในกรณีที่ผู้ต้องขังได้รับอนุญาตออกมารับการรักษา ณ โรงพยาบาลภายนอกเรือนจำ โดยไปและกลับในวันเดียวกันนั้น เมื่อแพทย์โรงพยาบาลได้ตรวจอาการป่วยของผู้ต้องขังแล้วมีความเห็นว่า สมควรรับตัวไว้รักษาที่โรงพยาบาล ให้เจ้าหน้าที่ผู้ควบคุมขอหลักฐานและสาเหตุในการรับตัวผู้ต้องขังจากแพทย์ผู้ทำการวินิจฉัยนั้น นำเสนอต่อผู้บัญชาการเรือนจำเพื่อดำเนินการขออนุญาตต่ออธิบดีกรมราชทัณฑ์ และแจ้งให้แพทย์เรือนจำทราบโดยเร็ว เป็นหน้าที่ของแพทย์เรือนจำที่จะต้องติดต่อประสานงานกับแพทย์โรงพยาบาลในการติดตามผล และพิจารณาว่าสมควรที่จะให้ผู้ต้องขังนั้นอยู่รักษาตัวที่โรงพยาบาลภายนอกหรือไม่ ถ้าไม่เห็นสมควรก็ให้แพทย์เรือนจำขอเอกสารความเห็นจากแพทย์โรงพยาบาลแล้วทำรายงานเสนอต่อผู้บัญชาการเรือนจำพร้อมด้วยความเห็นของตน รายงานต่ออธิบดีกรมราชทัณฑ์โดยมิชักช้า เพื่อประกอบการพิจารณาอนุญาตโดยเร็ว

ข้อ ๒ เรือนจำแห่งใดที่ไม่มีแพทย์ประจำอยู่ให้ผู้บัญชาการเรือนจำขอความช่วยเหลือจากสำนักงานสาธารณสุขจังหวัด สำนักงานสาธารณสุขอำเภอ หรือโรงพยาบาลในท้องที่นั้น ๆ ให้ส่งแพทย์ไปทำการตรวจวินิจฉัยโรคในเรือนจำก่อนที่จะส่งตัวผู้ต้องขังออกไปรักษาตัว ณ โรงพยาบาลภายนอกเรือนจำเท่าที่สามารถจะทำได้ ถ้ามีความจำเป็นที่จะต้องส่งผู้ต้องขังออกไปรักษาตัวภายนอกเรือนจำ ก็ให้ผู้บัญชาการเรือนจำรายงานขออนุญาตอธิบดีกรมราชทัณฑ์ โดยด่วนต่อไป

ข้อ ๓ ในกรณีที่แพทย์รับตัวผู้ต้องขังไว้รักษา ณ โรงพยาบาลภายนอกเรือนจำและการควบคุมจำเป็น ต้องใช้ห้องควบคุมร่วมกับเจ้าหน้าที่ตำรวจ ให้ผู้บัญชาการเรือนจำแจ้งให้เจ้าหน้าที่ตำรวจท้องที่ทราบเป็นลายลักษณ์อักษรทันที และให้ทำการควบคุมรับผิดชอบร่วมกันระหว่างเจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์กับเจ้าหน้าที่ตำรวจ

ให้เจ้าหน้าที่ตำรวจและเจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์ถือลูกกุญแจและแม่กุญแจประจำห้องควบคุมฝ่ายละ ๑ ชุด โดยให้ต่างฝ่ายต่างใส่กุญแจห้องควบคุมไว้ร่วมกัน เมื่อนำผู้ต้องขังป่วยออกไปตรวจรักษานอกห้องควบคุมให้เป็นหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์เป็นผู้ควบคุมโดยใกล้ชิด ป้องกันมิให้ผู้ต้องขังหลบหนีไปได้

เมื่อหมดความจำเป็นที่จะให้ผู้ต้องขังอยู่รักษาตัว ณ โรงพยาบาลภายนอกเรือนจำ และเมื่อได้นำผู้ต้องขังกลับคืนเรือนจำแล้ว ให้ผู้บัญชาการเรือนจำแจ้งให้เจ้าหน้าที่ตำรวจท้องที่ทราบทันที ให้พยายามแยกสถานที่ควบคุมผู้ต้องขังป่วยของกรมราชทัณฑ์กับผู้ต้องหาป่วยของกรมตำรวจออกจากกันเท่าที่สามารถจะทำได้

ข้อ ๔ การควบคุมผู้ต้องขังป่วยไปโรงพยาบาลภายนอกเรือนจำ ให้เจ้าหน้าที่ผู้ควบคุมมีอำนาจใช้กุญแจมือเป็นเครื่องพันธนาการได้ เว้นแต่ผู้ต้องขังนั้นเป็นผู้ร้ายสำคัญให้ใช้เครื่องพันธนาการอย่างอื่น ตามที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวงมหาดไทย เพื่อความปลอดภัยในการควบคุมก็ได้ แต่ในกรณีผู้ต้องขังป่วยซึ่งไม่สามารถเดินได้ จะไม่ใช่เครื่องพันธนาการใดๆ ก็ได้ในระหว่างที่ควบคุมผู้ต้องขังป่วยรักษาตัวอยู่ในโรงพยาบาล ให้เจ้าหน้าที่ผู้ควบคุมมีอำนาจใช้เครื่องพันธนาการได้ เว้นแต่แพทย์เห็นว่าไม่เป็นการสมควรด้วยเหตุผลทางการแพทย์ ในกรณีเช่นนี้ให้แพทย์มีคำสั่งไว้เป็นลายลักษณ์อักษรในกรณีที่มีการควบคุมผู้ต้องขังป่วยที่รักษาตัวอยู่ที่โรงพยาบาล ถ้าการควบคุมรับผิดชอบอยู่ในหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์เป็นผู้รับผิดชอบโดยเฉพาะ ผู้บัญชาการเรือนจำหรือผู้ดำรงตำแหน่งในลักษณะเทียบเท่าจะต้องจัดเจ้าหน้าที่ไปควบคุมผู้ต้องขังให้พอแก่การป้องกันการหลบหนีและความปลอดภัยในทุกกรณี เจ้าหน้าที่ผู้ควบคุมผู้ต้องขังจะผลจากการควบคุมผู้ต้องขังหรือไม่ควบคุมชั่วคราวหนึ่ง โดยอ้างเหตุความจำเป็นในทางส่วนตัว อนามัย สุขภาพทางร่างกาย หรือกิจธุระสำคัญเป็นพิเศษมาเป็นข้อแก้ตัวหรืออ้างความจำเป็นในเมื่อผู้ต้องขังหลบหนีไม่ได้ อนึ่ง การควบคุมผู้ต้องขังจากเรือนจำหรือทัณฑสถานไปโรงพยาบาล หรือสถานอนามัย จะต้องระมัดระวังควบคุมเป็นพิเศษ ระมัดระวังมิให้มีการหลบหนีทุกขณะ และห้ามใช้เวลาไปกระทำการอย่างอื่นในระหว่างเดินทางไปโรงพยาบาลหรือสถานอนามัย

ข้อ ๕ เมื่อกรมราชทัณฑ์ได้รับรายงานจากเรือนจำ ขออนุญาตนำผู้ต้องขังป่วยฉุกเฉินออกไปรักษาตัว ณ โรงพยาบาลภายนอกเรือนจำ ให้เจ้าหน้าที่นำเสนออธิบดีกรมราชทัณฑ์พิจารณาสั่งการโดยพลันในกรณีนอกเวลาราชการ ให้เจ้าหน้าที่เวรประจำกรมราชทัณฑ์ผู้รับเรื่องราวรับรายงานอธิบดีกรมราชทัณฑ์เพื่อพิจารณาสั่งการโดยเร็ว

ข้อ ๖ ในกรณีที่มีเหตุฉุกเฉินอันอาจเป็นอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของผู้ต้องขัง ในระหว่างที่ให้ผู้ต้องขังอยู่รักษาตัว ณ โรงพยาบาลภายนอกเรือนจำ ให้เจ้าหน้าที่ผู้ควบคุมมีอำนาจนำตัวผู้ต้องขังออกจากที่เกิดเหตุโดยวิธีที่ปลอดภัยที่สุดต่อการควบคุมและภัยอันตรายนั้นแล้วให้รายงานต่อผู้บัญชาการเรือนจำเพื่อนำเสนออธิบดีกรมราชทัณฑ์พิจารณาสั่งการต่อไป

ข้อ ๗ ให้ใช้ระเบียบนี้ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๒๒ ธันวาคม ๒๕๒๑

(ลงนาม) พลเอก เล็ก แนวมาลี

(เล็ก แนวมาลี)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย



ระเบียบกระทรวงยุติธรรม
ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการประหารชีวิตนักโทษ
พ.ศ. ๒๕๔๖

ตามคำสั่งกระทรวงมหาดไทย ที่ ๑๘๐๗/๒๕๓๘ ลงวันที่ ๑๙ ธันวาคม พุทธศักราช ๒๕๓๘ ได้วางระเบียบการประหารชีวิตนักโทษ โดยการยิงด้วยปืนตามนัยมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายลักษณะอาญา พุทธศักราช ๒๕๓๗ นั้น

โดยที่พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ๑๖) พ.ศ. ๒๕๔๖ ได้แก้ไขมาตรา ๑๙ เปลี่ยนวิธีการประหารชีวิตจากการเอาไปยิงเสียให้ตายเป็นให้ฉีดยาหรือสารพิษให้ตาย ประกอบกับพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๔๕ กำหนดให้กรมราชทัณฑ์อยู่ในสังกัดกระทรวงยุติธรรม และพระราชกฤษฎีกาโอนกิจการบริหารและอำนาจหน้าที่ของส่วนราชการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๔๕ พ.ศ. ๒๕๔๕ ให้โอนอำนาจหน้าที่ของกรมราชทัณฑ์ กระทรวงมหาดไทย ไปเป็นของกรมราชทัณฑ์ กระทรวงยุติธรรม ดังนั้น เพื่อให้การดำเนินการประหารชีวิตนักโทษด้วยวิธีการฉีดยาหรือสารพิษดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย อาศัยอำนาจตามความในวรรคสองของมาตรา ๑๙ แห่งประมวลกฎหมายอาญา ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ๑๖) พ.ศ. ๒๕๔๖ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมจึงวางระเบียบการประหารชีวิตไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบกระทรวงยุติธรรม ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการประหารชีวิตนักโทษ พ.ศ. ๒๕๔๖”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑๙ ตุลาคม ๒๕๔๖ เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกคำสั่งกระทรวงมหาดไทย ที่ ๑๘๐๗/๒๕๓๘ ลงวันที่ ๑๙ ธันวาคม พุทธศักราช ๒๕๓๘ เรื่อง ระเบียบการประหารชีวิตนักโทษ และบรรดาระเบียบหรือหนังสือสั่งการที่ขัดหรือแย้งกับระเบียบฉบับนี้ โดยให้ใช้ระเบียบฉบับนี้แทน

ข้อ ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมเป็นผู้รักษาการตามระเบียบนี้

ข้อ ๕ เมื่อศาลชั้นต้นหรือศาลอุทธรณ์มีคำพิพากษาให้ประหารชีวิตจำเลย และจำเลยนั้นถูกคุมขังหรือถูกส่งตัวเข้าคุมขังในเรือนจำ ให้เรือนจำถ่ายรูปจำเลยนั้นไว้ ๖ ชุด ชุดหนึ่ง ประกอบด้วยรูปครึ่งตัวหน้าตรงและรูปด้านข้างทั้งสองข้างขนาดรูปละ ๔”x๖” ติดไว้ในกระดาดแผ่นเดียวกัน และระบุชื่อ-สกุล , ฐานความผิด , หมายเลขคดีแดง , ศาลที่

พิพากษา และวัน เดือน ปี ที่ถ่ายรูป และเจ้าพนักงานเรือนจำลงนามรับรองไว้ที่ด้านหน้ารูปทุกรูป และจัดทำแผ่นพิมพ์ลายนิ้วมือทั้งสองข้างของจำเลยไว้ ๓ แผ่น รวมทั้งจัดทำบันทึกรายละเอียดเกี่ยวกับตำหนิรูปพรรณของจำเลยไว้ ๑ ฉบับ แล้วให้ส่งรูปถ่ายไปที่กองทะเบียนประวัติอาชญากร สำนักงานตำรวจแห่งชาติ และพนักงานสอบสวนเจ้าของคดีแห่งละ ๑ ชุด พร้อมแผ่นพิมพ์ลายนิ้วมือทั้งสองข้างแห่งละ ๑ แผ่น ส่งรูปถ่ายให้ศาลชั้นต้น ๒ ชุด กรมราชทัณฑ์ ๑ ชุด นอกนั้นให้เก็บไว้ที่เรือนจำเพื่อการตรวจสอบเมื่อจำเลยต้องคำพิพากษาคดีถึงที่สุดให้ประหารชีวิตและถูกคุมขังหรือถูกส่งตัวเข้าคุมขังในเรือนจำ ให้เรือนจำดำเนินการถ่ายรูป จัดทำแผ่นพิมพ์ลายนิ้วมือ และบันทึกรายละเอียดเกี่ยวกับตำหนิรูปพรรณของจำเลยเช่นเดียวกับวรรคก่อน แต่ให้ระบุรายละเอียดเพิ่มเกี่ยวกับวันที่คดีถึงที่สุดและชั้นศาล เพื่อการตรวจสอบอีกครั้งหนึ่ง โดยให้จัดเก็บรูปถ่าย แผ่นพิมพ์ลายนิ้วมือบันทึกรายละเอียดเกี่ยวกับตำหนิรูปพรรณไว้ที่เรือนจำ ๑ ชุด นอกนั้นให้จัดส่งไปกรมราชทัณฑ์เพื่อจะได้ส่งต่อไปยังหน่วยงานตามวรรคหนึ่ง ตรวจสอบยืนยันตัวบุคคลว่าเป็นจำเลยในคดีที่ต้องคำพิพากษาให้ประหารชีวิตหรือไม่ โดยให้ผู้พิพากษาซึ่งนั่งพิจารณาคดีนั้น พนักงานสอบสวนเจ้าของคดี และกองทะเบียนประวัติอาชญากร สำนักงานตำรวจแห่งชาติ แจ้งผลการตรวจสอบไปที่กรมราชทัณฑ์ผลการตรวจสอบรูปถ่ายและลายพิมพ์นิ้วมือ ให้เก็บรักษาไว้ที่กรมราชทัณฑ์

ข้อ ๖ ให้เรือนจำจัดให้มีการตรวจสอบสุขภาพจิตของจำเลยที่ต้องคำพิพากษาถึงที่สุดให้ประหารชีวิตทุกราย หากเป็นหญิงให้เพิ่มการตรวจการตั้งครรภ์ด้วย และให้แจ้งสิทธิการถวายเรื่องราวขอพระราชทานอภัยโทษให้จำเลยทราบ และสอบถามว่ามีความประสงค์จะใช้สิทธิถวายเรื่องราวขอพระราชทานอภัยโทษหรือไม่ ถ้าประสงค์จะใช้สิทธิดังกล่าว ให้เรือนจำช่วยเป็นธุระจัดการไปตามสมควรไม่ว่านักโทษจะถวายเรื่องราวขอพระราชทานอภัยโทษภายในระยะเวลาที่กฎหมายกำหนดหรือไม่ก็ตาม ให้เรือนจำรายงานไปกรมราชทัณฑ์โดยด่วน

ข้อ ๗ ในการประหารชีวิตนักโทษนั้น ให้มีคณะกรรมการเป็นผู้ดำเนินการชุดหนึ่งประกอบด้วย ผู้บัญชาการเรือนจำแห่งท้องที่ที่จะทำการประหารชีวิตนักโทษเป็นประธาน มีผู้ว่าราชการจังหวัดแห่งท้องที่หรือผู้แทนอัยการจังหวัดแห่งท้องที่หรือผู้แทน และเจ้าพนักงานเรือนจำตำแหน่งตั้งแต่พัศดีขึ้นไปแห่งเรือนจำท้องที่ที่ประหารชีวิตนักโทษ ๑ คน ร่วมเป็นคณะกรรมการ และในการนี้ให้มีผู้แทนกรมราชทัณฑ์และผู้กำกับการสถานีตำรวจแห่งท้องที่หรือผู้แทนร่วมเป็นสักขีพยานเป็นหน้าที่ของคณะกรรมการที่จะตรวจตราระวังให้การประหารชีวิตนักโทษดำเนินการไปตามกฎหมายและระเบียบแบบแผน

ข้อ ๘ เมื่อจะต้องทำการประหารชีวิตนักโทษรายใด ให้กรมราชทัณฑ์แจ้งให้เรือนจำทราบ พร้อมส่งผลการตรวจสอบรูปถ่ายและลายพิมพ์นิ้วมือที่เก็บรักษาไว้ไปด้วย การประหารชีวิตจะทำในวันเวลาใดให้เรือนจำเป็นผู้กำหนด และให้แจ้งคณะกรรมการและสักขีพยานตามข้อ ๗ และกองทะเบียนประวัติอาชญากรตามข้อ ๙ ทราบ แต่ทั้งนี้ให้งดทำการประหารชีวิตในวันหยุดราชการ วันหยุดนักขัตฤกษ์ วันพระ กับวันสำคัญทางศาสนาของนักโทษผู้ที่จะถูกประหารชีวิตนั้น

ข้อ ๙ ก่อนทำการประหารชีวิตให้ประธานพร้อมด้วยคณะกรรมการตามข้อ ๗ ตรวจสอบผลการตรวจสอบรูปถ่ายและลายพิมพ์นิ้วมือที่กรมราชทัณฑ์ส่งไปกับที่ทางเรือนจำได้เก็บรักษาไว้ตามข้อ ๕ โดยถือเอาผลการตรวจสอบลายพิมพ์นิ้วมือเป็นสำคัญ แต่ให้นำผลการตรวจสอบรูปถ่ายเป็นข้อมูลประกอบด้วย การประหารชีวิตนักโทษ ณ เรือนจำที่ตั้งอยู่ในเขตกรุงเทพมหานครหรือจังหวัดปริมณฑล ให้กองทะเบียนประวัติอาชญากร สำนักงานตำรวจแห่งชาติ จัดเจ้าหน้าที่ไปทำการพิมพ์ลายนิ้วมือของนักโทษ ในขณะที่ก่อนและหลังการประหารชีวิต โดยพิมพ์ลายนิ้วมือเป็น ๓ ชุด เพื่อตรวจสอบกับลายพิมพ์นิ้วมือนักโทษประหารชีวิตของกองทะเบียนประวัติอาชญากรต่อหน้าคณะกรรมการ เมื่อตรวจสอบถูกต้องแล้วให้

คณะกรรมการและเจ้าหน้าที่กองทะเบียนประวัติอาชญากรรมลงนามกำกับในแผ่นพิมพ์ลายนิ้วมือ หากทำการประหารชีวิต เรือนจำในท้องที่จังหวัดอื่นให้เป็นหน้าที่ของตำรวจภูธรในจังหวัดนั้น จัดเจ้าหน้าที่ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบลายพิมพ์ นิ้วมือไปดำเนินการในทำนองเดียวกัน ภายหลังการประหารชีวิตให้เก็บลายพิมพ์นิ้วมืองดกล่าวไว้ที่เรือนจำ กรมราชทัณฑ์ และกองทะเบียนประวัติอาชญากรรม แห่งละ ๑ ชุด อนึ่ง ก่อนนำตัวไปประหารชีวิตให้ผู้บัญชาการเรือนจำที่จะทำการ ประหารชีวิตนักโทษนำเอกสารอันเกี่ยวข้องกับผลการขอพระราชทานอภัยโทษไปอ่านให้นักโทษผู้นั้นฟัง

ข้อ ๑๐ ให้เรือนจำสอบถามนักโทษที่จะถูกประหารชีวิตถึงการจัดการทรัพย์สิน ถ้าหากนักโทษแสดง เจตนาที่จะจัดการทรัพย์สินของตน ก็ให้แสดงเจตนาไว้เป็นลายลักษณ์อักษร กรณีนักโทษเขียนหนังสือไม่ได้ให้เจ้าพนักงาน เรือนจำเป็นผู้เขียนให้แล้วอ่านให้นักโทษผู้นั้นฟังแล้วให้ลงลายมือชื่อหรือลายพิมพ์นิ้วมือไว้เป็นหลักฐาน โดยมีพยานอย่างน้อย สองคนลงชื่อรับรองลายมือชื่อหรือลายพิมพ์นิ้วมือนั้น หากนักโทษมีความประสงค์จะเขียนจดหมายหรือส่งข้อความ บอกกล่าว หรือจะโทรศัพท์พูดกับญาติหรือผู้ใด หรือมีความประสงค์จะทำสิ่งใด ซึ่งเจ้าพนักงานเรือนจำพิจารณาแล้ว เห็นสมควรก็ให้เรือนจำอำนวยความสะดวกให้ แต่การส่งข้อความหรือการพูดคุยโทรศัพท์สามารถกระทำได้ตามที่คณะกรรมการ เห็นสมควร ทั้งนี้ ให้เรือนจำจัดเตรียมโทรศัพท์หรือเครื่องมือสื่อสารไว้เป็นการเฉพาะให้เรือนจำสอบถามนักโทษถึงอาหาร มือสุดท้าย และหากไม่เป็นการเหลือวิสัยให้เรือนจำจัดให้ตามสมควรและเหมาะสม

ข้อ ๑๑ ก่อนจะนำตัวไปประหารชีวิต ให้นักโทษได้มีโอกาสประกอบพิธีกรรมทางศาสนาหรือลัทธิ ตาม ความเชื่อของตนในเวลาที่เหมาะสม

ข้อ ๑๒ ให้อธิบดีกรมราชทัณฑ์โดยความเห็นชอบของกระทรวงสาธารณสุขออกประกาศกำหนดชนิด ประเภท และปริมาณของยาหรือสารพิษที่จะใช้ในการประหารชีวิต และให้จัดเก็บยาหรือสารพิษที่จะใช้ไว้ที่โรงพยาบาล หรือสถานพยาบาลของกรมราชทัณฑ์

ข้อ ๑๓ เมื่อจะทำการประหารชีวิตนักโทษในวันใดให้เรือนจำจัดเจ้าพนักงานเรือนจำไม่น้อยกว่า ๓ คน ไปรับยาหรือสารพิษที่กำหนดในข้อ ๑๒ จากโรงพยาบาลหรือสถานพยาบาลของกรมราชทัณฑ์ โดยต้องมีหัวหน้าเจ้าพนักงาน เรือนจำเป็นข้าราชการไม่ต่ำกว่าระดับ ๗ ทั้งนี้ อนุกรมบรรจยาหรือสารพิษให้เรือนจำเป็นผู้จัดหาและให้เภสัชกรของ โรงพยาบาลหรือสถานพยาบาลของกรมราชทัณฑ์บรรจยาหรือสารพิษลงในอุปกรณ์ดังกล่าว แล้วให้ผืนกอุปกรณ์ให้แน่นหนา และลงชื่อกำกับไว้โดยชัดเจน การเปิดฉีกอุปกรณ์บรรจยาหรือสารพิษจะต้องทำต่อหน้าคณะกรรมการตามข้อ ๗ และให้ หัวหน้าเจ้าพนักงานเรือนจำผู้ไปรับยาหรือสารพิษและคณะกรรมการลงชื่อรับรองความเรียบร้อยไว้เป็นหลักฐาน

ข้อ ๑๔ ให้เรือนจำจัดเตรียมสถานที่สำหรับการประหารชีวิตและจัดหาอุปกรณ์ที่จะใช้ในการฉีดยาหรือ สารพิษเข้าสู่ร่างกายของนักโทษที่จะถูกประหารไว้ให้พร้อม รวมถึงเจ้าพนักงานเรือนจำผู้ทำการฉีดยาหรือสารพิษไม่น้อยกว่า ๒ คน

ข้อ ๑๕ สถานที่สำหรับการประหารชีวิตนักโทษ ประกอบด้วย ห้องสำหรับควบคุมนักโทษก่อนทำการ ประหาร ห้องทำการประหาร ห้องเตรียมตัวของเจ้าพนักงาน รวมถึงวัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ในการประหาร ห้องคณะกรรมการ กับสักขีพยาน และห้องประกอบพิธีทางศาสนา

ข้อ ๑๖ เมื่อถึงเวลาประหารชีวิตนักโทษ ให้เรือนจำจัดเจ้าพนักงานเรือนจำรักษาความปลอดภัยและระวังเหตุให้อยู่ในความเรียบร้อยตามสมควรแล้วนำนักโทษที่จะทำการประหารชีวิตไปยังสถานที่ซึ่งได้เตรียมไว้ และดำเนินการดังนี้

(๑) นำตัวนักโทษที่จะทำการประหารชีวิตให้นอนลงบนเตียงที่จัดเตรียมไว้เพื่อการประหารชีวิต พร้อมทั้งทำการพันธนาการป้องกันมิให้นักโทษดิ้นรนขัดขืน

(๒) ให้เจ้าพนักงานเรือนจำซึ่งได้รับการแต่งตั้งโดยคำสั่งของผู้บัญชาการเรือนจำจัดเตรียมเครื่องมืออุปกรณ์ที่เกี่ยวข้องในการดำเนินการไว้ให้พร้อม และทำการแทงเข็มสำหรับฉีดยาหรือสารพิษเข้าสู่เส้นเลือดในร่างกายของนักโทษที่จะถูกประหารรอไว้ โดยต่อเข้ากับสายท่อหรืออุปกรณ์บรรจุยาหรือสารพิษที่จะปล่อยเข้าสู่ร่างกายของนักโทษที่จะถูกประหาร พร้อมทั้งติดตั้งเครื่องตรวจวัดสัญญาณการเต้นของหัวใจเข้ากับร่างกายนักโทษที่จะถูกประหาร หันจอแสดงให้คณะกรรมการและสักชีพยานได้สังเกตเห็นโดยชัดเจน

(๓) เมื่อการดำเนินการตามข้อ (๒) เสร็จเรียบร้อย และได้รับสัญญาณให้ทำการประหารชีวิต ให้เจ้าพนักงานเรือนจำผู้ทำการฉีดยาหรือสารพิษจัดการปล่อยหรือฉีดยาหรือสารพิษเข้าสู่ร่างกายของนักโทษประหารให้ตายเสียต่อหน้าคณะกรรมการและสักชีพยาน

(๔) ให้แพทย์ประจำเรือนจำที่ทำการประหารชีวิตนักโทษหรือแพทย์ของทางราชการ ๑ คน ร่วมกับคณะกรรมการตามข้อ ๗ ตรวจพิสูจน์การตายของนักโทษ โดยให้แพทย์และคณะกรรมการทำบันทึกยืนยันการตายของนักโทษที่ถูกประหารชีวิต และประกาศผลการประหารชีวิตให้สักชีพยานทราบในวันนั้น

ข้อ ๑๗ การถ่ายภาพหรือบันทึกให้ปรากฏด้วยแถบเสียง แถบภาพ หรือด้วยวิธีอื่นที่จะเกิดผลในทำนองเดียวกันต่อนักโทษที่จะถูกประหาร สถานที่ประหารชีวิตและวิธีการประหารชีวิตนั้นจะกระทำมิได้ เว้นแต่เป็นการดำเนินการในทางราชการ

ข้อ ๑๘ ให้เรือนจำจัดเก็บศพของนักโทษที่ถูกประหารชีวิตไว้ในเรือนจำเป็นเวลาไม่ต่ำกว่า ๑๒ ชั่วโมง เมื่อล่วงเลยระยะเวลาดังกล่าวแล้วให้แพทย์ของทางราชการร่วมกับผู้บัญชาการเรือนจำตรวจสอบโดยทำบันทึกยืนยันการตายอีกครั้งหนึ่ง เมื่อนักโทษเสียชีวิตแล้วให้เรือนจำแจ้งญาติทราบในโอกาสแรก หากมีญาติมาขอรับให้มอบศพนั้นไป แต่ถ้าไม่มีญาติมาขอรับก็ให้จัดการเผาหรือฝังตามที่เรือนจำจะเห็นสมควรต่อไป

ข้อ ๑๙ ให้เรือนจำรายงานผลการดำเนินการประหารชีวิตพร้อมบันทึกของแพทย์และคณะกรรมการยืนยันผลการตรวจพิสูจน์การตาย ตามข้อ ๑๖ (๔) และผลการตรวจสอบยืนยันภายหลังการตายตามข้อ ๑๘ ให้กระทรวงยุติธรรมทราบโดยเร็ว

ประกาศ ณ วันที่ ๑๕ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๔๖

(ลงชื่อ) พงศ์เทพ เทพกาญจนา

(นายพงศ์เทพ เทพกาญจนา)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม



ระเบียบกระทรวงยุติธรรม
ว่าด้วยการตรวจเรือนจำของคณะกรรมการเรือนจำ
พ.ศ. ๒๕๔๗

ด้วยรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมได้อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔๔ แห่งพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พุทธศักราช ๒๔๗๙ แต่งตั้งคณะกรรมการเรือนจำ เพื่อทำหน้าที่ตรวจตราให้ความเห็น และขอเสนอแนะการดำเนินกิจการของเรือนจำ และตรวจสอบแนะนำการปฏิบัติงานแก่เจ้าพนักงานเรือนจำ ดังนั้น เพื่อให้การปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการเรือนจำเป็นไปด้วยความเรียบร้อยสมประโยชน์ของทางราชการ อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๐ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๕ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม จึงออกระเบียบกระทรวงยุติธรรม ว่าด้วยการตรวจเรือนจำของคณะกรรมการเรือนจำ ไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบกระทรวงยุติธรรม ว่าด้วยการตรวจเรือนจำของคณะกรรมการเรือนจำ พ.ศ. ๒๕๔๗”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันนี้เป็นต้นไป

ข้อ ๓ การตรวจเรือนจำของคณะกรรมการเรือนจำนั้น ให้ตรวจปีละสี่ครั้ง ในแต่ละครั้งจะตรวจเรือนจำใดบ้างให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการกำหนดในกรณีที่รัฐมนตรีเห็นสมควรจะมอบหมายให้คณะกรรมการหรือกรรมการคนใดคนหนึ่งออกตรวจเรือนจำใดเป็นพิเศษ นอกเหนือจากที่กำหนดไว้ในวรรคก่อนก็ได้

ข้อ ๔ ให้มีบัตรประจำตัวคณะกรรมการเรือนจำตามแบบท้ายระเบียบนี้ และให้แสดงบัตรประจำตัวต่อเจ้าพนักงานเรือนจำเมื่อจะเข้าตรวจเรือนจำ

ข้อ ๕ คณะกรรมการเรือนจำหรือกรรมการคนใดคนหนึ่งจะตรวจเรือนจำนอกเหนือจากที่กำหนดไว้ในข้อ ๓ ก็สามรถทำได้ แต่จะใช้สิทธิเบิกจ่ายค่าเบี้ยเลี้ยง ค่าเช่าที่พักและค่าพาหนะตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๙ ไม่ได้

ข้อ ๖ เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์การตรวจเรือนจำ คณะกรรมการเรือนจำมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

- (๑) เข้าไปในสถานที่ปฏิบัติงาน หรือเกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงานทุกประเภทของเรือนจำ/ทัณฑสถาน
- (๒) เรียกประชุมเจ้าพนักงานเรือนจำ/ทัณฑสถานที่เข้าตรวจ

(๓) สั่งให้เรือนจำ/ทัณฑสถาน หรือเจ้าพนักงานเรือนจำ ชี้แจงให้ถ้อยคำ ส่งเอกสาร และหลักฐาน เกี่ยวกับการปฏิบัติงาน เพื่อประกอบการตรวจเรือนจำของคณะกรรมการ

(๔) รายงานผลการตรวจ การให้คำแนะนำ ให้รัฐมนตรีทราบ

(๕) เสนอความเห็นเกี่ยวกับกิจการเรือนจำ/ทัณฑสถาน หรือการแนะนำเจ้าพนักงานเรือนจำ/ ทัณฑสถาน เพื่อประกอบการพิจารณาของรัฐมนตรี

ข้อ ๗ ในการออกตรวจเรือนจำ กรรมการแต่ละคนสามารถมีผู้ติดตามได้หนึ่งคนและให้กรมราชทัณฑ์ จัดข้าราชการกรมราชทัณฑ์ร่วมเดินทางไปกับคณะกรรมการ หรือกรรมการได้คราวละไม่เกินสองคน

ข้อ ๘ เรือนจำ/ทัณฑสถาน ต้องให้ความร่วมมือให้การรักษาความปลอดภัย และอำนวยความสะดวก การปฏิบัติงานให้กับคณะกรรมการ หรือกรรมการ และผู้ติดตาม

ข้อ ๙ ค่าเบี้ยเลี้ยง ค่าเช่าที่พัก และค่าพาหนะเดินทางให้ปฏิบัติตามระเบียบกระทรวงการคลัง ว่าด้วยการเบิกจ่ายเบี้ยเลี้ยงเดินทาง และค่าเช่าที่พักในการเดินทางไปราชการโดยเบิกจ่ายจากงบประมาณของกรมราชทัณฑ์

ข้อ ๑๐ ในกรณีที่มีปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติตามระเบียบนี้ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมเป็นผู้วินิจฉัยและให้ถือว่าเป็นที่สุด

ให้ไว้ ณ วันที่ ๗ กันยายน พ.ศ. ๒๕๔๗

(ลงชื่อ) พงศ์เทพ เทพกาญจนา

(นายพงศ์เทพ เทพกาญจนา)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม

แบบบัตรประจำตัวคณะกรรมการเรือนจำตามมาตรา ๔๔
แห่งพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พุทธศักราช ๒๕๓๙

← ๖.๕ ซม. →

เลขประจำตัว

กระทรวงยุติธรรม
บัตรนี้เป็นหลักฐานแสดงว่า

ยศ/ชื่อ

ตำแหน่ง

สังกัด

เป็นกรรมการเรือนจำตามพระราชบัญญัติราชทัณฑ์
พุทธศักราช ๒๕๓๙ มาตรา ๔๔

(๑ นิ้ว)

()
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม
ผู้ออกบัตร
...../...../.....

.....
ลายมือชื่อ

๙.๕ ซม.

ด้านหน้า

ตรากระทรวงยุติธรรม

← ๖.๕ ซม. →

คณะกรรมการเรือนจำ ตามมาตรา ๔๔ แห่งพระราชบัญญัติ
 ราชทัณฑ์ พุทธศักราช ๒๔๗๙ มีอำนาจหน้าที่ดังนี้

๑. ตรวจสอบชี้แจง ให้ความเห็น และขอเสนอแนะ
 ในการดำเนินกิจการของเรือนจำและทัณฑสถาน ให้เป็นไป
 ตามกฎหมาย สอดคล้องกับหลักการและเหตุผลทางด้าน
 ทัณฑวิทยา และนโยบายของรัฐบาล

๒. ตรวจสอบให้คำแนะนำแก่เจ้าพนักงานเรือนจำ
 ทั้งในด้านการปฏิบัติงาน ด้านวิชาการและด้านอื่นๆ
 เพื่อสนับสนุนการพัฒนางานราชทัณฑ์ โดยมุ่งประโยชน์
 ที่เกิดแก่ผู้ต้องขัง ทางราชการและสังคมโดยรวม

หมายเหตุ บัตรนี้ให้ใช้เฉพาะเพื่อการตรวจเรือนจำ
 ตามอำนาจหน้าที่ และให้หมดอายุเมื่อพ้น
 จากความเป็นกรรมการเรือนจำ

↑ ๙.๕ ซม. ↓

ด้านหลัง



ระเบียบกระทรวงยุติธรรม
ว่าด้วยสภาที่ปรึกษาการราชทัณฑ์
พ.ศ. ๒๕๔๗

ด้วยกระทรวงยุติธรรมเห็นควรให้มีสภาที่ปรึกษาการราชทัณฑ์ เพื่อทำหน้าที่ให้คำแนะนำเสนอแนะนโยบายและแนวทางในการพัฒนางานราชทัณฑ์ และสนับสนุนภารกิจของกรมราชทัณฑ์ กระทรวงยุติธรรม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมจึงออกระเบียบไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบกระทรวงยุติธรรม ว่าด้วยสภาที่ปรึกษาการราชทัณฑ์ พ.ศ. ๒๕๔๗”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันนี้เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในระเบียบนี้

“สภา” หมายความว่า สภาที่ปรึกษาการราชทัณฑ์

“นายกสภา” หมายความว่า นายกสภาที่ปรึกษาการราชทัณฑ์

“รองนายกสภา” หมายความว่า รองนายกสภาที่ปรึกษาการราชทัณฑ์

“กรรมการ” หมายความว่า กรรมการสภาที่ปรึกษาการราชทัณฑ์

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม

“อธิบดี” หมายความว่า อธิบดีกรมราชทัณฑ์

ข้อ ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมเป็นผู้รักษาการตามระเบียบนี้

หมวด ๑

สภาที่ปรึกษาการราชทัณฑ์

ข้อ ๕ ให้มีสภาที่ปรึกษาการราชทัณฑ์ ประกอบด้วย คณะกรรมการจำนวนยี่สิบห้าคน ดังนี้

(๑) กรรมการโดยตำแหน่ง ได้แก่ อธิบดีกรมราชทัณฑ์ และรองอธิบดีกรมราชทัณฑ์ จำนวนสามคน

(๒) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิที่รัฐมนตรีแต่งตั้งจำนวนยี่สิบสองคน จากผู้แทนหน่วยงานในกระบวนการ

ยุติธรรม หน่วยงานทางด้านเศรษฐกิจและสังคม หน่วยงานทางการศึกษา แรงงาน สื่อมวลชนและอื่นๆ ที่เห็นสมควร ให้ผู้อำนวยการกองแผนงาน กรมราชทัณฑ์ เป็นกรรมการและเลขานุการสภาที่ปรึกษาการราชทัณฑ์ ในการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตาม (๒) ให้มีคณะกรรมการสรรหา ประกอบด้วย อธิบดีกรมราชทัณฑ์ และผู้ทรงคุณวุฒิที่รัฐมนตรีแต่งตั้งอย่างน้อยสี่คน มีอำนาจหน้าที่สรรหาแล้วเสนอรายชื่อเพื่อรัฐมนตรีมีคำสั่งแต่งตั้ง

ข้อ ๖ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามดังต่อไปนี้

(๑) มีสัญชาติไทย

(๒) มีความรู้ ความเชี่ยวชาญ หรือประสบการณ์เป็นที่ยอมรับในวงวิชาการหรือวงการตามสาขาที่

กำหนด

(๓) ไม่เป็นผู้บกพร่องในศีลธรรมอันดี

(๔) ไม่เป็นบุคคลล้มละลาย

(๕) ไม่เป็นบุคคลไร้ความสามารถหรือเสมือนไร้ความสามารถ

ข้อ ๗ สภาที่ปรึกษาการราชทัณฑ์มีนายกสภา และรองนายกสภาสองคน มาจากกรรมการที่ได้รับการเลือกตั้งจากคณะกรรมการสภาที่ปรึกษาการราชทัณฑ์ ให้รัฐมนตรีแต่งตั้งนายกสภาและรองนายกสภาตามมติคณะกรรมการ

ข้อ ๘ นายกสภา รองนายกสภา และกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ มีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละสองปี และอาจได้รับแต่งตั้งใหม่อีกได้ไม่เกินสองวาระ

ข้อ ๙ นอกจากพ้นจากตำแหน่งตามวาระในข้อ ๘ แล้ว นายกสภา รองนายกสภา และกรรมการ ผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) เป็นบุคคลล้มละลายหรือไร้ความสามารถหรือเสมือนไร้ความสามารถ

(๔) ถูกศาลพิพากษาให้ลงโทษจำคุก

(๕) รัฐมนตรีสั่งให้พ้นจากตำแหน่ง

ในกรณีที่กรรมการสภาที่ปรึกษาการราชทัณฑ์ว่างลงก่อนวาระ ให้มีการแต่งตั้งกรรมการขึ้นแทน โดยผู้ที่ได้รับแต่งตั้งนั้นให้อยู่ในตำแหน่งเพียงเท่าวาระที่เหลืออยู่ของผู้ซึ่งตนแทน เว้นแต่ว่างลงก่อนครบวาระ ไม่เกินเก้าสิบวัน จะไม่มีแต่งตั้งกรรมการแทนตำแหน่งที่ว่างนั้นก็ได้

ข้อ ๑๐ ให้มีการประชุมสภาที่ปรึกษาการราชทัณฑ์ทุกไตรมาสเดือน การประชุมต้องมีกรรมการมาประชุม ไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุม

ในการประชุมสภา ถ้านายกสภาไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้รองนายกสภาทำหน้าที่แทน ถ้าไม่มีรองนายกสภาหรือมีแต่ไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้กรรมการที่มาประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งขึ้นทำหน้าที่แทน

การลงมติของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการหนึ่งคนให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้ามีคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมมีสิทธิ์ออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกหนึ่งเสียงเป็นเสียงชี้ขาด

ข้อ ๑๑ ในกรณีที่นายกสภา หรือรองนายกสภา เห็นสมควรให้มีการประชุมคณะกรรมการก่อนครบวาระตามข้อ ๑๐ ก็สามารถเรียกประชุมได้

หมวด ๒ อำนาจหน้าที่

ข้อ ๑๒ สภาที่ปรึกษาการราชทัณฑ์มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

- เสนอแนะนโยบายและแนวทางในการพัฒนางานราชทัณฑ์ให้สอดคล้องกับสภาวะเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ ตามบริบทแห่งกฎหมายไทยและมาตรฐานสากล
- เสนอแนะมาตรการและระเบียบที่เหมาะสมในการปฏิบัติต่อผู้ต้องขัง การพัฒนา และแก้ไขพฤตินิสัยผู้ต้องขังและสนับสนุนผู้พ้นโทษเพื่อการดำรงชีวิตในสังคม
- เสนอแนะการพัฒนางานด้านวิชาการและการพัฒนาบุคลากรของกรมราชทัณฑ์
- ประสานงาน ระดมทรัพยากรทั้งภายในและภายนอกมาใช้ในการควบคุม และพัฒนาผู้ต้องขัง
- ติดตามประเมินผลการดำเนินงานให้เป็นไปตามนโยบายที่กำหนดไว้ พร้อมทั้งเสนอแนวทางแก้ไขปัญหาและอุปสรรค
- รับคำร้องเรียนของผู้ต้องขังหรือประชาชนเกี่ยวกับการปฏิบัติงานของข้าราชการกรมราชทัณฑ์ ตามระเบียบที่สภาที่ปรึกษาการราชทัณฑ์กำหนด
- แต่งตั้งคณะอนุกรรมการหรือคณะทำงาน เพื่อดำเนินการอย่างหนึ่งอย่างใดตามที่สภาที่ปรึกษาการราชทัณฑ์มอบหมาย
- ดำเนินการอื่นใดตามที่เห็นสมควรและชอบด้วยกฎหมาย เพื่อสนับสนุนภารกิจของกรมราชทัณฑ์

หมวด ๓

สภาที่ปรึกษาการราชทัณฑ์ประจำจังหวัด

ข้อ ๑๓ ให้มีสภาที่ปรึกษาการราชทัณฑ์ประจำจังหวัดทุกจังหวัด ยกเว้นกรุงเทพมหานคร สภาที่ปรึกษาการราชทัณฑ์ประจำจังหวัดประกอบด้วย คณะกรรมการจำนวนสิบห้าคนที่อธิบดีแต่งตั้งจากผู้แทนหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม หน่วยงานทางด้านเศรษฐกิจและสังคม หน่วยงานทางการศึกษา แรงงาน สื่อมวลชน สาธารณสุข และอื่นๆ ที่เห็นสมควร โดยให้แต่งตั้งผู้บัญชาการเรือนจำหรือผู้อำนวยการทัณฑสถานในจังหวัดนั้นหนึ่งคนเป็นกรรมการและเลขานุการ สภาที่ปรึกษาการราชทัณฑ์ประจำจังหวัด

ในการแต่งตั้งกรรมการตามวรรคสองให้มีคณะกรรมการสรรหา ประกอบด้วย ผู้ที่อธิบดีแต่งตั้งไม่น้อยกว่าห้าคน มีอำนาจหน้าที่สรรหาแล้วเสนอรายชื่อเพื่ออธิบดีมีคำสั่งแต่งตั้ง

ข้อ ๑๔ การประชุม สถานะความเป็นกรรมการ วาระการดำรงตำแหน่ง อำนาจหน้าที่ และการพ้นจากตำแหน่งของกรรมการสภาที่ปรึกษาการราชทัณฑ์ประจำจังหวัด ให้เป็นไปตามที่กำหนดไว้สำหรับกรรมการสภาที่ปรึกษาการราชทัณฑ์โดยอนุโลม สำหรับอำนาจหน้าที่ซึ่งกำหนดให้เป็นของรัฐมนตรีกิจให้ถือว่าเป็นอำนาจหน้าที่ของอธิบดี

ประกาศ ณ วันที่ ๕ เมษายน พ.ศ. ๒๕๔๗

(ลงชื่อ) พงศ์เทพ เทพกาญจนา

(นายพงศ์เทพ เทพกาญจนา)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม



ระเบียบกระทรวงยุติธรรม
ว่าด้วยสภาที่ปรึกษาการราชทัณฑ์ (ฉบับที่ ๒)
พ.ศ. ๒๕๕๐

โดยที่เห็นสมควรปรับปรุงระเบียบกระทรวงยุติธรรมว่าด้วยสภาที่ปรึกษาการราชทัณฑ์ให้มีความเหมาะสมยิ่งขึ้น ทั้งนี้ เพื่อให้การปฏิบัติหน้าที่ของสภาที่ปรึกษาการราชทัณฑ์ในการให้คำแนะนำ เสนอแนะนโยบายและแนวทางการพัฒนางานราชทัณฑ์และสนับสนุนภารกิจของกรมราชทัณฑ์เป็นไปด้วยความเรียบร้อย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมจึงแก้ไขเพิ่มเติมระเบียบกระทรวงยุติธรรมว่าด้วยสภาที่ปรึกษาการราชทัณฑ์ พ.ศ. ๒๕๔๗ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบกระทรวงยุติธรรมว่าด้วยสภาที่ปรึกษาการราชทัณฑ์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๐”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันนี้เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกความในข้อ ๕ แห่งระเบียบกระทรวงยุติธรรมว่าด้วยสภาที่ปรึกษาการราชทัณฑ์ พ.ศ. ๒๕๔๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๕ ให้มีสภาที่ปรึกษาการราชทัณฑ์ ประกอบด้วย คณะกรรมการจำนวนยี่สิบห้าคน ดังนี้

(๑) กรรมการโดยตำแหน่ง ได้แก่ อธิบดีกรมราชทัณฑ์ และรองอธิบดีกรมราชทัณฑ์จำนวนสี่คน

(๒) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิที่รัฐมนตรีแต่งตั้งจำนวนยี่สิบคน จากผู้แทนหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม หน่วยงานทางด้านเศรษฐกิจและสังคม หน่วยงานทางการศึกษา แรงงาน สื่อมวลชนและอื่นๆ ที่เห็นสมควรให้ผู้อำนวยการกองแผนงาน กรมราชทัณฑ์ ทำหน้าที่เป็นเลขานุการสภาที่ปรึกษาการราชทัณฑ์ ในการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตาม (๒) ให้มีคณะกรรมการสรรหาประกอบด้วยอธิบดีกรมราชทัณฑ์และผู้รัฐมนตรีแต่งตั้งอีกอย่างน้อยสี่คน มีอำนาจหน้าที่สรรหาแล้วเสนอรายชื่อเพื่อรัฐมนตรีมีคำสั่งแต่งตั้ง”

ข้อ ๔ ให้ยกเลิกความในข้อ ๑๐ แห่งระเบียบกระทรวงยุติธรรมว่าด้วยสภาที่ปรึกษาการราชทัณฑ์ พ.ศ. ๒๕๔๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๑๐ ให้มีการประชุมสภาที่ปรึกษาการราชทัณฑ์ทุกรอบสี่เดือน การประชุมต้องมีกรรมการ มาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมดจึงจะเป็นองค์ประชุมในการประชุมสภา ถ้านายกสภาไม่มาประชุม หรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ให้รองนายกสภาทำหน้าที่แทน ถ้าไม่มีรองนายกสภาหรือมีแต่ไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ให้กรรมการ ที่มาประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งขึ้นทำหน้าที่แทน การลงมติของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการหนึ่งคนให้มีเสียงหนึ่ง ในการลงคะแนน ถ้ามีคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมมีสิทธิออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกหนึ่งเสียงเป็นเสียงชี้ขาด”

ประกาศ ณ วันที่ ๒๘ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๐

(ลงชื่อ) ชาญชัย ลิขิตจิตถะ

(นายชาญชัย ลิขิตจิตถะ)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม



**ระเบียบกระทรวงยุติธรรม
ว่าด้วยการจ่ายเงินรางวัลให้ผู้ต้องขังที่กระทำการตามหน้าที่
ซึ่งต้องประสบอันตราย
พ.ศ. ๒๕๕๒**

โดยที่ระเบียบกระทรวงมหาดไทย เรื่อง การจ่ายเงินรางวัลให้ผู้ต้องขังที่กระทำการตามหน้าที่ซึ่งต้องประสบอันตราย ลงวันที่ ๑๖ เมษายน ๒๕๐๐ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจ่ายเงินรางวัลให้ผู้ต้องขังที่กระทำการตามหน้าที่ซึ่งต้องประสบอันตราย ลงวันที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๒๒ ได้ประกาศบังคับใช้มาเป็นเวลานาน จำนวนเงินที่กำหนดให้จ่ายเป็นรางวัลแก่ผู้ต้องขังไม่เหมาะสมกับกาลปัจจุบัน ประกอบกับพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๔๕ ได้กำหนดให้กรมราชทัณฑ์อยู่ในสังกัดกระทรวงยุติธรรม และพระราชกฤษฎีกาโอนกิจการบริหารและอำนาจหน้าที่ของส่วนราชการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๔๕ พ.ศ. ๒๕๔๕ ให้โอนอำนาจหน้าที่ของกรมราชทัณฑ์ กระทรวงมหาดไทย มาเป็นของกรมราชทัณฑ์ กระทรวงยุติธรรม ดังนั้น เพื่อให้การจ่ายเงินรางวัลแก่ผู้ต้องขังดังกล่าวเป็นไปอย่างเหมาะสมตามกาลปัจจุบัน อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๖ แห่งพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พุทธศักราช ๒๔๗๙ ประกอบข้อ ๖๔ และข้อ ๖๕ แห่งกฎกระทรวงมหาดไทย ออกตามความในมาตรา ๕๘ แห่งพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พุทธศักราช ๒๔๗๙ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมจึงวางระเบียบไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบกระทรวงยุติธรรม ว่าด้วยการจ่ายเงินรางวัลให้ผู้ต้องขังที่กระทำการตามหน้าที่ซึ่งต้องประสบอันตราย พ.ศ. ๒๕๕๒”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันนี้เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกระเบียบกระทรวงมหาดไทย เรื่อง การจ่ายเงินรางวัลให้ผู้ต้องขังที่กระทำการตามหน้าที่ซึ่งต้องประสบอันตราย ลงวันที่ ๑๖ เมษายน ๒๕๐๐ และระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจ่ายเงินรางวัลให้ผู้ต้องขังที่กระทำการตามหน้าที่ซึ่งต้องประสบอันตราย ลงวันที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๒๒ และบรรดาระเบียบ ข้อบังคับ คำสั่ง หรือหนังสือสั่งการที่ขัดหรือแย้งกับระเบียบฉบับนี้ โดยให้ใช้ระเบียบฉบับนี้แทน

ข้อ ๔ กรณีผู้ต้องขังกระทำการตามหน้าที่ต้องประสบอันตรายได้รับบาดเจ็บสาหัสหรือถึงตาย ให้ผู้บัญชาการเรือนจำ/ผู้อำนวยการทัณฑสถาน จัดให้แพทย์หรือพยาบาลตรวจและทำการรักษาผู้ต้องขังนั้นโดยมิชักช้า แต่หากแพทย์หรือพยาบาลประจำสถานพยาบาลของเรือนจำ/ทัณฑสถาน ไม่สามารถรักษาผู้ต้องขังดังกล่าวได้ ให้ส่งผู้ต้องขังไปตรวจรักษายังโรงพยาบาลภายนอกเรือนจำโดยเร็ว และเมื่อแพทย์ตรวจแล้วให้รายงานผลการตรวจพร้อมทั้งแสดงความเห็นเสนอต่อคณะกรรมการซึ่งได้แต่งตั้งตามข้อ ๕

ข้อ ๕ เมื่อมีเหตุการณ์เกิดขึ้นตามข้อ ๔ ให้ผู้บัญชาการเรือนจำ/ผู้อำนวยการทัณฑสถาน แต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นคณะหนึ่งไม่น้อยกว่า ๓ นาย ประกอบด้วย ข้าราชการซึ่งดำรงตำแหน่งประเภททั่วไป ระดับชำนาญงาน หรือ ประเภทวิชาการระดับชำนาญการขึ้นไป ทำการสอบสวนและพิจารณาว่าผู้ต้องขังผู้นั้นได้รับบาดเจ็บหรือถึงตายขณะทำการตามหน้าที่ ตามที่ระบุไว้ในกฎกระทรวงมหาดไทย ออกตามความในมาตรา ๕๘ แห่งพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พุทธศักราช ๒๔๗๙ ข้อ ๖๔ และสมควรจะได้รับเงินรางวัลอย่างไร หรือไม่ เสร็จแล้วให้เสนอรายงานต่อผู้บัญชาการเรือนจำ/ผู้อำนวยการทัณฑสถาน เพื่อตรวจสอบว่าสมควรได้รับเงินรางวัลหรือไม่ เป็นเงินจำนวนเท่าใด หากเห็นชอบตามความเห็นของคณะกรรมการให้รายงานกรมราชทัณฑ์พร้อมทั้งส่งเอกสารการสอบสวนที่เกี่ยวข้อง เพื่อขออนุมัติจ่ายเงินรางวัลให้แก่ผู้ต้องขังต่อไป

ข้อ ๖ เมื่อกรมราชทัณฑ์ได้รับรายงานการสอบสวนข้อเท็จจริงกรณีผู้ต้องขังได้รับบาดเจ็บสาหัสหรือถึงตายขณะทำการตามหน้าที่จากเรือนจำ/ทัณฑสถาน ให้เจ้าหน้าที่ตรวจสอบหลักฐานที่ได้รับและสรุปเสนอความเห็นให้อธิบดีกรมราชทัณฑ์พิจารณาเพื่ออนุมัติจ่ายเงินรางวัลให้แก่ผู้ต้องขัง

ข้อ ๗ การจ่ายเงินรางวัลให้แก่ผู้ต้องขังที่กระทำการตามหน้าที่ซึ่งต้องประสบอันตราย ให้เบิกจ่ายจากเงินผลพลอยได้ ประเภทเงินทุนพัฒนาพหุตินิสัย ตามระเบียบกรมราชทัณฑ์ ว่าด้วยเงินผลพลอยได้ จากการฝึกวิชาชีพ และการใช้แรงงานผู้ต้องขัง พ.ศ. ๒๕๔๘ ประกอบระเบียบกรมราชทัณฑ์ ว่าด้วยการใช้จ่ายเงินผลพลอยได้ประเภทเงินทุนพัฒนาพหุตินิสัย เพื่อการจัดสวัสดิการผู้ต้องขัง พ.ศ. ๒๕๔๘

ข้อ ๘ เงินรางวัลที่จ่ายให้ผู้ต้องขังที่กระทำการตามหน้าที่ซึ่งต้องประสบอันตราย กำหนดดังนี้

- (๑) บาดเจ็บสาหัสจนไม่สามารถประกอบการทำงานได้เกินกำหนด ๒๐ วันขึ้นไป ให้จ่ายเงินรางวัลได้ไม่เกิน ๘,๐๐๐ บาท
- (๒) บาดเจ็บสาหัสถึงพิการหรือทุพพลภาพตลอดชีวิต ให้จ่ายเงินรางวัลได้ไม่เกิน ๑๕,๐๐๐ บาท
- (๓) ถึงตาย ให้จ่ายเงินรางวัลได้ไม่เกิน ๒๐,๐๐๐ บาท และให้จ่ายเงินค่าทำศพให้รายละเอียดไม่เกิน ๕,๐๐๐ บาท

ข้อ ๙ ในการจ่ายเงินค่าทำศพ เรือนจำ/ทัณฑสถาน อาจตรองจ่ายให้แก่ผู้จัดการศพไปก่อนได้ ตามจำนวนที่กำหนดแล้วรายงานให้กรมราชทัณฑ์ทราบ พร้อมทั้งหลักฐานการจ่ายเงิน

ข้อ ๑๐ เมื่อเรือนจำ/ทัณฑสถาน ได้รับแจ้งการอนุมัติจ่ายเงินรางวัลให้ผู้ต้องขังจากกรมราชทัณฑ์ ให้ตรวจสอบจำนวนเงินที่ได้รับอนุมัติ และประสานการขอรับโอนเงินกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง โดยเมื่อได้รับเงินจำนวนดังกล่าวแล้ว สำหรับการจ่ายเงินรางวัลตามข้อ ๘ (๑) และ (๒) ให้นำเข้าสมุดบัญชีเงินฝากผู้ต้องขังที่ประสบอันตรายรายนั้นโดยเร็ว และออกหลักฐานใบสำคัญรับเงิน พร้อมใบเสร็จรับเงินฝากของผู้ต้องขังไว้เป็นหลักฐานตามระเบียบ

ข้อ ๑๑ การจ่ายเงินรางวัลและค่าทำศพตามข้อ ๘ (๓) ให้จ่ายแก่ทายาทของผู้ต้องขังนั้น หากปรากฏว่าไม่มีทายาทมาขอรับเงินดังกล่าวภายใน ๑ ปี นับแต่วันที่ได้รับแจ้งจากเรือนจำ/ทัณฑสถาน หรือติดต่อทายาทไม่ได้ ภายใน ๑ ปี นับแต่ผู้ต้องขังนั้นถึงแก่ความตาย ให้เรือนจำ/ทัณฑสถาน เสนอกรมราชทัณฑ์เพื่อยุติเรื่อง

ข้อ ๑๒ เมื่อเรือนจำ/ทัณฑสถาน ได้ดำเนินการตามข้อ ๑๐ หรือข้อ ๑๑ เรียบร้อยแล้ว ให้รายงานผล พร้อมเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้องไปกรมราชทัณฑ์

ประกาศ ณ วันที่ ๓๐ มกราคม พ.ศ. ๒๕๕๒

(ลงชื่อ) พีระพันธุ์ สาลีรัฐวิภาค
(นายพีระพันธุ์ สาลีรัฐวิภาค)
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม



ระเบียบกรมราชทัณฑ์ ฉบับที่ ๔ เรื่อง การตั้งผู้คุมพิเศษ

การแต่งตั้งผู้คุมพิเศษตามนัยในข้อ ๒๒ แห่งกฎกระทรวงมหาดไทย ฉบับลงวันที่ ๒๑ เมษายน ๒๔๘๐ ออกตามความในพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พุทธศักราช ๒๔๗๙ นั้น กรมราชทัณฑ์วางระเบียบไว้ดังต่อไปนี้

- ข้อ ๑ ผู้ที่จะได้รับการแต่งตั้งให้เป็นผู้คุมพิเศษได้ ต้องมีคุณสมบัติและพื้นความรู้ ดังต่อไปนี้
- (๑) เป็นเจ้าพนักงานได้รับเงินเดือนหรือค่าจ้างในงบประมาณของรัฐบาลหรือ เทศบาล
 - (๒) มีอายุไม่ต่ำกว่า ๒๐ ปี และไม่เกิน ๕๕ ปี
 - (๓) แพทย์รับรองว่าเป็นผู้มีกำลังกายแข็งแรง และไม่มีโรคที่ขัดขวางต่อการ ควบคุมผู้ต้องขัง
 - (๔) ไม่เคยมีหน้าที่ควบคุมผู้ต้องขังและทำให้ผู้ต้องขังหลบหนี
 - (๕) เป็นผู้อ่านและเขียนหนังสือไทยได้

ผู้ที่ขาดคุณสมบัติและพื้นความรู้ดังกล่าวข้างต้นนั้น เมื่อมีเหตุพิเศษอธิบดีกรมราชทัณฑ์อาจพิจารณา สอบสวนยกเว้นให้แต่งตั้งเป็นพิเศษเฉพาะรายก็ได้

ข้อ ๒ ก่อนที่จะแต่งตั้งผู้ใดให้เป็นผู้คุมพิเศษ ต้องส่งตัวผู้นั้นไปให้แพทย์ทำการอบรมให้มีความรู้ในทาง กฎหมายและระเบียบแบบแผนอันเกี่ยวแก่การงานในหน้าที่ผู้คุมอย่างน้อย ๑๕ วัน เมื่อแพทย์ทำการอบรมแล้วให้รายงาน แสดงผลแห่งการอบรม ตลอดจนนิสัยความประพฤติที่สังเกตเห็นในระหว่างทำการอบรม ไปยังผู้บัญชาการเรือนจำ เมื่อผู้บัญชาการเรือนจำพิจารณาเห็นว่า ผู้ที่จะรับการแต่งตั้งมีความรู้ความสามารถและนิสัยความประพฤติพอควรแก่การที่ แต่งตั้งก็ออกหนังสือสั่งให้

ผู้ที่เคยรับการแต่งตั้งเป็นผู้คุมพิเศษตามระเบียบนี้มาแล้วอยู่ในดุลพินิจของผู้บัญชาการเรือนจำที่จะ ยกเว้นไม่จำเป็นต้องส่งตัวไปให้แพทย์ทำการอบรมดังกล่าวมาในวรรคก่อน

ข้อ ๓ หนังสือสั่งจะต้องใช้ตามแบบต่อท้ายระเบียบ และจะต้องระบุข้อความไว้ให้ชัดเจนว่า ให้ผู้คุมพิเศษนั้น มีหน้าที่ควบคุมผู้ต้องขังไปกระทำกิจการใด ณ ที่ใด มีกำหนดเวลาเท่าใด

ข้อ ๔ หนังสือสั่งหมดอายุไป เมื่อถึงกำหนดวันซึ่งได้ระบุไว้ในหนังสือสั่งนั้น หากในหนังสือสั่งมิได้ระบุวัน หมดอายุไว้ ให้หนังสือสั่งนั้นหมดอายุในวันที่ ๓๑ มีนาคม แห่งปีที่ยกหนังสือสั่งฉบับนั้น หรือวันที่ประกาศถอนหนังสือ สั่งคืนดังกล่าวในข้อ ๕ หากว่ามีการถอนคืน

ข้อ ๕ เมื่อปรากฏแก่ผู้บัญชาการเรือนจำว่าผู้คุมพิเศษได้ปฏิบัติหน้าที่ผิดจากกฎหมาย และระเบียบแบบแผน ในการควบคุมอย่างร้ายแรงก็ดี หรือภายหลังปรากฏว่าขาดคุณสมบัติตามข้อ ๑ กก็ดี หรือมีพฤติการณ์ที่สื่อให้เห็นว่า หากให้ ผู้คุมพิเศษนั้นคงทำหน้าที่ควบคุมผู้ต้องขังต่อไปน่าจะเกิดความเสียหายขึ้นในราชการก็ดี ผู้บัญชาการเรือนจำมีอำนาจที่จะ สั่งถอนการแต่งตั้งเสียได้

คำสั่งถอนดังกล่าวมาข้างต้นนั้น ให้ประกาศไว้โดยเปิดเผย ณ ที่ทำการของเจ้าพนักงาน เรือนจำ และเมื่อ ได้ประกาศตั้งนั้นแล้วให้หมดอายุไปตามข้อ ๔

ข้อ ๖ เมื่อหนังสือตั้งหมดอายุหรือมีคำสั่งถอน ให้ผู้ที่ได้รับการแต่งตั้งนำมาส่งคืนเรือนจำโดยเร็ว

ข้อ ๗ การไปขอรับมอบผู้ต้องขังนั้น ผู้คุมพิเศษต้องแสดงหนังสือตั้งต่อเจ้าพนักงาน เรือนจำที่จ่ายผู้ต้องขัง ให้ทุกคราวที่มีการขอดู หากไม่ปฏิบัติตามนี้ ห้ามมิให้เจ้าพนักงานเรือนจำจ่าย ผู้ต้องขังมอบให้ไปเป็นอันขาด

ข้อ ๘ ผู้ที่ได้รับการแต่งตั้งก่อนวันใช้ระเบียบนี้ ให้คงเป็นผู้คุมพิเศษต่อไปตามที่ได้แต่งตั้งไว้แล้วนั้น จนกว่า จะหมดอายุหนังสือที่ตั้ง หรือถ้าในหนังสือตั้งมิได้กำหนดวันหมดอายุไว้ให้หมดอายุวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๔๘๐

ข้อ ๙ ให้ใช้ระเบียบนี้ตั้งแต่วันที่ ๑ กันยายน ๒๔๘๐ เป็นต้นไป

วันที่ ๓๑ กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๔๘๐

(ลงชื่อ) เวงศักดิ์สงคราม

อธิบดีกรมราชทัณฑ์

ที่..... เรือนจำ.....

หนังสือตั้งผู้คุมพิเศษ

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.

อาศัยอำนาจตามความในข้อ ๒๒ แห่งกฎกระทรวงมหาดไทย ฉบับลงวันที่ ๒๑ เมษายน ๒๔๘๐
ออกตามความในมาตรา ๕๘ แห่งพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พุทธศักราช ๒๔๗๙ ผู้บัญชาการเรือนจำ.....
.....ตั้งให้.....

ตำแหน่ง.....สังกัด.....เป็นผู้คุมพิเศษ
รับผู้ต้องขังไปทำ.....นับตั้งแต่วันที่.....เดือน.....พ.ศ.
ถึงวันที่.....เดือน.....พ.ศ. โดยมีหน้าที่ควบคุมผู้ต้องขังและรับผิดชอบ
เช่นเดียวกับผู้คุมประจำทุกประการ

.....
ผู้บัญชาการเรือนจำ



ระเบียบกรมราชทัณฑ์ ฉบับที่ ๕ เรื่อง การลาของผู้ต้องขัง

เพื่อที่จะให้การลาของผู้ต้องขังได้ดำเนินไปด้วยความสะดวกและเรียบร้อย อธิบดีกรมราชทัณฑ์ วางระเบียบไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ การขออนุญาตลาให้ทำเป็นหนังสือยื่นต่อพัศดี ถ้าผู้ขอลาไม่สามารถเขียนได้ ก็ให้เจ้าพนักงานบันทึกถ้อยคำ แล้วให้ลงลายมือชื่อต่อหน้าพยาน ๑ นาย นอกจากตัวผู้จดบันทึกซึ่งต้องลงนามไว้ด้วย ในหนังสือขออนุญาตลา นั้นจะต้องแจ้งข้อต่อไปนี้ คือ

- ความจำเป็นที่ขอลา พร้อมทั้งเหตุผลโดยละเอียด
- กำหนดเวลาที่ขอลา
- ระยะและรายการเดินทาง
- การจ่ายค่าเบี้ยเลี้ยงและค่าพาหนะทั้งในส่วนเจ้าหน้าที่และตัวผู้ลา

ข้อ ๒ เมื่อพัศดีได้รับหนังสือขออนุญาตลาแล้ว ให้ปฏิบัติดังต่อไปนี้ คือ

- ตรวจสอบดูว่าความจำเป็นและเหตุผลที่ขอลามีความจริงเพียงใด
- ตรวจสอบดูว่าผู้ขอลาต้องคุมขังในคดีต้องหาฐานใด มีกำหนดโทษเท่าไร ถ้ามีหลายคดีก็ให้จดยุติรายการทุกคดีไป
- ผู้ขอลาต้องคุมขังมาแล้วเท่าใดและยังเหลืออีกเท่าใด
- ผู้ขอลาอยู่ในชั้นใด มีประวัติในเรือนจำอย่างไร
- ความเห็นของพัศดีว่าสมควรจะอนุญาตให้หรือไม่ เพียงใด โดยเหตุผลอย่างไร แล้วเสนอไปยัง

ผู้บัญชาการเรือนจำ

ข้อ ๓ เมื่อผู้บัญชาการเรือนจำได้รับรายงานแล้ว หากเห็นว่ารายงานและการดำเนินการตามที่กล่าวข้างต้นไม่บกพร่อง แต่ไม่เห็นควรที่จะอนุญาตให้ลา ก็ให้สั่งไม่อนุญาต ถ้าเห็นว่าควรอนุญาตให้ลา ก็ให้มีหนังสือขออนุมัติไปยังอธิบดีกรมราชทัณฑ์ พร้อมทั้งส่งสำเนารายงานและสำเนาการดำเนินการตามที่กล่าวข้างต้นไปด้วย

ในหนังสือขออนุมัตินั้น ให้แสดงไปด้วยว่าผู้บัญชาการเรือนจำมีความไว้วางใจในการ ที่อนุญาตเพียงใด

ข้อ ๔ คำสั่งไม่อนุญาตหรืออนุญาต ให้แจ้งต่อผู้ขอลารับทราบไว้

ข้อ ๕ หนังสือสำคัญที่จะมอบให้ผู้ลานั้น ให้ทำแบบต่อท้ายระเบียบนี้ และทำเป็น ๒ ฉบับ เก็บไว้ที่เรือนจำ ฉบับ ๑

ข้อ ๖ เมื่อผู้ลากลับถึงเรือนจำ ให้ผู้ล่ายื่นคำชี้แจงถึงกิจการประจำวันที่ได้กระทำไปในช่วงลา ถ้าผู้ลาไม่สามารถเขียนหนังสือก็ให้ชี้แจงด้วยวาจาแทน และเจ้าพนักงานจดบันทึกไว้ ตามที่กล่าวในข้อ ๑ โดยอนุโลม

ถ้ามีเจ้าพนักงานควบคุมไปในช่วงลา ให้เจ้าพนักงานผู้ควบคุมไปนั้นตรวจคำชี้แจงของผู้ลา และบันทึกไว้ว่าเป็นคำชี้แจงที่ถูกต้องเพียงใด

ข้อ ๗ หากผู้ลาจ่ายค่าเบี้ยเลี้ยงหรือค่าพาหนะให้เจ้าพนักงานตามกฎหมายกระทรวงฯ ห้ามมิให้เจ้าพนักงานเบิกค่าเบี้ยเลี้ยงหรือค่าพาหนะจากเรือนจำซ้ำกับที่ได้รับจากผู้ลา

ข้อ ๘ ถ้าผู้ลาหลบหนีไปในช่วงลาที่ดี หรือถึงกำหนดแล้วไม่กลับเรือนจำที่ดีให้ปฏิบัติการเช่นเดียวกับผู้ต้องขังหลบหนี

(ลงชื่อ) เซวงศักดิ์สงคราม

อธิบดีกรมราชทัณฑ์

วันที่ ๒๔ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๘๐

ที่

เรือนจำ

วันที่ พ.ศ.

ด้วยนักโทษเรือนจำ จำเลย
 ในคดีแดงที่ ลงวันที่ พ.ศ. เรื่อง
 ระหว่าง โจทก์ จำเลย ศาล
 ได้มีคำพิพากษาให้จำคุก ปี เดือน วัน นับแต่วันที่
 พ.ศ. ครบกำหนดปล่อยตัววันที่ พ.ศ. ได้รับอนุมัติ จากอธิบดี
 กรมราชทัณฑ์ ให้ลาตามข้อ ๘๕ แห่งกฎกระทรวงมหาดไทย ออกตามความในมาตรา ๕๘ แห่งพระราชบัญญัติราชทัณฑ์
 พุทธศักราช ๒๔๗๙ มีกำหนด วัน นับตั้งแต่วันที่ ถึงวันที่ พ.ศ.
 เพื่อ ณ บ้าน
 ตำบล อำเภอ จังหวัด โดยอยู่ในความ
 ควบคุมของ

จึงออกหนังสือฉบับนี้มอบให้ไว้เป็นสำคัญ

.....

ผู้บัญชาการเรือนจำ

ลายหัวแม่มือขวาของ

ที่

เรือนจำ

วันที่ พ.ศ.

ด้วย นักโทษเรือนจำ จำเลย

ในคดีแดงที่ ลงวันที่ พ.ศ. เรื่อง

ระหว่าง โจทก์ จำเลย ศาล

ได้มีคำพิพากษาให้จำคุก ปี เดือน วัน นับแต่วันที่

พ.ศ. ครบกำหนดปล่อยตัววันที่ พ.ศ. ได้รับอนุมัติ จากอธิบดี

กรมราชทัณฑ์ ให้ลาตามข้อ ๘๕ แห่งกฎกระทรวงมหาดไทย ออกตามความในมาตรา ๕๘ แห่งพระราชบัญญัติราชทัณฑ์

พุทธศักราช ๒๕๗๙ มีกำหนด วัน นับตั้งแต่วันที่ ถึงวันที่ พ.ศ.

เพื่อ ณ บ้าน

ตำบล อำเภอ จังหวัด โดยอยู่ในความ

ควบคุมของ

จึงออกหนังสือฉบับนี้มอบให้ไว้เป็นสำคัญ

.....

ผู้บัญชาการเรือนจำ

ลายหัวแม่มือขวาของ

คำรับรองของเจ้าพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจ

นักโทษ ได้นำหนังสือสำคัญฉบับนี้มาแสดงต่อข้าพเจ้า

แต่วันที่ พ.ศ. แล้ว

ตำแหน่ง



ระเบียบกรมราชทัณฑ์

ฉบับที่ ๖

เรื่อง การอนุญาตให้ผู้ต้องขังออกไปรักษาตัวนอกเรือนจำ

เพื่อให้การอนุญาตให้ผู้ต้องขังออกไปรักษาตัวนอกเรือนจำเป็นไปโดยความสะดวกและเรียบร้อย อธิบดีกรมราชทัณฑ์วางระเบียบไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ รายงานของแพทย์ควรให้ปรากฏข้อต่อไปนี้ คือ

๑. ชื่อของผู้ต้องขัง
๒. วันเดือนปีที่ทำการตรวจอาการป่วยไข้
๓. อาการป่วยไข้ที่ตรวจพบ
๔. ชื่อโรค
๕. เพียงเท่าอุปกรณ์ในการรักษาพยาบาลที่มีอยู่ ณ เรือนจำ แห่งที่ผู้ต้องขังอยู่นั้นจะทำการรักษาพยาบาลต่อไปในเรือนจำจะทุเลาดีขึ้นหรือไม่
๖. ควรจะออกไปรักษาตัวนอกเรือนจำนี้ที่ใด
๗. จะต้องใช้เวลารักษาพยาบาลประมาณเวลามากน้อยเท่าใด

ข้อ ๒ เมื่อแพทย์ได้ทราบว่ามีผู้ต้องขังคนใดป่วยเจ็บ และแพทย์ได้รายงานไปยังผู้บัญชาการเรือนจำควรให้ออกไปรักษาตัวภายนอกเรือนจำ ให้ตรวจสอบข้อความดังต่อไปนี้เสนอไปยังผู้บัญชาการเรือนจำ คือ

๑. ชื่อผู้ต้องขัง
๒. ผู้ต้องขังอยู่ในประเภทใด
๓. เลขคดีและฐานความผิดที่ต้องหา
๔. กำหนดโทษ
๕. ได้รับโทษมาแล้วเท่าใด ยังเหลืออีกเท่าใด
๖. ปรากฏว่าป่วยเจ็บมานานเท่าใดแล้ว และได้ให้พักการทำงานรักษาพยาบาลในเรือนจำจำนวนเท่าใด
๗. มีคนภายนอกผู้ใดจะมารับรองในการอนุญาตให้ไปรักษาตัวนอกเรือนจำและไปปฏิบัติตามเงื่อนไขในคำรับรองท้ายระเบียบนี้
๘. เห็นควรอนุญาตให้หรือไม่ โดยเหตุผลอย่างไร

ข้อ ๓ ในกรณีที่จะรายงานดังกล่าวมาในข้อ ๑ และ ๒ ไม่ทัน ให้แพทย์รายงานด่วน แจ้งให้ปรากฏ แต่เพียงชื่อผู้ต้องขัง อาการป่วยเจ็บ และสถานที่ซึ่งควรให้ออกไปรักษา ส่วนพศติในกรณีให้รายงาน โดยด่วนแจ้งให้ปรากฏชื่อผู้ต้องขังประเภทที่ผู้ต้องขังอยู่ฐานความผิดที่ต้องโทษ กำหนดที่ยังเหลืออยู่

ข้อ ๔ เมื่อผู้บัญชาการเรือนจำได้รับรายงานจากแพทย์ว่า ผู้ต้องขังคนใดป่วยเจ็บควรให้ออกไปรักษาออกเรือนจำ ให้ปฏิบัติดังต่อไปนี้ คือ

ก) หากพิจารณาเห็นควรก็ให้มีหนังสือขออนุญาตไปยังอธิบดีกรมราชทัณฑ์ พร้อมทั้งส่งสำเนารายงานของแพทย์และสำเนารายงานของพศติ ตลอดจนสำเนาหลักฐานอย่างอื่นที่มีอยู่นั้นไปด้วย

ข) หากเห็นว่ามีความที่ยังสงสัยอยู่ จะสั่งให้ทำรายงานเพิ่มเติมมาหรือจะสั่งให้แพทย์หรือเจ้าหน้าที่ในสังกัดบังคับบัญชาคนอื่นไปตรวจสอบทำรายงานประกอบมา หรือจะสั่งตั้งกรรมการขึ้นให้ทำการตรวจสอบเสียก่อนก็ได้แต่เห็นควร

ข้อ ๕ ในกรณีที่เห็นว่าการมีหนังสือขออนุญาตไปยังอธิบดีกรมราชทัณฑ์จะไม่ทันความจำเป็น อธิบดีกรมราชทัณฑ์อนุญาตให้ผู้ต้องขังออกไปรักษาตัวภายนอกเรือนจำโดยคำสั่งผู้บัญชาการเรือนจำได้ ในคำสั่งนั้นให้ผู้บัญชาการเรือนจำวางเงื่อนไขที่ผู้ต้องขังจะต้องปฏิบัติที่จะกำหนดไว้ต่อไปตามที่เห็นควรแก่กรณี

การอนุญาตในข้อนี้จำกัดให้ใช้ได้เฉพาะกรณีที่ผู้บัญชาการเรือนจำได้พิจารณาเห็นเป็นความจำเป็นโดยแท้จริงเท่านั้นและเมื่อมีคำสั่งไปแล้วให้รีบดำเนินการดังกล่าวไว้สำหรับกรณีปกติ ต่อไปโดยอนุโลม

ข้อ ๖ เงื่อนไขที่ผู้ต้องขังจะต้องปฏิบัติเมื่อได้รับอนุญาตแล้วนั้น กำหนดไว้ดังต่อไปนี้

๑. ต้องอยู่ภายในเขตซึ่งกำหนดให้อยู่จะออกไปนอกเขตที่กล่าวแล้วต่อเมื่อมีหนังสืออนุญาตจากผู้บัญชาการเรือนจำ

๒. ต้องยอมให้เจ้าพนักงานเรือนจำหรือพนักงานสืบสวน หรือพนักงานสอบสวนหรือแพทย์ผู้มีหน้าที่ในเรือนจำ ตรวจอาการป่วยเจ็บและการปฏิบัติตามเงื่อนไขแห่งการอนุญาตนั้นได้

๓. ต้องปฏิบัติตามคำแนะนำโดยชอบของผู้รับรองตัวไป

๔. เมื่อเจ้าพนักงานผู้มีอำนาจตรวจอาการหรือตรวจการปฏิบัติตามเงื่อนไขสั่งให้กลับเรือนจำจะต้องกลับไปเรือนจำที่ได้รับอนุญาต เว้นแต่ผู้บัญชาการเรือนจำนั้น หรืออธิบดีกรมราชทัณฑ์จะสั่งให้ไปอยู่ในเรือนจำอื่น

ถ้าไม่กลับเรือนจำตามวรรคต้น เจ้าพนักงานผู้มีอำนาจหน้าที่ในการตรวจดังกล่าวแล้ว อาจจับตัวส่งเรือนจำได้โดยไม่ต้องมีหมาย

๕. จะต้องเก็บรักษาหนังสืออนุญาตไว้กับตัวให้ดี เมื่อเจ้าพนักงานผู้มีอำนาจตรวจอาการป่วยเจ็บหรือมีอำนาจตรวจการปฏิบัติตามเงื่อนไขขอคืนก็ต้องให้ดู

๖. ต้องจัดการออกค่าใช้จ่ายในการเดินทาง การรักษาพยาบาลเองโดยตลอด ตั้งแต่ออกจากและกลับถึงเรือนจำ

๗. เงื่อนไขดังกล่าวมาข้างต้นนั้น อธิบดีกรมราชทัณฑ์มีอำนาจสั่งเปลี่ยนแปลงแก้ไขเพิ่มเติมเมื่อได้รับคำสั่งแล้วจะต้องปฏิบัติตาม

ข้อ ๗ หนังสืออนุญาตและคำรับรองให้ทำตามแบบข้างท้ายนี้และให้ทำเป็นสองฉบับมอบให้แก่ผู้ต้องขังถือไว้หนึ่งฉบับ เก็บไว้ที่เรือนจำฉบับหนึ่ง

ข้อ ๘ เมื่อได้ออกหนังสืออนุญาตไปตามข้อ ๗ แล้ว

ก. ให้พัศดีมีหนังสือแจ้งไปยังคณะกรรมการอำเภอแห่งท้องที่ ซึ่งผู้ต้องขังออกไปรักษาตัวอยู่เพื่อทราบไว้ พร้อมทั้งส่งสำเนาหนังสืออนุญาตไปด้วย

ข. ถ้าผู้ต้องขังไปรักษาตัวนอกเขตท้องที่ของเรือนจำ ให้ผู้บัญชาการเรือนจำที่อนุญาตแจ้งไปยังผู้บัญชาการเรือนจำที่ผู้ต้องขังไปรักษาตัวอยู่ พร้อมทั้งส่งสำเนาหนังสืออนุญาตไปด้วยแล้วให้ผู้บัญชาการเรือนจำได้รับทราบส่งพัศดีดำเนินการตามวรรค ก.

ค. ถ้าผู้ต้องขังออกไปรักษาตัวอยู่ในเขตท้องที่จังหวัดพระนครและธนบุรีให้ผู้บัญชาการเรือนจำกลางลหุโทษ และเรือนจำกองมหันตโทษแล้วแต่กรณี แจ้งต่อกองตำรวจสันติบาล โดยอนุโลมตามวรรค ก.

ข้อ ๙ การตรวจอาการป่วยไข้หรือการปฏิบัติตามเงื่อนไขแห่งการอนุญาตนั้นให้ผู้บัญชาการเรือนจำแห่งท้องที่ซึ่งผู้ต้องขังไปรักษาตัวอยู่ส่งตามที่เห็นควร และส่งแจ้งผลของการตรวจนั้นไปยังกรมราชทัณฑ์โดยระยะ ๒ เดือนต่อครั้งหนึ่ง ทั้งนี้ เว้นแต่กรมราชทัณฑ์จะสั่งมาเป็นพิเศษ

ข้อ ๑๐ ในกรณีที่ผู้ต้องขังซึ่งไปรักษาตัวนอกเรือนจำตาย ให้ผู้บัญชาการเรือนจำแห่งท้องที่ ซึ่งผู้ต้องขังตายส่งสอบข้อเท็จจริง และจัดพิมพ์ลายนิ้วมือส่งเรือนจำที่อนุญาต ทั้งนี้เป็นคนละส่วนจากการปฏิบัติตามหมายในเรื่องตายนั้น

ข้อ ๑๑ ผู้ต้องขังออกจากเขตซึ่งกำหนดไว้เป็นเงื่อนไข ให้ปฏิบัติเช่นเดียวกับผู้ต้องขังหลบหนีในกรณีอื่น

สั่งมา ณ วันที่ ๗ กันยายน พุทธศักราช ๒๔๘๐

(ลงชื่อ) เวงศักดิ์สงคราม

อธิบดีกรมราชทัณฑ์



ระเบียบกรมราชทัณฑ์ฉบับที่ ๘/๒๕๘๑
เรื่อง การย้ายผู้ต้องขังไปดำเนินคดีที่เรือนจำอื่น

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๒ แห่งพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พุทธศักราช ๒๔๗๙ อธิบดีกรมราชทัณฑ์มีคำสั่งและวางระเบียบการย้ายผู้ต้องขังจากเรือนจำแห่งหนึ่งเพื่อไปดำเนินคดี ณ ท้องที่เรือนจำอีกแห่งหนึ่งดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ การย้ายผู้ต้องขังไปดำเนินคดียังเขตท้องที่เรือนจำอื่นโดยคำสั่งศาลก็ดี หรือคำสั่งเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาก็ดี ให้ผู้บัญชาการเรือนจำที่จะย้ายและที่จะรับตัวติดต่อกันเอง และให้จัดการย้ายไปได้ (โดยไม่ต้องขออนุมัติไปยังอธิบดีกรมราชทัณฑ์)

ข้อ ๒ เฉพาะในกรณีที่ผู้ถูกย้ายเป็นนักโทษเด็ดขาด หรือเป็นคนต้องขังระหว่างอุทธรณ์ฎีกานั้น แม้ว่าทางฝ่ายเรือนจำที่จัดย้ายตัวไปมีความประสงค์ที่จะให้ผู้ถูกย้ายคงคุมขังอยู่เสียที่เรือนจำแห่งที่ย้ายไปทีเดียว โดยไม่ต้องการจะให้ส่งตัวกลับคืนมาอีกขณะนี้ ก็ให้ผู้บัญชาการเรือนจำทั้งสองแห่งทำความตกลงระหว่างกันเป็นอีกข้อหนึ่ง และหากว่าเป็นที่ตกลงกันให้มีการย้ายตัวไปประจำดังกล่าวมาแล้ว ก็ให้จัดการย้ายตัวไปตามที่ได้ตกลงกันนั้นได้ทีเดียว และการที่จะตกลงกันในข้อย้ายไปอยู่ประจำเช่นว่านี้ จะทำความตกลงในขณะที่ส่งตัวไปหรือภายหลังต่อมาก็ได้ อย่างไรก็ตาม ในกรณีที่มีการย้ายเช่นนี้ ให้ทางฝ่ายเรือนจำที่ย้ายตัวไปมีหนังสือชี้แจง และส่งบัญชีการย้ายไปยังกรมราชทัณฑ์เพื่อรับทราบไว้ด้วย

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

วันที่ ๘ กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๘๑

(ลงชื่อ) เวงศักดิ์สงคราม
อธิบดีกรมราชทัณฑ์



ระเบียบกรมราชทัณฑ์ (ฉบับที่ ๑๐)
เรื่อง การชี้แจงระเบียบข้อบังคับของเรือนจำ
ให้ผู้ต้องขังทราบ

เพื่อประโยชน์แห่งการควบคุมและรักษาวินัยของผู้ต้องขัง เห็นเป็นการสมควรที่จะจัดให้ผู้ต้องขังได้ทราบถึงระเบียบข้อบังคับอันพึงต้องปฏิบัติ จึงวางระเบียบไว้ดังต่อไปนี้

๑. บรรดาผู้ต้องขังเข้าใหม่นั้น ให้จัดพนักงานเรือนจำชี้แจงให้ทราบถึงระเบียบ ข้อบังคับที่เกี่ยวกับการอยู่กิน หลับนอน และความประพฤติต่างๆ อันผู้ต้องขังพึงต้องปฏิบัติในระหว่าง ที่ต้องควบคุมกักขังอยู่

๒. บรรดาผู้ต้องขังที่มีอยู่ก่อนนั้น ให้จัดให้มีการประชุมชี้แจงถึงระเบียบข้อบังคับต่างๆ อันผู้ต้องขังพึงต้องปฏิบัติตนตามกำหนดหัวข้อและกำหนดเวลาที่ทางการเรือนจำแต่ละแห่ง พิจารณาเห็นเหมาะสมแก่สภาพการณ์ แต่ต้องพยายามให้ได้ชี้แจงระเบียบข้อบังคับที่กล่าวนั้น โดยครบหัวข้อที่สำคัญ และการประชุมชี้แจงครั้งนี้ต้องจัดทำไม่น้อยกว่า ๒ เดือนต่อ ๑ ครั้ง การประชุมตามวรรคแรกนั้น ให้จัดให้มีผู้ต้องขังมาประชุมตามจำนวนที่พิจารณา เห็นสมควร โดยคำนึงถึงหัวข้อต่อไปนี้คือ

- ลักษณะของสถานที่ซึ่งใช้ประชุม
- คำชี้แจงซึ่งผู้มาประชุมจะพึงได้ยินโดยทั่วถึงกัน
- ลักษณะการเสียหายซึ่งอาจเกิดจากการที่ผู้ต้องขังมารวมประชุมกันอยู่ เช่นนั้น
- ให้ผู้ต้องขังทุกคนที่มีอยู่ ณ เรือนจำได้มาฟังคำชี้แจง (โดยเรียกมาประชุม ทั้งหมดที่มีอยู่ หรือผลัดเปลี่ยนกันมาตามจำนวนที่กำหนด)

๓. ให้จัดให้มีกระดานดำซึ่งเขียนย่อหัวข้อแห่งระเบียบข้อบังคับในทางความประพฤติด้วยตัวอักษรอ่านได้ง่ายติดไว้ในที่เปิดเผย จะมีกระดานดำชนิดนี้ที่แผ่นและติดไว้ที่ใดบ้างก็แล้วแต่จะพิจารณาเห็นสมควร

๔. ให้ใช้ระเบียบนี้ตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๔๘๑ เป็นต้นไป

วันที่ ๑๐ กันยายน พุทธศักราช ๒๔๘๑

(ลงชื่อ) อาชญาจักร

ผู้ช่วยอธิบดีลงนามแทน



ระเบียบกรมราชทัณฑ์ ฉบับที่ ๑๒ เรื่อง การเลี้ยงอาหารผู้ต้องขังที่มีเชื้อชาติหรือสังกัดต่างประเทศ

เพื่อให้การเลี้ยงอาหารผู้ต้องขังที่มีเชื้อชาติ หรือสังกัดบังคับต่างประเทดำเนินไป โดยมีแบบแผนแน่นอน อธิบดีกรมราชทัณฑ์จึงวางระเบียบไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ บรรดาผู้ต้องขังที่มีเชื้อชาติหรือสังกัดบังคับต่างประเทนั้น จะได้รับการเลี้ยงดูเช่นเดียวกับผู้ต้องขังที่สังกัดบังคับสยาม

ข้อ ๒ การจัดอาหารเลี้ยงนั้น พึงถือความเสมอภาคเป็นหลักปฏิบัติการกล่าว คือ จัดเลี้ยงอย่างเดียวกันสำหรับผู้ต้องขังโดยทั่ว ๆ ไป แห่งเรือนจำนั้น

การจัดอาหารอย่างอื่นเลี้ยงผิดแผกไปจากที่กล่าวมาในวรรคก่อน พึงกระทำในกรณี ต่อไปนี้

- ก. เมื่อปรากฏชัดว่าอาหารที่จัดเลี้ยงผู้ต้องขังโดยทั่ว ๆ ไปนั้นขัดต่อลัทธิศาสนาของผู้ต้องขัง
- ข. เมื่อปรากฏโดยชัดเจนว่า ความเคยชินอันเป็นชนบประเพณีหรือการปฏิบัติ โดยเฉพาะของผู้ต้องขังมานมนานนั้น อาหารจัดเลี้ยงผู้ต้องขังโดยทั่ว ๆ ไปขัดแย้งถึงแก่เป็นการสมควร อย่างยิ่งที่จะผ่อนผัน
- ค. เมื่อผู้ต้องขังได้ทำงานหนัก หรือตรากตรำ หรือเป็นนักโทษเด็ดขาดแต่ชั้นดีขึ้นไป และมีการจัดเลี้ยงตามความในข้อ ๗๘ แห่งกฎกระทรวงมหาดไทย ฉบับลงวันที่ ๒๑ เมษายน พ.ศ.๒๔๘๐ ซึ่งออกตามความในมาตรา ๕๘ แห่งพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พุทธศักราช ๒๔๗๙ ประกอบกับ ข้อบังคับอธิบดีกรมราชทัณฑ์ ฉบับที่ ๓
- ง. เมื่อมีคนป่วยเจ็บซึ่งแพทย์แนะนำให้จัดอาหารอย่างอื่นเลี้ยง
- จ. เมื่อมีการใช้อาหารส่วนตัวตามที่อนุญาตไว้ในกฎหมาย และข้อบังคับ (ที่อ้างถึงใน วรรค ค. ข้างต้น) ดูกฎกระทรวงฯ ข้อ ๗๖ และ ๗๘)

ข้อ ๓ อาหารซึ่งจัดเลี้ยงนั้น พึงพิจารณาคุณภาพและปริมาณโดยคำนึงถึงอนามัยเป็นหลัก ดังที่ได้มีคำแนะนำไว้เป็นอีกส่วนหนึ่งแล้ว แต่จะต้องไม่พุ่มเพุยหรือมีรสชาติ หรือปรุงเป็นพิเศษอย่างเช่นบุคคลอิสระจะพึงเลือก และมีรับประทานตามความพอใจ

ข้อ ๔ ผู้ต้องขังสังกัดบังคับต่างประเทที่มีได้นับถือพระพุทธศาสนานั้น พึงจัดเลี้ยงอย่างเดียวกันกับผู้ต้องขังในสังกัดบังคับสยามที่ถือศาสนาอย่างเดียวกัน

ข้อ ๕ การจัดหาอาหารเลี้ยงตามข้อ ๒ นั้น นอกจากที่กำหนดไว้แล้วในข้อ ๓ และ ๔ ให้เป็นหน้าที่ผู้บัญชาการเรือนจำพิจารณาจัดตามที่เห็นสมควร

ข้อ ๖ การจัดหาอาหารเลี้ยงตามระเบียบนี้ ต้องไม่เกินเงินในวงงบประมาณที่กำหนดไว้

ข้อ ๗ ระเบียบนี้ให้บังคับใช้แต่วันที่ ๑๕ พฤศจิกายน ๒๔๘๑

วันที่ ๒ พฤศจิกายน พุทธศักราช ๒๔๘๑

(ลงชื่อ) เซวงศักดิ์สงคราม
อธิบดีกรมราชทัณฑ์



ระเบียบกรมราชทัณฑ์ (ฉบับที่ ๑๖) เรื่อง เด็กในความดูแลของผู้ต้องขังติดมายังเรือนจำ

เพื่อให้การปฏิบัติต่อเด็กติดผู้ต้องขังที่อนุญาตให้อยู่ในเรือนจำได้ดำเนินไปตามข้อบังคับกรมราชทัณฑ์ ฉบับที่ ๕ ด้วยความสะดวกราบรื่น อธิบดีกรมราชทัณฑ์วางระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ การรับตัวผู้ต้องขังเข้าคุมขังในเรือนจำนั้น ถ้ามีเด็กอายุต่ำกว่า ๑๖ ปี ติดมาด้วย หรือในระหว่างที่ผู้ต้องขังต้องคุมขังอยู่ในเรือนจำมีเด็กเกิดขึ้น หรือมีเด็กอายุต่ำกว่า ๑๖ ปี ซึ่งก่อน ผู้ต้องขังมาต้องคุมขัง เด็กนั้นอยู่ในความดูแลของตน ภายหลังไม่มีผู้รับเลี้ยงดูเด็กนั้น จำเป็นต้องมาอยู่กับผู้ต้องขัง ให้พืศติจัดการสอบสวนว่า เด็กนั้นจำเป็นต้องอยู่ในความดูแลของผู้ต้องขังเพียงใด และผู้ต้องขังยังมีทางที่จะมอบเด็กนั้น ให้ผู้ใดไปอุปการะเลี้ยงดูได้บ้างหรืออย่างไร ถ้ามีผู้รับไปอุปการะเลี้ยงดูได้ก็ให้ผู้ต้องขังจัดการมอบให้ไปเสีย หากไม่มีก็ให้ผู้ต้องขังทำคำร้องขออนุญาตให้เด็กนั้น อยู่ในเรือนจำ ยื่นต่อผู้บัญชาการเรือนจำโดยผ่านทางพืศติ เมื่อพืศติได้รับคำร้องนั้นแล้วให้รีบรายงาน พร้อมทั้งส่งคำร้องเสนอไปยังผู้บัญชาการเรือนจำโดยเร็ว

ในคำร้องนั้น ให้มีข้อความแสดงตำบลที่อยู่ของเด็กและผู้ต้องขัง อายุของเด็ก ความสัมพันธ์ระหว่างเด็กและผู้ต้องขัง เครือญาติของเด็กและผู้ต้องขัง ตลอดจนตำบลที่อยู่ของเครือญาตินั้นๆ ด้วยเหตุที่ไม่สามารถหาผู้อุปการะเลี้ยงดู การมอบอำนาจการปกครองเด็กนั้นให้แก่พืศติ สารวัตรเรือนจำ และผู้บัญชาการเรือนจำ ตลอดจนการยอมอยู่ในข้อบังคับและปฏิบัติตามระเบียบที่กรมราชทัณฑ์วางไว้สำหรับการนี้ทุกประการ

ข้อ ๒ เมื่อผู้บัญชาการเรือนจำได้รายงานและคำร้องดังกล่าวไว้ในข้อ ๑ แล้ว ให้พยายามติดต่อกับบุคคลและสถานที่ดังกล่าวไว้ในข้อ ๒ (๒) แห่งข้อบังคับกรมราชทัณฑ์ ฉบับที่ ๕ ที่มีอยู่ในท้องที่นั้นขอให้ช่วยเหลือรับเด็กนั้นไปอุปการะเลี้ยงดูก่อน ในกรณีที่มีบุคคลหรือสถานที่ดังกล่าวจะช่วยรับไปอุปการะเลี้ยงดูหลายราย ให้พิจารณามอบให้แก่รายที่เห็นว่าจะเป็นประโยชน์อย่างดีที่สุด แก่เด็กนั้น

ข้อ ๓ เมื่อได้พยายามตามข้อ ๒ อย่างดีที่สุดแล้ว ก็ไม่มีบุคคลใดหรือสถานที่ได้รับไป อุปการะเลี้ยงดู จึงอนุญาตให้เด็กนั้นอยู่ในเรือนจำตามข้อบังคับกรมราชทัณฑ์ ฉบับที่ ๕ ต่อไป และ ในระหว่างที่อนุญาตให้เด็กอยู่ในเรือนจำนั้น ให้ผู้บัญชาการเรือนจำเอาใจใส่แสวงหาบุคคลหรือสถานที่ ดังกล่าวขอความช่วยเหลือรับเด็กไปอุปการะเลี้ยงดูเสมอๆ

ข้อ ๔ การมอบเด็กให้บุคคลหรือสถานที่ไปช่วยอุปการะเลี้ยงดูดังกล่าวไว้ในข้อ ๒, ๓ ให้ผู้บัญชาการเรือนจำ จัดให้ผู้ต้องขังที่ส่งมอบเด็กให้กับบุคคลหรือสถานที่รับเด็กไปอุปการะเลี้ยงดู ทำหนังสือส่งมอบเด็กตามแบบทำยระเบียบนี้ไว้ต่อกันเป็นหลักฐาน ๓ ฉบับ ผู้ต้องขังและบุคคลหรือสถานที่รับมอบเด็กยึดถือฝ่ายละ ๑ ฉบับ เก็บรักษาไว้ ณ เรือนจำ ๑ ฉบับ

ข้อ ๕ ในระหว่างที่เด็กอยู่ในความอุปการะเลี้ยงดูของบุคคลหรือสถานที่ดังกล่าวใน ข้อ ๒, ๓ ให้ผู้บัญชาการเรือนจำเอาใจใส่พยายามสุดบรรทัดรับฟังความคิดเห็นให้การได้เป็นไปตาม ข้อตกลงในหนังสือสำคัญดังกล่าวไว้ในข้อ ๔

อนึ่ง ถ้าปรากฏโดยชัดแจ้งแก่ผู้บัญชาการเรือนจำว่า บุคคลหรือสถานที่รับเด็กไปนั้น จัดการอุปการะเลี้ยงดูผิดจากข้อตกลงในหนังสือสัญญาที่ทำไว้ต่อกัน หรือมีพฤติการณ์เป็นที่น่าสงสัย ว่าถ้าให้เด็กอยู่ต่อไปกับบุคคล หรือสถานที่ที่รับมอบไปอุปการะเลี้ยงดู อาจเกิดความเสียหายแก่เด็กนั้น ให้ผู้บัญชาการเรือนจำแจ้งให้บุคคลหรือสถานที่นั้น จัดการแก้ไขเสียให้ถูกต้อง หรือจะเรียกเด็กนั้นคืนมาจัดการตามที่เห็นสมควรต่อไปก็ได้

ข้อ ๖ เด็กที่อนุญาตให้อยู่ในเรือนจำนั้น ถ้าปรากฏแน่นอนว่ายังคงจะต้องอยู่ในเรือนจำต่อไปอีกเกินกว่า ๖ เดือน ให้ผู้บัญชาการเรือนจำรายงานไปยังกรมราชทัณฑ์ขอส่งไปไว้ยังสถานที่ ซึ่งกรมราชทัณฑ์จัดไว้สำหรับการนี้ เมื่อได้รับอนุญาตแล้วให้จัดการไปตามคำสั่งของกรมราชทัณฑ์ต่อไป

ข้อ ๗ เด็กที่อนุญาตให้อยู่ในเรือนจำ ให้ผู้บัญชาการเรือนจำจัดให้ได้รับการปฏิบัติดังนี้

(๑) เครื่องนุ่งห่ม หลับนอน ถ้าผู้ต้องขังไม่สามารถจัดหาให้เด็กได้ ก็ให้เรือนจำจ่ายให้ตามสมควรอย่างยิ่งแก่ความจำเป็น

(๒) อาหารนั้น ถ้าผู้ต้องขังไม่สามารถจะหาอาหารสำเร็จภายนอกมาให้เด็กรับประทานได้ก็ให้เรือนจำจ่ายให้ตามสมควรอย่างยิ่งแก่ความจำเป็น

(๓) จัดให้กินอยู่หลับนอนภายในเรือนจำต่างหาก ไม่ปะปนกับผู้ต้องขัง เว้นแต่ การจัดเช่นนั้นอาจเกิดความเสียหายหรือมีความจำเป็นอย่างสำคัญไม่สามารถทำได้ จึงจัดให้รวมกับผู้ต้องขังอื่นหรือผู้ต้องขังที่เด็กติดมาหรือเกิดจาก

(๔) เด็กนั้นยังเรียนไม่จบชั้นประถมศึกษา และอายุอยู่ในเกณฑ์บังคับตามพระราชบัญญัติประถมศึกษา ก็จัดให้ได้รับการศึกษาในเรือนจำ หรือในโรงเรียนภายนอกเรือนจำต่อไป แล้วแต่จะพิจารณาเห็นสมควรหากเด็กนั้นเรียนจบชั้นประถมศึกษาแล้วหรืออายุพ้นเกณฑ์บังคับตามพระราชบัญญัติประถมศึกษาและอ่านออกเขียนหนังสือไทยได้แล้ว ก็ให้ผู้บัญชาการเรือนจำจัดให้เด็กนั้นศึกษาวิชาอาชีพต่อไป จะเป็นภายในหรือภายนอกเรือนจำแล้วแต่จะพิจารณาเห็นสมควร เว้นแต่เด็กที่พ้นเกณฑ์บังคับตามพระราชบัญญัติประถมศึกษาแล้ว แต่ยังไม่อ่านหนังสือไทยไม่ได้ให้ผู้บัญชาการเรือนจำจะให้เรียนวิชาสามัญอย่างเดียวหรือเรียนควบกับวิชาชีพไปด้วยก็ได้ เครื่องใช้ในการศึกษาเล่าเรียนนั้น ถ้าผู้ต้องขังไม่สามารถจัดหาให้แก่เด็กได้ ก็ให้เรือนจำจัดหาให้ตามสมควรอย่างยิ่งแก่ความจำเป็น

(๕) เด็กที่อนุญาตให้อยู่ในเรือนจำป่วยไข้หรือเป็นเด็กอ่อน ให้ได้รับการรักษาพยาบาลตามสมควร

(๖) เด็กที่อนุญาตให้อยู่ในเรือนจำเมื่อพ้นจากการศึกษาโดยเรียนจบชั้นหรืออายุพ้นเกณฑ์บังคับตามพระราชบัญญัติประถมศึกษาแล้ว ให้ผู้บัญชาการเรือนจำพยายามจัดหางานให้เด็กได้ทำเป็นอาชีพตามสมควรแก่ความรู้ความสามารถของเด็กนั้น

(๗) เด็กที่อนุญาตให้อยู่ในเรือนจำจะออกไปภายนอกเรือนจำจะต้องได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานเรือนจำเสียก่อนจึงจะออกไปได้

ข้อ ๘ เมื่อผู้ต้องขังถึงกำหนดพ้นไปจากเรือนจำ ให้ผู้บัญชาการเรือนจำจัดการมอบเด็กนั้นให้แก่ผู้ต้องขังไปทันที ถ้าเด็กนั้นอยู่ในความอุปการะเลี้ยงดูของบุคคลหรือสถานที่ใดที่รับมอบไป ให้ผู้บัญชาการเรือนจำจัดการแจ้งให้บุคคลหรือสถานะนั้นนำเด็กมาส่งให้ผู้ต้องขังในวันจะพ้นจากเรือนจำนั้น หรือถ้าเด็กนั้นได้ส่งไปไว้ ณ สถานที่กรมราชทัณฑ์จัดไว้สำหรับการนี้ ก็ให้แจ้งไปยัง กรมราชทัณฑ์ก่อนถึงกำหนดวันพ้นจากเรือนจำของผู้ต้องขังนั้นไม่น้อยกว่า ๑ เดือน เพื่อให้กรมราชทัณฑ์ จะได้ส่งเด็กนั้นคืนมาให้ทันกำหนดนั้น

กรมราชทัณฑ์ กระทรวงมหาดไทย

สั่งมา ณ วันที่ ๒๗ มีนาคม พุทธศักราช ๒๔๘๑

(ลงชื่อ) นายสงวน ตุลารักษ์

หัวหน้ากองผลประโยชน์ลงนามแทน

แบบหนังสือส่งรับมอบตัวเด็ก

เรือนจำ.....

วันที่.....พ.ศ.

หนังสือฉบับนี้เป็นข้อตกลงในการส่งรับมอบตัว.....
ไปอุปการะเลี้ยงดูระหว่าง.....ฝ่ายหนึ่ง ซึ่งต่อไป
ในหนังสือนี้เรียกว่าผู้ส่งมอบ กับ.....ฝ่ายหนึ่งซึ่งต่อไป ในหนังสือนี้เรียก
ว่าผู้รับมอบ ทั้งสองฝ่ายได้ตกลงกันมีข้อความดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ผู้ส่งมอบยอมตกลงมอบ.....อายุ.....ปี
ซึ่งเป็น.....อันอยู่ในความดูแลปกครองของผู้ส่งมอบโดยชอบ ด้วยกฎหมายให้แก่
ผู้รับมอบไปอุปการะเลี้ยงดู

ข้อ ๒ ผู้รับมอบยอมตกลงว่าจะนำ.....ไปอุปการะเลี้ยงดูและให้การศึกษา
สมควรแก่ฐานะานุรูปแห่งตน ณ ที่บ้านหมู่ที่.....ตำบล.....อำเภอ.....
จังหวัด.....และจะไม่มอบ.....ให้แก่บุคคลที่ ๓ รับไปอุปการะ
เลี้ยงดูอีกต่อไป

ข้อ ๓ ในระหว่างเด็กอยู่ในความอุปการะเลี้ยงดูของผู้รับมอบฯ ยอมตกลงให้ผู้บัญชาการเรือนจำหรือ
เจ้าพนักงานเรือนจำ.....เข้าติดต่อสอบถามเด็กหรือ ผู้รับมอบถึงการที่ได้อุปการะเลี้ยงดู
ไปแล้วได้

ข้อ ๔ ทั้ง ๒ ฝ่ายยอมตกลงกันว่า การอุปการะเลี้ยงดูเป็นอันระงับสิ้นสุดลงในกรณี ต่อไปนี้ คือ
(๑) เมื่อผู้บัญชาการเรือนจำได้สั่งให้เลิกถอนการอุปการะเลี้ยงดูเสีย โดยเหตุที่ ผู้รับมอบกระทำผิด
ข้อตกลงในข้อ ๒, ๓ แห่งหนังสือนี้ หรือมีพฤติการณ์เป็นที่น่าสงสัยว่าหากให้เด็ก นั้นอยู่ต่อไปกับผู้รับมอบแล้วอาจเกิด
ความเสียหายแก่เด็กนั้น
(๒) เด็กนั้นได้บรรลุนิติภาวะ
(๓) เด็กนั้นตายหรือหลบหนีไปจากการอุปการะเลี้ยงดูของผู้รับมอบ
(๔) ผู้ส่งมอบหลุดพ้นไปจากเรือนจำโดยชอบด้วยกฎหมาย

ข้อ ๕ เมื่อการอุปการะเลี้ยงดูระงับลงตามข้อ ๔ (๑),(๒), (๔) แห่งหนังสือนี้ผู้รับมอบ ยอมตกลงจะนำตัว
.....มาส่งแก่ผู้ส่งมอบโดยเร็ว และตามข้อ ๔ (๓) ผู้รับมอบจะแจ้งเป็นลายลักษณ์
อักษรให้เรือนจำ.....ทราบโดยเร็ว เว้นแต่ ผู้ส่งมอบยังยินยอมให้ผู้รับมอบอุปการะต่อไป

ข้อ ๖ ค่าอุปการะเลี้ยงดูนั้น ทั้ง ๒ ฝ่ายตกลงกันว่า (จะคิดหรือไม่คิดก็แล้วแต่จะตกลงกัน)

.....
.....

หนังสือส่งมอบตัว.....ไปอุปการะเลี้ยงดูภายนอก เรือนจำนี้ทำเป็น ๓ ฉบับ
มีข้อความตรงกันทุกฉบับ ผู้ส่งมอบยึดถือไว้ ๑ ฉบับ ผู้รับมอบยึดไว้ ๑ ฉบับ เก็บไว้ ณ เรือนจำ..... ๑ ฉบับ

(ลงนาม)ผู้ส่งมอบ

(ลงนาม)ผู้รับมอบ

(ลงนาม)พยาน

(ลงนาม)พยาน

(ลงนาม)พยาน



ระเบียบกรมราชทัณฑ์ (ฉบับที่ ๒๐) เรื่อง การทำความเคารพของผู้ต้องขัง

การทำความเคารพของผู้ต้องขังเท่าที่ปฏิบัติอยู่เวลานี้ยังไม่สมบูรณ์พอสมควรจะต้องประมวลและปรับปรุงให้ได้ผลยิ่งขึ้น ความมุ่งหมายของการกระทำความเคารพนั้นก็เพื่อประโยชน์ คือ

- ก. เป็นการสมานความสามัคคีในระหว่างผู้บังคับบัญชากับผู้ต้องขัง เมื่อแลเห็นกันก็จักต้องทำความเคารพด้วยอธยาศัยไมตรี มิใช่ต่างคนต่างอยู่ไม่เกี่ยวข้องซึ่งกันและกันห้ามได้
- ข. เป็นการฝึกมารยาทอุปนิสัยอันดีงามแก่ผู้ต้องขังให้รู้จักหน้าที่พลเมืองที่อยู่เสมอ
- ค. เป็นแนวทางสำหรับสังเกตว่า ผู้ต้องขังมีวินัยดีหรือไม่ เพราะผู้มีวินัยดีพร้อมด้วยมารยาทอันงามต้องไม่เหม่อหรือใจลอย คอยแสดงความเคารพอยู่เสมอ
- ง. เพื่อให้ผู้ต้องขังรู้จักว่า ใครเป็นผู้บังคับบัญชาเหนือตน จึงได้วางระเบียบปฏิบัติไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑. ผู้ต้องขังต้องแสดงความเคารพต่อบุคคลหรือสิ่งตามความหมายต่อไปนี้

- ก. บุคคล หมายถึง ผู้บังคับบัญชาที่มีตำแหน่งบังคับบัญชาเหนือตน ได้แก่ เจ้าพนักงานที่รับราชการในทัณฑสถานซึ่งรวมอยู่กับผู้ต้องขังถูกควบคุมอยู่ และข้าราชการกรมราชทัณฑ์ ซึ่งมีหน้าที่ตำแหน่งบังคับบัญชา
- ข. สิ่งนั้น หมายถึง ธงชาติ ธงเกียรติยศ ตลอดจนพระบรมรูป พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว รัฐธรรมนูญ หรือสิ่งอื่นซึ่งมีเกียรติยศที่ต้องเคารพ

ข้อ ๒. วิธีทำการเคารพมี ๒ ประเภท คือ

๑. การเคารพเมื่ออยู่ตามลำพัง
๒. การเคารพเมื่ออยู่ในการควบคุม

ข้อ ๓. การเคารพเมื่ออยู่ตามลำพังแบ่งออกเป็น ๔ วิธี

๑. ผู้ต้องขังอยู่กับที่ เวลาจะแสดงความเคารพเมื่อนั่งอยู่ให้ยืนขึ้นในท่าตรง ถ้ายืนอยู่ก็ให้ทำท่าตรงหันหน้าตรงไปทางผู้รับความเคารพ
๒. ผู้ต้องขังเดินสวนหรือผ่านผู้รับความเคารพ เมื่อถึงระยะ ๓ ก้าว จากผู้รับความเคารพ ให้หยุดท่าขวาหรือซ้ายหัน แล้วหันไปทางผู้รับความเคารพ ตามผู้รับความเคารพ เมื่อผู้รับความเคารพผ่านไปแล้ว ๒ ก้าว ให้ท่าขวาหรือซ้ายหันแล้วเดินต่อไป
๓. ผู้ต้องขังกำลังไปพบบุคคลซึ่งจักต้องแสดงความเคารพ โดยผู้รับความเคารพอยู่กับที่ ผู้ต้องขังท่าขวาหรือซ้ายเดินเรื่อยไปไม่ต้องหยุด เมื่อเดินผ่านพ้นผู้รับความเคารพ ไปแล้ว ๒ ก้าว ให้หันหน้าเดินตรงต่อไป การทำความเคารพในเวลาเคลื่อนที่ไม่ต้องแกว่งมือ ให้ฝ่ามือ ติดอยู่กับขาทั้ง ๒ ข้าง

๔. ผู้ต้องขังอยู่ล้าลองหรืออยู่ในความควบคุม แต่กระจัดกระจายกันอยู่ ไม่เป็นหมวดหมู่ ให้ผู้ต้องขังต่างคนต่างทำความเคารพโดยลำพังเพื่อให้ผู้ต้องขังระมัดระวังการเคารพอยู่เสมอ เมื่อผู้ต้องขังคนใดเห็นผู้ต้องขังอื่นทำความเคารพ ให้ผู้นั้นบอก “ตรง” ผู้ต้องขังอื่นได้ยินให้ยืนขึ้นในท่าตรง หันหน้าไปทางผู้รับความเคารพ

ข้อ ๔. การทำความเคารพเมื่ออยู่ในความควบคุมแบ่งออกเป็น ๒ วิธี

๑. เวลาจะทำความเคารพ ถ้าผู้ต้องขังกำลังทำงานอยู่ให้หยุดงานแล้วทำความเคารพ เว้นแต่ผู้ทำงานเกี่ยวแก่เครื่องจักร เครื่องกล ในขณะที่คุมเครื่องเดินเครื่อง หรือกำลังแบกหามของหนัก หรือทำงานอื่นใด เมื่อหยุดอาจเกิดการเสียหายขึ้นได้ดังนี้ ไม่ต้องทำการเคารพ ถ้าผู้ต้องขัง แบกหามหรือถือสิ่งของอย่างใดอยู่ ถ้าสามารถจะวางได้โดยไม่เกิดความเสียหายหรือสภาพความเป็นอยู่ของผู้ต้องขัง ก็วางเสียก่อน หรือผู้ต้องขังสวมหมวก โปกผ้า ห้อยผ้าที่ไหล่ให้ถอดหมวกถอดผ้าลงก่อนแล้วทำความเคารพ

๒. ผู้ต้องขังอยู่ในความควบคุมเป็นหมวดหมู่หรืออยู่ในห้องเรียนห้องประชุมในโรงงานอุตสาหกรรม ให้เจ้าพนักงานผู้ควบคุมหรือครูผู้อบรมสั่งสอนเป็นผู้บอกให้ทำความเคารพ

ข้อ ๕. ให้ผู้ต้องขังทำความเคารพเจ้าพนักงานทุกตำแหน่ง เว้นแต่อยู่ในความควบคุมของเจ้าพนักงานหรือครูเป็นหมวดหมู่ หรืออยู่ในห้องเรียนห้องประชุมก็ให้เจ้าพนักงานผู้ควบคุมหรือ ครูผู้อบรมสั่งสอนนั้นๆ บอกให้ทำความเคารพแก่เจ้าพนักงานที่มีตำแหน่งสูงกว่าตนแต่ชั้นยศหรือ ผู้รักษาการแทนขึ้นไป ถ้าต่ำกว่าชั้นยศให้ผู้ควบคุมหรือผู้อบรมนั้นเป็นผู้ทำความเคารพแต่ผู้เดียว โดยไม่ต้องบอกให้ผู้ต้องขังทำความเคารพ

ข้อ ๖. ในกรณีที่ผู้ต้องขังไม่สามารถจะทำความเคารพดังกล่าวข้างต้นด้วยประการใด ๆ ก็ตาม หรือเป็นผู้เจ็บป่วยอยู่ในที่รักษาพยาบาลหรืออยู่ในห้องขัง ไม่ต้องทำความเคารพดังกล่าวข้างต้น ให้สงบอยู่ในอิริยาบถตามสภาพที่เป็นอยู่ในขณะนั้น จนกว่าผู้รับความเคารพจะพ้นไป แต่เมื่อผู้รับความเคารพพูดด้วย ก็ให้ยืนขึ้นในท่าตรง ถ้ายืนไม่ได้โดยจะเป็นอันตราย ก็ให้นั่งหรือนอนอยู่ใน ความสงบดังกล่าวแล้ว

ข้อ ๗. เมื่อผู้ต้องขังอยู่ตามล้าลองได้ยินเสียงแตรเป่าบรรเลงเพลงชาติหรือบรรเลงเพลงสรรเสริญพระบารมีหรือในขณะเมื่อเห็นธงชาติชักขึ้นหรือลดลง มีผู้เชิญธงผ่าน เมื่อผู้ต้องขังอยู่กับที่ตามลำพังให้ทำท่าตรง ถ้าเดินอยู่ให้หยุดทำท่าตรง เมื่ออยู่ในความควบคุมให้ผู้ควบคุมบอกทำความเคารพ ถ้าผู้ต้องขังโดยสารอยู่ในยานพาหนะใดไม่สามารถจะบังคับให้หยุดได้ ให้สำรวมกิริยา วาจาอยู่ในลักษณะสงบ

ข้อ ๘. การแสดงความเคารพของผู้ต้องขังหญิง ไม่ต้องปฏิบัติตามระเบียบดังกล่าวแล้วแต่ให้ผู้ต้องขังหญิงกระทำความเคารพต่อสิ่งโดยยืนนิ่งในความสงบ หรือต่อบุคคลโดยนั่งไหว้ หรือโค้งตัวไหว้ตามสภาพเป็นอยู่ในขณะนั้น

กรมราชทัณฑ์ กระทรวงมหาดไทย

สั่งมา ณ วันที่ ๒๕ ธันวาคม พุทธศักราช ๒๔๘๒

(ลงชื่อ) ศรีศรากร

อธิบดีกรมราชทัณฑ์



ระเบียบกรมราชทัณฑ์ ฉบับที่ ๒๓
เรื่อง การไหว้พระสวดมนต์ของผู้ต้องขัง

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๗ แห่งพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พุทธศักราช ๒๔๗๙ กรมราชทัณฑ์
วางระเบียบไหว้พระสวดมนต์ของผู้ต้องขังขึ้นไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ผู้ต้องขังไหว้พระสวดมนต์ในห้องขังเวลา ๒๐.๐๐ น. ก่อนนอนทุกวัน เว้นแต่เรือนจำใดมีเหตุ
พิเศษจำเป็นต้องให้ผู้ต้องขังไหว้พระสวดมนต์นอกห้องขังหรือผิดจากเวลาที่กำหนดไว้เป็นครั้งคราวหรือตลอดไปก็ให้
ผู้บัญชาการเรือนจำพิจารณาอนุมัติ

ข้อ ๒ ที่ผู้ต้องขังไหว้พระสวดมนต์นั้นให้พยายามจัดให้มีที่บูชาขึ้น ๑ แห่ง โดยมีพระพุทธรูปหรือรูป
พระพุทธรเจ้า เชิงเทียน กะถางธูป และที่ใส่หรือวางดอกไม้อย่างละ ๑ ที่ ก่อนลงมือไหว้พระสวดมนต์ให้จัดดอกไม้ธูปเทียน
บูชาพระ เท่าที่สามารถจะจัดหาได้ทุกคราว เมื่อสวดจบแล้ว ให้ดับธูปและเทียนให้เรียบร้อย

ข้อ ๓ ในการไหว้พระสวดมนต์นั้นให้จัดผู้ต้องขังที่สมควรเป็นหัวหน้าผู้นำสวด เป็นประจำไว้ ๑ คน สำหรับ
ขึ้นต้นบท และจุดธูปเทียนปักวางดอกไม้บูชาพระ และให้เจ้าพนักงานเรือนจำจัดให้ผู้ต้องขังหัวหน้านำสวดอยู่ข้างหน้าห่าง
พอสมควรและผู้ต้องขังอื่น ๆ เข้าเป็นแถวเป็นแนว ให้ได้ระเบียบและให้ลูกนั่งให้พร้อมเพรียงกันตลอดจนควบคุมให้ผู้ต้องขัง
ได้สวดมนต์ทั่วถึงกันทุกคน โดยเคร่งครัด

อนึ่ง เมื่อจุดธูปเทียนบูชาพระเสร็จแล้ว ให้เจ้าพนักงานผู้ควบคุมการสวดสั่งให้ลงมือสวด และเมื่อลงมือ
สวดแล้ว ผู้ต้องขังคนใดจะลุกออกจากที่โดยไม่ได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงาน ผู้ควบคุมการสวดก่อนไม่ได้

ข้อ ๔ วิธีสวดมนต์ ให้ดำเนินการสวดตามแบบซึ่งแนบมาทำระเบียบนี้

ข้อ ๕ ให้ใช้ระเบียบนี้แก่ทัณฑสถาน สถานฝึกและอบรม ในสังกัดกรมราชทัณฑ์โดยอนุโลมด้วย

กรมราชทัณฑ์ กระทรวงมหาดไทย

วันที่ ๒๒ ตุลาคม พุทธศักราช ๒๔๘๓

(ลงชื่อ) ศรีศรากร

อธิบดีกรมราชทัณฑ์



แบบไหว้พระสวดมนต์ของผู้ต้องขัง
ทำระเบียบกรมราชทัณฑ์ ฉบับที่ ๒๓
บทกราบพระ

ให้ผู้ต้องขังทั้งหมดนั่งคุกเข่าลงพร้อมกัน ประณมมือไว้ในระหว่างอก ผู้เป็นหัวหน้านำสวดตามระยะที่คั่นไว้ และคนอื่นว่าตามพร้อมกัน

อรหิ สัมมา สัมพุทโธ ภควา, พุทธิ ภควันตํ อภิวาเทมิ ฯ
กราบพร้อมกัน
สวากขาโต ภควตา ธัมโม, ธัมมํ นมัสสามิ ฯ
กราบพร้อมกัน
สุปฏิปันโน ภควโต สวากสังโฆ, สังฆํ นามามิ ฯ
กราบพร้อมกัน

บทนมโม

ให้ผู้ต้องขังทั้งหมดยืนขึ้นพร้อมกัน ประณมมือไว้ในระหว่างอก แล้วเริ่มสวดดังนี้
(หัวหน้าผู้นำสวดขึ้น) นโม ตัสส ภควโต (รับและสวดพร้อมกัน) อรหโต สัมมา สัมพุทธัสส นโม ตัสส ภควโต
อรหโต สัมมา สัมพุทธัสส นโม ตัสส ภควโต อรหโต สัมมา สัมพุทธัสส

บทไหว้ ๕ ครั้ง

ไหว้ครั้งที่ ๑ ใ้หนึ่งกระโห่งเท่าประณมมือไว้ในระหว่างอก แล้วสวดดังนี้
(หัวหน้าผู้นำสวดขึ้น) อิติปิ โส ภควา อรหิ สัมมา สัมพุทโธ วิชชาจรรณสัมปันโนสุคโต โลกวิทู อนุตตรโร
ปุริสทัมมสารถิ สัตถา เทวมนุสสานัง พุทโธ ภควาติ ฯ
(หัวหน้าผู้นำสวดขึ้น) พระพุทธเจ้า (รับว่าพร้อมกัน) ทรงรู้ดีรู้ชอบได้เองทรงบริสุทธิ์สิ้นเชิง ทรงสงสาร
สั่งสอนผู้อื่นให้รู้ดีรู้ชอบด้วย ข้าพเจ้าถึงพระพุทธเจ้าเป็นที่พึ่งตลอดชีวิต ไม่มีที่พึ่งอื่นจะยิ่งกว่า ฯ หยุดหนึ่งหลับตาระลึกถึง
พระกรุณานุคุณของพระพุทธเจ้า ระลึกถึงจนเห็นชัดเจนอย่างน้อย ๑ นาที แล้วให้กราบลง ๑ ครั้ง

ไหว้ครั้งที่ ๒ คมนั่งกระโหย่งเท้าประณมมือไว้ในระหว่างอกตั้งเดิม และสวดดังนี้

(หัวหน้าผู้นำสวดขึ้น) สวากขาโต (รับและสวดพร้อมกัน) ภควตา อัมโม สันทิภูริโก อกาลิโก เอหิปัสสิโก โอปนยิโก ปัจจัตต เวทิตัพโพ วิญญูหิติ ฯ

(หัวหน้าผู้นำสวดขึ้น) พระธรรม (รับพร้อมกัน) คำสั่งสอนของพระพุทธเจ้าย่อม คุ่มครองรักษาผู้ปฏิบัติตาม ไม่ให้ตกไปในที่ชั่ว ข้าพเจ้าถึงพระธรรมเจ้าเป็นที่พึ่งตลอดชีวิต หลับตา ระลึกถึงคุณของพระธรรมที่รักษาผู้ปฏิบัติตามให้ได้ รับผลดีตามที่ตนปฏิบัติมาทำดีได้ดี ทำชั่วย่อมนำได้รับ ผลชั่ว ระลึกถึงจนเห็นชัดเจนอย่างน้อย ๑ นาที แล้วให้กราบลง ๑ ครั้ง

ไหว้ครั้งที่ ๓ คมนั่งกระโหย่งเท้าประณมมือไว้ในระหว่างอกตามเดิม และสวดดังนี้

(หัวหน้าผู้นำสวดขึ้น) สุปฏิปันโน (รับและสวดพร้อมกัน) ภควโต สวากสังโฆ อชุปฏิปันโน ภควโต สวากสังโฆ ญายปฏิปันโน ภควโต สวากสังโฆ สามิจิปฏิปันโน ภควโต สวากสังโฆ ยทิท จัตตาริ ปุริสยุคานิ อัญญูปุริสบุคคลา เอส ภควโต สวากสังโฆ อาหุเนยโย ปาหุเนยโย ทักขิเนยโย อัญชลีภคินีโย อนุตตรํ ปุญญกเขตต์ตํ โลกัสสาติ ฯ

(หัวหน้าผู้นำสวดขึ้น) พระสงฆ์ (รับพร้อมกัน) สวากของพระพุทธเจ้า เป็นผู้ปฏิบัติดี ปฏิบัติตรง ปฏิบัติควร ปฏิบัติชอบ เป็นพยานในพระธรรมคำสั่งสอนของพระพุทธเจ้าว่าปฏิบัติตามได้จริง และมีผลประเสริฐจริง ข้าพเจ้าถึงพระสงฆ์เจ้าเป็นที่พึ่งตลอดชีวิต ไม่มีที่พึ่งอื่นจะยิ่งกว่า หยุดนึ่งหลับตาระลึกถึงคุณพระอรียสงฆ์ผู้ประพฤติดีแล้ว ระลึกถึงจนเห็นชัดเจนอย่างน้อย ๑ นาที แล้วให้กราบลง ๑ ครั้ง

ไหว้ครั้งที่ ๔ ให้เปลี่ยนอิริยาบถเป็นนั่งพับเพียบประณมมือไว้ในระหว่างอก แล้วสวดดังนี้

(หัวหน้าผู้นำสวดขึ้น) พุทโธ (รับและสวดพร้อมกัน) สรณํ คัจฉามิ อัมมํ สรณํ คัจฉามิ สังฆํ สรณํ คัจฉามิ (๓ จบ) หยุดนึ่งหลับตาระลึกถึงจนเห็นชัดเจนถึงคุณบิดามารดาผู้บังเกิดเกล้า ของตน ระลึกจนเห็นชัดเจนอย่างน้อย ๑ นาที แล้วให้กราบลง ๑ ครั้ง

ไหว้ครั้งที่ ๕ คมนั่งพับเพียบอย่างครั้งที่ ๔ ประณมมือไว้ในระหว่างอก หยุดนึ่ง หลับตาระลึกถึงครูบา อาจารย์ผู้มีพระคุณทุก ๆ ท่าน และระลึกถึงชาติไทย พระมหากษัตริย์ของไทย และความเป็นปึกแผ่นของไทยในอนาคตร ระลึกถึงจนเห็นชัดเจนอย่างน้อย ๑ นาที แล้วให้กราบลง ๑ ครั้ง ขึ้นสุดท่าย นั่งอยู่ในท่าที่ตนถนัด หยุดนึ่งหลับตาระลึกถึงความแปรปรวนแห่ง ร่างกาย ย่อมมีแก่ เจ็บ และถึงซึ่งความตาย จะหนีความตายไปไม่พ้น ให้หมั่นทำความดีก่อนตาย แ่แก่บุคคล ในการกราบไหว้ ๕ ครั้งนี้ ให้แก่ผู้มีพระคุณ ทุก ๆ ท่านจงมีแต่ความสุข ออย่างก่อแเวรและเบียดเบียนกัน ให้รักษาตน ให้พ้นจากความชั่วทั้งปวงเทอญ

บทศีลห้าธรรมห้า

ให้ยืนขึ้นประณมมือไว้ในระหว่างอก แล้วว่าดังนี้

ศีลห้า

(หัวหน้าผู้นำสวดขึ้น) ปาณาติปาตา (รับพร้อมกัน) เวมณี เว้นจากการฆ่าสัตว์มีชีวิต
 อทินนาทานา เวมณี เว้นจากการถือเอาสิ่งของที่เจ้าของไม่ได้ให้ด้วยอาการเป็นโจร
 กาเมสุมิจฉาจารา เวมณี เว้นจากการประพฤติดีในกาม
 มุสาวาทา เวมณี เว้นจากการกล่าวเท็จ
 สุราเมรยมัชชปมาทัฏฐานา เวมณี เว้นจากการดื่มน้ำเมา คือสุราและเมรัย

ธรรมห้า

ให้ว่าติดต่อกับศีลห้าต่อไป

| | |
|-----------------|---------------------------------------|
| เมตตากรุณา | เผื่อแผ่ให้ความสุขและช่วยทุกข์ผู้อื่น |
| สัมมาอาชีวะ | หมั่นหาเลี้ยงชีพในทางที่ชอบ |
| ความสำรวมในกาม | ไม่มกมากในกาม |
| ความมีสัตย์ | ประพฤติตนเป็นคนซื่อตรง |
| ความมีสติรอบคอบ | สุขุมเพื่อประกอบความดีอยู่เสมอ |



ระเบียบกรมราชทัณฑ์ ฉบับที่ ๒๕ เรื่อง การตัดผมสำหรับผู้ต้องขัง

โดยที่เห็นสมควรปรับปรุงการตัดผมสำหรับผู้ต้องขังเสียใหม่ให้เหมาะสมแก่กาลสมัยยิ่งขึ้น กรมราชทัณฑ์
วางระเบียบว่าด้วยการตัดผมสำหรับผู้ต้องขังขึ้นไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิกระเบียบกรมราชทัณฑ์ฉบับที่ ๑ เรื่องการตัดผมสำหรับผู้ต้องขังซึ่งสั่งให้เรือนจำทุกเรือนจำ
ถือเป็นหลักปฏิบัติ โดยหนังสือที่ ๑๔๒๒/๒๔๘๐ ลงวันที่ ๓๑ พฤษภาคม ๒๔๘๐

ข้อ ๒ บรรดานักโทษเด็ดขาดชายนั้น ถ้าอยู่ในชั้นตีมากหรือชั้นเยี่ยมให้ตัดผมทรงดอกกระพุ่ม ด้านหน้า
ยาว ๑ เซนติเมตร ด้านหลังเกรียน ถ้าอยู่ในชั้นอื่นให้ตัดผมเกรียน ทั้งนี้ เว้นแต่ที่เหลือนโทษต่อไปอีกเพียง ๓๐ วัน หรือ
จำพวกที่อธิบดีสั่งผ่อนผันเป็นพิเศษ จึงให้ตัดผมแบบอื่นได้

ข้อ ๓ ผู้ต้องขังหญิงให้ไว้ผมยาวตามประเพณีนิยมในสมัยโบราณของเรา หรือไว้ผมยาวตามสมัยนิยมปัจจุบันนี้

ข้อ ๔ คนฝากและคนต้องขังชายให้ตัดผมสั้นแบบชนสามัญ เว้นแต่เป็นจำพวกที่อธิบดีสั่งผ่อนผันเป็นพิเศษ

ข้อ ๕ การตัดผมนั้นให้กระทำในเวลาว่างงานอย่างน้อยเดือนละ ๑ ครั้ง

ข้อ ๖ ผู้ต้องขังต่อต้านเหลือขอ ผู้ต้องขังหลบหนีเรือนจำ และผู้ต้องขังที่แพทย์แนะนำให้โกนผมเพื่อประโยชน์
แก่การอนามัย ให้โกนเสียทั้งสิ้น

ข้อ ๗ ระเบียบนี้ไม่ประสงคให้ใช้บังคับเมื่อขัดต่อลัทธิศาสนาและประเพณีนิยมของผู้ต้องขัง ในกรณีที่มี
ความจำเป็นอย่างแท้จริง

ข้อ ๘ ให้ปฏิบัติตามระเบียบนี้ตั้งแต่วันนี้เป็นต้นไป

กรมราชทัณฑ์ กระทรวงมหาดไทย

วันที่ ๑๔ เมษายน พ.ศ. ๒๔๘๔

(ลงชื่อ) พ.ต.อ. กล้ากลางสมร

ผู้รักษาการในตำแหน่งอธิบดีกรมราชทัณฑ์



ระเบียบกรมราชทัณฑ์
ว่าด้วยการรับและปล่อยตัวผู้ถูกกักกัน
พ.ศ. ๒๕๑๑

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการกักกัน ตามประมวลกฎหมายอาญา พ.ศ. ๒๕๑๐ อธิบดีกรมราชทัณฑ์ออกระเบียบว่าด้วยการรับและการปล่อยตัวผู้ถูกกักกันไว้ ดังต่อไปนี้

ก. การรับตัวผู้ถูกกักกัน

ข้อ ๑ เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่เขตกักกันได้รับตัวผู้ถูกกักกันไว้แล้วให้จัดการดังนี้

- ตรวจค้นสิ่งของที่ตัวผู้ถูกกักกัน
- ให้แพทย์ตรวจอนามัยผู้ถูกกักกัน
- จดบันทึกเรื่องราวเกี่ยวกับผู้ถูกกักกัน

ข้อ ๒ การตรวจค้นสิ่งของที่ตัวผู้ถูกกักกันนั้น ถ้าผู้ถูกกักกันเป็นชายให้พนักงานเจ้าหน้าที่ชายเป็นผู้ตรวจค้น ถ้าผู้ถูกกักกันเป็นหญิงให้พนักงานเจ้าหน้าที่หญิงเป็นผู้ตรวจค้น หากไม่มีพนักงานเจ้าหน้าที่หญิงก็ให้ผู้ถูกกักกันนั้นเองแสดงสิ่งของที่ตนมีติดตัวมาต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ที่มีหน้าที่ตรวจค้น หากว่ายังเป็นที่ยสงสัยว่าผู้ถูกกักกันจะไม่แสดงสิ่งของที่ตนมีอยู่ทั้งหมด ก็ให้เชิญหญิงอื่นที่เชื่อถือได้มาช่วย ทำการตรวจค้นให้

ข้อ ๓ หากพบว่าผู้ถูกกักกันคนใดมีทรัพย์สินหรือสิ่งของซึ่งมีอำนาจนำเข้าไปในเขตกักกัน ก็ให้ดำเนินการตามระเบียบว่าด้วยทรัพย์สินของผู้ถูกกักกันต่อไป

ข้อ ๔ จัดให้แพทย์ตรวจอนามัยผู้ถูกกักกันที่ได้รับไว้ใหม่ในวันรับตัวนั้น ถ้าไม่อาจจะมาตรวจในวันนั้นได้ ก็ให้มาตรวจในวันอื่นโดยเร็ว

ข้อ ๕ เมื่อพบว่าผู้ถูกกักกันคนใดป่วยเจ็บต้องดำเนินการรักษาพยาบาลหรือถ้ามีโรคติดต่อ ซึ่งจะลุกลามเป็นภัยแก่ผู้อื่น ก็ให้จัดแยกผู้ถูกกักกันนั้นจากผู้ถูกกักกันอื่น และให้แพทย์ชี้แจงแนะนำการปฏิบัติแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ ถ้าจำเป็นจะส่งตัวผู้ถูกกักกันไปรักษายังสถานพยาบาลนอกเขตกักกัน ก็ให้ดำเนินการตามระเบียบว่าด้วยการอนามัยและการสุขาภิบาลต่อไป

ข้อ ๖ การจดบันทึกเรื่องราวเกี่ยวกับตัวผู้ถูกกักกันนั้น ต้องให้ปรากฏข้อความในเรื่องต่างๆ ดังต่อไปนี้

- ชื่อ อายุ

- (๒) ตำหนิรูปพรรณ
- (๓) ภูมิลำเนา และที่อยู่ปัจจุบัน
- (๔) ประวัติการศึกษา
- (๕) ประวัติการประกอบอาชีพ
- (๖) ฐานะทางครอบครัว บุคคลในครอบครัว บุตร ภรรยา
- (๗) ประวัติการกระทำผิด (เคยต้องโทษฐานใด รับโทษอะไร เมื่อใดถึงเมื่อใด)
- (๘) กำหนดการกักกันครั้งนี้
- (๙) ชื่อที่อยู่ปัจจุบันของบิดา มารดา ญาติบางคน เพื่อนสนิท หรือบุคคลที่เคารพนับถือ ซึ่งจะให้

ติดต่อเมื่อมีความจำเป็น

ข้อ ๗ จัดให้มีการถ่ายรูปผู้ถูกกักกันไว้เป็นหลักฐาน เป็นรูปหน้าตรงและด้านข้างครึ่งตัวขนาด ๒" x ๒" ๒ รูป โดยติดไว้กับบันทึกเรื่องราวของผู้ถูกกักกัน

ข้อ ๘ จัดพิมพ์ลายนิ้วมือ ทั้งลายหัวแม่มือขวาและซ้าย ติดไว้เป็นหลักฐานส่วนหนึ่งในบันทึกเรื่องราวของผู้ถูกกักกัน

ข้อ ๙ ถ้ามีเด็กอายุต่ำกว่า ๑๔ ปี ติดมากับผู้ถูกกักกัน ไม่มีผู้ใดจะเลี้ยงดูพนักงานเจ้าหน้าที่ จะส่งเด็กไปยังสถานสงเคราะห์ใดที่สามารถรับเด็กนั้น หรือหากไม่มีสถานสงเคราะห์จะรับไว้ พนักงานเจ้าหน้าที่จะอนุญาตให้เด็กนั้นอยู่ในเขตกักกัน โดยจัดการอุปการะเลี้ยงดูตามสมควรก็ได้

ข้อ ๑๐ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่เขตกักกันจัดอบรมผู้ถูกกักกันเข้าใหม่ เพื่อให้ทราบระเบียบ ข้อบังคับ และวินัยของเขตกักกัน ตลอดถึงการประพฤติตนภายในเขตกักกัน

ข. การปล่อยตัวผู้ถูกกักกัน

ข้อ ๑๑ เมื่อจะปล่อยตัวผู้ถูกกักกันให้พนักงานเจ้าหน้าที่เขตกักกันปฏิบัติดังนี้

- (๑) เรียกพัสดุของหลวงคืน
- (๒) ทำหลักฐานในการปล่อยตัว
- (๓) คืนทรัพย์สินของผู้ถูกกักกันให้แก่ผู้ถูกกักกันไป
- (๔) ทำหนังสือสำคัญการปล่อยตัวให้แก่ผู้ถูกกักกัน

ข้อ ๑๒ ให้ใช้ระเบียบนี้ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๑๒ เมษายน พ.ศ. ๒๕๑๑

(ลงชื่อ) ณรงค์ บัณฑิตย์
(นายณรงค์ บัณฑิตย์)
อธิบดีกรมราชทัณฑ์



ระเบียบกรมราชทัณฑ์
ว่าด้วยร้านสงเคราะห์ผู้ต้องขัง
พ.ศ. ๒๕๑๓

โดยที่กรมราชทัณฑ์ได้พิจารณาเห็นสมควรแก้ไขปรับปรุงระเบียบร้านจำหน่ายสิ่งของสำหรับผู้ต้องขัง ซึ่งใช้บังคับมาตั้งแต่ พ.ศ. ๒๔๗๘ ให้เหมาะสมยิ่งขึ้น จึงวางระเบียบขึ้นใหม่ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิกระเบียบร้านจำหน่ายสิ่งของสำหรับผู้ต้องขังของกรมราชทัณฑ์ ฉบับลงวันที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๔๗๘ และบรรดาข้อบังคับ ระเบียบ คำสั่ง หนังสือ หมู่ กรมราชทัณฑ์ในส่วนที่ได้กำหนดไว้แล้ว หรือขัดแย้งกับระเบียบนี้

ข้อ ๒ เพื่อเป็นการให้สวัสดิการผู้ต้องขังและเจ้าพนักงานเรือนจำ หรือทัณฑสถานที่จะซื้อหาเครื่องอุปโภคบริโภคที่จำเป็นแก่การครองชีพได้โดยสะดวก ให้เรือนจำหรือทัณฑสถานทุกแห่งจัดให้มีร้านสงเคราะห์ผู้ต้องขังขึ้นภายในเรือนจำหรือทัณฑสถานนั้นๆ ที่ใดเปิดกิจการร้านสงเคราะห์ผู้ต้องขังอยู่แล้ว ให้ปรับปรุงกิจการให้เป็นไปตามนัยระเบียบนี้

ข้อ ๓ สถานที่ที่จะเปิดร้านสงเคราะห์ผู้ต้องขัง ให้ใช้ส่วนใดส่วนหนึ่งในเรือนจำหรือทัณฑสถาน โดยคำนึงถึงรูปแบบให้พอเหมาะและสะดวกแก่การดำเนินการ

กรรมการดำเนินการและเจ้าหน้าที่

ข้อ ๔ ให้ผู้บัญชาการเรือนจำหรือผู้ปกครองทัณฑสถานแล้วแต่กรณีแต่งตั้งกรรมการดำเนินการ และเจ้าหน้าที่ประจำร้านสงเคราะห์ผู้ต้องขัง ดังนี้

(๑) กรรมการดำเนินการ สำหรับเรือนจำกลาง เรือนจำเขต หรือทัณฑสถานให้แต่งตั้งหัวหน้าแผนกควบคุม หรือหัวหน้าแผนกปกครอง หัวหน้าแผนกอบรมและฝึกวิชาชีพและหัวหน้าแผนกบัญชีและการเงิน หรือหัวหน้าแผนกธุรการแห่งเรือนจำหรือทัณฑสถานนั้นแล้วแต่กรณี

(๒) กรรมการดำเนินการสำหรับเรือนจำจังหวัดหรือเรือนจำอำเภอให้แต่งตั้งพัศดี หัวหน้าหมวดควบคุม และหัวหน้าหมวดอบรมและฝึกวิชาชีพแห่งเรือนจำนั้น

(๓) ให้กรรมการดำเนินการมีหน้าที่ควบคุมดูแลรับผิดชอบทรัพย์สินฐานะการเงิน การบัญชี และกิจการของร้านสงเคราะห์ผู้ต้องขัง หากมีความเห็นจะปรับปรุงกิจการประการใดให้ขออนุมัติผู้บัญชาการเรือนจำ หรือผู้ปกครองทัณฑสถานแล้วแต่กรณี

(๔) ให้แต่งตั้งผู้จัดการ ๑ นาย พนักงานบัญชี ๑ นาย และอาจแต่งตั้งพนักงานประจำร้านเพิ่มขึ้นอีก กับผู้ต้องขังร่วมด้วยตามที่เห็นสมควร

ข้อ ๕ ให้ผู้จัดการมีหน้าที่ ควบคุมดูแลรับผิดชอบทั่วไปในกิจการของร้านสงเคราะห์ผู้ต้องขัง รองจาก กรรมการดำเนินการ ก็มีหน้าที่จัดหาสินค้ามาจำหน่าย โดยความเห็นของกรรมการดำเนินการ

สิ่งของที่นำมาจำหน่าย

ข้อ ๖ ให้จัดซื้อสินค้า เครื่องอุปโภคและเครื่องบริโภคที่จำเป็นแก่การครองชีพไว้จำหน่ายในราคาถูก หรือไม่ให้ราคาสูงกว่าราคาตลาดในท้องถิ่นนั้น กับต้องเป็นของที่นำมาเข้ามาและเก็บรักษาไว้ได้โดยไม่ผิดกฎหมาย และระเบียบ แบบแผนของเรือนจำหรือทัณฑสถาน

ข้อ ๗ เครื่องบริโภคประจำวัน โดยปกติให้ซื้ออาหารดิบมาปรุงขึ้นจำหน่าย เว้นแต่ไม่สะดวก หรือไม่สามารรถ จะปรุงเองได้ ให้กรรมการดำเนินการพิจารณารับฝากเครื่องบริโภคที่ปรุงแล้วเสร็จจากครอบครัวเจ้าพนักงานเรือนจำ หรือ ทัณฑสถานแห่งนั้นไว้จำหน่ายในประเภทสินค้าฝากขาย การรับสินค้าฝากขายเช่นว่านี้ จะรับสินค้าชนิดใดจากรายใด และ จะกำหนดราคาขายเท่าใด ต้องได้รับความเห็นชอบของกรรมการดำเนินการ เมื่อจำหน่ายสินค้าฝากขายได้เท่าใดให้หัก ส่วนลดเป็นรายได้ของร้านสงเคราะห์ผู้ต้องขังไม่เกินร้อยละ ๑๐ ของสินค้าที่ขายได้

ข้อ ๘ ให้ปิดประกาศแจ้งราคาของที่จะจำหน่ายไว้โดยเปิดเผย หรือที่มองเห็นได้ชัดเจน

ข้อ ๙ การซื้อสินค้ามาจำหน่าย การจัดซื้อวัสดุอื่นๆ และการจ้างอันเกี่ยวกับกิจการของร้านสงเคราะห์ ผู้ต้องขัง ให้ปฏิบัติตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการนั้นๆ โดยอนุโลม

การเก็บรักษาเงินและการส่งจ่ายเงิน

ข้อ ๑๐ การเก็บรักษาเงินร้านสงเคราะห์ผู้ต้องขัง ให้ปฏิบัติตามระเบียบแบบแผนของกรมราชทัณฑ์กำหนดไว้

ข้อ ๑๑ ให้ผู้มีอำนาจส่งจ่ายเงินร้านสงเคราะห์ผู้ต้องขังได้ครั้งละไม่เกินวงเงินที่กำหนดไว้ ตามข้อบังคับ กระทรวงมหาดไทย ฉบับที่ ๔/๒๕๐๐ ว่าด้วยรายได้เกี่ยวกับการฝึกวิชาชีพผู้ต้องขังของทัณฑสถานต่างๆ ลงวันที่ ๒๓ ธันวาคม ๒๕๐๐ โดยอนุโลม

ข้อ ๑๒ การส่งจ่ายเงิน นอกจากที่กำหนดไว้ในระเบียบนี้แล้ว ให้จ่ายได้เฉพาะเพื่อดำเนินกิจการของร้าน สงเคราะห์ผู้ต้องขัง หรือเพื่อการบำรุงรักษากิจการเรือนจำหรือทัณฑสถานในสิ่งที่จำเป็นรีบด่วน และเฉพาะกรณีที่ไม่อาจ จัดหาเงินงบประมาณประเภทอื่นแล้วเท่านั้น

ข้อ ๑๓ หากร้านสงเคราะห์ผู้ต้องขังดำเนินการมีผลกำไร ผู้บัญชาการเรือนจำหรือผู้ปกครองทัณฑสถาน แล้วแต่กรณี อาจส่งจ่ายเงินรายได้จากผลกำไรได้ในกรณีต่อไปนี้

(๑) จ่ายเป็นรางวัลแก่เจ้าพนักงานและผู้ต้องขังที่มีส่วนร่วมดำเนินกิจการร้านสงเคราะห์ผู้ต้องขัง โดยปฏิบัติตามข้อบังคับอธิบดีกรมราชทัณฑ์ ฉบับที่ ๑ (พ.ศ. ๒๕๐๔) เรื่อง การจ่ายเงินผลประโยชน์เป็นรางวัล ลงวันที่ ๑๗ ตุลาคม ๒๕๐๔ โดยอนุโลม

(๒) ง่ายเป็นสวัสดิการแก่เจ้าพนักงานและผู้ต้องขัง ในกิจการเกี่ยวกับการสังคม การสงเคราะห์ และอื่นๆ ของเรือนจำหรือทัณฑสถานนั้นๆ ตามที่เห็นสมควร โดยพิจารณาตามลำดับความสำคัญและจำเป็นด้วยความประหยัดให้เป็นไปโดยความเที่ยงธรรมเหมาะสมกับจำนวนเงินที่มีอยู่ และจะต้องไม่กระทบกระเทือนเงินทุนที่จะดำเนินการต่อไป

ข้อ ๑๔ ถ้าเรือนจำหรือทัณฑสถานใด ได้ขยายกิจการเจริญก้าวหน้ามีวงเงินทุนหมุนเวียนมาก และพิจารณาเห็นความจำเป็นต้องจ้างบุคคลภายนอกมาร่วมเป็นเจ้าหน้าที่ประจำเพิ่มขึ้นเพื่อแบ่งเบาภาระหน้าที่เจ้าพนักงานเรือนจำหรือทัณฑสถาน โดยใช้เงินร้านสงเคราะห์ผู้ต้องขังจ้างก็ได้แต่ต้องได้รับอนุมัติจากกรมราชทัณฑ์ก่อน

การบัญชี

ข้อ ๑๕ ให้เรือนจำหรือทัณฑสถานทำสมุดบัญชี ทะเบียนและหลักฐานต่างๆ ของร้านสงเคราะห์ผู้ต้องขังตามระเบียบการบัญชี การรับจ่ายเงิน และการเก็บรักษาเงินของเรือนจำหรือทัณฑสถาน ลงวันที่ ๑๘ กุมภาพันธ์ ๒๔๙๘ โดยอนุโลม

ข้อ ๑๖ สิ้นเดือนหนึ่งๆ ให้ทำงบเดือนส่งกรมราชทัณฑ์ตรวจสอบ ภายในวันที่ ๑๐ ของเดือนถัดไป เช่นเดียวกับงบเดือนเงินทุนผลประโยชน์ เว้นแต่ใบสำคัญคู่จ่ายเงินให้เก็บไว้เป็นหลักฐานทางเรือนจำหรือทัณฑสถาน

ข้อ ๑๗ ให้ปิดบัญชีหาผลกำไรขาดทุน ๖ เดือนต่อหนึ่งครั้ง เช่นเดียวกับงบ ๖ เดือนเงินทุนผลประโยชน์แล้วส่งไปกรมราชทัณฑ์ภายในเดือนถัดไป

ข้อ ๑๘ การปฏิบัติเกี่ยวกับการเงินและการบัญชี นอกจากต้องปฏิบัติตามระเบียบนี้แล้วให้ถือปฏิบัติตามกฎหมาย ข้อบังคับ และระเบียบแบบแผนของกระทรวงการคลังอีกส่วนหนึ่งด้วยให้ใช้ระเบียบนี้ตั้งแต่วันที่ ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๑๓

ประกาศ ณ วันที่ ๒๑ ตุลาคม ๒๕๑๓

(ลงชื่อ) ศักดิ์ ไทยวัฒน์
(นายศักดิ์ ไทยวัฒน์)
อธิบดีกรมราชทัณฑ์



ระเบียบกรมราชทัณฑ์
ว่าด้วยร้านสงเคราะห์ผู้ต้องขัง (ฉบับที่ ๒)
พ.ศ. ๒๕๔๗

โดยที่เห็นสมควรปรับปรุงระเบียบกรมราชทัณฑ์ว่าด้วยร้านสงเคราะห์ผู้ต้องขัง ให้มีความเหมาะสมยิ่งขึ้น ทั้งนี้ เพื่อให้การดำเนินงานและการบริหารจัดการร้านสงเคราะห์ผู้ต้องขังเกิดประโยชน์สูงสุดแก่ผู้ต้องขัง เจ้าพนักงานเรือนจำ และกรมราชทัณฑ์ จึงแก้ไขเพิ่มเติมระเบียบกรมราชทัณฑ์ว่าด้วย ร้านสงเคราะห์ผู้ต้องขัง พ.ศ. ๒๕๑๓ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบกรมราชทัณฑ์ ว่าด้วยร้านสงเคราะห์ผู้ต้องขัง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๗”

ข้อ ๒ บรรดาระเบียบหรือคำสั่งอื่นใดในส่วนที่กำหนดไว้แล้วในระเบียบนี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับระเบียบนี้ ให้ใช้ระเบียบนี้แทน

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกความในข้อ ๙ แห่งระเบียบกรมราชทัณฑ์ ว่าด้วยร้านสงเคราะห์ผู้ต้องขัง พ.ศ. ๒๕๑๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๙ การซื้อสินค้ามาจำหน่าย การจัดซื้อวัสดุอื่นๆ และการจ้างอันเกี่ยวกับกิจการของร้านสงเคราะห์ผู้ต้องขัง ให้ปฏิบัติตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีนว่าด้วยการพัสดุ โดยอนุโลม”

ข้อ ๔ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นข้อ ๙/๑ แห่งระเบียบกรมราชทัณฑ์ว่าด้วยร้านสงเคราะห์ผู้ต้องขัง พ.ศ. ๒๕๑๓

“ข้อ ๙/๑ ผู้บัญชาการเรือนจำและผู้อำนวยการทัณฑสถานมีอำนาจในการซื้อ การจ้าง และทำนิติกรรมสัญญาเกี่ยวกับเงินร้านสงเคราะห์ผู้ต้องขังแต่ละครั้งไม่เกินวงเงินที่กำหนด ดังนี้

(๑) ผู้บัญชาการเรือนจำอำเภอ หรือผู้อำนวยการทัณฑสถานเปิด ไม่เกิน ๒๐,๐๐๐ บาท

(๒) ผู้บัญชาการเรือนจำกลาง ผู้บัญชาการเรือนจำจังหวัด ผู้บัญชาการเรือนจำพิเศษ หรือผู้อำนวยการทัณฑสถาน ระดับ ๘ ไม่เกิน ๕๐,๐๐๐ บาท

(๓) ผู้บัญชาการเรือนจำกลาง ผู้บัญชาการเรือนจำพิเศษ หรือผู้อำนวยการทัณฑสถาน ระดับ ๙ ไม่เกิน ๑๐๐,๐๐๐ บาท

การซื้อ การจ้าง และการทำนิติกรรมสัญญาที่เกินวงเงินที่กำหนดให้ขออนุญาตไปกรมราชทัณฑ์”

ข้อ ๕ ให้ยกเลิกความในข้อ ๑๐ และข้อ ๑๑ แห่งระเบียบกรมราชทัณฑ์ว่าด้วยร้านสงเคราะห์ผู้ต้องขัง พ.ศ. ๒๕๑๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๑๐ เรือนจำและทัณฑสถานสามารถเก็บรักษาเงินสดร้านสงเคราะห์ผู้ต้องขังได้ ดังนี้

- (๑) เรือนจำอำเภอหรือทัณฑสถานเปิด ไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ บาท
- (๒) เรือนจำกลาง เรือนจำจังหวัด เรือนจำพิเศษหรือทัณฑสถาน ระดับ ๘ ไม่เกิน ๒๐,๐๐๐ บาท
- (๓) เรือนจำกลาง เรือนจำพิเศษหรือทัณฑสถาน ระดับ ๙ ไม่เกิน ๕๐,๐๐๐ บาท

ข้อ ๑๑ อำนาจการส่งจ่ายเงินร้านสงเคราะห์ผู้ต้องขังแต่ละครั้งไม่เกินวงเงินตามที่กำหนด ดังนี้

(๑) ผู้บัญชาการเรือนจำอำเภอ หรือผู้อำนวยการทัณฑสถานเปิด มีอำนาจส่งจ่ายเงินได้ครั้งหนึ่ง ไม่เกิน ๒๐,๐๐๐ บาท

(๒) ผู้บัญชาการเรือนจำกลาง ผู้บัญชาการเรือนจำจังหวัด ผู้บัญชาการเรือนจำพิเศษ หรือผู้อำนวยการทัณฑสถาน ระดับ ๘ มีอำนาจส่งจ่ายเงินได้ครั้งหนึ่งไม่เกิน ๕๐,๐๐๐ บาท

(๓) ผู้บัญชาการเรือนจำกลาง ผู้บัญชาการเรือนจำพิเศษ หรือผู้อำนวยการทัณฑสถาน ระดับ ๙ มีอำนาจส่งจ่ายเงินได้ครั้งหนึ่งไม่เกิน ๑๐๐,๐๐๐ บาท

การส่งจ่ายเงินเกินอำนาจที่กำหนดตาม (๑) , (๒) หรือ (๓) ต้องได้รับอนุญาตจากอธิบดีกรมราชทัณฑ์”

ข้อ ๖ ให้ยกเลิกความในข้อ ๑๓ แห่งระเบียบกรมราชทัณฑ์ ว่าด้วยร้านสงเคราะห์ผู้ต้องขัง พ.ศ. ๒๕๑๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๑๓ หากร้านสงเคราะห์ผู้ต้องขังดำเนินการมีผลกำไร อาจจ่ายเงินรายได้จากผลกำไรในกรณีดังต่อไปนี้

(๑) จ่ายเป็นรางวัลแก่เจ้าพนักงานและผู้ต้องขังที่มาช่วยกิจการร้านสงเคราะห์ผู้ต้องขัง โดยปฏิบัติตามข้อบังคับกรมราชทัณฑ์ ว่าด้วยการจ่ายเงินผลประโยชน์เป็นรางวัล ฉบับที่ ๔ พ.ศ. ๒๕๒๑ ลงวันที่ ๒๗ ธันวาคม ๒๕๒๑

(๒) จ่ายเป็นสวัสดิการแก่เจ้าพนักงานและผู้ต้องขังในกิจการเกี่ยวกับการสังคม การสงเคราะห์ และอื่นๆ ของเรือนจำหรือทัณฑสถานนั้น

(๓) จ่ายเป็นสวัสดิการ การสังคม การสงเคราะห์ และอื่นๆ ของกรมราชทัณฑ์

การจ่ายเงินผลกำไรตาม (๑) และ (๒) ให้เป็นอำนาจของผู้บัญชาการเรือนจำหรือผู้อำนวยการทัณฑสถาน ส่วน (๓) ให้เป็นไปตามที่อธิบดีกรมราชทัณฑ์สั่งการ ทั้งนี้ ให้พิจารณาตามลำดับความสำคัญ และความจำเป็นด้วยความประหยัด ให้เป็นไปด้วยความเป็นธรรมเหมาะสมกับจำนวนเงินที่มีอยู่ และต้องไม่กระทบกระเทือนเงินทุนที่จะดำเนินการต่อไป”

ข้อ ๗ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นข้อ ๑๙ และข้อ ๒๐ แห่งระเบียบกรมราชทัณฑ์ว่าด้วยร้านสงเคราะห์ผู้ต้องขัง พ.ศ. ๒๕๑๓

“ข้อ ๑๙ การส่งจ่ายเงินร้านสงเคราะห์ผู้ต้องขังเพื่อเจ้าพนักงานเรือนจำเฝ้าไปตรองจ่าย ให้จ่ายได้เฉพาะเพื่อกิจการร้านสงเคราะห์ผู้ต้องขังและกิจการอื่นที่เกี่ยวข้องกับภารกิจของเรือนจำและทัณฑสถานเท่านั้น

ข้อ ๒๐ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับกับสถานกักขังกลางโดยอนุโลม โดยให้มีสถานะเทียบเท่าเรือนจำอำเภอ”

ประกาศ ณ วันที่ ๗ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๔๗

(ลงชื่อ) นที จิตสว่าง

(นาย นที จิตสว่าง)

อธิบดีกรมราชทัณฑ์



ระเบียบกรมราชทัณฑ์
ว่าด้วยการส่งนักโทษเด็ดขาดออกไปทำงานสาธารณะ
นอกเรือนจำ พ.ศ. ๒๕๒๓

เพื่อให้การส่งนักโทษเด็ดขาดออกไปทำงานสาธารณะนอกเรือนจำ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๒๓ และกฎกระทรวงฉบับที่ ๑๐ (พ.ศ. ๒๕๒๓) ออกตามความในพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พุทธศักราช ๒๔๗๙ เป็นไปด้วยความเรียบร้อย และบังเกิดผลดีแก่ราชการ กรมราชทัณฑ์อาศัยอำนาจตามความในกฎกระทรวงดังกล่าวจึงวางระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

หมวด ๑

สถานที่ควบคุมกักขังนักโทษเด็ดขาด
ที่ส่งออกไปทำงานสาธารณะนอกเรือนจำ

ข้อ ๑ ให้จัดแบ่งสถานที่ของเรือนจำออกเป็นส่วนๆ โดยให้มีสิ่งกีดกัน หรือมีขอบเขตอันแน่นอน แล้วจัดแยกนักโทษเด็ดขาดที่จะส่งออกไปทำงานสาธารณะนอกเรือนจำ คุมขังไว้ในส่วนที่ได้จัดแบ่งไว้ นั้น เว้นแต่เรือนจำใดโดยสภาพไม่อาจทำเช่นนั้นได้ก็ให้พยายามแยกนักโทษเด็ดขาดที่จะส่งออกไปทำงานสาธารณะนอกเรือนจำ ออกจากผู้ต้องขังประเภทอื่น เพื่อมิให้ติดต่อกันเท่าที่จะกระทำได้

ข้อ ๒ ในกรณีที่มีความจำเป็นไม่อาจนำนักโทษเด็ดขาดที่ส่งออกไปทำงานสาธารณะนอกเรือนจำ กลับไปคุมขังยังเรือนจำตามปกติได้ ก็ให้ดำเนินการจัดตั้งเรือนจำชั่วคราวขึ้นในท้องถิ่นที่ทำงานนั้น เพื่อใช้เป็นที่คุมขังนักโทษเด็ดขาดที่ส่งออกไปทำงานสาธารณะนอกเรือนจำโดยเฉพาะหรืออาจรวมเอาพื้นที่เรือนจำหลายๆ แห่ง แล้วจัดตั้งสถานที่คุมขังขึ้นเป็นเอกเทศเพื่อการนี้ก็ได้

ข้อ ๓ การส่งนักโทษเด็ดขาดไปคุมขังในสถานที่ตามข้อ ๒ ให้เป็นไปตามคำสั่งของอธิบดีกรมราชทัณฑ์

หมวด ๒

การตั้งกรรมการ การพิจารณาคัดเลือก
และการส่งนักโทษเด็ดขาดออกไปทำงานสาธารณะนอกเรือนจำ

ข้อ ๔ เมื่อมีงานสาธารณะที่จะต้องจัดส่งนักโทษเด็ดขาดออกไปทำ ให้เรือนจำรายงานไปกรมราชทัณฑ์ เพื่อแต่งตั้งคณะกรรมการคัดเลือกนักโทษเด็ดขาดส่งออกไปทำงานสาธารณะนอกเรือนจำ ในรายงานนั้นให้ปรากฏรายการดังนี้

- (๑) ลักษณะหรือประเภทของงานสาธารณะ ว่าเป็นงานประเภทใด สถานที่ทำงานตั้งอยู่ในท้องที่ใด และมีระยะทางห่างจากเรือนจำเท่าใด พร้อมทั้งความเห็นของผู้บัญชาการเรือนจำ
- (๒) บุคคลหรือหน่วยราชการใดเป็นเจ้าของงานนั้น
- (๓) งานนั้นจะต้องใช้นักโทษเด็ดขาดจำนวนเท่าใด และจะต้องใช้เวลาในการทำงานเท่าใด
- (๔) งานนั้นมีผลประโยชน์ตอบแทนหรือไม่ ถ้าเป็นงานที่มีผลประโยชน์ตอบแทนจะพึงได้รับผลประโยชน์ตอบแทนจำนวนเท่าใด
- (๕) เสนอรายชื่อเจ้าพนักงานที่เห็นสมควรตั้งเป็นคณะกรรมการคัดเลือกนักโทษเด็ดขาดส่งออกไปทำงานสาธารณะนอกเรือนจำ
- (๖) เหตุอื่นๆ ถ้ามี

ข้อ ๕ เมื่อกรมราชทัณฑ์ได้มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการคัดเลือกนักโทษเด็ดขาดส่งออกไปทำงานสาธารณะนอกเรือนจำ และเมื่อคณะกรรมการได้พิจารณาคัดเลือกนักโทษเด็ดขาดเสร็จเรียบร้อยแล้ว ให้จัดส่งบัญชีรายชื่อนักโทษเด็ดขาดที่ได้รับการคัดเลือกนั้นพร้อมด้วยเหตุผลและความเห็นของคณะกรรมการไปกรมราชทัณฑ์ เพื่อพิจารณาอนุมัติ เมื่อกรมราชทัณฑ์มีคำสั่งอนุมัติแล้วจึงให้ส่งนักโทษเด็ดขาดออกไปทำงานสาธารณะนอกเรือนจำได้

ข้อ ๖ ในกรณีเหตุฉุกเฉิน เพื่อประโยชน์ในการป้องกันหรือบรรเทาสาธารณภัยและเมื่อผู้ว่าราชการจังหวัดร้องขอ ให้เรือนจำรายงานขออนุมัติส่งนักโทษเด็ดขาดออกไปทำงานสาธารณะนอกเรือนจำโดยทางโทรเลข วิทยุ หรือโดยวิธีการสื่อสารอื่นใดโดยเร็ว

ข้อ ๗ การส่งนักโทษเด็ดขาดออกไปทำงานสาธารณะนอกเรือนจำ ให้ส่งออกจากเรือนจำได้ตั้งแต่เวลา ๐๖.๐๐ น. และให้นำกลับเข้าเรือนจำไม่เกินเวลา ๑๘.๐๐ น.

ข้อ ๘ การส่งนักโทษเด็ดขาดออกไปทำงานสาธารณะนอกเรือนจำ ให้ปฏิบัติ ดังต่อไปนี้

(๑) ให้เรือนจำจัดให้มีบัญชีรับ - ส่งนักโทษเด็ดขาดออกไปทำงานสาธารณะนอกเรือนจำ บัญชีดังกล่าวให้จัดทำขึ้นสามชุด มีข้อความตรงกัน เจ้าหน้าที่ผู้ส่งมอบนักโทษเด็ดขาดเก็บไว้ ๑ ชุด เจ้าหน้าที่ผู้รับมอบนักโทษเด็ดขาดเก็บไว้ ๑ ชุด และให้เจ้าหน้าที่ประตูเก็บไว้ ๑ ชุด

(๒) เมื่อเจ้าหน้าที่ผู้ควบคุมนักโทษเด็ดขาดออกไปทำงานสาธารณะนอกเรือนจำนำนักโทษกลับคืนเรือนจำ ให้เจ้าหน้าที่ประตูตรวจสอบบัญชีรายชื่อและจำนวนนักโทษเด็ดขาดที่ส่งออกไปทำงานสาธารณะนอกเรือนจำว่าถูกต้องตรงกับบัญชีรายชื่อที่ตนยึดถือไว้หรือไม่ เมื่อเห็นว่าถูกต้องแล้ว ให้บันทึกผลการตรวจสอบ และลงเวลาที่นำนักโทษเด็ดขาดผ่านเข้ามายังเรือนจำไว้ในบัญชีแล้วให้เจ้าหน้าที่ผู้ควบคุมนำนักโทษเด็ดขาดผ่านไปได้ แต่ถ้าปรากฏว่ามีรายชื่อนักโทษเด็ดขาด และจำนวนไม่ถูกต้องกับบัญชีที่ตนยึดถือไว้ให้จดบันทึกเหตุต่างๆ ลงไว้ในบัญชี แล้วรายงานให้ผู้บัญชาการเรือนจำทราบทันที

(๓) เมื่อเจ้าหน้าที่ประตูได้ตรวจสอบรายชื่อนักโทษเด็ดขาดถูกต้องแล้วให้เจ้าหน้าที่ควบคุมนักโทษเด็ดขาดออกไปทำงานสาธารณะนอกเรือนจำ นำนักโทษเด็ดขาดไปส่งมอบให้แก่เจ้าหน้าที่ ผู้ควบคุมภายในเรือนจำ ให้เป็นหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ผู้รับมอบจะต้องตรวจสอบบัญชีรายชื่อและจำนวนนักโทษเด็ดขาดที่ได้รับมอบไว้ว่ามีรายชื่อและจำนวนตรงกับบัญชีรายชื่อที่ตนยึดถือไว้หรือไม่ เมื่อเห็นว่าถูกต้องแล้ว ให้บันทึกผลการตรวจสอบและลงเวลาที่รับมอบนักโทษเด็ดขาดไว้ในบัญชียุั้น แต่ถ้าปรากฏว่ามีรายชื่อนักโทษเด็ดขาดและจำนวนไม่ตรงตามบัญชีรายชื่อที่ตนยึดถือไว้ก็ให้จดบันทึกเหตุต่างๆ ไว้ แล้วรายงานให้ผู้บัญชาการเรือนจำทราบทันที

(๔) ให้ผู้บัญชาการเรือนจำจัดให้มีบัตรประจำตัวนักโทษเด็ดขาดที่ส่งออกไปทำงานสาธารณะนอกเรือนจำ คนละ ๒ ชุด โดยประกอบด้วยเลขที่บัตร ชื่อ นามสกุล เลขทะเบียนประจำตัววันออกบัตร และวันที่บัตรหมดอายุ และติดรูปถ่ายของนักโทษเด็ดขาดไว้ด้วย โดยให้ผู้บัญชาการเรือนจำเป็นผู้ลงนามในบัตรนั้น บัตรประจำตัวดังกล่าวให้เจ้าหน้าที่ประตูเรือนจำเก็บไว้ ๑ ชุด และให้เจ้าหน้าที่ผู้ควบคุมนักโทษเด็ดขาดออกไปทำงานสาธารณะนอกเรือนจำเก็บไว้ ๑ ชุด เมื่อมีการส่งนักโทษเด็ดขาดกลับเข้าเรือนจำให้เจ้าหน้าที่ประตูตรวจสอบตัวบุคคลว่าถูกต้องตรงกับบัตรประจำตัวหรือไม่ เมื่อเห็นว่าถูกต้องตรงกันแล้ว จึงให้ผ่านไป

(๕) บัญชีรับ - ส่งนักโทษเด็ดขาดที่ออกไปทำงานสาธารณะนอกเรือนจำเมื่อได้จัดการดังกล่าวเสร็จแล้ว ให้รวบรวมนำส่งงานทะเบียนผู้ต้องขัง และฝ่ายอบรมและฝึกวิชาชีพผู้ต้องขัง เพื่อดำเนินการต่อไป

ข้อ ๙ ทุกวันสิ้นเดือนให้เรือนจำจัดทำบัญชีแสดงจำนวนวันที่นักโทษเด็ดขาดแต่ละคนซึ่งได้รับการคัดเลือกให้ออกไปทำงานสาธารณะนอกเรือนจำ บัญชีแสดงจำนวนวันที่ได้รับการลดวันต้องโทษจำคุก เพราะออกไปทำงานสาธารณะนอกเรือนจำ และบัญชีเงินรางวัลปันผลที่นักโทษเด็ดขาดแต่ละคนจะพึงได้รับ แล้วรายงานให้กรมราชทัณฑ์ทราบ

หมวด ๓

การแต่งกายของนักโทษเด็ดขาด

ข้อ ๑๐ นักโทษเด็ดขาดที่ส่งออกไปทำงานสาธารณะนอกเรือนจำ นอกจากต้องมีคุณสมบัติตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายแล้ว ต้องมีคุณสมบัติดังต่อไปนี้

(๑) ต้องตัดผมตามแบบที่ทางราชการกำหนดไว้

(๒) ต้องแต่งเครื่องแบบที่ทางราชการจ่ายให้ และเครื่องแบบนี้ให้มีลักษณะดังนี้

(ก) เสื้อคอพวงมาลัยแขนสั้นแค้คอ

(ข) กางเกงขาสั้นปกเข่า หรือ

(ค) เครื่องแบบนักโทษเด็ดขาดผู้ได้รับแต่งตั้งให้มีตำแหน่งหน้าที่ช่วยเหลือเจ้าพนักงาน

เรือนจำเครื่องแบบดังกล่าวให้ใช้สีเขียวคราม

ห้ามมิให้นักโทษเด็ดขาดที่ส่งออกไปทำงานสาธารณะนอกเรือนจำใช้เครื่องแต่งกายส่วนตัวแต่ง นอกจากเครื่องแต่งกายที่ทางราชการกำหนดให้เท่านั้น

(๓) ต้องไม่มีสิ่งของส่วนตัวใดๆ ติดตัวออกไป หรือต้องไม่รับฝากเงินหรือสิ่งของใดๆ จากบุคคลอื่นติดตัวออกไปเป็นอันขาด เว้นแต่สิ่งของจำเป็นที่ใช้ประจำวัน

(๔) ในเวลาส่งตัวกลับคืนเรือนจำ ต้องมีสิ่งของติดตัวเข้าไปได้เฉพาะที่ได้นำติดตัวออกไปเท่านั้น

หมวด ๔

การควบคุม

ข้อ ๑๑ เมื่อมีการจัดส่งนักโทษเด็ดขาดออกไปทำงานสาธารณะนอกเรือนจำให้ ผู้บัญชาการเรือนจำจัดให้มีเจ้าหน้าที่ผู้เป็นหัวหน้าควบคุมรับผิดชอบหนึ่งคน เจ้าหน้าที่ผู้เป็นหัวหน้าดังกล่าว ให้มีอำนาจและหน้าที่รับผิดชอบบังคับบัญชากิจการเหนือเจ้าพนักงานและนักโทษเด็ดขาดที่อยู่ในสังกัดของตน และให้จัดให้มีผู้คุมคนหนึ่งต่อนักโทษเด็ดขาดห้าคนจะเปลี่ยนแปลงจำนวนผู้คุมนี้ได้ต่อเมื่อผู้บัญชาการเรือนจำอนุมัติ โดยพิจารณาแล้วเห็นว่าจำเป็นและน่าจะไม่มีผลหลบหนีหรือก่อการร้ายขึ้น

ข้อ ๑๒ เจ้าหน้าที่ซึ่งได้รับมอบหมายให้ทำหน้าที่ควบคุมนักโทษเด็ดขาดที่ส่งออกไปทำงานนอกเรือนจำ ให้ปฏิบัติหน้าที่ได้ครบละไม่เกิน ๑ เดือน เมื่อครบกำหนดแล้ว ให้ผู้บัญชาการเรือนจำจัดเจ้าหน้าที่อื่นเข้าปฏิบัติหน้าที่แทน แต่ในการนี้ให้คงเจ้าหน้าที่ซึ่งได้ปฏิบัติงานมาแล้วไว้ ๑ ใน ๒ ของจำนวนเจ้าหน้าที่ทั้งหมด และให้เจ้าหน้าที่เหล่านั้นปฏิบัติหน้าที่ต่อไปได้อีกไม่เกิน ๑ เดือน

ในกรณีที่เจ้าหน้าที่ซึ่งได้รับมอบหมายให้ทำหน้าที่ควบคุมนักโทษเด็ดขาดที่ส่งออกไปทำงานสาธารณะนอกเรือนจำ ไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ครบกำหนดเวลาตามวรรคหนึ่ง หรือในกรณีที่ผู้บัญชาการเรือนจำพิจารณาเห็นว่า หากปล่อยให้เจ้าหน้าที่ผู้ซึ่งปฏิบัติหน้าที่ต่อไปอาจเกิดความเสียหาย แก่ราชการได้ ก็ให้ผู้บัญชาการเรือนจำมีคำสั่งให้พ้นจากหน้าที่ และจัดเจ้าหน้าที่อื่นเข้าปฏิบัติหน้าที่แทน และให้ผู้นั้นปฏิบัติหน้าที่ได้เพียงเท่ากำหนดเวลาของผู้ซึ่งตนแทนเท่านั้น

ข้อ ๑๓ ให้เจ้าหน้าที่ผู้เป็นหัวหน้าควบคุม ชี้แจงระเบียบ ข้อบังคับ หรือคำสั่งที่จะต้องประพฤติในระหว่างการทำงาน ให้นักโทษเด็ดขาดที่ส่งออกไปทำงานสาธารณะนอกเรือนจำทราบโดยละเอียด

ข้อ ๑๔ การควบคุมนักโทษเด็ดขาดออกไปทำงานสาธารณะนอกเรือนจำให้ปฏิบัติ ดังนี้

(ก) การควบคุมระหว่างเดินทาง

(๑) การนำนักโทษเด็ดขาดจากเรือนจำไปยังสถานที่ทำงาน หรือจากสถานที่ทำงานแห่งหนึ่งไปยังอีกแห่งหนึ่ง หรือนำกลับคืนเรือนจำ ให้จัดให้มียานพาหนะสำหรับรับส่งนักโทษเด็ดขาดทั้งไปและกลับ ในกรณีที่ไม่มีอาจจัดหายานพาหนะได้ ให้เจ้าหน้าที่ผู้ควบคุมจัดให้นักโทษเด็ดขาดเดินแถวเรียงหนึ่ง หรือเรียงสอง หรือเรียงสี่ แล้วแต่กรณี โดยมีเจ้าหน้าที่ผู้ควบคุมเดินตามหลังหรือเดินขวางแถวระยะห่างพอสมควร เพื่อรักษาระเบียบวินัยไปจนถึงสถานที่ทำงาน หรือเรือนจำแล้วแต่กรณี

(๒) ในระหว่างการเดินทาง ให้นักโทษเด็ดขาดอยู่ในอาการสงบ ห้ามมิให้ส่งเสียงเฮ็ดอึง หรือแสดงกิริยาอาการอันไม่สุภาพ เมื่อถึงสถานที่ทำงานแล้ว ให้เจ้าหน้าที่ผู้เป็นหัวหน้าควบคุม สั่งบอกเขตกำหนดที่นักโทษเด็ดขาดจะต้องปฏิบัติงานอยู่ภายในขอบเขตนั้นๆ ห้ามมิให้นักโทษเด็ดขาดออกไปนอกแถวหรือนอกเขตทำงานหรือเขตหยุดพักที่กำหนดให้เป็นอันขาด เว้นแต่มีเหตุจำเป็นและได้รับอนุญาตจากเจ้าหน้าที่ผู้ควบคุมแล้ว

(ข) การควบคุมระหว่างการทำงาน

(๑) ห้ามมิให้นักโทษเด็ดขาด ซื้อ รับ หรือส่งสิ่งของอย่างหนึ่งอย่างใดจากญาติมิตร หรือผู้หนึ่งผู้ใดโดยตรงหรือโดยปริยายเป็นอันขาด เว้นแต่สิ่งของที่มีผู้บริจาคเลี้ยงนักโทษเด็ดขาด และได้รับอนุญาตจากเจ้าหน้าที่ผู้เป็นหัวหน้าควบคุมแล้ว

(๒) ห้ามมิให้นักโทษเด็ดขาด ติดต่อกับ พบบปะ หรือรับการเยี่ยมจากญาติมิตรหรือผู้หนึ่งผู้ใดเป็นอันขาด เว้นแต่ได้รับอนุญาตจากเจ้าหน้าที่ผู้เป็นหัวหน้าควบคุม และให้เยี่ยมได้เฉพาะเวลาระหว่างพักการทำงานไม่เกิน ๑๕ นาที

(๓) ห้ามมิให้นักโทษเด็ดขาดผลัดเปลี่ยน หรือถอดเครื่องแต่งกายที่ได้แต่งมาจากเรือนจำ เว้นแต่มีเหตุจำเป็น และได้รับอนุญาตจากเจ้าหน้าที่ผู้ควบคุม และเมื่อหมดความจำเป็นแล้วจะต้องผลัดเปลี่ยน หรือสวมใส่เครื่องแต่งกายอย่างเดิมทันที

(๔) ห้ามมิให้เจ้าหน้าที่ผู้ควบคุมอนุญาตให้นักโทษเด็ดขาดออกไปนอกความควบคุมของตนไม่ว่าในกรณีใดๆ หรือควบคุมผู้ต้องขังไปในกิจการอันมิได้เกี่ยวข้องกับการงานที่จ่ายไปทำนั้น เป็นอันขาด

(๕) ในระหว่างหยุดพักการทำงาน ให้เจ้าหน้าที่ผู้เป็นหัวหน้าควบคุมจัดให้นักโทษเด็ดขาดรวมกันอยู่เป็นหมู่เป็นกองแห่งเดียวกัน ภายในเขตที่ได้กำหนดไว้อย่างชัดเจน และให้เจ้าหน้าที่ผู้ควบคุมกระจายกันอยู่โดยรอบของหมู่ หรือกองนักโทษเด็ดขาดนั้น ในระยะใกล้ขีดพอที่จะมองเห็นนักโทษเด็ดขาดได้ทุกคน และหากหลบหนีก็อาจติดตามจับตัวได้ทันที

(๖) ในเวลาทำงานห้ามมิให้แยกนักโทษเด็ดขาดกระจายกันทำงานห่างจากเจ้าหน้าที่ผู้ควบคุม จนเมื่อมีการหลบหนีไม่อาจติดตามจับกุมได้ทันที และให้จัดนักโทษเด็ดขาดให้อยู่ในที่ซึ่งเจ้าหน้าที่ผู้ควบคุมสามารถมองเห็นได้ถนัดทุกคน กับให้เจ้าหน้าที่ผู้ควบคุมระมัดระวังมิให้นักโทษเด็ดขาดไปลับตา หรือให้คอยตรวจตราจับจำนวนนักโทษเด็ดขาดอย่างซ้ำที่สุตประมาณ ๑๕ นาที ต่อ ๑ ครั้ง

(๗) ในการควบคุมนักโทษเด็ดขาดทำงานเป็นหมู่ เป็นคณะ ในสถานที่โล่งแจ้งหรือในป่า ซึ่งมีนักโทษเด็ดขาดจำนวนมาก ให้กำหนดเขตควบคุมไว้ให้ชัดเจน แล้ว แจ้งให้นักโทษเด็ดขาดทุกคนทราบถึงเขตควบคุมนั้นโดยทั่วกัน และตรงมุมของเขตนั้นให้ทำเครื่องหมายอย่างหนึ่งอย่างใดที่สามารถมองเห็นได้ชัดไว้ แล้วให้เจ้าหน้าที่ผู้ควบคุมยืนยาม หรือเดินตรวจรักษาการณ์ตามมุมหรือจุดสำคัญในแนวเขต ถ้านักโทษเด็ดขาดออกไปนอกเขตควบคุมตามที่กำหนดไว้โดยไม่มีเจ้าหน้าที่ควบคุมไปด้วย ก็ให้ปฏิบัติดังผู้ต้องขังหลบหนีได้ทันที แต่ในการที่จะใช้อาวุธนั้นให้พยายามใช้ในกรณีที่จำเป็น และไม่มีวิธีอื่นใดที่จะป้องกันได้ดีกว่าการใช้อาวุธเท่านั้น

ภายในเขตควบคุมนั้น ถ้าสามารถจัดได้ก็ให้จัดให้มีที่พัก ที่สำหรับรับประทานอาหารน้ำรับประทาน และส้วม ไว้ให้พร้อม เพื่อมิให้นักโทษเด็ดขาดออกไปนอกเขตควบคุม

ข้อ ๑๕ ในกรณีที่น่าปรากฏว่านักโทษเด็ดขาดที่ส่งออกไปทำงานสาธารณะนอกเรือนจำประพฤติตนไม่ชอบตามข้อ ๖ แห่งกฎกระทรวง ฉบับที่ ๑๐ (พ.ศ. ๒๕๒๓) ออกตามความในพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พุทธศักราช ๒๔๗๙ ให้เจ้าหน้าที่ผู้เป็นหัวหน้าควบคุมส่งตัวนักโทษเด็ดขาดผู้นั้นกลับคืนเรือนจำทันที หรือให้ส่งออกทำงานสาธารณะนอกเรือนจำอีก แล้วให้รายงานคณะกรรมการ ตามนัยกฎกระทรวงข้อ ๔ และผู้บัญชาการเรือนจำทราบทันที และเมื่อคณะกรรมการได้พิจารณาแล้วเห็นว่า สมควรส่งนักโทษเด็ดขาดผู้นั้นออกไปทำงานสาธารณะนอกเรือนจำ ก็ให้รายงานชี้แจงเหตุผลพร้อมทั้งส่งหลักฐาน ไปกรมราชทัณฑ์เพื่อมีคำสั่งต่อไป

หมวด ๕

การตรวจงาน

ข้อ ๑๖ เมื่อมีการส่งนักโทษเด็ดขาดออกไปทำงานสาธารณะนอกเรือนจำ ให้ผู้บัญชาการเรือนจำหมั้นไปตรวจตราการปฏิบัติงานตามหน่วยงานต่างๆ เพื่อทราบถึงการควบคุมและการทำงานว่าได้เป็นไปโดยชอบด้วยกฎหมายระเบียบ ข้อบังคับ และคำสั่งของทางราชการหรือไม่ เมื่อเห็นว่าหน่วยงานใดปฏิบัติไม่ชอบ หรือมีข้อบกพร่องที่อาจนำความเสียหายมาสู่ราชการ ก็ให้สั่งการแก้ไขเมื่อได้สั่งการไปแล้ว หากมีการฝ่าฝืนอยู่ก็ให้พิจารณาโทษทางวินัยแก่เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบ

ข้อ ๑๗ ในกรณีที่ผู้บัญชาการเรือนจำไม่อาจไปตรวจงานได้ ก็ให้แต่งตั้งเจ้าหน้าที่ที่เห็นสมควรไปทำการแทนในการตรวจงานให้ผู้ที่ได้รับแต่งตั้งมีอำนาจหน้าที่เช่นเดียวกับผู้บัญชาการเรือนจำ และเมื่อได้ตรวจงานเสร็จแล้วให้รีบรายงานเสนอความเห็นต่อผู้บัญชาการเรือนจำ โดยเร็วการตรวจงานตามข้อ ๑๖ และข้อ ๑๗ จะกระทำในลักษณะจุใจก็ได้

หมวด ๒ การจ่ายรางวัลปันผล

ข้อ ๑๘ หากงานสาธารณะที่จัดให้นักโทษเด็ดขาดออกไปทำนั้นมีผลประโยชน์ตอบแทน เมื่อได้รับเงินค่าตอบแทนแล้ว ให้รับจ่ายรางวัลปันผลให้แก่ นักโทษเด็ดขาดและเจ้าพนักงานเรือนจำผู้มีส่วนร่วมในการทำงานนั้นโดยเร็ว

ข้อ ๑๙ การจ่ายรางวัลปันผลให้แก่ นักโทษเด็ดขาดตามข้อ ๑๘ ให้ทำบัญชีแยกประเภทไว้โดยเฉพาะ และในการจ่ายรางวัลปันผล ให้ถือหลักเกณฑ์ในการพิจารณา ดังนี้

(๑) งานใดที่ไม่ต้องใช้ฝีมือแรงงานในการประกอบการ ให้นักโทษเด็ดขาดได้รับส่วนแบ่งต่อวันคนละเท่าๆ กัน

(๒) งานใดที่ต้องใช้ฝีมือแรงงานในการประกอบการ ให้นักโทษเด็ดขาดผู้มีฝีมือแรงงานได้รับรางวัลปันผลตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ได้กำหนดไว้ในข้อบังคับกรมราชทัณฑ์ว่าด้วยการจ่ายเงินผลประโยชน์เป็นรางวัลที่ใช้บังคับอยู่

(๓) งานใดที่จำเป็นต้องใช้ นักโทษเด็ดขาด ทั้งที่มีฝีมือแรงงานและไม่มีฝีมือแรงงานในการประกอบการ ให้นักโทษเด็ดขาดดังกล่าว ได้รับรางวัลปันผล ตาม (๑) หรือ (๒) แล้วแต่กรณี

รางวัลปันผลที่จ่ายให้แก่ นักโทษเด็ดขาดตามข้อ (๑) (๒) และ (๓) ให้จ่ายแก่นักโทษเด็ดขาดเพื่อจับจ่ายใช้สอยในเรือนจำครั้งหนึ่งอีกครั้งหนึ่งให้เรือนจำเก็บรักษาไว้ในฐานะรับฝาก และให้จ่ายคืนในวันปล่อยตัว เว้นแต่ในกรณีที่มีความจำเป็นอย่างยั้งก็ให้อยู่ในดุลยพินิจของผู้บัญชาการเรือนจำที่จะพิจารณาสั่งจ่ายให้เป็นกรณีๆ ไป

ข้อ ๒๐ การจ่ายรางวัลปันผลให้แก่เจ้าพนักงานเรือนจำ ให้ถือหลักเกณฑ์และวิธีการตามที่ได้กำหนดไว้ในข้อบังคับกรมราชทัณฑ์ ว่าด้วยการจ่ายเงินผลประโยชน์เป็นรางวัลที่ใช้บังคับอยู่และให้นำจำนวนวันทำงานมารวมเป็นส่วนในการคำนวณด้วย

หมวด ๓ การปล่อยตัวนักโทษเด็ดขาด

ข้อ ๒๑ การปล่อยตัวนักโทษเด็ดขาดที่ออกไปทำงานสาธารณะนอกเรือนจำเพราะเหลือโทษจำคุกต่อไปเท่ากับ หรือน้อยกว่าจำนวนวันที่ได้รับการลดวันต้องโทษจำคุก ให้เรือนจำคำนวณวันที่ได้รับลดโทษ และวันพ้นโทษโดยประมาณ และรายงานกรมราชทัณฑ์ทราบล่วงหน้า ๙๐ วัน

ข้อ ๒๒ ให้เรือนจำทำหนังสือสำคัญปล่อยตัวผู้ได้รับการลดวันต้องโทษจำคุกเพราะออกไปทำงานสาธารณะนอกเรือนจำขึ้น ๓ ฉบับ เรือนจำเก็บไว้ ๑ ฉบับ ส่งกรมราชทัณฑ์ ๑ ฉบับ และมอบให้ผู้ได้รับการปล่อยตัว ๑ ฉบับ โดยระบุเงื่อนไขในการคุมประพฤติตามที่ได้กำหนดไว้ในข้อ ๘ แห่งกฎกระทรวงฉบับที่ ๑๐ (พ.ศ. ๒๕๒๓) ออกตามความในพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พุทธศักราช ๒๔๗๙

ข้อ ๒๓ ในกรณีที่มีปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติตามระเบียบนี้ ให้เสนออธิบดีกรมราชทัณฑ์ เป็นผู้พิจารณา

ให้ใช้ระเบียบตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๑๙ พฤษภาคม ๒๕๒๓

(ลงชื่อ) ทวี ชูทรัพย์

(นายทวี ชูทรัพย์)

อธิบดีกรมราชทัณฑ์



ระเบียบกรมราชทัณฑ์
ว่าด้วยการปฏิบัติหน้าที่เวรยามรักษาการณ์กลางคืน
และกลางวันในวันหยุดราชการของเรือนจำหรือทัณฑสถาน
พ.ศ. ๒๕๒๕

เพื่อให้การปฏิบัติหน้าที่เวรยามรักษาการณ์ภายในเรือนจำหรือทัณฑสถานเป็นระเบียบแบบแผนมีหลักเกณฑ์ถือปฏิบัติอย่างเดียวกัน กรมราชทัณฑ์จึงวางระเบียบไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้แต่ละเรือนจำหรือทัณฑสถานจัดทำสมุดจัดเวรยามรักษาการณ์แจ้งให้เจ้าหน้าที่ ผู้จะต้องอยู่เวรยาม ได้ทราบล่วงหน้าอย่างน้อย ๒ วัน วิธีการแจ้ง ให้แจ้งโดยวางสมุดจัดเวรยามไว้คู่กับสมุดลงเวลามาปฏิบัติราชการประจำวันของข้าราชการ และให้ผู้ถูกเวรยามเซ็นชื่อรับทราบในช่องที่ตรงกับรายชื่อที่ผู้นั้นถูกจัดให้อยู่เวรยาม ทั้งนี้ เพื่อสะดวกในการตรวจสอบของเจ้าหน้าที่

ข้อ ๒ ให้ฝ่ายควบคุมและรักษาการณ์หรือฝ่ายปกครองและรักษาการณ์มีหน้าที่รับผิดชอบในการจัดเวรยามรักษาการณ์ประจำวันภายในเรือนจำหรือทัณฑสถาน โดยจัดให้เจ้าหน้าที่ทุกคนได้หมุนเวียนผลัดเปลี่ยนกันเข้าเวรอย่างเสมอหน้ากัน และให้จัดเจ้าหน้าที่ไว้คอยตรวจสอบว่าผู้มีหน้าที่เข้าเวรยามแต่ละวันที่จัดไว้ล่วงหน้านั้นได้เซ็นรับทราบคำสั่งครบถ้วนหรือไม่ หากผู้ใดไม่เซ็นชื่อก็ให้ติดตามเพื่อทราบปัญหาหรือเหตุขัดข้องแล้วรีบเสนอผู้บังคับบัญชาซึ่งรับผิดชอบในการจัดเวรยามได้ทราบล่วงหน้าเพื่อสั่งการแก้ไขได้ทันกาลก่อนจะถึงกำหนดเวลาที่เจ้าหน้าที่ผู้นั้นจะเข้าเวรยาม ทั้งนี้ เพื่อมิให้ขาดกำลังเจ้าหน้าที่เวรยาม

ข้อ ๓ แม้จะได้มีหลักฐานจัดให้ผู้ถูกเวรยามเซ็นชื่อรับทราบไว้ล่วงหน้าในสมุดจัดเวรยามรักษาการณ์ตามข้อ ๑ แล้ว แต่เพื่อป้องกันการหลงลืมของเจ้าหน้าที่ผู้ถูกเวรยาม จึงให้คงมีป้ายประกาศรายชื่อเจ้าหน้าที่อยู่เวรยามประจำวันติดไว้ที่ฝาผนังประตูเข้าเรือนจำดังเช่นที่เรือนจำส่วนใหญ่ถือปฏิบัติอยู่แล้วอีกส่วนหนึ่งด้วย

ข้อ ๔ การจัดเวรยามรักษาการณ์กลางคืนและกลางวันในวันหยุดราชการของแต่ละเรือนจำหรือทัณฑสถานให้พึงมีระดับการบังคับบัญชาลดหลั่นกันตามลำดับดังนี้

- ๔.๑ เสรผู้ใหญ่
- ๔.๒ พัสติเวรและผู้ช่วยพัสติเวร
- ๔.๓ หัวหน้าเวรรักษาการณ์ทุกผลัด
- ๔.๔ หัวหน้าเวรประตู หัวหน้าเวรประจำแดน
- ๔.๕ เสรรักษาการณ์ทั่วไป

แต่ทั้งนี้ ต้องจัดอัตราค่าจ้างให้เหมาะสมกับสภาพของแต่ละเรือนจำ หรือทัณฑสถาน และให้สอดคล้องกับจำนวนเจ้าหน้าที่เวรยามที่สามารถจะเบิกจ่ายเงินค่าอาหารทำการนอกเวลาตามที่กระทรวงการคลังกำหนดให้ด้วย

ข้อ ๕ นอกจากผู้บัญชาการเรือนจำ ผู้อำนวยการ หรือผู้ปกครองทัณฑสถานจะมีหน้าที่ต้องเข้าตรวจภายในเรือนจำหรือทัณฑสถาน ตามระเบียบที่กรมราชทัณฑ์กำหนดไว้แล้วผู้บัญชาการเรือนจำ ผู้อำนวยการ หรือผู้ปกครองทัณฑสถานจะต้องจัดเวรตรวจพิเศษให้ผู้บังคับบัญชาระดับรองเป็นเวรเข้าตรวจเรือนจำหรือทัณฑสถาน แทนผู้บัญชาการเรือนจำ ผู้อำนวยการ หรือผู้ปกครองด้วย โดยจะต้องเข้าตรวจการปฏิบัติหน้าที่เวรยามรักษาการณเป็นประจำทุกวัน ทั้งนี้ เพื่อเสริมกำลังการตรวจตราของผู้บังคับบัญชาระดับสูงอีกชั้นหนึ่ง

ข้อ ๖ การอยู่เวรยามรักษาการณกลางคืน ให้ถือปฏิบัติดังนี้

๖.๑ ในวันที่เปิดทำการตามปกติ ผู้จะเข้าปฏิบัติหน้าที่เวรยามรักษาการณตามนัยข้อ ๔ ทุกคนให้พ้นจากหน้าที่ประจำวันเมื่อเวลา ๑๕.๐๐ น. เพื่อไปเตรียมตัวเข้าเวรยาม และจะต้องกลับเข้ามารับมอบหน้าที่เวรยามต่อจากเจ้าหน้าที่รับผิดชอบตอนกลางวันไม่เกินเวลา ๑๖.๓๐ น. และให้พ้นจากหน้าที่เวรยามรักษาการณกลางคืนเวลา ๐๘.๓๐ น. ของเช้าวันรุ่งขึ้น แต่จะถือว่าพ้นจากหน้าที่ก็ต่อเมื่อเจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานประจำวัน หรือเจ้าหน้าที่เวรยามรักษาการณกลางวันในกรณีในวันรุ่งขึ้นตรงกับวันหยุดราชการมารับมอบหน้าที่ครบทุกคนเสียก่อนด้วย

๖.๒ ให้ผู้พ้นจากหน้าที่เวรยามรักษาการณกลางคืน ซึ่งจะต้องกลับเข้ามาปฏิบัติหน้าที่ประจำวันในวันเปิดทำการตามปกติ กลับเข้ามาปฏิบัติหน้าที่ไม่เกินเวลา ๑๐.๐๐ น.

๖.๓ ให้ผู้พ้นจากหน้าที่เวรยามรักษาการณกลางคืน แต่จะต้องถูกเวรคาบเกี่ยวกับเวรรักษาการณตอนกลางวันในวันหยุดราชการด้วย ให้กลับเข้ามาเข้าเวรไม่เกิน ๐๙.๓๐ น. ให้เรือนจำและทัณฑสถานพยายามหลีกเลี่ยงการจัดเวรยามคาบเกี่ยวกรณีนี้ให้น้อยที่สุด หากเป็นไปได้ถ้าจะเป็นต้องจัดเมื่อผู้นั้นออกเวรรักษาการณกลางคืนแล้ว ให้จัดอาหารเข้าจากร้านค้าสงเคราะห์ภายในเรือนจำเป็นสวัสดิการแก่เจ้าหน้าที่ดังกล่าว แทนการอนุญาตให้ออกไปรับประทานอาหารที่บ้านก็จะเพิ่มกำลังการควบคุมให้แข็งแรงขึ้น

๖.๔ การส่งมอบหน้าที่เวรยามแต่ละผลัดต้องปลุกเวรผลัดต่อไปมาตรวจและเซ็นรับมอบหน้าที่กันให้เรียบร้อยเสียก่อน จึงจะออกเวรได้ ถ้าหากเวรผลัดต่อไปยังไม่เซ็นรับมอบหน้าที่ถือว่าเวรคนเดิมยังไม่หมดหน้าที่

ข้อ ๗ การอยู่เวรรักษาการณกลางวันในวันหยุดราชการ ให้ถือปฏิบัติดังนี้

๗.๑ ให้เวรรักษาการณกลางวันทุกคนเข้าปฏิบัติหน้าที่ไม่เกินเวลา ๐๘.๐๐ น. และให้พ้นจากหน้าที่เวลา ๑๗.๐๐ น.

๗.๒ ผู้ที่มีหน้าที่เป็นเวรรักษาการณกลางวัน และมีหน้าที่จะต้องอยู่เวรต่อเนื่องคาบเกี่ยวไปถึงเวรรักษาการณกลางคืนในเย็นวันนั้นด้วย อนุญาตให้ออกไปเตรียมตัวเข้าเวรกลางคืนตามนัยข้อ ๖.๑ ได้ แต่ทั้งนี้ให้เรือนจำและทัณฑสถานพยายามหลีกเลี่ยงการจัดเวรต่อเนื่องคาบเกี่ยวกันตามนัยข้อ ๖.๓ วรรคสอง

๗.๓ ให้จัดเวรผลัดเปลี่ยนกันออกไปรับประทานอาหารกลางวัน ระหว่างช่วงเวลา ๑๑.๐๐ - ๑๒.๐๐ น. และ ๑๒.๐๐ - ๑๓.๐๐ น. แต่ทั้งนี้ให้คำนึงถึงการจัดกำลังการควบคุมที่เหลืออยู่ให้เพียงพอแก่การรักษาความปลอดภัยของเรือนจำ หรือทัณฑสถานแต่ละแห่งด้วย

ข้อ ๘ ให้จัดเวรยามสำรองประจำวันไว้ส่วนหนึ่ง หากมีเหตุจำเป็น เช่น กรณีเจ้าหน้าที่เวรยามในวันนั้นเจ็บป่วยกระทันหันหรือเกิดเหตุการณ์เฉพาะหน้าที่ไม่อาจมาปฏิบัติหน้าที่ตามปกติได้เมื่อถึงเวลาที่จะต้องเข้าปฏิบัติหน้าที่ แต่ผู้มีหน้าที่เข้าเวรยามโดยตรงยังไม่เข้าปฏิบัติหน้าที่ก็ให้เวรยามสำรองเข้าปฏิบัติหน้าที่แทนได้ทันที

ข้อ ๙ การขออนุญาตสับเปลี่ยนการอยู่เวรยามแทนกันให้กระทำได้ โดยถือปฏิบัติตามนัยหนังสือกรมราชทัณฑ์ ที่ มท. ๐๙๐๒/ว ๒๒๒ ลงวันที่ ๓๑ ตุลาคม ๒๕๒๒ กล่าวคือต้องได้รับอนุญาตจากผู้บังคับบัญชาโดยเสนอขออนุญาตผ่านการพิจารณาของพัศดีเวร จนถึงหัวหน้าฝ่ายควบคุมและรักษาการณ์ หรือผู้ที่ได้รับมอบหมายจากผู้บัญชาการเรือนจำ หรือผู้ปกครองเป็นผู้พิจารณาอนุญาตเสียก่อน

ข้อ ๑๐ ให้เจ้าหน้าที่ประตูตรวจการเข้าออกของเจ้าหน้าที่เวรยามรักษาการณ์เมื่อเจ้าหน้าที่ดังกล่าวได้เข้ามาปฏิบัติหน้าที่ภายในเรือนจำหรือทัณฑสถานแล้วจะออกไปนอกแดนต้องได้รับอนุญาตจากเวรผู้ใหญ่หรือพัศดีเวร หากจะออกไปนอกเรือนจำหรือทัณฑสถานเจ้าหน้าที่ประตูจะอนุญาตให้ออกไปได้ต่อเมื่อได้มีบันทึกอนุญาตออกนอกเรือนจำหรือทัณฑสถานจากเวรผู้ใหญ่ หรือพัศดีเวรมาแสดงเสียก่อน เมื่ออนุญาตให้ผ่านประตูไปแล้วเจ้าหน้าที่ประตูต้องยึดเอกสารการอนุญาตดังกล่าวไว้เป็นหลักฐาน

ข้อ ๑๑ เวรผู้ใหญ่หรือพัศดีเวรที่อนุญาตให้เจ้าหน้าที่เวรยามรักษาการณ์ออกไปจากแดนหรือออกไปนอกเรือนจำหรือทัณฑสถาน จะอนุญาตได้เฉพาะกรณีปฏิบัติตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชาหากเวรผู้ใหญ่หรือพัศดีเวรจะอนุญาตเองอาจกระทำได้เฉพาะเมื่อเจ้าหน้าที่เวรยามผู้นั้นมีเหตุผลความจำเป็นจริงๆ และต้องคำนึงถึงการควบคุมและความปลอดภัยภายในของเรือนจำหรือทัณฑสถานเป็นหลักสำคัญ เมื่ออนุญาตไปแล้วหากเกิดผลเสียหายผู้อนุญาตอาจจะต้องร่วมรับผิดชอบด้วย ทั้งจะต้องจัดให้มีผู้ปฏิบัติหน้าที่รับผิดชอบแทนระหว่างผู้นั้นไม่อยู่ในหน้าที่ด้วย

ข้อ ๑๒ การมอบหมายหน้าที่ระดับการบังคับบัญชาและความรับผิดชอบของเจ้าหน้าที่เวรยาม ตามนัยข้อ ๔ ให้เรือนจำหรือทัณฑสถานแต่ละแห่งเป็นผู้กำหนด

ข้อ ๑๓ เมื่อผู้บังคับบัญชาเข้าตรวจเรือนจำ เจ้าหน้าที่เวรยามรักษาการณ์จะต้องรายงานตนตามข้อบังคับที่ ๔/๒๔๘๕ ลงวันที่ ๑๗ มีนาคม ๒๔๘๕ กล่าวคือ เมื่อไปหยุดยืนอยู่ตรงหน้าผู้ที่รับรายงานแล้ว ให้ทำความเคารพอยู่ห่างประมาณ ๑ เมตร รายงานโดยกล่าวชื่อตัวและชื่อสกุล หน้าที่ที่ตนรับผิดชอบ ในช่วงเวลาใดมีเหตุการณ์ปกติหรือผิดปกติอย่างไรหรือไม่ จำนวนผู้ต้องขังมีเท่าใด แยกเป็นชายหญิงเท่าไร สำหรับเรือนจำหรือทัณฑสถานที่เป็นราชการบริหารส่วนกลาง การรายงานครั้งแรก ตามปกติให้เป็นหน้าที่ของพัศดีเวร ขึ้นต่อไปเมื่อผู้บังคับบัญชาผ่านประตูใด หรือหน่วยงานใด ให้เป็นหน้าที่ของหัวหน้าผู้รักษาการณ์ประตู หรือหัวหน้าผู้ควบคุมหน่วยงานนั้น เป็นผู้รายงานดังนี้ เป็นต้น

ข้อ ๑๔ ระเบียบนี้ไม่บังคับรวมถึงการจัดเวรป้อมยามรักษาการณ์กำแพงเรือนจำและเวรรักษาการณ์ภายนอกเรือนจำ

ข้อ ๑๕ ไม่ถือเป็นข้อจำกัดที่จะให้เรือนจำหรือทัณฑสถานแต่ละแห่งกำหนดกฎเกณฑ์รายเดือนปลีกย่อยในการวางระเบียบปฏิบัติเป็นการภายในให้รัดกุมและสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของระเบียบนี้

ข้อ ๑๖ ให้ใช้ระเบียบนี้ตั้งแต่วันที่ประกาศนี้เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๒๗ เมษายน ๒๕๒๕

(ลงชื่อ) ทวี ชูทรัพย์
(นายทวี ชูทรัพย์)
อธิบดีกรมราชทัณฑ์



ระเบียบกรมราชทัณฑ์
ว่าด้วยการจ่ายเงินค่ารักษาพยาบาลค่าทำขวัญ
และค่าใช้จ่ายอื่น ๆ แก่นักโทษเด็ดขาดที่ส่งออกไปทำงานสาธารณะ
นอกเรือนจำ พ.ศ. ๒๕๒๙

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดหลักเกณฑ์การจ่ายเงินค่ารักษาพยาบาล ค่าทำขวัญ และค่าใช้จ่ายอื่น ๆ แก่นักโทษเด็ดขาด ซึ่งส่งออกไปทำงานสาธารณะนอกเรือนจำ และ ได้รับอันตรายบาดเจ็บ หรือถึงแก่ความตาย กรมราชทัณฑ์ จึงวางระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบกรมราชทัณฑ์ ว่าด้วยการจ่ายเงินค่ารักษาพยาบาล ค่าทำขวัญ และค่าใช้จ่ายอื่น ๆ แก่นักโทษเด็ดขาดที่ส่งออกไปทำงานสาธารณะ นอกเรือนจำ พ.ศ. ๒๕๒๙”

ข้อ ๒ ให้ใช้ระเบียบนี้ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

ข้อ ๓ นักโทษเด็ดขาดผู้ใดที่ได้รับการส่งตัวออกทำงานสาธารณะนอกเรือนจำ ได้รับอันตราย หรือถูกประทุษร้าย หรือได้รับการป่วยเจ็บ หรือประสบอุบัติเหตุ เนื่องจากการปฏิบัติหน้าที่ และการได้รับอันตราย หากถูกประทุษร้าย การได้รับการป่วยเจ็บ หรือการประสบอุบัติเหตุ นั้นมิได้เกิดจากความประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง หรือเกิดจากความผิดของตนเอง ให้นักโทษเด็ดขาดผู้นั้นได้รับเงินค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการรักษาพยาบาลหรือเงินทำขวัญ โดยให้พิจารณาตามหลักเกณฑ์ต่อไปนี้

- (๑) ผู้ที่ได้รับบาดเจ็บไม่ถึงอันตรายสาหัส ให้ได้รับเงินทำขวัญไม่เกิน ๔,๐๐๐ บาท
- (๒) ผู้ที่ได้รับบาดเจ็บจนเป็นอันตรายสาหัส ให้ได้รับเงินทำขวัญไม่เกิน ๘,๐๐๐ บาท
- (๓) ผู้ที่ได้รับอันตรายจนถึงเสียชีวิต ให้ได้รับเงินทำขวัญไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ บาท ผู้ที่ได้รับบาดเจ็บ หรือได้รับอันตรายตาม (๑) (๒) หรือ (๓) อาจพิจารณาจ่ายเงิน ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการรักษาพยาบาลให้อีกส่วนหนึ่งก็ได้

ข้อ ๔ ในกรณีที่นักโทษเด็ดขาดซึ่งได้รับการส่งตัวออกทำงานสาธารณะนอกเรือนจำได้รับ

ข้อ ๕ เงินค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการรักษาพยาบาล เงินทำขวัญ ตามข้อ ๓ หรือ เงินค่าทำศพตามข้อ ๔ ให้จ่ายจากเงินรายได้ที่เกิดจากงานสาธารณะในโครงการที่นักโทษเด็ดขาดผู้นั้นมีส่วนร่วมในการทำงาน โดยให้ถือว่าเป็นค่าใช้จ่ายประเภทหนึ่งของงานใน โครงการนั้น

เพื่อประโยชน์ในการจ่ายเงินเกี่ยวกับการรักษาพยาบาล เงินทำขวัญ และเงินค่าทำศพนักโทษเด็ดขาดที่ออกไปทำงานสาธารณะประเภทที่ไม่มีผลประโยชน์ตอบแทน ให้เรือนจำหรือทัณฑสถานกักเงินร้อยละหนึ่งของราคาของงานสาธารณะที่มีผลประโยชน์ ตอบแทนในแต่ละโครงการไว้ แล้วให้ส่งเงินนั้นไปเก็บที่กรมราชทัณฑ์ และให้จ่ายจากเงินดังกล่าว

ข้อ ๖ เมื่อมีกรณีเกิดขึ้นตามข้อ ๓ หรือข้อ ๔ ให้ผู้บัญชาการเรือนจำ ผู้อำนวยการหรือผู้ปกครองทัณฑสถาน แต่งตั้งกรรมการขึ้นคณะหนึ่งไม่น้อยกว่า ๓ นาย ประกอบด้วยข้าราชการตั้งแต่ระดับ ๓ ขึ้นไป ทำการสอบสวนพิจารณาว่านักโทษผู้นั้นสมควรได้รับเงินค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการรักษาพยาบาล เงินทำขวัญ หรือเงินค่าทำศพหรือไม่ ถ้าเห็นสมควรได้รับ ควรจะได้รับเป็นจำนวนเงินเท่าใด แล้วให้เสนอรายงานต่อผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการ

ข้อ ๗ เมื่อผู้บัญชาการเรือนจำ ผู้อำนวยการ หรือผู้ปกครองทัณฑสถาน ได้รับรายงานดังกล่าวแล้ว ให้ตรวจสอบพิจารณา ถ้าเห็นสมควรได้รับเงินค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการรักษาพยาบาล หรือเงินทำขวัญ ให้เสนอความเห็นที่สมควรได้รับ เป็นจำนวนเงินเท่าใด พร้อมทั้งส่งเอกสารการสอบสวนไปกรมราชทัณฑ์ เพื่อพิจารณาสั่งการต่อไป

ข้อ ๘ การจ่ายเงินค่าทำศพตามข้อ ๔ ให้เรือนจำหรือทัณฑสถานทตรงจ่ายให้แก่ผู้จัดการศพไปก่อนได้แล้วให้รายงานกรมราชทัณฑ์ทราบ พร้อมทั้งหลักฐานการจ่ายเงิน

ข้อ ๙ การจ่ายเงินทำขวัญตามข้อ ๓ (๓) ให้จ่ายแก่ทายาทของผู้นั้น ในกรณีที่ไม่มีทายาทของผู้ตายมาขอรับเงิน เมื่อพ้นกำหนด ๓ เดือน นับแต่วันที่ได้แจ้งให้ทายาทผู้นั้นทราบ ให้ส่งเงินนั้นเป็นรายได้แผ่นดินต่อไป

ประกาศ ณ วันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๒๙

(ลงชื่อ) สนิท รุจิณรงค์
(นายสนิท รุจิณรงค์)
อธิบดีกรมราชทัณฑ์



ระเบียบกรมราชทัณฑ์
ว่าด้วยการเลื่อนและลดชั้นนักโทษเด็ดขาด
พ.ศ. ๒๕๓๖

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงแก้ไขระเบียบกรมราชทัณฑ์ ที่ ๒/๒๕๐๐ ลงวันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๐๐ เรื่อง การเลื่อนและลดชั้นนักโทษเด็ดขาด เพื่อให้สอดคล้องกับสภาพการณ์ปัจจุบัน และรวบรวมแนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวให้เป็นระเบียบเดียวกัน เพื่อสะดวกในการปฏิบัติยิ่งขึ้น อาศัยอำนาจตามนัยข้อ ๔๕ วรรค ๒ แห่งกฎกระทรวงมหาดไทย ออกตามความในมาตรา ๕๘ แห่งพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พ.ศ. ๒๔๗๙ กรมราชทัณฑ์จึงวางระเบียบไว้ดังนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบกรมราชทัณฑ์ว่าด้วยการเลื่อนและลดชั้นนักโทษเด็ดขาด พ.ศ. ๒๕๓๖”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ พฤศจิกายน ๒๕๓๖ เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกระเบียบกรมราชทัณฑ์ ที่ ๒/๒๕๐๐ ลงวันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๐๐ เรื่อง การเลื่อนและลดชั้นนักโทษเด็ดขาด

บรรดาระเบียบและคำสั่งอื่นใด ที่กำหนดไว้แล้วในระเบียบนี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับระเบียบนี้ให้ใช้ระเบียบนี้แทน

หมวด ๑
ข้อความทั่วไป

ข้อ ๔ ในระเบียบนี้

“นักโทษเด็ดขาด” หมายถึง บุคคลซึ่งถูกขังไว้ตามหมายจำคุก ภายหลังจากพิพากษาถึงที่สุด และให้หมายความรวมถึงบุคคลซึ่งถูกขังไว้ตามคำสั่งที่ขอด้วยกฎหมายให้ลงโทษด้วย

“เรือนจำ” ให้หมายความรวมถึง ทัณฑสถานด้วย

“ผู้บัญชาการเรือนจำ” ให้หมายความรวมถึง ผู้อำนวยการและผู้ปกครองทัณฑสถาน

“กฎกระทรวง” หมายถึง กฎกระทรวงมหาดไทย ออกตามความในมาตรา ๕๘ แห่งพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พุทธศักราช ๒๔๗๙

หมวด ๒

การเลื่อนชั้นนักโทษเด็ดขาดกรณีปกติ

ข้อ ๕ นักโทษเด็ดขาดแต่ละชั้นจะได้รับการพิจารณาเลื่อนชั้นเมื่อถึงกำหนดเวลาเลื่อนชั้นตามปกติ คือ ในวันสิ้นเดือนมิถุนายนครั้งหนึ่ง และสิ้นเดือนธันวาคมครั้งหนึ่ง ดังนี้

(๑) ถ้าเดิมเป็นนักโทษเด็ดขาดชั้นกลาง จะเลื่อนชั้นได้ต้องเป็นนักโทษเด็ดขาดชั้นเดิมมาแล้ว ไม่น้อยกว่าสามเดือน เฉพาะกรณีมิได้ถูกลดชั้น ถ้าเป็นนักโทษเด็ดขาดชั้นกลางมาแล้ว น้อยกว่าสามเดือน แต่ถูกคุมขังอยู่ในเรือนจำมาแล้วไม่น้อยกว่าหกเดือน ก็ให้ได้รับการพิจารณาเลื่อนชั้นตามข้อนี้ได้

ถ้าเป็นนักโทษเด็ดขาดชั้นดีขึ้นไป จะเลื่อนชั้นได้ต้องเป็นนักโทษเด็ดขาดในชั้นเดิมมาแล้วไม่น้อยกว่า ๖ เดือน

(๒) ถ้าเดิมเป็นนักโทษเด็ดขาดต่ำกว่าชั้นกลาง จะเลื่อนชั้นได้ต้องเป็นนักโทษเด็ดขาดในชั้นเดิมมาแล้วไม่น้อยกว่าหนึ่งปี เฉพาะกรณีมิได้ถูกลดชั้น ถ้าเป็นนักโทษเด็ดขาดต่ำกว่าชั้นกลางมาแล้วน้อยกว่าหนึ่งปี แต่ถูกคุมขังอยู่ในเรือนจำมาแล้วไม่น้อยกว่าหนึ่งปีหกเดือน ก็ให้ได้รับการพิจารณาเลื่อนชั้นตามข้อนี้ได้

(๓) นอกจากที่กล่าวไว้ใน (๑) และ (๒) แล้ว ถ้านักโทษเด็ดขาดผู้นั้นมีกรณีที่จะต้องเพิ่มหรือลด กำหนดเวลาดังกล่าวไว้ในตารางท้ายระเบียบนี้ด้วยแล้ว ก็ให้เพิ่มเวลาขึ้น หรือลดลง ตามกำหนดในตารางท้ายระเบียบนี้ด้วย เฉพาะผู้ที่ เป็นนักโทษเด็ดขาดชั้นกลางมาแล้วน้อยกว่า ๓ เดือน ถ้าต้องเพิ่มกำหนดเวลาตามตารางต่อท้ายระเบียบนี้ ก็ให้เริ่มนับระยะเวลาที่ต้องเพิ่มถัดจากวันที่ถึงกำหนดพิจารณาเลื่อนชั้นตามปกติในข้อ ๕ ส่วนนักโทษเด็ดขาดต่ำกว่าชั้นกลางตามข้อ (๒) ก็ปฏิบัติ เช่นเดียวกันโดยอนุโลม

(๔) เมื่อกำหนดเวลาการพิจารณาเลื่อนชั้นนักโทษเด็ดขาด ตามข้อ ๕ หากเรือนจำใดไม่ได้มีการพิจารณาเลื่อนชั้นให้รายงานเหตุผลไปให้กรมราชทัณฑ์ทราบ

ข้อ ๖ ให้ผู้บัญชาการเรือนจำ แต่งตั้งคณะกรรมการประกอบด้วย ประธานกรรมการ ๑ คน และกรรมการอย่างน้อย ๒ คน โดยแต่งตั้งจากผู้ดำรงตำแหน่งตั้งแต่ระดับ ๔ ขึ้นไป ซึ่งสังกัดเรือนจำนั้นๆ ทำการตรวจสอบพิจารณาว่า นักโทษเด็ดขาดผู้ใดควรหรือไม่ควรเลื่อนชั้น เพราะเหตุใด

ข้อ ๗ ภายในเวลาสองเดือนก่อนถึงกำหนดวันเลื่อนชั้น ให้เจ้าพนักงานเรือนจำสำรวจนักโทษเด็ดขาดที่เข้าเกณฑ์จะได้รับการพิจารณาเลื่อนชั้น ตามข้อ ๕ จัดทำบัญชีพร้อมทั้งรวบรวมเอกสารหลักฐานต่างๆ เสนอคณะกรรมการตามข้อ ๖

ข้อ ๘ ให้คณะกรรมการดำเนินการตรวจสอบบัญชีรายชื่อ รวมทั้งเอกสารหลักฐานต่างๆ แล้ว ทำความเห็นเสนอต่อผู้บัญชาการเรือนจำเพื่อพิจารณาส่งเลื่อนหรือไม่เลื่อนชั้นโดยเร็ว

ข้อ ๙ การพิจารณาดำเนินการตามข้อ ๗ และข้อ ๘ ให้คำนึงถึงว่าการที่นักโทษเด็ดขาดคนใดจะได้เลื่อนชั้นสูงขึ้นนั้น จะก่อให้เกิดผลดีแก่การปกครองบังคับบัญชาและการรักษาวินัยของเรือนจำ ตลอดจนทั้งเป็นประโยชน์แก่การขัดเกลานิคมัย ความประพฤติ พฤติกรรม ของนักโทษเด็ดขาดผู้นั้นให้กลับตนเป็นพลเมืองดี โดยประกอบด้วยหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้

(๑) มีความประพฤติเรียบร้อย ตั้งตนอยู่ในระเบียบวินัยของเรือนจำ

(๒) ตั้งใจรับการศึกษาอบรมทั้งวิชาสามัญ วิชาชีพ ศีลธรรม และวัฒนธรรม มาด้วยดีเป็นต้นว่า หากเป็นนักโทษเด็ดขาดที่นับถือศาสนาพุทธ ต้องจำเบญจศีล เบญจธรรมได้ เว้นแต่ผู้ที่นับถือลัทธิศาสนาอื่น ให้อยู่ในดุลยพินิจของผู้บัญชาการเรือนจำที่จะพิจารณากำหนด โดยเทียบเคียงกับกรณีที่กำลังกล่าวมาข้างต้น และถ้าเป็นผู้มีสัญชาติไทย ต้องมีความเข้าใจในหน้าที่พลเมืองดี ตามควรแก่ขั้นที่จะเลื่อนขึ้นไปอีกด้วย

(๓) มีความวิริยะอุตสาหะ ขยันหมั่นเพียร มานะอดทน ทำการงานบังเกิดผลดี แก่ทางราชการ และส่วนรวม

ข้อ ๑๐ นักโทษเด็ดขาดที่เจ็บป่วยอาจได้รับการพิจารณาเลื่อนชั้นในกรณีปกติด้วย ทั้งนี้ ให้อยู่ในดุลยพินิจของผู้บัญชาการเรือนจำ

หมวด ๓

การเลื่อนชั้นนักโทษเด็ดขาดกรณีมีเหตุพิเศษ

ข้อ ๑๑ ในกรณีมีเหตุพิเศษ จะขออนุมัติเลื่อนชั้นนักโทษเด็ดขาดที่มีความชอบแก่ราชการเป็นพิเศษ ตามนัยข้อ ๔๘ หรือเลื่อนชั้นนักโทษเด็ดขาดก่อนกำหนดเวลา ตามนัยข้อ ๘๑ วรรค ๒ หรือเลื่อนข้ามชั้นนักโทษเด็ดขาด ตามนัยข้อ ๘๒ แห่งกฎกระทรวงก็ได้

กรณีตามวรรคแรก ให้ผู้บัญชาการเรือนจำตั้งคณะกรรมการขึ้นคณะหนึ่ง ซึ่งมีคุณสมบัติทำนองเดียวกับที่ระบุไว้ในข้อ ๖ ทำการสอบสวนพิจารณาเสนอความเห็นต่อผู้บัญชาการเรือนจำ และเมื่อผู้บัญชาการเรือนจำได้รับรายงานดังกล่าวแล้วพิจารณาเห็นว่า สมควรเลื่อนชั้นเป็นกรณีพิเศษให้ส่งเอกสารการสอบสวน พร้อมความเห็นไปให้กรมราชทัณฑ์ พิจารณา เมื่อได้รับอนุมัติจากกรมราชทัณฑ์แล้วให้ ผู้บัญชาการเรือนจำสั่งให้เลื่อนชั้นได้

ข้อ ๑๒ การพิจารณาเลื่อนชั้นนักโทษเด็ดขาด ตามข้อ ๑๑ นอกจากจะเป็นผู้ที่มีความประพฤติดี มีความอุตสาหะ มีความก้าวหน้าในการศึกษาอบรมและทำงานบังเกิดผลดีแล้ว จะต้องปรากฏข้อเท็จจริงว่านักโทษเด็ดขาดผู้นั้น ได้ประกอบคุณงามความดี หรือทำความชอบแก่ทางราชการดีเด่นเป็นพิเศษอีกด้วย อาทิเช่น เข้าต่อสู้ขัดขวางป้องกันการแหกหักเรือนจำ หรือช่วยเหลือเจ้าพนักงานเรือนจำหรือผู้อื่นขณะตกอยู่ในภาวะอันตราย หรือเสี่ยงอันตรายเข้าทำการป้องกันจับกุมผู้ต้องขังที่ก่อการจลาจล หรือก่อเหตุร้ายขึ้นภายในเรือนจำ หรือทำการดับเพลิงในกรณีที่เกิดเพลิงไหม้อาคารสถานที่ของเรือนจำ หรือเหตุอื่นที่มีลักษณะคล้ายคลึงกัน

ข้อ ๑๓ เมื่อได้สั่งเลื่อนชั้นแล้วให้ประชุมชี้แจงให้ผู้ต้องขังทั้งหมดทราบผลการเลื่อนชั้นและเหตุผลที่มีการเลื่อนชั้น แล้วปิดประกาศรายชื่อนักโทษเด็ดขาดที่ได้รับการเลื่อนชั้นไว้ โดยเปิดเผยตามที่ผู้บัญชาการเรือนจำเห็นสมควร

หมวด ๔

การลดชั้นนักโทษเด็ดขาด

ข้อ ๑๔ การลดชั้นนักโทษเด็ดขาด นอกจากจะดำเนินการได้ในกรณีที่กำหนดไว้ตามนัยข้อ ๑๐๘ และข้อ ๑๑๔ แห่งกฎกระทรวงแล้ว ให้ดำเนินการลดชั้นนักโทษเด็ดขาดที่กระทำความผิดดังต่อไปนี้ คือ

(๑) กรณีหลบหนีไปจากการควบคุม และได้ตัวคืนมาไม่ว่านักโทษเด็ดขาดคนนั้นก่อนหลบหนีจะเป็นนักโทษเด็ดขาดชั้นใด ให้ลดชั้นเป็นชั้นเลวมากทุกราย

(๒) กรณีประพาศติผิดเงื่อนไขการคุมประพาศติ ไม่ว่าจะนักโทษเด็ดขาดคนนั้น ขณะได้รับการปล่อยตัวเพื่อคุมประพาศติ จะเป็นนักโทษเด็ดขาดชั้นใด เมื่อได้ตัวคืนมาให้ลดชั้นเป็นชั้นเลวทุกราบ

(๓) กรณีนักโทษเด็ดขาดซึ่งต้องโทษในความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษ ระหว่างต้องโทษได้กระทำความผิดในเรื่องดังกล่าวอีก ให้ลดชั้นไม่น้อยกว่า ๒ ชั้น เว้นแต่นักโทษเด็ดขาดคนนั้นเป็นนักโทษเด็ดขาดชั้นเลว

ข้อ ๑๕ เมื่อได้มีคำสั่งลดชั้นนักโทษเด็ดขาดคนใดแล้ว ให้ปิดประกาศรายชื่อนักโทษเด็ดขาดที่ถูกลงโทษลดชั้นไว้โดยเปิดเผย ตามที่ผู้บัญชาการเรือนจำเห็นสมควร

หมวด ๕

ข้อความเบ็ดเตล็ด

ข้อ ๑๖ การจัดชั้นนักโทษเด็ดขาดเข้าใหม่ให้ถือปฏิบัติตามนัยข้อ ๔๕ แห่งกฎกระทรวง เฉพาะผู้ต้องขังที่เคยต้องโทษมาแล้วให้ใช้หลักฐานตามหมายแดงแจ้งโทษที่มีมาตรา ๙๒ หรือ ๙๓ แห่งประมวลกฎหมายอาญา พ.ศ. ๒๕๔๙ หรือมาตรา ๙๗ แห่งพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. ๒๕๒๒ หรือหลักฐานจากทะเบียนรายตัว หรือหลักฐานจากศูนย์ข้อมูลกรมราชทัณฑ์ หรือหลักฐานจากกองทะเบียนประวัติอาชญากร กรมตำรวจ ประกอบในการพิจารณาจัดชั้นนักโทษเด็ดขาดคนนั้น

ข้อ ๑๗ กรณีนักโทษเด็ดขาดกระทำความผิดหลายคดี เมื่อคดีใดคดีหนึ่งเสร็จเด็ดขาดแล้วให้เรือนจำพิจารณาจัดชั้นให้นักโทษเด็ดขาดคนนั้นตามนัยข้อ ๔๕ แห่งกฎกระทรวง และนักโทษเด็ดขาดคนนั้นอาจได้รับการพิจารณาเลื่อนหรือลดชั้นตามระเบียบนี้ แม้อีกคดีอื่นๆ จะยังไม่เสร็จเด็ดขาดก็ตาม

ข้อ ๑๘ การจัดชั้น เลื่อนชั้น หรือลดชั้น นักโทษเด็ดขาด ให้ทำเป็นคำสั่งของเรือนจำ

ข้อ ๑๙ เมื่อได้มีคำสั่งให้เลื่อนหรือลดชั้นนักโทษเด็ดขาดแล้ว ให้จัดทำบัญชีการเลื่อนชั้นหรือลดชั้นนักโทษเด็ดขาด ตามตัวอย่างท้ายระเบียบนี้ รายงานไปกรมราชทัณฑ์ ดังนี้

- (๑) การเลื่อนชั้นงวดเดือนมิถุนายน ให้รายงานไปกรมราชทัณฑ์ภายในเดือนกรกฎาคม
- (๒) การเลื่อนชั้นงวดเดือนธันวาคม ให้รายงานไปกรมราชทัณฑ์ภายในเดือนมกราคม
- (๓) การลดชั้นให้รายงานโดยเร็ว

ข้อ ๒๐ หากมีเหตุขัดข้องในทางปฏิบัติเกี่ยวกับระเบียบนี้ ให้อธิบดีกรมราชทัณฑ์เป็นผู้วินิจฉัยชี้ขาด

ประกาศ ณ วันที่ ๒๐ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๓๖

(ลงชื่อ) พันโท กมล ประจวบเหมาะ

(กมล ประจวบเหมาะ)

อธิบดีกรมราชทัณฑ์

ตารางต่อท้ายระเบียบกรมราชทัณฑ์
ว่าด้วยการเลื่อนและลดชั้นนักโทษเด็ดขาด พ.ศ. ๒๕๓๖
แสดงกรณีที่ต้องเพิ่มขึ้นและลดกำหนดเวลาลงจากกำหนดเวลาปกติ

| ลำดับที่ | กรณี | ปี | เดือน | หมายเหตุ |
|----------|---|----|---|----------|
| ๑ | (ก) เพิ่มกำหนดเวลา กำหนดโทษ (หมายแจ้งโทษเด็ดขาดครั้งสุดท้าย) ตลอดชีวิต | ๓ | ๖ | |
| | | ๒ | ๖ | |
| | | ๑ | ๖ | |
| ๒ | <u>ลักษณะแห่งความผิดอาญา</u> ความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ ตั้งแต่มาตรา ๑๔๗-๑๖๖ ความผิดต่อเจ้าพนักงานในการยุติธรรม ตามมาตรา ๑๗๗ ความผิดตามมาตรา ๑๙๐ (วรรค ๑) ความผิดตามมาตรา ๑๙๐ (วรรค ๒ , ๓) ความผิดเกี่ยวกับการก่อให้เกิดภัยอันตรายต่อประชาชน ตามมาตรา ๒๑๗ , ๒๑๘ , ๒๒๙ , ๒๓๐ , ๒๓๑ , ๒๓๗ ประกอบด้วย มาตรา ๒๓๘ ความผิดเกี่ยวกับเงินตรา ตามมาตรา ๒๔๐ ถึง ๒๔๕ ความผิดต่อชีวิต ตามมาตรา ๒๘๙ (๑) หรือ (๕) ความผิดต่อร่างกาย ตามมาตรา ๒๙๖ ประกอบด้วย มาตรา ๒๘๙ (๑) หรือ (๕) | ๒ | ๖ | |
| | | ๒ | - | |
| | | ๒ | - | |
| | | ๒ | ๖ | |
| | | ๒ | - | |
| | | ๒ | - | |
| | | ๒ | - | |
| | | ๓ | - | |
| | | ๒ | - | |
| | | ๓ | <u>โทษผิดวินัยเรือนจำ</u> ถูกลงโทษทางวินัย ครั้งละ | - |
| | | | | |

| ลำดับที่ | กรณี | ปี | เดือน | หมายเหตุ |
|----------|---|----|-------|--|
| ๔ | (ข) ลดกำหนดเวลาลง การศึกษาวิชาสามัญในเรือนจำ หัดพูดภาษาไทยพอใช้การได้ (สำหรับนักโทษเด็ดขาดที่ไม่รู้ ภาษาไทย) อ่านออกเขียนได้ (สำหรับนักโทษเด็ดขาดที่ไม่รู้หนังสือ) สำเร็จตามหลักสูตรการศึกษาวิชาสามัญระดับใดระดับหนึ่ง ภายในเรือนจำ | ๒ | ๖ | ได้หนังสือ รับรองหรือ ประกาศนียบัตร ในนามของ กระทรวงศึกษา ธิการ |
| ๕ | การศึกษาวิชาชีพในเรือนจำ สำเร็จหลักสูตรการศึกษาวิชาชีพ สาขาใดสาขาหนึ่งภายใน เรือนจำ มีความรู้ความชำนาญในการทำงานเกี่ยวกับวิชาชีพ อย่างหนึ่งอย่างใดโดยเฉพาะ | ๒ | ๖ | |

หมายเหตุ

๑. กรณีใดเมื่อได้ประกอบการพิจารณาเพิ่มหรือลดกำหนดเวลามาแล้ว ไม่ให้นำมาเป็นกรณีเพิ่มหรือลดอีก
๒. นอกจากกรณีตามข้อ ๓ แห่งบัญชีนี้ ถ้านักโทษเด็ดขาดคนใดเข้าเกณฑ์เพิ่มหรือลดหลายกรณี ก็ให้ถือเกณฑ์เพิ่มหรือลดที่มีกำหนดมากประการเดียว
๓. ถ้านักโทษเด็ดขาดผู้ใดต้องโทษหลายคดี ให้ถือคดีที่มีกำหนดโทษสูงเป็นหลักในการพิจารณาเลื่อนชั้นหรือลดชั้น เว้นแต่คดีที่มีกำหนดโทษสูงจะครบกำหนดพ้นโทษไปก่อนถึง กำหนดเวลาเลื่อนชั้นตามปกติ ก็ให้ถือจากคดีที่มีกำหนดโทษสูงถัดลงไป ซึ่งนักโทษเด็ดขาดผู้นั้น กำลังรับอยู่หรือจะต้องรับต่อไป
๔. กำหนดเวลาลดลงตามข้อ ข. ใช้เฉพาะเพื่อหักกับเวลาที่จะต้องเพิ่มตามข้อ ก. เท่านั้น จะนำไปหักกับกำหนดเวลาเลื่อนชั้นตามปกติไม่ได้
๕. การเพิ่มกำหนดเวลาตามข้อ (ก) ๒ ถ้ากำหนดโทษตามหมายศาลในขณะที่พิจารณา เลื่อนชั้นต่ำกว่ากำหนดเวลาที่จะต้องเพิ่ม ให้ถือว่าไม่ต้องมีการเพิ่มกำหนดเวลาตามข้อนี้



ระเบียบกรมราชทัณฑ์
ว่าด้วยการเลื่อนและลดชั้นนักโทษเด็ดขาด (ฉบับที่ ๒)
พ.ศ. ๒๕๕๑

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงระเบียบกรมราชทัณฑ์ ว่าด้วยการเลื่อนและลดชั้นนักโทษเด็ดขาด พ.ศ. ๒๕๓๖ ให้มีความเหมาะสม เพื่อป้องกันการก่อความรุนแรงของผู้ต้องขังให้สอดคล้องกับสภาพการณ์ปัจจุบัน อันจะเป็นประโยชน์ต่อการบริหารของกรมราชทัณฑ์โดยรวม

อาศัยอำนาจตามข้อ ๔๕ วรรคสอง แห่งกฎกระทรวงมหาดไทย ออกตามความในมาตรา ๕๘ แห่งพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พุทธศักราช ๒๔๗๙ อธิบดีกรมราชทัณฑ์จึงออกระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบกรมราชทัณฑ์ ว่าด้วยการเลื่อนและลดชั้นนักโทษเด็ดขาด (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันนี้เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกความในข้อ ๑๔ แห่งระเบียบกรมราชทัณฑ์ ว่าด้วยการเลื่อนและลดชั้นนักโทษเด็ดขาด พ.ศ. ๒๕๓๖ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๑๔ การลดชั้นนักโทษเด็ดขาด นอกจากจะดำเนินการได้ในกรณีที่กำหนดไว้ตามนัยข้อ ๑๐๘ และข้อ ๑๑๔ แห่งกฎกระทรวงแล้ว ให้ดำเนินการลดชั้นนักโทษเด็ดขาดที่กระทำความผิดดังต่อไปนี้ คือ

(๑) กรณีการหลบหนีไปจากการควบคุมและได้ตัวคืนมา ไม่ว่านักโทษเด็ดขาดคนนั้น ก่อนหลบหนีจะเป็นนักโทษเด็ดขาดชั้นใด ให้ลดชั้นเป็นชั้นเลวมากทุกราย

(๒) กรณีประพฤติผิดเงื่อนไขการคุมประพฤติ ไม่ว่านักโทษเด็ดขาดคนนั้นขณะได้รับการปล่อยตัวเพื่อคุมประพฤติ จะเป็นนักโทษเด็ดขาดชั้นใด เมื่อได้ตัวคืนมา ให้ลดชั้นเป็นชั้นเลวทุกราย

(๓) กรณีนักโทษเด็ดขาดซึ่งต้องโทษในความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษ ระหว่างต้องโทษได้กระทำความผิดในเรื่องดังกล่าวอีก ให้ลดชั้นไม่น้อยกว่า ๒ ชั้น เว้นแต่นักโทษเด็ดขาดคนนั้นเป็นนักโทษเด็ดขาดชั้นเลว

(๔) กรณีฆ่าผู้อื่น ก่อการทะเลาะวิวาท หรือทำร้ายร่างกายผู้อื่น ให้ลดชั้นนักโทษเด็ดขาด
ดังนี้

ก. ฆ่าผู้อื่น หรือก่อการทะเลาะวิวาท หรือทำร้ายร่างกายผู้อื่น จนเป็นเหตุให้ผู้อื่น
ถึงแก่ความตาย ให้ลดชั้นเป็นชั้นเลวมาก

ข. ก่อการทะเลาะวิวาท หรือทำร้ายร่างกายผู้อื่น จนเป็นเหตุให้ผู้อื่นได้รับอันตราย
สาหัส ให้ลดชั้น ๒ ชั้น เว้นแต่นักโทษเด็ดขาดคนนั้นเป็นนักโทษเด็ดขาดชั้นเลว ให้ลดเป็นชั้นเลวมาก

ค. ก่อการทะเลาะวิวาท หรือทำร้ายร่างกายผู้อื่น จนเป็นเหตุให้ผู้อื่นรับอันตราย
แก่กาย ให้ลดชั้น ๑ ชั้น”

ประกาศ ณ วันที่ ๑๘ มกราคม พ.ศ. ๒๕๕๑

(ลงชื่อ) วันชัย รุจนวงศ์
(นายวันชัย รุจนวงศ์)
อธิบดีกรมราชทัณฑ์



ระเบียบกรมราชทัณฑ์
ว่าด้วยการเลื่อนและลดชั้นนักโทษเด็ดขาด (ฉบับที่ ๓)
พ.ศ. ๒๕๕๕

โดยที่เป็นการสมควรให้มีการแก้ไขเพิ่มเติมระเบียบกรมราชทัณฑ์ ว่าด้วยการเลื่อนและลดชั้นนักโทษเด็ดขาด พ.ศ. ๒๕๓๖ และระเบียบกรมราชทัณฑ์ ว่าด้วยการเลื่อนและลดชั้นนักโทษเด็ดขาด (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ เพื่อให้มีการป้องกันและปราบปรามนักโทษเด็ดขาดที่กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษ มีความเหมาะสมและสอดคล้องกับสภาพการณ์ในปัจจุบัน อันจะเป็นประโยชน์ต่อการบริหารงานทางปกครองของกรมราชทัณฑ์โดยรวม

อาศัยอำนาจตามความในข้อ ๔๕ วรรคสอง และข้อ ๘๒ แห่งกฎกระทรวงมหาดไทย ออกตามความใน มาตรา ๕๘ แห่งพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พุทธศักราช ๒๔๗๙ อธิบดีกรมราชทัณฑ์จึงออกระเบียบ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบกรมราชทัณฑ์ ว่าด้วยการเลื่อนและลดชั้นนักโทษเด็ดขาด (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๕”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกความในข้อ ๑๔ แห่งระเบียบกรมราชทัณฑ์ ว่าด้วยการเลื่อนและลดชั้นนักโทษเด็ดขาด พ.ศ. ๒๕๓๖ แก้ไขเพิ่มเติมโดยระเบียบกรมราชทัณฑ์ ว่าด้วยการเลื่อนและลดชั้นนักโทษเด็ดขาด (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๑๔ การลดชั้นนักโทษเด็ดขาด นอกจากจะดำเนินการได้ในกรณีที่กำหนดไว้ตามนัยข้อ ๑๐๘ และข้อ ๑๑๔ แห่งกฎกระทรวงแล้ว ให้ดำเนินการลดชั้นนักโทษเด็ดขาดที่กระทำความผิดดังต่อไปนี้ คือ

(๑) กรณีการหลบหนีไปจากการควบคุม และได้ตัวคืนมา ไม่ว่านักโทษเด็ดขาดคนนั้น ก่อนหลบหนีจะเป็นนักโทษเด็ดขาดชั้นใด ให้ลดชั้นเป็นชั้นเลวมากทุกราย

(๒) กรณีประพฤติผิดเงื่อนไขการคุมประพฤติ ไม่ว่านักโทษเด็ดขาดคนนั้นขณะได้รับการปล่อยตัวเพื่อคุมประพฤติจะเป็นนักโทษเด็ดขาดชั้นใด เมื่อได้ตัวคืนมา ให้ลดชั้นเป็นชั้นเลวทุกราย

(๓) กรณีฆ่าผู้อื่น ก่อการทะเลาะวิวาท หรือทำร้ายร่างกายผู้อื่น ให้ลดชั้นนักโทษเด็ดขาด
ดังนี้

ก. ฆ่าผู้อื่น หรือก่อการทะเลาะวิวาท หรือทำร้ายร่างกายผู้อื่น จนเป็นเหตุให้ผู้อื่น
ถึงแก่ความตาย ให้ลดชั้นเป็นชั้นเลวมาก

ข. ก่อการทะเลาะวิวาท หรือทำร้ายร่างกายผู้อื่น จนเป็นเหตุให้ผู้อื่นได้รับอันตราย
สาหัส ให้ลดชั้นสองชั้น เว้นแต่นักโทษเด็ดขาดคนนั้นเป็นนักโทษเด็ดขาดชั้นเลว ให้ลดชั้นเป็นชั้นเลวมาก

ค. ก่อการทะเลาะวิวาท หรือทำร้ายร่างกายผู้อื่น จนเป็นเหตุให้ผู้อื่นได้รับอันตราย
แก่กาย ให้ลดชั้นหนึ่งชั้น

(๔) กรณีมีหรือคำสั่งของต้องห้ามประเภทยาเสพติดให้โทษ เครื่องคอมพิวเตอร์ โทรศัพท์
เครื่องมือสื่อสารอื่น รวมทั้งอุปกรณ์สำหรับสิ่งของดังกล่าว ซึ่งได้กระทำความผิดหรือร่วมกันกระทำความผิด ทั้งในฐานะ
เป็นตัวการหรือเป็นผู้สนับสนุน ให้ลดชั้นจากชั้นเดิมเป็นชั้นเลวมากทุกราย”

ประกาศ ณ วันที่ ๑๒ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๕

(ลงชื่อ) พันตำรวจเอก สุชาติ วงศ์อนันต์ชัย
(สุชาติ วงศ์อนันต์ชัย)
อธิบดีกรมราชทัณฑ์



ระเบียบกรมราชทัณฑ์
ว่าด้วยเครื่องแต่งกายสำหรับผู้ต้องขัง
พ.ศ. ๒๕๓๘

โดยที่กรมราชทัณฑ์ได้พิจารณาเห็นสมควรแก้ไขปรับปรุงระเบียบกรมราชทัณฑ์ (ฉบับที่ ๒) ลงวันที่ ๓๑ พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๕๓๐ เรื่อง เครื่องแต่งกายสำหรับผู้ต้องขัง ซึ่งได้มีการประกาศกำหนดใช้มาเป็นเวลานานแล้ว รูปแบบเครื่องแต่งกายของผู้ต้องขังบางประเภทแลดูไม่เหมาะสม บางประเภทยังมีได้มีการกำหนดขึ้นโดยเฉพาะ ดังนั้น เพื่อให้การแต่งกายของผู้ต้องขัง แต่ละประเภทเป็นไปอย่างมีระเบียบเรียบร้อย เหมาะสมกับกาลสมัย

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในข้อ ๖๙ แห่งกฎกระทรวงมหาดไทย ออกตามความในพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พุทธศักราช ๒๕๓๙ จึงกำหนดรูปแบบเครื่องแต่งกายของผู้ต้องขังขึ้นใหม่ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบกรมราชทัณฑ์ ว่าด้วยเครื่องแต่งกายสำหรับผู้ต้องขัง พ.ศ. ๒๕๓๘”

ข้อ ๒ ให้ใช้ระเบียบนี้ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกระเบียบกรมราชทัณฑ์ (ฉบับที่ ๒) ลงวันที่ ๓๑ พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๕๓๐ เรื่อง เครื่องแต่งกายสำหรับผู้ต้องขัง และบรรดาระเบียบ ข้อบังคับ หรือคำสั่งอื่นใดในส่วนที่ได้กำหนดไว้แล้วในระเบียบนี้ หรือ ซึ่งขัดหรือแย้งกับระเบียบนี้ ให้ใช้ระเบียบนี้แทน

ข้อ ๔ นักโทษเด็ดขาดชายเว้นแต่ผู้ได้รับการแต่งตั้งให้มีตำแหน่งหน้าที่ช่วยเหลือเจ้าพนักงานเรือนจำ ให้ใช้เครื่องแต่งกายตามกำหนด ดังนี้

- ก. เสื้อคอกลมแขนสั้นแคศอก
ข. กางเกงขาสั้นเนื้อเข้าพองาม

ข้อ ๕ นักโทษเด็ดขาดหญิงให้ใช้เครื่องแต่งกายตามแบบกำหนดดังนี้

- ก. เสื้อคอกลมผ่าหน้าเล็กน้อย แขนสั้นแคศอก
ข. ผ้าถุง

ข้อ ๖ นักโทษเด็ดขาดที่อยู่ในชั้นดีขึ้นไป ให้ใช้เครื่องแต่งกายเสื้อสีฟ้า กางเกงหรือผ้าถุงสีกรมท่า สำหรับผู้ที่อยู่ชั้นกลางลงมา ให้ใช้เครื่องแต่งกายเสื้อสีน้ำตาลอ่อน กางเกงหรือผ้าถุงสีน้ำตาลเข้ม

ข้อ ๗ นักโทษเด็ดขาดชาย ผู้ได้รับการแต่งตั้งให้มีตำแหน่งหน้าที่ช่วยเหลือเจ้าพนักงานเรือนจำ ให้ใช้เครื่องแต่งกายตามแบบกำหนดดังนี้

ก. เสื้อเชิ้ตสีเทาแขนสั้นแค้คอ

ข. กางเกงขาสั้นสีกรมท่า

ค. เข็มขัดหนังสีดำ หัวเข็มขัดทำด้วยโลหะสีทองเป็นรูปสี่เหลี่ยมผืนผ้าทางตั้งมุมมน มีเข็มสำหรับ

สอดรู ๑ เข็ม

ง. รองเท้าผ้าใบและถุงเท้าสีดำ

ข้อ ๘ นักโทษเด็ดขาดหญิง ผู้ได้รับการแต่งตั้งให้มีตำแหน่งหน้าที่ช่วยเหลือเจ้าพนักงานเรือนจำ ให้ใช้เครื่องแต่งกายตามแบบกำหนดดังนี้

ก. เสื้อเชิ้ตสีเทาแขนสั้นแค้คอ

ข. ผ้าถุงสีกรมท่า

ข้อ ๙ คนต้องขังอื่นและคนฝาก ให้ใช้เครื่องแต่งกายส่วนตัวของผู้ต้องขังนั้น ๆ หากไม่มีและจำเป็นให้จ่ายเฉพาะเสื้อ กางเกง หรือผ้าถุง ที่กำหนดไว้สำหรับนักโทษเด็ดขาดชั้นกลาง ตามความจำเป็นของผู้ต้องขังชายหรือผู้ต้องขังหญิงนั้น

ข้อ ๑๐ ผู้ต้องขังในทัณฑสถานวัยหนุ่ม ให้ใช้เครื่องแต่งกายตามแบบที่กำหนดดังนี้

ก. เสื้อคอปกโพลีเอสเตอร์แขนสั้นเนื้อคอเล็กน้อยสีขาว

ข. กางเกงขาสั้นแบบนักเรียน เอวติดตะขอมียางยึดด้านข้างทั้งสอง สีกรมท่า

ข้อ ๑๑ ผู้ต้องขังป่วยที่พักรักษาตัวอยู่ในโรงพยาบาลหรือสถานพยาบาล ให้ใช้เครื่องแต่งกาย ตามแบบที่กำหนดดังนี้

ก. เสื้อคอกลม ผ่าอกตลอดตัว ใช้ผ้าผูกเสื้อแทนติดกระดุม สีขาว

ข. กางเกงเอวปล่อย ขายาวปรกเข้าเล็กน้อย หรือผ้าถุงสีขาว

ข้อ ๑๒ ผู้ต้องขังที่ออกไปทำงานภายนอกเรือนจำ ให้ใช้เครื่องแต่งกายเช่นเดียวกับผู้ต้องขังปกติ

ข้อ ๑๓ เครื่องแต่งกายผู้ต้องขังประเภทใด มีรูปแบบอย่างไร ให้เป็นไปตามแบบที่กำหนดท้ายระเบียบนี้

ข้อ ๑๔ ในกรณีมีเหตุพิเศษ อธิบดีจะอนุญาตให้ผู้ต้องขังใช้เครื่องแต่งกายหรือเครื่องประกอบอย่างอื่น นอกจากที่กำหนดไว้ในระเบียบนี้ก็ได้

ข้อ ๑๕ ให้อธิบดีกรมราชทัณฑ์เป็นผู้รักษาการตามระเบียบนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๒๔ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๓๘

(ลงชื่อ) พันโท กมล ประจวบเหมาะ

(กมล ประจวบเหมาะ)

อธิบดีกรมราชทัณฑ์



ระเบียบกรมราชทัณฑ์
ว่าด้วยการรับ จ่ายและเก็บรักษาเงินกองทุน
อาจารย์พระมหาบัว ญาณสัมปันโน วัดป่าบ้านตาด อุตรธานี
พ.ศ. ๒๕๓๙

เพื่อให้การรับ จ่ายและเก็บรักษาเงินที่ท่านอาจารย์พระมหาบัว ญาณสัมปันโน เจ้าอาวาส วัดป่าบ้านตาด อำเภอเมือง จังหวัดอุตรธานี ได้บริจาคเงินจำนวน ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท (หนึ่งล้านบาทถ้วน) ให้แก่ทัณฑสถานหญิงกลาง สำหรับจัดตั้งเป็นกองทุนนำฝากธนาคาร นำดอกผลที่ได้จัดหาซื้อยาที่ขาดแคลนให้แก่ผู้ต้องขังที่เจ็บป่วยเป็นไปตามวัตถุประสงค์ และอนุวัติให้เป็นไปตามความในมาตรา ๒๔ วรรคสอง ของพระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๐๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๓๔ และระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการรับเงินหรือทรัพย์สินที่มีผู้บริจาคให้ทางราชการ พ.ศ. ๒๕๒๖ อธิบดีกรมราชทัณฑ์จึงกำหนดระเบียบปฏิบัติขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบกรมราชทัณฑ์ ว่าด้วยการรับ จ่ายและเก็บรักษาเงินกองทุนอาจารย์พระมหาบัวญาณสัมปันโน วัดป่าบ้านตาด อุตรธานี พ.ศ. ๒๕๓๙”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันนี้เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในระเบียบนี้

“กองทุน” หมายความว่า เงินกองทุนอาจารย์พระมหาบัว ญาณสัมปันโนวัดป่าบ้านตาด อุตรธานี

“เงินกองทุน” หมายความว่า เงินที่อาจารย์พระมหาบัว ญาณสัมปันโนได้บริจาคให้แก่ทัณฑสถานหญิงกลาง เพื่อจัดตั้งเป็นกองทุน และดอกผลที่เกิดจากเงินบริจาคดังกล่าวและให้รวมถึงเงินหรือทรัพย์สินอื่นที่มีผู้บริจาคสมทบเข้ากองทุนนี้ด้วย

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการบริหารเงินกองทุน

“ประธานกรรมการ” หมายความว่า ประธานกรรมการบริหารเงินกองทุน

“เลขานุการ” หมายความว่า เลขานุการคณะกรรมการบริหารเงินกองทุนมีหน้าที่รวบรวมข้อมูลต่างๆ นำเสนอคณะกรรมการพิจารณา รวมทั้งการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับกองทุนด้วย

“เหรียญกษาปณ์” หมายความว่า เหรียญกษาปณ์ของคณะกรรมการบริหารเงินกองทุนมีหน้าที่เกี่ยวกับการควบคุมดูแล การรับจ่าย การเก็บรักษาเงินและเอกสารหลักฐานต่างๆ ตลอดจนการทำบัญชีเกี่ยวกับการนี้ทั้งสิ้น

“เจ้าหน้าที่” หมายความว่า เจ้าหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติงานเกี่ยวกับเงินกองทุน และให้หมายความรวมถึงประธานคณะกรรมการ กรรมการ เลขานุการ และเหรียญกษาปณ์ด้วย

ข้อ ๔ ให้มีคณะกรรมการบริหารเงินกองทุน ประกอบด้วย ผู้อำนวยการทัณฑสถานหญิงกลาง เป็นประธาน และข้าราชการทัณฑสถานหญิงกลางตั้งแต่ระดับ ๖ ขึ้นไป ไม่น้อยกว่า ๕ คน ร่วมเป็นกรรมการ เหนรัญญิก และเลขานุการ การแต่งตั้งคณะกรรมการบริหารเงินกองทุน ให้ออกเป็นคำสั่งของทัณฑสถานหญิงกลาง และประกาศให้ทราบทั่วกัน

ข้อ ๕ คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ดังนี้

- (๑) บริหารกิจการกองทุนอาจารย์พระมหาบัว ญาณสัมปันโน วัดป่าบ้านตาดอุดรธานี ให้สำเร็จ เรียบร้อยตามวัตถุประสงค์
- (๒) พิจารณาให้การสงเคราะห์แก่ผู้ต้องขังป่วย ด้วยการจัดซื้อยาที่ขาดแคลนให้ตามที่แพทย์สั่ง
- (๓) พิจารณาจัดสรรเงินกองทุนสำหรับจัดหาซื้อยาให้แก่สถานพยาบาลตามความจำเป็น
- (๔) ควบคุมการเงินของกองทุนให้เป็นไปตามระเบียบนี้

ข้อ ๖ การรับบริจาคหรือเงินอื่นใดเพื่อนำเข้าสมทบกับเงินกองทุน ให้เจ้าหน้าที่ออกไปเสิร์ฟรับเงินให้ไว้ เป็นหลักฐานด้วยทุกครั้ง ใบเสิร์ฟรับเงินให้ใช้ตามแบบที่กระทรวงการคลังกำหนดโดยอนุโลม

ข้อ ๗ เงินกองทุนให้นำฝากไว้กับธนาคาร สถาบันการเงิน หรือสหกรณ์ออมทรัพย์ข้าราชการ กรมราชทัณฑ์ ตามที่คณะกรรมการเห็นสมควร

เงินที่มีผู้บริจาคสมทบเงินทุนนั้น ให้เหนรัญญิกนำฝากธนาคาร สถาบันการเงินหรือสหกรณ์ออมทรัพย์ ข้าราชการ กรมราชทัณฑ์ แล้วแต่กรณีภายในวันเดียวกัน แต่หากเวลาทำการปกติของธนาคาร สถาบันการเงิน หรือ สหกรณ์ออมทรัพย์ข้าราชการ กรมราชทัณฑ์ ในวันนั้นสิ้นสุดลงแล้ว ก็ให้เหนรัญญิกนำเงินบริจาคดังกล่าวนั้น ไปฝากเก็บ รักษาไว้กับคณะกรรมการเก็บรักษาเงินของทัณฑสถานหญิงกลาง แล้วจึงนำไปฝากในวันรุ่งขึ้นที่ธนาคาร สถาบันการเงิน หรือสหกรณ์ออมทรัพย์ข้าราชการ กรมราชทัณฑ์ เมื่อเปิดทำการทันที

ดอกผลที่เกิดจากต้นเงินดังกล่าว สำหรับสำรองนำมาใช้จ่ายในการสงเคราะห์ให้แก่ผู้ต้องขังนั้นให้นำฝาก ธนาคารหรือสถาบันการเงินที่สามารถเบิกถอนได้ในทันที ตามจำนวนที่คณะกรรมการให้ความเห็นชอบ

ข้อ ๘ การใช้จ่ายเงินกองทุน ให้ใช้จ่ายเฉพาะในส่วนที่เป็นดอกผลตามวัตถุประสงค์ของผู้บริจาค และ เฉพาะการซื้อหรือจัดหาที่ขาดแคลน ที่คณะกรรมการได้พิจารณาให้ความเห็นชอบแล้ว

ข้อ ๙ การเบิกถอนเงินเพื่อใช้จ่ายในกิจการจากบัญชีเงินฝากธนาคาร สถาบันการเงินหรือสหกรณ์ออมทรัพย์ ข้าราชการ กรมราชทัณฑ์ จะต้องมียามมือชื่อประธานกรรมการ หรือรองประธานกรรมการ และเหนรัญญิกลงนามร่วมกัน ๒ คน

ข้อ ๑๐ การบัญชีของกองทุน ให้จัดทำตามระบบบัญชีสากล และให้จัดทำรายการรับ-จ่ายประจำเดือน รายงานต่อคณะกรรมการเพื่อทราบเดือนละครั้ง

ข้อ ๑๑ วิธีปฏิบัติอื่นใดซึ่งมิได้กำหนดไว้ในระเบียบนี้ให้ถือปฏิบัติตามระเบียบของทางราชการ

ข้อ ๑๒ ให้ผู้อำนวยการพัฒนาสถานหญิงกลาง เป็นผู้รักษาการตามระเบียบนี้

ข้อ ๑๓ ในกรณีมีปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติตามระเบียบนี้ ให้อธิบดีกรมราชทัณฑ์เป็นผู้วินิจฉัยชี้ขาด

ประกาศ ณ วันที่ ๓๐ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๓๙

(ลงชื่อ) พันโท กมล ประจวบเหมาะ
(กมล ประจวบเหมาะ)
อธิบดีกรมราชทัณฑ์



ระเบียบกรมราชทัณฑ์
ว่าด้วย การใช้อาวุธปืน และเครื่องกระสุนปืน
พ.ศ. ๒๕๔๓

เพื่อให้การดำเนินการเกี่ยวกับการใช้อาวุธปืนและเครื่องกระสุนปืน ของข้าราชการ และหน่วยงานของกรมราชทัณฑ์ เป็นไปตามกฎกระทรวง ฉบับที่ ๑๔ (พ.ศ. ๒๕๓๘) ออกตามความในพระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. ๒๔๙๐ ข้อ ๘ (๔) กรมราชทัณฑ์โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการตามกฎกระทรวง ฉบับที่ ๑๔ (พ.ศ. ๒๕๓๘) ออกตามความในพระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียม อาวุธปืน พ.ศ. ๒๔๙๐ อธิบดีกรมราชทัณฑ์จึงวางระเบียบไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบกรมราชทัณฑ์ ว่าด้วยการใช้อาวุธปืน และเครื่องกระสุนปืน พ.ศ. ๒๕๔๓”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันนี้เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกระเบียบกรมราชทัณฑ์ ว่าด้วยการใช้อาวุธปืนในภายในเรือนจำ พ.ศ. ๒๕๓๑

ข้อ ๔ บรรดา ระเบียบ ข้อบังคับ หรือคำสั่งอื่นซึ่งขัดหรือแย้งกับระเบียบนี้ ให้ใช้ระเบียบนี้แทน

ข้อ ๕ ในระเบียบนี้

“อาวุธปืน” หมายความว่ารวมถึง อาวุธปืนและเครื่องกระสุนปืน ที่ได้รับอนุญาตจากคณะกรรมการตามกฎกระทรวง ฉบับที่ ๑๔ (พ.ศ. ๒๕๓๘) ออกตามความในพระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียม พ.ศ. ๒๔๙๐ ซึ่งกระทรวงมหาดไทยได้ทำเครื่องหมาย และบัญชีแล้ว

“การใช้อาวุธปืน” หมายความว่ารวมถึง การเบิกจ่าย การเรียกส่งคืน การเก็บ การบำรุงรักษา และการพกพาอาวุธปืน

“ผู้ส่งจ่าย” หมายความว่ารวมถึง ผู้บัญชาการเรือนจำ ผู้อำนวยการทัณฑสถาน และหัวหน้าหน่วยงานสถานที่อื่นใดของกรมราชทัณฑ์ที่ใช้ควบคุมผู้ต้องขัง

“นายทะเบียน” หมายความว่ารวมถึง ข้าราชการกรมราชทัณฑ์ซึ่งได้รับแต่งตั้งจากกรมราชทัณฑ์ ทำหน้าที่นายทะเบียน ผู้ดูแลการเบิกจ่าย ผากเก็บ และจัดทำบัญชีประจำการอาวุธปืน

“เรือนจำ” หมายความว่ารวมถึง ทัณฑสถาน สถานกักขัง สถานกักกัน และสถานที่อื่นใด ของกรมราชทัณฑ์ ที่ใช้ควบคุมผู้ต้องขัง ผู้ต้องกักขัง ผู้ต้องกักกัน

“ข้าราชการกรมราชทัณฑ์” หมายความว่ารวมถึง ข้าราชการในสังกัดส่วนกลางกรมราชทัณฑ์ เรือนจำ และทัณฑสถาน และให้หมายความรวมถึงข้าราชการอื่นที่ได้รับแต่งตั้งเป็นผู้คุมพิเศษด้วย

“อธิบดี” หมายความว่ารวมถึง อธิบดีกรมราชทัณฑ์

ข้อ ๖ อธิบดีกรมราชทัณฑ์เป็นผู้รักษาการตามระเบียบนี้

หมวด ๑

การเบิกจ่ายและการเรียกส่งคืน

ข้อ ๗ การเบิกจ่ายอาวุธปืนให้แก่ข้าราชการกรมราชทัณฑ์ ให้จ่ายได้เฉพาะกรณีที่จำเป็นต้องนำไปใช้ในการปฏิบัติหน้าที่ราชการ โดยให้ผู้ส่งจ่ายพิจารณาจ่ายให้เหมาะสมกับเหตุการณ์ และความจำเป็น และห้ามจ่ายประจำตัวเป็นประจำ เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากผู้ส่งจ่ายเป็นกรณีพิเศษ และเมื่อเสร็จสิ้นภารกิจแล้ว ต้องส่งคืนเก็บทันที

อาวุธปืน และเครื่องกระสุนปืน ตามข้อ ๔ (๑) – (๘) และ (๑๒) แห่งกฎกระทรวง ฉบับที่ ๑๔ (พ.ศ. ๒๕๓๘) ออกตามความในพระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. ๒๔๙๐ ห้ามจ่ายประจำตัวเป็นการประจำเป็นอันขาดเมื่อเสร็จสิ้นภารกิจและกลับมาถึงหน่วยงานแล้ว ต้องส่งคืนเก็บทันที

ข้อ ๘ การเบิกจ่ายและการฝากเก็บให้นายทะเบียนทำบัญชีจ่ายอาวุธปืนและฝากเก็บอาวุธปืน ตามแบบท้ายระเบียบนี้

หมวด ๒

การใช้อาวุธปืน

ข้อ ๙ ห้ามนำอาวุธปืนเข้าไปภายในเรือนจำโดยเด็ดขาด เจ้าพนักงานเรือนจำ หรือเจ้าพนักงานตามกฎหมายอื่นที่ถืออาวุธจะเข้าไปติดต่อภายในเรือนจำ ให้ฝากอาวุธปืน กระสุนปืน รวมทั้งกระสุนปืนที่นำออกจากอาวุธปืนแล้วไว้กับเจ้าพนักงานเรือนจำที่มีหน้าที่รับฝาก พร้อมทั้งให้ลงชื่อผู้ฝากและผู้รับฝากในสมุดไว้เป็นหลักฐาน แล้วให้เก็บรักษาไว้ในที่ปลอดภัยทุกครั้ง ทั้งนี้ เว้นแต่เจ้าพนักงานซึ่งปฏิบัติหน้าที่เวรรักษาการณ์ในเวลากลางคืน

ในกรณีฉุกเฉินที่จะต้องปฏิบัติตามมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พุทธศักราช ๒๔๗๙ ไม่อยู่ในบังคับแห่งระเบียบข้อนี้

ข้อ ๑๐ ให้จ่ายอาวุธปืนยาวพร้อมกระสุนปืนไม่เกิน ๕ นัด แก่เจ้าพนักงานซึ่งปฏิบัติหน้าที่เวรรักษาการณ์ในเวลากลางคืน สำหรับเวรผู้ใหญ่และพัศดีเวร ให้จ่ายปืนพกพร้อมด้วยกระสุนปืน ไม่เกิน ๑ ชุด

อาวุธปืนที่จะนำไปปฏิบัติหน้าที่ ให้ผู้ส่งจ่ายเป็นผู้พิจารณาตามความเหมาะสม แต่หากเห็นว่าสภาพการณ์แห่งเรือนจำไม่เหมาะสม หรือไม่มีความจำเป็นต้องใช้อาวุธปืนขณะปฏิบัติหน้าที่เวรรักษาการณ์ในเวลากลางคืน ก็ให้พิจารณาสั่งการในทางที่เป็นประโยชน์แก่การควบคุมผู้ต้องขัง

ข้อ ๑๑ ในระหว่างปฏิบัติหน้าที่ ให้ผู้ใช้อาวุธปืน ถืออาวุธปืนและกระสุนปืนติดตัวอยู่ตลอดเวลา และให้ระมัดระวังอย่างให้อาวุธปืนหรือกระสุนตกอยู่ในความครอบครองของผู้ต้องขัง หรือบุคคลอื่นใดเป็นอันขาด

หมวด ๓ การเก็บและบำรุงรักษา

ข้อ ๑๒ การเก็บอาวุธปืนให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กรมราชทัณฑ์กำหนดให้ถือปฏิบัติดังนี้

- (๑) ในส่วนกลาง ให้กองคลังเป็นนายทะเบียนผู้รับผิดชอบในการเก็บรักษาโดยจัดตู้พร้อม กุญแจ และทำบัญชีควบคุมการเบิกจ่ายอาวุธปืนตามแบบที่กำหนด
- (๒) ให้เรือนจำจัดสร้างที่สำหรับเก็บอาวุธปืนและเครื่องกระสุนปืนไว้เป็นสัดส่วนมีความแข็งแรง และอยู่ในที่ปลอดภัยยากแก่การที่ผู้ต้องขังจะเข้าถึง
- (๓) ให้เรือนจำแต่งตั้งข้าราชการตั้งแต่ระดับ ๗ ขึ้นไป เป็นนายทะเบียน และจะให้มิผู้ช่วยตามจำนวนที่เห็นสมควรเป็นผู้ช่วยนายทะเบียนร่วมรับผิดชอบในการเบิกจ่าย ผากเก็บ และดูแลรักษา อาวุธปืนทุกชนิดของ เรือนจำ

ข้อ ๑๓ การบำรุงรักษาอาวุธปืนให้เป็นไปตามวิธีปฏิบัติและข้อแนะนำในการบำรุงรักษา ตามที่กรมราชทัณฑ์ กำหนด

หมวด ๔ การพาอาวุธปืน

ข้อ ๑๔ ห้ามข้าราชการกรมราชทัณฑ์ ซึ่งแต่งเครื่องแบบกิติ หรือมิได้แต่งเครื่องแบบกิติ พาอาวุธปืนไปในเมือง หมู่บ้าน หรือทางสาธารณะโดยเปิดเผย หรือโดยไม่มีเหตุอันสมควรหรือพาไปในชุมชนที่ได้จัดให้มีขึ้นเพื่อมัสการ การรื่นเริง การมหรสพ หรือการอื่นใด เว้นแต่ในกรณี ดังต่อไปนี้

- (๑) ผู้ที่ได้รับมอบหมายให้ติดตามจับกุมผู้ต้องขังที่หลบหนีการควบคุมของเรือนจำ
- (๒) ผู้ที่ปฏิบัติหน้าที่ควบคุมผู้ต้องขังหรือเวรรักษาการณ์
- (๓) ผู้ซึ่งทำหน้าที่ควบคุมเงินหรือพัสดุของหลวงที่มีค่า
- (๔) ผู้ซึ่งทำหน้าที่นำอาวุธปืนของทางราชการหรือของกลางส่งยังที่ต่างๆ
- (๕) ในกรณีพิเศษอื่นๆ ที่ได้รับอนุญาตจากอธิบดี

เมื่อเสร็จภารกิจแล้ว ให้ผู้มีอาวุธปืนเหล่านั้น กลับหน่วยงานตนโดยเร็ว ห้ามพาอาวุธปืนแวะเวียนไปในที่อื่นได้อีก

ข้อ ๑๕ ข้าราชการกรมราชทัณฑ์ที่มีความจำเป็นต้องพาอาวุธปืนติดตัวไป เพื่อปฏิบัติหน้าที่ราชการจะต้องได้รับอนุญาตจากอธิบดีหรือผู้ที่อธิบดีมอบหมาย การอนุญาตดังกล่าวต้องทำเป็นหนังสือตามแบบทำยกฎกระทรวงฯ โดยมอบให้กับผู้รับอนุญาตนำติดตัวไป การอนุญาตให้อยู่ในดุลยพินิจของอธิบดีหรือผู้ที่อธิบดีมอบหมาย โดยพิจารณากำหนดระยะเวลาแต่ละครั้งตามความเหมาะสม ทั้งนี้ การอนุญาตครั้งหนึ่งต้องไม่เกิน ๖ เดือน

ข้อ ๑๖ ห้ามข้าราชการกรมราชทัณฑ์พาอาวุธปืนเข้าไปในเขตพระราชฐานโดยเด็ดขาด

ข้อ ๑๗ การพาอาวุธปืนเพื่อปฏิบัติราชการตามระเบียบนี้ ให้ข้าราชการกรมราชทัณฑ์ถือปฏิบัติ ดังนี้

(๑) กรณีแต่งเครื่องแบบ ให้พาได้โดยใช้ซองปืนสีน้ำตาล หรือสีดำ ร้อยติดเข็มขัดให้เรียบร้อย

(๒) กรณีที่มีได้แต่งเครื่องแบบ ให้พาไปโดยมิติดชิดไม่อาจสังเกตเห็นได้ง่ายและห้ามพาอาวุธปืนโดยเปิดเผยให้เป็นที่หวาดกลัวแก่ประชาชนเป็นอันขาด ทั้งนี้ ให้นำบัตรประจำตัวข้าราชการติดตัวไว้ให้พร้อมที่จะรับการตรวจได้ทุกเมื่อ

(๓) กรณีพาอาวุธปืนชนิดปืนยาวไปปฏิบัติราชการ ต้องแต่งเครื่องแบบโดยพาไปให้เหมาะสมอย่าพาไปในลักษณะที่ทำให้ประชาชนเกิดความรู้สึกหวาดกลัว

ข้อ ๑๘ ให้ข้าราชการกรมราชทัณฑ์ที่พาอาวุธปืนถือปฏิบัติตามระเบียบนี้โดยเคร่งครัดหากฝ่าฝืนยอมเป็นความผิดทางวินัยหรืออาจถูกดำเนินคดีตามกฎหมายได้

ประกาศ ณ วันที่ ๑๗ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๔๓

(ลงชื่อ) ศิวะ แสงมณี

(นายศิวะ แสงมณี)

อธิบดีกรมราชทัณฑ์

แบบหนังสืออนุญาต
พกพาอาวุธปืน และเครื่องกระสุนปืน ออกไปนอกบริเวณที่ตั้งของหน่วยงาน

(ด้านหน้า)

ขนาด ๘ x ๑๐.๕ ซม.

หนังสืออนุญาตพกพาอาวุธปืน และเครื่องกระสุนปืน ออกไปนอกบริเวณ
ที่ตั้งของหน่วยงานราชการ

ที่ / (ชื่อหน่วยราชการ).....

อนุญาตให้ยศ/นาม.....บัตรประจำตัวเลขที่.....

ตำแหน่ง.....สังกัด.....

นำอาวุธปืน ชนิด.....ขนาด.....เลขหมาย.....

เครื่องหมาย.....จำนวน.....กระบอก

กระสุนปืน ชนิด.....ขนาด.....จำนวน.....นัด

พาติดตัวไปเพื่อปฏิบัติราชการ.....

ณ ที่.....

ตั้งแต่วันที่.....ถึงวันที่.....

ออกให้ ณ วันที่.....

.....

(.....) (.....)

ลายมือชื่อผู้ถือหนังสืออนุญาต

ตำแหน่งผู้อนุญาต

หมายเหตุ ต้องมีเครื่องหมายตราครุฑประทับกลางแบบ

(ด้านหลัง)

ขนาด ๘ x ๑๐.๕ ซม.

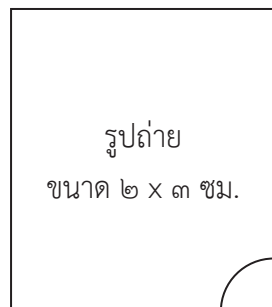
ข้อพึงปฏิบัติสำหรับผู้ถือหนังสืออนุญาต

๑. ต้องนำหนังสืออนุญาตนี้ติดตัวไปด้วยทุกครั้ง เมื่อนำอาวุธปืน และเครื่องกระสุนปืน ออกไปนอกบริเวณที่ต้องของหน่วยราชการในกรณีที่มีใช้เหตุฉุกเฉิน

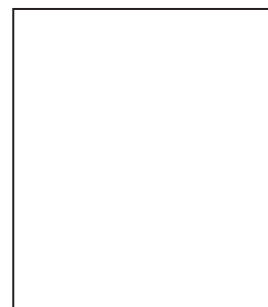
๒. ในกรณีที่หนังสืออนุญาตนี้หมดอายุ สูญหาย หรือถูกทำลาย หรือชำรุดในสาระสำคัญ หรือมีการเปลี่ยนชื่อตัว ชื่อสกุล หรือเปลี่ยนตำแหน่งหน้าที่การงานใหม่ ให้ผู้ถือหนังสืออนุญาต นำหลักฐานที่เกี่ยวข้องไปขอเปลี่ยนหนังสืออนุญาตใหม่ ภายในกำหนด ๑๕ วัน นับแต่วันที่กรณีดังกล่าวเกิดขึ้น

ติดรูปถ่าย ถ่ายพิมพ์

หัวแม่มือขวาหรือซ้าย



ติดรูปถ่าย



ถ่ายพิมพ์

หัวแม่มือขวาหรือซ้าย

หมายเหตุ มีตราประจำหน่วยราชการประทับมุมรูป

บัญชีจ่ายอากรเงิน

หน่วยงาน.....(๑).....

| ลำดับที่ | รายการ | หน่วยนับ | จำนวน | ชื่อผู้ยืม | ลงลายมือชื่อผู้ยืม | ผู้ส่งจ่าย | นายทะเบียน | วัน เดือน ปี ที่รับมอบ | วัน เดือน ปี ที่ส่งคืน | ลงลายมือชื่อผู้ส่ง | นายทะเบียน | หมายเหตุ |
|----------|--------|----------|-------|------------|--------------------|------------|------------|---------------------------|---------------------------|--------------------|------------|----------|
| (๒) | (๓) | (๔) | (๕) | (๖) | (๗) | (๘) | (๙) | (๑๐) | (๑๑) | (๑๒) | (๑๓) | (๑๔) |
| | | | | | | | | | | | | |
| | | | | | | | | | | | | |
| | | | | | | | | | | | | |
| | | | | | | | | | | | | |
| | | | | | | | | | | | | |
| | | | | | | | | | | | | |
| | | | | | | | | | | | | |
| | | | | | | | | | | | | |
| | | | | | | | | | | | | |
| | | | | | | | | | | | | |
| | | | | | | | | | | | | |
| | | | | | | | | | | | | |
| | | | | | | | | | | | | |
| | | | | | | | | | | | | |
| | | | | | | | | | | | | |
| | | | | | | | | | | | | |

คำอธิบายการลงบัญชีฝากเก็บรักษาอาวุธปืน

- (๑) “หน่วยงาน” ให้ลงชื่อหน่วยงานที่ทำการฝากเก็บรักษาและจัดทำบัญชีฝากเก็บรักษาอาวุธปืน
- (๒) “ลำดับ” ให้ลงตัวเลขเป็นลำดับลงมา
- (๓) “รายการ” ให้ลงรายการของอาวุธปืนที่ทำการฝากเก็บรักษา ดังนี้
 - ชนิด
 - ขนาด
 - แบบหรือรุ่น
 - ความยาวลำกล้อง/นิ้ว
 - บรรจุกระสุน/นัด
 - สี
 - เลขหมายประจำปี
- (๔) “หน่วยนับ” ให้ลงหน่วยนับของอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืนและวัตถุระเบิดที่ฝากเก็บรักษา เช่น กระบอก ชูต เป็นต้น
- (๕) “จำนวน” ลงตัวเลขจำนวนอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืนและวัตถุระเบิดที่ทำการฝากเก็บรักษา
- (๖) “ชื่อผู้ฝากเก็บรักษา” ให้ลงชื่อผู้ฝากเก็บรักษาอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืนและวัตถุระเบิด ด้วยตัวบรรจง พร้อมยศหรือคำนำหน้านาม
- (๗) “ลงลายมือชื่อผู้ฝากเก็บรักษา” ให้ลงลายมือชื่อผู้ฝากเก็บรักษาตาม (๖)
- (๘) “ผู้ส่งจ่าย” ให้ลงชื่อผู้ส่งจ่ายตามหนังสือส่งจ่ายอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน และวัตถุระเบิดที่ผู้เบิกจ่ายนำมาแสดงต่อนายทะเบียน ด้วยตัวบรรจงพร้อมยศหรือคำนำหน้านาม
- (๙) “นายทะเบียน” ให้ลงลงลายมือชื่อนายทะเบียนซึ่งเป็นผู้ทำการรับฝากเก็บรักษาอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืนและวัตถุระเบิด
- (๑๐) “วัน เดือน ปี ที่ฝากเก็บรักษา” ให้ลงวันที่ เดือน ปี ที่ฝากเก็บรักษา อาวุธปืน เครื่องกระสุนและวัตถุระเบิด
- (๑๑) “วัน เดือน ปี ที่ส่งมอบคืน” ให้ลงวันที่ เดือน ปี ส่งมอบอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืนและวัตถุระเบิดคืนให้กับผู้นำฝากเก็บรักษา
- (๑๒) “ลงลายมือชื่อผู้รับมอบคืน” ให้ลงลายมือชื่อผู้รับมอบอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืนและวัตถุระเบิดกลับคืนจากผู้รับฝาก และวงเล็บชื่อ สกุลด้วยตัวบรรจง พร้อมระบุตำแหน่ง เช่น

- ลายมือชื่อ -

(นายขาว แดงคำ)

นายตรวจสรรพสามิต

(๑๓) “นายทะเบียน” ให้ลงลายมือชื่อนายทะเบียนที่ทำการส่งมอบคืน อาวุธปืน เครื่องกระสุนปืนและวัตถุระเบิด

(๑๔) “หมายเหตุ” ให้ลงข้อสังเกตตามที่เห็นว่าเป็นเรื่องจำเป็นที่ต้องการบันทึกไว้เป็นหลักฐาน เช่น เบิกจ่ายอาวุธปืนฯ ตามหนังสือ ที่/..... ลงวันที่ เดือน พ.ศ. หรือปืน (ระบุรายละเอียดตาม (๓) มีรอยชำรุดที่พานท้ายปืนในเวลาฝากเก็บรักษาเนื่องจากทำตกกระแทกกับพื้น ฯลฯ เป็นต้น

การปฏิบัติตามระเบียบกรมราชทัณฑ์ว่าด้วยการใช้อาวุธปืนฯ พ.ศ. ๒๕๔๓

ตามที่กรมราชทัณฑ์ได้ออกระเบียบกรมราชทัณฑ์ ว่าด้วยการใช้อาวุธปืน และเครื่องกระสุนปืน พ.ศ. ๒๕๔๓ มาใช้บังคับ โดยมีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ ๑๗ ตุลาคม ๒๕๔๓ นั้น ระเบียบฉบับนี้มีรายละเอียดแยกสาระสำคัญได้ดังนี้

การเบิกจ่ายและการเรียกส่งคืน

การเบิกอาวุธปืนให้แก่ข้าราชการกรมราชทัณฑ์จะจ่ายได้เฉพาะในกรณีที่จำเป็นต้องใช้ในการปฏิบัติราชการเท่านั้น โดยผู้สั่งจ่ายจะพิจารณาตามความเหมาะสม และห้ามจ่ายประจำตัวเป็นประจำ เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากผู้สั่งจ่ายเป็นกรณีพิเศษ และเมื่อมีการปฏิบัติหน้าที่เสร็จสิ้นแล้ว ต้องส่งคืนอาวุธปืนทันที

สำหรับอาวุธปืนและเครื่องกระสุนปืน ตามข้อ ๔ (๑) - (๘) และ (๑๒) แห่งกฎกระทรวง ฉบับที่ ๑๔ (พ.ศ. ๒๕๓๘) ออกตามความในพระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิดดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. ๒๔๙๐ คือ

๑. อาวุธปืนเล็กสั้น
๒. อาวุธปืนเล็กสั้นกึ่งอัตโนมัติ
๓. อาวุธปืนเล็กสั้นอัตโนมัติ
๔. อาวุธปืนเล็กยาว
๕. อาวุธปืนเล็กยาวกึ่งอัตโนมัติ
๖. อาวุธปืนเล็กยาวอัตโนมัติ
๗. อาวุธปืนกลมือ
๘. อาวุธปืนกลเบา

๙. เครื่องกระสุนปืนสำหรับใช้กับอาวุธปืน ซึ่งระบุไว้ตามข้อ ๑-๘ ห้ามจ่ายประจำตัวเป็นการประจำเป็นอันขาด โดยเมื่อใช้ปฏิบัติหน้าที่เสร็จแล้วต้องส่งคืนทันที (ข้อ ๗)

ทั้งนี้ ให้นายทะเบียนเป็นผู้ทำการบัญชีการเบิกจ่าย และการฝากเก็บทุกครั้ง ตามแบบทำระเบียบนี้ (ข้อ ๘)

การใช้อาวุธปืน

เจ้าพนักงานเรือนจำหรือเจ้าพนักงานตามกฎหมายอื่นที่ถืออาวุธ จะเข้าติดต่อกายในเรือนจำจะต้องฝากอาวุธปืน กระสุนปืน รวมทั้งกระสุนปืนที่นำออกจากอาวุธปืนแล้วไว้กับเจ้าพนักงานเรือนจำที่มีหน้าที่รับฝาก โอนการลงชื่อผู้ฝากและผู้รับฝากไว้ในสมุดเป็นหลักฐานแล้วเก็บในที่ปลอดภัย ห้ามนำอาวุธปืนเข้าภายในเรือนจำโดยเด็ดขาด เว้นแต่เป็นเจ้าพนักงานเวรรักษาการณ์ในเวลากลางคืน

สำหรับในกรณีเกิดเหตุการณ์ฉุกเฉิน ซึ่งจะต้องปฏิบัติตามมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พุทธศักราช ๒๔๗๙ ไม่อยู่ภายใต้บังคับแห่งระเบียบนี้ (ข้อ ๙)

เจ้าพนักงานซึ่งปฏิบัติหน้าที่เวรรักษาการณ์ในเวลากลางคืน จ่ายอาวุธปืนยาวพร้อมกระสุนปืนไม่เกิน ๕ นัด สำหรับเวรผู้ใหญ่และพัศดีเวร ให้จ่ายปืนพกพร้อมกระสุนปืนไม่เกิน ๑ ชุด

อาวุธปืนที่จะจ่ายให้แก่เจ้าพนักงานผู้ปฏิบัติหน้าที่นั้น ผู้สั่งจ่ายจะเป็นผู้พิจารณาตามความเหมาะสมแก่สถานการณ์ และหากผู้สั่งจ่ายเห็นว่าไม่มีความจำเป็นที่จะต้องใช้อาวุธปืนในขณะที่ปฏิบัติหน้าที่เวรรักษาการณ์กลางคืนก็สามารถพิจารณาสั่งการเป็นอย่างอื่นที่เห็นว่าจะเป็นประโยชน์แก่การควบคุมผู้ต้องขังได้ (ข้อ ๑๐)

ขณะปฏิบัติหน้าที่ ผู้ใช้อาวุธปืน จะต้องถืออาวุธปืนและกระสุนปืนติดตัวตลอดเวลาโดยต้องระมัดระวัง อย่งให้อาวุธปืนหรือกระสุนปืนตกไปอยู่ในความครอบครองของผู้ต้องขังหรือบุคคลอื่นๆ เด็ดขาด (ข้อ ๑๑)

การเก็บและบำรุงรักษา

การเก็บอาวุธปืน

ส่วนกลาง ให้กองคลังทำหน้าที่เป็นนายทะเบียน โดยแต่งตั้งจากหัวหน้าฝ่ายพัสดุ หรือบุคคลอื่นที่มีความเหมาะสม

เรือนจำ ให้แต่งตั้งจากข้าราชการในเรือนจำนั้น ตั้งแต่ระดับ ๗ ขึ้นไป โดยให้มีผู้ช่วยนายทะเบียนได้ตาม จำนวนที่เหมาะสม

สถานที่จัดเก็บ ให้เรือนจำสร้างที่สำหรับเก็บอาวุธปืนฯ ไว้เป็นสัดส่วน มีความมั่นคงแข็งแรง ปลอดภัย ยากแก่การที่ผู้ต้องขังเข้าถึง (ข้อ ๑๒)

การพาอาวุธปืน

ห้ามข้าราชการกรมราชทัณฑ์พาอาวุธปืนไปตามที่สาธารณะโดยเปิดเผย หรือไม่เหตุอันควร หรือพาไปใน พื้นที่ซึ่งมีการชุมนุมกันเพื่อการรื่นเริง หรือการอื่นใด เว้นแต่จะเข้ากรณีดังนี้

๑. ผู้ที่ได้รับมอบหมายให้ติดตามจับกุมผู้ต้องขังที่หลบหนีการควบคุมของเรือนจำ
๒. ผู้ที่ปฏิบัติหน้าที่ควบคุมผู้ต้องขังหรือเวรรักษาการณ์
๓. ผู้ซึ่งทำหน้าที่ควบคุมเงินหรือพัสดุของหลวงที่มีค่า
๔. ผู้ซึ่งทำหน้าที่นำอาวุธของทางราชการหรือของกลางส่งยังที่ต่างๆ
๕. ในกรณีพิเศษอื่นๆ ที่ได้รับอนุญาตจากอธิบดี

เมื่อปฏิบัติหน้าที่เรียบร้อยแล้ว ต้องกลับหน่วยงานของตนโดยเร็ว ห้ามพาอาวุธปืนแวะเวียนไปที่อื่น (ข้อ ๑๔)

การพาอาวุธปืนเพื่อไปปฏิบัติหน้าที่ราชการตามระเบียบนี้ให้ข้าราชการราชทัณฑ์ปฏิบัติดังนี้

(๑) กรณีแต่งเครื่องแบบ ให้พาได้โดยใช้ซองปืนสีน้ำตาล หรือสีดำ ร้อยติดเข็มขัดให้เรียบร้อย

(๒) กรณีที่ไม่ได้แต่งเครื่องแบบ ให้พาไปโดยมิดชิดไม่สามารถสังเกตเห็นได้ง่าย และห้ามพาอาวุธปืนโดยเปิดเผยให้เป็นที่หวาดกลัวแก่ประชาชน และให้นำบัตรประจำตัวข้าราชการติดตัวไว้เพื่อพร้อมจะรับการตรวจทุกเมื่อ

(๓) กรณีพาอาวุธปืนชนิดปืนยาวไปปฏิบัติราชการ ต้องแต่งเครื่องแบบโดยพาไปให้เหมาะสม ห้ามทำให้ประชาชนหวาดกลัว (ข้อ ๑๗)

ทั้งนี้ ห้ามพาอาวุธปืนเข้าไปในเขตพระราชฐานโดยเด็ดขาด (ข้อ ๑๖)

ข้าราชการกรมราชทัณฑ์ที่พาอาวุธปืนไปปฏิบัติหน้าที่ราชการต้องถือปฏิบัติตามระเบียบนี้โดยเคร่งครัด หากฝ่าฝืนจะเป็นความผิดทางวินัยหรืออาจถูกดำเนินคดีตามกฎหมายได้ (ข้อ ๑๘)

การอนุญาตให้พกพาอาวุธปืน

ข้าราชการกรมราชทัณฑ์ที่มีความจำเป็นต้องพาอาวุธปืนติดตัว เพื่อไปปฏิบัติหน้าที่ราชการตามที่กล่าวข้างต้น จะต้องรับอนุญาตจากอธิบดีหรือผู้ที่อธิบดีมอบหมาย เป็นหนังสือตามแบบทำยกฎกระทรวงฯ ก่อน และผู้รับอนุญาตจะต้องนำหนังสือฯ นั้นติดตัวไปด้วย โดยอธิบดีหรือผู้ที่อธิบดีมอบหมายจะพิจารณากำหนดระยะเวลาในการอนุญาตตามความเหมาะสม แต่ต้องไม่เกิน ๖ เดือน ต่อการอนุญาตแต่ละครั้ง (ข้อ ๑๕)

ขณะนี้ยังไม่ได้มอบหมายการอนุญาตพาอาวุธปืนให้กับผู้ใด ในขั้นนี้ หากอธิบดีเห็นควรมอบอำนาจการอนุญาตพาอาวุธตามระเบียบดังกล่าวจะต้องทำเป็นคำสั่งมอบอำนาจโดยจะมอบอำนาจให้กับผู้มีตำแหน่งใด ให้ที่ประชุมพิจารณา



ระเบียบกรมราชทัณฑ์
ว่าด้วยการปฏิบัติราชการเพื่อประชาชนเกี่ยวกับการขอลากิจ
การขอย้ายกลับภูมิลำเนาให้ผู้ต้องขัง และการบริการรับส่งจดหมายของ
ผู้ต้องขัง พ.ศ. ๒๕๔๖

ตามระเบียบกรมราชทัณฑ์ ว่าด้วยการปฏิบัติราชการเพื่อประชาชนเกี่ยวกับการขอลากิจและการขอย้ายกลับภูมิลำเนาให้ผู้ต้องขัง พ.ศ. ๒๕๔๕ ลงวันที่ ๑๙ กันยายน ๒๕๔๕ กำหนดขั้นตอน และระยะเวลาปฏิบัติราชการเกี่ยวกับการขอลากิจ และการขอย้ายกลับภูมิลำเนาให้ผู้ต้องขังเพื่อให้เป็นไปตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการปฏิบัติราชการเพื่อประชาชนของหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. ๒๕๓๒ นั้น

เนื่องจากคณะรัฐมนตรีมีมติเห็นชอบ เมื่อวันที่ ๑๙ พฤษภาคม ๒๕๔๖ ตามที่สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (ก.พ.ร.) เสนอให้ทุกส่วนราชการให้บริการประชาชนด้วยความสะดวกรวดเร็ว และให้ลดเวลาการบริการลง ร้อยละ ๓๐ ถึง ๕๐ จากระยะเวลาที่เคยให้บริการอยู่เดิมโดยให้เริ่มจากเรื่อง que ประกาศกำหนดเวลาไว้ตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการปฏิบัติราชการเพื่อประชาชนของหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. ๒๕๓๒ เป็นลำดับแรก แล้วขยายไปสู่งานบริการประชาชนด้านอื่น ๆ ดังนั้น อาศัยอำนาจตามความในข้อ ๙ แห่งระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการปฏิบัติราชการเพื่อประชาชนของหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. ๒๕๓๒ อธิบดีกรมราชทัณฑ์จึงกำหนดระเบียบสำหรับปฏิบัติราชการเพื่อประชาชน ในเรื่องเกี่ยวกับการขอลากิจ การขอย้ายกลับภูมิลำเนาให้ผู้ต้องขัง และการบริการรับส่งจดหมายของผู้ต้องขัง ไว้ดังนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบกรมราชทัณฑ์ ว่าด้วยการปฏิบัติราชการเพื่อประชาชนเกี่ยวกับการขอลากิจ การขอย้ายกลับภูมิลำเนาให้ผู้ต้องขัง และการบริการรับส่งจดหมายของผู้ต้องขัง พ.ศ. ๒๕๔๖”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันนี้เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกระเบียบกรมราชทัณฑ์ ว่าด้วยการปฏิบัติราชการเพื่อประชาชนเกี่ยวกับการขอลากิจ และการขอย้ายกลับภูมิลำเนาให้ผู้ต้องขัง พ.ศ. ๒๕๔๕ ลงวันที่ ๑๙ กันยายน ๒๕๔๕ และบรรดาระเบียบ คำสั่ง หรือหนังสือสั่งการที่ขัดหรือแย้งกับระเบียบฉบับนี้ โดยให้ใช้ระเบียบฉบับนี้แทน

ข้อ ๔ การพิจารณาคำร้องขออนุญาตลาออกของผู้ต้องขัง มีขั้นตอนและระยะเวลาในการดำเนินการ ดังนี้

ขั้นตอนที่ ๑ ญาติหรือผู้ต้องขังนำหลักฐาน และเอกสารดังต่อไปนี้ยื่นต่อเรือนจำ/ทัณฑสถาน

๑. หนังสือคำร้องขอลาจิก
๒. หลักฐานแสดงกิจกรรมที่ต้องไปทำ (ถ้ามี)
๓. สำเนาบัตรประจำตัวประชาชน และสำเนาทะเบียนบ้านของผู้ต้องขังที่ขอลาจิก
๔. กรณีญาติเป็นผู้ยื่นคำร้องขอ นอกจากต้องมีเอกสารตามข้อ ๑ - ๓ แล้วให้ส่งสำเนาบัตรประจำตัว

ประชาชน สำเนาทะเบียนบ้าน และเอกสารหลักฐานที่พอเชื่อถือได้ว่าเป็นญาติกับผู้ต้องขังประกอบด้วย

ขั้นตอนที่ ๒ เรือนจำ/ทัณฑสถานรับคำร้องขอลาจิก และพิจารณาแล้ว รวบรวมเอกสารส่งกรมราชทัณฑ์ ๒ วันทำการ

ขั้นตอนที่ ๓ กรมราชทัณฑ์ตรวจสอบเรื่องราว พิจารณานุมัติหรือไม่อนุมัติ และแจ้งให้เรือนจำ/ทัณฑสถานทราบ เพื่อแจ้งผลให้ผู้ขอลาจิกทราบ ๒ วันทำการ

ข้อ ๕ การพิจารณาคำร้องขอย้ายผู้ต้องขังกลับภูมิลำเนา มีขั้นตอนและระยะเวลาในการดำเนินการ ดังนี้
ขั้นตอนที่ ๑ เมื่อเรือนจำ/ทัณฑสถานได้รับคำร้องขอย้ายกลับภูมิลำเนาจากญาติหรือผู้ต้องขัง หรือจากกรมราชทัณฑ์ ให้แจ้งญาติหรือผู้ต้องขังส่งเอกสารหลักฐานต่อไปนี้ เพื่อประกอบการพิจารณา

๑. สำเนาทะเบียนบ้านที่มีชื่อผู้ต้องขัง

๒. กรณีญาติเป็นผู้ยื่นคำร้องขอ ญาติต้องมีภูมิลำเนาในท้องที่เดียวกันกับผู้ต้องขัง ทั้งนี้ ให้ยื่นสำเนาทะเบียนบ้านและสำเนาบัตรประจำตัวประชาชนของญาติผู้ยื่นคำร้องขอประกอบด้วย

๓. กรณีผู้ยื่นคำร้องขอเป็นสามี/ภรรยา ให้แนบสำเนาทะเบียนสมรสหรือหลักฐานอื่นซึ่งแสดงความเป็นสามี-ภรรยา ประกอบด้วย

ขั้นตอนที่ ๒ เรือนจำ/ทัณฑสถาน รับคำร้องพร้อมเอกสารหลักฐานในขั้นตอนที่ ๑ แล้วให้ดำเนินการ ดังนี้

ตรวจสอบเอกสารหลักฐานและคุณสมบัติของผู้ต้องขังที่จะขอย้ายตามหลักเกณฑ์ที่กรมราชทัณฑ์ กำหนด แล้วส่งคำร้องพร้อมเอกสารหลักฐาน และความเห็นไปยังกรมราชทัณฑ์ หรือเรือนจำ/ทัณฑสถานที่มีอำนาจการอนุญาต ๕ วันทำการ

ขั้นตอนที่ ๓ เมื่อได้รับเอกสารหลักฐานในขั้นตอนที่ ๒ แล้ว กรมราชทัณฑ์หรือเรือนจำ/ทัณฑสถานที่ได้รับมอบอำนาจการอนุญาต

๑. ตรวจสอบคำร้องขอพร้อมเอกสารหลักฐานและคุณสมบัติของผู้ต้องขังว่า อยู่ในหลักเกณฑ์ที่จะย้ายได้หรือไม่ ๕ วันทำการ

๒. พิจารณาคำร้องขอและแจ้งผลให้ผู้ยื่นคำร้องขอทราบ ๔ วันทำการ

ข้อ ๖ เมื่อมีการยื่นคำขอให้ดำเนินการตาม ข้อ ๔ และข้อ ๕ แล้ว ปรากฏข้อเท็จจริงว่า มีเหตุจำเป็นที่ไม่อาจดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในกำหนดระยะเวลาที่ดี หรือต้องมีการบันทึกสอบสวน หรือต้องตรวจสอบข้อเท็จจริงเพิ่มเติม ก็ดี ให้แจ้งเหตุผลเป็นลายลักษณ์อักษรให้ผู้ยื่นคำขอทราบ และขยายเวลาเพื่อดำเนินการในขั้นตอนดังกล่าวออกไปอีก ๑๐ วันทำการ

ข้อ ๗ การพิจารณาเรื่อง การบริการรับส่งจดหมายของผู้ต้องขัง มีขั้นตอนและระยะเวลาในการดำเนินการ
ดังนี้

ขั้นตอนที่ ๑ เรือนจำ/ทัณฑสถานได้รับจดหมายที่ส่งถึงผู้ต้องขัง หรือที่ผู้ต้องขังส่งถึงบุคคลอื่น หรือ
หน่วยงานภายนอก

ขั้นตอนที่ ๒

๑. ตรวจสอบพิจารณา ๑ วันทำการ

๒. นำส่งเพื่อไปยังบุคคลอื่น หรือหน่วยงานภายนอก หรือนำจ่ายให้กับผู้ต้องขัง ๑ วันทำการ
กรณีจดหมายภาษาต่างประเทศ ให้ขยายระยะเวลาดำเนินการออกไปอีก ๓ วันทำการ

ข้อ ๘ ให้อธิบดีกรมราชทัณฑ์เป็นผู้รักษาการตามระเบียบนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๙ กันยายน พ.ศ. ๒๕๔๖

(ลงชื่อ) ขวัญชัย วศวงศ์

(นายขวัญชัย วศวงศ์)

อธิบดีกรมราชทัณฑ์



ระเบียบกรมราชทัณฑ์
ว่าด้วยการปฏิบัติราชการเพื่อประชาชนเกี่ยวกับการลดขั้นตอน
และระยะเวลาในการปฏิบัติราชการ พ.ศ. ๒๕๔๗

ด้วยคณะรัฐมนตรีมีมติ เมื่อวันที่ ๑๙ พฤษภาคม ๒๕๔๖ เห็นชอบตามที่สำนักงานคณะกรรมการพัฒนา
ระบบราชการ (ก.พ.ร.) เสนอให้ทุกส่วนราชการให้บริการประชาชนด้วยความสะดวกรวดเร็ว และให้ลดเวลาการบริการลง
ร้อยละ ๓๐ ถึง ๕๐ จากระยะเวลาที่เคยให้บริการอยู่เดิมโดยให้เริ่มจากเรื่องที่ประกาศกำหนดเวลาไว้ตามระเบียบสำนัก
นายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการปฏิบัติราชการเพื่อประชาชนของหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. ๒๕๓๒ เป็นลำดับแรก แล้วขยายไปสู่
งานบริการประชาชนด้านอื่น ๆ เพื่อให้เป็นไปตามมติคณะรัฐมนตรี กรมราชทัณฑ์จึงกำหนดลดขั้นตอนและระยะเวลา
ในการปฏิบัติราชการ ๔ กระบวนงาน ได้แก่ การพิจารณาการขอพระราชทานอภัยโทษผู้ต้องขังเป็นรายบุคคล การพิจารณา
อนุญาตจ่ายผู้ต้องขังออกทำงานภายนอก การพิจารณาอนุญาตให้นักศึกษาเข้าเก็บข้อมูลการศึกษาวิจัยในเรือนจำ
และการพิจารณาเรื่องหน่วยงานภายนอกขอทราบข้อมูลผู้ต้องขังชาวต่างประเทศ ดังนั้น อาศัยอำนาจตามความในข้อ ๙
แห่งระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการปฏิบัติราชการเพื่อประชาชนของหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. ๒๕๓๒ อธิบดี
กรมราชทัณฑ์จึงกำหนดระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบกรมราชทัณฑ์ ว่าด้วยการปฏิบัติราชการเพื่อประชาชนเกี่ยวกับการ
ลดขั้นตอน และระยะเวลาในการปฏิบัติราชการ พ.ศ. ๒๕๔๗”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันนี้เป็นต้นไป

ข้อ ๓ การพิจารณาการขอพระราชทานอภัยโทษเป็นรายบุคคล กรณีมีเอกสารประกอบครบถ้วน มีขั้นตอน
และระยะเวลาในการดำเนินการดังนี้

ขั้นตอนที่ ๑ เมื่อเรือนจำ/ทัณฑสถานได้รับฎีกาทูลเกล้าฯ ขอพระราชทานอภัยโทษของนักโทษ
เด็ดขาด หรือผู้มีประโยชน์เกี่ยวข้องแล้วประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อรวบรวมเอกสารดังต่อไปนี้ให้ครบถ้วน

๑. สำเนาคำพิพากษาของศาลทุกชั้นศาล
๒. สำเนาทะเบียนจำคุกเมื่อคดีถึงที่สุด และหมายลดโทษ
๓. ทะเบียนประวัติอาชญากร
๔. สำเนาทะเบียนรายตัว (ร.ท.๑๐๑)
๕. บันทึกความเห็นแพทย์ หรือจิตแพทย์
๖. คำสั่งถอดยศ กรณีนักโทษเด็ดขาดเคยเป็นข้าราชการทหารหรือตำรวจ

เรียนจำ/ทัณฑสถานดำเนินการสอบสวนนักโทษเด็ดขาดผู้ขอรับพระราชทานภัยโทษพร้อมรวบรวมเอกสารในข้อ ๑ - ๖ จัดส่งกรมราชทัณฑ์ ๑๕ วันทำการ

ขั้นตอนที่ ๒ สำนักงานเลขาธิการกรม (ฝ่ายสารบรรณ) กรมราชทัณฑ์รับฎีกาทูลเกล้าฯ ขอพระราชทานภัยโทษ และเอกสารในขั้นตอนที่ ๑ จากเรือนจำ/ทัณฑสถาน แล้วส่งให้สำนักทัณฑปฏิบัติ (ส่วนภัยโทษ) มอบหมาย เจ้าหน้าที่ดำเนินการตรวจสอบ ๓ วันทำการ

ขั้นตอนที่ ๓ เจ้าหน้าที่ส่วนภัยโทษพิจารณาดำเนินการ

๑. ตรวจสอบความถูกต้องครบถ้วนของเอกสาร

๒. สรุปล่อกฎาทูลเกล้าฯ ขอพระราชทานภัยโทษ และคำพิพากษาของศาล

๓. ศึกษาวิเคราะห์ข้อเท็จจริง ประกอบข้อกฎหมายและทำความเข้าใจผู้บังคับบัญชา ๑๐ วัน

ทำการ

ขั้นตอนที่ ๔ หัวหน้าฝ่ายภัยโทษตรวจสอบส่งพิมพ์หนังสือถึงปลัดกระทรวงและเลขาธิการคณะรัฐมนตรี นำเสนอผู้อำนวยการส่วนภัยโทษ และผู้อำนวยการสำนักทัณฑปฏิบัติพิจารณาตามขั้นตอน ๙ วันทำการ

ขั้นตอนที่ ๕ ผู้อำนวยการสำนักทัณฑปฏิบัติพิจารณาแล้ว นำเสนอกรมราชทัณฑ์พิจารณาให้ความเห็นชอบ ๑ วันทำการ

ขั้นตอนที่ ๖ กรมราชทัณฑ์พิจารณาเพื่อเสนอปลัดกระทรวงและรัฐมนตรีพิจารณาตามอำนาจหน้าที่ต่อไป ๓ วันทำการ

ข้อ ๔ การพิจารณาอนุญาตจ่ายผู้ต้องกักขังออกทำงานภายนอกสถานกักขัง มีขั้นตอนและระยะเวลาในการดำเนินการ ดังนี้

ขั้นตอนที่ ๑ คณะกรรมการคัดเลือกผู้ต้องกักขังประจำสถานกักขัง ทำการคัดเลือกผู้ต้องกักขังออกทำงานภายนอกสถานกักขัง เสนอผู้อำนวยการสถานกักขังพิจารณาให้ความเห็นชอบ และรวบรวมเอกสารส่งกรมราชทัณฑ์ ๑ วันทำการ

ขั้นตอนที่ ๒ สำนักงานเลขาธิการกรม (ฝ่ายสารบรรณ) กรมราชทัณฑ์รับเรื่องส่งให้สำนักทัณฑปฏิบัติพิจารณาดำเนินการ ๑ วันทำการ

ขั้นตอนที่ ๓ สำนักทัณฑปฏิบัติตรวจสอบเอกสารหลักฐาน และคุณสมบัติของผู้ต้องกักขังตามหลักเกณฑ์ ที่กรมราชทัณฑ์กำหนดแล้วเสนอกรมราชทัณฑ์พิจารณาอนุมัติ/ไม่อนุมัติ ๑ วันทำการ

ขั้นตอนที่ ๔ กรมราชทัณฑ์แจ้งผลการพิจารณาให้สถานกักขังทราบ ๑ วันทำการ

ข้อ ๕ การพิจารณาอนุญาตให้นักศึกษาเข้าเก็บข้อมูลการศึกษาวิจัยในเรือนจำมีขั้นตอนและระยะเวลาในการดำเนินการ ดังนี้

ขั้นตอนที่ ๑ สถานศึกษา/นักศึกษา มีหนังสือถึงกรมราชทัณฑ์เพื่อขออนุญาตเข้าเก็บข้อมูลการศึกษาวิจัยในเรือนจำ

ขั้นตอนที่ ๒ กรมราชทัณฑ์รับเรื่องขออนุญาตจากขั้นตอนที่ ๑ และมอบหมายให้สำนักทัณฑวิทยาเป็นผู้พิจารณาดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ ๑ วันทำการ

ขั้นตอนที่ ๓ สำนักทัณฑวิทยาพิจารณาตรวจสอบโครงร่างการศึกษาวิจัย และแจ้งผลการตรวจสอบอนุมัติ หรือไม่อนุมัติ ดังนี้

๑. กรณีเก็บข้อมูลการศึกษาในเรือนจำ/ทัณฑสถาน ระดับ ๙ จะแจ้งผลการตรวจสอบให้สถานศึกษา/นักศึกษา และเรือนจำ/ทัณฑสถานทราบ

๒. กรณีเก็บข้อมูลการศึกษาในเรือนจำ/ทัณฑสถาน ระดับ ๘ จะแจ้งผลการตรวจสอบโครงการการศึกษาวิจัย และผลการพิจารณาอนุมัติ หรือไม่อนุมัติ ไปยังสถานศึกษา/นักศึกษา และเรือนจำ/ทัณฑสถาน ๑ วันทำการ

ข้อ ๖ การพิจารณาเรื่อง หน่วยงานภายนอกขอทราบข้อมูลผู้ต้องขังชาวต่างประเทศมีขั้นตอนและระยะเวลาในการดำเนินการ ดังนี้

ขั้นตอนที่ ๑ กรมราชทัณฑ์ได้รับหนังสือจากหน่วยงานภายนอกเพื่อขอทราบข้อมูลผู้ต้องขังชาวต่างประเทศ แล้วส่งให้สำนักทัณฑวิทยา โดยส่วนราชทัณฑ์ต่างประเทศดำเนินการตรวจสอบ ดังนี้

๑. กรณีตรวจสอบแล้วเห็นว่าไม่สมควรส่งข้อมูลให้ จะมีหนังสือตอบปฏิเสธให้หน่วยงานที่ขอข้อมูลทราบ

๒. กรณีตรวจสอบแล้วเห็นสมควรส่งข้อมูลให้ ก็จะแจ้งให้เรือนจำ/ทัณฑสถาน ที่ควบคุมผู้ต้องขังนั้นทำการตรวจสอบและจัดส่งข้อมูลมากรมราชทัณฑ์ ๓ วันทำการ

ขั้นตอนที่ ๒ เรือนจำ/ทัณฑสถานดำเนินการตรวจสอบข้อมูลผู้ต้องขัง พร้อมทั้งรวบรวมเอกสารหลักฐานส่งให้กรมราชทัณฑ์ ๑๐ วันทำการ

ขั้นตอนที่ ๓ เมื่อกรมราชทัณฑ์ได้รับแจ้งผลการตรวจสอบข้อมูลผู้ต้องขังจากเรือนจำ/ทัณฑสถานแล้ว พิจารณาดำเนินการจัดส่งข้อมูลให้หน่วยงานที่ขอข้อมูลทราบ ๒ วันทำการ

ข้อ ๗ ให้อธิบดีกรมราชทัณฑ์เป็นผู้รักษาการตามระเบียบนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๑๓ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๔๗

(ลงชื่อ) นัทธิ จิตสว่าง

(นาย นัทธิ จิตสว่าง)

อธิบดีกรมราชทัณฑ์



ระเบียบกรมราชทัณฑ์
ว่าด้วยเงินบำรุงทัณฑสถานโรงพยาบาลราชทัณฑ์ กรมราชทัณฑ์
พ.ศ. ๒๕๔๘

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงแก้ไขระเบียบกรมราชทัณฑ์ ว่าด้วยเงินบำรุงโรงพยาบาลกรมราชทัณฑ์ พ.ศ. ๒๕๔๐ เพื่อให้สอดคล้องกับนโยบายเสริมสร้างระบบบริการและคุ้มครองสุขภาพของประชาชนให้มีสุขภาพดีถ้วนหน้า และเพื่อให้สอดคล้องกับการปรับโครงสร้างส่วนราชการใหม่ ตามกฎกระทรวงแบ่งส่วนราชการ กรมราชทัณฑ์ กระทรวงยุติธรรม พ.ศ. ๒๕๔๕

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๔ วรรคห้า แห่งพระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๐๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๓๔ กรมราชทัณฑ์ โดยได้อนุมัติจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง และผู้อำนวยการสำนักงานงบประมาณ จึงกำหนดระเบียบไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบกรมราชทัณฑ์ ว่าด้วยเงินบำรุงทัณฑสถานโรงพยาบาลราชทัณฑ์ กรมราชทัณฑ์ พ.ศ. ๒๕๔๘”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันนี้เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกระเบียบกรมราชทัณฑ์ ว่าด้วยเงินบำรุงโรงพยาบาลกลาง กรมราชทัณฑ์ พ.ศ. ๒๕๔๐ บรรดาระเบียบ ข้อบังคับ หรือคำสั่งอื่นใดในส่วนที่ได้กำหนดไว้แล้วในระเบียบนี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับระเบียบนี้ ให้ใช้ระเบียบนี้แทน

ข้อ ๔ ในระเบียบนี้

“โรงพยาบาล” หมายความว่า ทัณฑสถานโรงพยาบาลราชทัณฑ์ กรมราชทัณฑ์

“เงินบำรุงโรงพยาบาล” หมายความว่า เงินที่โรงพยาบาลได้รับไว้เป็นกรรมสิทธิ์จากการดำเนินงานในกิจการของโรงพยาบาล รวมถึงดอกผลที่เกิดจากเงินดังกล่าว

ข้อ ๕ การรับเงิน โรงพยาบาลจะต้องออกใบเสร็จรับเงินให้แก่ผู้ชำระเงินทุกครั้งที่มีการรับเงิน

ใบเสร็จรับเงินให้ใช้ใบเสร็จรับเงินตามระเบียบการเก็บรักษาเงิน และการนำเงินส่งคลังของส่วนราชการ

พ.ศ. ๒๕๒๐

ข้อ ๖ เงินบำรุงโรงพยาบาลที่ได้รับจะนำไปก่อหนี้ผูกพัน หรือจ่ายได้เฉพาะกรณีที่ยังจ่ายได้จากเงินงบประมาณรายจ่าย เพื่อกิจการในหน้าที่ของโรงพยาบาล

เงินบำรุงโรงพยาบาลที่ได้รับสำหรับดำเนินการสร้างหลักประกันสุขภาพให้นำไปใช้จ่าย เพื่อดำเนินการด้านการเสริมสร้างระบบบริการและคุ้มครองสุขภาพของประชาชนให้มีสุขภาพดีถ้วนหน้า

การจ่ายเงินบำรุงโรงพยาบาลในกรณีต่อไปนี้ ต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีกรมราชทัณฑ์กำหนด คือ

(๑) การจ่ายเงินบำรุงเพื่อการปฏิบัติราชการของหน่วยงานในสังกัดกรมราชทัณฑ์ที่ให้บริการด้านการรักษาพยาบาล

(๒) การจ่ายเงินบำรุงในลักษณะเงินค่าตอบแทน หรือเงินตอบแทนพิเศษแก่บุคคลที่ให้บริการ หรือสนับสนุนบริการในงานด้านๆ ดังนี้

(ก) ด้านการรักษาพยาบาล

(ข) ด้านการสาธารณสุขที่เป็นบริการอันเป็นสาธารณประโยชน์

(ค) ด้านการชั้นสูตรพลศึกษา

(ง) งานด้านอื่นที่กฎหมาย หรือกรมราชทัณฑ์ กำหนดให้เป็นหน้าที่ที่จะต้องปฏิบัติ

(๓) การจ่ายเงินบำรุงเพื่อเป็นค่าบริการทางการแพทย์ให้แก่โรงพยาบาล สถานีอนามัย หรือสถานพยาบาลที่เรียกชื่อเป็นอย่างอื่น ทั้งภาครัฐและเอกชน กรณีส่งต่อ อุบัติเหตุ เจ็บป่วยฉุกเฉิน หรือจำเป็นต้องได้รับการรักษาต่อเนื่อง ตามคำสั่งของแพทย์ผู้รักษา

(๔) การจ่ายเงินบำรุงเพื่อเป็นค่าจ้างลูกจ้างชั่วคราว หรือลูกจ้างรายคาบ

(๕) การจ่ายเงินบำรุงเพื่อเป็นค่าซ่อมแซมบ้านพักหรืออาคารที่พัก

(๖) การจ่ายเงินบำรุงเป็นค่าครุภัณฑ์ที่มีราคาไม่เกินหน่วยละสองหมื่นบาท และรายจ่ายค่าที่ดิน และสิ่งก่อสร้างที่มีราคาไม่เกินห้าหมื่นบาท

ข้อ ๗ รายจ่ายดังต่อไปนี้ห้ามจ่ายจากเงินบำรุงโรงพยาบาล

(๑) รายจ่ายเป็นเงินยืม ทั้งนี้ เว้นแต่การยืมเพื่อใช้ทดรองจ่ายในการปฏิบัติงานของโรงพยาบาลโดยตรง

(๒) รายจ่ายในลักษณะบำเหน็จบำนาญ

(๓) รายจ่ายในการเดินทางไปต่างประเทศ

(๔) รายจ่ายเพื่อซื้อยานพาหนะ

(๕) รายจ่ายค่าครุภัณฑ์ที่มีราคาเกินกว่าหน่วยละสองหมื่นบาท

(๖) รายจ่ายค่าที่ดิน และสิ่งก่อสร้างที่มีราคาเกินกว่าห้าหมื่นบาท

ในกรณีมีความจำเป็นต้องจ่ายรายจ่ายตาม (๔) (๕) และ (๖) ให้ขอทำความตกลงกับสำนักงบประมาณก่อน

ข้อ ๘ ให้อธิบดีกรมราชทัณฑ์ หรือผู้ที่ได้รับมอบหมายเป็นผู้มีอำนาจอนุมัติการจ่ายเงินบำรุงโรงพยาบาล

ข้อ ๙ ให้โรงพยาบาลเก็บรักษาเงินไว้เพื่อสำรองใช้จ่ายได้ ภายในวงเงินที่อธิบดีกรมราชทัณฑ์ หรือผู้ที่ได้รับมอบหมายกำหนด โดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลัง นอกนั้นให้นำฝากกระทรวงการคลัง

ข้อ ๑๐ การดำเนินการจัดซื้อหรือจัดจ้าง ให้ถือปฏิบัติตามระเบียบว่าด้วยการพัสดุ

ข้อ ๑๑ การบัญชี ให้ทำตามระบบบัญชีที่สอดคล้องกับหลักการและนโยบายบัญชีสำหรับหน่วยงานภาครัฐ ที่กระทรวงการคลังกำหนด และให้จัดทำทะเบียนคุมเงินบำรุงที่ได้รับสำหรับดำเนินการสร้างหลักประกันสุขภาพแยกต่างหาก จากเงินบำรุงประเภทอื่น

เมื่อปิดบัญชีประจำปีแล้ว ให้ส่งงบการเงินไปให้สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินตรวจสอบและรับรอง ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันสิ้นปีงบประมาณ และเมื่อสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินได้ตรวจสอบรับรองงบการเงินแล้ว ให้ส่งงบการเงินดังกล่าวให้กรมบัญชีกลางและสำนักงบประมาณภายในสามสิบวัน นับแต่วันที่สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน ได้รับรองงบการเงิน

ข้อ ๑๒ เมื่อสิ้นเดือนหนึ่งๆ ให้โรงพยาบาลจัดทำรายงานการรับจ่ายเงินบำรุงในระหว่างเดือนนั้นตามแบบท้ายระเบียบนี้ ส่งให้หน่วยตรวจสอบภายในกรมราชทัณฑ์ และสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน ภายในวันที่ ๑๕ ของเดือนถัดไป พร้อมทั้งรวบรวมใบสำคัญคู่จ่ายและเอกสารอื่นอันเป็นหลักฐานแห่งหนี้และจัดทำหน้างบบใบสำคัญคู่จ่าย ตามแบบท้ายระเบียบนี้ ให้เสร็จภายในวันสิ้นเดือนถัดไปเพื่อเก็บไว้ให้หน่วยตรวจสอบภายใน หรือสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินตรวจสอบแล้วแต่กรณี

ข้อ ๑๓ ให้โรงพยาบาลส่งสำเนาการรับ-จ่ายเงิน ตามข้อ ๑๒ ประจำเดือนมีนาคม และกันยายน ให้กรมบัญชีกลาง และสำนักงบประมาณทราบภายในวันสิ้นเดือนของเดือนถัดไป

ข้อ ๑๔ ในกรณีที่ปรากฏว่า โรงพยาบาลมีเงินบำรุงโรงพยาบาลเหลือเกินความจำเป็น กระทรวงการคลัง จะกำหนดให้โรงพยาบาลนำส่งเป็นรายได้แผ่นดินตามจำนวนที่เห็นสมควร

ข้อ ๑๕ วิธีปฏิบัติอื่นใดซึ่งมิได้กำหนดไว้ในระเบียบนี้ ให้ปฏิบัติตามระเบียบของทางราชการโดยอนุโลม

ข้อ ๑๖ ให้อธิบดีกรมราชทัณฑ์เป็นผู้รักษาการตามระเบียบนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๔ มกราคม พ.ศ. ๒๕๔๘

(ลงชื่อ) นันทิ จิตสว่าง

(นาย นันทิ จิตสว่าง)

อธิบดีกรมราชทัณฑ์



ระเบียบกรมราชทัณฑ์
ว่าด้วยเงินบำรุงทัณฑสถานโรงพยาบาลราชทัณฑ์ กรมราชทัณฑ์
(ฉบับที่ ๒)
พ.ศ. ๒๕๕๑

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมระเบียบกรมราชทัณฑ์ ว่าด้วยเงินบำรุงทัณฑสถานโรงพยาบาลราชทัณฑ์ กรมราชทัณฑ์ พ.ศ. ๒๕๔๘ ให้มีความเหมาะสมยิ่งขึ้น ทั้งนี้ เพื่อให้การดำเนินงานและการบริหารจัดการเงินบำรุงโรงพยาบาล มีความครอบคลุมถึงสถานพยาบาลประจำเรือนจำ ทัณฑสถาน และสถานกักขังทั่วประเทศ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๔ วรรคห้า แห่งพระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๐๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติม โดยพระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๓๔ กรมราชทัณฑ์โดยได้รับอนุมัติจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง และผู้อำนวยการสำนักงานงบประมาณ จึงกำหนดระเบียบไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบกรมราชทัณฑ์ ว่าด้วยเงินบำรุงทัณฑสถานโรงพยาบาลราชทัณฑ์ กรมราชทัณฑ์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกบทนิยามคำว่า “โรงพยาบาล” ในข้อ ๔ แห่งระเบียบกรมราชทัณฑ์ว่าด้วยเงินบำรุงทัณฑสถานโรงพยาบาลราชทัณฑ์ กรมราชทัณฑ์ พ.ศ. ๒๕๔๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“โรงพยาบาล” หมายความว่า ทัณฑสถานโรงพยาบาลราชทัณฑ์ สถานพยาบาลประจำเรือนจำ ทัณฑสถาน และสถานกักขัง ในสังกัดกรมราชทัณฑ์ที่ขึ้นทะเบียนเป็นหน่วยบริการเครือข่ายตามกฎหมายว่าด้วยหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ”

ข้อ ๔ ให้ยกเลิกความในข้อ ๖ แห่งระเบียบกรมราชทัณฑ์ว่าด้วยเงินบำรุงทัณฑสถานโรงพยาบาลราชทัณฑ์ กรมราชทัณฑ์ พ.ศ. ๒๕๔๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๖ เงินบำรุงโรงพยาบาลที่ได้รับจะนำไปก่อนหน้าผู้ผูกพัน หรือจ่ายได้เฉพาะกรณีที่ยังจ่ายได้จากเงินงบประมาณรายจ่าย เพื่อกิจการในหน้าที่ของโรงพยาบาล

เงินบำรุงโรงพยาบาลที่ได้รับสำหรับดำเนินการสร้างหลักประกันสุขภาพให้นำไปใช้จ่าย เพื่อดำเนินการด้านการเสริมสร้างระบบบริการและคุ้มครองสุขภาพของประชาชนให้มีสุขภาพดีถ้วนหน้า ยกเว้น เงินบำรุงโรงพยาบาลของสถานพยาบาลประจำเรือนจำ ทัณฑสถาน และสถานกักขังให้นำไปใช้จ่ายได้แต่เฉพาะ เพื่อดำเนินการด้านการเสริมสร้างระบบบริการและคุ้มครองสุขภาพของผู้ต้องขัง

การจ่ายเงินบำรุงโรงพยาบาลในกรณีต่อไปนี้ ต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีกรมราชทัณฑ์กำหนด คือ

(๑) การจ่ายเงินบำรุงเพื่อการปฏิบัติราชการของหน่วยงานในสังกัดกรมราชทัณฑ์ที่ให้บริการด้านการรักษาพยาบาล

(๒) การจ่ายเงินบำรุงในลักษณะเงินค่าตอบแทน หรือเงินค่าตอบแทนพิเศษแก่บุคคลที่ให้บริการหรือสนับสนุนบริการในงานด้านต่างๆ ดังนี้

(ก) ด้านการรักษาพยาบาล

(ข) ด้านการสาธารณสุขที่เป็นบริการอันเป็นสาธารณประโยชน์

(ค) ด้านการชั้นสูตรพลิกศพ

(ง) งานด้านอื่นที่กฎหมาย หรือกรมราชทัณฑ์ กำหนดให้เป็นหน้าที่ที่จะต้องปฏิบัติ

(๓) การจ่ายเงินบำรุงเพื่อเป็นค่าบริการทางการแพทย์ให้แก่โรงพยาบาล สถานีนอนามัยหรือสถานพยาบาลที่เรียกชื่อเป็นอย่างอื่น ทั้งภาครัฐและเอกชน กรณีส่งต่อ อุบัติเหตุ เจ็บป่วยฉุกเฉิน หรือจำเป็นต้องได้รับการรักษาต่อเนื่อง ตามคำสั่งของแพทย์ผู้รักษา

(๔) การจ่ายเงินบำรุงเพื่อเป็นค่าจ้างลูกจ้างชั่วคราว หรือลูกจ้างรายคาบ

(๕) การจ่ายเงินบำรุงเพื่อเป็นค่าซ่อมแซมบ้านพักหรืออาคารที่พัก

(๖) การจ่ายเงินบำรุงเป็นค่าครุภัณฑ์ที่มีราคาไม่เกินหน่วยละห้าแสนบาท และรายจ่ายค่าที่ดินและสิ่งก่อสร้างที่มีราคาไม่เกินห้าหมื่นบาท”

ข้อ ๕ ให้ยกเลิกความใน (๕) ของข้อ ๗ แห่งระเบียบกรมราชทัณฑ์ ว่าด้วยเงินบำรุงทัณฑสถานโรงพยาบาลราชทัณฑ์ กรมราชทัณฑ์ พ.ศ. ๒๕๔๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๕) รายจ่ายค่าครุภัณฑ์ที่มีราคาเกินกว่าหน่วยละห้าแสนบาท”

ประกาศ ณ วันที่ ๑ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๑

(ลงชื่อ) นันทิ จิตสว่าง

(นาย นันทิ จิตสว่าง)

อธิบดีกรมราชทัณฑ์



ระเบียบกรมราชทัณฑ์
ว่าด้วยเงินผลพลอยได้จากการฝึกวิชาชีพและการใช้แรงงานผู้ต้องขัง
พ.ศ. ๒๕๔๘

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๔ วรรคห้า แห่งพระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๐๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๓๔ กรมราชทัณฑ์โดยอนุมัติจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังและผู้บัญชาการสำนักงบประมาณ จึงวางระเบียบไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบกรมราชทัณฑ์ ว่าด้วยเงินผลพลอยได้จากการฝึกวิชาชีพและการใช้แรงงานผู้ต้องขัง พ.ศ. ๒๕๔๘”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ บรรดาข้อบังคับ ระเบียบ หรือคำสั่งอื่นใดในส่วนที่กำหนดไว้แล้วในระเบียบนี้หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับระเบียบนี้ให้ใช้ระเบียบนี้แทน

ข้อ ๔ ในระเบียบนี้

“เงินผลพลอยได้” หมายความว่า เงินหรือผลประโยชน์อื่นที่กรมราชทัณฑ์ได้รับไว้เป็นกรรมสิทธิ์จากการดำเนินงานฝึกวิชาชีพผู้ต้องขัง หรือจากการทำงานของผู้ต้องขัง หรือจากการจำหน่ายทรัพย์สินอันเกิดจากเงินผลพลอยได้ ซึ่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังได้อนุญาตให้เก็บไว้ใช้จ่ายเพื่อเป็นทุนในการฝึกวิชาชีพ การใช้แรงงาน และการจัดสวัสดิการให้แก่ผู้ต้องขัง และจ่ายเป็นเงินรางวัลให้แก่ผู้ต้องขังและเจ้าพนักงานเรือนจำโดยไม่ต้องนำส่งคลัง

“เรือนจำ” ให้ความหมายรวมถึง ทณฑสถาน สถานกักขังและสถานกักกัน และสถานที่ควบคุมอื่นใดในสังกัดกรมราชทัณฑ์

“ผู้ต้องขัง” หมายความว่า นักโทษเด็ดขาด คนต้องขัง และคนฝาก

“อธิบดี” หมายความว่า อธิบดีกรมราชทัณฑ์

ข้อ ๕ กรณีมีความจำเป็นต้องปฏิบัตินอกเหนือไปจากที่กำหนดไว้ในระเบียบนี้ให้ขอทำความตกลงกับกระทรวงการคลัง

ข้อ ๖ ให้อธิบดีเป็นผู้รักษาการตามระเบียบนี้ และให้มีอำนาจออกข้อบังคับ คำสั่งหรือหลักเกณฑ์เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามระเบียบนี้ ได้เท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับระเบียบนี้

หมวด ๑

เงินผลพลอยได้

ข้อ ๗ เงินผลพลอยได้ ให้ดำเนินการ ดังนี้

๗.๑ ร้อยละ ๙๐ ให้เรือนจำเก็บไว้เป็นเงินทุนหมุนเวียน เพื่อใช้จ่ายในการดำเนินกิจการฝึกวิชาชีพ และการใช้แรงงานผู้ต้องขัง และกิจการที่เป็นประโยชน์โดยตรงหรือต่อเนื่องกับการฝึกวิชาชีพและการใช้แรงงานผู้ต้องขัง และจ่ายเป็นเงินรางวัลให้แก่ผู้ต้องขังและเจ้าพนักงานเรือนจำ

๗.๒ ร้อยละ ๑๐ ให้เรือนจำนำส่งกรมราชทัณฑ์ เป็นเงินทุนพัฒนาพฤตินิสัยเพื่อใช้จ่ายในการจัดสวัสดิการผู้ต้องขัง การส่งเสริมสนับสนุนกิจกรรมที่เกี่ยวกับการฝึกวิชาชีพและการใช้แรงงานผู้ต้องขัง การนำเงินส่งกรมราชทัณฑ์ตามข้อ ๗.๒ ให้กระทำทุกสิ้นเดือนมีนาคมและกันยายน

ข้อ ๘ ให้นำเงินผลพลอยได้ฝากกระทรวงการคลัง สำนักงานคลังจังหวัด หรือสำนักงานคลังจังหวัด ณ อำเภอ แล้วแต่กรณี โดยเปิดบัญชีแยกต่างหากจากบัญชีเงินฝากอื่น เรียกว่า “บัญชีเงินผลพลอยได้จากการใช้แรงงานและการฝึกวิชาชีพผู้ต้องขัง” โดยจัดทำทะเบียนคุมแยกตามข้อ ๗.๑ และข้อ ๗.๒ ในกรณีที่มีความจำเป็นต้องเก็บรักษาเงินสดไว้เพื่อสำรองใช้จ่าย หรือนำฝากธนาคารพาณิชย์ ให้ขอทำความตกลงกับกระทรวงการคลัง

ข้อ ๙ ในกรณีที่ปรากฏว่ามีเงินผลพลอยได้เกินความจำเป็น กระทรวงการคลังจะกำหนดให้กรมราชทัณฑ์ นำส่งคลังเป็นรายได้แผ่นดินตามจำนวนที่เห็นสมควรได้

หมวด ๒

การใช้จ่ายเงิน

ข้อ ๑๐ เงินผลพลอยได้ประเภทเงินทุนหมุนเวียนของเรือนจำแห่งใด ให้นำไปใช้จ่ายหรือก่องหนผู้พ้นได้ แต่เฉพาะเป็นค่าใช้จ่ายในการดำเนินกิจการฝึกวิชาชีพและการใช้แรงงานผู้ต้องขังและกิจการที่เป็นประโยชน์โดยตรงหรือต่อเนื่องกับการฝึกวิชาชีพและการใช้แรงงานผู้ต้องขัง และเป็นเงินรางวัลให้แก่ผู้ต้องขังและเจ้าพนักงานเรือนจำของเรือนจำแห่งนั้น ตามความจำเป็นและประหยัด เว้นแต่กรณีดังต่อไปนี้ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีกำหนด

๑๐.๑ การจ่ายเงินเพื่อการปฏิบัติราชการของเรือนจำอื่น

๑๐.๒ การจ่ายเงินเพื่อเป็นค่าจ้างลูกจ้างชั่วคราว

๑๐.๓ การจ่ายเงินเพื่อเป็นค่าซ่อมแซม ต่อเติมหรือปรับปรุงเรือนจำ

ข้อ ๑๑ เงินผลพลอยได้ประเภทเงินทุนพัฒนาพฤตินิสัย ให้นำไปใช้จ่ายดังนี้

๑๑.๑ จำนวนหกในสิบส่วน ให้นำไปจ่ายเป็นค่าใช้จ่ายในการจัดสวัสดิการแก่ผู้ต้องขัง

๑๑.๒ จำนวนสี่ในสิบส่วน ให้นำไปจ่ายเป็นค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานของกรมราชทัณฑ์ หรือเพื่อส่งเสริมสนับสนุนกิจการของกรมราชทัณฑ์

ข้อ ๑๒ ใช้จ่ายต่อไปนี้ ห้ามจ่ายจากเงินผลพลอยได้

๑๒.๑ เงินยืม เว้นแต่เป็นเงินยืมเพื่อทอดรองจ่ายในการปฏิบัติราชการหรือการฝึกวิชาชีพและการใช้แรงงานผู้ต้องขัง

๑๒.๒ เงินเดือนข้าราชการ ค่าจ้างประจำ

๑๒.๓ ใช้จ่ายในลักษณะบำเหน็จบำนาญ

๑๒.๔ ใช้จ่ายเกี่ยวกับค่าครุภัณฑ์ที่มีวงเงินต่อหน่วยเกินกว่าหนึ่งล้านบาทและรายจ่ายค่าที่ดินและสิ่งก่อสร้างที่มีวงเงินต่อหน่วยเกินกว่าสิบล้านบาท ถ้ามีความจำเป็นต้องจ่ายเกินกว่าวงเงินที่กำหนดไว้ ให้ขอทำความตกลงกับสำนักงบประมาณ

๑๒.๕ ค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปต่างประเทศ เว้นแต่เพื่อการศึกษาดูงานฝึกวิชาชีพผู้ต้องขังและหรือพัฒนางานภายใต้แผนยุทธศาสตร์ของกรมราชทัณฑ์

ข้อ ๑๓ การอนุมัติการจ่ายเงินและการก่อหนี้ผูกพันเงินผลพลอยได้ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่อธิบดีกำหนด

หมวด ๓

การเงิน การพัสดุ การบัญชี การตรวจสอบ

ข้อ ๑๔ การรับเงิน การเบิกเงิน การจ่ายเงิน การนำเงินฝากคลัง หรือวิธีปฏิบัติเกี่ยวกับการเงินอื่นใดที่มีได้กำหนดไว้ในระเบียบนี้ ให้ถือปฏิบัติตามระเบียบของทางราชการโดยอนุโลม

ข้อ ๑๕ การพัสดุ ให้ถือปฏิบัติตามระเบียบว่าด้วยการพัสดุ

ข้อ ๑๖ การบัญชี ให้ทำตามระบบบัญชีที่สอดคล้องกับหลักการและนโยบายบัญชีสำหรับหน่วยงานภาครัฐที่กระทรวงการคลังกำหนด และเมื่อปิดบัญชีประจำปีแล้วให้ส่งงบการเงินให้สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินตรวจสอบและรับรองภายในเก้าสิบวันนับแต่วันสิ้นปีงบประมาณ เมื่อสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินตรวจสอบรับรองผลการเงินแล้ว ให้ส่งงบการเงินดังกล่าวให้กรมบัญชีกลางและสำนักงบประมาณภายในสามสิบวันนับแต่วันที่สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินได้รับรองงบการเงิน

ข้อ ๑๗ ให้เรือนจำจัดทำงบเดือนแสดงรายรับ-รายจ่าย งบแสดงผลการดำเนินงานสำหรับรอบ ๖ เดือน พร้อมทั้งรวบรวมใบสำคัญคู่จ่ายส่งให้หน่วยตรวจสอบภายใน กรมราชทัณฑ์เพื่อตรวจสอบภายในสิ้นเดือนถัดไป

บทเฉพาะกาล

ข้อ ๑๘ ให้ถือว่าการใช้จ่ายเงินผลพลอยได้ที่ได้ดำเนินการไปแล้วหรืออยู่ระหว่างดำเนินการก่อนวันที่ระเบียบนี้ใช้บังคับ โดยถือปฏิบัติตามข้อบังคับกระทรวงมหาดไทย ที่ ๔/๒๕๐๐ ลงวันที่ ๒๓ ธันวาคม ๒๕๐๐ เป็นกรณีที่ได้รับอนุญาตตามระเบียบนี้

ข้อ ๑๙ ให้ถือว่าบรรดาข้อตกลง หรือความเห็นชอบที่กระทรวงการคลังได้ให้ไว้กับกรมราชทัณฑ์ก่อนวันที่ระเบียบนี้ใช้บังคับ เป็นการให้ความตกลงตามระเบียบนี้เท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับระเบียบนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๒๒ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๔๘

(ลงชื่อ) นันทิ จิตสว่าง
(นาย นันทิ จิตสว่าง)
อธิบดีกรมราชทัณฑ์



ระเบียบกรมราชทัณฑ์
ว่าด้วยเงินผลพลอยได้จากการฝึกวิชาชีพและการใช้แรงงานผู้ต้องขัง
(ฉบับที่ ๒)
พ.ศ. ๒๕๕๑

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมระเบียบกรมราชทัณฑ์ว่าด้วยเงินผลพลอยได้จากการฝึกวิชาชีพและการใช้แรงงานผู้ต้องขัง พ.ศ. ๒๕๔๘ เพื่อให้ครอบคลุมและมีผลใช้บังคับกับผู้ต้องขังด้วย

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๔ วรรคห้า แห่งพระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๐๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติม โดยพระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๓๔ กรมราชทัณฑ์ โดยอนุมัติจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังและผู้อำนวยการสำนักงานงบประมาณ จึงวางระเบียบไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบกรมราชทัณฑ์ว่าด้วยเงินผลพลอยได้จากการฝึกวิชาชีพและการใช้แรงงานผู้ต้องขัง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกบทนิยามคำว่า “ผู้ต้องขัง” ในข้อ ๔ แห่งระเบียบกรมราชทัณฑ์ว่าด้วยเงินผลพลอยได้จากการฝึกวิชาชีพและการใช้แรงงานผู้ต้องขัง พ.ศ. ๒๕๔๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ผู้ต้องขัง” หมายความว่า นักโทษเด็ดขาด คนต้องขัง คนฝาก และผู้ต้องกักขัง”

ประกาศ ณ วันที่ ๒๐ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๑

(ลงชื่อ) นันทิ จิตสว่าง
(นาย นันทิ จิตสว่าง)
อธิบดีกรมราชทัณฑ์



ระเบียบกรมราชทัณฑ์
ว่าด้วยเครื่องแบบพนักงานราชการ
พ.ศ. ๒๕๔๘

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดให้มีเครื่องแบบสำหรับพนักงานราชการ กรมราชทัณฑ์ เป็นลักษณะเดียวกัน เพื่อความเป็นระเบียบเรียบร้อย

อาศัยอำนาจตามความในข้อ ๑๒ แห่งระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยพนักงานราชการ พ.ศ. ๒๕๔๗ กรมราชทัณฑ์จึงวางระเบียบไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบกรมราชทัณฑ์ ว่าด้วยเครื่องแบบพนักงานราชการ พ.ศ. ๒๕๔๘”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันนี้เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับแก่พนักงานราชการ สังกัดกรมราชทัณฑ์

ข้อ ๔ ในระเบียบนี้

“เครื่องแบบ” หมายความว่า เครื่องแต่งกายทั้งหลาย รวมทั้งเครื่องหมายต่างๆ ตลอดจนสิ่งประกอบเครื่องแต่งกายอย่างอื่น ที่ได้กำหนดให้พนักงานราชการ กรมราชทัณฑ์แต่ง

“พนักงานราชการ” หมายความว่า พนักงานราชการ ตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยพนักงานราชการ ซึ่งสังกัดกรมราชทัณฑ์

หมวด ๑

เครื่องแบบพนักงานราชการชาย

ข้อ ๕ เครื่องแบบของพนักงานราชการชาย ประกอบด้วย

- เสื้อคอพับสีทึบ
- กางเกงขาสั้นสีทึบ
- เข็มขัดหนังสีดำ
- รองเท้าหุ้มส้นหรือหุ้มข้อหนังหรือวัสดุเทียมหนังสีดำชนิดผูกเชือกหรือมีซิป
- ถุงเท้าสีดำ

หมวด ๒

ส่วนของเครื่องแบบ

ข้อ ๖ เสื้อคอพับสีทากี แขนยาวรัดข้อมือ มีดุมที่ข้อมือข้างละ ๑ ดุม หรือแขนสั้นเหนือศอกเล็กน้อย ที่อกเสื้อมีกระเป๋ายกมีปกกระเป๋าสองข้าง ข้างละ ๑ กระเป๋า เป็นกระเป๋าสีเหลือง มุมมนมีแถบอยู่ตรงกลางตามทางตั้ง กว้าง ๓.๕ เซนติเมตร มีปกกระเป๋ารูปมนชายกลางแหลม ขัดดุมข้างละ ๑ ดุม ตัวเสื้อผ่าอกตลอด มีสาบกว้าง ๓.๕ เซนติเมตร ติดดุมตามแนวอกเสื้อ ๕ ดุม ระยะห่างกันพอสมควร ดุมทั้งหมดเป็นรูปกลมแบนทำด้วยวัสดุสีเดียวกับสีเสื้อ เมื่อสวมเสื้อให้ขัดดุมทุกดุมยกเว้นดุมบนสุดที่อกเสื้อติดกับคอ และให้สอดชายเสื้อไว้ในกางเกง

ข้อ ๗ กางเกงขายาวสีทากี ขาตรงไม่พับปลายขา ปลายขายาวปิดตาตุ่ม กว้างไม่น้อยกว่า ๒๒ เซนติเมตร แต่ไม่เกิน ๒๖ เซนติเมตร ที่ขอบเอวมีห่วงสำหรับสอดเข็มขัดทำด้วยผ้าสีเดียวกับกางเกง กว้างไม่เกิน ๑ เซนติเมตร จำนวน ๗ ห่วง ที่แนวตะเข็บกางเกงด้านข้างมีกระเป๋ายกข้างละ ๑ กระเป๋า ด้านหลังมีกระเป๋ายก ๒ ข้าง ข้างละ ๑ กระเป๋า ไม่มีปกกระเป๋ายก

ข้อ ๘ เข็มขัดหนังสีดำ กว้าง ๔ เซนติเมตร หัวเข็มขัดทำด้วยโลหะสีทองรูป สีเหลืองพื้นผ้าทางตั้งมุมมน กว้าง ๔.๕ เซนติเมตร ยาว ๕.๕ เซนติเมตร มีเข็มสำหรับสอดรู ๒ เข็ม

ข้อ ๙ รองเท้า มี ๒ แบบ คือ

(๑) รองเท้าหุ้มส้นหนังหรือวัสดุเทียมหนังสีดำ

(๒) รองเท้าหุ้มข้อหนังหรือวัสดุเทียมหนังสีดำ

รองเท้าทุกแบบต้องมีสัน ไม่มีริ้วและลวดลายเป็นชนิดผูกเชือกหรือมีซิป

ข้อ ๑๐ ถุงเท้าสีดำ

หมวด ๓

เครื่องแบบพนักงานราชการหญิง

ข้อ ๑๑ เครื่องแบบของพนักงานราชการหญิง มี ๒ ชนิด คือ

(๑) เครื่องแบบเสื้อคอพับสีทากี ประกอบด้วย

(ก) เสื้อคอพับสีทากี

(ข) กระโปรงสีทากี หรือกางเกงขายาวสีทากี

(ค) เข็มขัดหนังสีดำ

(ง) รองเท้าหุ้มส้นหรือหุ้มข้อหนังหรือวัสดุเทียมหนังสีดำ

(๒) เครื่องแบบเสื้อคอแบะสีทากี ประกอบด้วย

(ก) เสื้อคอแบะปล่อยชายเสื้อสีทากี

(ข) กระโปรงสีทากี หรือกางเกงขายาวสีทากี

(ค) รองเท้าหุ้มส้นหรือหุ้มข้อหนังหรือวัสดุเทียมหนังสีดำ

หมวด ๔ ส่วนของเครื่องแบบ

ข้อ ๑๒ เสื้อ มี ๒ แบบ คือ

(๑) เสื้อคอพับสีทากี มีลักษณะเช่นเดียวกับเสื้อคอพับสีทากีของพนักงานราชการชาย

(๒) เสื้อคอเบาะปล่อยชายเสื้อสีทากี แขนยาวจรดข้อมือหรือแขนสั้นเนื้อคอเล็กน้อยตลบชายกว้างประมาณ ๕ เซนติเมตร ปกเสื้อเบาะมุมปกแหลม ตัวเสื้อผ่าอกตลอดไม่มีساب ออกเสื้อทั้งสองข้างมีกระเป๋ารูปสี่เหลี่ยมมุมมนมีแถบอยู่ตรงกลางตามทางดิ่ง กว้าง ๓.๕ เซนติเมตร มีปกกระเป๋ารูปมนชายกลางแหลม ขัดดุมข้างละ ๑ ดุม ติดดุมตามแนวอกเสื้อ ๔ ดุม ดุมทั้งหมดเป็นรูปกลมแบนทำด้วยวัสดุสีเดียวกับสีเสื้อ เดินคิ้วด้านหน้าเสื้อต่อจากเส้นบ่ามีตะเข็บผ่านกลางอกยาวตลอดตัวเสื้อทั้งสองด้าน ด้านหลังจากเส้นต่อบ่าหลังมีตะเข็บผ่านตามตัวเสื้อทั้งสองด้านเช่นเดียวกับด้านหน้า บนชายเสื้อด้านหน้าทั้งสองข้างมีกระเป๋ารูปสี่เหลี่ยมมุมมนมีแถบอยู่ตรงกลางตามทางดิ่ง มีปกกระเป๋ารูปมนชายกลางแหลม ขัดดุมข้างละ ๑ ดุม ความยาวของเสื้อให้คลุมสะโพกพองาม เมื่อสวมเสื้อให้ขัดดุมทุกดุม และปล่อยชายเสื้อไว้นอกกระโปรงหรือกางเกง

ข้อ ๑๓ กระโปรงและกางเกง มี ๒ แบบ คือ

(๑) กระโปรงสีทากี ยาวปิดเข้าพอสวมควร ตรงกลางด้านหลังมีจีบพับทบ และผ่าสูงจากชายกระโปรงประมาณ ๒๐ เซนติเมตร ถึง ๒๕ เซนติเมตร ด้านหน้ามีกระเป๋าค้นข้างละ ๑ กระเป๋า ไม่มีปกกระเป๋าค้น ปากกระเป๋าค้นเฉียงลงทางข้างเล็กน้อย หรือจะไม่มีกระเป๋าค้นก็ได้ ชายกระโปรงบานเล็กน้อย ขอบกระโปรงมีห่วงสำหรับสอดเข็มขัดทำด้วยผ้าสีเดียวกับกระโปรง กว้างไม่เกิน ๑ เซนติเมตร จำนวน ๔ ห่วง หรือจะไม่มีก็ได้

(๒) กางเกงขายาวสีทากี มีลักษณะเช่นเดียวกับกางเกงขายาวของพนักงานราชการชาย

ข้อ ๑๔ เข็มขัดหนังสีดำมีลักษณะเช่นเดียวกับเข็มขัดของพนักงานราชการชาย ใช้คาดทับขอบกระโปรงหรือกางเกง

ข้อ ๑๕ รองเท้าหุ้มส้นหนังหรือวัสดุเทียมหนังสีดำไม่มีลวดลายชนิดไม่ผูกเชือกแบบปิดปลายเท้าส้นสูงไม่เกิน ๑๐ เซนติเมตร

หมวด ๕ อินทรรณูและเครื่องหมาย

ข้อ ๑๖ อินทรรณู มีลักษณะแข็งทำด้วยสีกหลาดสีดำ เป็นแผ่นสี่เหลี่ยมผืนผ้าปลายตัดมุมเป็นสามเหลี่ยมสำหรับชาย กว้าง ๕ เซนติเมตร ยาว ๑๓ เซนติเมตร สำหรับหญิง กว้าง ๔.๕ เซนติเมตรยาว ๑๑ เซนติเมตร ที่ตอนปลายติดดุมโลหะสีทองตราครุฑพ่าห์ขนาดเล็ก ๑ ดุม

ข้อ ๑๗ เครื่องหมาย ซึ่งให้ติดที่อินทรรณู มีดังนี้

“เครื่องหมายพระยมทรงสิงห์” หมายถึง โลหะสีทองคูนูนมีลักษณะเป็นรูปพระยมทรงสิงห์ฉลุโปร่งอยู่ในวงกลมล้อมรอบด้วยลายกระหนกเปลวเพลิง สำหรับชายกว้าง ๒.๕ เซนติเมตรสูง ๔ เซนติเมตร สำหรับหญิงกว้าง ๒ เซนติเมตร สูง ๓ เซนติเมตร

“แถบหมอน” หมายถึง โลหะสีทองมีลักษณะเป็นรูปหมอน สำหรับชาย กว้าง ๐.๕ เซนติเมตร ยาว ๔ เซนติเมตร สำหรับหญิง กว้าง ๐.๔ เซนติเมตร ยาว ๓.๓ เซนติเมตร

ข้อ ๑๘ การประดับเครื่องหมาย ให้ประดับแถบหมอนตามขวางบนอินทราหูทั้งสองข้าง เริ่มต้นจากริมอินทราหูทางด้านไหล่ เว้นระยะห่างพองาม และประดับด้วยเครื่องหมายพระยมทรงสิงห์เหนือแถบหมอน

ข้อ ๑๙ เครื่องหมายแสดงสังกัด ทำด้วยโลหะสีทองเป็นรูปพระจุลพาหน์ให้ติดที่ปกเสื้อตอนหน้าทั้งสองข้างของเครื่องแบบ

หมวด ๖

เบ็ดเตล็ด

ข้อ ๒๐ พนักงานราชการในสังกัดกรมราชทัณฑ์จะแต่งเครื่องแบบในโอกาสใด ให้เป็นไปตามที่อธิบดีกรมราชทัณฑ์กำหนด

ข้อ ๒๑ พนักงานราชการซึ่งได้รับพระราชทานเครื่องราชอิสริยาภรณ์จะประดับแพรแถบเครื่องราชอิสริยาภรณ์ที่อกเสื้อเหนือกระเป๋าบนซ้ายก็ได้

ข้อ ๒๒ พนักงานราชการซึ่งแต่งเครื่องแบบตามระเบียบนี้ต้องติดป้ายชื่อพื้นสีดำ กว้างไม่เกิน ๒.๕ เซนติเมตร ยาวไม่เกิน ๗.๕ เซนติเมตร แสดงชื่อตัว ชื่อสกุล และชื่อประเภทพนักงานราชการทั่วไป หรือชื่อประเภทพนักงานราชการพิเศษ ประดับที่อกเสื้อเหนือกระเป๋าบนขวา

ข้อ ๒๓ ให้อธิบดีกรมราชทัณฑ์รักษาการตามระเบียบนี้ และให้มีอำนาจวินิจฉัยปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติตามระเบียบนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๑๖ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๔๘

(ลงชื่อ) นัทธิ จิตสว่าง
(นาย นัทธิ จิตสว่าง)
อธิบดีกรมราชทัณฑ์



ระเบียบกรมราชทัณฑ์
ว่าด้วยการยกเลิกระเบียบกรมราชทัณฑ์ (ฉบับที่ ๓)
เรื่อง การลงโทษเขียน พ.ศ. ๒๕๘๐
พ.ศ. ๒๕๘๘

ตามระเบียบกรมราชทัณฑ์ ฉบับที่ ๓ ลงวันที่ ๗ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๘๐ ได้กำหนดหลักเกณฑ์วิธีการในการลงโทษเขียนแก่ผู้ต้องขัง นั้น

โดยที่การลงโทษเขียนแก่ผู้ต้องขังดังกล่าว ในปัจจุบันไม่มีการบังคับใช้ ประกอบกับการเขียนอาจจะถือได้ว่าเป็นการลงโทษที่ไร้มนุษยธรรม กระทบต่อศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย จึงอาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๒ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๕ และ มาตรา ๓๕ แห่งพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. ๒๕๔๖ ให้ยกเลิกระเบียบกรมราชทัณฑ์ ฉบับที่ ๓ เรื่อง การลงโทษเขียน ลงวันที่ ๗ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๘๐ พ.ศ. ๒๕๘๐ รวมทั้งคำสั่งหรือหนังสือสั่งการอื่นใดที่ได้ออกตามระเบียบนี้ทั้งสิ้น

ประกาศ ณ วันที่ ๑๒ เมษายน พ.ศ. ๒๕๘๘

(ลงชื่อ) นันทิ จิตสว่าง
(นาย นันทิ จิตสว่าง)
อธิบดีกรมราชทัณฑ์



ระเบียบกรมราชทัณฑ์
ว่าด้วยการใช้จ่ายเงินผลพลอยได้ประเภทเงินทุนพัฒนาพฤตินิสัย
เพื่อการจัดสวัสดิการผู้ต้องขัง
พ.ศ. ๒๕๔๘

โดยที่เป็นการสมควรให้มีระเบียบกรมราชทัณฑ์ ในเรื่องการใช้จ่ายเงินผลพลอยได้ประเภทเงินทุนพัฒนาพฤตินิสัยเพื่อการจัดสวัสดิการแก่ผู้ต้องขังเป็นไปตามข้อ ๑๑.๑ แห่งระเบียบกรมราชทัณฑ์ว่าด้วยเงินผลพลอยได้จากการฝึกวิชาชีพและการใช้แรงงานผู้ต้องขัง พ.ศ. ๒๕๔๘

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๒ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๕ ข้อ ๖ และข้อ ๑๓ แห่งระเบียบกรมราชทัณฑ์ ว่าด้วยเงินผลพลอยได้จากการฝึกวิชาชีพและการใช้แรงงานผู้ต้องขัง พ.ศ. ๒๕๔๘ อธิบดีกรมราชทัณฑ์จึงวางระเบียบไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบกรมราชทัณฑ์ ว่าด้วยการใช้จ่ายเงินผลพลอยได้ประเภทเงินทุนพัฒนาพฤตินิสัย เพื่อการจัดสวัสดิการผู้ต้องขัง พ.ศ. ๒๕๔๘”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันนี้เป็นต้นไป

ข้อ ๓ บรรดาข้อบังคับ ระเบียบหรือคำสั่งอื่นใดในส่วนที่กำหนดไว้แล้วในระเบียบนี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับระเบียบนี้ให้ใช้ระเบียบนี้แทน

ข้อ ๔ เงินผลพลอยได้ประเภทเงินทุนพัฒนาพฤตินิสัย เพื่อการจัดสวัสดิการผู้ต้องขังให้นำไปใช้จ่ายได้เฉพาะในกรณีดังต่อไปนี้

(๑) การรักษาพยาบาล การอนามัย การสุขภาพิบาล แก่ผู้ต้องขัง ในส่วนที่ไม่สามารถเบิกจ่ายได้จากเงินประเภทอื่นใด

(๒) การสังคมสงเคราะห์ การศึกษา การกีฬาและนันทนาการของผู้ต้องขัง

(๓) จัดซื้อวัสดุ ครุภัณฑ์ เพื่อให้เป็นสวัสดิการแก่ผู้ต้องขัง รวมตลอดถึงค่าซ่อมแซมทรัพย์สิน

ดังกล่าว

(๔) การกุศลสาธารณณะที่เกี่ยวข้องกับผู้ต้องขัง

(๕) เป็นรางวัลให้แก่ผู้ต้องขังที่ได้รับบาดเจ็บหรือถึงตาย ในขณะที่ทำการตามหน้าที่หรือในขณะที่ช่วยเหลือเจ้าพนักงานซึ่งกระทำการตามหน้าที่ หรือได้รับอันตรายอันเนื่องจากการปฏิบัติตามคำสั่งของทางราชการ โดยอันตรายนั้นมิได้เกิดจากความจงใจหรือประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง หรือจากความผิดของผู้ต้องขังนั่นเอง

ข้อ ๕ การจ่ายเงินผลพลอยได้ประเภทเงินทุนพัฒนาพหุตินิสัย เพื่อการจัดสวัสดิการผู้ต้องขังนอกจากที่กำหนดไว้ในข้อ ๔ จะกระทำมิได้ เว้นแต่เป็นการใช้จ่ายเพื่อกิจการต่อเนื่องกับสวัสดิการผู้ต้องขัง

ข้อ ๖ การพิจารณาจ่ายเงินผลพลอยได้ประเภทเงินทุนพัฒนาพหุตินิสัย เพื่อการจัดสวัสดิการผู้ต้องขังให้คำนึงถึงความสำคัญ ความจำเป็นและต้องได้รับอนุมัติจากอธิบดีกรมราชทัณฑ์แล้ว

ประกาศ ณ วันที่ ๒๗ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๔๘

(ลงชื่อ) นันทิ จิตสว่าง
(นาย นันทิ จิตสว่าง)
อธิบดีกรมราชทัณฑ์



ระเบียบกรมราชทัณฑ์
ว่าด้วยการให้ความคุ้มครองพยานที่ เป็นผู้ถูกคุมขังหรือผู้ถูกกักกัน
ในคดีอาญาในความควบคุมของกรมราชทัณฑ์
พ.ศ. ๒๕๔๙

ด้วยรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ มาตรา ๒๕๔๔ ประกอบกับพระราชบัญญัติคุ้มครองพยานในคดีอาญา พ.ศ. ๒๕๔๖ ได้บัญญัติให้บุคคลซึ่งเป็นพยานในคดีอาญามีสิทธิได้รับความคุ้มครอง การปฏิบัติที่เหมาะสมและค่าตอบแทนที่จำเป็นและสมควรจากรัฐ เนื่องจากพยานมีความสำคัญยิ่งต่อการพิสูจน์ความจริงในทางอรรถคดี จึงจำเป็นต้องให้ความคุ้มครองอย่างปลอดภัย โดยที่กรมราชทัณฑ์มีหน้าที่คุมขังผู้ถูกคุมขังและกักกันผู้ถูกกักกันตามกฎหมายหากมีกรณีผู้ถูกคุมขังหรือผู้ถูกกักกันที่เป็นพยานในคดีอาญาอื่น ร้องขอต่อพนักงานเจ้าหน้าที่หรือหน่วยงานตามความในมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองพยานในคดีอาญา พ.ศ. ๒๕๔๖ และพนักงานเจ้าหน้าที่หรือหน่วยงานนั้นเห็นว่า พยานอาจไม่ได้รับความปลอดภัยแล้วมีคำขอมาให้ความคุ้มครอง กรมราชทัณฑ์สามารถให้ความช่วยเหลือสนับสนุนให้ความคุ้มครองแก่ ผู้ถูกคุมขังหรือผู้ถูกกักกันที่เป็นพยานนั้นได้ตามความจำเป็น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๒ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ แก้ไขเพิ่มเติม โดยพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๕ อธิบดีกรมราชทัณฑ์ จึงออกระเบียบไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบกรมราชทัณฑ์ ว่าด้วยการให้ความคุ้มครองพยานที่ เป็นผู้ถูกคุมขังหรือผู้ถูกกักกันในคดีอาญาในความควบคุมของกรมราชทัณฑ์ พ.ศ. ๒๕๔๙”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันนี้เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในระเบียบนี้

“พยาน” หมายความว่า พยานบุคคลที่ เป็นผู้ถูกคุมขังหรือผู้ถูกกักกัน ซึ่งจะให้หรือได้ให้ข้อเท็จจริงต่อพนักงานผู้มีอำนาจสืบสวนคดีอาญา พนักงานผู้มีอำนาจสอบสวนคดีอาญา พนักงานผู้มีอำนาจฟ้องคดีอาญาหรือศาลในการดำเนินคดีอาญา รวมทั้งผู้ชำนาญการพิเศษ แต่มิให้หมายความรวมถึงจำเลยที่อ้างตนเองเป็นพยาน

“บุคคลอื่นที่ เป็นผู้ถูกคุมขังหรือผู้ถูกกักกัน” หมายความว่า ผู้ถูกคุมขังหรือผู้ถูกกักกันซึ่งเป็นสามี ภรรยา ผู้บุพการี ผู้สืบสันดาน หรือผู้มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับพยาน

“ความปลอดภัย” หมายความว่า ความปลอดภัยในชีวิต ร่างกาย อนามัย เสรีภาพ ชื่อเสียง ทรัพย์สินหรือสิทธิอย่างหนึ่งอย่างใดของพยาน ทั้งก่อน ขณะและหลังมาเป็นพยาน

“คุ้มครอง” หมายความว่า มาตรการทั่วไปในการคุ้มครองพยานตามพระราชบัญญัติคุ้มครองพยานในคดีอาญา พ.ศ. ๒๕๔๖

“หน่วยงานคุ้มครองพยานของกรมราชทัณฑ์” หมายความว่า รวมถึง เรือนจำ ทัณฑสถาน สถานกักขัง และสถานกักกัน ในสังกัดกรมราชทัณฑ์

“หัวหน้าหน่วยงานคุ้มครองพยานของกรมราชทัณฑ์” หมายความว่า ผู้บัญชาการเรือนจำ ผู้อำนวยการ ทัณฑสถาน สถานกักขังและสถานกักกัน

“อธิบดี” หมายความว่า อธิบดีกรมราชทัณฑ์

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ข้าราชการในสังกัดกรมราชทัณฑ์

“คำร้อง” หมายความว่า การร้องขอของพยานที่ขอให้คุ้มครองพยาน หรือบุคคลอื่นที่ เป็นผู้ถูกคุมขัง หรือผู้ถูกกักกัน

“คำขอ” หมายความว่า การขอของพนักงานผู้มีอำนาจสืบสวนคดีอาญา พนักงานผู้มีอำนาจสอบสวนคดีอาญา พนักงานผู้มีอำนาจฟ้องคดีอาญา ศาล หรือสำนักงานคุ้มครองพยาน ซึ่งขอให้พนักงานเจ้าหน้าที่ช่วยให้ความคุ้มครองแก่พยาน หรือบุคคลอื่นที่ เป็นผู้ถูกคุมขังหรือผู้ถูกกักกันตามความจำเป็น

ข้อ ๔ ให้อธิบดีกรมราชทัณฑ์เป็นผู้รักษาการและมีอำนาจวินิจฉัยตีความหรือวินิจฉัยปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติให้เป็นไปตามระเบียบนี้

ข้อ ๕ ในคดีอาญา เมื่อพนักงานผู้มีอำนาจสืบสวนคดีอาญา พนักงานผู้มีอำนาจสอบสวนคดีอาญา พนักงานผู้มีอำนาจฟ้องคดีอาญา ศาล หรือสำนักงานคุ้มครองพยาน เห็นว่า พยานหรือบุคคลอื่นที่ เป็นผู้ถูกคุมขังหรือผู้ถูกกักกัน อาจไม่ได้รับความปลอดภัย อาจขอให้หน่วยงานคุ้มครองพยานของกรมราชทัณฑ์ ช่วยคุ้มครองพยานหรือบุคคลอื่นที่ เป็นผู้ถูกคุมขังหรือผู้ถูกกักกัน คำขอดังกล่าวให้กำหนดวันเริ่มต้นและวันสิ้นสุดการให้ความคุ้มครองไว้โดยชัดเจนด้วยเมื่อหน่วยงานคุ้มครองพยานของกรมราชทัณฑ์ได้รับคำขอตามวรรคหนึ่งแล้วให้จัดพนักงานเจ้าหน้าที่ดำเนินการคุ้มครองพยานตามสมควรโดยเร็ว

ข้อ ๖ พยานอาจร้องขอให้คุ้มครองพยานหรือบุคคลอื่นที่ เป็นผู้ถูกคุมขังหรือผู้ถูกกักกันไปยังพนักงานผู้มีอำนาจสืบสวนคดีอาญา พนักงานผู้มีอำนาจสอบสวนคดีอาญา พนักงานผู้มีอำนาจฟ้องคดีอาญา ศาล หรือสำนักงานคุ้มครองพยาน ผ่านหน่วยงานคุ้มครองพยานของกรมราชทัณฑ์ได้โดยร้องขอตามแบบท้ายระเบียบนี้

เมื่อหน่วยงานคุ้มครองพยานของกรมราชทัณฑ์ได้รับคำร้องตามวรรคหนึ่งให้จัดส่งคำร้องนั้นต่อพนักงานผู้มีอำนาจสืบสวนคดีอาญา พนักงานผู้มีอำนาจสอบสวนคดีอาญา พนักงานผู้มีอำนาจฟ้องคดีอาญา ศาล หรือสำนักงานคุ้มครองพยานโดยเร็ว และเมื่อได้ส่งคำร้องแล้วให้แจ้งให้ผู้ยื่นคำร้องทราบด้วย

ข้อ ๗ เมื่อพนักงานผู้มีอำนาจสืบสวนคดีอาญา พนักงานผู้มีอำนาจสอบสวนคดีอาญาพนักงานผู้มีอำนาจฟ้องคดีอาญา ศาล หรือสำนักงานคุ้มครองพยานได้รับคำร้องตามข้อ ๖ แล้วให้พิจารณาและแจ้งผลให้ผู้ร้องขอทราบ ในกรณีที่เห็นสมควรให้ความคุ้มครองตามคำร้องให้ดำเนินการตามความในข้อ ๕

ข้อ ๘ ในกรณีจำเป็นเร่งด่วนและมีเหตุอันสมควร ก่อนได้รับคำขอตามข้อ ๕ หน่วยงานคุ้มครองพยานของกรมราชทัณฑ์ โดยอนุมัติอธิบดีและความยินยอมของพยานอาจให้ความคุ้มครองแก่พยานตามที่ได้เห็นเป็นการสมควรได้ เมื่ออธิบดีมีคำสั่งในภายหลังเป็นประการใด ให้พนักงานเจ้าหน้าที่หรือหน่วยงานคุ้มครองพยานของกรมราชทัณฑ์ปฏิบัติตามคำสั่งนั้น

ข้อ ๙ การรับคำขอและคำร้องตามข้อ ๕ ข้อ ๖ และการดำเนินการตามข้อ ๘ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่หรือหน่วยงานคุ้มครองพยานของกรมราชทัณฑ์ดำเนินการโดยลับ

ข้อ ๑๐ การดำเนินการเกี่ยวกับค่าตอบแทนและค่าใช้จ่ายของพยาน ให้ถือปฏิบัติตามระเบียบกระทรวงยุติธรรมว่าด้วยค่าตอบแทนและค่าใช้จ่ายแก่พยาน สามิ ภริยา ผู้บุพการี ผู้สืบสันดานของพยานหรือบุคคลอื่นที่มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับพยานในคดีอาญา พ.ศ. ๒๕๔๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

ข้อ ๑๑ เมื่อหน่วยงานคุ้มครองพยานของกรมราชทัณฑ์ได้พิจารณาให้ความคุ้มครองตามคำขอแล้ว ให้หน่วยงานแจ้งให้แก่พยาน ผู้ขอ และกรมราชทัณฑ์ทราบการให้ความคุ้มครองของหน่วยงานคุ้มครองพยานของกรมราชทัณฑ์ หัวหน้าหน่วยงานนั้นต้องออกคำสั่งการให้ความคุ้มครอง คำสั่งดังกล่าวอย่างน้อยต้องมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

(๑) ชื่อหน่วยงานที่ออกคำสั่ง

(๒) วิธีการที่จะให้ความคุ้มครอง

(๓) หลักเกณฑ์และวิธีการปฏิบัติของผู้ที่ได้รับความคุ้มครองทั้งก่อน ขณะ และภายหลังรวมทั้งความรับผิดชอบใดๆ ที่อาจเกิดขึ้น เนื่องจากผู้ที่ได้รับความคุ้มครองนั้นฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดไว้

(๔) พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้มีหน้าที่รับผิดชอบในการคุ้มครอง

ข้อ ๑๒ วิธีการให้ความคุ้มครองพยานหรือบุคคลอื่นที่เป็นผู้ถูกคุมขังหรือผู้ถูกกักกันให้พนักงานเจ้าหน้าที่ปฏิบัติต่อพยานหรือบุคคลนั้นตามความเหมาะสมอย่างหนึ่งอย่างใด หรือหลายอย่างดังต่อไปนี้

(๑) จัดให้อยู่ในความควบคุมดูแลโดยใกล้ชิด

(๒) แยกขังในที่ปลอดภัย หรือย้ายเรือนจำ

(๓) มีการสอบถามความเป็นอยู่และตรวจสถานที่ที่คุมขังอย่างสม่ำเสมอ

(๔) ดำเนินการอื่นใดตามที่หัวหน้าหน่วยงานคุ้มครองพยานของกรมราชทัณฑ์เห็นสมควรให้หัวหน้าหน่วยงานคุ้มครองพยานของกรมราชทัณฑ์กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการปฏิบัติการคุ้มครองพยานภายในหน่วยงานได้ตามความเหมาะสมและตามความจำเป็น

ข้อ ๑๓ ในการคุ้มครองพยานหรือบุคคลอื่นที่เป็นผู้ถูกคุมขังหรือผู้ถูกกักกัน ให้พนักงานเจ้าหน้าที่หรือผู้ที่มีหน้าที่รับผิดชอบดำเนินการด้วยความรอบคอบ เหมาะสมแก่สถานะและสภาพของพยานหรือบุคคลดังกล่าว และสภาพของหน่วยงานคุ้มครองพยานของกรมราชทัณฑ์แห่งนั้น ทั้งนี้ ต้องจัดให้มีมาตรการปกปิดมิให้มีการเปิดเผยชื่อตัว ชื่อสกุล ที่อยู่ ภาพ หรือข้อมูลอย่างอื่นที่สามารถระบุตัวพยานหรือบุคคลดังกล่าวได้ และให้ถือปฏิบัติว่าข้อมูลดังกล่าวเป็นความลับของทางราชการในกรณีจำเป็นและเพื่อประโยชน์ในการคุ้มครองพยานหรือบุคคลอื่นที่เป็นผู้ถูกคุมขังหรือผู้ถูกกักกัน หน่วยงานคุ้มครองพยานของกรมราชทัณฑ์อาจขอให้เจ้าพนักงานตำรวจหรือเจ้าหน้าที่อื่นช่วยให้การคุ้มครองแก่พยานหรือบุคคลอื่นที่เป็นผู้ถูกคุมขังหรือผู้ถูกกักกัน แล้วรายงานให้อธิบดีทราบ ทั้งนี้ การขอนั้นให้เป็นไปตามระเบียบที่สำนักงานตำรวจแห่งชาติหรือหน่วยงานของเจ้าหน้าที่ที่จะขอให้ช่วยกำหนดไว้

ข้อ ๑๔ การคุ้มครองพยานหรือบุคคลอื่นที่เป็นผู้ถูกคุมขังหรือผู้ถูกกักกันสิ้นสุดลงเมื่อมีเหตุอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้

(๑) พยานหรือบุคคลดังกล่าวได้รับการปล่อยตัวพ้นโทษ หรือพ้นไปจากการควบคุมของกรมราชทัณฑ์

(๒) พยานหรือบุคคลดังกล่าวร้องขอให้ยุติการคุ้มครองหรือขอเพิกถอนความยินยอม ทั้งนี้ ให้รวมถึงการเพิกถอนความยินยอมของผู้ให้ความยินยอมแทนด้วย

(๓) พยานหรือบุคคลดังกล่าวฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่หัวหน้าหน่วยงานคุ้มครองพยานของกรมราชทัณฑ์กำหนดไว้ โดยไม่มีเหตุอันสมควร

(๔) พฤติการณ์เกี่ยวกับความปลอดภัยของพยานหรือบุคคลดังกล่าวเปลี่ยนแปลงไปและกรณีไม่มีความจำเป็นจะต้องให้ความคุ้มครองอีกต่อไป เช่น พยานหรือบุคคลดังกล่าวถึงแก่ความตาย

(๕) ผู้ขอได้แจ้งยกเลิกการขอให้ช่วยคุ้มครอง

(๖) ศาลมีคำพิพากษาถึงที่สุดให้ลงโทษพยานในความผิดฐานแจ้งข้อความอันเป็นเท็จ ความผิดฐานเบิกความอันเป็นเท็จในการพิจารณาคดีต่อศาล หรือความผิดฐานทำพยานหลักฐานอันเป็นเท็จอันเนื่องมาจากการเป็นพยานในคดีที่พยานได้รับความคุ้มครอง

ข้อ ๑๕ เมื่อปรากฏเหตุตามข้อ ๑๔ ให้เจ้าพนักงานหรือผู้มีหน้าที่รับผิดชอบเสนอหัวหน้าหน่วยงานคุ้มครองพยานของกรมราชทัณฑ์ เพื่อมีคำสั่งสิ้นสุดการคุ้มครอง คำสั่งนั้นให้ระบุเหตุผลไว้โดยชัดเจน

ข้อ ๑๖ ให้หน่วยงานคุ้มครองพยานของกรมราชทัณฑ์แจ้งคำสั่งสิ้นสุดการคุ้มครองตามข้อ ๑๕ ให้หน่วยงานหรือบุคคลที่มีคำขอตามข้อ ๕ ทราบโดยเร็ว

ข้อ ๑๗ กรณีปรากฏในภายหลังว่าพยานไม่มา ไม่ให้ถ้อยคำ หรือไม่เบิกความเป็นพยานโดยไม่มีเหตุสมควร หรือมีคำพิพากษาถึงที่สุดให้ลงโทษพยานในความผิดฐานแจ้งข้อความอันเป็นเท็จ ความผิดฐานเบิกความอันเป็นเท็จในการพิจารณาคดีต่อศาล หรือความผิดฐานทำพยานหลักฐานอันเป็นเท็จในคดีที่บุคคลนั้นเป็นพยาน ให้หน่วยงานคุ้มครองพยานของกรมราชทัณฑ์แจ้งให้สำนักงานคุ้มครองพยาน กระทรวงยุติธรรม ทราบเพื่อดำเนินการเรียกให้พยานนั้นคืนหรือชดเชยค่าตอบแทนหรือค่าใช้จ่ายในการคุ้มครองพยานและบุคคลอื่นแล้วแต่กรณี

ข้อ ๑๘ การอุทธรณ์คำสั่งตามมาตรา ๒๐ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองพยานในคดีอาญา พ.ศ. ๒๕๕๖ ให้ยื่นอุทธรณ์ต่อศาลยุติธรรมชั้นต้น ซึ่งมีเขตศาลแขวงและมีอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีอาญาหรือศาลทหารชั้นต้นที่มีเขตอำนาจเหนือคดีนั้นหรือที่บุคคลเหล่านั้นมีที่อยู่ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่งการยื่นอุทธรณ์ตามวรรคหนึ่งให้ได้รับยกเว้นค่าอุทธรณ์เนียบทั้งปวง

ข้อ ๑๙ ในกรณีที่พฤติการณ์เกี่ยวกับความปลอดภัยของพยานหรือบุคคลอื่นที่ เป็นผู้ถูกคุมขังหรือผู้ถูกกักกัน ได้เปลี่ยนแปลงไปจนไม่เหมาะสมหรือไม่อาจให้ความคุ้มครองต่อไปได้และจำเป็นต้องใช้มาตรการพิเศษในการคุ้มครองพยานหรือบุคคลอื่นที่ เป็นผู้ถูกคุมขังหรือผู้ถูกกักกันให้หน่วยงานคุ้มครองพยานของกรมราชทัณฑ์ขออนุญาตอธิบดี เพื่อดำเนินการให้พยานหรือบุคคลอื่นที่ เป็นผู้ถูกคุมขังหรือผู้ถูกกักกันหรือผู้ขออนุญาตยื่นคำร้องต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมหรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายโดยเร็ว

ให้ ณ วันที่ ๒๗ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๙

(ลงชื่อ) นันทิ จิตสว่าง

(นาย นันทิ จิตสว่าง)

อธิบดีกรมราชทัณฑ์



ระเบียบกรมราชทัณฑ์
ว่าด้วยการยกเลิกระเบียบกรมราชทัณฑ์บางฉบับ
ที่ไม่เหมาะสมกับกาลปัจจุบัน
พ.ศ. ๒๕๔๙

ตามที่กรมราชทัณฑ์ได้ประกาศใช้บังคับกรมราชทัณฑ์ (ฉบับที่ ๑๙) เรื่องการใช้รถยนต์, น้ำมันเชื้อเพลิง และน้ำมันเครื่อง ระเบียบกรมราชทัณฑ์ ที่ ๑/๒๕๐๐ เรื่อง การใช้จ่ายเงินส่งเสริมสวัสดิการทัณฑสถาน และระเบียบกรมราชทัณฑ์ ว่าด้วยการใช้จ่ายและการเก็บรักษาเงินสวัสดิการผู้ต้องขัง พ.ศ. ๒๕๒๕ นั้น โดยที่ปัจจุบันสถานการณ์ได้เปลี่ยนแปลงไปทำให้ระเบียบดังกล่าวไม่เกิดผลในการบังคับใช้จึงอาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๒ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๕ และมาตรา ๓๕ แห่งพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. ๒๕๔๖ จึงออกระเบียบไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ระเบียบกรมราชทัณฑ์ว่าด้วยการยกเลิกข้อบังคับกรมราชทัณฑ์ บางฉบับที่ไม่เหมาะสมกับกาลปัจจุบัน พ.ศ. ๒๕๔๙”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันนี้เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิก

- (๑) ข้อบังคับกรมราชทัณฑ์ (ฉบับที่ ๑๙) เรื่อง การใช้รถยนต์, น้ำมันเชื้อเพลิง และน้ำมันเครื่อง
- (๒) ข้อบังคับกรมราชทัณฑ์ ที่ ๑/๒๕๐๐ เรื่อง การใช้จ่ายเงินส่งเสริมสวัสดิการทัณฑสถาน
- (๓) ระเบียบกรมราชทัณฑ์ ว่าด้วยการใช้จ่ายและการเก็บรักษาเงินสวัสดิการผู้ต้องขัง พ.ศ. ๒๕๒๕

ประกาศ ณ วันที่ ๓ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๔๘

(ลงชื่อ) นันทิ จิตสว่าง
(นาย นันทิ จิตสว่าง)
อธิบดีกรมราชทัณฑ์



ระเบียบกรมราชทัณฑ์
ว่าด้วยการปฏิบัติต่อผู้ต้องกักขัง
พ.ศ. ๒๕๔๙

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงระเบียบกรมราชทัณฑ์ที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติต่อผู้ต้องกักขังให้มีความเหมาะสมกับสภาพการณ์ในปัจจุบัน

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติเกี่ยวกับการกักขัง ตามประมวลกฎหมายอาญา พ.ศ. ๒๕๐๖ อธิบดีกรมราชทัณฑ์จึงออกระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบกรมราชทัณฑ์ ว่าด้วยการปฏิบัติต่อผู้ต้องกักขัง พ.ศ. ๒๕๔๙”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิก

(๑) ระเบียบกรมราชทัณฑ์ (ฉบับที่ ๑/๒๕๐๖) เรื่อง การรับและปล่อยตัวผู้ต้องกักขัง

(๒) ระเบียบกรมราชทัณฑ์ (ฉบับที่ ๑/๒๕๐๗) ว่าด้วยการทำงาน การศึกษา และการอบรมของ
ผู้ต้องกักขัง

(๓) ระเบียบกรมราชทัณฑ์ (ฉบับที่ ๒/๒๕๐๗) ว่าด้วยการอนามัยและการสุขาภิบาลของผู้ต้องกักขัง

(๔) ระเบียบกรมราชทัณฑ์ ว่าด้วยการเยี่ยมและการติดต่อกับผู้ต้องกักขัง พ.ศ. ๒๕๐๗

(๕) ระเบียบกรมราชทัณฑ์ ว่าด้วยการส่งผู้ต้องกักขังออกไปทำงานสาธารณชนนอกสถานกักขัง

พ.ศ. ๒๕๔๓

(๖) ระเบียบกรมราชทัณฑ์ ว่าด้วยประโยชน์ เงินทดแทน และเงินรางวัลปันผลผู้ต้องกักขังที่ออกไปทำงานสาธารณชนนอกสถานกักขัง พ.ศ. ๒๕๔๓

บรรดาระเบียบ ข้อบังคับ คำสั่ง หรือหนังสือสั่งการอื่นใด ซึ่งขัดหรือแย้งกับระเบียบนี้ให้ระเบียนนี้แทน

ข้อ ๔ ในระเบียบนี้

“สถานที่กักขัง” หมายความว่า สถานที่ซึ่งรัฐมนตรีได้กำหนด และประกาศในราชกิจจานุเบกษา
ให้ใช้คุมขังผู้ต้องกักขัง

“ผู้ต้องกักขัง” หมายความว่า ผู้ที่ถูกกักขังตามหมายกักขังของศาล

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งอธิบดีแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติเกี่ยวกับการกักขัง ตามประมวลกฎหมายอาญา พ.ศ. ๒๕๐๖

“อธิบดี” หมายความว่า อธิบดีกรมราชทัณฑ์

ข้อ ๕ ให้อธิบดีกรมราชทัณฑ์รักษาการตามระเบียบนี้ มีอำนาจวินิจฉัยชี้ขาดปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติตามระเบียบนี้

ลักษณะ ๑

อำนาจหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่

ข้อ ๖ พนักงานเจ้าหน้าที่ ได้แก่

- (๑) ผู้อำนวยการสถานที่กักขัง
- (๒) หัวหน้าเจ้าพนักงานกักขัง
- (๓) เจ้าพนักงานกักขัง

ข้อ ๗ ผู้อำนวยการสถานที่กักขังมีอำนาจหน้าที่รับผิดชอบบังคับบัญชากิจการสถานที่กักขังโดยทั่วไป และมีอำนาจบังคับบัญชาเหนือพนักงานเจ้าหน้าที่ ตลอดจนผู้ต้องกักขังทั้งปวงที่อยู่ในสังกัดของสถานที่กักขังนั้น

นอกจากหน้าที่ในวรรคหนึ่ง ผู้อำนวยการสถานที่กักขังจะต้อง

(๑) ตรวจสอบการสถานที่กักขัง ควบคุมพนักงานเจ้าหน้าที่และผู้ต้องกักขังให้เป็นไปตามที่กฎหมายระเบียบกำหนดไว้

(๒) เอาใจใส่ดูแลทุกข์สุขของผู้ต้องกักขัง เปิดโอกาสให้ร้องทุกข์ได้โดยสะดวกตามที่กฎหมาย ระเบียบกำหนด

ข้อ ๘ สถานที่กักขังใดมีหัวหน้าเจ้าพนักงานกักขังประจำการหลายคน ให้จัดแบ่งหน้าที่การงานออกเป็น ส่วน ๆ มอบหมายให้หัวหน้าเจ้าพนักงานกักขังมีอำนาจหน้าที่ควบคุมการงานนั้น เป็นส่วน ๆ ไป ในกรณีเช่นนี้ผู้อำนวยการสถานที่กักขังจะให้หัวหน้าเจ้าพนักงานกักขังผู้หนึ่งมีอำนาจควบคุมการงานของสถานที่กักขังเหนือหัวหน้าเจ้าพนักงานกักขังด้วยกันก็ได้

ข้อ ๙ หัวหน้าเจ้าพนักงานกักขังเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่รองจากผู้อำนวยการสถานที่กักขัง มีอำนาจหน้าที่รับผิดชอบในส่วนการงานตามที่ได้รับมอบหมาย และในกรณีที่มีได้รับการมอบหมายงานให้ควบคุมเป็นส่วน ๆ ให้มีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) ปกครอง และควบคุมระเบียบวินัยของพนักงานเจ้าหน้าที่ในสังกัด

(๒) แบ่งการงานของสถานที่กักขังออกเป็นส่วน ๆ มอบหมายให้พนักงานเจ้าหน้าที่ในสังกัดไปดำเนินการควบคุมหรือจัดทำ

(๓) ดูแล รักษาและบูรณะสถานที่ และทรัพย์สินของสถานที่กักขัง

(๔) ควบคุม ดูแลการทะเบียนบัญชีของสถานที่กักขัง

(๕) ปกครอง และควบคุมระเบียบวินัยของผู้ต้องกักขัง

(๖) ตรวจตราป้องกันการกระทำผิดวินัยของผู้ต้องกักขัง ตลอดจนการหลบหนีและจับกุมเมื่อมีการกระทำผิดอาญา

(๗) จัดการและควบคุมการทำงานของผู้ต้องกักขัง

(๘) จัดการการศึกษา ตลอดจนการอบรมผู้ต้องกักขัง

(๙) ดูแลการอนามัยของผู้ต้องกักขัง การสุขาภิบาลของสถานที่กักขัง และจัดการให้เป็นไปตามคำแนะนำของแพทย์

(๑๐) เปิดโอกาสให้ผู้ต้องกักขังร้องทุกข์ได้โดยสะดวก ตามที่กฎหมาย ระเบียบกำหนดไว้

ข้อ ๑๐ เจ้าพนักงานกักขัง เป็นพนักงานเจ้าหน้าที่รองจากหัวหน้าเจ้าพนักงานกักขังและมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) ตามที่กำหนดใน (๕) ถึง (๑๐) ของข้อ ๙

(๒) ทำตามคำสั่งผู้บังคับบัญชา

(๓) เมื่อผู้ต้องกักขังในความควบคุมดูแลของพนักงานเจ้าหน้าที่อื่นก่อความไม่สงบหรือกระทำผิดอาญา จะต้องเข้าจัดการจับกุมช่วยเหลือพนักงานเจ้าหน้าที่อื่น เว้นแต่ไม่อาจทำดั่งนั้นได้เพราะ เหตุที่มีผู้ต้องกักขังอื่นอยู่ในความควบคุมของตน ซึ่งจะก่อความไม่สงบหรือกระทำผิดอาญาขึ้น ในกรณีนั้น จะต้องรีบแจ้งให้พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ควบคุมและหัวหน้าเจ้าพนักงานกักขังทราบเหตุ

ข้อ ๑๑ พนักงานเจ้าหน้าที่ระดับใดจะทำหน้าที่หัวหน้าเจ้าพนักงานกักขัง หรือเจ้าพนักงานกักขังให้เป็นไปตามคำสั่งของอธิบดี

ลักษณะ ๒

การรับและการปล่อยตัว

ข้อ ๑๒ เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ได้รับตัวผู้ต้องกักขังไว้แล้ว ให้จัดการดังต่อไปนี้

(๑) ตรวจค้นสิ่งของที่ตัวผู้ต้องกักขัง

(๒) ให้แพทย์ตรวจอนามัยผู้ต้องกักขัง

(๓) จัดบันทึกเรื่องราวเกี่ยวกับผู้ต้องกักขัง

ข้อ ๑๓ การตรวจค้นสิ่งของที่ตัวผู้ต้องกักขังนั้น ถ้าผู้ต้องกักขังเป็นชายให้พนักงานเจ้าหน้าที่ชายเป็นผู้ตรวจค้น ถ้าผู้ต้องกักขังเป็นหญิงให้พนักงานเจ้าหน้าที่หญิงเป็นผู้ตรวจค้น หากไม่มีพนักงานเจ้าหน้าที่หญิง ก็ให้ผู้ต้องกักขังนั้นเองแสดงสิ่งของที่ตนมีติดตัวมาต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ที่ตรวจค้น หากยังเป็นที่ยสงสัยว่าผู้ต้องกักขังไม่แสดงสิ่งของที่ตนมีอยู่ทั้งหมด ก็ให้เชิญหญิงอื่นที่เชื่อถือได้มาช่วยทำการตรวจค้นให้

ข้อ ๑๔ หากพบว่าผู้ต้องกักขังคนใดมีทรัพย์สินหรือสิ่งของ ซึ่งมีอาจนำเข้ามาไว้ในสถานที่กักขัง ก็ให้ดำเนินการตามระเบียบนี้ ซึ่งว่าด้วยทรัพย์สินของผู้ต้องกักขังต่อไป

ข้อ ๑๕ การตรวจอนามัยผู้ต้องกักขัง ถ้าไม่อาจดำเนินการในวันนั้นได้ก็ให้ตรวจในวันอื่นโดยเร็ว

ข้อ ๑๖ เมื่อพบว่าผู้ต้องกักขังคนใดเจ็บป่วย ต้องดำเนินการรักษาพยาบาลหรือถ้ามีโรคติดต่อ ซึ่งจะลุกลาม เป็นภัยแก่ผู้อื่น ก็ให้จัดแยกผู้ต้องกักขังนั้นจากผู้ต้องกักขังอื่น และให้แพทย์ชี้แจง แนะนำการปฏิบัติแก่ผู้ควบคุมดูแล ถ้า จำเป็นจะต้องส่งตัวผู้นั้นไปรักษายังสถานพยาบาลภายนอกสถานที่กักขัง ก็ให้ดำเนินการตามระเบียบนี้ ซึ่งว่าด้วยการอนามัย และสุขาภิบาลต่อไป

ข้อ ๑๗ การจดบันทึกเรื่องราวเกี่ยวกับตัวผู้ต้องกักขังนั้น ต้องให้ปรากฏข้อความในเรื่องต่างๆ ดังต่อไปนี้

- (๑) ชื่อ สกุล อายุ
- (๒) สัญชาติ
- (๓) ตำแหน่งบรรณ
- (๔) ภูมิลำเนา และที่อยู่ปัจจุบัน
- (๕) การศึกษา
- (๖) การประกอบอาชีพ
- (๗) สถานภาพทางครอบครัว
- (๘) ประวัติการกระทำผิด
- (๙) ฐานความผิด และกำหนดโทษกักขังครั้งนี้
- (๑๐) ที่อยู่ปัจจุบันของญาติ ซึ่งจะให้ติดต่อเมื่อมีความจำเป็น

ข้อ ๑๘ จัดให้มีการถ่ายรูปผู้ต้องกักขังไว้เป็นหลักฐาน เป็นรูปหน้าตรงและด้านข้างครึ่งตัวทั้งสองข้าง ขนาดไม่น้อยกว่า ๒" x ๒" โดยติดไว้กับบันทึกเรื่องราวของผู้ต้องกักขัง

ข้อ ๑๙ จัดพิมพ์ลายนิ้วมือหรือสิ่งแสดงลักษณะเฉพาะของบุคคล ติดไว้เป็นหลักฐานส่วนหนึ่ง ในบันทึก เรื่องราวผู้ต้องกักขัง

ข้อ ๒๐ ในกรณีที่ผู้ต้องกักขังมีเด็กอายุต่ำกว่าสามปี อยู่ในความดูแลของตนติดตามยัง สถานที่กักขัง หรือ เด็กซึ่งคลอดในระหว่างที่มารดาถูกกักขังอยู่ในสถานที่กักขัง หากมีความจำเป็นหรือปรากฏว่า ไม่มีผู้ใดจะเลี้ยงดูเด็กนั้น อธิบดีจะอนุญาตให้เด็กนั้นอยู่กับผู้ต้องกักขังในสถานที่กักขังภายในกำหนดเวลาไม่เกินสามเดือนก็ได้ ตามข้อบังคับที่อธิบดี กำหนด

ในกรณีที่มิได้เด็กติดผู้ต้องกักขังมายังสถานที่กักขัง และมีอายุตั้งแต่สามปีขึ้นไป หรือเด็กที่มีอายุต่ำกว่าสามปี ซึ่งไม่ได้รับอนุญาตจากอธิบดีให้อยู่กับผู้ต้องกักขังในสถานที่กักขัง ให้ส่งเด็กนั้นไปยัง หน่วยงานซึ่งมีหน้าที่ให้การสงเคราะห์ คุ้มครองสวัสดิภาพ และพัฒนาฟื้นฟูเด็ก เพื่อดำเนินการตามอำนาจ หน้าที่ต่อไป

ข้อ ๒๑ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่จัดอบรมผู้ต้องกักขังเข้าใหม่เพื่อให้ทราบระเบียบ ข้อบังคับ และวินัยของ สถานที่กักขัง ตลอดถึงการประพฤติตัวภายในสถานที่กักขัง

ข้อ ๒๒ เมื่อจะปล่อยตัวผู้ต้องกักขัง ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ปฏิบัติดังนี้

- (๑) เรียกพัสดุของราชการคืน
- (๒) ทำหลักฐานในการปล่อยตัว

- (๓) คืนทรัพย์สินของผู้ต้องกักขังให้แก่ผู้ต้องกักขังไป
- (๔) ทำหนังสือสำคัญการปล่อยตัวให้แก่ผู้ต้องกักขัง
- (๕) ผู้ต้องกักขังคนใดไม่มีเครื่องแต่งกายจะแต่งออกไปจากสถานที่กักขัง ให้จ่ายเครื่องแต่งกาย

ให้สำหรับหนึ่ง ตามที่กรมราชทัณฑ์กำหนดไว้

ข้อ ๒๓ เมื่อปรากฏว่าผู้ต้องกักขังที่ถึงกำหนดปล่อยป่วยหนัก ไม่สามารถไปจากสถานที่กักขังได้ และขออนุญาตอยู่รักษาตัวในสถานที่กักขังต่อไป ให้ผู้อำนวยการสถานที่กักขังใช้ดุลพินิจอนุญาตตามคำขอนั้น แต่ทั้งนี้ต้องรายงานให้อธิบดีทราบ

ลักษณะ ๓

วิธีการกักขังและการปกครอง

ข้อ ๒๔ ให้แยกกักขังผู้ต้องกักขังชายและผู้ต้องกักขังหญิงไว้มิให้ปะปนกัน

ข้อ ๒๕ ให้นำผู้ต้องกักขังเข้าห้องขัง เวลา ๑๘.๐๐ น. และนำออกจากห้องขัง เวลา ๐๖.๐๐ น. หากกำหนดเวลานี้ไม่เหมาะสมแก่กิจการหรือสภาพการณ์ของสถานที่กักขังให้ผู้อำนวยการสถานที่กักขังกำหนดเวลาใหม่โดยอนุมัติของอธิบดี

ข้อ ๒๖ ก่อนเข้านอนให้ผู้ต้องกักขังทุกคนสวดมนต์ไหว้พระหรือปฏิบัติกิจตามหลักศาสนา ของแต่ละคน

ข้อ ๒๗ ผู้ต้องกักขังต้องปฏิบัติตามระเบียบ ข้อบังคับ วินัยของสถานที่กักขัง และปฏิบัติตนดังต่อไปนี้

- (๑) ไม่นำเข้ามาหรือมีสิ่งของต้องห้ามในสถานที่กักขัง
- (๒) ไม่ดื่มสุรา หรือเสพยาเสพติด หรือของมีนเมาทุกชนิด
- (๓) ไม่เล่นการพนัน
- (๔) ไม่ทำให้ทรัพย์สินของทางราชการ หรือของผู้อื่นเสียหาย
- (๕) ไม่ทำให้เกิดเหตุขัดข้องในการทำงานของผู้ต้องกักขังอื่น
- (๖) ไม่กระด้างกระเดื่องต่อคำสั่งอันชอบด้วยกฎหมายและระเบียบแบบแผนของผู้บังคับบัญชา
- (๗) ไม่ก่อการวิวาทกับผู้ต้องกักขังอื่น
- (๘) ไม่ละทิ้งหรือเพิกเฉยต่อการทำงานอันเป็นหน้าที่

ข้อ ๒๘ ผู้ต้องกักขังแทนค่าปรับคนใดไม่ปฏิบัติตามข้อ ๒๗ ผู้อำนวยการสถานที่กักขัง อาจลงโทษภาคทัณฑ์ หรือสั่งให้คุมขังผู้นั้นไว้ในสถานที่อันจำกัดภายในเขตของสถานที่กักขังได้ไม่เกิน ครั้งละ ๗ วัน ทั้งนี้ ก่อนการลงโทษวินัยผู้ต้องกักขัง ต้องทำการสอบสวนให้ได้ความจริง และต้องเปิดโอกาสให้ผู้ต้องกักขังได้คัดค้านหรือแสดงพยานหลักฐาน แสดงความบริสุทธิ์ของตนตามที่ถูกกล่าวหาได้

ถ้าผู้ที่ไม่ปฏิบัติตามข้อ ๒๗ เป็นผู้ต้องกักขังแทนโทษจำคุก เมื่อทำการสอบสวนตามวรรคหนึ่งแล้วปรากฏว่าได้กระทำผิดจริง ให้ผู้อำนวยการสถานที่กักขังแถลงต่อศาลเพื่อพิจารณาตาม มาตรา ๒๗ แห่งประมวลกฎหมายอาญาต่อไป

ข้อ ๒๙ เมื่อมีเหตุการณ์ไม่สงบขึ้นในสถานที่กักขัง พนักงานเจ้าหน้าที่จะต้องรีบแจ้งเหตุ ต่อหัวหน้าเจ้าพนักงานกักขัง เป็นหน้าที่หัวหน้าเจ้าพนักงานกักขังจะต้อง

- (๑) รวบรวมกำลังพนักงานเจ้าหน้าที่ทำการรักษาการโดยกวดขัน
- (๒) จัดให้พนักงานเจ้าหน้าที่รีบแจ้งเหตุ และถ้าเห็นเหลือกำลังให้ร้องขอกำลังจากตำรวจ
- (๓) รับรายงานผู้อำนวยการสถานที่กักขัง

ผู้อำนวยการสถานที่กักขังเมื่อทราบเหตุจะต้องรีบมายังสถานที่กักขัง และจัดการระงับเหตุ

ข้อ ๓๐ สถานที่กักขังใดมีผู้ต้องกักขังหญิง จำนวนตั้งแต่ ๑๕ คน ขึ้นไปโดยปกติต้องจัดให้มีหญิงเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ ห้ามมิให้ผู้ต้องกักขังชาย หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ชาย เข้าไปในเขตควบคุมผู้ต้องกักขังหญิง เว้นแต่

- (๑) ในกรณีฉุกเฉินซึ่งจำเป็นต้องเข้าไประงับเหตุ
- (๒) เป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ตั้งแต่หัวหน้าเจ้าพนักงานกักขังขึ้นไป และเข้าไปในเวลากลางวัน

โดยมีผู้อื่นอย่างน้อย ๒ คนไปด้วย การเข้าไปในนั้นต้องเนื่องด้วยหน้าที่ราชการ

ข้อ ๓๑ การย้ายผู้ต้องกักขังจากสถานที่กักขังหนึ่งไปยังอีกสถานที่กักขังหนึ่ง ต้องได้รับอนุมัติจากอธิบดี เว้นแต่ในกรณีจำเป็นเร่งด่วน ให้เป็นไปตามที่อธิบดีกำหนด

ให้ผู้อำนวยการสถานที่กักขัง แจ้งการย้ายผู้ต้องกักขังให้ญาติ หรือบุคคลที่ผู้ต้องกักขังระบุไว้ได้ทราบ เมื่อย้ายผู้ต้องกักขังแล้วภายในเวลาอันสมควร เว้นแต่เป็นกรณีเพื่อความมั่นคง หรือความปลอดภัย หรือเป็นกรณีที่ผู้ต้องกักขังไม่ยินยอมให้แจ้ง ทั้งนี้ ต้องระบุเหตุผล หรือความจำเป็นของการไม่แจ้งนั้นไว้ด้วย

เมื่อสถานที่กักขังย้ายผู้ต้องกักขัง ให้แจ้งการย้ายดังกล่าวให้ศาลชั้นต้นที่มีคำพิพากษา หรือ คำสั่งทราบโดยเร็ว

ให้ผู้อำนวยการสถานที่กักขังแจ้งแก่ญาติ หรือบุคคลที่ผู้ต้องกักขังระบุไว้ได้ทราบ ในกรณีที่ผู้ต้องกักขังตาย ป่วยหนัก บาดเจ็บสาหัส วิกลจริต หรือจิตไม่ปกติ

ข้อ ๓๒ ในระหว่างถูกกักขังในสถานที่กักขัง ผู้ต้องกักขังมีสิทธิยื่นเรื่องราวร้องทุกข์หรือเรื่องราวใดๆ ต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ อธิบดี รัฐมนตรี หน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้อง หรือทูลเกล้าฯ ถวายฎีกาต่อองค์พระมหากษัตริย์ได้

ข้อ ๓๓ การร้องทุกข์นั้น อาจกระทำด้วยวาจาหรือด้วยการยื่นเป็นหนังสือ ถ้ากระทำด้วยวาจาให้พนักงานเจ้าหน้าที่ที่ได้รับคำร้องทุกข์บันทึกคำร้องทุกข์ไว้ โดยบันทึกคำร้องทุกข์หรือหนังสือร้องทุกข์นั้น ต้องลงลายมือชื่อผู้ร้องทุกข์ และพนักงานเจ้าหน้าที่ที่ได้รับคำร้องทุกข์ไว้ด้วย

ข้อ ๓๔ การร้องทุกข์ การยื่นเรื่องราว หรือการถวายฎีกานั้น หากผู้ต้องกักขังไม่สามารถจัดหาเครื่องเขียนส่วนตัวได้ ให้สถานที่กักขังจัดหาให้

การเขียนคำร้องทุกข์ เรื่องราว หรือฎีกา ผู้ต้องกักขังต้องเขียนด้วยตนเอง เว้นแต่ไม่สามารถเขียนเองได้

ข้อ ๓๕ หนังสือร้องทุกข์ หรือเรื่องราว หรือฎีกา นั้น ให้ผู้ต้องกักขังยื่นต่อผู้อำนวยการสถานที่กักขัง หรือใส่ลงในที่ซึ่งจัดไว้เพื่อการนั้นก็ไ้

ข้อ ๓๖ พนักงานเจ้าหน้าที่ทุกคนต้องเปิดโอกาสให้ผู้ต้องกักขังร้องทุกข์ ยื่นเรื่องราว หรือ ยื่นทูลเกล้าฯ ถวายฎีกาโดยสะดวก

ข้อ ๓๗ เมื่อได้รับคำร้องทุกข์ เรื่องราว หรือฎีกา จากผู้ต้องกักขัง หากมิใช่เป็นกรณีดังที่จะกล่าวในข้อต่อไป ให้ผู้อำนวยการสถานที่กักขังจัดให้เปิดซองตรวจดูข้อความและปฏิบัติดังต่อไปนี้

- (๑) สอบข้อเท็จจริง
- (๒) แก้ไข หรือช่วยเหลือตามคำร้องขอตามสมควรแก่กรณี

ข้อ ๓๘ ข้อความในหนังสือร้องทุกข์ เรื่องราว หรือฎีกา นั้น ผู้ต้องกักขังจะสงวนเป็นความลับก็ได้ โดยระบุหน้าซองว่า “ลับ” ถ้าผู้ต้องกักขังมิได้เขียนคำนี้ไว้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่เขียนให้เมื่อทราบความประสงค์ของผู้ต้องกักขัง หนังสือร้องทุกข์ เรื่องราว หรือฎีกาที่ผู้ต้องกักขังขอสงวนเป็นลับตามวรรคก่อนห้ามมิให้พนักงานเจ้าหน้าที่อ่านหรือเปิดเผย แต่มีหน้าที่จัดส่งไปยังผู้รับ หรือกรมราชทัณฑ์ หากผู้รับเป็น รัฐมนตรี หรือเป็นฎีกาทูลเกล้าฯ ถวาย ให้ส่งไปยังกรมราชทัณฑ์เพื่อดำเนินการต่อไปตามสมควร

ข้อ ๓๙ คำสั่ง หรือคำชี้แจงตอบคำร้องทุกข์ เรื่องราว หรือฎีกา ต้องแจ้งให้ผู้ต้องกักขังที่ยื่น ทราบ และ จัดให้ลงลายมือชื่อรับทราบไว้เป็นหลักฐาน

ลักษณะ ๔ การเยี่ยมและการติดต่อ

หมวด ๑ บุคคลภายนอกเข้าเยี่ยมหรือติดต่อผู้ต้องกักขัง

ข้อ ๔๐ บุคคลภายนอกจะเข้าเยี่ยมหรือติดต่อกับผู้ต้องกักขังจะต้องได้รับอนุญาตจากผู้อำนวยการสถานที่กักขัง หรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย จึงจะเข้าเยี่ยมหรือติดต่อได้

ในการเข้าเยี่ยมหรือติดต่อกับผู้ต้องกักขัง บุคคลภายนอกต้องนำบัตรประจำตัวประชาชน หรือบัตรที่ออกโดยทางราชการที่ปรากฏภาพถ่าย ไปแสดงต่อพนักงานเจ้าหน้าที่และให้พนักงานเจ้าหน้าที่จดบันทึกข้อมูลบุคคลผู้เข้าเยี่ยมไว้เป็นหลักฐาน

ข้อ ๔๑ บุคคลภายนอกจะเยี่ยมหรือติดต่อกับผู้ต้องกักขังได้ ในวันเวลาที่ทางสถานที่กักขัง กำหนดไว้

ข้อ ๔๒ ห้ามมิให้บุคคลภายนอกที่ได้รับอนุญาตให้เยี่ยมหรือติดต่อกับผู้ต้องกักขังนำสิ่งของใด ๆ เข้ามา หรือนำออกจากสถานที่กักขัง ส่งมอบให้หรือรับจากผู้ต้องกักขังโดยมิได้รับอนุญาตจาก พนักงานเจ้าหน้าที่ สิ่งของต่อไปนี้เป็นสิ่งของต้องห้ามนำเข้ามาในสถานที่กักขัง และห้ามส่งมอบให้กับผู้ต้องกักขัง

- (๑) ยาเสพติดให้โทษ วัตถุออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท และสารระเหย
- (๒) สุราหรือของเมาอย่างอื่น
- (๓) อุปกรณ์สำหรับเล่นการพนัน
- (๔) เครื่องมืออันเป็นอุปกรณ์ในการหลบหนี

- (๕) เครื่องมือสำหรับสักร่างกาย
- (๖) อาวุธ เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน
- (๗) น้ำมันเชื้อเพลิง
- (๘) สัตว์มีชีวิต
- (๙) ของเน่าเสีย หรือของมีพิษต่อร่างกาย
- (๑๐) เครื่องคอมพิวเตอร์ โทรศัพท์ หรือเครื่องมือสื่อสารอื่น รวมทั้งอุปกรณ์สำหรับสิ่งของดังกล่าว
- (๑๑) วัตถุ หรือสิ่งพิมพ์ ซึ่งอาจก่อให้เกิดความไม่สงบเรียบร้อย หรือเสื่อมเสียต่อศีลธรรม อันดี

ของประชาชน

- (๑๒) เงินตรา

กรณีที่บุคคลภายนอกประสงค์จะมอบเงินตราให้กับผู้ต้องกักขังให้นำฝากไว้กับพนักงานเจ้าหน้าที่ทางสถานที่กักขังจัดไว้ให้เพื่อการนั้น

ข้อ ๔๓ ในกรณีที่มิใช่ข้อสงสัยว่า บุคคลภายนอกที่มาขออนุญาต หรือได้รับอนุญาตให้เยี่ยม หรือติดต่อแล้ว มีสิ่งของที่ยังไม่ได้รับอนุญาต หรือเงินตรา หรือสิ่งของต้องห้ามตามความในข้อ ๔๒ พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจขอตรวจหรือขอตรวจค้นได้ หากบุคคลภายนอกนั้นเป็นชาย ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ชายเป็นผู้ทำการตรวจค้น หากเป็นหญิงให้พนักงานเจ้าหน้าที่หญิงเป็นผู้ทำการตรวจค้น หรือให้ผู้นั้นแสดงเอง หรือจัดให้ชายหรือหญิงอื่นที่ควรเชื่อถือทำการตรวจค้นแทนก็ได้

ข้อ ๔๔ บุคคลภายนอกที่ได้รับอนุญาตให้เยี่ยมหรือติดต่อกับผู้ต้องกักขังจะต้องอยู่ในเขตที่ทางสถานที่กักขังกำหนดให้เป็นที่เยี่ยมหรือติดต่อกับผู้ต้องกักขัง

ข้อ ๔๕ ห้ามมิให้ผู้ที่ได้รับอนุญาตให้เยี่ยมหรือติดต่อกับผู้ต้องกักขัง แนะนำ ชักชวน แสดงกิริยา หรือให้อาณัติสัญญาณอย่างใด ๆ แก่ผู้ต้องกักขัง เพื่อกระทำความผิดกฎหมายหรือวินัยผู้ต้องกักขัง

ข้อ ๔๖ ผู้ที่ได้รับอนุญาตให้เยี่ยม หรือติดต่อกับผู้ต้องกักขัง ต้องพูดภาษาไทย และออกเสียงให้ดังพอที่พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ควบคุมอยู่ ณ ที่นั้น ได้ยิน จะพูดภาษาอื่นได้ต่อเมื่อได้รับอนุญาตจาก พนักงานเจ้าหน้าที่

ในกรณีสถานที่กักขังจัดให้เยี่ยมหรือติดต่อกับผู้ต้องกักขังโดยการพูดคุยผ่านเครื่องมือสื่อสาร ผู้ที่ได้รับอนุญาตให้เยี่ยมหรือติดต่อจะต้องยินยอมให้พนักงานเจ้าหน้าที่ฟังการสนทนา บันทึกเสียง และตัดการสื่อสาร หากเห็นว่าข้อความที่สนทนาเป็นไปโดยไม่เหมาะสม

ข้อ ๔๗ ผู้ที่มาขอเยี่ยมหรือติดต่อกับผู้ต้องกักขัง หากมีเหตุอย่างหนึ่งอย่างใดต่อไปนี้ จะไม่ได้รับอนุญาตให้เข้าเยี่ยมหรือติดต่อกับผู้ต้องกักขัง

- (๑) มีอาการมีนเมาหรือเมาสุรา น่าจะก่อความเดือดร้อนรำคาญหรือความไม่เรียบร้อย
- (๒) มีเหตุอันควรเชื่อว่า ถ้าวินิจฉัยให้เยี่ยมหรือติดต่อกับผู้ต้องกักขังได้ จะก่อการร้าย หรือกระทำความผิดกฎหมายขึ้น
- (๓) แต่งกายผิดปกตินิยมในท้องถิ่น หรือไม่สุภาพ หรือสกปรกอย่างร้ายแรง
- (๔) ไม่มีกิจเกี่ยวข้อง หรือรู้จักเป็นญาติมิตรกับผู้ต้องกักขัง
- (๕) มีกิริยาวาจาไม่สุภาพ
- (๖) เป็นโรคติดต่อร้ายแรง

ข้อ ๔๘ ผู้ไม่ได้รับอนุญาตให้เยี่ยมหรือติดต่อกับผู้ต้องกักขัง หรือผู้ที่ได้รับอนุญาตให้เยี่ยม หรือติดต่อกับผู้ต้องกักขัง แต่กระทำความผิดระเบียบนี้ พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจเชิญให้ออกไปจากบริเวณสถานที่กักขังได้ หากขัดขืน พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจใช้กำลังพอสมควรที่จะให้ออกไปพ้นจากสถานที่กักขังได้

หมวด ๒

นายความเข้าพบผู้ต้องกักขัง

ข้อ ๔๙ นายความที่จะขอเข้าพบผู้ต้องกักขังเกี่ยวกับคดีจะต้องเป็นนายความที่ได้รับใบอนุญาตให้เป็นนายความตามกฎหมายว่าด้วยนายความ

ข้อ ๕๐ นายความจะเยี่ยมหรือติดต่อกับผู้ต้องกักขังเกี่ยวกับคดี ต้องยื่นคำร้องขอพบผู้ต้องกักขังตามแบบที่กรมราชทัณฑ์กำหนดให้ใช้สำหรับผู้ต้องขังโดยอนุโลม และจะเข้าเยี่ยมหรือติดต่อกับผู้ต้องกักขังได้เฉพาะรายที่ผู้ต้องกักขังนั้นต้องการพบนายความเท่านั้น

ข้อ ๕๑ นายความสามารถเข้าเยี่ยมและติดต่อกับผู้ต้องกักขังได้ทุกวัน ตั้งแต่เวลา ๐๘.๓๐ น. ถึง ๑๖.๐๐ น. เว้นวันหยุดราชการ

หากมีเหตุผลพิเศษจำเป็นต้องพบผู้ต้องกักขังนอกวันเวลาในวรรคหนึ่ง ให้ขออนุญาตต่อผู้อำนวยการสถานที่กักขัง แต่ต้องไม่ใช่ระหว่างเวลาที่สถานที่กักขังได้นำผู้ต้องกักขังเข้าห้องขังแล้ว และยังมีได้นำออกจากห้องขัง

ข้อ ๕๒ นายความที่ได้รับอนุญาตให้พบผู้ต้องกักขัง หากต้องการจะสงวนข้อความที่พูดกับผู้ต้องกักขังเป็นความลับ ให้แจ้งพนักงานเจ้าหน้าที่ทราบและให้พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ควบคุมอยู่ในระยะที่ไม่สามารถได้ยินข้อความการสนทนา

ข้อ ๕๓ ให้นำความในข้อ ๔๒ ข้อ ๔๓ ข้อ ๔๔ ข้อ ๔๕ ข้อ ๔๗ และข้อ ๔๘ มาใช้บังคับ กับนายความที่เข้าพบผู้ต้องกักขังโดยอนุโลม

หมวด ๓

บุคคลภายนอกเข้าดูกิจการหรือติดต่อการงานกับสถานที่กักขัง

ข้อ ๕๔ บุคคลภายนอกจะเข้าดูกิจการสถานที่กักขังได้ต่อเมื่อได้รับอนุญาตจากผู้อำนวยการสถานที่กักขัง

ข้อ ๕๕ ผู้เข้าดูกิจการ หรือติดต่อการงานกับสถานที่กักขังจะต้องปฏิบัติตนดังนี้

- (๑) แต่งกายและมีกิริยาอันสุภาพ
- (๒) ไม่ส่งสิ่งของหรือเงินตราให้แก่หรือรับจากผู้ต้องกักขัง เว้นแต่ปฏิบัติตามระเบียบใน เรื่องนั้น ๆ
- (๓) ไม่ส่งอารมณ์สัญญาณใด ๆ ให้แก่ผู้ต้องกักขังเพื่อกระทำความผิดวินัย
- (๔) ไม่พูดจากับผู้ต้องกักขัง เว้นแต่ได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่
- (๕) ไม่ถ่ายภาพ หรือเขียนภาพ เกี่ยวกับผู้ต้องกักขังหรือสถานที่กักขัง หรือเขียนแบบแปลน

หรือแผนที่สถานที่กักขัง เว้นแต่ได้รับอนุญาตจากกรมราชทัณฑ์ และแจ้งให้ผู้อำนวยการสถานที่กักขังทราบก่อนแล้ว

(๖) ต้องเข้าดูแลภายในอาณาเขต และภายในกำหนดเวลาที่ทางการสถานที่กักขังกำหนด ให้ไว้

ข้อ ๕๖ ผู้ที่จะได้รับอนุญาตให้เข้าดูกิจการสถานที่กักขัง หรือติดต่อกับการงานของสถานที่กักขังในคราวหนึ่งจะมีจำนวนเท่าใด ให้ผู้อำนวยการสถานที่กักขังพิจารณาตามความจำเป็นและเหมาะสมแก่สภาพการของสถานที่กักขัง นั้น ๆ

หมวด ๔

เจ้าหน้าที่สถานทูตและกงสุลเข้าเยี่ยมผู้ต้องกักขัง

ข้อ ๕๗ เจ้าหน้าที่สถานทูตและกงสุลจะเข้าเยี่ยมผู้ต้องกักขังในสังกัดได้ ต่อเมื่อได้รับ อนุญาตจาก ผู้อำนวยการสถานที่กักขังแล้ว

ข้อ ๕๘ เจ้าหน้าที่สถานทูตและกงสุล ผู้ได้รับอนุญาตจะต้องแต่งกายและมีกิริยาอันสุภาพ ทั้งไม่ออกไปนอกเขตที่ทางการสถานที่กักขังกำหนดไว้

ข้อ ๕๙ ให้นำความในหมวด ๑ มาใช้บังคับกับกรณีเจ้าหน้าที่สถานทูตหรือกงสุลเข้าเยี่ยม ผู้ต้องกักขัง โดยอนุโลม

หมวด ๕

การเยี่ยมผู้ต้องกักขังป่วย

ข้อ ๖๐ ผู้ต้องกักขังคนใดที่เจ็บป่วยอาการหนักและได้รับการรักษาตัวอยู่ในสถานพยาบาลของสถานที่กักขัง หากผู้อำนวยการสถานที่กักขัง จะอนุญาตให้ผู้ต้องกักขังนั้นได้รับการเยี่ยมจากญาติภายในสถานพยาบาลของสถานที่กักขังก็ได้แล้วแต่กรณี โดยพิจารณาจากรายงานของแพทย์หรือเจ้าหน้าที่พยาบาลประจำสถานพยาบาลนั้น

ข้อ ๖๑ ให้มีการเยี่ยมจากญาติผู้ต้องกักขังป่วยได้ในระหว่างวันและเวลาราชการตามปกติ โดยให้จัดเยี่ยมในสถานพยาบาลของสถานที่กักขัง หรือสถานที่อื่นใดอันสมควร แต่ต้องเป็นสถานที่ที่ญาติ และผู้ต้องกักขังได้สนทนากันอย่างใกล้ชิด และเยี่ยมได้ครั้งละไม่เกิน ๓๐ นาที

ข้อ ๖๒ ญาติที่จะเข้าเยี่ยมผู้ต้องกักขังป่วยจะต้องถือปฏิบัติตามหมวด ๑ โดยอนุโลม

ข้อ ๖๓ ญาติต่อไปนี้เท่านั้นที่จะได้รับอนุญาตให้เข้าเยี่ยมผู้ต้องกักขังป่วย

- (๑) บิดา มารดา ปู่ ย่า ตา ยาย
- (๒) สามี หรือภรรยา
- (๓) บุตร ธิดา หรือหลาน
- (๔) พี่น้องร่วมบิดา มารดา หรือร่วมแต่บิดา หรือมารดาเดียวกัน
- (๕) บุคคลอื่นที่มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดหรือผู้ต้องกักขังป่วยร้องขอ

หมวด ๖

สิ่งของนำฝากให้กับผู้ต้องกักขัง

ข้อ ๖๔ สิ่งของซึ่งผู้มาเยี่ยมหรือติดต่อกับผู้ต้องกักขังนำมาเพื่อส่งมอบให้ผู้ต้องกักขังนั้น ต้องให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจก่อน หากมิใช่เป็นสิ่งของต้องห้ามให้พิจารณาส่งมอบแก่ผู้ต้องกักขัง ในจำนวนหรือปริมาณตามความจำเป็น นอกนั้นให้ส่งมอบแก่ผู้นำของมารับคืนไป

สิ่งของที่ไม่ผ่านการตรวจค้นของพนักงานเจ้าหน้าที่ห้ามส่งมอบให้ผู้ต้องกักขังโดยเด็ดขาด

หมวด ๗

การร้องเรียนและร้องทุกข์

ข้อ ๖๕ ผู้ต้องกักขัง บุคคลภายนอก ทนายความ เจ้าหน้าที่สถานทูตและกงสุลที่ได้รับการปฏิบัติตามระเบียบนี้ หากเห็นว่าพนักงานเจ้าหน้าที่ปฏิบัติไม่ชอบตามระเบียบ ให้ร้องเรียนต่อผู้อำนวยการสถานที่กักขัง หรือหากเห็นว่ายังไม่ได้รับความเป็นธรรมอีกให้ร้องเรียนต่อกรมราชทัณฑ์ ตามลำดับ

ลักษณะ ๕

การศึกษาและการอบรม

ข้อ ๖๖ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่จัดให้ผู้ต้องกักขังได้รับการศึกษาและรับการอบรมตามสมควร

ข้อ ๖๗ การศึกษาอบรมผู้ต้องกักขังนั้น ให้จัดแบ่งดังนี้

- (๑) การศึกษาวิชาสามัญ และวิชาชีพ
- (๒) การอบรมศาสนา ศีลธรรม จรรยา และหน้าที่พลเมืองดี
- (๓) การอนามัยและสุขภาพ

ข้อ ๖๘ สถานที่กักขังต้องให้ความสะดวกผู้ต้องกักขังได้ประกอบพิธีกรรม และพิธีสำคัญในทางศาสนาตามสมควร

ข้อ ๖๙ บรรดาเครื่องอุปกรณ์ในการศึกษาและอบรม เช่น เครื่องมือเครื่องใช้ สมุดหนังสือ นั้น ให้สถานที่กักขังจัดหาให้ แต่ผู้ต้องกักขังจะนำของตนเองมาใช้ก็ได้ เมื่อได้รับอนุญาตจากพนักงาน เจ้าหน้าที่

ลักษณะ ๖

การทำงาน

ข้อ ๗๐ ผู้ต้องกักขังต้องทำงานตามที่พนักงานเจ้าหน้าที่มอบหมาย

ข้อ ๗๑ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่จัดให้ผู้ต้องกักขังทุกคนได้ทำงาน โดยคำนึงถึงข้อต่อไปนี้

- (๑) ความแข็งแรงแห่งร่างกาย

- (๒) สติปัญญา
- (๓) อุปนิสัยและฝีมือหรือความรู้ความชำนาญ
- (๔) ผลในทางเศรษฐกิจ
- (๕) ผลในทางอบรม
- (๖) สภาพการณ์แห่งสถานที่กักขัง
- (๗) ระยะเวลาแห่งการกักขัง

ข้อ ๗๒ งานที่จัดให้ผู้ต้องกักขังอายุต่ำกว่า ๒๕ ปีทำ ให้คำนึงถึงการศึกษาและอบรมเป็นพิเศษ

ข้อ ๗๓ ให้ผู้ต้องกักขังมีวันหยุดทำงานสัปดาห์ละไม่น้อยกว่า ๑ วัน ตามที่ผู้อำนวยการสถานที่กักขังกำหนด เว้นแต่งานที่เกี่ยวข้องกับอนามัยของผู้ต้องกักขังและสุขภาพิบาลของสถานที่กักขัง

ข้อ ๗๔ ห้ามมิให้พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ต้องกักขังทำงานเพื่อประโยชน์ส่วนตัว

ข้อ ๗๕ บรรดาผลประดิษฐกรรม และประโยชน์อันเกิดจากแรงงานของผู้ต้องกักขังให้ตกเป็นทรัพย์สินของรัฐ

ข้อ ๗๖ ผู้ต้องกักขังไม่มีสิทธิได้ค่าจ้างจากการทำงาน แต่อาจได้รับรางวัลจากผลงานที่ทำ

ข้อ ๗๗ การจ่ายเงินรางวัลในการทำงาน และการให้ประโยชน์เงินทดแทนในเมื่อผู้ต้องกักขังได้รับบาดเจ็บหรือถึงตาย เนื่องจากกระทำการตามหน้าที่ ให้เป็นไปตามระเบียบนี้ ว่าด้วยประโยชน์เงินทดแทนและรางวัล

ข้อ ๗๘ โดยปกติให้จัดให้ผู้ต้องกักขังทำงานในสถานที่กักขัง เว้นแต่กรณีมีความจำเป็นต้องจัดให้ทำงานอื่นใดเพื่อประโยชน์ของทางราชการ หรือเป็นงานสาธารณะที่ก่อให้เกิดประโยชน์แก่สังคมโดยรวมก็ให้จ่าย ผู้ต้องกักขังออกไปทำงานนอกสถานที่กักขังได้

ข้อ ๗๙ การส่งผู้ต้องกักขังออกไปทำงานนอกสถานที่กักขังตามข้อ ๗๘ ให้มีคณะกรรมการประกอบด้วยพนักงานเจ้าหน้าที่ตั้งแต่ระดับ ๔ ขึ้นไป ไม่น้อยกว่า ๓ คน ที่ผู้อำนวยการสถานที่กักขังแต่งตั้ง เป็นผู้พิจารณาคัดเลือก แล้วเสนอให้ผู้อำนวยการสถานที่กักขังอนุมัติ โดยพิเคราะห์ถึงความจำเป็นและความเหมาะสมแห่งกรณี ดังนี้

ก. คุณสมบัติของผู้ต้องกักขัง

(๑) ต้องเป็นผู้รักษาวินัยโดยเคร่งครัด

(๒) ต้องเป็นผู้ทำการงานดี

(๓) ต้องเป็นผู้ที่มีความประพฤติดีไม่เคยกระทำความผิดขึ้นภายในสถานที่กักขัง หรือไม่มี

พฤติการณ์ที่แสดงให้เห็นว่า เมื่อจ่ายออกไปแล้วอาจหลบหนี

(๔) ต้องถูกกักขังมาแล้วไม่น้อยกว่า ๑ ใน ๓ ของระยะเวลาแห่งการกักขัง โดยให้คัดเลือกผู้มีกำหนดเวลากักขังน้อยจ่ายออกไปก่อนผู้มีกำหนดเวลากักขังนานกว่า

(๕) ต้องไม่เป็นผู้ถูกอายัดตัวในคดีอื่น

ถ้าผู้ต้องกักขังเป็นหญิง หรือต้องกักขังในความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษ ต้องได้รับอนุญาตจากอธิบดี

ข. คุณลักษณะของงาน

(๑) ลักษณะหรือประเภทของงานว่าเป็นงานประเภทใด สถานที่ทำงานตั้งอยู่ในท้องที่ใด และมีระยะทางห่างจากสถานที่กักขังเท่าใด

(๒) บุคคลหรือหน่วยราชการใดเป็นเจ้าของงานนั้น

(๓) งานนั้นจะต้องใช้ผู้ต้องกักขังจำนวนเท่าใด และจะต้องใช้เวลาในการทำงานเท่าใด

(๔) งานนั้นมีผลประโยชน์ตอบแทนหรือไม่ ถ้าเป็นงานที่ผลประโยชน์ตอบแทน จะพึงได้รับผลประโยชน์ตอบแทนจำนวนเท่าใด

(๕) เหตุอื่นๆ ถ้ามี

ข้อ ๘๐ สถานที่ที่จะย้ายผู้ต้องกักขังออกไปทำงานนอกสถานที่กักขัง ต้องอยู่ในระยะที่จะเดินทางไป และกลับถึงสถานที่กักขังได้ไม่เกินเวลา ๑๘.๐๐ น. ในวันเดียวกัน

ข้อ ๘๑ ประเภทของงานสาธารณะที่จะจัดให้ผู้ต้องกักขังออกไปทำงานนอกสถานที่กักขังนั้น ได้แก่ งานใดๆ ที่ต้องใช้เงินของทางราชการ รัฐวิสาหกิจ องค์การมหาชน และให้หมายความรวมถึงงานสาธารณะอื่นใดที่ไม่มีผลประโยชน์ตอบแทนด้วย

ข้อ ๘๒ ให้จัดแบ่งสถานที่ของสถานที่กักขังออกเป็นส่วนๆ โดยให้มีสิ่งกีดกันหรือมีขอบเขตอันแน่นอน แล้วจัดแยกผู้ต้องกักขังที่จะส่งออกไปทำงานสาธารณะนอกสถานที่กักขัง คุมขัง ไว้ในส่วนที่ได้จัดแบ่งไว้แล้ว เว้นแต่สถานที่กักขังใดโดยสภาพไม่อาจทำเช่นนั้นได้ ก็ให้พยายามแยกผู้ต้องกักขังที่จะส่งออกไปทำงานสาธารณะนอกสถานที่กักขังออกจากผู้ต้องกักขังประเภทอื่น เพื่อมิให้ ติดต่อกันเท่าที่จะกระทำได้

ข้อ ๘๓ การส่งผู้ต้องกักขังออกไปทำงานนอกสถานที่กักขังให้ส่งออกจากสถานที่กักขังได้ตั้งแต่เวลา ๐๖.๐๐ น. และให้นำกลับเข้าสถานที่กักขังไม่เกินเวลา ๑๘.๐๐ น.

ข้อ ๘๔ การส่งผู้ต้องกักขังออกไปทำงานนอกสถานที่กักขังให้ปฏิบัติดังต่อไปนี้

(๑) ให้สถานที่กักขังจัดให้มีบัญชี รับ - ส่ง ผู้ต้องกักขังออกไปทำงานนอกสถานที่กักขัง บัญชีดังกล่าวให้จัดทำขึ้น ๓ ชุด มีข้อความตรงกัน พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ส่งมอบผู้ต้องกักขังเก็บไว้ ๑ ชุด พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้รับมอบผู้ต้องกักขังเก็บไว้ ๑ ชุด และให้พนักงานเจ้าหน้าที่ประตูเก็บไว้ ๑ ชุด

(๒) เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ควบคุมผู้ต้องกักขังออกไปทำงานนอกสถานที่กักขังนำผู้ต้องกักขังกลับคืนสถานที่กักขัง ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ประตูตรวจสอบบัญชีรายชื่อ และจำนวนผู้ต้องกักขังที่ส่งออกไปทำงานนอกสถานที่กักขัง ว่าถูกต้องตรงกับบัญชีรายชื่อที่ตนถือไว้หรือไม่ เมื่อเห็นว่าถูกต้องแล้ว ให้บันทึกผลการตรวจสอบ และลงเวลาที่นำผู้ต้องกักขังผ่านเข้ามายังสถานที่กักขังไว้ในบัญชี แล้วให้ พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ควบคุมนำผู้ต้องกักขังผ่านไป แต่ ถ้าปรากฏว่ามีรายชื่อผู้ต้องกักขังและจำนวนที่ไม่ถูกต้องตรงกับบัญชีที่ตนถือไว้ ก็ให้จดบันทึกเหตุต่างๆ ลงไว้ในบัญชี แล้วรายงานให้ผู้บัญชาการสถานที่กักขังทราบทันที

(๓) เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ประตูได้ตรวจสอบบัญชีรายชื่อผู้ต้องกักขังถูกต้องแล้วให้พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ควบคุมผู้ต้องกักขังออกไปทำงานนอกสถานที่กักขังนำผู้ต้องกักขังไปส่งมอบให้ พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ควบคุมภายในสถานที่กักขัง ให้เป็นหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้รับมอบจะต้องตรวจสอบบัญชีรายชื่อและจำนวนผู้ต้องกักขัง

ที่ได้รับมอบไว้ ว่ามีรายชื่อและจำนวนตรงกับบัญชีรายชื่อที่ตนถือไว้หรือไม่ เมื่อเห็นว่าถูกต้องแล้วให้บันทึกผลการตรวจสอบ และลงเวลาที่รับมอบผู้ต้องกักขังไว้ในบัญชี นั้น แต่ถ้าปรากฏว่ามีรายชื่อผู้ต้องกักขังและจำนวนไม่ตรงตามบัญชีรายชื่อที่ตนถือไว้ ก็ให้จดบันทึกเหตุ นั้นๆ ไว้ แล้วรายงานให้ผู้อำนวยการสถานที่กักขังทราบทันที

(๔) ให้จัดทำสมุดบันทึกประวัติผู้ต้องกักขังที่ออกไปทำงานนอกสถานที่กักขัง จำนวน ๒ ชุด มีรายละเอียดประกอบด้วย ชื่อ นามสกุล เลขทะเบียนประจำตัว คดี กำหนดโทษ และติดรูปถ่ายของผู้ต้องกักขังไว้ด้วย เพื่อให้พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ควบคุมผู้ต้องกักขังออกไปทำงานนอกสถานที่กักขัง และพนักงานเจ้าหน้าที่ประตู่ใช้ในการตรวจสอบตัวบุคคล

(๕) บัญชีรับ-ส่งผู้ต้องกักขังที่ออกไปทำงานนอกสถานที่กักขัง เมื่อได้จัดการดังกล่าวเสร็จแล้ว ให้รวบรวมนำส่งงานทะเบียนประวัติผู้ต้องกักขัง และฝ่ายอบรมและฝึกวิชาชีพผู้ต้องกักขังเพื่อ ดำเนินการต่อไป

ข้อ ๘๕ ผู้ต้องกักขังที่ออกไปทำงานนอกสถานที่กักขังต้องถือปฏิบัติดังต่อไปนี้

(๑) ต้องแต่งเครื่องแต่งกายให้เรียบร้อยตามที่ผู้อำนวยการสถานที่กักขังเห็นสมควร

(๒) ต้องไม่มีสิ่งของส่วนตัวใดๆ ติดตัวออกไป หรือต้องไม่รับฝากเงินหรือสิ่งของใดๆ ของบุคคลอื่นติดตัวออกไปเป็นอันขาด เว้นแต่สิ่งของจำเป็นที่ใช้ประจำวัน

(๓) ในเวลาส่งตัวกลับคืนสถานที่กักขัง ต้องมีสิ่งของติดตัวเข้ามาได้เฉพาะที่ได้นำติดตัวออกไปเท่านั้น

ข้อ ๘๖ เมื่อมีการจัดส่งผู้ต้องกักขังออกไปทำงานนอกสถานที่กักขัง ให้ผู้อำนวยการสถานที่กักขังจัดให้มีพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้เป็นหัวหน้าควบคุมรับผิดชอบหนึ่งคน พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้เป็นหัวหน้าดังกล่าวให้มีอำนาจและหน้าที่รับผิดชอบบังคับบัญชากิจการเหนือพนักงานเจ้าหน้าที่และผู้ต้องกักขัง ที่อยู่ในสังกัดของตน ในการควบคุมผู้ต้องกักขัง ให้ใช้อัตราส่วนของพนักงานเจ้าหน้าที่ ๑ คน ต่อผู้ต้องกักขัง ๕ คน จะเปลี่ยนแปลงอัตราส่วนนี้ได้ต่อเมื่อได้รับอนุมัติจากอธิบดี

ข้อ ๘๗ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้เป็นหัวหน้าควบคุม ชี้แจงระเบียบ ข้อบังคับ หรือคำสั่งที่จะต้องประพฤติปฏิบัติในระหว่างการทำงาน ให้ผู้ต้องกักขังที่ออกไปทำงานนอกสถานที่กักขังทราบโดยละเอียด

ข้อ ๘๘ การควบคุมผู้ต้องกักขังที่ออกไปทำงานนอกสถานที่กักขังให้ปฏิบัติดังนี้

ก. การควบคุมระหว่างเดินทาง

(๑) การนำผู้ต้องกักขังจากสถานที่กักขังไปยังสถานที่ทำงาน หรือจากสถานที่ทำงานแห่งหนึ่งไปยังอีกแห่งหนึ่ง หรือนำกลับคืนสถานที่กักขัง ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ควบคุมจัดให้ผู้ต้องกักขัง เดินแถวเรียงหนึ่งหรือเรียงสองหรือเรียงสี่ แล้วแต่กรณีโดยมีพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ควบคุมเดินตามหลัง หรือเดินแซงข้างแถวระยะห่างพอสมควร หรือให้จัดให้มียานพาหนะสำหรับรับส่งผู้ต้องกักขังทั้งไปและกลับ เพื่อรักษาระเบียบวินัยไปจนถึงสถานที่ทำงานหรือสถานที่กักขัง

(๒) ในระหว่างเดินทางให้ผู้ต้องกักขังอยู่ในอาการสงบ ห้ามมิให้ส่งเสียง หรือแสดงกิริยาอาการอันไม่สุภาพ เมื่อถึงสถานที่ทำงานแล้วให้พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้เป็นหัวหน้าควบคุม สั่งบอกเขตกำหนดที่ผู้ต้องกักขังจะต้องปฏิบัติงานอยู่ในขอบเขตนั้นๆ ห้ามมิให้ผู้ต้องกักขังออกไปนอกแถว หรือนอกเขตทำงาน หรือเขตหยุดพักที่กำหนดให้เป็นอันขาด เว้นแต่มีเหตุจำเป็นและได้รับอนุญาตจากพนักงาน เจ้าหน้าที่ผู้ควบคุมแล้ว

ข. การควบคุมระหว่างการทำงาน

(๑) ห้ามมิให้ผู้ต้องกักขัง ซ้ำ รับ หรือส่งของอย่างหนึ่งอย่างใดจากญาติมิตรหรือผู้หนึ่งผู้ใด โดยตรงหรือโดยปริยายเป็นอันขาด เว้นแต่สิ่งของที่มีผู้บริจาคเลี้ยงผู้ต้องกักขัง และได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้เป็นหัวหน้าควบคุมแล้ว

(๒) ห้ามมิให้ผู้ต้องกักขังติดต่อกับปะ หรือรับการเยี่ยมจากญาติมิตรหรือผู้หนึ่งผู้ใดเป็นอันขาด เว้นแต่ได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้เป็นหัวหน้าควบคุมและให้เยี่ยมได้เฉพาะเวลาระหว่างพักการทำงานไม่เกิน ๑๕ นาที

(๓) ห้ามมิให้ผู้ต้องกักขังผลัดเปลี่ยน หรือถอดเครื่องแต่งกายที่ได้แต่งมาจากสถานที่กักขัง เว้นแต่มีเหตุจำเป็นและได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ควบคุม และเมื่อหมดความจำเป็นแล้วจะต้อง ผลัดเปลี่ยน หรือสวมใส่เครื่องแต่งกายอย่างเดิมทันที

(๔) ห้ามมิให้พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ควบคุมอนุญาตให้ผู้ต้องกักขังออกไปนอกความควบคุมของตนไม่ว่าในกรณีใดๆ หรือควบคุมผู้ต้องกักขังไปในกิจการอันมิได้เกี่ยวข้องกับการงานที่จ่ายไปทำนั้นเป็นอันขาด

(๕) ในระหว่างหยุดพักการทำงานให้พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้เป็นหัวหน้าควบคุมจัดให้ผู้ต้องกักขังรวมกันอยู่เป็นหมู่ เป็นกองแห่งเดียวกันภายในเขตที่ได้กำหนดไว้อย่างชัดเจนและให้พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ควบคุมกระจายอยู่โดยรอบหมู่ หรือกองผู้ต้องกักขังนั้นในระยะใกล้ชิดพอที่จะมองเห็นผู้ต้องกักขังได้ทุกคน และหากหลบหนีก็อาจติดตามจับตัวได้ทันที

(๖) ในเวลาทำงานห้ามมิให้แยกผู้ต้องกักขังกระจายกันทำงานห่างจากเจ้าหน้าที่ผู้ควบคุม จนเมื่อมีการหลบหนีไม่อาจติดตามจับกุมได้ทันที และให้จัดผู้ต้องกักขังให้อยู่ในที่ซึ่งเจ้าหน้าที่ผู้ควบคุม สามารถมองเห็นได้ถนัดทุกคน กับให้พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ควบคุมระมัดระวังมิให้ผู้ต้องกักขังไปลับตา หรือให้คอยตรวจตราจับจำนวนผู้ต้องกักขังอย่างซ้าที่สุด ประมาณ ๑๕ นาทีต่อ ๑ ครั้ง

(๗) ในการควบคุมผู้ต้องกักขังทำงานเป็นหมู่เป็นคณะในสถานที่โล่งแจ้งหรือในป่า ซึ่งมีผู้ต้องกักขังจำนวนมาก ให้กำหนดเขตควบคุมไว้ให้ชัดเจน แล้วแจ้งให้ผู้ต้องกักขังทุกคนทราบถึงเขตควบคุมนั้นโดยทั่วกัน และตรึงมุมของเขตนั้นให้ทำเครื่องหมายอย่างหนึ่งอย่างใดที่สามารถมองเห็นได้ชัดไว้ และให้พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ควบคุม ยืนยามหรือเดินตรวจรักษาการณ์ตามมุม หรือจุดสำคัญในแนวเขต หากผู้ต้องกักขังออกไปนอกเขตควบคุมตามที่กำหนดไว้ โดยไม่มีเจ้าหน้าที่ควบคุมไปด้วย ก็ให้ปฏิบัติตั้งผู้ต้องกักขังหลบหนีได้ทันที

ภายในเขตควบคุมนั้น ถ้าสามารถจัดได้ก็ให้จัดให้มีที่พัก ที่สำหรับรับประทานอาหารน้ำรับประทานและสวมไว้ให้พร้อม เพื่อมิให้ผู้ต้องกักขังออกไปนอกเขตควบคุม

ข้อ ๘๙ ผู้ต้องกักขังที่ส่งออกไปทำงานนอกสถานที่กักขัง หากปรากฏพฤติการณ์อย่างหนึ่งอย่างใดดังต่อไปนี้

- (๑) สมคบกับผู้อื่นก่อความไม่สงบเรียบร้อยขึ้น
- (๒) ทำร้ายหรือพยายามทำร้ายพนักงานเจ้าหน้าที่หรือผู้อื่น
- (๓) พยายามหลบหนี หรือมีเหตุอันน่าเชื่อว่าจะหลบหนี
- (๔) ขัดคำสั่งซึ่งหน้าของพนักงานเจ้าหน้าที่
- (๕) จงใจก่อความเสียหายแก่ผู้อื่น หรือกิจการของสถานที่กักขัง และได้เกิดความเสียหายขึ้น
- (๖) กระทำความผิดในส่วนที่เกี่ยวกับเงินตราหรือสิ่งของต้องห้าม
- (๗) มีพฤติการณ์แสดงให้เห็นถึงความเกียจคร้าน ไม่ตั้งใจทำงานหรือจงใจหลีกเลี่ยงการทำงาน
- (๘) มีพฤติการณ์อันใดที่พนักงานเจ้าหน้าที่เห็นว่าจะเป็นการฝ่าฝืนต่อกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ

วินัยที่เกี่ยวกับการกักขัง

ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้เป็นหัวหน้าควบคุมส่งผู้ต้องกักขังผู้นั้นกลับคืนสถานที่กักขังทันที แล้วให้รายงานคณะกรรมการตามข้อ ๗๙ และผู้อำนวยการสถานที่กักขังทราบ และเมื่อคณะกรรมการได้พิจารณาแล้วเห็นว่าสมควรงดส่งผู้ต้องกักขังผู้นั้นออกไปทำงานนอกสถานที่กักขัง ก็ให้รายงานชี้แจงเหตุผลพร้อมทั้งส่งหลักฐานให้ผู้บัญชาการสถานที่กักขังเพื่อมีคำสั่งต่อไป

ข้อ ๙๐ เมื่อมีการส่งผู้ต้องกักขังออกไปทำงานนอกสถานที่กักขัง ให้ผู้อำนวยการสถานที่กักขังหมั้นไปตรวจตราการปฏิบัติงานตามหน่วยงานต่างๆ เพื่อทราบถึงการควบคุมและการทำงานว่าเป็นไปโดยชอบด้วยกฎหมาย ระเบียบข้อบังคับ และคำสั่งของทางราชการหรือไม่ เมื่อเห็นว่าหน่วยงานใด ปฏิบัติการไม่ชอบหรือมีข้อบกพร่องที่อาจนำความเสียหายมาสู่ราชการก็ให้สั่งการแก้ไข เมื่อได้สั่งการไปแล้วหากมีการฝ่าฝืนอยู่อีกก็ให้พิจารณาโทษทางวินัยแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบ

ข้อ ๙๑ ในกรณีผู้อำนวยการสถานที่กักขังไม่อาจไปตรวจงานได้ ก็ให้แต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ที่เห็นสมควรไปทำการแทน ในการตรวจงานให้ผู้ที่ได้รับแต่งตั้งมีอำนาจหน้าที่เช่นเดียวกับผู้อำนวยการสถานที่กักขัง และเมื่อได้ตรวจงานเสร็จแล้วให้รีบทำรายงานเสนอความเห็นต่อผู้อำนวยการสถานที่กักขังโดยเร็ว

การตรวจงานตามข้อ ๙๐ และข้อ ๙๑ จะกระทำในลักษณะจู่โจมก็ได้

ลักษณะ ๗

ประโยชน์ เงินทดแทน และรางวัล

ข้อ ๙๒ งานที่จัดให้ผู้ต้องกักขังทำ แบ่งเป็นประเภทหาผลประโยชน์และไม่หาผลประโยชน์ เฉพาะงานหาผลประโยชน์ให้คำนวณราคาของงานเป็นทุน แรงแรงงาน และกำไร

ทุน หมายถึง จำนวนเงินที่จ่ายจากเงินทุน

แรงงาน หมายถึง กำลังงานของผู้ต้องกักขังซึ่งมีส่วนร่วมในการงานนั้น

กำไร หมายถึง รายได้ซึ่งเกิดจากผลของการทำงาน เมื่อได้หักทุนออกแล้ว

ข้อ ๙๓ หากงานที่จัดให้ผู้ต้องกักขังทำมีกำไร ให้แบ่งเป็นรางวัลและเงินทุนหมุนเวียน ดังนี้

(๑) ผู้ต้องขังที่มีส่วนร่วมทำงานนั้น

(๒) พนักงานเจ้าหน้าที่ที่ทำหน้าที่ควบคุมหรือฝึกอบรมผู้ต้องกักขังที่ทำงานนั้น

(๓) เป็นเงินทุนหมุนเวียนของสถานที่กักขัง

พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ที่จะได้รับการพิจารณาให้ได้รับรางวัลตามข้อนี้ให้พิจารณาจนถึงผู้อำนวยการสถานที่กักขัง

ข้อ ๙๔ รางวัลและเงินทุนหมุนเวียนที่จะจ่ายตามข้อ ๙๓ (๑) (๒) และ (๓) นั้น ให้จ่ายแก่ผู้ต้องกักขังร้อยละห้าสิบ พนักงานเจ้าหน้าที่ร้อยละยี่สิบ และอีกร้อยละสามสิบ ให้เก็บไว้เป็นเงินทุนหมุนเวียน เพื่อใช้จ่ายในการดำเนินกิจการฝึกวิชาชีพ และการใช้แรงงานผู้ต้องกักขัง และกิจการที่เป็นประโยชน์โดยตรง หรือต่อเนื่องกับการฝึกวิชาชีพ และการใช้แรงงานผู้ต้องกักขัง

การจ่ายรางวัลตามวรรคหนึ่ง เมื่อได้รับเงินค่าตอบแทนแล้ว ให้ดำเนินการโดยเร็ว

ข้อ ๙๕ นอกจากรางวัลอันพึงได้รับตามข้อ ๙๔ ถ้าผู้ต้องกักขังหรือพนักงานเจ้าหน้าที่คนใดคิดประดิษฐ์สิ่งของหรือเครื่องมือเครื่องใช้สำหรับใช้เป็นประโยชน์สำคัญในการทำงาน หรือในการฝึกวิชาชีพผู้ต้องกักขังขึ้น ให้ได้รับประโยชน์ตอบแทนจากเงินผลพลอยได้ประเภทเงินทุนพัฒนาพฤตินิสัยตามการวินิจฉัยของอธิบดี

ข้อ ๙๖ การจ่ายรางวัลให้แก่ผู้ต้องกักขังตามข้อ ๙๔ ให้ทำบัญชีแยกประเภทไว้โดยเฉพาะ และในการจ่ายรางวัลแต่ละครั้งให้ถือหลักเกณฑ์ในการพิจารณาดังนี้

(๑) งานใดที่ไม่ต้องใช้ฝีมือแรงงานในการประกอบการ ให้ผู้ต้องกักขังที่ร่วมกันทำงาน ได้รับส่วนแบ่งต่อวันคนละเท่าๆ กัน หากงานดังกล่าวได้จัดให้ผู้ต้องกักขังแต่ละคนทำ โดยมุ่งผลสำเร็จของงานเป็นรายสิ่ง ให้แบ่งรางวัลตามผลสำเร็จของงานที่ทำนั้น

(๒) งานใดที่ต้องใช้ฝีมือแรงงานในการประกอบการ ให้จัดแบ่งเงินรางวัลที่จะจ่ายให้แก่ผู้ต้องกักขังเป็นส่วนๆ โดยพิจารณาจ่ายให้ผู้ต้องกักขังที่มีความตั้งใจให้ความร่วมมือในการทำงาน ความมธยัสถ์ในการใช้ชีวิต ความประณีตเรียบร้อยของงาน ความรวดเร็วในการทำงาน ความอดุสาหะ การถนอมและรักษาเครื่องมือเครื่องใช้ และคุณค่าของงานนั้นตามอัตราส่วนดังนี้

- ก. ผู้ที่ทำงานอยู่ในขั้นดีมาก คนละไม่เกิน ๓ ส่วน
- ข. ผู้ที่ทำงานอยู่ในขั้นดี คนละไม่เกิน ๒ ส่วน
- ค. ผู้ที่ทำงานอยู่ในขั้นพอใช้ คนละไม่เกิน ๑ ส่วน

เงินที่กำหนดให้เป็นรางวัลนั้น เมื่อคำนวณจ่ายให้แล้วมีเศษเหลืออยู่ ไม่สามารถเฉลี่ยจ่ายให้ผู้ต้องกักขังได้ให้นำเข้าเป็นเงินทุนหมุนเวียน ถ้าผู้มีสิทธิไม่มารับรางวัลส่วนที่จ่ายให้ ภายใน ๑ ปี นับแต่วันที่ได้รับแจ้งจากพนักงานเจ้าหน้าที่หรือติดต่อผู้มีสิทธิไม่ได้ ภายใน ๑ ปี ให้ส่งเงินรางวัลนั้นเป็น รายได้แผ่นดิน

ทุกวันสิ้นเดือนให้สถานที่กักขังจัดทำบัญชีเงินรางวัลที่ผู้ต้องกักขังแต่ละคนพึงจะได้รับแล้ว รายงานให้กรมราชทัณฑ์ทราบ

ข้อ ๙๗ การจ่ายรางวัลให้แก่พนักงานเจ้าหน้าที่ให้ถือปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ อธิบดีกำหนด

ข้อ ๙๘ การจ่ายรางวัลตามระเบียบนี้ โดยปกติให้พิจารณาจ่ายต่อเมื่องานนั้นได้รับชำระค่าจ้างเรียบร้อยแล้ว เว้นแต่งานใดจะได้รับชำระค่าจ้างแน่นอน แต่มีกรณีพิเศษจะรอให้รับชำระค่าจ้างเสร็จเรียบร้อยก่อนไม่ได้ ก็ให้ผู้อำนวยการสถานที่กักขังพิจารณาจ่ายตามที่เห็นสมควร

การพิจารณาจ่ายรางวัลตามวรรคหนึ่ง จะต้องไม่กระทบกระเทือนเงินทุนหมุนเวียนของสถานที่กักขังที่จะดำเนินการต่อไป

ข้อ ๙๙ ผู้ต้องกักขังที่ได้รับอันตรายหรือถูกประทุษร้าย หรือเจ็บป่วย หรือประสบอุบัติเหตุ เนื่องจากกระทำการตามหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายจากพนักงานเจ้าหน้าที่ และการได้รับอันตราย การถูกประทุษร้าย การได้รับการเจ็บป่วย หรือการประสบอุบัติเหตุ นั้น มิได้เกิดจากการประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง หรือเกิดจากความผิดของตนเอง อาจได้รับเงินทำขวัญ โดยพิจารณาจ่ายจากเงินผลพลอยได้ ประเภทเงินทุนพัฒนาพฤตินิสัย ดังต่อไปนี้

- (๑) ผู้ที่ได้รับบาดเจ็บไม่ถึงอันตรายสาหัส ให้ได้รับเงินทำขวัญไม่เกิน ๔,๐๐๐ บาท
- (๒) ผู้ที่ได้รับบาดเจ็บจนเป็นอันตรายสาหัส ให้ได้รับเงินทำขวัญไม่เกิน ๘,๐๐๐ บาท
- (๓) ผู้ที่ได้รับอันตรายจนถึงเสียชีวิต ให้ได้รับเงินทำขวัญไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ บาท

ผู้ที่ได้รับบาดเจ็บหรือได้รับอันตรายตาม (๑) (๒) หรือ (๓) อาจพิจารณาจ่ายเงินค่าใช้จ่าย เกี่ยวกับการรักษาพยาบาลให้อีกส่วนหนึ่งก็ได้

ข้อ ๑๐๐ เมื่อมีกรณีเกิดขึ้นตามข้อ ๙๙ ให้ผู้อำนวยการสถานที่กักขังแต่งตั้งกรรมการไม่น้อยกว่า ๓ คน ประกอบด้วยพนักงานเจ้าหน้าที่ตั้งแต่ระดับ ๓ ขึ้นไป ทำการพิจารณาว่าผู้ต้องกักขังผู้นั้นสมควร ได้รับเงินค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการรักษาพยาบาล หรือเงินทำขวัญ หรือไม่ ถ้าเห็นสมควรได้รับควรจะได้รับ เป็นเงินจำนวนเท่าใด แล้วให้เสนอรายงานต่อผู้อำนวยการสถานที่กักขัง

เมื่อผู้อำนวยการสถานที่กักขังได้รับรายงานดังกล่าวแล้วให้ตรวจสอบพิจารณา ถ้าเห็นสมควรได้รับเงินค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการรักษาพยาบาล หรือเงินทำขวัญ ให้เสนอความเห็นว่ามีสมควรได้รับเป็นเงินจำนวนเท่าใด พร้อมทั้งเอกสารหลักฐานไปกรมราชทัณฑ์เพื่อพิจารณาสั่งการต่อไป

ข้อ ๑๐๑ เมื่อสถานที่กักขังได้พิจารณาเห็นควรจ่ายเงินทำขวัญตามข้อ ๙๙ (๓) ให้แก่ทายาทของผู้นั้นแล้ว หากปรากฏว่าไม่มีทายาทมาขอรับเงินดังกล่าว ภายใน ๑ ปี นับแต่วันที่ได้รับแจ้งจากสถานที่กักขัง หรือติดต่อทายาทไม่ได้ ภายใน ๑ ปี นับแต่ผู้ต้องกักขังนั้นถึงแก่ความตาย ให้สถานที่กักขังเสนอกรมราชทัณฑ์เพื่อยุติเรื่องต่อไป

ลักษณะ ๘

การอนามัยและการสุขาภิบาล

ข้อ ๑๐๒ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่จัดให้ผู้ต้องกักขังที่เจ็บป่วย หรือเป็นหญิงที่มีครรภ์ ได้รับการรักษาพยาบาลตามสมควร

ข้อ ๑๐๓ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่จัดให้ผู้ต้องกักขังทุกคน

- (๑) ตัดผมให้เรียบร้อย
- (๒) โกนหนวด และเครา
- (๓) ตัดเล็บ
- (๔) อาบน้ำชำระร่างกาย

ทั้งนี้ ในเมื่อไม่ขัดต่อหลักศาสนาของผู้ต้องกักขังนั้น

ข้อ ๑๐๔ ผู้ต้องกักขังทุกคนมีหน้าที่จะต้องรักษาความสะอาด

- (๑) ในส่วนร่างกาย เครื่องนุ่งห่มหลับนอน และเครื่องใช้ต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับตน
- (๒) สถานที่กักขังหรือส่วนใดส่วนหนึ่งของสถานที่กักขัง

ข้อ ๑๐๕ ให้แพทย์เข้าตรวจในสถานที่กักขัง ในส่วนที่เกี่ยวกับการอนามัยของผู้ต้องกักขัง และการสุขาภิบาล ของสถานที่กักขังอย่างสม่ำเสมอ

ในการตรวจนั้น เมื่อเห็นสมควรจะจัดการอย่างไร ให้แพทย์ชี้แจงแนะนำผู้อำนวยการสถานที่กักขัง และบันทึกไว้ในสมุดตรวจการ

ข้อ ๑๐๖ เมื่อแพทย์ตรวจพบว่า ผู้ต้องกักขังคนใดเจ็บป่วยและถ้าคงรักษาพยาบาลอยู่ในสถานที่กักขังจะไม่ทุเลาดีขึ้น ให้รายงานผู้อำนวยการสถานที่กักขังทราบ เพื่อยุติอนุญาตให้ผู้ต้องกักขังนั้น ออกไปรักษาตัวนอกสถานที่กักขังตามสมควรแก่กรณี

รายงานของแพทย์ตามวรรคก่อนให้ปรากฏความ ดังต่อไปนี้

- (๑) ชื่อผู้ต้องกักขัง
- (๒) วันเดือนปีที่ทำการตรวจอาการป่วยไข้
- (๓) อาการป่วยไข้ที่ตรวจพบและชื่อโรค
- (๔) อุปกรณ์ในการรักษาพยาบาลเพียงเท่าที่มีอยู่ ณ สถานที่กักขังนั้น จะทำการรักษาพยาบาลต่อไปในสถานที่กักขังจะทุเลาดีขึ้นหรือไม่
- (๕) ควรจะให้ออกไปรักษาตัวนอกสถานที่กักขัง ณ ที่ใด
- (๖) จะต้องใช้เวลารักษาพยาบาลประมาณเวลามากน้อยเท่าใด

ข้อ ๑๐๗ เมื่อผู้อำนวยการสถานที่กักขัง ได้รับรายงานจากแพทย์ ตามข้อ ๑๐๖ และเห็นควรให้ออกไปรักษาตัวนอกสถานที่กักขังก็ให้มีหนังสือขออนุญาตไปยังอธิบดี พร้อมทั้งส่งสำเนารายงานของแพทย์ ตลอดจนสำเนาหลักฐานอย่างอื่นที่มีอยู่นั้นไปด้วย

ข้อ ๑๐๘ ในกรณีที่เห็นว่า ผู้ต้องกักขังเจ็บป่วยมีอาการร้ายแรงอาจเป็นอันตรายแก่ชีวิต หากจะรอรับอนุญาตจากอธิบดีก่อน น่าจะไม่ทันความจำเป็นก็ให้ผู้อำนวยการสถานที่กักขังนั้น ส่งตัวผู้เจ็บป่วยออกไปรักษาตัวภายนอกสถานที่กักขังได้

การอนุญาตในข้อนี้ จำกัดให้ใช้เฉพาะกรณีที่ผู้อำนวยการสถานที่กักขังได้พิจารณาเห็นความจำเป็นโดยแท้จริงเท่านั้น และเมื่อมีคำสั่งไปแล้วให้รายงานขออนุมัติไปยังอธิบดีโดยด่วน

ข้อ ๑๐๙ ผู้ต้องกักขังที่ได้รับอนุญาตให้ออกไปรักษาตัวนอกสถานที่กักขังต้องอยู่ภายในที่ซึ่งกำหนดไว้ จะออกไปนอกเขตที่ตั้งกล่าวได้ต่อเมื่อผู้อำนวยการสถานที่กักขังอนุญาต

ถ้าผู้ต้องกักขังออกนอกเขตที่กำหนดไว้ ให้ถือว่าเป็นการหลบหนีการคุมขัง เว้นแต่มีเหตุอันควร การควบคุมผู้ต้องกักขังที่ได้รับอนุญาตให้ออกไปรักษาตัวนอกสถานที่กักขังให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่อธิบดีกำหนด

ข้อ ๑๑๐ ในกรณีที่ผู้ต้องกักขังจะต้องออกไปรักษาตัวในเขตท้องที่ของสถานที่กักขังอื่นให้ดำเนินการตามข้อ ๓๑ แห่งระเบียบนี้

ข้อ ๑๑๑ ในกรณีที่ผู้ต้องกักขัง ซึ่งไปรักษาตัวนอกสถานที่กักขัง ตาย ให้สถานที่กักขังจัดพิมพ์ลายนิ้วมือ และสอบข้อเท็จจริง และแจ้งพนักงานสอบสวนเพื่อดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ต่อไป

ข้อ ๑๑๒ ให้สถานที่กักขังพิจารณาจ่ายเครื่องนุ่งห่มหลับนอน และสิ่งของที่เกี่ยวกับการรักษาอนามัยแก่ผู้ต้องกักขังตามที่เห็นสมควร

กรณีที่ผู้ต้องกักขังคนใด ประสงค์จะใช้เสื้อผ้า หรือจะซื้อเสื้อผ้าเครื่องหลับนอนของตนเอง ก็สามารถดำเนินการได้ภายใต้ข้อบังคับของสถานที่กักขัง

ข้อ ๑๑๓ ให้สถานที่กักขังจัดอาหารให้ผู้ต้องกักขังรับประทาน วันละ ๓ มื้อ คือ เช้า กลางวัน และเย็น อาหารมื้อหนึ่ง ๆ ให้ประกอบด้วยข้าวหรือสิ่งอื่นแทนข้าวและกับข้าว หรือสิ่งอื่นแทนกับข้าว

ข้อ ๑๑๔ ผู้ปรุงอาหารของสถานที่กักขังสำหรับผู้ต้องกักขัง ต้องได้รับการตรวจโรค และความเห็นของแพทย์ หรือเจ้าหน้าที่พยาบาล ว่าสมควรให้เป็นผู้ปรุงอาหารได้

ข้อ ๑๑๕ อาหารที่ผู้ต้องกักขังจะรับประทานนั้นต้องให้พนักงานเจ้าหน้าที่อย่างน้อย ๒ คน ตรวจสอบก่อน

ข้อ ๑๑๖ อาหารภายนอกซึ่งผู้ต้องกักขังเสียค่าใช้จ่ายเอง เมื่อนำมารับประทานในสถานที่กักขัง ก็ สามารถดำเนินการได้ ภายใต้ข้อบังคับของสถานที่กักขัง

ข้อ ๑๑๗ ห้ามมิให้ผู้ต้องกักขังหุงหาประกอบอาหารเป็นการส่วนตัว หรือนำอาหารไปรับประทานนอก สถานที่ ซึ่งทางการสถานที่กักขังกำหนดไว้สำหรับผู้ต้องกักขังทั่ว ๆ ไปโดยมิได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่

ลักษณะ ๙ ทรัพย์สินของผู้ต้องกักขัง

ข้อ ๑๑๘ สิ่งของต่อไปนี้ถ้ามีจำนวนไม่มากเกินไปเกินสมควร อนุญาตให้ผู้ต้องกักขังนำเข้ามา หรือเก็บรักษาไว้ในสถานที่กักขัง

- (๑) เสื้อผ้า
- (๒) ของใช้ที่เกี่ยวกับการรักษาอนามัย เช่น แปรงสีฟัน ยาสีฟัน หวี สบู่ ผ้าเช็ดตัว เป็นต้น
- (๓) อาหารที่ปรุงแล้วเสร็จ

การนำเข้ามาและเก็บรักษาไว้ในสถานที่กักขังซึ่งสิ่งของที่อนุญาตตั้งระบุไว้ในวรรคหนึ่งให้คำนึงถึงเรื่องความปลอดภัย วิธีการเก็บรักษา สุขลักษณะ และความสงบเรียบร้อยเป็นสำคัญ

ข้อ ๑๑๙ บรรดาสิ่งของซึ่งมิใช่เป็นสิ่งของต้องห้าม และซึ่งมิใช่เป็นสิ่งของที่อนุญาตหากผู้ต้องกักขังมีติดตัวมา ให้พนักงานเจ้าหน้าที่จัดให้ผู้ต้องกักขังมอบหมายไว้กับญาติมิตรหรือบุคคลอื่นที่อยู่นอกสถานที่กักขัง หรือจำหน่ายเสีย หากไม่อาจกระทำดังกล่าวแล้วได้ หรือถ้าเป็นเงิน ให้พนักงานเจ้าหน้าที่เก็บรักษาไว้ให้ฐานรับฝากตามระเบียบข้อบังคับ และในที่ซึ่งทางการกำหนดไว้

ข้อ ๑๒๐ สิ่งของที่มีขนาด น้ำหนัก หรือสภาพอันจะเก็บรักษาไว้ในสถานที่กักขังไม่ได้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่จัดให้ผู้ต้องกักขังมอบหมายไว้กับญาติมิตร หรือบุคคลอื่นที่อยู่นอกสถานที่กักขังหากผู้ต้องกักขังไม่สามารถจัดการฝากไว้แก่บุคคลภายนอกได้ หรือจัดการไม่สำเร็จเกินเวลาที่กำหนดให้ถึง ๒ คราวแล้ว ให้รายงานผู้อำนวยการสถานที่กักขังเพื่อพิจารณาสั่งการ

สิ่งของต้องห้ามจะเก็บรักษาไว้ในสถานที่กักขังไม่ได้

ข้อ ๑๒๑ สิ่งของซึ่งเข้าใจว่าจะได้มาจากการกระทำผิดกฎหมาย หรือมีไว้เป็นการผิดกฎหมายให้รับรายงานผู้อำนวยการสถานที่กักขังสั่งการ

ลักษณะ ๑๐
ชนิดอาวุธประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่

ข้อ ๑๒๒ อาวุธที่พนักงานเจ้าหน้าที่จะพึงถือพึงใช้ในการปฏิบัติหน้าที่ มี ๓ ชนิด คือ

- (๑) ปืนพก
- (๒) ปืนยาว
- (๓) ไม้ตะบองขนาดเส้นผ่าศูนย์กลาง ๒.๕๐ เซนติเมตร ยาว ๕๐ เซนติเมตร

ข้อ ๑๒๓ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ดังต่อไปนี้ ถืออาวุธดังกล่าวในข้อ ๑๒๔ คือ

- (๑) ปืนพก หัวหน้าพนักงานกักขังขึ้นไป ถือประจำตัวในเวลาปฏิบัติหน้าที่ราชการ สำหรับพนักงานเจ้าหน้าที่ต่ำกว่าหัวหน้าพนักงานกักขังลงมา จะถือได้แต่เฉพาะเมื่อได้รับอนุญาตจากผู้อำนวยการสถานที่กักขังเป็นพิเศษ หรือถือในกรณีฉุกเฉิน เพื่อปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติเกี่ยวกับการกักขัง ตามประมวลกฎหมายอาญา พ.ศ. ๒๕๐๖
- (๒) ปืนยาว ให้เจ้าพนักงานกักขัง ถือในเวลาทำหน้าที่ควบคุมผู้ต้องกักขังภายนอกสถานที่กักขังหรือในเวลาอยู่ยามรักษาการณ์ หรือในกรณีฉุกเฉิน เพื่อปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติเกี่ยวกับการกักขัง ตามประมวลกฎหมายอาญา พ.ศ. ๒๕๐๖
- (๓) ไม้ตะบองให้เจ้าพนักงานกักขัง ถือในเวลาทำหน้าที่ควบคุมผู้ต้องกักขังหรือในเวลาอยู่ยามรักษาการณ์

ข้อ ๑๒๔ การถืออาวุธนั้น ให้ปฏิบัติดังนี้

- (๑) ปืนพก ให้ใส่ซองสะพายหรือร้อยติดกับเข็มขัดข้างขวา
- (๒) ปืนยาว ให้สะพาย หรือแบก หรือถือ แล้วแต่ความเหมาะสมแก่การปฏิบัติหน้าที่
- (๓) ไม้ตะบอง ให้ถือหรือใส่ซองร้อยติดกับเข็มขัดข้างซ้าย

ประกาศ ณ วันที่ ๒๗ กันยายน พ.ศ. ๒๕๔๙

(ลงชื่อ) นัทธิ จิตสว่าง
(นาย นัทธิ จิตสว่าง)
อธิบดีกรมราชทัณฑ์



ระเบียบกรมราชทัณฑ์
ว่าด้วยการปฏิบัติต่อผู้ต้องกักขัง (ฉบับที่ ๒)
พ.ศ. ๒๕๔๙

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมระเบียบกรมราชทัณฑ์ ว่าด้วยการปฏิบัติต่อผู้ต้องกักขัง พ.ศ. ๒๕๔๙ ให้มีความถูกต้องและชัดเจนมากยิ่งขึ้น

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติเกี่ยวกับการกักขัง ตามประมวลกฎหมายอาญา พ.ศ. ๒๕๐๖ อธิบดีกรมราชทัณฑ์จึงออกระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบกรมราชทัณฑ์ ว่าด้วยการปฏิบัติต่อผู้ต้องกักขัง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๙”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้แก้ไข คำว่า “เงิน” ในข้อ ๘๕ (๒) และข้อ ๑๑๙ แห่งระเบียบกรมราชทัณฑ์ ว่าด้วยการปฏิบัติต่อผู้ต้องกักขัง พ.ศ. ๒๕๔๙ เป็น คำว่า “เงินตรา” ตามลำดับ

ข้อ ๔ ให้แก้ไข คำว่า “ข้อ ๑๓๔” ในข้อ ๑๒๓ แห่งระเบียบกรมราชทัณฑ์ ว่าด้วยการปฏิบัติต่อผู้ต้องกักขัง พ.ศ. ๒๕๔๙ เป็น คำว่า “ข้อ ๑๒๒”

ประกาศ ณ วันที่ ๓๐ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๔๙

(ลงชื่อ) นที จิตสง่า
(นาย นที จิตสง่า)
อธิบดีกรมราชทัณฑ์



ระเบียบกรมราชทัณฑ์
ว่าด้วยการรับ จ่ายเงินฝากของผู้ต้องขังในเรือนจำ
พ.ศ.๒๕๕๓

โดยที่กรมราชทัณฑ์ได้พิจารณาเห็นสมควรแก้ไขปรับปรุงระเบียบการปฏิบัติเกี่ยวกับการรับจ่ายเงินฝากของผู้ต้องขังในเรือนจำ ให้เป็นไปด้วยความเรียบร้อยเหมาะสมและบังเกิดผลดีแก่ทางราชการ

อาศัยอำนาจตามกฎกระทรวงมหาดไทย ข้อ ๔ ข้อ ๑๑ และข้อ ๑๒๙ ออกตามความในมาตรา ๕๘ แห่งพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พุทธศักราช ๒๔๗๙ พระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติเกี่ยวกับการกักขังตามประมวลกฎหมายอาญา พ.ศ. ๒๕๐๖ มาตรา ๕ (๘) และพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติเกี่ยวกับการกักกันตามประมวลกฎหมายอาญา พ.ศ. ๒๕๑๐ มาตรา ๕ (๙) กรมราชทัณฑ์จึงได้ออกระเบียบว่าด้วยการรับ จ่ายเงินฝากของผู้ต้องขังในเรือนจำขึ้นใหม่ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบกรมราชทัณฑ์ว่าด้วยการรับ จ่ายเงินฝากของผู้ต้องขังในเรือนจำ พ.ศ. ๒๕๕๓”

ข้อ ๒ ให้ใช้ระเบียบนี้ตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกระเบียบกรมราชทัณฑ์ว่าด้วยการรับ จ่ายเงินฝากของผู้ต้องขังในเรือนจำและทัณฑสถาน พ.ศ. ๒๕๒๙ ระเบียบกรมราชทัณฑ์ว่าด้วยเงินฝากของผู้ต้องขังในเรือนจำและทัณฑสถาน (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๒

บรรดาระเบียบ ข้อบังคับ หรือคำสั่งอื่นใดที่ได้กำหนดไว้แล้วในระเบียบนี้ หรือซึ่งขัด หรือแย้งกับระเบียบนี้ ให้ใช้ระเบียบนี้แทน

ข้อ ๔ ในระเบียบนี้

“เงินฝากของผู้ต้องขัง” หมายความว่ารวมถึง เงินสด ธนาณัติ ตั๋วเงิน หรือเอกสารอื่นใดอันแทนตัวเงิน ที่ผู้ฝากหรือของผู้ต้องขังที่ฝากไว้กับเรือนจำตามระเบียบนี้

“ผู้ฝาก” หมายความว่า ผู้มีความสัมพันธ์ในฐานะญาติของผู้ต้องขัง หรือผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับผู้ต้องขัง ซึ่งได้ยื่นคำร้องพร้อมเอกสารหลักฐานแสดงตัวตนและเหตุผลในการฝาก เสนอต่อ ผู้บัญชาการเรือนจำพิจารณาอนุญาต ตามที่เห็นสมควร

“ใบเสร็จรับเงิน” หมายความว่า เอกสาร หรือหลักฐานอื่นใดที่เรือนจำออกให้เมื่อมีการฝากเงิน หรือเรือนจำได้รับเงินจากธนาณัติ ตั๋วเงิน หรือเอกสารอื่นใดอันแทนตัวเงินนั้นเรียบร้อยแล้ว

“ร้านสงเคราะห์ผู้ต้องขัง” หมายความว่า ร้านสงเคราะห์ผู้ต้องขังที่เรือนจำจัดตั้งขึ้น อันเป็นการให้สวัสดิการแก่ผู้ต้องขัง และเจ้าพนักงานตามความประสงค์ของทางราชการ

“บัตรซื้อของ” หมายความว่า บัตรที่เรือนจำออกให้โดยมีกำหนดราคาแทนเงินสด

“เจ้าหน้าที่รับฝาก” หมายความว่า เจ้าหน้าที่เรือนจำผู้บังคับบัญชามอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่เกี่ยวกับการรับฝากเงินของผู้ต้องขัง

“เจ้าหน้าที่ควบคุม” หมายความว่า เจ้าหน้าที่เรือนจำผู้ปฏิบัติหน้าที่ควบคุมผู้ต้องขัง อยู่ในเรือนจำ

“หลักฐานการรับฝากและถอนเงิน” หมายความว่า เอกสารที่ใช้เป็นหลักฐานในการรับฝาก และถอนเงินฝากของผู้ต้องขัง มี ๒ ฉบับ คือ ต้นฉบับและสำเนาฉบับ ต้นฉบับเก็บไว้ที่เจ้าหน้าที่รับฝากฉบับเก็บไว้ที่เจ้าหน้าที่ควบคุม

ข้อ ๕ การรับฝากเงินสดทุกครั้ง ให้เจ้าหน้าที่รับฝากออกใบเสร็จรับเงิน โดยมอบต้นฉบับให้แก่ ผู้ฝาก หรือผู้ต้องขังที่ฝากเก็บไว้เป็นหลักฐาน และสำเนาให้ผู้ต้องขัง ๑ ฉบับ สำเนาติดเล่ม ๑ ฉบับ เพื่อใช้เป็นหลักฐานในการลงรายการในหลักฐานการรับฝากและถอนเงิน

ใบเสร็จรับเงินให้ใช้ตามแบบที่กำหนดท้ายระเบียบนี้

ข้อ ๖ ให้เจ้าหน้าที่ควบคุมเรียกเก็บสำเนาใบเสร็จรับเงินจากผู้ต้องขังกลับคืนและลงรายการในหลักฐานการรับฝากและถอนเงิน โดยให้ผู้ต้องขังลงลายมือชื่อทราบไว้ด้วยทุกครั้ง แล้วส่งสำเนาใบเสร็จรับเงินดังกล่าวพร้อมหลักฐานการรับฝากและถอนเงินฉบับให้ผู้ฝากเพื่อตรวจสอบความถูกต้องอีกครั้ง

ข้อ ๗ เอกสารหลักฐานการรับฝากและถอนเงินให้เรือนจำจัดทำขึ้นตามแบบที่กำหนดท้ายระเบียบนี้

หมายเลขหลักฐานการรับฝากและถอนเงินให้ใช้หมายเลขเดียวกับหมายเลขประจำตัวผู้ต้องขัง

ข้อ ๘ ให้จัดทำบัญชีรับเงินฝากของผู้ต้องขังประจำวันขึ้น ๑ ชุด พร้อมสำเนา ๑ ชุด โดยแสดงชื่อผู้ฝากเงิน ผู้รับเงิน จำนวนเงินที่ฝาก และเลขที่ใบเสร็จรับเงิน เพื่อส่งมอบให้ฝ่ายบริหารทั่วไป ๑ ชุด พร้อมกับเงินสดทุกครั้งเมื่อมีการรับฝากเงิน ตามแบบที่กำหนดท้ายระเบียบนี้

ข้อ ๙ ให้ฝ่ายบริหารทั่วไปตรวจสอบบัญชีรับเงินฝากของผู้ต้องขังประจำวันกับใบเสร็จรับเงิน และเงินสด เมื่อเห็นว่าถูกต้องตรงกันแล้ว ก็ให้ลงหลักฐานแสดงการตรวจสอบและรับเงินไว้ต่อกัน

ข้อ ๑๐ ให้จัดทำทะเบียนการรับเงินฝากของผู้ต้องขังประจำวันขึ้น ตามแบบที่กำหนดท้ายระเบียบนี้

ข้อ ๑๑ การรับธนาคัต ตัวเงิน หรือเอกสารอื่นใดอันแทนตัวเงิน ให้เจ้าหน้าที่รับฝากลงทะเบียนรับไว้ แล้วไปรับเงินโดยมิชักช้าภายในกำหนด ๓ วัน เมื่อได้รับเงินแล้วให้ดำเนินการ ตามข้อ ๕ และข้อ ๖

ข้อ ๑๒ ให้จัดทำทะเบียนการรับธนาคัต ตัวเงิน หรือเอกสารอื่นใดอันแทนตัวเงินประจำวัน ตามแบบที่กำหนดท้ายระเบียบนี้

ข้อ ๑๓ การถอนเงินฝากของผู้ต้องขังในเรือนจำมีได้ ๒ กรณี คือ

- (๑) ถอนกรณีปกติเพื่อใช้จ่ายประจำวัน
- (๒) ถอนกรณีพิเศษ

ข้อ ๑๔ ผู้ต้องขังที่ประสงค์จะถอนเงินฝากของผู้ต้องขัง ให้แจ้งต่อเจ้าหน้าที่ควบคุมผู้เก็บรักษาเอกสารหลักฐานการรับฝากและถอนเงินคู้ฉบับ ตามเวลาที่เรือนจำกำหนด

ให้เจ้าหน้าที่ควบคุมลงรายการขอถอนในหลักฐานการรับฝากและถอนเงิน และจัดทำบัญชีถอนเงินฝากผู้ต้องขังประจำวันขึ้น ๑ ชุด พร้อมสำเนา ๑ ชุด ส่งให้เจ้าหน้าที่รับฝากเงินโดยแสดงชื่อผู้ถอน จำนวนเงินที่ถอน หมายเลขหลักฐานการรับฝาก และถอนเงิน ตามแบบที่กำหนดท้ายระเบียบนี้

ให้เจ้าหน้าที่รับฝากเงินลงรายการถอนเงินในต้นฉบับหลักฐานการรับฝาก และถอนเงิน ตรวจสอบความถูกต้องของการถอนเงินและยอดเงินคงเหลือกับสำเนาคู้ฉบับ และลงลายมือชื่อกำกับไว้ด้วยทุกครั้ง แล้วส่งบัญชีถอนเงินฝากผู้ต้องขังประจำวันให้ฝ่ายบริหารทั่วไป ๑ ชุด เพื่อเป็นหลักฐานการเบิกจ่ายเงิน และเก็บไว้เป็นหลักฐาน ๑ ชุด

ข้อ ๑๕ ให้ผู้ต้องขังถอนเงินฝากของผู้ต้องขังสำหรับใช้จ่ายประจำวันได้วันละครั้ง ครั้งละไม่เกิน ๒๐๐ บาท หากเรือนจำใดประสงค์จะให้ผู้ต้องขังถอนเงินใช้ประจำวันมากกว่าที่กำหนดไว้ในระเบียบนี้ ให้ขออนุมัติจากอธิบดีเป็นกรณี ๆ ไป

ข้อ ๑๖ ผู้ต้องขังใดมีความประสงค์จะถอนเงินฝากของผู้ต้องขัง เพื่อใช้ในกิจการอื่นเป็นกรณีพิเศษต่างหากจากการถอนใช้ประจำวัน ให้กระทำได้โดยทำคำร้องเสนอต่อผู้บัญชาการเรือนจำ ให้ผู้บัญชาการเรือนจำพิจารณาอนุญาตตามที่เห็นสมควรเป็นราย ๆ ไป

ข้อ ๑๗ การถอนเงินกรณีผู้ต้องขังพ้นโทษ หรือย้ายไปเรือนจำอื่น ให้เจ้าหน้าที่รับฝากประทับตราว่างบนหลักฐานการรับฝากและถอนเงิน เพื่อแสดงการปิดบัญชี

ตราว่างให้มีรายการตามแบบที่กำหนดท้ายระเบียบนี้

ข้อ ๑๘ ให้จัดทำทะเบียนการถอนเงินฝากของผู้ต้องขังประจำวันขึ้น ตามแบบที่กำหนดท้ายระเบียบนี้

ข้อ ๑๙ ให้เรือนจำจัดทำบัตรชื่อของที่กำหนดราคาแทนเงินสดตามจำนวนที่ผู้ต้องขังขอถอนในแต่ละวัน เพื่อใช้ซื้อสินค้าภายในร้านสงเคราะห์ผู้ต้องขัง ตามแบบที่กำหนดท้ายระเบียบนี้

ข้อ ๒๐ ให้ฝ่ายควบคุมและรักษาการณ์หรือฝ่ายสวัสดิการของเรือนจำ มีหน้าที่ดำเนินการรับฝาก และถอนเงินฝากของผู้ต้องขัง รวมตลอดจนถึงการทำหลักฐานการตรวจสอบทุกอย่างที่เกี่ยวกับการรับฝาก และถอนเงินฝากของผู้ต้องขัง

ข้อ ๒๑ เงินฝากของผู้ต้องขังรายใดที่พ้นโทษไปแล้ว ไม่มารับเกินกว่า ๓ เดือน หรือได้หลบหนีไปเกินกว่า ๑ ปี ให้เรือนจำดำเนินการตามมาตรา ๔๐ แห่งพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พุทธศักราช ๒๔๗๙

ข้อ ๒๒ ให้มีการตรวจสอบยอดเงินฝากของผู้ต้องขังระหว่างใบเสร็จรับเงินกับหลักฐานการรับฝากและถอนเงิน ๓ เดือนต่อครั้งตามปีงบประมาณ แล้วรายงานให้กรมราชทัณฑ์ทราบ โดยแยกประเภทการรับจ่ายและเงินฝากคงเหลือทั้งหมด สำหรับสิ้นเดือนมีนาคม และกันยายน ให้ส่งยอดเงินฝากคงเหลือของแต่ละรายไปประกอบรายงานด้วย

เพื่อประโยชน์ในการตรวจสอบให้เรือนจำจัดทำทะเบียนแสดงรายการรับจ่ายเงินฝากของผู้ต้องขังประจำวัน ตามแบบกำหนดท้ายระเบียบนี้

ข้อ ๒๓ ให้ผู้บัญชาการเรือนจำตรวจสอบควบคุมให้การปฏิบัติเป็นไปตามระเบียบนี้

ข้อ ๒๔ ให้ใช้ระเบียบนี้กับทัณฑสถาน สถานกักขัง สถานกักกัน ศูนย์อบรมพิเศษ และสถานที่อื่นใดซึ่งอยู่ในความควบคุมตามอำนาจหน้าที่ของกรมราชทัณฑ์โดยอนุโลม


ประกาศ ณ วันที่ ๑๐ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๓

(ลงชื่อ) ชาติชาย สุทธิกลม

(นายชาติชาย สุทธิกลม)

อธิบดีกรมราชทัณฑ์

ด้านหน้า

| | | |
|----------------------------------|---|-------------|
| เล่มที่..... |  | เลขที่..... |
| ใบเสร็จรับเงินฝากผู้ต้องขัง | | |
| เรือนจำ..... | | |
| วันที่เดือนพ.ศ. | | |
| นามผู้ฝาก..... | | |
| ฝากให้.....หมายเลขประจำตัว..... | | |
| จำนวนเงิน.....บาท.....สตางค์ | | |
| ตัวอักษร(.....) | | |
| ผู้รับเงิน..... | | |
| () | | |

ด้านหลัง

หลักฐานการรับฝากและถอนเงินผู้ต้องขัง

เลขที่.....(๕).....

เรือนจำ.....(๑).....

ชื่อ.....(๒)..... หมายเลขประจำตัว.....(๓).....แดน.....(๔).....

| วัน เดือน ปี | วันที่ในใบเสร็จรับเงิน | เลขที่ใบเสร็จรับเงิน | ฝาก | | ถอน | | เงินคงเหลือ | | เงินคงเหลือ | | ลายมือชื่อ | |
|--------------|------------------------|----------------------|-----|-----|------|-----|-------------|-----|-------------|------------|-------------|------|
| | | | บาท | สต. | บาท | สต. | บาท | สต. | (ตัวอักษร) | ผู้ต้องขัง | เจ้าหน้าที่ | |
| (๖) | (๗) | (๘) | (๙) | | (๑๐) | | (๑๑) | | (๑๒) | | (๑๓) | (๑๔) |

คำอธิบาย

- (๑) หมายถึง ชื่อเรือนจำ
- (๒) หมายถึง ชื่อ - นามสกุล ผู้ต้องขัง
- (๓) หมายถึง เลขประจำตัวผู้ต้องขัง
- (๔) หมายถึง แดนหรือหน่วยงานที่ผู้ต้องขังสังกัด
- (๕) หมายถึง เลขที่ของหลักฐานการรับฝากและถอนเงินใช้หมายเลขประจำตัวของผู้ต้องขัง
- (๖) หมายถึง วัน เดือน ปี ที่ลงรายการในหลักฐานการรับฝากและถอนเงิน
- (๗) หมายถึง วัน เดือน ปี ในใบเสร็จรับเงิน
- (๘) หมายถึง เลขที่ใบเสร็จรับเงิน
- (๙) หมายถึง จำนวนเงินที่ฝาก
- (๑๐) หมายถึง จำนวนเงินที่ถอน
- (๑๑) หมายถึง จำนวนเงินคงเหลือ
- (๑๒) หมายถึง จำนวนเงินคงเหลือเขียนเป็นตัวอักษร
- (๑๓) หมายถึง ลายมือชื่อผู้ต้องขังที่ฝากหรือถอนเงิน
- (๑๔) หมายถึง ลายมือชื่อเจ้าหน้าที่รับฝากลงเมื่อตรวจสอบกับคู่มือเรียบร้อยแล้ว

บัญชีรับเงินฝากผู้ต้องขังประจำวัน

| วัน เดือน ปี | ชื่อผู้ต้องขัง | ชื่อผู้ฝากเงิน | เงินสด | ธนาณัติ | รางวัล | เลขที่ใบเสร็จรับเงิน |
|--------------|----------------|----------------|--------|---------|--------|----------------------|
| (๑) | (๒) | (๓) | (๔) | (๕) | (๖) | (๗) |

คำอธิบาย

- (๑) หมายถึง วัน เดือน ปี ที่รับเงิน
- (๒) หมายถึง ชื่อ นามสกุล ผู้ต้องขังผู้รับเงิน
- (๓) หมายถึง ชื่อผู้ฝากเงิน ผู้สงเคราะห์ หรือหน่วยงานที่จ่ายเงินรางวัล
- (๔) หมายถึง จำนวนเงินที่รับฝากเป็นเงินสด
- (๕) หมายถึง จำนวนเงินที่รับจากธนาณัติ
- (๖) หมายถึง จำนวนเงินที่ได้รับจากรางวัล
- (๗) หมายถึง เลขที่ของใบเสร็จรับเงินที่รับเงินแต่ละรายการ

ทะเบียนรับเงินฝากผู้ต้องขัง

| วัน เดือน ปี | ชื่อ - สกุล | เลขที่ ใบ เสร็จ รับเงิน | เลขที่ หลักฐาน การรับฝาก และ ถอนเงิน | ญาติ | | ธนาณัติ | | บริจาค | | รางวัล | | อื่นๆ (ระบุ) |
|--------------------|-------------|-------------------------------|--|------|-----|---------|-----|--------|-----|--------|-----|-----------------|
| | | | | บาท | สต. | บาท | สต. | บาท | สต. | บาท | สต. | |
| (๑) | (๒) | (๓) | (๔) | (๕) | | (๖) | | (๗) | | (๘) | | (๙) |
| (๑๐) รวม | | | | | | | | | | | | |

คำอธิบาย

- (๑) หมายถึง วัน เดือน ปี ที่รับเงินฝากผู้ต้องขัง
- (๒) หมายถึง ชื่อ นามสกุล ผู้ต้องขังผู้รับเงิน
- (๓) หมายถึง เลขที่ใบเสร็จรับเงิน
- (๔) หมายถึง เลขที่หลักฐานการรับฝากและถอนเงิน
- (๕) หมายถึง จำนวนเงินที่ได้รับจากญาติ
- (๖) หมายถึง จำนวนเงินที่ได้รับจากธนาณัติ
- (๗) หมายถึง จำนวนเงินที่ได้รับบริจาค
- (๘) หมายถึง จำนวนเงินที่ได้รับเงินรางวัล
- (๙) หมายถึง การรับเงินนอกจากที่กล่าวไว้
- (๑๐) หมายถึง ยอดรวมของเงินแต่ละประเภทในแต่ละวัน

ระเบียบรับเงินธนาณัติ ตัวเงินหรือเอกสารอื่นใดอันแทนตัวเงิน

| วัน เดือน ปี | ชื่อ - สกุล | เลขที่เอกสาร | สถานที่ส่งจ่ายเงิน | จำนวนเงิน | | ลายมือชื่อผู้มอบเงิน | ลายมือชื่อผู้รับมอบเงิน | วัน เดือน ปีที่รับเงิน | จำนวนเงิน | | เลขที่ใบเสร็จรับเงิน | ผู้บัญชาการเรือนจำทราบ |
|--------------|-------------|--------------|--------------------|-----------|-----|----------------------|-------------------------|------------------------|-----------|-----|----------------------|------------------------|
| | | | | บาท | สต. | | | | บาท | สต. | | |
| (๑) | (๒) | (๓) | (๔) | (๕) | | (๖) | (๗) | (๘) | (๙) | | (๑๐) | (๑๑) |

คำอธิบาย

- (๑) หมายถึง วัน เดือน ปี ที่รับธนาณัติ ตัวเงินหรือเอกสารอื่นอันแทนตัวเงิน
- (๒) หมายถึง ชื่อ นามสกุล ผู้ต้องขังที่ระบุให้เป็นผู้รับเงิน
- (๓) หมายถึง เลขที่ธนาณัติ ตัวเงินหรือเอกสารอื่นอันแทนตัวเงิน
- (๔) หมายถึง สถานที่จ่ายเงินตามธนาณัติ ตัวเงินหรือเอกสารอื่นอันแทนตัวเงิน
- (๕) หมายถึง จำนวนเงินตามธนาณัติ ตัวเงินหรือเอกสารอื่นอันแทนตัวเงิน
- (๖) หมายถึง ลายมือชื่อผู้ต้องขังที่ทราบและลงชื่อมอบเงินให้แก่เจ้าหน้าที่รับเงิน
- (๗) หมายถึง ลายมือชื่อเจ้าหน้าที่ผู้รับมอบเงินไปรับเงิน
- (๘) หมายถึง วัน เดือน ปี ที่รับเงิน
- (๙) หมายถึง จำนวนเงินที่รับจริง
- (๑๐) หมายถึง เลขที่ใบเสร็จรับเงินที่เรือนจำออกให้แก่ผู้ต้องขัง
- (๑๑) หมายถึง ลายมือชื่อผู้บัญชาการเรือนจำทราบ เมื่อรับเงินเรียบร้อยแล้ว

ตราขาย

| |
|---|
| <p>พันโทฯ วันที่.....(๑).....</p> <p>ย้าย.....(๒).....วันที่.....(๓).....</p> <p>เงินคงเหลือ.....(๔).....บาท (.....(๕).....)</p> <p>(ลงชื่อ).....(๖).....ผู้ต้องขัง</p> <p>(ลงชื่อ).....(๗).....เจ้าหน้าที่</p> |
|---|

คำอธิบาย

- (๑) หมายถึง วันที่ผู้ต้องขังพันโทฯ
- (๒) หมายถึง ชื่อเรือนจำที่ผู้ต้องขังย้ายไป
- (๓) หมายถึง วันที่ผู้ต้องขังย้าย
- (๔) หมายถึง ยอดเงินคงเหลือของผู้ต้องขัง
- (๕) หมายถึง ยอดเงินคงเหลือเขียนเป็นตัวอักษร
- (๖) หมายถึง ลายมือชื่อผู้ต้องขังรับทราบ
- (๗) หมายถึง ลายมือชื่อเจ้าหน้าที่

บัญชีถอนเงินฝากของผู้ต้องขังประจำวัน

| วัน เดือน ปี | ชื่อผู้ต้องขัง | จำนวนเงิน | หมายเลข หลักฐานการฝากและถอนเงิน |
|--------------|----------------|-----------|------------------------------------|
| (๑) | (๒) | (๓) | (๔) |

คำอธิบาย

- (๑) หมายถึง วัน เดือน ปี ที่ถอนเงิน
- (๒) หมายถึง รายชื่อผู้ต้องขังที่ขอถอนเงิน
- (๓) หมายถึง จำนวนเงินที่ขอถอน
- (๔) หมายถึง หมายเลขหลักฐานการรับฝากและถอนเงินของผู้ต้องขังที่ขอถอนเงิน

ทะเบียนถอนเงินฝากผู้ต้องขัง

| วัน เดือน ปี | ชื่อ - นามสกุล | เลขที่หลักฐานการรับฝากและถอนเงิน | ใช้ประจำวัน | | ใช้จ่ายกรณีพิเศษ | | พันโทษ | | ย้ายเรือนจำ | | อื่นๆ (ระบุ) |
|--------------|----------------|----------------------------------|-------------|-----|------------------|-----|--------|-----|-------------|-----|--------------|
| | | | บาท | สต. | บาท | สต. | บาท | สต. | บาท | สต. | |
| (๑) | (๒) | (๓) | (๔) | | (๕) | | (๖) | | (๗) | | (๘) |
| (๙) รวม | | | | | | | | | | | |

คำอธิบาย

- (๑) หมายถึง วัน เดือน ปี ที่ถอนเงิน
- (๒) หมายถึง ชื่อ นามสกุล ผู้ต้องขังถอนเงิน
- (๓) หมายถึง เลขที่หลักฐานการรับฝากและถอนเงิน
- (๔) หมายถึง จำนวนเงินที่ผู้ต้องขังถอนใช้ประจำวัน
- (๕) หมายถึง จำนวนเงินที่ผู้ต้องขังถอนใช้กรณีพิเศษ
- (๖) หมายถึง จำนวนเงินที่ผู้ต้องขังถอนเมื่อพันโทษ
- (๗) หมายถึง จำนวนเงินที่ผู้ต้องขังถอนเมื่อย้ายเรือนจำ
- (๘) หมายถึง การถอนในกรณีอื่นๆ นอกจากที่กล่าวไว้
- (๙) หมายถึง ยอดรวมของเงินแต่ละประเภทในแต่ละวัน

บัตรซื้อของ

เรียนจำ.....(๑)..... เลขที่.....(๒).....

บัตรราคา(๓)..... บาท

บัตรซื้อของนี้ใช้ได้เฉพาะวันไม่เกิน(๔)..... น.

คำอธิบาย

- (๑) หมายถึง ชื่อเรียนจำ/ทัศนสถานผู้ออกบัตรซื้อของ
- (๒) หมายถึง เลขที่กำกับบัตรซื้อของแต่ละฉบับ
- (๓) หมายถึง จำนวนเงินของบัตรซื้อของแต่ละฉบับ
- (๔) หมายถึง เวลาสิ้นสุดที่จะสามารถใช้บัตรซื้อของได้ในแต่ละวัน

ตัวอย่างบัตรซื้อของ

| | |
|---|---|
| <p>เรียนจำ..... No. ๑๓๖๐๑</p> <p>บัตรราคา ๑๐ บาท</p> <p>บัตรซื้อของนี้ใช้ได้เฉพาะวันไม่เกิน ๑๓.๐๐ น.</p> | <p>เรียนจำ..... No. ๑๓๖๐๑</p> <p>บัตรราคา ๑๐ บาท</p> <p>บัตรซื้อของนี้ใช้ได้เฉพาะวันไม่เกิน ๑๓.๐๐ น.</p> |
|---|---|

ทะเบียนแสดงรายการรับ – จ่ายเงินฝากของผู้ต้องขังประจำวัน
เดือน.....พ.ศ.

| วัน เดือน ปี | รายการรับ | | | รายการจ่าย | | | | เงินฝากคงเหลือ | | |
|--------------|-----------|----------|-------|------------|----------|----------|-------------|----------------|-----|-----|
| | ญาติ | ชานฉัฒติ | ปันผล | บริจาค | ร้านค้าฯ | ปล่อยตัว | ย้ายเรือนจำ | อื่นๆ (ระบุ) | บาท | สต. |
| | | | | | | | | | | |
| รวมทั้งสิ้น | | | | | | | | | | |

ยอดเงินฝากคงเหลือ.....



ระเบียบกรมราชทัณฑ์
ว่าด้วยการดำเนินการกับสิ่งของต้องห้าม และเงิน
พ.ศ. ๒๕๕๔

โดยที่เป็นการสมควรให้มีการกำหนดแนวทางการดำเนินการกับสิ่งของต้องห้าม และเงิน ที่เกี่ยวกับการกระทำ ความผิดตามพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พุทธศักราช ๒๔๗๙ มาตรา ๔๕ พระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติเกี่ยวกับการกักขังตาม ประมวลกฎหมายอาญา พ.ศ. ๒๕๐๖ มาตรา ๑๐ และพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติเกี่ยวกับการกักกันตามประมวลกฎหมาย อาญา พ.ศ. ๒๕๑๐ มาตรา ๑๓ มาตรา ๑๔ มาตรา ๑๕ เพื่อให้เกิดความเป็นระเบียบเรียบร้อย และเหมาะสมกับสภาพ การณ์ปัจจุบัน

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๒ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๕ ประกอบกฎกระทรวงฯ ออกตามความในมาตรา ๕๘ แห่งพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พุทธศักราช ๒๔๗๙ ข้อ ๔ พระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติเกี่ยวกับการกักขังตามประมวลกฎหมายอาญา พ.ศ. ๒๕๐๖ มาตรา ๕ พระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติเกี่ยวกับการกักกันตามประมวล กฎหมายอาญา พ.ศ. ๒๕๑๐ มาตรา ๕ และมาตรา ๒๑ และประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๑๓๒๗ อธิบดีกรม ราชทัณฑ์กำหนดระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบกรมราชทัณฑ์ว่าด้วยการดำเนินการกับสิ่งของต้องห้ามและเงิน พ.ศ. ๒๕๕๔”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ บรรดาข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศหรือหนังสืออื่นใด ในส่วนที่กำหนดไว้แล้วในระเบียบนี้หรือซึ่ง ขัดหรือแย้งกับระเบียบนี้ ให้ใช้ระเบียบนี้แทน

ข้อ ๔ การดำเนินการแก่ผู้กระทำความผิดซึ่งมีโทษทางอาญาตามพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พุทธศักราช ๒๔๗๙ มาตรา ๔๕ พระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติเกี่ยวกับการกักขังตามประมวลกฎหมายอาญา พ.ศ. ๒๕๐๖ มาตรา ๑๐ และพระราช บัญญัติวิธีปฏิบัติเกี่ยวกับการกักกันตามประมวลกฎหมายอาญา พ.ศ. ๒๕๑๐ มาตรา ๒๘ มาตรา ๑๙ และมาตรา ๒๐ ให้ เรือนจำ ทณฑสถาน สถานกักขัง และสถานกักกัน แล้วแต่กรณี ดำเนินการร้องทุกข์กล่าวโทษแก่ผู้กระทำความผิด ตาม กระบวนการฟ้องคดีในทางอาญาตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาและนำสิ่งของต้องห้ามและเงิน ตามกระบวนการ ฟ้องคดีในทางอาญาตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาและนำส่งสิ่งของต้องห้ามและเงิน อันเป็นทรัพย์สิน ที่เกี่ยวกับการกระทำความผิด เป็นของกลางในคดีอาญาแก่พนักงานสอบสวนตั้งแต่ในชั้นการร้องทุกข์กล่าวโทษเพื่อขอให้ ศาลสั่งริบเป็นของแผ่นดิน

ข้อ ๕ การที่ผู้บัญชาการเรือนจำ หรือผู้อำนวยการทัณฑสถานได้ดำเนินการและลงโทษทางวินัยแก่ผู้ต้องขัง ซึ่งกระทำความผิดตามมาตรา ๔๕ แห่งพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พุทธศักราช ๒๔๗๙ ตามนัยมาตรา ๓๗ แห่งพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พุทธศักราช ๒๔๗๙ โดยไม่มีการดำเนินคดีทางอาญากับผู้ต้องขังที่กระทำความผิด ให้มีการดำเนินการเพื่อให้สิ่งของต้องห้ามและเงินตกเป็นของแผ่นดิน ดังนี้

(๑) กรณีเป็นสิ่งของต้องห้าม อันเป็นทรัพย์สินของผู้ต้องขังให้ดำเนินการริบให้ตกเป็นของแผ่นดิน โดยเหตุที่นำทรัพย์สินซึ่งเป็นสิ่งของต้องห้ามเข้ามาในเรือนจำโดยมิได้รับอนุญาต ตามความในพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พุทธศักราช ๒๔๗๙ มาตรา ๓๙ โดยจัดทำทะเบียนคุมสิ่งของต้องห้ามส่งคลังตามวิธีปฏิบัติราชการปกติทั่วไป ให้แก่หน่วยงานที่รับผิดชอบ (กรมบัญชีกลาง กระทรวงการคลัง) หลังจากครบหนึ่งปี

(๒) กรณีเป็นเงินไม่ว่าจะนำเข้ามาโดยผู้ต้องขังหรือนำเข้ามาโดยบุคคลอื่นซึ่งเงินนั้นถือเป็นทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิดตามมาตรา ๔๕ แห่งพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พุทธศักราช ๒๔๗๙ ให้ดำเนินการแก่เงินให้ตกเป็นของแผ่นดินตามมาตรา ๑๓๒๗ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์โดยจัดทำทะเบียนคุมเงินส่งคลังตามวิธีปฏิบัติราชการปกติทั่วไป ให้แก่หน่วยงานที่รับผิดชอบ (กรมบัญชีกลาง กระทรวงการคลัง) ถ้าทราบตัวเจ้าของให้ส่งหลังจากครบหนึ่งปี ถ้าไม่ทราบเจ้าของให้ส่งภายหลังห้าปี

ข้อ ๖ เมื่อมีการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัติ พุทธศักราช ๒๔๗๙ มาตรา ๔๕ พระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติเกี่ยวกับการกักขังตามประมวลกฎหมายอาญา พ.ศ. ๒๕๐๖ มาตรา ๑๐ หรือพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติเกี่ยวกับการกักกันตามประมวลกฎหมายอาญา พ.ศ. ๒๕๑๐ มาตรา ๑๘ มาตรา ๑๙ และมาตรา ๒๐ และไม่สามารถหาตัวผู้กระทำความผิดได้ ให้ดำเนินการสืบสวนข้อเท็จจริง และบันทึกผลการสืบสวนโดยละเอียด พร้อมทั้งจัดทำบัญชีสิ่งของต้องห้าม และเงินที่ตรวจพบและยึดได้จากการกระทำความผิดโดยดำเนินการดังนี้

(๑) กรณีเป็นสิ่งของต้องห้ามประเภทยาเสพติดให้โทษ วัตถุออกฤทธิ์ต่อจิตประสาท สารระเหย ยาเสพติดตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ฝิ่น กัญชา ใบกระท่อม เฮโรอีน มอร์ฟินหรือของเสพติดให้โทษอย่างอื่นในทำนองเดียวกัน หรืออาวุธ เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน อันถือได้ว่าการทำหรือมีไว้ซึ่งสิ่งของดังกล่าวเป็นความผิดตามกฎหมายอื่นด้วย หรือ

กรณีเป็นสิ่งของต้องห้ามประเภทอื่นหรือกรณีเป็นเงิน ซึ่งสิ่งของต้องห้ามและเงินนั้นได้ใช้หรือมีไว้เพื่อใช้ในการกระทำความผิดหรือได้มาโดยการกระทำความผิดตามกฎหมายอื่นด้วย

ให้ดำเนินการร้องทุกข์กล่าวโทษตามกระบวนการฟ้องคดีในทางอาญาตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา และนำสิ่งของต้องห้ามและเงิน อันเป็นทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิด เป็นของกลางในคดีอาญา แก่พนักงานสอบสวนตั้งแต่ ในชั้นการร้องทุกข์กล่าวโทษเพื่อขอให้ศาลสั่งริบเป็นของแผ่นดิน

(๒) กรณีมีใช้สิ่งของต้องห้าม และเงินตาม (๑) ให้จัดการกับสิ่งของต้องห้ามและเงินซึ่งเป็นทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิด ที่ต้องตกเป็นของแผ่นดินตามมาตรา ๑๓๒๗ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ดังนี้

ก. จัดทำทะเบียนคุมทรัพย์สิน

ข. ถ้าสิ่งของต้องห้ามเป็นของเสียง่าย หรือถ้าชำรุดจะเป็นการเสี่ยงความเสียหายหรือค่าใช้จ่ายจะเกินส่วนกับค่าของทรัพย์สินนั้น ให้เอาออกขายทอดตลาด แต่ก่อนที่จะขายให้จัดการบันทึกรายการสิ่งของต้องห้ามไว้โดยละเอียด เมื่อขายแล้วได้เงินเป็นจำนวนสุทธิเท่าใดให้ถือไว้แทนตัวสิ่งของต้องห้าม

ทั้งนี้ ให้ส่งสิ่งของต้องห้ามและเงินคลังตามวิธีปฏิบัติราชการปกติทั่วไป ให้แก่หน่วยงานที่รับผิดชอบ (กรมบัญชีกลาง กระทรวงการคลัง) หลังจากครบห้าปี

ข้อ ๗ การเก็บรักษา การขายทอดตลาด หรือการอื่นใดอันเกี่ยวข้องกับการจัดการสิ่งของต้องห้ามและเงินให้ดำเนินการเป็นไปตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๕ กฎหมายข้อบังคับและระเบียบแบบแผนของกระทรวงการคลังอีกส่วนหนึ่งด้วยโดยอนุโลม

ประกาศ ณ วันที่ ๓๐ มีนาคม ๒๕๕๔

(ลงชื่อ) ชาติชาย สุทธิกลม
(นายชาติชาย สุทธิกลม)
อธิบดีกรมราชทัณฑ์



ระเบียบกรมราชทัณฑ์
ว่าด้วยการคัดเลือกนักโทษเด็ดขาดจ่ายออกทำงานนอกเรือนจำ
พ.ศ. ๒๕๕๕

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมระเบียบกรมราชทัณฑ์ว่าด้วยการคัดเลือกนักโทษเด็ดขาดจ่ายออกทำงานนอกเรือนจำ เพื่อให้การพิจารณาจ่ายนักโทษเด็ดขาดออกไปทำงานนอกเรือนจำเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพเพิ่มมากขึ้น สอดคล้องกับหลักทัณฑ์ปฏิบัติต่อผู้ต้องขัง และสภาพการบริหารงานของเรือนจำในปัจจุบัน

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๒ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๕ ประกอบมาตรา ๒๒ แห่งพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พุทธศักราช ๒๔๗๙ และข้อ ๔ ข้อ ๕๐ ข้อ ๕๑ และข้อ ๕๒ ของกฎกระทรวงมหาดไทย ออกตามความในมาตรา ๕๘ แห่งพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พุทธศักราช ๒๔๗๙ อธิบดีกรมราชทัณฑ์จึงวางระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบกรมราชทัณฑ์ว่าด้วยการคัดเลือกนักโทษเด็ดขาดจ่ายออกทำงานนอกเรือนจำ พ.ศ. ๒๕๕๕”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิก

- (๑) ระเบียบกรมราชทัณฑ์ว่าด้วยการคัดเลือกนักโทษเด็ดขาดจ่ายออกทำงานนอกเรือนจำ พ.ศ. ๒๕๕๒
- (๒) ระเบียบกรมราชทัณฑ์ว่าด้วยการคัดเลือกนักโทษเด็ดขาดจ่ายออกทำงานนอกเรือนจำ (ฉบับที่ ๒)

พ.ศ. ๒๕๕๒

ข้อ ๔ บรรดาระเบียบ ข้อบังคับ คำสั่ง หรือหนังสือสั่งการอื่นใดของกรมราชทัณฑ์ ซึ่งขัดหรือแย้งกับระเบียบนี้ให้ใช้ระเบียบนี้แทน

ข้อ ๕ ในระเบียบนี้

- “เรือนจำ” หมายความว่า รวมถึง ทัณฑสถาน
“ผู้บัญชาการเรือนจำ” หมายความว่า รวมถึง ผู้อำนวยการทัณฑสถาน
“อธิบดี” หมายความว่า อธิบดีกรมราชทัณฑ์

ข้อ ๖ นักโทษเด็ดขาดที่จะได้รับพิจารณาคัดเลือกจ่ายออกทำงานนอกเรือนจำ ตามอำนาจของผู้บัญชาการเรือนจำต้องมีคุณสมบัติ ดังต่อไปนี้

(๑) อายุ ๑๘ ปีขึ้นไป

(๒) เป็นนักโทษเด็ดขาดชั้นกลางขึ้นไป มีความประพฤติดี มีความอดสาหัสในการทำงานจนเกิดผลดี ไม่เคยกระทำความผิดวินัย หรือความผิดทางอาญาอื่นๆ ในระหว่างถูกคุมขัง และไม่มีพฤติการณ์ที่แสดงให้เห็นว่าเมื่อจ่ายออกไปแล้วอาจจะหลบหนี หรือก่อให้เกิดความเสียหายแก่ราชการ

(๓) ก. กำหนดโทษไม่เกิน ๑ ปี ได้รับโทษมาแล้วไม่น้อยกว่า ๑ ใน ๓ ของกำหนดโทษ

ข. กำหนดโทษเกินกว่า ๑ ปี ได้รับโทษมาแล้วไม่น้อยกว่า ๑ ใน ๒ ของกำหนดโทษ ตามหมายแจ้งโทษครั้งสุดท้าย และเหลือโทษจำต่อไปไม่เกิน ๓ ปี ๖ เดือน

ข้อ ๗ กรณีนักโทษเด็ดขาดที่เป็นหญิงหรือจะต้องจำคุกอีกต่อไปกว่าสิบปี ให้เรือนจำเสนอกรมราชทัณฑ์ เพื่ออธิบดีพิจารณาอนุมัติก่อนที่จะจ่ายออกไปทำงานนอกเรือนจำ

ข้อ ๘ นักโทษเด็ดขาดดังต่อไปนี้ ไม่อยู่ในข่ายได้รับการพิจารณาคัดเลือกจ่ายออกไปทำงานนอกเรือนจำ ตามข้อ ๖ และข้อ ๗

(๑) นักโทษเด็ดขาดที่กระทำความผิดในคดีเดียวกัน (คู่คดี)

(๒) นักโทษเด็ดขาดซึ่งต้องโทษในลักษณะความผิดดังต่อไปนี้

ก. ความผิดเกี่ยวกับความมั่นคงแห่งราชอาณาจักร ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๐๗ – มาตรา ๑๓๕

ข. ความผิดเกี่ยวกับการก่อการร้าย ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๓๕/๑ – มาตรา ๑๓๕/๔

ค. ความผิดเกี่ยวกับเพศ ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๗๖ วรรคสาม มาตรา ๒๗๗ มาตรา ๒๗๗ ทวิ มาตรา ๒๗๗ ตริ มาตรา ๒๘๐ มาตรา ๒๘๒ และมาตรา ๒๘๓

ง. ความผิดเกี่ยวกับชีวิตและร่างกาย ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๘๙ มาตรา ๒๙๒ และมาตรา ๒๙๘

จ. ความผิดฐานฉ้อโกง ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๓๔๓

ฉ. ความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการกู้ยืมที่เป็นการฉ้อโกงประชาชน

ช. ความผิดอื่นตามที่อธิบดีกำหนด

(๓) อยู่ระหว่างถูกอายัดตัวเพื่อดำเนินคดีอื่น

ข้อ ๙ การดำเนินการตามข้อ ๖ ข้อ ๗ และข้อ ๘ ให้เรือนจำตั้งคณะกรรมการขึ้นคณะหนึ่ง จำนวน ไม่น้อยกว่า ๓ คน ทำหน้าที่ตรวจพิจารณาคัดเลือกนักโทษเด็ดขาดออกทำงานนอกเรือนจำเสนอผู้บัญชาการเรือนจำเพื่อพิจารณาส่งการต่อไป

การคัดเลือกให้พิจารณานักโทษเด็ดขาดที่เหลือโทษจำคุกน้อย ที่มีคุณสมบัติตามที่กำหนดเป็นลำดับแรก เว้นแต่กรณีมีเหตุพิเศษอื่น

ข้อ ๑๐ นักโทษเด็ดขาดที่จ่ายออกไปทำงานนอกเรือนจำ จะต้องนำกลับเข้าเรือนจำ ไม่เกินเวลา ๑๗.๐๐ นาฬิกา ในวันเดียวกัน

กรณีมีเหตุจำเป็นอันเนื่องมาจากสภาพของงานที่ให้นักโทษเด็ดขาดออกไปทำนอกเรือนจำ ไม่สามารถนำนักโทษเด็ดขาดกลับเข้าเรือนจำภายในกำหนดเวลาตามวรรคหนึ่ง ให้เสนออธิบดีพิจารณาอนุมัติตามที่เห็นสมควร และเมื่อได้รับอนุมัติแล้วให้ถือปฏิบัติโดยเคร่งครัด

ข้อ ๑๑ นักโทษเด็ดขาดคนใดที่คัดเลือกจ่ายออกทำงานนอกเรือนจำ ถ้าปรากฏขึ้นภายหลังว่าขาดคุณสมบัติ หรือมีลักษณะต้องห้ามตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๖ ข้อ ๗ หรือข้อ ๘ ให้ส่งจ่ายทันที และให้คณะกรรมการตามข้อ ๙ รายงานผู้มีอำนาจในการจ่ายนักโทษเด็ดขาดออกทำงานนอกเรือนจำเพื่อพิจารณาสั่งจ่ายนักโทษเด็ดขาดดังกล่าวด้วย

ประกาศ ณ วันที่ ๙ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๕

(ลงชื่อ) พันตำรวจเอก สุชาติ วงศ์อนันต์ชัย
(สุชาติ วงศ์อนันต์ชัย)
อธิบดีกรมราชทัณฑ์

ข้อบังคับที่เกี่ยวข้องกับงานราชทัณฑ์



ข้อบังคับ
ว่าด้วยหลักเกณฑ์การจ่ายเงินผลพลอยได้
เพื่อเป็นค่าซ่อมแซม ต่อเติม หรือปรับปรุงเรือนจำ

อาศัยอำนาจตามความในข้อ ๑๐ แห่งระเบียบกรมราชทัณฑ์ ว่าด้วยเงินผลพลอยได้จากการฝึกวิชาชีพ และการใช้แรงงานผู้ต้องขัง พ.ศ. ๒๕๔๘ อธิบดีกรมราชทัณฑ์จึงกำหนดหลักเกณฑ์การจ่ายเงินผลพลอยได้ประเภทเงินทุน หมุนเวียนของเรือนจำเพื่อเป็นค่าซ่อมแซม ต่อเติม หรือปรับปรุงเรือนจำ ไว้ดังนี้

ข้อ ๑ การซ่อมแซม ต่อเติม หรือปรับปรุงเรือนจำ ต้องได้รับอนุญาตจากกรมราชทัณฑ์

ข้อ ๒ กรณีที่เรือนจำจะซ่อมแซม ต่อเติม หรือปรับปรุงเรือนจำ ให้จัดทำโครงการแบบแปลนหรือพิมพ์เขียว ซึ่งมีผู้ลงนามและผู้อนุมัติแบบ และแผนผังที่จะซ่อมแซม ต่อเติม หรือปรับปรุง โดยแสดงรายละเอียดและประมาณการ ค่าใช้จ่าย แล้วส่งไปกรมราชทัณฑ์เพื่อประกอบการพิจารณา

ข้อ ๓ ในกรณีที่มีความจำเป็นต้องซ่อมแซม ต่อเติม หรือปรับปรุงเรือนจำเป็นกรณีเร่งด่วนที่อาจเป็นอันตราย ต่อความมั่นคงปลอดภัยของเรือนจำ ซึ่งไม่กระทบกระเทือนหรือมีผลต่อการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างของอาคารเรือนจำ ให้สามารถดำเนินการได้โดยไม่ต้องขออนุญาตกรมราชทัณฑ์ แต่ทั้งนี้ต้องรายงานให้กรมราชทัณฑ์ทราบโดยเร็ว

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๒ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๔๘

(ลงชื่อ) นันทิ จิตสว่าง
(นาย นันทิ จิตสว่าง)
อธิบดีกรมราชทัณฑ์



ข้อบังคับ

ว่าด้วยหลักเกณฑ์การจ่ายเงินผลพลอยได้ เพื่อการปฏิบัติราชการของเรือนจำอื่น

อาศัยอำนาจตามความในข้อ ๑๐ แห่งระเบียบกรมราชทัณฑ์ว่าด้วยเงินผลพลอยได้จากการฝึกวิชาชีพและ
การใช้แรงงานผู้ต้องขัง พ.ศ. ๒๕๔๘ อธิบดีกรมราชทัณฑ์จึงกำหนดหลักเกณฑ์การจ่ายเงินผลพลอยได้ประเภทเงินทุนหมุนเวียน
ของเรือนจำแห่งใดแห่งหนึ่ง เพื่อการปฏิบัติราชการของเรือนจำอื่น ไว้ดังนี้

ข้อ ๑ การยืม

ให้เรือนจำและทัณฑสถานที่จะยืมเงินส่งเอกสารหลักฐานดังต่อไปนี้ไปกรมราชทัณฑ์เพื่อประกอบ
การพิจารณา

- (๑) เหตุผลความจำเป็นและวัตถุประสงค์ในการยืม
- (๒) จำนวนเงินที่ขอยืม
- (๓) หนังสือความยินยอมของเรือนจำที่จะให้ยืม
- (๔) ระยะเวลาในการใช้คืน

ข้อ ๒ การให้

ให้เรือนจำที่จะให้และเรือนจำที่จะรับ ให้ส่งหนังสือแสดงความประสงค์ไปกรมราชทัณฑ์ โดยระบุจำนวน
เงินที่จะให้พร้อมแสดงฐานะการเงินของเรือนจำที่จะให้และเรือนจำที่จะรับการให้ชัดเจน

ข้อ ๓ ให้ส่งเอกสารตามข้อ ๑ และข้อ ๒ ไปกรมราชทัณฑ์เพื่อประกอบการพิจารณา

ข้อ ๔ การยืมและการให้ต้องได้รับอนุมัติจากกรมราชทัณฑ์

ข้อ ๕ เมื่อได้รับอนุมัติการยืมแล้วให้ทำสัญญาไว้ต่อกัน และให้เรือนจำที่ยืมส่งสำเนาสัญญาไปกรมราชทัณฑ์
จำนวน ๑ ชุด

ข้อ ๖ เมื่อได้ดำเนินการตามข้อ ๒ แล้ว ให้เรือนจำทั้งสองฝ่ายรายงานไปกรมราชทัณฑ์

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ ๒๒ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๔๘

(ลงชื่อ) น.ท.ธี จิตสว่าง

(นาย.น.ท.ธี จิตสว่าง)

อธิบดีกรมราชทัณฑ์



คำสั่งกรมราชทัณฑ์
ที่ ๑๗๗/๒๕๔๘

เรื่อง มอบอำนาจให้รองอธิบดีกรมราชทัณฑ์ ปฏิบัติราชการแทน
อธิบดีกรมราชทัณฑ์

ตามคำสั่งกรมราชทัณฑ์ ที่ ๓๘๕-๓๘๖/๒๕๓๕ ลงวันที่ ๒๑ พฤษภาคม ๒๕๓๕ อธิบดีกรมราชทัณฑ์มอบอำนาจให้รองอธิบดีกรมราชทัณฑ์มีอำนาจในการสั่งอนุญาต อนุมัติ สั่งตั้งกรรมการในการซื้อ การจ้าง สั่งซื้อ หรือสั่งจ้าง และลงนามสั่งจ่ายเงินนอกงบประมาณของกรมราชทัณฑ์ได้ไม่เกินครั้งละ ๕๐๐,๐๐๐ บาท (ห้าแสนบาทถ้วน) นั้น

กรมราชทัณฑ์ได้กำหนดระเบียบกรมราชทัณฑ์ว่าด้วยเงินผลพลอยได้จากการฝึกวิชาชีพและการใช้แรงงานผู้ต้องขัง พ.ศ. ๒๕๔๘ เพื่อการปฏิบัติราชการของเรือนจำและทัณฑสถาน

ดังนั้น เพื่อความคล่องตัวในการปฏิบัติงานในส่วนที่เกี่ยวกับเงินผลพลอยได้ และให้เป็นไปตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๕ อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๘ (๗) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ และฉบับที่แก้ไขเพิ่มเติมความในข้อ ๙ แห่งระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๕ และฉบับที่แก้ไขเพิ่มเติม และข้อ ๑๓ แห่งระเบียบกรมราชทัณฑ์ ว่าด้วยเงินผลพลอยได้จากการฝึกวิชาชีพและการใช้แรงงานผู้ต้องขัง พ.ศ. ๒๕๔๘ อธิบดีกรมราชทัณฑ์ จึงมีคำสั่งดังต่อไปนี้

๑. ให้ยกเลิกคำสั่งกรมราชทัณฑ์ ที่ ๓๘๕-๓๘๖/๒๕๓๕ ลงวันที่ ๒๑ พฤษภาคม ๒๕๓๕

๒. มอบอำนาจให้รองอธิบดีกรมราชทัณฑ์ ฝ่ายพัฒนา มีอำนาจในการสั่งการอนุญาต การอนุมัติ และการดำเนินการอื่นๆ เกี่ยวกับ “การพัสดุ” ตลอดจนอนุมัติสั่งจ่ายเงินผลพลอยได้ภายในวงเงิน ไม่เกินครั้งละ ๓๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท (สามสิบล้านบาทถ้วน)

๓. ในกรณีที่รองอธิบดีกรมราชทัณฑ์ ฝ่ายพัฒนา ไม่อยู่หรืออยู่แต่ไม่อาจปฏิบัติราชการได้ให้รองอธิบดีกรมราชทัณฑ์ซึ่งเป็นผู้รักษาราชการแทนอธิบดีกรมราชทัณฑ์ในลำดับต้นปฏิบัติราชการแทน

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๔๘

(ลงชื่อ) นที จิตสว่าง
(นาย นที จิตสว่าง)
อธิบดีกรมราชทัณฑ์



คำสั่งกรมราชทัณฑ์

ที่ ๑๗๘/๒๕๔๘

เรื่อง มอบอำนาจให้หัวหน้าหน่วยงานสังกัดราชการบริหาร
ส่วนกลางดำเนินการ ตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี
ว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๕ และระเบียบกรมราชทัณฑ์
ว่าด้วยเงินผลพลอยได้จากการฝึกวิชาชีพและการใช้แรงงานผู้ต้องขัง

ด้วยกรมราชทัณฑ์ได้ประกาศใช้ระเบียบกรมราชทัณฑ์ ว่าด้วยเงินผลพลอยได้จากการฝึกวิชาชีพและการใช้แรงงานผู้ต้องขัง พ.ศ. ๒๕๔๘ เพื่อให้เรือนจำและทัณฑสถานสามารถเก็บรักษาเงินทุนผลพลอยได้ที่ได้รับอนุมัติจากกระทรวงการคลัง ไว้ใช้จ่ายเป็นทุนในการฝึกวิชาชีพ การใช้แรงงาน และการจัดสวัสดิการให้แก่ผู้ต้องขังและจ่ายเป็นเงินรางวัลให้แก่ผู้ต้องขัง และเจ้าพนักงานเรือนจำ

ดังนั้น เพื่อให้การปฏิบัติหน้าที่ราชการเกิดความคล่องตัว สะดวก รวดเร็วและมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๘ (๗) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ และฉบับที่แก้ไขเพิ่มเติม ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๕ และฉบับที่แก้ไขเพิ่มเติม และระเบียบกรมราชทัณฑ์ ว่าด้วยเงินผลพลอยได้จากการฝึกวิชาชีพและใช้แรงงานผู้ต้องขัง พ.ศ. ๒๕๔๘ อธิบดีกรมราชทัณฑ์จึงมีคำสั่ง ดังนี้

๑. ให้ยกเลิกคำสั่งกรมราชทัณฑ์ ที่ ๗๓๑/๒๕๔๕ ลงวันที่ ๒๗ สิงหาคม ๒๕๔๕

๒. มอบอำนาจให้หัวหน้าหน่วยงานเรือนจำหรือทัณฑสถาน สังกัดราชการบริหารส่วนกลางดำเนินการ จัดซื้อ จัดจ้าง สั่งซื้อ สั่งจ้าง และทำนิติกรรมสัญญาตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๕ และฉบับแก้ไขเพิ่มเติม โดยวิธีตกลงราคา วิธีสอบราคา วิธีประกวดราคา วิธีกรณีพิเศษ และการสั่งจ่ายเงินผลพลอยได้ประเภท เงินทุนหมุนเวียน ตามระเบียบกรมราชทัณฑ์ว่าด้วยเงินผลพลอยได้จากการฝึกวิชาชีพและการใช้แรงงานผู้ต้องขัง พ.ศ. ๒๕๔๘ ได้ภายในวงเงิน ดังนี้

ก. วงเงิน ๒๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท (ยี่สิบห้าล้านบาทถ้วน) สำหรับผู้บัญชาการเรือนจำและผู้อำนวยการ ทัณฑสถาน ระดับ ๙

ข. วงเงิน ๑๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท (สิบห้าล้านบาทถ้วน) สำหรับผู้บัญชาการเรือนจำและผู้อำนวยการ ทัณฑสถาน ระดับ ๘

ค. วงเงิน ๑๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท (สิบล้านบาทถ้วน) สำหรับผู้อำนวยการทัณฑสถานเปิด สถานกักกัน สถานกักขัง ระดับ ๗

หากเป็นการดำเนินการจัดซื้อ จัดจ้าง สั่งซื้อ สั่งจ้าง ทำนิติกรรมสัญญาและการส่งจ่ายเงินหมุนเวียนเกี่ยวกับครุภัณฑ์ ตามข้อ ๑๒.๔ แห่งระเบียบกรมราชทัณฑ์ว่าด้วยเงินผลพลอยได้จากการฝึกวิชาชีพและการใช้แรงงานผู้ต้องขัง พ.ศ. ๒๕๔๘ ให้ดำเนินการดังกล่าวได้ภายในวงเงิน ๕๐๐,๐๐๐ บาท (ห้าแสนบาทถ้วน)

๓. คำสั่งมอบอำนาจเกี่ยวกับการดำเนินการจัดซื้อหรือจัดจ้าง หรือการสั่งซื้อหรือสั่งจ้างใด ที่ขัดหรือแย้งกับคำสั่งนี้ หรือได้กำหนดไว้ในคำสั่งนี้แล้ว ให้ใช้คำสั่งนี้แทน

๔. การดำเนินการจัดซื้อหรือจัดจ้าง หรือการสั่งซื้อหรือสั่งจ้างใด อยู่ในระหว่างดำเนินการ และยังคงดำเนินการไม่แล้วเสร็จในวันที่คำสั่งนี้ใช้บังคับ ให้ดำเนินการต่อไปตามคำสั่งที่บังคับใช้อยู่เดิมจนกว่าจะดำเนินการแล้วเสร็จ หรือจนกว่าจะดำเนินการตามคำสั่งนี้ได้

๕. ให้ผู้ที่ได้รับมอบอำนาจดังกล่าว ปฏิบัติราชการให้เป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ และนโยบายของกรมราชทัณฑ์ที่ได้วางข้อกำหนด และแนวทางปฏิบัติไว้โดยเคร่งครัด และเมื่อได้ดำเนินการตามที่ได้รับมอบหมายไปแล้ว ให้รายงานกรมราชทัณฑ์ทราบด้วย

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๔๘

(ลงชื่อ) นันทิ จิตสว่าง
(นาย นันทิ จิตสว่าง)
อธิบดีกรมราชทัณฑ์



คำสั่งกรมราชทัณฑ์

ที่ ๑๗๙/๒๕๔๘

เรื่อง มอบอำนาจให้ผู้ว่าราชการจังหวัดปฏิบัติราชการแทน อธิบดีกรมราชทัณฑ์

เพื่อให้การบริหารราชการด้านงบประมาณเกี่ยวกับเงินผลพลอยได้ของเรือนจำจังหวัดและเรือนจำอำเภอตามระเบียบกรมราชทัณฑ์ว่าด้วยเงินผลพลอยได้จากการฝึกวิชาชีพและการใช้แรงงานผู้ต้องขัง พ.ศ. ๒๕๔๘ ดำเนินไปด้วยความรวดเร็ว เรียบร้อย และมีประสิทธิภาพ อันจะเกิดผลดีแก่ทางราชการยิ่งขึ้น

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๘ (๗) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ และฉบับที่แก้ไขเพิ่มเติม ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๕ และฉบับแก้ไขเพิ่มเติม และระเบียบกรมราชทัณฑ์ว่าด้วยเงินผลพลอยได้จากการฝึกวิชาชีพและการใช้แรงงานผู้ต้องขัง พ.ศ. ๒๕๔๘ อธิบดีกรมราชทัณฑ์จึงมอบอำนาจให้ผู้ว่าราชการจังหวัดปฏิบัติราชการแทนอธิบดีกรมราชทัณฑ์ เกี่ยวกับการดำเนินการจัดซื้อ จัดจ้าง สั่งซื้อ สั่งจ้าง และทำนิติกรรมสัญญา ตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๕ และฉบับแก้ไขเพิ่มเติม โดยวิธีตกลงราคา วิธีสอบราคา วิธีประกวดราคา วิธีกรณีพิเศษ และการส่งจ่ายเงินผลพลอยได้ประเภทเงินทุนหมุนเวียน ตามระเบียบกรมราชทัณฑ์ว่าด้วยเงินผลพลอยได้จากการฝึกวิชาชีพและการใช้แรงงานผู้ต้องขัง พ.ศ. ๒๕๔๘ ได้ภายในวงเงิน ดังนี้

๑. วงเงิน ๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท (ห้าล้านบาทถ้วน) สำหรับเรือนจำจังหวัด
๒. วงเงิน ๔,๐๐๐,๐๐๐ บาท (สี่ล้านบาทถ้วน) สำหรับเรือนจำอำเภอ
๓. การดำเนินการตาม ๑ และ ๒ หากเป็นเรื่องที่เกี่ยวกับครุภัณฑ์ ตามข้อ ๑๒.๔ แห่งระเบียบกรมราชทัณฑ์ว่าด้วยเงินผลพลอยได้จากการฝึกวิชาชีพและการใช้แรงงานผู้ต้องขัง พ.ศ. ๒๕๔๘ ให้ผู้รับมอบอำนาจดำเนินการดังกล่าวได้ภายในวงเงิน ๕๐๐,๐๐๐ บาท (ห้าแสนบาทถ้วน)
๔. คำสั่งมอบอำนาจเกี่ยวกับการดำเนินการจัดซื้อหรือจัดจ้าง การสั่งซื้อหรือสั่งจ้างใดที่ขัดหรือแย้งกับคำสั่งนี้ หรือได้กำหนดไว้ในคำสั่งนี้แล้วให้ใช้คำสั่งนี้แทน
๕. การดำเนินการจัดซื้อหรือจัดจ้าง การสั่งซื้อหรือสั่งจ้างใด อยู่ในระหว่างดำเนินการและยังไม่แล้วเสร็จ ในวันที่คำสั่งนี้ใช้บังคับ ให้ดำเนินการต่อไปได้จนกว่าจะแล้วเสร็จ หรือจนกว่าจะดำเนินการตามคำสั่งนี้ได้

๖. ผู้ว่าราชการจังหวัดจะพิจารณามอบอำนาจให้ผู้บัญชาการเรือนจำจังหวัด หรือผู้บัญชาการเรือนจำอำเภอปฏิบัติราชการแทน ตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ มาตรา ๓๙ และมาตรา ๓๘ (๙) ก็ได้

๗. ให้ผู้รับมอบอำนาจปฏิบัติราชการให้เป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ และนโยบายของกรมราชทัณฑ์ที่ได้วางข้อกำหนดและแนวทางปฏิบัติไว้โดยเคร่งครัด และเมื่อดำเนินการตามที่ได้รับมอบหมายแล้ว ให้รายงานกรมราชทัณฑ์ทราบด้วย

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๔๘

(ลงชื่อ) นันทิ จิตสว่าง
(นาย นันทิ จิตสว่าง)
อธิบดีกรมราชทัณฑ์



ข้อบังคับกระทรวงมหาดไทย
ที่ ๑/๒๕๐๕
เรื่อง การให้ประโยชน์แก่นักโทษเด็ดขาด

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๒ มาตรา ๔๘ และมาตรา ๕๘ แห่งพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พ.ศ. ๒๔๗๙ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ให้ออกข้อบังคับเกี่ยวแก่การกำหนดประโยชน์แก่นักโทษเด็ดขาด ดังนี้

นักโทษชั้นเยี่ยม ชั้นดีมาก และชั้นดี ให้ได้รับประโยชน์ ดังนี้

(๑) ได้รับการพิจารณาแต่งตั้งให้มีตำแหน่งหน้าที่ช่วยเหลือเจ้าพนักงานเรือนจำหรือทัณฑสถาน

(๒) ได้รับการพิจารณาเมื่อขอลาไปกิจธุระสำคัญ หรือกิจการในครอบครัวตามที่อธิบดีเห็นสมควร

(๓) ได้รับการพิจารณาส่งไปอยู่ทัณฑนิคม หากทางการจัดตั้งขึ้น ตามที่อธิบดีเห็นสมควร

การแต่งตั้งให้นักโทษเด็ดขาดเป็นผู้ช่วยเหลือเจ้าพนักงาน ให้เป็นอำนาจของ ผู้บัญชาการเรือนจำ หรือ ผู้ปกครองทัณฑสถานแล้วแต่กรณี เป็นผู้พิจารณาแต่งตั้งและให้มีจำนวนได้ ตามความเหมาะสมแก่สภาพการณ์ของเรือนจำ หรือทัณฑสถาน โดยได้รับอนุมัติจากอธิบดี

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

กระทรวงมหาดไทย
สั่ง ณ วันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๐๕
(ลงนาม) พลเอก ป. จารุเสถียร
(ประกาศ จารุเสถียร)
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย



ข้อบังคับกรมราชทัณฑ์ (ฉบับที่ ๕) เรื่อง เด็กในความดูแลของผู้ต้องขังติดมายังเรือนจำ

เพื่อให้การเป็นไปตามนัยมาตรา ๙ แห่งพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พุทธศักราช ๒๔๗๙ อธิบดีกรมราชทัณฑ์ ออกข้อบังคับไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ การอนุญาตให้เด็กอายุต่ำกว่า ๑๖ ปี ติดผู้ต้องขังมายังเรือนจำหรือเด็กที่เกิดในเรือนจำ เป็นอำนาจของผู้บัญชาการเรือนจำพิจารณาสั่งการ

ข้อ ๒ เด็กที่จะอนุญาตให้อยู่ในเรือนจำนั้นต้องปรากฏว่า

- เด็กนั้นอยู่ในความดูแลของผู้ต้องขัง
- ไม่มีบุคคลหรือสถานดังกล่าวต่อไปนี้จะรับเลี้ยงดูเด็กนั้น คือ
 - ญาติมิตรของผู้ต้องขังหรือของเด็กนั้น
 - สถานการณักุศล
 - วัดหรือสถานอนาถาสงเคราะห์หรือสถานพยาบาล

ข้อ ๓ เด็กที่จะอนุญาตให้อยู่ในเรือนจำนั้น ต้องมีหนังสือมอบอำนาจการปกครอง นอกจากการจัดการทรัพย์สินของเด็กให้แก่ผู้บัญชาการเรือนจำ สารวัตรเรือนจำและพัศดีประจำเรือนจำนั้น

ข้อ ๔ การอุปการะเลี้ยงดูและการศึกษาของเด็กในระหว่างที่ได้รับอนุญาตให้อยู่ในเรือนจำ เป็นหน้าที่ของผู้ต้องขังหรือเด็กต้องเป็นผู้เสียค่าใช้จ่ายเองทั้งสิ้น เว้นแต่ผู้ต้องขังหรือเด็กไม่สามารถจะเสียเองได้ทั้งหมดหรือแต่บางส่วน จึงให้เรือนจำจ่ายให้ตามสมควรอย่างยิ่งแก่ความจำเป็น

ข้อ ๕ เด็กที่ได้รับอนุญาตให้อยู่ในเรือนจำนั้น

- ต้องรับการอุปการะเลี้ยงดู การศึกษา และการประกอบกิจการตามที่เรือนจำกำหนด หรือจัดให้
- ในระหว่างอยู่ในเรือนจำ ผู้บัญชาการเรือนจำอาจส่งให้ไปรับจ้างเอกชนภายนอกหรือส่งไปไว้ ณ สถานซึ่งกรมราชทัณฑ์จัดไว้สำหรับการนี้ก็ได้
- จะอยู่ในเรือนจำได้เพียงถึงวันที่ผู้ต้องขังนั้นพ้นจากเรือนจำ หรือเมื่อเด็กนั้นบรรลุนิติภาวะ

ข้อ ๖ ในระหว่างอยู่ในเรือนจำ ถ้าปรากฏว่ามีบุคคลหรือสถานดังกล่าวไว้ในข้อ ๒ จะรับไปอุปการะเลี้ยงดู ผู้บัญชาการเรือนจำจะถอนการอนุญาตเสียก็ได้ เว้นแต่ถ้าเด็กนั้นได้จัดส่งไปยังสถานที่กรมราชทัณฑ์จัดไว้สำหรับการนี้แล้ว ต้องได้รับความเห็นชอบจากกรมราชทัณฑ์ก่อน

ข้อ ๗ ในระหว่างการดำเนินการสอบสวนพิจารณาของผู้ที่ส่งอนุญาต หากจำเป็นจะผ่อนผันให้เด็กนั้นอยู่ในเรือนจำไปพลางก่อนก็ได้

ข้อ ๘ ข้อบังคับนี้ให้เริ่มใช้ตั้งแต่วันที่นี้เป็นต้นไป

กรมราชทัณฑ์ กระทรวงมหาดไทย
ข้อบังคับให้ไว้ ณ วันที่ ๒๗ มีนาคม พุทธศักราช ๒๔๘๑

(ลงนาม) นายสงวน ตุลารักษ์
หัวหน้ากองผลประโยชน์ ลงนามแทน



ข้อบังคับกรมราชทัณฑ์
ฉบับที่ ๘
เรื่อง การศึกษาและอบรมผู้ต้องขัง

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๗ แห่งพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พุทธศักราช ๒๔๗๙ กรมราชทัณฑ์ ออกข้อบังคับการศึกษาและอบรมผู้ต้องขังไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ การศึกษาอบรมผู้ต้องขังนั้น ให้จัดเป็น ๓ สาขาดังนี้ คือ

ก. พุทธศึกษา ได้แก่การศึกษาวิชาสามัญและวิชาชีพ

ข. จริยศึกษา ได้แก่การอบรมศีลธรรมจรรยาและหน้าที่พลเมืองดี

ค. พลศึกษา ได้แก่การศึกษาการอนามัยและสุขภาพตลอดจนการออกกำลังกาย และการเล่น ออกกำลังกายต่างๆ

ก. พุทธศึกษา

ข้อ ๒ การศึกษาในสาขานี้ แยกออกเป็นดังนี้

(๑) วิชาสามัญ ผู้ต้องขังที่ยังอ่านเขียนหนังสือไทยไม่ได้ และมีกำหนดโทษเหลือซึ่งจะต้องจำต่อไปอีก ตั้งแต่ ๖ เดือนขึ้นไป ต้องจัดให้ศึกษาวิชาสามัญตามที่ทางการเรือนจำจัดให้ จนสามารถมีความรู้ อ่านเขียนหนังสือได้

(๒) วิชาชีพ ผู้ต้องขังที่เป็นนักโทษเด็ดขาด และมีได้กำหนดให้มีหน้าที่อันเกี่ยวข้องด้วยการทำงานที่มีใช่เป็นการหาผลประโยชน์ ต้องจัดให้ศึกษาวิชาชีพทั้งในทางทฤษฎีและในทางปฏิบัติตามที่ทางการเรือนจำจัดให้

ข้อ ๓ ถ้าคนฝาก คนต้องขัง สมัครเข้ารับการศึกษาดังกล่าวไว้ในข้อ (๑) (๒) ก็ให้ผู้บัญชาการเรือนจำ พิจารณาอนุญาตได้ตามสมควรแก่กรณี

ข. จริยศึกษา

ข้อ ๔ ผู้ต้องขังทุกคนจัดให้ได้รับการอบรมศีลธรรม จรรยา และหน้าที่พลเมืองดี และต้องจัดให้ฟังพระธรรม เทศนาตามลัทธิศาสนาที่ตนนับถือ ตามที่ทางการเรือนจำจัดให้

ข้อ ๕ เรือนจำต้องพยายามให้หรือให้ความสะดวกผู้ต้องขังได้ประกอบพิธีกรรมในวันพระและพิธีสำคัญ ในทางลัทธิศาสนาที่ผู้ต้องขังนับถือตามที่เห็นสมควร

ค. พลศึกษา

ข้อ ๖ เรือนจำต้องพยายามจัดให้ผู้ต้องขังได้รับคำแนะนำในการอนามัย และการสุขาภิบาลตามสมควร

ข้อ ๗ ผู้ต้องขังฝึกหัดระเบียบแถว เล่นกีฬาและการเล่นออกกำลังกายต่างๆ ตามที่เรือนจำจัดให้

เบ็ดเตล็ด

ข้อ ๘ ผู้ต้องขังที่ได้รับการยกเว้นมีต้องศึกษาวิชาตามข้อ ๑,๒,๖ และ ๗ นั้น ต้องเป็นคนซราทุพพลภาพ พิการหรือเจ็บป่วย ซึ่งแพทย์ประจำเรือนจำ หรือถ้าไม่มีแพทย์หรือแพทย์ประจำเรือนจำไม่อยู่ เจ้าพนักงานผู้บังคับบัญชาควบคุมตั้งแต่ตำแหน่งพัศดีขึ้นไปรับรองว่าไม่สามารถจะรับการศึกษาวิชาสามัญ หรือวิสามัญตามที่ทางการจัดให้ได้เป็น ครั้งคราวหรือตลอดไป

ข้อ ๙ เรือนจำต้องจัดให้ผู้ต้องขังที่เข้าใหม่ได้ทราบ และเข้าใจระเบียบข้อบังคับของเรือนจำตามสมควร

ข้อ ๑๐ เรือนจำต้องจัดให้มีตู้สมุดและสถานที่อ่านหนังสือสำหรับผู้ต้องขังและต้องพยายามจัดให้ผู้ต้องขังได้อ่านหนังสือตามระเบียบกรมราชทัณฑ์

ข้อ ๑๑ ให้ใช้ข้อบังคับนี้ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

กรมราชทัณฑ์ กระทรวงมหาดไทย

ข้อบังคับนี้ให้ใช้ ณ วันที่ ๑๑ กันยายน พุทธศักราช ๒๔๘๓

(ลงชื่อ) ศรีศรากร

อธิบดีกรมราชทัณฑ์



ข้อบังคับที่ ๑๒/๒๕๘๔
เรื่อง กำหนดการสูบบุหรี่ของผู้ต้องขัง

โดยที่ปรากฏว่า การที่ผู้ต้องขังวางเพลิงเผาเรือนจำได้นั้นเกิดจากผู้ต้องขังใช้ไม้ขีดไฟที่นำเข้าไปจุดบุหรี่สูบในเรือนจำ จุดเชื้อเพลิงเผาขึ้น อาทิเช่นคราวที่ผู้ต้องขังวางเพลิงเผาเรือนขังจังหวัดสุราษฎร์ธานีเพื่อสะดวกแก่การหลบหนี เป็นต้น จึงเห็นว่าการที่ปล่อยให้ผู้ต้องขังสูบบุหรี่ได้โดยอิสระไม่จำกัดเวลาและสถานที่แล้ว ก็เป็นการยากที่จะควบคุมป้องกัน ทัศนคติภัยดังกล่าวได้ ฉะนั้น กรมราชทัณฑ์ออกข้อบังคับว่าด้วยการกำหนดการสูบบุหรี่ของผู้ต้องขังขึ้นไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ผู้ต้องขังสูบบุหรี่ได้วันละ ๓ ครั้ง คือ
ครั้งที่ ๑ ภายหลังจากเวลาผู้ต้องขังรับประทานอาหารเช้าแล้ว
ครั้งที่ ๒ เวลาหยุดพักกลางวัน หรือภายหลังจากเวลาผู้ต้องขังรับประทานอาหารกลางวัน (ถ้ามี)
ครั้งที่ ๓ ภายหลังจากเวลารับประทานอาหารเย็นแล้ว

ข้อ ๒ ให้ผู้บัญชาการเรือนจำพิจารณากำหนดเวลาให้ผู้ต้องขังสูบบุหรี่ได้ไม่เกินครั้งละ ๓๐ นาที และการกำหนดเวลานั้นให้กำหนดไว้โดยชัดเจนแน่นอนว่า ครั้งใดตั้งแต่เวลาใดถึงเวลาใด แล้วแจ้งให้ผู้ต้องขังทราบทั่วกัน พร้อมทั้งทำประกาศกำหนดเวลาติดไว้ ณ ที่ที่กำหนดให้สูบบุหรี่ด้วย

ข้อ ๓ ครั้งใดจะให้ผู้ต้องขังไปรวมสูบบุหรี่กัน ณ ที่ใด ให้ผู้บัญชาการเรือนจำพิจารณากำหนดสถานที่เป็นประจำไว้โดยแน่นอน แล้วแจ้งให้ผู้ต้องขังทราบทั่วกัน

ข้อ ๔ เมื่อถึงเวลาที่ได้กำหนดไว้ให้สูบบุหรี่ได้ ให้เจ้าพนักงานเรือนจำควบคุมผู้ต้องขังที่จะสูบบุหรี่ทั้งหมดไปยังสถานที่ที่กำหนดไว้เพื่อสูบบุหรี่ เมื่อครบกำหนดเวลาสูบบุหรี่แล้วเจ้าพนักงานเรือนจำต้องให้ผู้ต้องขังหยุดสูบบุหรี่อย่างเด็ดขาดทันที

ข้อ ๕ เมื่อถึงเวลาสูบบุหรี่ ให้เจ้าพนักงานเรือนจำจัดตะเกียงเล็ก ๆ หรือเครื่องจุดไฟอย่างหนึ่งอย่างใด ทำนองเดียวกันนี้ตามจำนวนพอสมควรกับจำนวนผู้ต้องขังจุดไปตั้งไว้สำหรับใช้จุดบุหรี่สูบ เมื่อเลิกสูบแล้วให้ดับเก็บไว้โดยเรียบร้อย และในที่ที่กำหนดไว้สำหรับสูบบุหรี่ให้จัดหาที่สำหรับรองรับเถ้าและก้นบุหรี่ไปตั้งไว้ตามจำนวนที่พอสมควรแก่จำนวนผู้ต้องขัง

ข้อ ๖ ห้ามมิให้ผู้ต้องขังใช้เครื่องจุดไฟอย่างอื่นจุดบุหรี่สูบเป็นอันตรายนอกจากตะเกียงหรือเครื่องจุดไฟที่ทางการเรือนจำจัดเตรียมไว้ให้ หรือจุดต่อจากผู้ต้องขังที่รวมสูบอยู่ด้วยกันเท่านั้น และห้ามมิให้เขี่ยเถ้าหรือทิ้งกันบุหรี่ลงในที่อื่น นอกจากที่รองรับซึ่งทางการเรือนจำจัดเตรียมตั้งไว้ให้เท่านั้น

ข้อ ๗ ทั้งนี้ให้ถือปฏิบัติโดยเคร่งครัดเด็ดขาด หากผู้ใดฝ่าฝืนข้อบังคับนี้ ให้จัดการลงโทษอย่างหนักโดยปราศจากความกรุณาทีเดียว

กรมราชทัณฑ์ กระทรวงมหาดไทย
สั่งมา ณ วันที่ ๘ กันยายน พุทธศักราช ๒๔๘๔

(ลงชื่อ) อรรถกัลยาณวินิจ
ลงนามแทน
อธิบดีกรมราชทัณฑ์



ข้อบังคับกรมราชทัณฑ์

ฉบับที่ ๑๘/๒๕๕๔

เรื่อง การรับจ่ายและการควบคุมผู้ต้องขังออกทำงานนอกเรือนจำ

โดยที่ปรากฏว่าบรรดาผู้ต้องขังที่หลบหนีเป็นจำนวนมาก ได้หลบหนีไปในระหว่างเวลาทำงานภายนอก และสิ่งของต้องห้ามที่ลอบนำเข้ามาในเรือนจำ สังเกตได้ว่าส่วนหนึ่งเป็นสิ่งของของผู้ต้องขังจำพวกนี้ซุกซ่อนนำเข้ามา จึงเป็นการสมควรที่จะต้องปรับปรุงวิธีปฏิบัติในการรับจ่าย และการควบคุมผู้ต้องขังจำพวกนี้ให้รัดกุมยิ่งขึ้น เพื่อเป็นการป้องกันความเสียหายให้บรรเทาลดน้อยลงกรมราชทัณฑ์ออกข้อบังคับว่าด้วยการรับจ่ายและการควบคุมผู้ต้องขังออกทำงานภายนอกเรือนจำขึ้นไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ผู้ต้องขังที่จ่ายออกทำงานภายนอกนั้น นอกจากต้องมีคุณสมบัติและดำเนินการคัดเลือกตามกฎหมาย และระเบียบข้อบังคับที่กรมราชทัณฑ์กำหนดไว้แล้ว จะผ่านประตูเรือนจำได้ต้องมีคุณสมบัติดังนี้ด้วย คือ

(ก) ต้องตัดผมตามแบบที่ทางการกำหนดไว้

(ข) ต้องแต่งเครื่องแต่งกายของหลวงตามที่ทางการเรือนจำจ่ายให้โดยเรียบร้อยครบถ้วน เว้นแต่เครื่องแต่งกายของหลวงขาดครวไม่มีย้ายให้ จึงให้ใช้เครื่องแต่งกายส่วนตัว แต่ได้เท่าที่จำเป็นและได้รับอนุญาตจากพัศดีแล้ว

(ค) ต้องไม่มีเงินหรือสิ่งของส่วนตัวใดๆ นำติดตัวเองหรือฝากผู้หนึ่งผู้ใดออกไปเป็นอันขาด นอกจากสิ่งของจำเป็นที่ใช้ประจำวัน

(ง) เวลาส่งตัวกลับคืนเรือนจำ ก็ต้องมีสิ่งของติดตัวเข้าไปได้เฉพาะที่ได้นำติดตัวออกไปเท่านั้น

ข้อ ๒ การควบคุมผู้ต้องขังทำงานภายนอก ให้ปฏิบัติดังนี้ คือ

(ก) การนำผู้ต้องขังจากเรือนจำไปยังที่ทำงาน หรือจากที่ทำงานแห่งหนึ่งไปยังอีกแห่งหนึ่ง หรือนำส่งกลับคืนเรือนจำ ให้เจ้าพนักงานผู้ควบคุมจัดให้ผู้ต้องขังเดินแถวเรียงหนึ่ง เรียงสองหรือเรียงสี่ แล้วแต่กรณี โดยมีเจ้าพนักงานผู้ควบคุมตามหลังหรือเดินแซงข้างแถวระยะห่างพอสมควรเพื่อรักษาระเบียบวินัยไปจนถึงที่ทำงานของการเดินแถวนั้น

(ข) ในระหว่างเดินแถวห้ามมิให้ส่งเสียงเจี๊ยวจ๊าวเป็นการเอ็ดอึง เมื่อถึงที่ทำงานแล้วให้ผู้ควบคุมสั่งบอกเขตกำหนดที่ผู้ต้องขังจะต้องทำและปฏิบัติงานอยู่ภายในขอบเขตนั้นๆ ห้ามมิให้ผู้ต้องขังออกไปนอกแถวหรือนอกเขตทำงาน หรือเขตหยุดพักที่กำหนดให้เป็นอันขาด เว้นแต่มีความจำเป็น เช่น ไปถ่ายอุจจาระ หรือปัสสาวะ เป็นต้น และได้รับอนุญาตโดยมีเจ้าพนักงานควบคุมไปด้วย

(ค) ในระหว่างออกทำงานนอกเรือนจำ

(๑) ห้ามมิให้ผู้ต้องขังซื้อ รับ หรือส่งสิ่งของอย่างหนึ่งอย่างใดจากญาติมิตรหรือผู้หนึ่งผู้ใดโดยตรงและโดยปริยายเป็นอันขาด เว้นแต่สิ่งของที่ผู้บัญชาการเรือนจำอนุญาตและได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานผู้คุมแล้ว

(๒) ห้ามมิให้ผู้ต้องขังติดต่อกับหรือรับการเยี่ยมจากญาติมิตรหรือผู้หนึ่งผู้ใดเป็นอันขาด นอกจากเกี่ยวข้องกับกิจธุระในหน้าที่การงานที่ทำนั้น

(๓) ห้ามมิให้ผู้ต้องขังผลัดเปลี่ยน หรือถอดเครื่องแต่งกายที่แต่งมาจากเรือนจำเว้นแต่มีเหตุจำเป็นและได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานผู้ควบคุม และเมื่อหมดความจำเป็นแล้วจะต้องผลัดเปลี่ยนหรือสวมใส่อย่างเดิมทันที

(๔) ห้ามมิให้เจ้าพนักงานผู้ควบคุมอนุญาตให้ผู้ต้องขังออกไปนอกความควบคุมของตนไม่ว่าด้วยกรณีใดๆ หรือควบคุมผู้ต้องขังไปในกิจการอันมิได้เกี่ยวข้องกับการงานที่จ่ายไปทำเป็นอันขาด

(ง) ในเวลาหยุดทำงานให้เจ้าพนักงานผู้ควบคุมจัดให้ผู้ต้องขังรวมกันอยู่เป็นหมู่เป็นกองแห่งเดียวกันภายในเขตที่ได้กำหนดไว้อย่างชัดเจน และให้เจ้าพนักงานผู้ควบคุมกระจายกันอยู่โดยรอบของหมู่หรือกองผู้ต้องขังในระยะห่างพอที่จะเห็นผู้ต้องขังได้ทุกคนและหากหลบหนีก็อาจติดตามจับตัวได้ทันที

(จ) ในเวลาทำงาน ห้ามมิให้แยกผู้ต้องขังกระจายกันทำงานห่างจากพนักงานผู้ควบคุมจนเมื่อมีการหลบหนีไม่อาจติดตามจับกุมได้ทันที และให้จัดผู้ต้องขังให้อยู่ในที่เปิดเผยซึ่งเจ้าพนักงานผู้ควบคุมมองเห็นได้ถนัดทุกคน กับให้เจ้าพนักงานผู้ควบคุมระมัดระวังมิให้ผู้ต้องขังไปลับตาและคอยตรวจตราจับจำนวนผู้ต้องขังอย่างซ้ำที่สุตราว ๑๕ นาที ต่อ ๑ ครั้ง

(ฉ) ในการควบคุมทำงานเป็นหมู่กลางแจ้งมีผู้ต้องขังเป็นจำนวนมากให้กำหนดเขตการควบคุมไว้ให้ผู้ต้องขังทุกคนทราบโดยชัดเจน และตรงมุมของเขตนั้น ให้ปักธงแดงหรือเครื่องหมายอย่างหนึ่งอย่างใดตามที่เห็นสมควร แล้วให้เจ้าพนักงานผู้ควบคุมยืนยามรักษาการณ์ประจำตามมุมหรือจุดสำคัญในแนวเขตนั้น ถ้าผู้ต้องขังออกไปนอกเขตควบคุมตามที่กำหนดไว้โดยไม่มีเจ้าพนักงานผู้ควบคุมไป ก็ให้ปฏิบัติการดังผู้ต้องขังหลบหนีได้ทันที แต่ในการจะใช้อาวุธนั้นให้พยายามใช้ในกรณีจำเป็นและไม่วิธีอื่นใดที่จะใช้ป้องกันได้ดีกว่าการใช้อาวุธเท่านั้น

อนึ่ง ภายในเขตควบคุมนั้นถ้าสามารถจัดได้ ก็ให้จัดให้มีที่พักร้อน ที่รับประทานอาหาร น้ำรับประทาน และส้วมไว้ให้พร้อมเพื่อที่ผู้ต้องขังจะได้ไม่ต้องออกไปนอกเขตควบคุมอีก

(ช) ให้แพทย์พยายามหาโอกาสจู่โจมไปตรวจการควบคุมหน่วยงานต่างๆ ที่จ่ายผู้ต้องขังไปทำงานบ้าง เพื่อจะได้ทราบถึงการปฏิบัติในการควบคุม เมื่อเห็นว่าหน่วยงานใดปฏิบัติบกพร่องอาจนำความเสียหายมาสู่ราชการได้ ก็ให้ชี้แจงแนะนำตักเตือนให้ปฏิบัติเสียให้ถูกต้องหากได้ชี้แจงแนะนำตักเตือนแล้วก็ยังขึ้นกระทำอยู่ดังนั้นอีก ถ้าเป็นเจ้าพนักงานผู้ควบคุมในสังกัดเรือนจำ ก็ให้จัดการพิจารณาลงโทษทางวินัยโดยไม่มีความกรุณา หากเป็นผู้คุมพิเศษก็ให้รายงานผู้บัญชาการเรือนจำเพื่อแจ้งให้ผู้บังคับบัญชาของผู้คุมพิเศษนั้นจัดการพิจารณาลงโทษ ถ้าผู้บังคับบัญชาเพิกเฉยไม่จัดการพิจารณาลงโทษก็ให้ถอนหนังสือตั้งเป็นผู้คุมพิเศษของผู้นั้นเสีย

(ซ) ให้เจ้าพนักงานผู้ควบคุมนำผู้ต้องขังกลับมาส่งเรือนจำตามกำหนดเวลาที่ทางการเรือนจำจะได้กำหนดและแจ้งให้ทราบ และในการนำผู้ต้องขังมาส่งเรือนจำนั้นมิให้เหตุการณ์อย่างใดอันเกี่ยวข้องกับผู้ต้องขังที่รับไปเกิดขึ้นในระหว่างที่อยู่ในความควบคุมของตนต้องรายงานให้แพทย์ทราบทุกคราว

ข้อ ๓ ให้เรือนจำจัดให้มีสมุดบัญชีรับจ่ายผู้ต้องขังออกทำงานภายนอกตามแบบท้ายข้อบังคับนี้ไว้เป็นหลักฐานในการรับจ่าย

ข้อ ๔ การจ่ายผู้ต้องขังไปทำงานภายนอก ให้ปฏิบัติดังนี้ คือ

(ก) ในกรณีที่เจ้าพนักงานผู้ควบคุมเข้าไปปรับตัวภายในเรือนจำให้เจ้าพนักงานผู้คัดเลือกจดยรายชื่อผู้ต้องขังที่จะจ่ายออกไปลงในสมุดบัญชีดังกล่าวไว้ในข้อ ๓ แล้วมอบตัวให้แก่เจ้าพนักงานผู้ควบคุมที่มารับ ผู้ตรวจอนุญาตและผู้รับตัวผู้ต้องขังต้องลงนามไว้ในสมุดบัญชีนั้นทั้งต้นขั้วและปลายขั้ว แล้วมอบปลายขั้วให้เจ้าพนักงานผู้ควบคุมที่มารับไปพร้อมกับผู้ต้องขังเพื่อนำไปแสดงต่อยามประตู เพื่อยามประตูจะได้ตรวจสอบรายชื่อและจำนวนผู้ต้องขังที่นำออกไปกับปลายขั้วของสมุดบัญชีให้ตรงกัน และให้ยามประตูยึดปลายขั้วสมุดบัญชีไว้เป็นหลักฐาน

(ข) ในกรณีที่เจ้าพนักงานผู้ควบคุมมาคอยรับตัวอยู่ที่ประตู ให้เจ้าพนักงานผู้คัดเลือกจดยรายชื่อผู้ต้องขังลงในสมุดบัญชี และตรวจค้นตัวให้เป็นไปตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๑ แล้วนำสมุดบัญชีพร้อมด้วยผู้ต้องขังมามอบให้แก่เจ้าพนักงานผู้ควบคุมรับตัวไป หากไม่อาจนำสมุดบัญชีมาได้ก็ให้ใช้เอกสารหลักฐานตามแบบท้ายข้อบังคับนี้แทนสมุด

ข้อ ๕ ให้เจ้าพนักงานผู้ควบคุมที่จะนำผู้ต้องขังส่งกลับคืนเรือนจำตรวจค้นตัวผู้ต้องขังให้การได้เป็นไปตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๑ แล้วจึงนำตัวมาส่งเรือนจำและในการรับตัวผู้ต้องขังที่นำส่งกลับเรือนจำให้ปฏิบัติดังนี้

(ก) ในกรณีที่มีการรับส่งมอบตัวคืนกันภายในเรือนจำ เมื่อเจ้าพนักงานผู้ควบคุมจะนำผู้ต้องขังผ่านยามประตูเข้าไปเพื่อทำการส่งมอบกันภายใน ให้ยามประตูตรวจสอบรายชื่อและจำนวนให้ตรงกับปลายขั้วสมุดบัญชียึดถือไว้เป็นหลักฐานเมื่อเวลานำออกนั้น แล้วบันทึกผลของการตรวจสอบ และลงเวลาที่นำผู้ต้องขังผ่านเข้ามาไว้หลังปลายขั้วสมุดบัญชีมอบให้ผู้ควบคุมเข้าไปภายในพร้อมด้วยผู้ต้องขัง เพื่อส่งมอบคืนเจ้าหน้าที่ในเรือนจำ เจ้าหน้าที่ผู้รับมอบผู้ต้องขังคืนต้องตรวจสอบรายชื่อและจำนวนผู้ต้องขังให้ตรงกับหลักฐานในต้นขั้วสมุดบัญชี แล้วบันทึกผลการตรวจสอบลงไว้หลังต้นขั้วสมุดบัญชี

(ข) ในกรณีที่มีการรับส่งตัวคืนกัน ณ ประตูเรือนจำให้เจ้าพนักงานผู้รับมอบตัวคืนตรวจสอบรายชื่อแล้วนำให้เจ้าพนักงานผู้ควบคุมนำตัวผู้ต้องขังมาส่งลงนามส่งไว้ หากมีเหตุการณ์ที่จะต้องรายงานก็ให้ทำรายงานมอบให้แก่เจ้าพนักงานผู้รับมอบตัวรับไว้แนะนำเสนอพักต่อไป

ข้อ ๖ ผู้ต้องขังที่จ่ายออกทำงานภายนอกนั้น เมื่อผ่านออกและเข้าประตูเรือนจำให้ยามประตูตรวจค้นตัวผู้ต้องขังให้เป็นไปตามที่ได้กำหนดไว้ในข้อ ๑ และให้ตรวจสอบรายชื่อและจำนวนตามสมุดบัญชีหรือเอกสารหลักฐานที่เจ้าพนักงานผู้จ่ายทำขึ้นด้วย และปฏิบัติดังที่กำหนดไว้ในข้อ ๔ หรือข้อ ๕ แล้วแต่กรณี หากปรากฏว่ามีการฝ่าฝืนข้อบังคับนี้ก็ให้เจ้าพนักงานผู้จ่ายหรือเจ้าพนักงานผู้ควบคุม จัดการเสียให้ชอบด้วยข้อบังคับนี้ มิฉะนั้นห้ามมิให้ยามประตูปล่อยให้ผู้ต้องขังที่ฝ่าฝืนข้อบังคับผ่านออกไปเป็นอันขาด สิ่งของที่ผู้ต้องขังมีติดตัว ซึ่งตรวจค้นได้ให้ยามประตูทำบันทึกหลักฐานแล้วยึดไว้ เมื่อมีการฝ่าฝืนหรือมีสิ่งของที่ยึดไว้ ให้ยามประตูรับรายงานไปยังพัศดีเพื่อพิจารณาสั่งการโดยมิชักช้า

ข้อ ๗ ให้ใช้ข้อบังคับนี้ ตั้งแต่วันที่ ๒๐ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๔๘๔ เป็นต้นไป

กรมราชทัณฑ์ กระทรวงมหาดไทย
 สั่งมา ณ วันที่ ๒๐ พฤศจิกายน พุทธศักราช ๒๔๘๔
 (ลงนาม) พ.ต.อ. กล้ากลางสมร
 อธิบดี



ข้อบังคับที่ ๔/๒๕๘๕ เรื่อง การรายงานตน

ด้วยการรายงานตนในเมื่อมีผู้บังคับบัญชาไปตรวจเท่าที่เป็นอยู่ยังไม่เหมือนกันเป็นการสมควรที่จะวางระเบียบไว้ให้ปฏิบัติเหมือนกัน ต่อไปจึงให้ปฏิบัติการในเมื่อมีผู้บังคับบัญชาไปตรวจดังนี้

- ให้วิ่งไปหาผู้ที่จะรับรายงาน ในเมื่อผู้จะรับรายงานเข้ามาในระยะประมาณ ๑๐ เมตร
- ให้ไปยืนหยุดอยู่ตรงหน้าผู้ที่จะรับรายงานแล้วทำการเคารพห่างประมาณ ๑ เมตร (ไม่ให้เข้าไปใกล้กว่านี้)
- แล้วรายงานโดยกล่าวนามตัว นามสกุล ของผู้รายงาน กับหน้าที่ว่าตน มีหน้าที่อะไร นับแต่วัน เดือน ปีใด ในระหว่างรับหน้าที่จนถึงเวลารายงาน มีเหตุการณ์ หรือไม่ประการใด
- จำนวนนักโทษทั้งหมดมีเท่าใด แยกเป็นชายเท่าไร หญิงเท่าไร หรือถ้ามีนักโทษการเมืองก็ให้แยกให้ปรากฏว่ามีชายเท่าไร หญิงเท่าไร หรือถ้ามีนักโทษฝาก ในระหว่างสอบสวน พิจารณา ก็ให้ปรากฏด้วยว่ามีชายเท่าไร หญิงเท่าไร
- ถ้าเป็นเรือนจำภาค หรือเรือนจำกลางบางขวาง การรายงานครั้งแรก ตามปกติให้เป็นหน้าที่ของพัศดีเวร ต่อขึ้นไปผู้บังคับบัญชาผ่านประตูใด หรือหน่วยใด ให้เป็นหน้าที่ของผู้รักษาประตูหรือผู้ควบคุมหน่วยนั้น ๆ เป็นผู้รายงาน โดยให้ผู้ที่ทำหน้าที่สูง ณ แห่งนั้นรายงานแต่ผู้เดียว
- การรายงานไม่จำเป็นต้องมีเลขลำดับ ที่เขียนเลขลำดับไว้ก็เพื่อให้ทราบว่าการรายงานนั้นมีข้อความประการใดเท่านั้น

กรมราชทัณฑ์

สั่ง ณ วันที่ ๑๗ มีนาคม ๒๕๘๕

(ลงชื่อ) พ.ต.อ. ม.ก. หงส์ไกร

อธิบดี



ข้อบังคับที่ ๑๙/๒๕๘๕
เรื่อง การซื้อเครื่องบริโภคเลี้ยงผู้ต้องขังโดยวิธีประมูลเป็นรายสิ่ง
หรือเรือนจำจัดซื้อเอง

โดยที่เห็นสมควรวางวิธีปฏิบัติในการซื้อเครื่องบริโภคเลี้ยงผู้ต้องขังโดยวิธีประมูลเป็นรายสิ่งหรือเรือนจำจัดซื้อเอง ให้เหมาะสมและรัดกุมยิ่งขึ้น จึงออกข้อบังคับไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้เรือนจำที่จัดซื้อเครื่องบริโภคเลี้ยงผู้ต้องขังโดยวิธีประมูลเป็นรายสิ่งหรือจัดซื้อเลี้ยงเอง พยายามจัดซื้อเครื่องบริโภคเลี้ยงผู้ต้องขังประจำวันให้เท่ากับอัตราค่าเบี้ยเลี้ยงที่ได้รับอนุมัติ ถ้าหากวันใดไม่อาจซื้อให้เท่าอัตรานั้นได้ ก็ให้พยายามจัดซื้อให้ใกล้เคียงกับอัตรานั้นอย่างที่สุด วันใดซื้อต่ำกว่าอัตราอนุมัติก็ให้นำส่วนที่เหลือจ่ายในวันที่ยังเป็นต้องซื้อสูงกว่าอัตรานั้นได้ แต่เมื่อถึงกำหนดเบิกเงินค่าเบี้ยเลี้ยงจากคลัง คราวหนึ่ง ๆ ยอดเงินที่ทำการเบิกเมื่อจ่ายแล้วจะต้องไม่เกินอัตราค่าเบี้ยเลี้ยงที่อนุมัติให้ถือจ่ายเป็นรายตัวผู้ต้องขัง

อัตราค่าเบี้ยเลี้ยงที่ทางการอนุมัติให้ถือจ่ายนั้นก็ได้พิจารณากำหนดไว้ให้เหมาะสมกับสภาพของผู้ต้องขังสำหรับเรือนจำตามปกติแล้ว การที่เปิดโอกาสให้มีการถ่วงจ่ายได้ก็ด้วยเหตุว่าในบางครั้งสิ่งของในตลาดอาจมีราคาต่ำลงหรือสูงขึ้น หาได้เปิดโอกาสให้จัดซื้อโดยการถ่วงจ่ายเลวบ้างดีบ้าง ดังที่เรือนจำบางแห่งได้กระทำมาแล้วไม่

ข้อ ๒ ห้ามมิให้เรือนจำใช้วิธีจัดซื้อเครื่องบริโภคมาประกอบเป็นอาหารเลี้ยงผู้ต้องขังเลวกว่าปกติเพื่อประหยัดเบี้ยเลี้ยงไว้ เมื่อได้เงินจำนวนมากจึงจัดซื้อเครื่องบริโภคมาประกอบอาหารดีกว่าปกติเลี้ยงผู้ต้องขังเสียวันหนึ่งหรือคราวหนึ่งเป็นอันขาด

ข้อ ๓ การซื้อเครื่องบริโภคเลี้ยงผู้ต้องขัง ให้เรือนจำคำนึงถึงปริมาณและคุณภาพให้เหมาะสมแก่สภาพของผู้บริโภคที่เป็นผู้ต้องขังประกอบกับอัตราค่าเบี้ยเลี้ยงที่ได้รับอนุมัติ และให้เป็นไปตามคำแนะนำของแพทย์เท่าที่ควรจะสามารถทำได้

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

กรมราชทัณฑ์

สั่ง ณ วันที่ ๒๒ สิงหาคม ๒๕๘๕

(ลงชื่อ) พ.ต.ท. ม. กล้ากลางสมร

อธิบดี



ข้อบังคับที่ ๒๑/๒๕๕๕ เรื่อง การเคารพ

ด้วยการเคารพเป็นการแสดงความสามัคคีซึ่งกันและกัน ฉะนั้น ตั้งแต่บัดนี้ต่อไป ข้าราชการและเจ้าพนักงานแห่งกรมราชทัณฑ์ เมื่อแต่งเครื่องแบบตรวจราชการ ให้ข้าราชการและเจ้าพนักงานนั้นๆ ทำการเคารพต่อผู้ซึ่งแต่งเครื่องแบบตรวจราชการที่มีชั้นสูงกว่า แม้จะเป็นข้าราชการในสังกัดกระทรวง ทบวงกรมใดก็ตาม ถ้าเป็นข้าราชการหรือเจ้าพนักงานในชั้นเดียวกัน ผู้ใดเห็นก่อน ก็ให้ทำความเคารพก่อนโดยมีต้องร้องรอ ส่วนวิธีการกระทำความเคารพให้ปฏิบัติตามข้อบังคับการแสดงผลการเคารพของทหาร ถ้าเป็นผู้บังคับบัญชา แม้จะแต่งเครื่องแบบตรวจราชการหรือไม่ก็ตาม ก็ให้ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาแสดงผลการเคารพ

ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามข้อบังคับนี้ ให้ถือว่ากระทำความผิดวินัย ให้ผู้บังคับบัญชาพิจารณาว่ากล่าวหรือลงโทษตามควรแก่กรณี

กรมราชทัณฑ์

สั่ง ณ วันที่ ๒๗ สิงหาคม ๒๕๕๕
(ลงชื่อ) พ.ต.อ. ม. กล้ากลางสมร
อธิบดี



ข้อบังคับที่ ๑๕/๒๕๖๖
เรื่อง การตรวจค้นผู้ต้องขังที่นำเข้าและนำออกจากห้องขัง

โดยที่ปรากฏว่า เจ้าพนักงานเรือนจำส่วนมากมักละเลยไม่ค่อยเอาใจใส่ตรวจค้นผู้ต้องขังที่นำเข้าห้องขังในเวลาเย็น และเมื่อนำออกจากห้องขังในเวลาเช้าแล้ว จนเป็นเหตุให้เกิดความเสียหายเนื่อง ๆ เพื่อป้องกันมิให้ความเสียหายอันจะเกิดเพราะเหตุดังกล่าว จึงออกข้อบังคับไว้ดังนี้

ข้อ ๑ ก่อนนำผู้ต้องขังเข้าในห้องขังในเวลาเย็น ให้เจ้าพนักงานเรือนจำจะนำเข้าห้องขังทำการตรวจค้นผู้ต้องขังเสียทุกคน และเมื่อนำผู้ต้องขังออกมาจากห้องขังในเวลาเช้า ก็ให้เจ้าพนักงานเรือนจำนำออกทำการตรวจค้นผู้ต้องขังที่นำออกนั้น โดยเคร่งครัดทุกคนเช่นเดียวกัน

ข้อ ๒ การตรวจค้นผู้ต้องขังตามข้อ ๑ นั้น ให้ตรวจโดยค้นสิ่งของที่ผู้ต้องขังนำติดตัวเข้าไป หรือนำออกมาจากห้องขัง ตรวจเครื่องพันธนาการที่จองจำผู้ต้องขัง เมื่อตรวจพบสิ่งใดผิดกฎหมายหรือระเบียบแบบแผน หรือผิดปกติให้ยึดตัวผู้ต้องขังพร้อมทั้งของที่ตรวจพบแล้วรายงานส่งพัศดีโดยด่วน

ข้อ ๓ ให้ใช้ข้อบังคับนี้แก่นักขังในเรือนจำ และโรงเรียนฝึกอาชีพด้วยโดย อนุโลม

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

กรมราชทัณฑ์ กระทรวงมหาดไทย
สั่ง ณ วันที่ ๒๕ กรกฎาคม ๒๕๖๖
พ.ต.อ.มงคล กล้ากลางสมร
อธิบดี



ข้อบังคับที่ ๒๗/๒๕๘๖
เรื่อง การปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าพนักงาน
ในระหว่างอยู่ยามรักษาการณ์

เพื่อให้การปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าพนักงานราชทัณฑ์และสถานฝึกและอบรมระหว่างอยู่ยามรักษาการณ์เป็นไปด้วยความรอบคอบและเคร่งครัดต่อหน้าที่ด้วยดี จึงขอออกข้อบังคับไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ยามรักษาการณ์ต้องเดินตรวจตรารักษาหน้าที่ของตนโดยเคร่งครัดขณะหยุดอยู่กับที่ก็ต้องยืนห้ามมิให้นั่งหรือนอน

ข้อ ๒ ยามรักษาการณ์ต้องเปิดหูเปิดตาคอยสอดรับฟังและรักษาหน้าที่ของตนโดยกวดขัน ห้ามมิให้แสดงกิริยาวาจาตลกคะนอง ร้องรำทำเพลงและหยอกล้อกับผู้อื่นผู้ใด

ข้อ ๓ ห้ามมิให้ยามละทิ้งหน้าที่ เมื่อมีกิจจำเป็นเช่นจะต้องไปถ่ายอุจจาระ เป็นต้น ต้องรายงานให้ผู้บังคับบัญชาทราบ เมื่อได้รับอนุญาตแล้วจึงไปได้

ข้อ ๔ ผู้บังคับบัญชา เมื่อได้รับรายงานความจำเป็นจากยามรักษาการณ์ในกรณีใดๆ ให้พิจารณาเมื่อเห็นจำเป็นก็สั่งอนุญาต และจัดให้ผู้อื่นรักษาหน้าที่แทน ในกรณีเช่นนี้ ถ้าเป็นโรงเรียนฝึกอาชีพ เป็นหน้าที่ของยามต้องแจ้งให้เวรตรวจทราบ แล้วให้เวรตรวจรายงานไปยังผู้ปกครองโรงเรียนฝึกอาชีพทราบเพื่อรับคำสั่ง เมื่อผู้ปกครองโรงเรียนฝึกอาชีพได้รับรายงานดังกล่าว ให้พิจารณาสั่งการไปตามควรแก่กรณี ถ้าอนุญาตให้ยามไปได้ต้องจัดผู้อื่นให้รักษาการณ์แทนทันทีจะสั่งอนุญาตโดยไม่จัดผู้อื่นรักษาการณ์แทนไม่ได้

ข้อ ๕ ยามจะต้องทราบว่าในระหว่างที่อยู่ยามนั้น ตนมีหน้าที่อย่างไรบ้างและในขณะที่ส่งรับหน้าที่กันก็ให้ยามผู้ส่งแจ้งให้ยามผู้รับทราบหน้าที่ด้วยทุกครั้ง

กรมราชทัณฑ์ กระทรวงมหาดไทย

สั่ง ณ วันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๘๖

พ.ต.อ. มงคล กล้ากลางสมร

อธิบดี



ข้อบังคับกรมราชทัณฑ์
ว่าด้วยการจ่ายเงินผลประโยชน์เป็นรางวัล
ฉบับที่ ๔ พ.ศ. ๒๕๒๑

อาศัยอำนาจตามความในข้อ ๖๑ และ ๖๓ แห่งกฎกระทรวงมหาดไทย ออกตามความในมาตรา ๕๘ แห่งพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พุทธศักราช ๒๔๗๙ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยข้อ ๓ และข้อ ๕ แห่งกฎกระทรวง ฉบับที่ ๕ (พ.ศ. ๒๕๐๔) ออกตามความในมาตรา ๕๘ แห่งพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พุทธศักราช ๒๔๗๙ อธิบดีกรมราชทัณฑ์ออกข้อบังคับไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิกข้อบังคับอธิบดีกรมราชทัณฑ์ เรื่อง การจ่ายเงินผลประโยชน์เป็นรางวัล ฉบับที่ ๑ (พ.ศ. ๒๕๐๔) ลงวันที่ ๑๗ ตุลาคม ๒๕๐๔ ข้อบังคับกรมราชทัณฑ์ ฉบับที่ ๒ พ.ศ. ๒๕๑๔ ลงวันที่ ๒ สิงหาคม ๒๕๑๔ และข้อบังคับกรมราชทัณฑ์ ฉบับที่ ๓ พ.ศ. ๒๕๒๑ ลงวันที่ ๑๗ กรกฎาคม ๒๕๒๑ และให้ใช้ข้อบังคับดังต่อไปนี้

หลักเกณฑ์การจ่ายรางวัล

ข้อ ๒ การจ่ายรางวัลให้ผู้ต้องขังตามข้อ ๖๑ (๑) แห่งกฎกระทรวงดังกล่าวให้พิจารณาจากการทำงาน ประกอบกับลำดับชั้นและประเภทของผู้ต้องขังรวมกัน โดยกำหนดเป็นส่วนไม่เกินคนละ ๑๒ ส่วน ให้ได้รับตามเกณฑ์ดังนี้

ก. การทำงาน พิจารณาจากความร่วมมือในการทำงาน ความมัธยัสถ์ในการใช้วัสดุ ความประณีตเรียบร้อยของงาน ความรวดเร็วในการทำงาน ความอดุสาหะ การถนอมและรักษาเครื่องมือ เครื่องใช้ และคุณค่าของงาน นั้นให้กำหนดไว้ดังนี้

| | |
|--|----------------|
| (๑) ผู้ที่ทำงานอยู่ในชั้นดีมาก | ไม่เกิน ๖ ส่วน |
| (๒) ผู้ที่ทำงานอยู่ในชั้นดี | ไม่เกิน ๔ ส่วน |
| (๓) ผู้ที่ทำงานอยู่ในชั้นพอใช้ | ไม่เกิน ๒ ส่วน |
| ข. ลำดับชั้นและประเภทของผู้ต้องขัง ให้ไม่เกินที่กำหนดไว้ดังนี้ | |
| (๑) ชั้นเยี่ยม | ๖ ส่วน |
| (๒) ชั้นดีมาก | ๕ ส่วน |
| (๓) ชั้นดี | ๔ ส่วน |
| (๔) ชั้นกลาง คนต้องขัง และคนฝาก | ๓ ส่วน |
| (๕) ชั้นเลว | ๒ ส่วน |
| (๖) ชั้นเลวมาก | ๑ ส่วน |

ข้อ ๓ การจ่ายรางวัลให้แก่เจ้าพนักงานตามข้อ ๖๑ (๒) แห่งกฎกระทรวงดังกล่าวให้พิจารณาจากความสำคัญของหน้าที่และความมีส่วนรับผิดชอบรวมกัน ให้เป็นส่วนไม่เกินคนละ ๑๒ ส่วน โดยแบ่งให้ได้รับตามเกณฑ์ ดังนี้

ก. ความสำคัญของหน้าที่ พิจารณาจากการกระทำหน้าที่ที่ควบคุม หรือฝึกอบรมผู้ต้องขังนั้น ให้เป็นส่วนตามที่กำหนดไว้ดังนี้

- (๑) ผู้กระทำหน้าที่ทั้งควบคุมและฝึกอบรมโดยตรงคนละไม่เกิน ๖ ส่วน
- (๒) ผู้กระทำหน้าที่ทั้งควบคุมและฝึกอบรมเพียงเป็นอุปกรณ์ คนละไม่เกิน ๔ ส่วน
- (๓) ผู้กระทำหน้าที่ควบคุมหรือฝึกอบรมแต่อย่างหนึ่งอย่างใดอย่างเดียว คนละไม่เกิน ๔ ส่วน
- (๔) ผู้กระทำหน้าที่ควบคุมหรือฝึกอบรมเพียงเป็นอุปกรณ์แต่อย่างหนึ่งอย่างใดอย่างเดียว

คนละไม่เกิน ๒ ส่วน

การพิจารณาในข้อ ก. นี้ ให้ถือผลและความเรียบร้อยแห่งการปฏิบัติหน้าที่เป็นหลัก

ข. ความมีส่วนรับผิดชอบ ให้เป็นส่วนตามที่กำหนดไว้ดังนี้

- (๑) ผู้บัญชาการเรือนจำหรือผู้ดำรงตำแหน่งในระดับเดียวกัน คนละ ๖ ส่วน
- (๒) ผู้ที่ดำรงตำแหน่งตั้งแต่ระดับ ๔ ขึ้นไป หรือผู้ดำรงตำแหน่งในระดับเดียวกัน คนละ ๔ ส่วน
- (๓) ผู้ที่ดำรงตำแหน่งระดับ ๓ ลงมา หรือผู้ดำรงตำแหน่งในระดับเดียวกัน คนละ ๓ ส่วน

ข้อ ๔ การจ่ายรางวัลให้แก่ผู้ต้องขังและเจ้าพนักงานเรือนจำตามข้อ ๖๓ แห่งกฎกระทรวงดังกล่าวให้พิจารณาจากการคิดประดิษฐ์และความสำคัญของประโยชน์อันเรือนจำจะพึงได้รับตามเกณฑ์ ดังนี้

(๑) สิ่งของหรือเครื่องมือเครื่องใช้ที่คิดประดิษฐ์นั้น เป็นเพียงการดัดแปลงจากสิ่งของ หรือเครื่องมือเครื่องใช้ที่มีทำหรือใช้กันอยู่ก่อนแล้วทั้งภายในเรือนจำ หรือทั่วๆ ไป ให้พิจารณาจ่ายให้ไม่เกินรายละ ๑๐,๐๐๐ บาท

(๒) สิ่งของหรือเครื่องมือเครื่องใช้ที่คิดประดิษฐ์นั้น เป็นการประดิษฐ์ขึ้นใหม่ให้อธิบดีกรมราชทัณฑ์พิจารณาจ่ายตามที่เห็นสมควร

วิธีการจ่ายรางวัล

ข้อ ๕ ผู้ต้องขังหรือเจ้าพนักงานเรือนจำผู้ใดได้รับส่วนรวมทั้งหมด มีเศษไม่ถึงครึ่งส่วนให้ปัดทิ้ง ถ้ามีเศษตั้งแต่ครึ่งส่วนให้ปัดเป็น ๑ ส่วน

ข้อ ๖ การจ่ายรางวัลตามข้อ ๒ และข้อ ๓ แห่งข้อบังคับนี้ โดยปกติให้พิจารณาจ่ายต่อเมื่องานนั้นได้รับชำระราคาหรือค่าจ้างเรียบร้อยแล้ว เว้นแต่งานใดมีกรณีเป็นพิเศษจะรอให้รับชำระราคาหรือค่าจ้างเสร็จเรียบร้อยแล้ว แต่เป็นงานที่พึงอนุমানได้ว่าจะได้รับชำระราคาและค่าจ้างอย่างแน่นอน ก็ให้ผู้บัญชาการเรือนจำพิจารณาจ่ายตามที่เห็นสมควร

การพิจารณาจ่ายรางวัลตามวรรคก่อน จะต้องไม่กระทบกระเทือนเงินทุนหมุนเวียนของเรือนจำหรือทัณฑสถานที่จะดำเนินการต่อไป

ข้อ ๗ การพิจารณาจ่ายรางวัลตามข้อ ๔ แห่งข้อบังคับนี้ ให้ผู้บัญชาการเรือนจำแต่งตั้งกรรมการขึ้นคณะหนึ่งไม่น้อยกว่า ๓ คน กรรมการคณะนี้ให้แต่งตั้งจากเจ้าพนักงานผู้ดำรงตำแหน่ง ตั้งแต่ระดับ ๔ หรือผู้ดำรงตำแหน่งในระดับเดียวกันขึ้นไป ซึ่งมีหน้าที่เกี่ยวกับการควบคุมรักษาการณ์ และการอบรมและฝึกวิชาชีพ เว้นแต่กรณีที่ไม่สามารถตั้งเจ้าพนักงานดังกล่าวได้ ก็ให้แต่งตั้งผู้ดำรงตำแหน่งที่ต่ำกว่าได้เท่าที่จำเป็น แต่ห้ามมิให้แต่งตั้งเจ้าพนักงานเรือนจำ ซึ่งเป็นผู้คิดประดิษฐ์ที่จะได้รับรางวัลเป็นกรรมการ

ให้กรรมการคณะนี้ทำการตรวจสอบพิจารณาว่า สิ่งของหรือเครื่องมือเครื่องใช้ นั้น เป็นการคิดประดิษฐ์ และเป็นประโยชน์สำคัญอันควรได้รับรางวัลหรือไม่ อย่างไร พร้อมด้วยเหตุผล หลักฐาน และข้อเท็จจริงต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการนั้น และถ้าเห็นสมควรได้รับรางวัลจะควรได้รับเป็นจำนวนเท่าใด เมื่อตรวจสอบพิจารณาเสร็จแล้วให้รายงานเสนอผู้บัญชาการเรือนจำ หรือผู้ว่าราชการจังหวัด แล้วแต่กรณี พิจารณาเสนอความเห็นต่ออธิบดีกรมราชทัณฑ์ต่อไป

ข้อ ๘ การจ่ายรางวัลตามข้อ ๒ และข้อ ๓ เป็นอำนาจของผู้บัญชาการเรือนจำเป็นผู้พิจารณาอนุญาต และตามข้อ ๔ แห่งข้อบังคับนี้ เป็นอำนาจของอธิบดีกรมราชทัณฑ์เป็นผู้พิจารณาอนุญาต

ข้อ ๙ ผู้มีอำนาจสั่งจ่ายเงินผลประโยชน์เป็นรางวัลได้ มีดังต่อไปนี้

(๑) ผู้บัญชาการเรือนจำจังหวัด ผู้บัญชาการเรือนจำพิเศษ มีอำนาจสั่งจ่ายเงินได้ครั้งหนึ่งไม่เกิน ๒๐,๐๐๐ บาท ผู้บัญชาการเรือนจำอำเภอ มีอำนาจสั่งจ่ายเงินได้ครั้งหนึ่งไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ บาท

(๒) ผู้บัญชาการเรือนจำกลาง ผู้บัญชาการเรือนจำพิเศษกรุงเทพมหานคร ผู้อำนวยการ หรือผู้ปกครองทัณฑสถาน หรือผู้ดำรงตำแหน่งในระดับเดียวกันมีอำนาจสั่งจ่ายเงินได้ครั้งหนึ่งไม่เกิน ๕๐,๐๐๐ บาท

(๓) การสั่งจ่ายเงินเกินอำนาจของผู้มีอำนาจสั่งจ่ายตาม (๑) และ (๒) ต้องได้รับอนุญาตจากอธิบดีกรมราชทัณฑ์

เงินที่กำหนดให้เป็นรางวัลแล้วนั้น เมื่อคำนวณจ่ายให้แล้วมีเศษเหลืออยู่ ไม่สามารถเฉลี่ยจ่ายให้ผู้รับได้ให้นำเข้าเป็นเงินทุนผลประโยชน์ตามเดิม ถ้าผู้มีสิทธิไม่มารับส่วนที่จ่ายให้ให้ดำเนินการตามมาตรา ๔๐ แห่งพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พุทธศักราช ๒๔๗๙

ข้อ ๑๐ รางวัลที่จะต้องพิจารณาจ่ายตามข้อบังคับนี้ แต่ได้พิจารณาจ่ายไปแล้วให้เป็นอันแล้วไป

ข้อ ๑๑ ให้ใช้ข้อบังคับนี้ตั้งแต่วันที่ ๒ ธันวาคม ๒๕๒๑ เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๒๗ ธันวาคม ๒๕๒๑

(ลงชื่อ) ทวี ชูทรัพย์
(นายทวี ชูทรัพย์)
อธิบดีกรมราชทัณฑ์



ข้อบังคับกรมราชทัณฑ์
ว่าด้วยการสัมภาษณ์ผู้ต้องขัง และการถ่ายภาพ ภาพยนตร์
วิทยุทัศน์ ภายในเรือนจำ
พ.ศ. ๒๕๔๐

เพื่อให้การเผยแพร่ ข้อมูลข่าวสารกิจกรรมของกรมราชทัณฑ์ เรือนจำ เป็นทางปฏิบัติเดียวกัน และเสริมสร้างภาพลักษณ์ที่ดี ไม่ก่อให้เกิดความเสียหายแก่ทางราชการ และมีผลกระทบต่อ สิทธิส่วนบุคคลที่เกี่ยวข้องกับข้อมูลข่าวสารนั้น

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พุทธศักราช ๒๔๗๙ อธิบดีกรมราชทัณฑ์จึงออกข้อบังคับไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับกรมราชทัณฑ์ว่าด้วยการสัมภาษณ์ผู้ต้องขัง และการถ่ายภาพ ภาพยนตร์ วิทยุทัศน์ ภายในเรือนจำ พ.ศ. ๒๕๔๐”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันนี้เป็นต้นไป

ข้อ ๓ บรรดาระเบียบ ข้อบังคับ และคำสั่งอื่นใดในส่วนที่บัญญัติไว้แล้วในข้อบังคับนี้หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับข้อบังคับนี้ให้ใช้ข้อบังคับนี้แทน

ข้อ ๔ ในข้อบังคับนี้

“การสัมภาษณ์” หมายความว่า การสอบถามผู้ต้องขังให้แสดงความคิดเห็นในเรื่องต่างๆ เพื่อนำความคิดเห็นนั้นไปบันทึก เขียน พิมพ์ หรือกระทำด้วยวิธีการใดๆ ให้เป็นการเผยแพร่

“สิ่งบันทึก” หมายความว่า การบันทึกภาพ หรือเสียงโดยทำเป็นภาพ ภาพยนตร์ วิทยุทัศน์ การบันทึกโดยเครื่องคอมพิวเตอร์หรือวิธีการใดๆ ที่ทำให้สิ่งบันทึกไว้นั้นปรากฏได้

“ภาพ” หมายความว่า รูปที่ถ่ายโดยวิธีฉายเงาบนกระจกหรือฟิล์มแล้วอัดลงกระดาษ และให้หมายความรวมถึงรูปที่เขียนหรือวาดขึ้นด้วย

“ภาพยนตร์” หมายความว่า ภาพที่ฉายด้วยเครื่องทำให้เห็นเป็นเคลื่อนไหวได้ ภาพยนตร์นั้นจะมีเสียงประกอบด้วยหรือไม่ก็ตาม

“วิทยุทัศน์” หมายความว่า เครื่องแสดงภาพทุกชนิด ทั้งภาพเคลื่อนไหวและภาพนิ่ง ทั้งมีเสียงพากย์และไม่มีเสียง

“การเผยแพร่” หมายความว่า การเผยแพร่สิ่งบันทึก ทางวิทยุ โทรทัศน์ สิ่งพิมพ์ หรือสื่ออื่นใดที่ประชาชนสามารถรับรู้ได้

“ผู้ต้องขัง” หมายความว่าถึง นักโทษเด็ดขาด คนต้องขัง คนฝาก ผู้ต้องกักกัน และผู้ต้องกักขัง ซึ่งอยู่ในความควบคุมและรับผิดชอบของกรมราชทัณฑ์

“เจ้าหน้าที่” หมายความว่าถึง เจ้าพนักงานเรือนจำหรือเจ้าพนักงานผู้ได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติตามข้อบังคับนี้

“เรือนจำ” หมายความว่าถึง เรือนจำ ทัณฑสถาน สถานกักขัง สถานกักกัน และสถานที่อื่นใดที่อยู่ในความดูแลรับผิดชอบของกรมราชทัณฑ์

ข้อ ๕ ห้ามมิให้บุคคลใด ถ่ายภาพ ภาพยนตร์ วิดิทัศน์ รวมทั้งการสัมภาษณ์ผู้ต้องขังทั้งภายในและภายนอกเรือนจำ เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากอธิบดีกรมราชทัณฑ์ หรือผู้ที่อธิบดีกรมราชทัณฑ์ มอบหมาย

ข้อ ๖ บุคคลใดจะทำการสัมภาษณ์ผู้ต้องขังจะต้องขออนุญาต โดยมีรายละเอียดเกี่ยวกับบทความ แนวทางหรือคำถามที่จะสัมภาษณ์ผู้ต้องขัง วัตถุประสงค์ของการสัมภาษณ์ วิธีการบันทึกและวิธีการเผยแพร่สิ่งบันทึกนั้นเพื่อประกอบการพิจารณา และให้เป็นไปตามความสมัครใจของผู้ต้องขัง

ข้อ ๗ การเผยแพร่สิ่งบันทึก การสัมภาษณ์ ที่ได้รับอนุญาตตามข้อ ๕ ข้อ ๖ จะต้องผ่านการตรวจสอบจากเจ้าหน้าที่และได้รับอนุญาตให้เผยแพร่

ข้อ ๘ การถ่ายภาพผู้ต้องขัง ภาพยนตร์ วิดิทัศน์ ห้ามมิให้บันทึกภาพใบหน้าหรือภาพที่สามารถเห็นใบหน้าได้อย่างชัดเจน หรือภาพที่สามารถให้เห็นและจำได้ว่าผู้ต้องขังนั้นเป็นผู้ใด เว้นแต่จะได้ดำเนินการปิดบังใบหน้าผู้ต้องขังนั้นตามวิธีการใดๆ เสียก่อน เพื่อมิให้ปรากฏภาพใบหน้าผู้ต้องขังอย่างชัดเจนได้

ข้อ ๙ ห้ามมิให้บันทึกภาพอาคารสถานที่ต่างๆ ทั้งภายในและภายนอกเรือนจำ เว้นแต่ จะได้รับอนุญาตจากเจ้าหน้าที่ก่อน อาคารสถานที่หรือบริเวณพื้นที่ภายในเรือนจำใดที่เผยแพร่แล้ว อาจก่อให้เกิดความเสียหายแก่ทางราชการ ห้ามมิให้บันทึกโดยเด็ดขาด

ข้อ ๑๐ การเผยแพร่สิ่งบันทึกหากเห็นเป็นการจำเป็นจะต้องผ่านการตรวจสอบ หากพบว่ามีส่วนหนึ่งส่วนใดมิได้ก่อให้เกิดประโยชน์ และอาจนำมาซึ่งความเสียหายแก่ทางราชการ อธิบดีกรมราชทัณฑ์อาจไม่อนุญาตให้นำออกเผยแพร่ และมีอำนาจที่จะยึดสิ่งบันทึกนั้นเสียได้

ข้อ ๑๑ บุคคลใดได้รับอนุญาตให้เข้าไปภายในเรือนจำตามข้อบังคับนี้ จะต้องปฏิบัติตามระเบียบ ข้อบังคับ คำสั่ง หรือคำแนะนำของเจ้าหน้าที่โดยเคร่งครัด

ข้อ ๑๒ ให้มีเจ้าหน้าที่ในการกำกับดูแล ขณะมีการสัมภาษณ์ การถ่ายภาพ ภาพยนตร์ วิดิทัศน์ โดยใกล้ชิด

ข้อ ๑๓ ให้อธิบดีกรมราชทัณฑ์เป็นผู้รักษาการตามข้อบังคับนี้

(ลงชื่อ) อภัย จันทนจุลกะ

(นายอภัย จันทนจุลกะ)

อธิบดีกรมราชทัณฑ์



ข้อบังคับกรมราชทัณฑ์
ว่าด้วยการยกเลิกข้อบังคับกรมราชทัณฑ์ ฉบับที่ ๙
เรื่อง ห้ามผู้ต้องขังรับประทานหมาก พุทธศักราช ๒๔๘๓
พ.ศ. ๒๕๔๘

ตามข้อบังคับกรมราชทัณฑ์ ฉบับที่ ๙ ลงวันที่ ๒๔ กันยายน พุทธศักราช ๒๔๗๙ ที่กำหนดห้ามผู้ต้องขังรับประทานหมาก และหากฝ่าฝืนให้ถือว่าเป็นการกระทำผิดวินัยฐานขัดคำสั่ง และให้พิจารณาลงโทษวินัยตามสมควร นั้น

โดยที่ข้อบังคับกรมราชทัณฑ์ฉบับดังกล่าวล้าสมัย ไม่เหมาะสมกับสถานการณ์ในปัจจุบัน ดังนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๒ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๕ และมาตรา ๓๕ แห่งพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. ๒๕๔๖ จึงให้ยกเลิกข้อบังคับกรมราชทัณฑ์ ฉบับที่ ๙ เรื่อง ห้ามให้ผู้ต้องขังรับประทานหมาก ลงวันที่ ๒๔ กันยายน พุทธศักราช ๒๔๘๓ รวมทั้งคำสั่งหรือหนังสือสั่งการอื่นใดที่ได้ออกตามข้อบังคับนี้ทั้งสิ้น

ประกาศ ณ วันที่ ๑๒ เมษายน พ.ศ. ๒๕๔๘

(ลงชื่อ) นันทิ จิตสว่าง
(นาย นันทิ จิตสว่าง)
อธิบดีกรมราชทัณฑ์



ข้อบังคับกรมราชทัณฑ์
ว่าด้วยการยกเลิกข้อบังคับกรมราชทัณฑ์บางฉบับ
ที่ไม่เหมาะสมกับกาลปัจจุบัน
พ.ศ. ๒๕๔๙

ตามที่กรมราชทัณฑ์ได้ประกาศใช้บังคับกรมราชทัณฑ์ ที่ ๑๑/๒๔๘๔ เรื่อง การทำบัญชีเงินรองจ่าย ข้อบังคับกรมราชทัณฑ์ ที่ ๑๕/๒๕๘๔ เรื่อง การคิดดอกเบี้ยเงินลงทุนผลประโยชน์ที่เรือนจำหนึ่งยืมจากอีกเรือนจำหนึ่ง ไปลงทุนหาผลประโยชน์ ข้อบังคับกรมราชทัณฑ์ ฉบับที่ ๑๗/๒๔๘๔ เรื่อง เงินประกันตัวเจ้าพนักงานเงินลงทุนผลประโยชน์ ที่ทำหน้าที่ประจำเกี่ยวกับการเงิน ข้อบังคับกรมราชทัณฑ์ ที่ ๑/๒๔๘๔ เรื่อง จำหน่ายทรัพย์สินที่ซื้อได้ด้วยเงินทุน ข้อบังคับกรมราชทัณฑ์ ที่ ๒๐/๒๔๘๕ เรื่อง ลงโทษผู้คุมที่ทำความผิดฐานหลับยาม ข้อบังคับกรมราชทัณฑ์ ที่ ๓๓/๒๔๘๕ เรื่อง การเลือกผู้ต้องขังย้ายเรือนจำและข้อบังคับกรมราชทัณฑ์ ที่ ๒๐/๒๔๘๖ เรื่อง ห้ามมิให้กันหรือสับเปลี่ยนผู้ต้องขังที่ส่งให้ส่งไปประจำไว้ ณ เรือนจำชั่วคราว นั้น

โดยที่ในปัจจุบันสถานการณ์ได้เปลี่ยนแปลงไปทำให้ข้อบังคับดังกล่าวไม่เกิดผลในการบังคับใช้จึงอาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๒ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๕ และมาตรา ๓๕ แห่งพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. ๒๕๔๖ จึงออกข้อบังคับ ไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับกรมราชทัณฑ์ว่าด้วยการยกเลิกข้อบังคับกรมราชทัณฑ์บางฉบับที่ไม่เหมาะสมกับกาลปัจจุบัน พ.ศ. ๒๕๔๙”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันนี้เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิก

(๑) ข้อบังคับกรมราชทัณฑ์ ที่ ๑๑/๒๔๘๔ เรื่อง การทำบัญชีเงินรองจ่าย

(๒) ข้อบังคับกรมราชทัณฑ์ ที่ ๑๕/๒๕๘๔ เรื่อง การคิดดอกเบี้ยเงินลงทุนผลประโยชน์ที่เรือนจำหนึ่งยืมจากอีกเรือนจำหนึ่งไปลงทุนหาผลประโยชน์

(๓) ข้อบังคับกรมราชทัณฑ์ ฉบับที่ ๑๗/๒๔๘๔ เรื่อง เงินประกันตัวเจ้าพนักงานเงินลงทุนผลประโยชน์ ที่ทำหน้าที่ประจำเกี่ยวกับการเงิน

- (๔) ข้อบังคับกรมราชทัณฑ์ ที่ ๑/๒๔๘๕ เรื่อง จำหน่ายทรัพย์สินที่ซื้อไว้ด้วยเงินทุน
- (๕) ข้อบังคับกรมราชทัณฑ์ ที่ ๒๐/๒๔๘๕ เรื่อง ลงโทษผู้คุมที่ทำความผิดฐานหลับยาม
- (๖) ข้อบังคับกรมราชทัณฑ์ ที่ ๓๓/๒๔๘๕ เรื่อง การเลือกผู้ต้องขังย้ายเรือนจำ
- (๗) ข้อบังคับกรมราชทัณฑ์ ที่ ๒๐/๒๔๘๕ เรื่อง ห้ามให้กันหรือสับเปลี่ยนผู้ต้องขังที่สั่งให้ส่งไป

ประจำไว้ ณ เรือนจำชั่วคราว

ประกาศ ณ วันที่ ๓ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๔๘

(ลงชื่อ) นันทิ จิตสว่าง
(นาย นันทิ จิตสว่าง)
อธิบดีกรมราชทัณฑ์



ข้อบังคับกรมราชทัณฑ์
ว่าด้วยการจ่ายเงินผลประโยชน์ (เงินผลพลอยได้) เป็นรางวัล
ฉบับที่ ๕ พ.ศ. ๒๕๔๘

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมข้อบังคับกรมราชทัณฑ์ว่าด้วยการจ่ายเงินผลประโยชน์เป็นรางวัล ฉบับที่ ๔ พ.ศ. ๒๕๒๑ ในกรณีการจ่ายเงินผลประโยชน์เป็นรางวัลแก่ผู้ต้องขัง และเจ้าพนักงานเรือนจำให้มีความสอดคล้อง กับข้อ ๑๐ ของระเบียบกรมราชทัณฑ์ว่าด้วยเงินผลพลอยได้จากการฝึกวิชาชีพและการใช้แรงงานผู้ต้องขัง พ.ศ. ๒๕๔๘ ในประเด็นที่ให้นำเงินผลพลอยได้ในประเภทเงินทุนหมุนเวียนมาจ่ายเป็นรางวัลให้แก่ผู้ต้องขัง และเจ้าพนักงานเรือนจำ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๒ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๕ ข้อ ๖๑ และข้อ ๖๓ แห่ง กฎกระทรวงมหาดไทย ออกตามความในข้อ ๕๘ แห่งพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พุทธศักราช ๒๔๗๙ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดย กฎกระทรวง ฉบับที่ ๕ (พ.ศ. ๒๕๐๔) และฉบับที่ ๙ (พ.ศ. ๒๕๒๑) ออกตามความในมาตรา ๕๘ แห่งพระราชบัญญัติ ราชทัณฑ์ พุทธศักราช ๒๔๗๙ และระเบียบกรมราชทัณฑ์ว่าด้วยเงินผลพลอยได้จากการฝึกวิชาชีพและการใช้แรงงาน ผู้ต้องขัง พ.ศ. ๒๕๔๘ อธิบดีกรมราชทัณฑ์จึงออกข้อบังคับดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับกรมราชทัณฑ์ว่าด้วยการจ่ายเงินผลประโยชน์ (เงินผลพลอยได้) เป็นรางวัล ฉบับที่ ๕ พ.ศ. ๒๕๔๘”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันนี้เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกความในข้อ ๙ แห่งข้อบังคับกรมราชทัณฑ์ว่าด้วยการจ่ายเงินผลประโยชน์เป็นรางวัล ฉบับที่ ๔ พ.ศ. ๒๕๒๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๙ เงินที่กำหนดให้เป็นรางวัลแล้ว นั้น เมื่อคำนวณจ่ายให้แล้ว มีเศษเหลืออยู่ไม่สามารถเฉลี่ยจ่ายให้ ผู้รับได้ให้นำเข้าเป็นเงินผลพลอยได้ตามเดิม ถ้าผู้มีสิทธิไม่มารับส่วนที่จ่ายให้ ให้ดำเนินการตามมาตรา ๔๐ แห่งพระราช บัญญัติราชทัณฑ์ พุทธศักราช ๒๔๗๙”

ประกาศ ณ วันที่ ๙ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๔๘

(ลงชื่อ) นที จิตสง่า
(นาย นที จิตสง่า)
อธิบดีกรมราชทัณฑ์



ข้อบังคับกรมราชทัณฑ์
ว่าด้วยเด็กในความดูแลของผู้ต้องกักขังติดมายังสถานที่กักขัง
พ.ศ. ๒๕๕๐

เพื่อให้การดำเนินการเกี่ยวกับเด็กซึ่งอยู่ในความดูแลของผู้ต้องกักขังติดมายังสถานที่กักขังเป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติเกี่ยวกับการกักขัง จึงอาศัยอำนาจตามข้อ ๒๐ แห่งระเบียบกรมราชทัณฑ์ ว่าด้วยการปฏิบัติต่อผู้ต้องกักขัง พ.ศ. ๒๕๔๙ อธิบดีกรมราชทัณฑ์ออกข้อบังคับไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับกรมราชทัณฑ์ ว่าด้วยเด็กในความดูแลของผู้ต้องกักขังติดมายังสถานที่กักขัง พ.ศ. ๒๕๕๐”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ บรรดาข้อบังคับ คำสั่ง หรือหนังสือสั่งการอื่นใด ซึ่งขัดหรือแย้งกับข้อบังคับนี้ให้ใช้ข้อบังคับนี้แทน

ข้อ ๔ เด็กอายุต่ำกว่าสามปีซึ่งอยู่ในความดูแลของผู้ต้องกักขังที่ติดมายังสถานที่กักขังหรือเด็กซึ่งคลอดในระหว่างที่มารดาถูกกักขังอยู่ในสถานที่กักขัง อธิบดีกรมราชทัณฑ์อาจอนุญาตให้อยู่กับผู้ต้องกักขังในสถานที่กักขังได้ไม่เกินสามเดือน

ข้อ ๕ การที่จะอนุญาตให้เด็กอยู่ในสถานที่กักขังได้ไม่เกินสามเดือนตามข้อ ๔ ต้องปรากฏว่าในช่วงเวลาดังกล่าว

- (๑) เด็กนั้นอยู่ในความดูแลของผู้ต้องกักขัง
- (๒) ไม่มีบุคคล หน่วยงาน หรือสถานที่ดังกล่าวต่อไปนี้จะเลี้ยงดูเด็กนั้น คือ
 - ก. ญาติมิตรของผู้ต้องกักขังหรือของเด็กนั้น
 - ข. หน่วยงานที่มีหน้าที่ให้การสงเคราะห์ คุ้มครองสวัสดิการ และพัฒนาฟื้นฟูเด็ก
 - ค. สถานพยาบาล หรือสถานการกุศล

ข้อ ๖ เมื่อมีเด็กในความดูแลของผู้ต้องกักขังติดมายังสถานที่กักขัง ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ทำการสอบสวนว่า เด็กนั้นจำเป็นต้องอยู่ในความดูแลของผู้ต้องกักขังเพียงใด และผู้ต้องกักขังยังมีทางที่จะมอบเด็กให้บุคคล หน่วยงาน หรือสถานที่ใด ไปอุปการะเลี้ยงดูได้บ้างหรือไม่อย่างไร ถ้ามีผู้รับไปอุปการะเลี้ยงดูให้ผู้ต้องกักขังจัดการมอบให้ไป หากไม่มีผู้รับอุปการะเลี้ยงดูให้ผู้ต้องกักขังทำคำร้องขออนุญาตให้เด็ก อยู่ในสถานที่กักขังเสนอต่อผู้อำนวยการสถานที่กักขัง รายละเอียดปรากฏตามแบบคำร้องที่แนบท้ายนี้

ข้อ ๗ เมื่อผู้อำนวยการสถานที่ยกขังได้รับรายงานและคำร้องในข้อ ๖ ให้ติดต่อกับบุคคล หน่วยงาน และสถานที่ดังกล่าวไว้ในข้อ ๕ ที่มีอยู่ในท้องถิ่นนั้นเพื่อขอให้ช่วยเหลือรับเด็กนั้นไปอุปการะเลี้ยงดูก่อน หากมีบุคคล หน่วยงาน หรือสถานที่ดังกล่าว ขอรับไปอุปการะเลี้ยงดูหลายรายให้พิจารณามอบให้แก่รายที่เห็นว่าจะเป็นประโยชน์อย่างดีที่สุดแก่เด็ก

ในกรณีไม่มีผู้ใดรับเด็กไปอุปการะเลี้ยงดู ให้รายงานพร้อมทั้งส่งคำร้องเสนอกรมราชทัณฑ์พิจารณาโดยเร็ว และเมื่ออธิบดีกรมราชทัณฑ์อนุญาตให้เด็กอยู่ในสถานที่ยกขังนั้น ให้ผู้อำนวยการสถานที่ยกขังเอาใจใส่แสวงหาบุคคล หน่วยงาน หรือสถานที่ดังกล่าวในข้อ ๕ ขอให้ช่วยเหลือรับเด็กไปอุปการะเลี้ยงดูต่อไป

ในระหว่างที่การดำเนินการตามข้อ ๖ หรือระหว่างรออนุญาตจากอธิบดีกรมราชทัณฑ์ ผู้อำนวยการสถานที่ยกขังจะผ่อนผันให้เด็กอยู่ในสถานที่ยกขังไปพลางก่อนก็ได้

ข้อ ๘ การมอบเด็กให้บุคคล หน่วยงาน หรือสถานที่ใดไปช่วยอุปการะเลี้ยงดูดังกล่าวไว้ในข้อ ๗ ให้สถานที่ยกขังจัดให้บุคคล หน่วยงาน หรือสถานที่ที่รับเด็กไปอุปการะเลี้ยงดูทำหน้าที่ส่งมอบตัวเด็กตามแบบทำข้อมอบตัวเด็กตามข้อบังคับนี้ไว้ต่อกันเป็นหลักฐาน ๓ ฉบับ โดยผู้ต้องขังและผู้ที่ยอมรับเด็กยึดถือไว้ฝ่ายละ ๑ ฉบับ และเก็บรักษาไว้ ณ สถานที่ยกขัง ๑ ฉบับ

ข้อ ๙ ในระหว่างที่เด็กอยู่ในความอุปการะเลี้ยงดูของผู้ที่รับเด็กไปอุปการะเลี้ยงดูให้สถานที่ยกขังติดตามการปฏิบัติต่อเด็กให้เป็นตามข้อตกลงในหนังสือสัญญาดังกล่าวไว้ในข้อ ๘

อนึ่ง หากปรากฏโดยชัดแจ้งแก่ผู้อำนวยการสถานที่ยกขังว่า ผู้ที่รับเด็กไปจัดการอุปการะเลี้ยงดูไม่เป็นไปตามข้อตกลงในหนังสือสัญญา หรือมีพฤติการณ์เป็นที่น่าสงสัยว่าหากให้เด็กอยู่ต่อไปกับผู้นั้น อาจเกิดความเสียหายแก่เด็ก ให้ผู้อำนวยการสถานที่ยกขังแจ้งให้บุคคล หน่วยงาน หรือสถานที่นั้น จัดการให้เป็นไปตามข้อตกลงในหนังสือสัญญา

ข้อ ๑๐ เด็กที่ได้รับอนุญาตให้อยู่ในสถานที่ยกขัง ให้ผู้ต้องขังทำหน้าที่มอบอำนาจการปกครอง นอกจากการจัดการทรัพย์สินของเด็กให้แก่ผู้อำนวยการสถานที่ยกขังนั้น

ข้อ ๑๑ การอุปการะเลี้ยงดูเด็กในระหว่างที่ได้รับอนุญาตให้อยู่ในสถานที่ยกขังเป็นหน้าที่ของผู้ต้องขังเป็นผู้เสียค่าใช้จ่ายเองทั้งสิ้น เว้นแต่ผู้ต้องขังไม่สามารถจะจ่ายเองได้ทั้งหมดหรือแต่บางส่วนให้สถานที่ยกขังจ่ายให้ตามสมควร

ข้อ ๑๒ เด็กที่อนุญาตให้อยู่ในสถานที่ยกขัง ให้ผู้อำนวยการสถานที่ยกขังจัดให้ได้รับการปฏิบัติ ดังนี้

(๑) เครื่องนุ่งห่มหลับนอน ถ้าผู้ต้องขังไม่สามารถจัดหาให้เด็กได้ก็ให้สถานที่ยกขังจ่ายให้ตามสมควรแก่ความจำเป็น

(๒) อาหาร ถ้าผู้ต้องขังไม่สามารถจัดหาจากภายนอกมาให้เด็กได้ก็ให้สถานที่ยกขังจัดหาให้ตามสมควรแก่ความจำเป็น เช่น นม อาหารเสริมสำหรับเด็ก

(๓) จัดสถานที่ที่เหมาะสมในการดูแลเด็กในสถานที่ยกขังต่างหากไม่ปะปนกับผู้ต้องขังเท่าที่จะกระทำได้

(๔) เด็กแรกเกิดหรือเด็กที่เจ็บป่วย ให้ได้รับการรักษาพยาบาลตามสมควร

ข้อ ๑๓ เมื่อผู้ต้องกักขังถึงกำหนดพ้นโทษ ให้ผู้อำนวยการสถานที่กักขังส่งมอบเด็กนั้นให้แก่ผู้ต้องกักขังไปทันที ถ้าเด็กนั้นอยู่ในความอุปการะเลี้ยงดูของบุคคล หน่วยงาน หรือสถานที่ที่รับมอบไป ให้ผู้อำนวยการสถานที่กักขังแจ้งให้บุคคล หน่วยงาน หรือสถานที่นั้นนำเด็กมาส่งให้ผู้ต้องกักขังในวันที่ปล่อยตัวผู้ต้องกักขัง

ข้อ ๑๔ ให้อธิบดีกรมราชทัณฑ์ เป็นผู้รักษาการตามข้อบังคับนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๑๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๕๐

(ลงชื่อ) นันทิ จิตสว่าง
(นาย นันทิ จิตสว่าง)
อธิบดีกรมราชทัณฑ์

คำร้องขออนุญาตให้เด็กในความดูแลของผู้ต้องกักขังอยู่ในสถานที่กักขัง

เขียนที่

วันที่ เดือน พ.ศ.

เรื่อง ขอให้เด็กในความดูแลของผู้ต้องกักขังอยู่ในสถานที่กักขัง

เรียน (ผู้อำนวยการสถานที่กักขัง)

ด้วยข้าพเจ้า(ชื่อ - สกุล)..... เลขประจำตัวประชาชน

เลขหมาย/๒๕..... วัน เดือน ปีเกิด ปัจจุบันอายุ

ซึ่งถูกกักขังอยู่ที่ หมายเลขคดีดำที่/๒๕..... หมายเลขคดีแดงที่/๒๕.....

ข้อหา/ฐานความผิด

เนื่องจากมี(ด.ช.) (ด.ญ.).....อายุ..... ปี มีภูมิลำเนาอยู่ที่.....

แขวง/ตำบล เขต/อำเภอ จังหวัด รหัสไปรษณีย์

โทร ซึ่งเป็น(ลูก , หลาน)..... ของข้าพเจ้าและอยู่ในความดูแลของข้าพเจ้า

การถูกกักขังของข้าพเจ้าทำให้ ด.ช./ด.ญ.ขาดผู้อุปการะเลี้ยงดูและข้าพเจ้าไม่สามารถ

หาผู้อื่นใดมาอุปการะเลี้ยงดูแทนได้เพราะ.....(ระบุรายละเอียดและเหตุผลที่ต้องขออนุญาตให้เด็กอยู่ในสถานที่กักขัง).....

จึงขอความอนุเคราะห์ให้ ด.ช./ด.ญ.อยู่ในสถานที่กักขัง ในการนี้ ข้าพเจ้าขอมอบ

การปกครองของผู้อำนวยการสถานที่กักขัง และยินยอมอยู่ในข้อบังคับและปฏิบัติตามระเบียบที่กรมราชทัณฑ์วางไว้

สำหรับการนี้ทุกประการ

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

..... (ชื่อ - สกุล)

แบบหนังสือส่งรับมอบตัวเด็ก

สถานที่กักขัง

วันที่เดือน พ.ศ.

หนังสือฉบับนี้เป็นข้อตกลงในการส่งรับมอบตัว
 ไปอุปการะเลี้ยงดูระหว่างฝ่ายหนึ่ง ซึ่งต่อไปในหนังสือนี้
 เรียกว่าผู้รับมอบ ทั้งสองฝ่ายได้ตกลงกันมีข้อความดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ผู้ส่งมอบยอมตกลงมอบอายุปี
 ซึ่งเป็นอันอยู่ในความดูแลปกครองของผู้ส่งมอบโดยชอบด้วยกฎหมายให้แก่ผู้รับมอบไปอุปการะเลี้ยงดู

ข้อ ๒ ผู้รับมอบยอมตกลงว่าจะนำไปอุปการะเลี้ยงดู
 ตามสมควรแก่ฐานะานุรูปแห่งตน ณ ที่บ้านเลขที่หมู่ที่ตำบลอำเภอ
 จังหวัดและจะไม่มอบให้แก่บุคคลที่ ๓ รัไปอุปการะเลี้ยงดูต่อไป

ข้อ ๓ ในระหว่างที่เด็กอยู่ในความอุปการะเลี้ยงดูของผู้รับมอบฯ ยอมตกลงให้ผู้อำนาจการสถานที่กักขัง
 หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ประจำสถานที่กักขังเข้าติดต่อสอบถามเด็ก หรือผู้รับมอบถึง
 การที่ได้รับอุปการะเลี้ยงดูไปแล้วได้

ข้อ ๔ ทั้ง ๒ ฝ่าย ยอมตกลงกันว่า การอุปการะเลี้ยงดู เป็นอันระงับสิ้นสุดลงในกรณีต่อไปนี้ คือ
 (๑) เมื่อผู้อำนาจการสถานที่กักขังได้สั่งให้เลิกถอนการอุปการะเลี้ยงดูเสีย โดยเหตุที่ผู้รับมอบกระทำ
 ผิดข้อตกลงในข้อ ๒ , ๓ แห่งหนังสือนี้ หรือมีพฤติการณ์เป็นที่น่าสงสัยว่าหากให้เด็กนั้นอยู่ต่อไปกับผู้รับมอบแล้วอาจเกิด
 ความเสียหายแก่เด็กนั้น
 (๒) เด็กนั้นตายหรือหลบหนีไปจากการอุปการะเลี้ยงดูของผู้รับมอบ
 (๓) ผู้ส่งมอบได้รับการปล่อยตัวไปจากสถานที่กักขังโดยชอบด้วยกฎหมาย

ข้อ ๕ เมื่อการอุปการะเลี้ยงดูระงับตามข้อ ๔ (๑) , (๓) แห่งหนังสือนี้ ผู้รับมอบยอมตกลงจะนำตัว
 มาส่งแก่ผู้ส่งมอบโดยเร็ว เว้นแต่ผู้ส่งมอบยังยินยอมให้ผู้รับมอบอุปการะต่อไป

ข้อ ๖ ค่าอุปการะเลี้ยงดูนั้น ทั้ง ๒ ฝ่ายตกลงกันว่า (จะคิดหรือไม่คิดแล้วแต่จะตกลงกัน)
 หนังสือส่งรับมอบตัวไปอุปการะเลี้ยงดูภายนอกสถานที่กักขังนี้
 ทำเป็น ๓ ฉบับ มีข้อความตรงกันทุกฉบับ ผู้ส่งมอบยึดถือไว้ ๑ ฉบับ ผู้รับมอบยึดถือไว้ ๑ ฉบับ เก็บไว้ ณ สถานที่กักขัง
 ๑ ฉบับ

(ลงนาม) ผู้ส่งมอบ

(ลงนาม) ผู้รับมอบ

(ลงนาม) พยาน

(ลงนาม) พยาน

(ลงนาม) พยาน

รูปพรรณสัณฐานของเด็ก

| | | | | |
|--------------------------------|---------------|---------------|--------------|-----------|
| เพศ | () ด.ช. | () ด.ญ. | อายุ | ปี |
| ลักษณะที่พบ | () ปกติ | () พิการ | () เจ็บป่วย | |
| ผิว | () ดำแดง | () ขาวเหลือง | () ขาว | () อื่นๆ |
| ผม | () ดำ | () น้ำตาล | () อื่นๆ | |
| ตา | () ดำ | () น้ำตาล | () อื่นๆ | |
| * ความสมบูรณ์แห่งร่างกาย | | | | |
| สุขภาพ | () แข็งแรง | () อ่อนแอ | () อื่นๆ | |
| ตำหนิ/แผลเป็น | | | | |
| บุคลิก | () นิ่งเงียบ | () ร่าเริง | () อื่นๆ | |

* เช่น น้ำหนักตัว , ร่างกายครบ ๓๒ อวัยวะ หรือไม่



ข้อบังคับกรมราชทัณฑ์
ว่าด้วยหลักเกณฑ์การจ่ายเงินบำรุงโรงพยาบาล
ในลักษณะเงินค่าตอบแทนหรือเงินตอบแทนพิเศษ พ.ศ. ๒๕๕๓

โดยที่ได้มีการแก้ไขระเบียบกรมราชทัณฑ์ว่าด้วยเงินบำรุงทัณฑสถานโรงพยาบาลราชทัณฑ์กรมราชทัณฑ์ พ.ศ. ๒๕๔๘ โดยระเบียบกรมราชทัณฑ์ว่าด้วยเงินบำรุงทัณฑสถานโรงพยาบาลราชทัณฑ์กรมราชทัณฑ์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ เป็นผลให้การออกข้อบังคับกรมราชทัณฑ์ว่าด้วยหลักเกณฑ์การจ่ายเงินบำรุงทัณฑสถานโรงพยาบาลราชทัณฑ์ ในลักษณะเงินค่าตอบแทนหรือเงินตอบแทนพิเศษ พ.ศ. ๒๕๕๐ ไม่สอดคล้องกับระเบียบกรมราชทัณฑ์ฉบับดังกล่าว

อาศัยอำนาจตามความในข้อ ๖ แห่งระเบียบกรมราชทัณฑ์ ว่าด้วยเงินบำรุงทัณฑสถานโรงพยาบาลราชทัณฑ์ พ.ศ. ๒๕๔๘ อธิบดีกรมราชทัณฑ์ จึงกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการจ่ายเงินบำรุงทัณฑสถานโรงพยาบาลในลักษณะเงินค่าตอบแทนหรือเงินตอบแทนพิเศษแก่บุคคลที่ให้บริการหรือสนับสนุนบริการในงานด้านการรักษาพยาบาล ด้านสาธารณสุขที่เป็นบริการอันเป็นสาธารณประโยชน์ ด้านการชั้นสูตรพลศึกษา หรือด้านอื่นที่กฎหมายหรือกรมราชทัณฑ์ กำหนดไว้ดังนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับกรมราชทัณฑ์ว่าด้วยหลักเกณฑ์การจ่ายเงินบำรุงโรงพยาบาลในลักษณะเงินค่าตอบแทนหรือเงินตอบแทนพิเศษ พ.ศ. ๒๕๕๓”

ข้อ ๒ ให้ยกเลิกข้อบังคับกรมราชทัณฑ์ ว่าด้วยหลักเกณฑ์การจ่ายเงินบำรุงทัณฑสถานโรงพยาบาลราชทัณฑ์ ในลักษณะเงินค่าตอบแทนหรือเงินตอบแทนพิเศษ พ.ศ. ๒๕๕๐ และระเบียบ หรือคำสั่งอื่นใดในส่วนที่กำหนดไว้แล้วในข้อบังคับนี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับข้อบังคับนี้ให้ใช้ข้อบังคับนี้แทน

ข้อ ๓ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๔ ในข้อบังคับนี้

“โรงพยาบาล” หมายความว่า ทัณฑสถานโรงพยาบาลราชทัณฑ์ สถานพยาบาลประจำเรือนจำ ทัณฑสถาน และสถานกักขัง ในสังกัดกรมราชทัณฑ์ที่ขึ้นทะเบียนเป็นหน่วยบริการเครือข่ายตามกฎหมาย ว่าด้วยหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ

“ผู้อำนวยการ” หมายความว่า หัวหน้าส่วนราชการของโรงพยาบาล

“ค่าตอบแทน” หมายความว่า เงินที่เบิกจ่ายจากเงินบำรุงโรงพยาบาลเพื่อตอบแทนแก่เจ้าหน้าที่ ลูกจ้าง ซึ่งได้ปฏิบัติงานให้กับโรงพยาบาล

“รางวัล” หมายความว่า เงินที่เบิกจ่ายจากเงินบำรุงโรงพยาบาลเพื่อตอบแทนแก่ผู้ต้องขัง

“เจ้าหน้าที่” หมายความว่า แพทย์ ทันตแพทย์ เภสัชกร นักวิทยาศาสตร์ พยาบาลวิชาชีพ นักวิชาการทางด้านสาธารณสุข พยาบาลเทคนิค เจ้าหน้าที่พยาบาล เจ้าพนักงานสาธารณสุข เจ้าพนักงานเทคนิค เจ้าหน้าที่สาธารณสุข เจ้าหน้าที่เทคนิค ซึ่งได้ปฏิบัติงานให้กับโรงพยาบาล

“นักวิทยาศาสตร์” หมายความว่า ผู้ดำรงตำแหน่งนักวิทยาศาสตร์การแพทย์ นักกายภาพบำบัด นักรังสีการแพทย์ นักวิชาการอาหารและยา นักเทคนิคการแพทย์ นักอาชีวบำบัด หรือผู้ที่ปฏิบัติงานทางด้านวิทยาศาสตร์การแพทย์ที่ดำรงตำแหน่งที่เรียกชื่ออย่างอื่น ซึ่งได้รับการบรรจุด้วยวุฒิไม่ต่ำกว่าปริญญาตรี ซึ่งใช้เป็นคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่งตามที่ ก.พ. กำหนด

“พยาบาลวิชาชีพ” หมายความว่า ผู้ดำรงตำแหน่งพยาบาลวิชาชีพ

“นักวิชาการทางด้านสาธารณสุข” หมายความว่า ผู้ดำรงตำแหน่งนักวิชาการสาธารณสุข นักวิชาการสุขาภิบาล นักวิชาการควบคุมโรค นักวิชาการส่งเสริมสุขภาพ นักวิชาการสุขศึกษา หรือผู้ที่ดำรงตำแหน่งที่เรียกชื่ออย่างอื่น ที่ได้รับวุฒิปริญญาตรีทางการพยาบาลหรือการสาธารณสุข ซึ่งใช้เป็นคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่งตามที่ ก.พ. กำหนด

“พยาบาลเทคนิค” หมายความว่า ผู้ดำรงตำแหน่งพยาบาลเทคนิค

“เจ้าหน้าที่พยาบาล” หมายความว่า ผู้ดำรงตำแหน่งเจ้าหน้าที่พยาบาล

“เจ้าพนักงานสาธารณสุข” หมายความว่า ผู้ดำรงตำแหน่งเจ้าพนักงานผดุงครรภ์สาธารณสุข เจ้าพนักงานควบคุมโรค เจ้าพนักงานสุขาภิบาล เจ้าพนักงานส่งเสริมสุขภาพ เจ้าพนักงานสาธารณสุขชุมชน เจ้าหน้าที่บริหารงานสาธารณสุข หรือผู้ที่ดำรงตำแหน่งที่เรียกชื่ออย่างอื่น ที่บรรจุด้วยวุฒิปริญญาตรีประกาศนียบัตรทางการพยาบาลหรือการสาธารณสุข ซึ่งใช้เป็นคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่งตามที่ ก.พ. กำหนด

“เจ้าพนักงานเทคนิค” หมายความว่า ผู้ดำรงตำแหน่งเจ้าพนักงานวิทยาศาสตร์การแพทย์ เจ้าหน้าที่รังสีการแพทย์ เจ้าหน้าที่อาชีวบำบัด เจ้าพนักงานทันตสาธารณสุข เจ้าพนักงานเภสัชกรรม เจ้าพนักงานเวชกรรมฟื้นฟู หรือผู้ที่ปฏิบัติงานเทคนิคเฉพาะด้านที่ดำรงตำแหน่งที่เรียกชื่ออย่างอื่น ที่บรรจุด้วยวุฒิปริญญาตรี ประกาศนียบัตร ระยะเวลาการศึกษาในหลักสูตรไม่น้อยกว่า ๒ ปี ซึ่งใช้เป็นคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่งตามที่ ก.พ. กำหนด

“เจ้าหน้าที่สาธารณสุข” หมายความว่า ผู้ดำรงตำแหน่งเจ้าหน้าที่ส่งเสริมสุขภาพ เจ้าหน้าที่ผดุงครรภ์สาธารณสุข เจ้าหน้าที่ควบคุมโรค เจ้าหน้าที่สุขาภิบาล หรือผู้ที่ดำรงตำแหน่งที่เรียกชื่ออย่างอื่น ที่บรรจุด้วยวุฒิปริญญาตรี ประกาศนียบัตรทางการพยาบาลหรือการสาธารณสุข ระยะเวลาการศึกษาในหลักสูตรไม่น้อยกว่า ๑ ปี ซึ่งใช้เป็นคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่งตามที่ ก.พ. กำหนด

“เจ้าหน้าที่เทคนิค” หมายความว่า ผู้ดำรงตำแหน่งเจ้าหน้าที่วิทยาศาสตร์การแพทย์ เจ้าหน้าที่เอกซเรย์ เจ้าหน้าที่กายภาพบำบัด ผู้ช่วยเภสัชกร ผู้ช่วยทันตแพทย์ หรือผู้ที่ปฏิบัติงานเทคนิคเฉพาะด้านที่ดำรงตำแหน่งที่เรียกชื่ออย่างอื่น ที่บรรจุด้วยวุฒิปริญญาตรี ประกาศนียบัตร ระยะเวลาการศึกษาในหลักสูตรไม่น้อยกว่า ๑ ปี ซึ่งใช้เป็นคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่งตามที่ ก.พ. กำหนด

“ลูกจ้าง” หมายความว่า ลูกจ้างชั่วคราว ลูกจ้างประจำ พนักงานราชการ ซึ่งมีหน้าที่ต้องปฏิบัติตามคำสั่ง และให้การช่วยเหลือเจ้าหน้าที่ในการปฏิบัติงานของโรงพยาบาล

“ผู้ช่วยบริการ” หมายความว่า นักโทษเด็ดขาดที่ได้รับการแต่งตั้งให้เป็นผู้ช่วยเหลือเจ้าพนักงานผู้ช่วยงาน และนักโทษเด็ดขาดที่ได้รับการพิจารณาคัดเลือกจากโรงพยาบาลให้เข้ามาช่วยเหลือหรือสนับสนุนกิจการงานของโรงพยาบาล

ข้อ ๕ การกำหนดจำนวนผู้ช่วยบริการที่จะให้เข้ามาช่วยเหลือหรือสนับสนุนกิจการงานของโรงพยาบาล ให้เป็นอำนาจของโรงพยาบาลที่จะพิจารณากำหนดได้ตามความเหมาะสม โดยคำนึงถึงความจำเป็นและสถานะทางการเงิน

ข้อ ๖ ให้เจ้าหน้าที่และลูกจ้างซึ่งปฏิบัติงานให้กับโรงพยาบาลได้รับค่าตอบแทนตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดไว้ท้ายข้อบังคับนี้

ข้อ ๗ ผู้ช่วยบริการที่ได้เข้ามาช่วยเหลือหรือสนับสนุนกิจการงานของโรงพยาบาลอาจได้รับรางวัล เป็นการตอบแทนเป็นเงิน ๓๐๐ บาท ต่อเดือนต่อคน หรือวันละ ๑๐ บาทต่อวันต่อคน ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กฤษฎีกากำหนด

การกำหนดรางวัลที่จะจ่ายแก่ผู้ช่วยบริการตามวรรคหนึ่ง โรงพยาบาลอาจกำหนดเพิ่มขึ้น หรือลดลงได้ปีละ ๒ ครั้ง ๆ ละไม่เกิน ๖๐ บาท แต่รวมแล้วรางวัลสูงสุดต้องไม่เกิน ๙๐๐ บาท ต่อเดือนต่อคน หรือไม่เกินวันละ ๓๐ บาทต่อวันต่อคน

ข้อ ๘ การจ่ายรางวัลนั้น ให้จ่ายแก่ผู้ช่วยบริการโดยตรง และหากผู้ช่วยบริการได้เสียชีวิตลงก่อนที่จะได้รับรางวัล ให้งดการจ่ายรางวัลนั้น

ข้อ ๙ กรณีผู้ช่วยบริการกระทำความผิดและถูกลงโทษตามบทบัญญัติว่าด้วยวินัยผู้ต้องขังให้เป็นอำนาจของผู้บัญชาการที่จะพิจารณาตัด ลด รางวัลที่มีอยู่ทั้งหมดหรือบางส่วนหรือไม่ก็ได้ ทั้งนี้ ให้คำนึงถึงพฤติกรรมการทำความผิดของผู้ช่วยบริการนั้น

ข้อ ๑๐ การเบิกจ่ายเงินบำรุงโรงพยาบาลในลักษณะเงินค่าตอบแทนหรือเงินตอบแทนพิเศษ แก่บุคคลอื่น ที่ให้บริการหรือสนับสนุนบริการในงานของโรงพยาบาลนอกเหนือจากที่กำหนดไว้ในข้อบังคับนี้ ต้องได้รับอนุญาตจากอธิบดีกรมราชทัณฑ์

ข้อ ๑๑ ให้อธิบดีกรมราชทัณฑ์เป็นผู้รักษาการตามข้อบังคับนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๑ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๓

(ลงชื่อ) ชาตชาย สุทธิกลม

(นายชาตชาย สุทธิกลม)

อธิบดีกรมราชทัณฑ์

หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการจ่ายเงินค่าตอบแทนเจ้าหน้าที่
และลูกจ้างตามข้อบังคับกรมราชทัณฑ์
ว่าด้วยหลักเกณฑ์การจ่ายเงินบำรุงโรงพยาบาล
ในลักษณะเงินค่าตอบแทนหรือเงินตอบแทนพิเศษ พ.ศ. ๒๕๕๓

หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการจ่ายเงินค่าตอบแทนเจ้าหน้าที่และลูกจ้างซึ่งได้ปฏิบัติงานให้กับ
โรงพยาบาล ดังนี้

ข้อ ๑ อัตราค่าตอบแทนสำหรับแพทย์ จำแนกดังนี้

(๑.๑) แพทย์นอกสังกัดกรมราชทัณฑ์ที่ให้การตรวจรักษาผู้ป่วยให้ได้รับค่าตอบแทนชั่วโมงละ
๖๐๐ บาท

(๑.๒) แพทย์นอกสังกัดกรมราชทัณฑ์ที่ให้การตรวจรักษาและทำหัตถการให้ได้รับค่าตอบแทน
ชั่วโมงละ ๑,๕๐๐ บาท หรือครั้งละ ๓,๐๐๐ บาท

(๑.๓) แพทย์ผู้เชี่ยวชาญพิเศษนอกสังกัดกรมราชทัณฑ์ที่ให้การตรวจรักษาผู้ป่วย หรือให้คำปรึกษา
ด้านการรักษาพยาบาลหรือด้านสาธารณสุขให้ได้รับค่าตอบแทนชั่วโมงละ ๑,๐๐๐ บาท หรือครั้งละ ๒,๐๐๐ บาท

(๑.๔) ทันตแพทย์นอกสังกัดกรมราชทัณฑ์ที่ให้การตรวจรักษาและทำหัตถการให้ได้รับค่าตอบแทน
ชั่วโมงละ ๘๐๐ บาท

(๑.๕) แพทย์หรือทันตแพทย์ สังกัดกรมราชทัณฑ์ ที่ปฏิบัติงานนอกเวลาราชการในการตรวจรักษา
ผู้ป่วยและทำหัตถการให้ได้รับค่าตอบแทนครั้งละ ๒,๐๐๐ บาท

(๑.๖) แพทย์หรือทันตแพทย์ สังกัดกรมราชทัณฑ์ ที่ปฏิบัติงานนอกเวลาราชการในการตรวจรักษา
ผู้ป่วยโดยไม่มีการทำหัตถการให้ได้รับค่าตอบแทนครั้งละ ๖๐๐ บาท

ข้อ ๒ อัตราค่าตอบแทนสำหรับนักวิทยาศาสตร์การแพทย์ นักกายภาพบำบัด นักรังสีการแพทย์
นักวิชาการอาหารและยา นักเทคนิคการแพทย์ นักอาชีวบำบัด หรือผู้ที่ปฏิบัติงานทางด้านวิทยาศาสตร์ที่ดำรงตำแหน่งที่
เรียกชื่ออย่างอื่น นอกสังกัดกรมราชทัณฑ์ให้ได้รับค่าตอบแทนชั่วโมงละ ๖๐๐ บาท

ข้อ ๓ อัตราค่าตอบแทนเจ้าหน้าที่สังกัดกรมราชทัณฑ์ที่ปฏิบัติงานให้กับทัณฑสถานโรงพยาบาล
ราชทัณฑ์นอกเวลาราชการในวันที่มีการปฏิบัติงาน จำแนกดังนี้

(๓.๑) พยาบาลห้องผ่าตัด พยาบาลวิสัญญี พยาบาลเวชปฏิบัติ พยาบาลหน่วยไตเทียม คนละ
๕๐๐ บาท ต่อวัน

(๓.๒) เจ้าพนักงานวิทยาศาสตร์การแพทย์ เจ้าหน้าที่รังสีการแพทย์ เจ้าหน้าที่อาชีวบำบัด
เจ้าพนักงานทันตสาธารณสุข เจ้าพนักงานเภสัชกรรม เจ้าพนักงานเวชกรรมฟื้นฟู เจ้าหน้าที่วิทยาศาสตร์การแพทย์
เจ้าหน้าที่เอกซเรย์ เจ้าหน้าที่กายภาพบำบัด ผู้ช่วยเภสัชกร ผู้ช่วยทันตแพทย์ หรือผู้ที่ปฏิบัติงานเทคนิคเฉพาะด้านที่ดำรง
ตำแหน่งที่เรียกชื่ออย่างอื่น คนละ ๒๐๐ บาท ต่อวัน

ข้อ ๔ อัตราค่าตอบแทนสำหรับเจ้าหน้าที่และลูกจ้างในสังกัดทัศนสถานโรงพยาบาลราชทัณฑ์ที่ไปให้บริการตรวจรักษาแบบผู้ป่วยนอกในสถานพยาบาลเครือข่ายในเวลาราชการปกติ จำแนกดังนี้

(๔.๑) แพทย์ ชั่วโมงละ ๑๒๐ บาท

(๔.๒) ทันตแพทย์ ชั่วโมงละ ๑๒๐ บาท หรือตามคุณภาพและปริมาณงานตามบัญชีอัตราค่าตอบแทนที่แนบท้ายหลักเกณฑ์นี้

(๔.๓) เภสัชกร ชั่วโมงละ ๙๐ บาท

(๔.๔) นักวิทยาศาสตร์ พยาบาลวิชาชีพ นักวิชาการทางด้านสาธารณสุข ชั่วโมงละ ๘๐ บาท

(๔.๕) พยาบาลเทคนิค เจ้าพนักงานสาธารณสุข และเจ้าพนักงานเทคนิค ชั่วโมงละ ๖๐ บาท

(๔.๖) เจ้าหน้าที่พยาบาล เจ้าหน้าที่สาธารณสุข และเจ้าหน้าที่เทคนิค ชั่วโมงละ ๕๐ บาท

(๔.๗) ลูกจ้าง ชั่วโมงละ ๓๐ บาท

ข้อ ๕ วิธีการเบิกจ่ายเงินค่าตอบแทนการปฏิบัติงานนอกเวลาราชการสำหรับเจ้าหน้าที่และลูกจ้างในสังกัดโรงพยาบาลตามหลักเกณฑ์นี้ ให้ถือปฏิบัติตามระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการเบิกจ่ายเงินค่าตอบแทนการปฏิบัติงานนอกเวลาราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐ โดยอนุโลม

ข้อ ๖ การจ่ายเงินค่าตอบแทนการปฏิบัติงานที่คิดเป็นรายชั่วโมง ถ้าเศษของชั่วโมงถึงครึ่งชั่วโมงให้นับเป็นหนึ่งชั่วโมง ถ้าเศษของชั่วโมงไม่ถึงครึ่งชั่วโมงให้ตัดทิ้ง

ข้อ ๗ เจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติงานตามข้อ ๑ (๑.๕), (๑.๖) ข้อ ๓, ข้อ ๔ และได้รับเงินค่าตอบแทนจากการปฏิบัติงานดังกล่าวตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับหรือหลักเกณฑ์อื่นไปแล้ว ให้งดค่าตอบแทนตามหลักเกณฑ์นี้

**บัญชีอัตราค่าตอบแทนทันตแพทย์ที่ปฏิบัติงาน
ในการให้บริการทันตกรรมตามคุณภาพและปริมาณงาน**

ศัลยศาสตร์ช่องปาก

| | | |
|---|-----------------|---------|
| ๑. ถอนฟันน้ำนม | | ๓๐ บาท |
| ๒. - ถอนฟันแท้ | | ๓๐ บาท |
| - ถอนฟันแท้ที่ยาก | | ๖๐ บาท |
| ๓. ถอนฟันผิดปกติโดยผ่าตัด | - อย่างง่าย | ๙๐ บาท |
| | - อย่างยาก | ๑๒๐ บาท |
| ๔. ผ่าตัดฟันฝัง (EMBEDDED TOOTH) | | ๑๕๐ บาท |
| ๕. ขูดรักษาแผล | | ๓๐ บาท |
| ๖. เจาะถุงหนองภายในช่องปาก | | ๔๐ บาท |
| ๗. เจาะถุงหนองภายนอกช่องปาก | | ๙๐ บาท |
| ๘. ตัดและอุดปลายรากฟัน | - ฟันหน้า | ๑๒๐ บาท |
| (ROOT RESECTION & RETROGRADE) | - ฟันหลัง | ๑๓๐ บาท |
| ๙. ตัดกระดูกงอก (TORECTOMY) ๑ ตำแหน่ง | | ๑๓๐ บาท |
| - ใส่ STENT คัดเพิ่ม (ต่อขึ้น) | | ๑๕๐ บาท |
| ๑๐. ขลิบและตกแต่งกระดูกเพื่อใส่ฟัน (ALVEOLECTOMY) ๑ ตำแหน่ง | | ๘๐ บาท |
| ๑๑. - ผ่าตัดเลาะถุงหนอง, ถุงน้ำ (ENUCLEATION) | - ขนาดเล็ก | ๑๑๐ บาท |
| | - ขนาดใหญ่ | ๑๔๐ บาท |
| - MARSUPIALIZATION | | ๑๒๐ บาท |
| ๑๒. ผ่าตัดเนื้องอกชนิดไม่ร้ายแรงในช่องปาก | - ขนาดเล็ก | ๑๔๐ บาท |
| ผ่าตัดเนื้องอกชนิดไม่ร้ายแรงในช่องปาก | - ขนาดใหญ่ หรือ | ๑๔๐ บาท |
| ควักนิ้วในท่อน้ำลาย | | |
| ๑๓. ทำ FIXATION ในฟันที่ได้รับอุบัติเหตุ | | ๑๒๐ บาท |
| ๑๔. FRENECTOMY, FRENOPLASTY | | ๙๐ บาท |
| ๑๕. STOP BLEEDING | | ๒๐ บาท |

หมายเหตุ ในกรณีที่ใช้ IV SEDATION ให้คิดเพิ่มต่างหาก

ทันตกรรมหัตถการ

| | | |
|------------------------------------|-----------------|--------|
| ๑๖. อุดฟันชั่วคราว | | ๒๐ บาท |
| ๑๗. อุดฟันอมัลกัม (AMALGAM) | ด้านแรก | ๕๐ บาท |
| | ด้านต่อไปด้านละ | ๒๐ บาท |
| | ไม่เกินซี่ละ | ๘๐ บาท |
| ๑๘. อุดฟันด้วยคอมโพสิต (SELF CURE) | ด้านแรก | ๕๐ บาท |
| | ด้านต่อไปด้านละ | ๒๐ บาท |
| | ไม่เกินซี่ละ | ๘๐ บาท |

| | | |
|---|-----------------------|---------|
| ๑๙. อุดฟันด้วยกลาสไอโอโนเมอร์ | ซี่ละ | ๖๐ บาท |
| ๒๐. อุดฟันโดยใช้แสงเป็นตัวเร่ง (LIGHT CURE) | ด้านแรก | ๗๐ บาท |
| | ด้านต่อไปด้านละ | ๓๐ บาท |
| | ไม่เกินซี่ละ | ๑๒๐ บาท |
| ๒๑. อุดฟันโดยใช้ PIN ร่วม คิดเพิ่มตามราคา PIN | ตัวละ | ๑๐ บาท |
| ๒๒. รักษาคลองรากฟัน | - ฟัน ๑ คลองราก | ๓๒๐ บาท |
| | - ฟัน ๒ คลองราก | ๔๘๐ บาท |
| | - ฟัน ๓ คลองรากขึ้นไป | ๖๔๐ บาท |
| ๒๓. พัลป์โพโตมี (PULPOTOMY) | ซี่ละ | ๘๐ บาท |
| ๒๔. พัลป์เพ็กโตมี (PULPECTOMY) | ครั้งละ | ๘๐ บาท |
| ๒๕. APEXOGENESIS | ครั้งละ | ๕๐ บาท |
| ๒๖. APEXIFICATION | ครั้งละ | ๕๐ บาท |
| ๒๗. การรักษาคคลองรากฟันชนิดบำบัดถูกฉีก | ครั้งละ | ๕๐ บาท |
| ๒๘. ฟอกสีฟัน (BLEACHING) (ต่อครั้ง/ซี่) ปริทันต์วิทยา (รักษาเหงือก) | | ๒๐ บาท |
| ๒๙. ทำความสะอาดป้องกันโรคปริทันต์ทั้งปาก (ORAL PROPHYLAXIS) | | ๓๐ บาท |
| ๓๐. ชูดหินปูน | ครั้งละ | ๘๐ บาท |
| ๓๑. รักษาโรคเหงือก (CURRETTAGE) เฉพาะตำแหน่ง | ครั้งละ | ๘๐ บาท |
| ๓๒. รักษาเหงือกทางศัลยกรรม (FLAP OPERATION, GINGIVECTOMY, GINGIVOPLASTY) | ครั้งละ | ๑๐๐ บาท |
| ๓๓. รักษาเหงือกและกระดูก (OSSEOUS SURGERY) | ครั้งละ | ๑๐๐ บาท |
| ๓๔. การใส่ฝือกฟัน | | ๘๐ บาท |
| ๓๕. แก้ไขการสบฟันผิดปกติ (OCCLUSION) | ตำแหน่งละ | ๒๐ บาท |
| ๓๖. ทำ BITE PLANE แก้การสบฟันผิดปกติ | ขึ้นละ | ๑๒๐ บาท |
| ๓๗. ทำยาแก้เสียวฟัน | | ๒๐ บาท |

ทันตกรรมประดิษฐ์

| | | |
|---|-----------------|-----------|
| ๓๘. ใส่ฟันปลอมทั้งปากโดยใช้อคริลิกเป็นฐาน ใช้โลหะเป็นฐาน | | ๑,๐๐๐ บาท |
| | | ๑,๐๐๐ บาท |
| ๓๙. ใส่ฟันปลอมครึ่งปากโดยใช้อคริลิกเป็นฐาน | | ๕๐๐ บาท |
| ๔๐. ใส่ฟันปลอมบางส่วนใช้โครงโลหะเป็นฐานเชื่อมโยง (PARTIAL DENTURE) | ซี่แรก | ๔๐๐ บาท |
| | ซี่ต่อไปซี่ละ | ๒๐ บาท |
| ๔๑. ใส่ฟันปลอมเฉพาะตำแหน่งใช้โครงโลหะเป็นฐาน (REMOVABLE BRIDGE) | - ซี่แรก | ๑๖๐ บาท |
| | - ซี่ต่อไปซี่ละ | ๒๐ บาท |

| | | |
|---|-----------------|---------|
| ๔๒. ใส่ฟันบางส่วนใช้อคริลิกเป็นฐาน | - ซี่แรก | ๘๐ บาท |
| | - ซี่ต่อไปซี่ละ | ๒๐ บาท |
| ๔๓. OBTULATOR | ขึ้นละ | ๑๕๐ บาท |
| ๔๔. NIGHT GUARD | ขึ้นละ | ๑๒๐ บาท |
| ๔๕. ครอบฟัน ทอร์ซิเลน หรือโลหะ | ซี่ละ | ๕๐๐ บาท |
| ๔๖. ทำเดือยฟัน (ไม่รวมครอบฟัน) | ซี่ละ | ๑๖๐ บาท |
| ๔๗. สะพานฟัน พอร์ซิเลน หรือโลหะ คัดเฉพาะ ABUTMENT | ตัวละ | ๕๐๐ บาท |
| ๔๘. ETCHED BRIDGE | ซี่แรก | ๒๐๐ บาท |
| ๔๙. รื้อสะพานฟันหรือครอบโลหะ (ทองหรือทองขาว) | | ๘๐ บาท |
| ๕๐. เสริมฐานฟันปลอมทั้งปาก (RELINE) | | ๑๒๐ บาท |
| ๕๑. ปรับสภาพเหงือก (TISSUE CONDITIONER) | ครั้งละ | ๖๐ บาท |
| ๕๒. เปลี่ยนฐานฟันปลอมทั้งปาก (REBASE) | | ๒๘๐ บาท |
| เปลี่ยนฐานฟันปลอมครึ่งปาก | | ๑๔๐ บาท |
| ๕๓. ซ่อมฟันปลอมไม่พิมพ์ปาก | | ๖๐ บาท |
| ซ่อมฟันปลอมพิมพ์ปาก | | ๑๐๐ บาท |
| ๕๔. เติมฟันในฟันปลอมบางส่วน | ซี่แรก | ๘๐ บาท |
| | ซี่ต่อไปซี่ละ | ๒๐ บาท |

ทันตกรรมป้องกัน

| | | |
|--|---------|--------|
| ๕๕. เคลือบฟลูออไรด์ทั้งปาก | ครั้งละ | ๓๐ บาท |
| ๕๖. อุดหลุมร่องฟัน (PIL AND FISSURE SEALANT) | ซี่ละ | ๒๐ บาท |
| ๕๗. PREVENTIVE RESIN RESTORATION (PRR) | | ๓๐ บาท |

ทันตกรรมเด็ก

| | | |
|--|--------|---------|
| ๕๘. ครอบฟันเหล็กไร้สนิม | ซี่ละ | ๑๐๐ บาท |
| ๕๙. บุรณะฟันด้วยแถบเหล็กไร้สนิม (BAND) | ซี่ละ | ๔๐ บาท |
| ๖๐. เครื่องมือกันที่ แบบ DISTAL SHOES | ขึ้นละ | ๑๒๐ บาท |
| ๖๑. เครื่องมือกันที่ แบบ BAND AND LOOP | ขึ้นละ | ๑๒๐ บาท |
| ๖๒. เครื่องมือกันที่ แบบถอดได้ | ขึ้นละ | ๑๐๐ บาท |
| ๖๓. การตัดเหงือกให้ฟันขึ้น | ซี่ละ | ๒๐ บาท |



ข้อบังคับกรมราชทัณฑ์
ว่าด้วยการเยี่ยมการติดต่อของบุคคลภายนอกต่อผู้ต้องขัง
และการเข้าดูกิจการหรือติดต่อการงานกับเรือนจำ
พ.ศ. ๒๕๕๕

โดยที่ข้อบังคับกรมราชทัณฑ์ว่าด้วยการเยี่ยมการติดต่อของบุคคลภายนอกต่อผู้ต้องขัง และการเข้าดูกิจการหรือติดต่อการงานกับเรือนจำ พ.ศ. ๒๕๔๗ และฉบับที่แก้ไขเพิ่มเติมได้ใช้บังคับมาเป็นเวลานาน สมควรได้มีการปรับปรุงแก้ไขหลักเกณฑ์และวิธีการเยี่ยมการติดต่อผู้ต้องขังและการเข้าดูกิจการหรือติดต่อการงานกับเรือนจำให้เหมาะสมกับสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไปและเพื่อให้การดำเนินภารกิจของกรมราชทัณฑ์เอื้ออำนวยต่อการเสริมสร้างประสิทธิภาพในการป้องกันและปราบปรามการกระทำความผิดอันเกี่ยวข้องกับยาเสพติดให้โทษ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๗ และมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พุทธศักราช ๒๔๗๘ ประกอบประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๗/๑ และมาตรา ๘ อันเป็นบทกฎหมายที่มีบทบัญญัติสอดคล้องกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๔๐ และมีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๓๒ มาตรา ๓๕ มาตรา ๓๖ มาตรา ๔๑ และมาตรา ๔๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย อธิบดีกรมราชทัณฑ์ออกข้อบังคับไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับกรมราชทัณฑ์ว่าด้วยการเยี่ยมการติดต่อของบุคคลภายนอกต่อผู้ต้องขังและการเข้าดูกิจการหรือติดต่อการงานกับเรือนจำ พ.ศ. ๒๕๕๕”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิก

(๑) ข้อบังคับกรมราชทัณฑ์ ว่าด้วยการเยี่ยมการติดต่อของบุคคลภายนอกต่อผู้ต้องขัง และการเข้าดูกิจการหรือติดต่อการงานกับเรือนจำ พ.ศ. ๒๕๔๗

(๒) ข้อบังคับกรมราชทัณฑ์ ว่าด้วยการเยี่ยมการติดต่อของบุคคลภายนอกต่อผู้ต้องขัง และการเข้าดูกิจการหรือติดต่อการงานกับเรือนจำ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๘

(๓) ข้อบังคับกรมราชทัณฑ์ ว่าด้วยการเยี่ยมการติดต่อของบุคคลภายนอกต่อผู้ต้องขัง และการเข้าดูกิจการหรือติดต่อการงานกับเรือนจำ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๓

ข้อ ๔ บรรดาระเบียบ ข้อบังคับ หรือคำสั่งอื่นใด ซึ่งขัดหรือแย้งกับข้อบังคับนี้ ให้ใช้ข้อบังคับนี้แทน

ข้อ ๕ ในข้อบังคับนี้

“เรือนจำ” หมายความว่า รวมถึงทัณฑสถาน

“ผู้บัญชาการเรือนจำ” หมายความว่า ผู้อำนวยการทัณฑสถาน

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายถึง ข้าราชการ พนักงานราชการ และลูกจ้างสังกัดกรมราชทัณฑ์ที่ได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติงานด้านการเยี่ยมการติดต่อผู้ต้องขังหรือการเข้าดูกิจการหรือติดต่อการทำงานกับเรือนจำ

“เจ้าหน้าที่พยาบาล” หมายถึง พยาบาลวิชาชีพ พยาบาลเทคนิค เจ้าหน้าที่พยาบาล หรือเจ้าหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายให้ทำหน้าที่พยาบาลประจำสถานพยาบาล

ข้อ ๖ ให้อธิบดีกรมราชทัณฑ์รักษาการและให้มีอำนาจตีความวินิจฉัยปัญหา ตลอดจนกำหนดหลักเกณฑ์ และวิธีปฏิบัติให้เป็นไปตามข้อบังคับนี้

หมวด ๑

บุคคลภายนอกเข้าเยี่ยมหรือติดต่อผู้ต้องขัง

ข้อ ๗ บุคคลภายนอกจะเข้าเยี่ยมหรือติดต่อกับผู้ต้องขังได้ดังนี้

(๑) เมื่อได้รับอนุญาตจากผู้บัญชาการเรือนจำหรือผู้ได้รับมอบหมายจากผู้บัญชาการเรือนจำ

ในการเข้าเยี่ยมหรือติดต่อกับผู้ต้องขังต้องนำบัตรประจำตัวประชาชน หรือบัตรที่ออกโดยทางราชการที่ปรากฏภาพถ่ายไปแสดงต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ และให้พนักงานเจ้าหน้าที่จดบันทึกข้อมูลบุคคลภายนอกผู้เข้าเยี่ยมหรือติดต่อไว้เป็นหลักฐาน โดยเฉพาะความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกับผู้ต้องขัง กิจธุระ หรือประโยชน์ในการเข้าเยี่ยมหรือติดต่อกับ ผู้ต้องขังนั้น

(๒) เฉพาะผู้ต้องขังที่ได้รับโอกาสให้ได้รับการเยี่ยมหรือติดต่อกับบุคคลภายนอก

(๓) ต้องเข้าเยี่ยมหรือติดต่อในวันและเวลาที่ทางเรือนจำกำหนดไว้

หากมีเหตุพิเศษจำเป็นต้องพบผู้ต้องขังนอกวันและเวลาที่กำหนด ให้ขออนุญาตต่อผู้บัญชาการเรือนจำ แต่ต้องไม่ใช่ระหว่างเวลาที่เรือนจำได้นำผู้ต้องขังเข้าห้องขังแล้ว และยังมีได้นำออกจากห้องขัง เว้นแต่ผู้บัญชาการเรือนจำ จะเห็นความจำเป็นที่สมควรอนุญาต

ข้อ ๘ เพื่อประโยชน์ด้านการควบคุมหรือความมั่นคงของเรือนจำ ผู้บัญชาการเรือนจำจะกำหนดให้ผู้ต้องขัง แจ้งรายชื่อบุคคลภายนอกที่จะให้เข้ามาพบหรือติดต่อกับตนภายในเรือนจำไว้ล่วงหน้าก็ได้ รายชื่อบุคคลภายนอกนั้นให้มีจำนวนไม่เกิน ๑๐ คน และหากจะแก้ไขเปลี่ยนแปลงก็ให้สามารถดำเนินการได้ โดยต้องแจ้งล่วงหน้าไม่น้อยกว่า ๓๐ วัน

ในกรณีมีเหตุพิเศษผู้บัญชาการเรือนจำอาจพิจารณาอนุญาตให้บุคคลภายนอก นอกเหนือจากที่ได้แจ้งไว้ ตามวรรคก่อน เข้าเยี่ยมหรือติดต่อกับผู้ต้องขังก็ได้

ข้อ ๙ บุคคลภายนอกที่มาขอเยี่ยมหรือติดต่อกับผู้ต้องขัง หากมีเหตุอย่างหนึ่งอย่างใดต่อไปนี้ จะไม่ได้รับอนุญาตให้เข้าเยี่ยมหรือติดต่อกับผู้ต้องขัง

(๑) มีอาการมีนเมาหรือเมาสุรา น่าจะก่อความเดือดร้อนรำคาญหรือความไม่เรียบร้อย

- (๒) มีเหตุอันควรเชื่อว่าถ้าอนุญาตให้เยี่ยมหรือติดต่อกับผู้ต้องขังได้ จะก่อการร้ายหรือกระทำผิดกฎหมายขึ้น
- (๓) แต่งกายผิดปกตินิยมในท้องถิ่น หรือไม่สุภาพ หรือสกปรกอย่างร้ายแรง
- (๔) ไม่มีกิจเกี่ยวข้อง หรือรู้จักเป็นญาติมิตรกับผู้ต้องขัง
- (๕) มีกิริยาวาจาไม่สุภาพ
- (๖) เป็นโรคติดต่อร้ายแรง

ข้อ ๑๐ บุคคลภายนอกที่ได้รับอนุญาตให้เยี่ยมหรือติดต่อกับผู้ต้องขังจะต้องปฏิบัติตน ดังนี้

- (๑) อยู่ในเขตที่ทางการเรือนจำกำหนดให้เป็นที่เยี่ยมหรือติดต่อกับผู้ต้องขัง
- (๒) ไม่นำสิ่งของใด ๆ เข้ามาหรือนำออกจากเรือนจำ ส่งมอบให้หรือรับจากผู้ต้องขังโดยมิได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่ กรณีที่ประสงค์จะมอบเงินให้กับผู้ต้องขัง ให้นำฝากไว้กับพนักงานเจ้าหน้าที่ที่ทางเรือนจำจัดไว้ให้เพื่อการนั้น

(๓) ไม่แนะนำ ชักชวน แสดงกิริยาหรือให้อาณัติสัญญาณอย่างใด ๆ แก่ผู้ต้องขังเพื่อกระทำผิดกฎหมายหรือวินัยผู้ต้องขัง

(๔) พูดภาษาไทย และออกเสียงให้ดังพอที่พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ควบคุมอยู่ ณ ที่นั้นได้ยิน จะพูดภาษาอื่นได้ต่อเมื่อได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่

(๕) ยินยอมให้พนักงานเจ้าหน้าที่ฟังการสนทนา บันทึกเสียง และตัดการสื่อสารหากเห็นว่าข้อความที่สนทนาเป็นไปโดยไม่เหมาะสม ในกรณีที่เรือนจำจัดให้เยี่ยมหรือติดต่อกับผู้ต้องขังโดยการพูดคุยผ่านเครื่องมือสื่อสาร

(๖) ไม่ถ่ายภาพ หรือเขียนภาพ เกี่ยวกับผู้ต้องขังหรือเรือนจำ หรือเขียนแบบแปลน หรือแผนที่เรือนจำเว้นแต่ได้รับอนุญาตจากกรมราชทัณฑ์ และแจ้งให้ผู้บัญชาการเรือนจำทราบก่อนแล้ว

ข้อ ๑๑ ในกรณีที่มีข้อสงสัยว่าบุคคลภายนอกที่มาขออนุญาต หรือได้รับอนุญาตให้เยี่ยมหรือติดต่อกันแล้ว มีสิ่งของที่ยังมิได้รับอนุญาตตามข้อ ๑๐ (๒) หรือเงิน หรือสิ่งของต้องห้ามตามกฎหมายว่าด้วยการราชทัณฑ์ พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจขูดหรือขอตรวจค้นได้ หากบุคคลภายนอกนั้นเป็นชายให้พนักงานเจ้าหน้าที่ชายเป็นผู้ทำการตรวจค้น หากเป็นหญิงให้พนักงานเจ้าหน้าที่หญิงเป็นผู้ทำการตรวจค้น หรือให้ผู้นั้นแสดงเอง หรือจัดให้ชายหรือหญิงอื่นที่ควรเชื่อถือทำการตรวจค้นแทนก็ได้

ข้อ ๑๒ บุคคลภายนอกที่ไม่ได้รับอนุญาต หรือที่ได้รับอนุญาตให้เยี่ยมหรือติดต่อกับผู้ต้องขังได้กระทำผิดข้อบังคับนี้ พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจดำเนินการให้ออกไปจากบริเวณเรือนจำ ทั้งนี้ หากมีการขัดขืนพนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจใช้กำลังพอสมควรที่จะให้ออกไปพ้นจากเรือนจำได้

หมวด ๒

นายความเข้าพบผู้ต้องขังเกี่ยวกับคดี

ข้อ ๑๓ นายความที่จะขอพบผู้ต้องขังจะต้องเป็นนายความที่ได้รับใบอนุญาตให้เป็นนายความตามกฎหมายว่าด้วยนายความ และจะเข้าเยี่ยมหรือติดต่อกับผู้ต้องขังได้เฉพาะนายความที่ผู้ต้องขังต้องการพบเท่านั้น

ข้อ ๑๔ นายความจะต้องยื่นคำร้องขอพบผู้ต้องขังตามแบบคำร้องที่กรมราชทัณฑ์กำหนด เรือนจำที่ได้รับคำร้องให้แจ้งผู้ต้องขังได้ทราบข้อความตามคำร้อง เพื่อแจ้งความประสงค์และเหตุผลว่าจะพบนายความนั้นหรือไม่

เมื่อผู้บัญชาการเรือนจำหรือผู้ได้รับมอบหมายจากผู้บัญชาการเรือนจำมีความเห็นในคำร้องเป็นประการใดแล้ว ให้พนักงานเจ้าหน้าที่แจ้งความเห็นหรือคำสั่งนั้น ให้นายความลงลายมือชื่อรับทราบด้วย

ข้อ ๑๕ นายความรายใดที่จะขอเข้าพบผู้ต้องขังที่อยู่ระหว่างการสอบสวนหรือไต่สวนมูลฟ้อง ให้นายความรายนั้นยื่นสำเนาใบอนุญาตให้เป็นนายความตามกฎหมายว่าด้วยนายความ เพื่อเป็นหลักฐานประกอบคำร้องขอพบผู้ต้องขังภายในเรือนจำด้วย

สำหรับนายความรายใดที่ผู้ต้องขังได้แต่งตั้งและคดีเข้าสู่กระบวนการพิจารณาของศาลแล้ว นายความรายนั้นต้องยื่นสำเนาใบแต่งตั้งนายความที่ศาลประทับไว้ในสำนวนคดีให้เป็นนายความของผู้ต้องขัง ประกอบคำร้องขอพบผู้ต้องขังภายในเรือนจำด้วย เว้นแต่เป็นกรณีที่ผู้ต้องขังยังไม่แต่งตั้งนายความ

ในกรณีมีเหตุพิเศษอันเกี่ยวข้องกับการแต่งตั้งนายความ การถอนตัวของนายความ การเสียชีวิตของนายความ หรือการรื้อฟื้นคดีอาญาขึ้นใหม่ ผู้บัญชาการเรือนจำอาจพิจารณาอนุญาตให้นายความเข้าพบผู้ต้องขังโดยไม่ต้องมีใบแต่งตั้งนายความหรือใบแต่งตั้งนายความที่ศาลประทับไว้ในสำนวนคดีให้เป็นนายความของผู้ต้องขังนั้นมาแสดงก็ได้

ข้อ ๑๖ นายความที่ได้รับอนุญาตให้เข้าพบผู้ต้องขัง ต้องพบหรือติดต่อกับผู้ต้องขังคราวละ หนึ่งคน เว้นแต่การพบผู้ต้องขังซึ่งเป็นผู้ต้องหาร่วมหรือจำเลยร่วมในคดีเดียวกัน และการพบนั้นเป็นไปเพื่อประโยชน์ในกระบวนการพิจารณาคดี จะให้พบผู้ต้องขังมากกว่าหนึ่งคนก็ได้

ข้อ ๑๗ นายความที่ประสงค์จะขอเข้าพบผู้ต้องขังซึ่งเป็นผู้เสียหายในคดีอาญา คดีแพ่ง หรือคดีปกครอง ให้นายความผู้นั้นดำเนินการตามข้อ ๑๓ ข้อ ๑๔ ข้อ ๑๕ และข้อ ๑๖ โดยอนุโลม

ข้อ ๑๘ นายความสามารถเข้าพบผู้ต้องขังได้ตั้งแต่เวลา ๐๘.๓๐ นาฬิกา ถึง ๑๖.๐๐ นาฬิกา ของวันราชการ

หากมีเหตุพิเศษจำเป็นต้องพบผู้ต้องขังนอกวันเวลาในวรรคก่อน ให้ขออนุญาตต่อผู้บัญชาการเรือนจำ แต่ต้องไม่ใช่ระหว่างเวลาที่เรือนจำได้นำผู้ต้องขังเข้าห้องขังแล้ว และยังมีได้นำออกจากห้องขัง เว้นแต่ผู้บัญชาการเรือนจำจะเห็นความจำเป็นที่สมควรอนุญาต

ข้อ ๑๙ นายความที่ได้รับอนุญาตให้พบผู้ต้องขัง หากต้องการจะสงวนข้อความที่พูดกับผู้ต้องขังเป็นความลับให้แจ้งพนักงานเจ้าหน้าที่ทราบ และให้พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ควบคุมอยู่ในระยะที่ไม่สามารถได้ยินข้อความการสนทนา

ข้อ ๒๐ ให้นำความในหมวด ๑ มาใช้บังคับกับกรณีนายความที่เข้าพบผู้ต้องขังเท่าที่จะพอบังคับได้ โดยอนุโลม

หมวด ๓

บุคคลภายนอกเข้าดูกิจการหรือติดต่อการงานกับเรือนจำ

ข้อ ๒๑ บุคคลภายนอกจะเข้าดูกิจการหรือติดต่อการงานกับเรือนจำได้ต่อเมื่อได้รับอนุญาตจากผู้บัญชาการเรือนจำหรือผู้ได้รับมอบหมายจากผู้บัญชาการเรือนจำ

ข้อ ๒๒ บุคคลภายนอกที่จะเข้าดูกิจการหรือติดต่อการงานกับเรือนจำจะต้องปฏิบัติตนดังนี้

- (๑) แต่งกายและมีกิริยาอันสุภาพ
- (๒) ไม่พูดจากับผู้ต้องขัง เว้นแต่ได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่
- (๓) ต้องเข้าดูแต่ภายในอาณาเขต และกำหนดเวลาที่ทางการเรือนจำกำหนดให้ไว้

ข้อ ๒๓ บุคคลภายนอกที่จะได้รับอนุญาตให้เข้าดูกิจการหรือติดต่อการงานกับเรือนจำในคราวหนึ่งจะมีจำนวนเท่าใด ให้ผู้บัญชาการเรือนจำพิจารณาตามความจำเป็นและเหมาะสมแก่สภาพการณ์ของเรือนจำ

ข้อ ๒๔ ให้นำความในหมวด ๑ มาใช้บังคับกับกรณีบุคคลภายนอกเข้าดูกิจการหรือติดต่อการงานกับเรือนจำเท่าที่พอจะบังคับได้ โดยอนุโลม

หมวด ๔

เจ้าหน้าที่สถานทูตและพนักงานกงสุลเข้าเยี่ยมผู้ต้องขัง

ข้อ ๒๕ เจ้าหน้าที่สถานทูตและพนักงานกงสุลจะเข้าเยี่ยมผู้ต้องขังในสังกัดได้ ต่อเมื่อได้รับอนุญาตจากผู้บัญชาการเรือนจำหรือผู้ได้รับมอบหมายจากผู้บัญชาการเรือนจำ

ข้อ ๒๖ เจ้าหน้าที่สถานทูตและพนักงานกงสุลผู้ได้รับอนุญาต จะต้องแต่งกายและมีกิริยาอันสุภาพ ทั้งไม่ออกไปนอกเขตที่ทางการเรือนจำกำหนดให้

ข้อ ๒๗ ให้นำความในหมวด ๑ มาใช้บังคับกับกรณีเจ้าหน้าที่สถานทูตหรือพนักงานกงสุลเข้าเยี่ยมผู้ต้องขังเท่าที่พอจะบังคับได้โดยอนุโลม

หมวด ๕

การเยี่ยมผู้ต้องขังป่วย

ข้อ ๒๘ ผู้ต้องขังคนใดที่เจ็บป่วยอาการหนักและได้รับการรักษาตัวอยู่ในทันตสถานโรงพยาบาลราชทัณฑ์หรือสถานพยาบาลของเรือนจำ หากผู้อำนวยการทันตสถานโรงพยาบาลราชทัณฑ์หรือผู้บัญชาการเรือนจำจะอนุญาตให้ผู้ต้องขังนั้นได้รับการเยี่ยมจากญาติภายในทันตสถานโรงพยาบาลราชทัณฑ์หรือสถานพยาบาลของเรือนจำก็ได้แล้วแต่กรณี โดยพิจารณาจากรายงานของแพทย์หรือเจ้าหน้าที่พยาบาลประจำสถานพยาบาลนั้น

ข้อ ๒๙ ให้มีการเยี่ยมผู้ต้องขังป่วยในระหว่างวันและเวลาราชการตามปกติ โดยให้จัดเยี่ยมในทัณฑสถานโรงพยาบาลราชทัณฑ์หรือสถานพยาบาลของเรือนจำหรือสถานที่อื่นใดอันสมควร แต่ต้องเป็นสถานที่ที่ญาติและผู้ต้องขังได้สนทนากันอย่างใกล้ชิด และเยี่ยมได้ครั้งละไม่เกิน ๓๐ นาที

ข้อ ๓๐ ญาติต่อไปนี้เท่านั้นที่จะได้รับอนุญาตให้เข้าเยี่ยมผู้ต้องขังป่วย

- (๑) บิดา มารดา ปู่ ย่า ตา ยาย
- (๒) สามี หรือภรรยา
- (๓) บุตร ธิดา หรือหลาน
- (๔) พี่น้องร่วมบิดามารดาเดียวกัน หรือพี่น้องร่วมบิดาหรือร่วมมารดาเดียวกัน
- (๕) ลูก ป้า น้า อา
- (๖) บุคคลอื่นที่มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดหรือผู้ผู้ต้องขังป่วยร้องขอ

ข้อ ๓๑ ให้นำความในหมวด ๑ มาใช้บังคับกับกรณีการเยี่ยมผู้ต้องขังป่วยเท่าที่พอจะบังคับได้โดยอนุโลม

หมวด ๖ การติดต่อทางโทรศัพท์

ข้อ ๓๒ ผู้ต้องขังที่จะติดต่อกับญาติทางโทรศัพท์จะต้องได้รับอนุญาตจากผู้บัญชาการเรือนจำหรือผู้ได้รับมอบหมายจากผู้บัญชาการเรือนจำ

ข้อ ๓๓ ผู้ต้องขังที่จะได้รับอนุญาตให้ติดต่อหรือได้รับการติดต่อกับญาติทางโทรศัพท์ ได้แก่

- (๑) ผู้ต้องขังป่วยและได้รับการรักษาตัวอยู่ในทัณฑสถานโรงพยาบาลราชทัณฑ์ หรือสถานพยาบาลของเรือนจำ หรือสถานที่ควบคุมอื่นใดในสังกัดของกรมราชทัณฑ์
- (๒) ผู้ต้องขังระหว่างพิจารณาคดี
- (๓) ผู้ต้องขังที่ไม่อยู่ระหว่างถูกลงโทษทางวินัย หรือถูกลงโทษทางวินัยในรอบปีนั้น
- (๔) นักโทษเด็ดขาดตั้งแต่ชั้นกลางขึ้นไป และมีชื่อนักโทษเด็ดขาดกำหนดโทษประหารชีวิตเงื่อนไขและหลักเกณฑ์การติดต่อทางโทรศัพท์ให้เป็นไปตามที่กรมราชทัณฑ์กำหนด

ข้อ ๓๔ ญาติที่ผู้ต้องขังจะติดต่อหรือได้รับการติดต่อทางโทรศัพท์จะต้องเป็นญาติที่กำหนดไว้ตามข้อ ๓๐ เท่านั้น

ข้อ ๓๕ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ฟังและบันทึกเสียงการติดต่อทางโทรศัพท์ระหว่างผู้ต้องขังกับญาติ หากเห็นว่าข้อความที่สนทนากันนั้นขัดต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีหรือความปลอดภัยในการควบคุม ให้ระงับการติดต่อทันที และห้ามผู้ต้องขังรายนั้นได้รับการติดต่อทางโทรศัพท์กับญาติอีกต่อไป

ข้อ ๓๖ ให้นำความในหมวด ๑ มาใช้บังคับกับกรณีการติดต่อทางโทรศัพท์เท่าที่พอจะบังคับได้โดยอนุโลม

หมวด ๗

การฝากสิ่งของจากบุคคลภายนอกให้แก่ผู้ต้องขัง

ข้อ ๓๗ การจะให้มีการรับหรือรับฝากสิ่งของจากบุคคลภายนอกให้แก่ผู้ต้องขังในแต่ละเรือนจำ ให้เป็นไปตามประกาศกรมราชทัณฑ์

ข้อ ๓๘ การรับฝากสิ่งของจากบุคคลภายนอกให้แก่ผู้ต้องขัง ต้องให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจก่อน และดำเนินการ ดังนี้

(๑) ถ้าเป็น “สิ่งของอนุญาต” ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ส่งมอบแก่ผู้ต้องขัง เว้นแต่มีปริมาณมากเกินไปจนเกินความจำเป็น พนักงานเจ้าหน้าที่จะส่งมอบแก่ผู้ต้องขังพอประมาณตามความจำเป็นก็ได้ นอกนั้นให้ส่งมอบแก่บุคคลภายนอกผู้ฝากรับคืนไป

(๒) ถ้าเป็นสิ่งของซึ่งมิใช่ “สิ่งของต้องห้าม” หรือมิใช่เป็น “สิ่งของอนุญาต” แต่เป็นสิ่งของที่ทางการเรือนจำผ่อนผันยอมเก็บรักษาไว้ให้แก่ผู้ต้องขัง พนักงานเจ้าหน้าที่จะรับเก็บรักษาไว้ให้แก่ผู้ต้องขังก็ได้ ถ้าไม่สามารถจะเก็บรักษาไว้ให้แก่ผู้ต้องขังได้ให้ส่งมอบสิ่งของนั้นคืนแก่บุคคลภายนอกผู้ฝาก หากไม่รับคืน ให้พนักงานเจ้าหน้าที่นำเอาออกไปไว้นอกเรือนจำ และในกรณีนี้พนักงานเจ้าหน้าที่และทางการเรือนจำจะไม่รับผิดชอบในสิ่งของนั้นแต่อย่างใด

สิ่งของที่ไม่ผ่านการตรวจค้นของพนักงานเจ้าหน้าที่ห้ามส่งมอบให้แก่ผู้ต้องขังโดยเด็ดขาด

ข้อ ๓๙ กรณีการส่งมอบสิ่งของหรือการให้นำเอาสิ่งของออกไปจากเรือนจำหรือการงัดรับฝากสิ่งของตามข้อก่อน พนักงานเจ้าหน้าที่จะต้องชี้แจงเหตุผลให้บุคคลภายนอกผู้ฝากทราบด้วย

ประกาศ ณ วันที่ ๙ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๕

(ลงชื่อ) พันตำรวจเอก สุชาติ วงศ์อนันต์ชัย
(สุชาติ วงศ์อนันต์ชัย)
อธิบดีกรมราชทัณฑ์

คำร้องขอพบผู้ต้องขังของทนายความ

ที่เรือนจำ/ทัณฑสถาน

วันที่เดือนพ.ศ.

ข้าพเจ้าอายุ ปี สัญชาติ

อยู่บ้านเลขที่หมู่ที่ตำบล/แขวงอำเภอ/เขต

จังหวัดเป็นผู้ประกอบวิชาชีพทนายความ ได้รับใบอนุญาตให้เป็นทนายความ

เลขที่/.....ออกให้เมื่อหมดอายุสถานที่ประกอบอาชีพ

สำนักงานเลขที่หมู่ที่ซอย

ถนนตำบล/แขวงอำเภอ/เขต

จังหวัดโทรขอยื่นคำร้องต่อเรือนจำ/ทัณฑสถานแห่งนี้

โดยมีความประสงค์ขอพบผู้ต้องขัง เพื่อปรึกษาคดี ดังมีรายนามดังนี้

๑.คดี

๒.คดี

๓.คดี

๔.คดี

การยื่นคำร้องครั้งนี้ ข้าพเจ้า ขอยืนยันว่า ข้าพเจ้า

 ได้รับการแต่งตั้งให้เป็นทนายความของผู้ต้องขังแล้ว ยังไม่ได้รับการแต่งตั้งให้เป็นทนายความของผู้ต้องขัง

ข้าพเจ้า ขอนำนาย/นาง/นางสาวซึ่งเป็นล่ามเข้าพบผู้ต้องขังด้วย

เนื่องจากผู้ต้องขังนั้น

 เป็นชาวต่างประเทศไม่สามารถพูดและฟังภาษาไทยได้ เป็นชาวไทยใช้ภาษาท้องถิ่นไม่สามารถพูดและฟังภาษาไทยได้

ในการขอพบผู้ต้องขังครั้งนี้ ข้าพเจ้า ได้รับคำแนะนำหรือติดต่อจากบุคคล ดังนี้

๑.ซึ่งเกี่ยวข้องกับโดย

๒.ซึ่งเกี่ยวข้องกับโดย

๓.ซึ่งเกี่ยวข้องกับโดย

ข้าพเจ้าขอรับรองว่า ข้อความดังกล่าวข้างต้นเป็นความจริงทุกประการและข้าพเจ้าจะปฏิบัติตามระเบียบ
ข้อบังคับที่กรมราชทัณฑ์กำหนดไว้ โดยเคร่งครัด หากข้อความดังกล่าวเป็นเท็จไม่ว่าด้วยประการใดๆ ข้าพเจ้าขอรับผิดชอบ
ทุกประการ

ลงชื่อ.....ทนายความ

(.....)



ข้อบังคับกรมราชทัณฑ์
ว่าด้วยความสะดวกในเรือนจำสำหรับผู้ต้องขัง
พ.ศ. ๒๕๕๕

โดยที่ข้อบังคับอธิบดีกรมราชทัณฑ์ (ฉบับที่ ๓) เรื่อง กำหนดความสะดวกและประโยชน์บางประการ สำหรับผู้ต้องขัง ลงวันที่ ๓๐ พฤศจิกายน พุทธศักราช ๒๔๘๐ และข้อบังคับกรมราชทัณฑ์ว่าด้วยเรื่องแก้ไขข้อบังคับ กรมราชทัณฑ์ ฉบับที่ ๓ เรื่อง กำหนดความสะดวกและประโยชน์บางประการสำหรับผู้ต้องขัง ลงวันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๔๘๐ ฉบับที่ ๔ พ.ศ. ๒๕๓๓ ลงวันที่ ๒๖ มีนาคม ๒๕๓๓ ได้ใช้บังคับมาเป็นเวลานาน สมควรให้มีการปรับปรุงแก้ไขเพื่อให้ สอดคล้องกับแนวทางการปฏิบัติงานของเรือนจำในปัจจุบัน

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๒ (๑) แห่งพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พุทธศักราช ๒๔๗๙ ประกอบ กฎกระทรวงออกตามความในพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พุทธศักราช ๒๔๗๙ ข้อ ๔๔ ข้อ ๔๘ และข้อ ๔๙ อธิบดีกรม ราชทัณฑ์ออกข้อบังคับไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับกรมราชทัณฑ์ ว่าด้วยความสะดวกในเรือนจำสำหรับผู้ต้องขัง พ.ศ. ๒๕๕๕”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิก

(๑) ข้อบังคับอธิบดีกรมราชทัณฑ์ (ฉบับที่ ๓) เรื่อง กำหนดความสะดวกและประโยชน์บางประการ สำหรับผู้ต้องขัง ลงวันที่ ๓๐ พฤศจิกายน พุทธศักราช ๒๔๘๐

(๒) ข้อบังคับกรมราชทัณฑ์ ว่าด้วยเรื่องแก้ไขข้อบังคับกรมราชทัณฑ์ ฉบับที่ ๓ เรื่อง กำหนดความ สะดวกและประโยชน์บางประการสำหรับผู้ต้องขัง ลงวันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๔๘๐ ฉบับที่ ๔ พ.ศ. ๒๕๓๓ ลงวันที่ ๒๖ มีนาคม ๒๕๓๓

ข้อ ๔ บรรดาระเบียบ ข้อบังคับ หรือคำสั่งอื่นใด ซึ่งขัดหรือแย้งกับข้อบังคับนี้ ให้ใช้ข้อบังคับนี้แทน

ข้อ ๕ ในข้อบังคับนี้

“เรือนจำ” หมายความว่า รวบรวมถึงทัณฑสถาน

“อธิบดี” หมายความว่า อธิบดีกรมราชทัณฑ์

ข้อ ๖ ให้อธิบดีรักษาการและให้มีอำนาจตีความวินิจฉัยปัญหา ตลอดจนกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีปฏิบัติให้เป็นไปตามข้อบังคับนี้

ข้อ ๗ โดยปกติให้นักโทษเด็ดขาดได้รับความสะดวกในเรือนจำตามลำดับขั้นของนักโทษเด็ดขาด นักโทษเด็ดขาดชั้นเยี่ยมให้ได้รับความสะดวกมากกว่านักโทษเด็ดขาดชั้นดีมาก นักโทษเด็ดขาดชั้นดีมากให้ได้รับความสะดวกมากกว่านักโทษเด็ดขาดชั้นดี นักโทษเด็ดขาดชั้นดีให้ได้รับความสะดวกมากกว่านักโทษเด็ดขาดชั้นกลาง นักโทษเด็ดขาดชั้นเลว และชั้นเลวมากอาจได้รับการพิจารณาให้ได้รับความสะดวกในเรือนจำได้ไม่เกินกว่านักโทษเด็ดขาดชั้นกลาง ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่อธิบดีกำหนด

ข้อ ๘ คนต้องขังและคนฝากให้ได้รับความสะดวกในเรือนจำเช่นเดียวกับนักโทษเด็ดขาดชั้นกลาง

ประกาศ ณ วันที่ ๙ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๕

(ลงชื่อ) พันตำรวจเอก สุชาติ วงศ์อนันต์ชัย
(สุชาติ วงศ์อนันต์ชัย)
อธิบดีกรมราชทัณฑ์

ประกาศที่เกี่ยวกับงานราชทัณฑ์

ประกาศกระทรวงยุติธรรม
เรื่อง การกำหนดส่วนราชการตามกฎหมายกระทรวงแบ่งส่วนราชการ
กรมราชทัณฑ์ กระทรวงยุติธรรม พ.ศ. ๒๕๔๕
พ.ศ. ๒๕๔๙

อาศัยอำนาจตามความในข้อ ๒ ก. ราชการบริหารส่วนกลาง (๗) (๘) (๙) (๑๐) และ (๑๑) และ
ข. ราชการบริหารส่วนภูมิภาค (๑) และ (๒) ของกฎหมายกระทรวงแบ่งส่วนราชการกรมราชทัณฑ์ กระทรวงยุติธรรม พ.ศ. ๒๕๔๕
ซึ่งกำหนดให้ทัณฑสถาน เรือนจำกลาง เรือนจำพิเศษ สถานกักกัน สถานกักขัง เรือนจำจังหวัด และเรือนจำอำเภอ อันเป็น
ส่วนราชการที่มีฐานะเทียบกอง ในราชการบริหารส่วนกลาง และราชการบริหารส่วนภูมิภาคของกรมราชทัณฑ์ กระทรวง
ยุติธรรม เป็นไปตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมจึงออกประกาศกำหนดส่วนราชการ
ดังกล่าวไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิก

(๑) ประกาศกระทรวงยุติธรรม เรื่อง การกำหนดส่วนราชการตามกฎหมายกระทรวงแบ่งส่วนราชการ
กรมราชทัณฑ์ กระทรวงยุติธรรม พ.ศ. ๒๕๔๕ พ.ศ. ๒๕๔๘ ลงวันที่ ๙ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๔๘

(๒) ประกาศกระทรวงยุติธรรม เรื่อง การกำหนดส่วนราชการตามกฎหมายกระทรวงแบ่งส่วนราชการ
กรมราชทัณฑ์ กระทรวงยุติธรรม พ.ศ. ๒๕๔๕ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๘ ลงวันที่ ๒๘ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๔๘

ข้อ ๒ ทัณฑสถาน เรือนจำกลาง เรือนจำพิเศษ สถานกักกัน สถานกักขัง เรือนจำจังหวัด และเรือนจำ
อำเภอ ซึ่งเป็นส่วนราชการตามกฎหมายกระทรวงแบ่งส่วนราชการกรมราชทัณฑ์ กระทรวงยุติธรรม พ.ศ. ๒๕๔๕ มีดังต่อไปนี้

๑. ทัณฑสถาน ได้แก่

- (๑) ทัณฑสถานเกษตรอุตสาหกรรมเขาพริก
- (๒) ทัณฑสถานบำบัดพิเศษกลาง
- (๓) ทัณฑสถานบำบัดพิเศษขอนแก่น
- (๔) ทัณฑสถานบำบัดจังหวัดปทุมธานี
- (๕) ทัณฑสถานบำบัดพิเศษพระนครศรีอยุธยา
- (๖) ทัณฑสถานบำบัดพิเศษลำปาง
- (๗) ทัณฑสถานบำบัดพิเศษสงขลา
- (๘) ทัณฑสถานบำบัดพิเศษหญิง
- (๙) ทัณฑสถานเปิดโคกตาบัน
- (๑๐) ทัณฑสถานเปิดทุ่งเบญจา
- (๑๑) ทัณฑสถานเปิดบ้านนาวง
- (๑๒) ทัณฑสถานเปิดบ้านเนินสูง
- (๑๓) ทัณฑสถานเปิดหนองน้ำขุ่น
- (๑๔) ทัณฑสถานเปิดห้วยโป่ง

- (๑๕) ทัณฑสถานโรงพยาบาลราชทัณฑ์
 - (๑๖) ทัณฑสถานวัยหนุ่มกลาง
 - (๑๗) ทัณฑสถานวัยหนุ่มกำแพงเพชร
 - (๑๘) ทัณฑสถานวัยหนุ่มนครศรีธรรมราช
 - (๑๙) ทัณฑสถานวัยหนุ่มพระนครศรีอยุธยา
 - (๒๐) ทัณฑสถานหญิงกลาง
 - (๒๑) ทัณฑสถานหญิงชลบุรี
 - (๒๒) ทัณฑสถานหญิงเชียงใหม่
 - (๒๓) ทัณฑสถานหญิงธนบุรี
 - (๒๔) ทัณฑสถานหญิงนครราชสีมา
 - (๒๕) ทัณฑสถานหญิงพิษณุโลก
 - (๒๖) ทัณฑสถานหญิงสงขลา
๒. เรือนจำกลาง ได้แก่
- (๑) เรือนจำกลางกำแพงเพชร
 - (๒) เรือนจำกลางขอนแก่น
 - (๓) เรือนจำกลางเขาบิน
 - (๔) เรือนจำกลางคลองเปรม
 - (๕) เรือนจำกลางคลองไผ่
 - (๖) เรือนจำกลางฉะเชิงเทรา
 - (๗) เรือนจำกลางชลบุรี
 - (๘) เรือนจำกลางเชียงราย
 - (๙) เรือนจำกลางเชียงใหม่
 - (๑๐) เรือนจำกลางตาก
 - (๑๑) เรือนจำกลางนครปฐม
 - (๑๒) เรือนจำกลางนครพนม
 - (๑๓) เรือนจำกลางนครราชสีมา
 - (๑๔) เรือนจำกลางนครศรีธรรมราช
 - (๑๕) เรือนจำกลางนครสวรรค์
 - (๑๖) เรือนจำกลางบางขวาง
 - (๑๗) เรือนจำกลางปัตตานี
 - (๑๘) เรือนจำกลางพระนครศรีอยุธยา
 - (๑๙) เรือนจำกลางพัทลุง
 - (๒๐) เรือนจำกลางพิษณุโลก
 - (๒๑) เรือนจำกลางเพชรบุรี
 - (๒๒) เรือนจำกลางยะลา
 - (๒๓) เรือนจำกลางระยอง
 - (๒๔) เรือนจำกลางราชบุรี

- (๒๕) เรือนจำกลางลพบุรี
- (๒๖) เรือนจำกลางลำปาง
- (๒๗) เรือนจำกลางวังทอง
- (๒๘) เรือนจำกลางสงขลา
- (๒๙) เรือนจำกลางสมุทรปราการ
- (๓๐) เรือนจำกลางสมุทรสงคราม
- (๓๑) เรือนจำกลางสุราษฎร์ธานี
- (๓๒) เรือนจำกลางสุรินทร์
- (๓๓) เรือนจำกลางอุดรธานี
- (๓๔) เรือนจำกลางอุบลราชธานี
- ๓. เรือนจำพิเศษ ได้แก่
 - (๑) เรือนจำพิเศษกรุงเทพมหานคร
 - (๒) เรือนจำพิเศษกำแพงเพชร
 - (๓) เรือนจำพิเศษขอนแก่น
 - (๔) เรือนจำพิเศษฉะเชิงเทรา
 - (๕) เรือนจำพิเศษชลบุรี
 - (๖) เรือนจำพิเศษเชียงราย
 - (๗) เรือนจำพิเศษเชียงใหม่
 - (๘) เรือนจำพิเศษตาก
 - (๙) เรือนจำพิเศษธนบุรี
 - (๑๐) เรือนจำพิเศษนครปฐม
 - (๑๑) เรือนจำพิเศษนครพนม
 - (๑๒) เรือนจำพิเศษนครราชสีมา
 - (๑๓) เรือนจำพิเศษนครศรีธรรมราช
 - (๑๔) เรือนจำพิเศษนครสวรรค์
 - (๑๕) เรือนจำพิเศษปัตตานี
 - (๑๖) เรือนจำพิเศษพัทลุง
 - (๑๗) เรือนจำพิเศษพัทลุง
 - (๑๘) เรือนจำพิเศษเพชรบุรี
 - (๑๙) เรือนจำพิเศษมีนบุรี
 - (๒๐) เรือนจำพิเศษยะลา
 - (๒๑) เรือนจำพิเศษระยอง
 - (๒๒) เรือนจำพิเศษราชบุรี
 - (๒๓) เรือนจำพิเศษลพบุรี
 - (๒๔) เรือนจำพิเศษลำปาง
 - (๒๕) เรือนจำพิเศษสมุทรปราการ

- (๒๖) เรือนจำพิเศษสมุทรสงคราม
- (๒๗) เรือนจำพิเศษสุราษฎร์ธานี
- (๒๘) เรือนจำพิเศษสุรินทร์
- (๒๙) เรือนจำพิเศษอุบลราชธานี
- ๔. สถานกักกัน ได้แก่ สถานกักกันนครปฐม
- ๕. สถานกักขัง ได้แก่
 - (๑) สถานกักขังกลางจังหวัดตราด
 - (๒) สถานกักขังกลางจังหวัดนครศรีธรรมราช
 - (๓) สถานกักขังกลางจังหวัดปทุมธานี
 - (๔) สถานกักขังกลางจังหวัดร้อยเอ็ด
 - (๕) สถานกักขังกลางจังหวัดลำปาง
- ๖. เรือนจำจังหวัด ได้แก่
 - (๑) เรือนจำจังหวัดกระบี่
 - (๒) เรือนจำจังหวัดกาญจนบุรี
 - (๓) เรือนจำจังหวัดกาฬสินธุ์
 - (๔) เรือนจำจังหวัดจันทบุรี
 - (๕) เรือนจำจังหวัดชัยนาท
 - (๖) เรือนจำจังหวัดชัยภูมิ
 - (๗) เรือนจำจังหวัดชุมพร
 - (๘) เรือนจำจังหวัดตรัง
 - (๙) เรือนจำจังหวัดตราด
 - (๑๐) เรือนจำจังหวัดนครนายก
 - (๑๑) เรือนจำจังหวัดนนทบุรี
 - (๑๒) เรือนจำจังหวัดนครราชสีมา
 - (๑๓) เรือนจำจังหวัดน่าน
 - (๑๔) เรือนจำจังหวัดบุรีรัมย์
 - (๑๕) เรือนจำจังหวัดปทุมธานี
 - (๑๖) เรือนจำจังหวัดประจวบคีรีขันธ์
 - (๑๗) เรือนจำจังหวัดปราจีนบุรี
 - (๑๘) เรือนจำจังหวัดพระนครศรีอยุธยา
 - (๑๙) เรือนจำจังหวัดพะเยา
 - (๒๐) เรือนจำจังหวัดพังงา
 - (๒๑) เรือนจำจังหวัดพิจิตร
 - (๒๒) เรือนจำจังหวัดพิษณุโลก
 - (๒๓) เรือนจำจังหวัดเพชรบูรณ์
 - (๒๔) เรือนจำจังหวัดแพร่

- (๒๕) เรือนจำจังหวัดภูเก็ต
- (๒๖) เรือนจำจังหวัดมหาสารคาม
- (๒๗) เรือนจำจังหวัดมุกดาหาร
- (๒๘) เรือนจำจังหวัดแม่ฮ่องสอน
- (๒๙) เรือนจำจังหวัดยโสธร
- (๓๐) เรือนจำจังหวัดร้อยเอ็ด
- (๓๑) เรือนจำจังหวัดระนอง
- (๓๒) เรือนจำจังหวัดลำพูน
- (๓๓) เรือนจำจังหวัดเลย
- (๓๔) เรือนจำจังหวัดศรีสะเกษ
- (๓๕) เรือนจำจังหวัดสกลนคร
- (๓๖) เรือนจำจังหวัดสงขลา
- (๓๗) เรือนจำจังหวัดสตูล
- (๓๘) เรือนจำจังหวัดสมุทรสาคร
- (๓๙) เรือนจำจังหวัดสระแก้ว
- (๔๐) เรือนจำจังหวัดสระบุรี
- (๔๑) เรือนจำจังหวัดสิงห์บุรี
- (๔๒) เรือนจำจังหวัดสุโขทัย
- (๔๓) เรือนจำจังหวัดสุพรรณบุรี
- (๔๔) เรือนจำจังหวัดหนองคาย
- (๔๕) เรือนจำจังหวัดหนองบัวลำภู
- (๔๖) เรือนจำจังหวัดอ่างทอง
- (๔๗) เรือนจำจังหวัดอำนาจเจริญ
- (๔๘) เรือนจำจังหวัดอุตรดิตถ์
- (๔๙) เรือนจำจังหวัดอุทัยธานี
- ๗. เรือนจำอำเภอ ได้แก่
 - (๑) เรือนจำอำเภอกบินทร์บุรี
 - (๒) เรือนจำอำเภอกันทรลักษณ์
 - (๓) เรือนจำอำเภอเกาะสมุย
 - (๔) เรือนจำอำเภอชัยบาดาล
 - (๕) เรือนจำอำเภอไชยา
 - (๖) เรือนจำอำเภอตะกั่วป่า
 - (๗) เรือนจำอำเภอทองผาภูมิ
 - (๘) เรือนจำอำเภอเทิง
 - (๙) เรือนจำอำเภอทุ่งสง
 - (๑๐) เรือนจำอำเภอธัญบุรี

- (๑๑) เรือนจำอำเภอนางรอง
- (๑๒) เรือนจำอำเภอนาหว้า
- (๑๓) เรือนจำอำเภอบัวใหญ่
- (๑๔) เรือนจำอำเภอบึงกาฬ
- (๑๕) เรือนจำอำเภอเบตง
- (๑๖) เรือนจำอำเภอปากพนัง
- (๑๗) เรือนจำอำเภอฝาง
- (๑๘) เรือนจำอำเภอพล
- (๑๙) เรือนจำอำเภอภูเขียว
- (๒๐) เรือนจำอำเภอแม่สอด
- (๒๑) เรือนจำอำเภอแม่สะเรียง
- (๒๒) เรือนจำอำเภอรัตนบุรี
- (๒๓) เรือนจำอำเภอสวรรคโลก
- (๒๔) เรือนจำอำเภอสว่างแดนดิน
- (๒๕) เรือนจำอำเภอสี่คิ้ว
- (๒๖) เรือนจำอำเภอหล่มสัก
- (๒๗) เรือนจำอำเภอหลังสวน

ประกาศ ณ วันที่ ๓ เมษายน พ.ศ. ๒๕๔๙

พลตำรวจเอก ชิตชัย วรรณสถิตย์

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม

ประกาศกระทรวงยุติธรรม
เรื่อง การกำหนดอำนาจการคุมขังของเรือนจำ
พ.ศ. ๒๕๕๔^๑

โดยที่ได้มีการเสนอตั้งจังหวัดบึงกาฬ และปัจจุบันพระราชบัญญัติตั้งจังหวัดบึงกาฬ พ.ศ. ๒๕๕๔ ได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาและมีผลใช้บังคับแล้ว จึงทำให้กรมราชทัณฑ์ กระทรวงยุติธรรม ต้องดำเนินการยกฐานะเรือนจำอำเภอ บึงกาฬ ขึ้นเป็นเรือนจำจังหวัดบึงกาฬให้สอดคล้องกับเจตนารมณ์ของกฎหมาย อันจะเป็นประโยชน์ต่อการบริหารราชการของกรมราชทัณฑ์ จึงต้องกำหนดอำนาจการคุมขังผู้ต้องขังของเรือนจำจังหวัดบึงกาฬให้มีความเหมาะสม ประกอบกับประกาศกระทรวงยุติธรรม เรื่อง กำหนดอำนาจการคุมขังผู้ต้องขังของเรือนจำที่ใช้บังคับอยู่ในปัจจุบันมีหลายฉบับ ไม่สะดวกต่อการค้นคว้าเพื่อนำมาใช้อ้างอิงในการปฏิบัติการ จึงเห็นควรปรับปรุงแก้ไขให้มีความเหมาะสมรวมไว้เป็นฉบับเดียว

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พุทธศักราช ๒๔๗๙ และข้อ ๒ วรรคสอง แห่งกฎกระทรวงมหาดไทยออกตามความในพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พุทธศักราช ๒๔๗๙ (ฉบับที่ ๓) ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยกฎกระทรวง ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๔๓) ออกตามความในพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พุทธศักราช ๒๔๗๙ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมจึงออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิก

- (๑) ประกาศกระทรวงยุติธรรม เรื่อง กำหนดอำนาจการคุมขังผู้ต้องขังของเรือนจำ พ.ศ. ๒๕๔๘ ลงวันที่ ๑๖ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๔๘
- (๒) ประกาศกระทรวงยุติธรรม เรื่อง กำหนดอำนาจการคุมขังผู้ต้องขังของเรือนจำ ฉบับที่ ๒ ลงวันที่ ๑๓ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๐
- (๓) ประกาศกระทรวงยุติธรรม เรื่อง กำหนดอำนาจการคุมขังผู้ต้องขังของเรือนจำ ฉบับที่ ๓ ลงวันที่ ๑๗ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๑
- (๔) ประกาศกระทรวงยุติธรรม เรื่อง กำหนดอำนาจการคุมขังผู้ต้องขังของเรือนจำ ฉบับที่ ๔ ลงวันที่ ๒๔ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๑
- (๕) ประกาศกระทรวงยุติธรรม เรื่อง กำหนดอำนาจการคุมขังผู้ต้องขังของเรือนจำ ฉบับที่ ๕ ลงวันที่ ๙ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๒
- (๖) ประกาศกระทรวงยุติธรรม เรื่อง กำหนดอำนาจการคุมขังผู้ต้องขังของเรือนจำ ฉบับที่ ๖ ลงวันที่ ๔ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๒

^๑ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๘/ตอนพิเศษ ๕๔ ง/หน้า ๒๔/๑๑ พฤษภาคม ๒๕๕๔

ข้อ ๒ เรือนจำกลางตามข้อ ๑ (ก) แห่งกฎกระทรวงมหาดไทย ออกตามความในพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พุทธศักราช ๒๔๗๙ (ฉบับที่ ๓) ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยกฎกระทรวง ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๔๗) ออกตามความในพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พุทธศักราช ๒๕๗๙ มีอำนาจคุมขังผู้ต้องขังที่ต้องรับโทษต่อไป ดังนี้

| | |
|--------------------------------------|----------------------------|
| ๒.๑ เรือนจำกลางบางขวาง | จำคุก ๑๕ ปี ถึงประหารชีวิต |
| ๒.๒ เรือนจำกลางคลองเปรม | จำคุก ๑๕ ปี ถึงประหารชีวิต |
| ๒.๓ ^๒ เรือนจำกลางคลองไผ่ | จำคุก ๑๕ ปี ถึงประหารชีวิต |
| ๒.๔ ^๓ เรือนจำกลางเขาบิน | จำคุก ๑๕ ปี ถึงประหารชีวิต |
| ๒.๕ ^๔ เรือนจำกลางพิษณุโลก | จำคุก ๑๕ ปี ถึงประหารชีวิต |
| ๒.๖ เรือนจำกลางนครศรีธรรมราช | จำคุก ๑๕ ปี ถึงตลอดชีวิต |
| ๒.๗ เรือนจำกลางเชียงใหม่ | จำคุก ๑๕ ปี ถึงตลอดชีวิต |
| ๒.๘ เรือนจำกลางเชียงราย | จำคุก ๑๕ ปี ถึงตลอดชีวิต |
| ๒.๙ เรือนจำกลางสงขลา | จำคุก ๑๕ ปี ถึงตลอดชีวิต |
| ๒.๑๐ เรือนจำกลางระยอง | จำคุก ๑๕ ปี ถึงตลอดชีวิต |
| ๒.๑๑ เรือนจำกลางราชบุรี | จำคุก ๑๕ ปี ถึงตลอดชีวิต |
| ๒.๑๒ เรือนจำกลางวังทอง | จำคุก ๑๕ ปี ถึง ๓๐ ปี |
| ๒.๑๓ เรือนจำกลางชลบุรี | จำคุก ๑๕ ปี ถึง ๓๐ ปี |
| ๒.๑๔ เรือนจำกลางอุบลราชธานี | จำคุก ๑๕ ปี ถึง ๓๐ ปี |
| ๒.๑๕ เรือนจำกลางอุดรธานี | จำคุก ๑๕ ปี ถึง ๓๐ ปี |
| ๒.๑๖ เรือนจำกลางสมุทรปราการ | จำคุก ๑๕ ปี ถึง ๓๐ ปี |
| ๒.๑๗ เรือนจำกลางนครราชสีมา | จำคุก ๑๕ ปี ถึง ๓๐ ปี |
| ๒.๑๘ เรือนจำกลางพระนครศรีอยุธยา | จำคุก ๑๕ ปี ถึง ๓๐ ปี |
| ๒.๑๙ เรือนจำกลางกำแพงเพชร | จำคุก ๑๕ ปี ถึง ๓๐ ปี |
| ๒.๒๐ เรือนจำกลางขอนแก่น | จำคุก ๑๕ ปี ถึง ๒๕ ปี |
| ๒.๒๑ เรือนจำกลางนครสวรรค์ | จำคุก ๑๕ ปี ถึง ๒๕ ปี |
| ๒.๒๒ เรือนจำกลางลำปาง | จำคุก ๑๕ ปี ถึง ๒๐ ปี |
| ๒.๒๓ เรือนจำกลางฉะเชิงเทรา | จำคุก ๑๕ ปี ถึง ๒๐ ปี |
| ๒.๒๔ เรือนจำกลางนครปฐม | จำคุก ๑๕ ปี ถึง ๒๐ ปี |
| ๒.๒๕ เรือนจำกลางสุราษฎร์ธานี | จำคุก ๑๕ ปี ถึง ๒๐ ปี |
| ๒.๒๖ เรือนจำกลางพัทลุง | จำคุก ๑๕ ปี ถึง ๒๐ ปี |
| ๒.๒๗ เรือนจำกลางลพบุรี | จำคุก ๑๕ ปี ถึง ๒๐ ปี |
| ๒.๒๘ เรือนจำกลางยะลา | จำคุก ๑๕ ปี ถึง ๒๐ ปี |
| ๒.๒๙ เรือนจำกลางสุรินทร์ | จำคุก ๑๕ ปี ถึง ๒๐ ปี |
| ๒.๓๐ เรือนจำกลางปัตตานี | จำคุก ๑๕ ปี ถึง ๒๐ ปี |
| ๒.๓๑ เรือนจำกลางสมุทรสงคราม | จำคุก ๑๕ ปี ถึง ๒๐ ปี |

^๒ ข้อ ๒.๓ แก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศกระทรวงยุติธรรม เรื่อง การกำหนดอำนาจการคุมขังของเรือนจำ ฉบับที่ ๕

^๓ ข้อ ๒.๔ แก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศกระทรวงยุติธรรม เรื่อง การกำหนดอำนาจการคุมขังของเรือนจำ ฉบับที่ ๒

^๔ ข้อ ๒.๕ แก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศกระทรวงยุติธรรม เรื่อง การกำหนดอำนาจการคุมขังของเรือนจำ ฉบับที่ ๓

| | | |
|------|---------------------|-----------------------|
| ๒.๓๒ | เรือนจำกลางนครพนม | จำคุก ๑๕ ปี ถึง ๒๐ ปี |
| ๒.๓๓ | เรือนจำกลางเพชรบุรี | จำคุก ๑๕ ปี ถึง ๒๐ ปี |
| ๒.๓๔ | เรือนจำกลางตาก | จำคุก ๑๕ ปี ถึง ๒๐ ปี |

ข้อ ๓ เรือนจำส่วนภูมิภาคตามข้อ ๑ (ข) แห่งกฎกระทรวงมหาดไทยออกตามความในพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พุทธศักราช ๒๔๗๙ (ฉบับที่ ๓) ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยกฎกระทรวง ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๔๗) ออกตามความในพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พุทธศักราช ๒๕๗๙ มีอำนาจคุมขังผู้ต้องขังที่ต้องรับโทษต่อไป ดังนี้

| | | |
|--------------------|-------------------------------|--------------------|
| ๓.๑ | เรือนจำจังหวัดตรัง | จำคุกไม่เกิน ๒๕ ปี |
| ๓.๒ ^๕ | เรือนจำจังหวัดพระนครศรีอยุธยา | จำคุกไม่เกิน ๒๕ ปี |
| ๓.๓ ^๖ | เรือนจำจังหวัดสระแก้ว | จำคุกไม่เกิน ๒๐ ปี |
| ๓.๔ ^๗ | เรือนจำจังหวัดหนองบัวลำภู | จำคุกไม่เกิน ๒๐ ปี |
| ๓.๕ | เรือนจำจังหวัดนนทบุรี | จำคุกไม่เกิน ๑๕ ปี |
| ๓.๖ | เรือนจำจังหวัดสงขลา | จำคุกไม่เกิน ๑๕ ปี |
| ๓.๗ | เรือนจำจังหวัดพิษณุโลก | จำคุกไม่เกิน ๑๕ ปี |
| ๓.๘ | เรือนจำจังหวัดปทุมธานี | จำคุกไม่เกิน ๑๕ ปี |
| ๓.๙ | เรือนจำจังหวัดสระบุรี | จำคุกไม่เกิน ๑๕ ปี |
| ๓.๑๐ | เรือนจำจังหวัดอ่างทอง | จำคุกไม่เกิน ๑๕ ปี |
| ๓.๑๑ | เรือนจำจังหวัดชัยนาท | จำคุกไม่เกิน ๑๕ ปี |
| ๓.๑๒ | เรือนจำจังหวัดกาญจนบุรี | จำคุกไม่เกิน ๑๕ ปี |
| ๓.๑๓ | เรือนจำจังหวัดสมุทรสาคร | จำคุกไม่เกิน ๑๕ ปี |
| ๓.๑๔ | เรือนจำจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ | จำคุกไม่เกิน ๑๕ ปี |
| ๓.๑๕ | เรือนจำจังหวัดตราด | จำคุกไม่เกิน ๑๕ ปี |
| ๓.๑๖ ^๘ | เรือนจำจังหวัดจันทบุรี | จำคุกไม่เกิน ๒๕ ปี |
| ๓.๑๗ | เรือนจำจังหวัดนครนายก | จำคุกไม่เกิน ๑๕ ปี |
| ๓.๑๘ | เรือนจำจังหวัดปราจีนบุรี | จำคุกไม่เกิน ๑๕ ปี |
| ๓.๑๙ ^๙ | เรือนจำจังหวัดชัยภูมิ | จำคุกไม่เกิน ๒๐ ปี |
| ๓.๒๐ | เรือนจำจังหวัดบุรีรัมย์ | จำคุกไม่เกิน ๑๕ ปี |
| ๓.๒๑ | เรือนจำจังหวัดยโสธร | จำคุกไม่เกิน ๑๕ ปี |
| ๓.๒๒ | เรือนจำจังหวัดศรีสะเกษ | จำคุกไม่เกิน ๑๕ ปี |
| ๓.๒๓ | เรือนจำจังหวัดกาฬสินธุ์ | จำคุกไม่เกิน ๑๕ ปี |
| ๓.๒๔ ^{๑๐} | เรือนจำจังหวัดมหาสารคาม | จำคุกไม่เกิน ๒๐ ปี |

^๕ ข้อ ๓.๒ แก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศกระทรวงยุติธรรม เรื่อง การกำหนดอำนาจการคุมขังของเรือนจำ ฉบับที่ ๕

^๖ ข้อ ๓.๓ แก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศกระทรวงยุติธรรม เรื่อง การกำหนดอำนาจการคุมขังของเรือนจำ ฉบับที่ ๔

^๗ ข้อ ๓.๔ แก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศกระทรวงยุติธรรม เรื่อง การกำหนดอำนาจการคุมขังของเรือนจำ ฉบับที่ ๔

^๘ ข้อ ๓.๑๖ แก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศกระทรวงยุติธรรม เรื่อง การกำหนดอำนาจการคุมขังของเรือนจำ ฉบับที่ ๕

^๙ ข้อ ๓.๑๙ แก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศกระทรวงยุติธรรม เรื่อง การกำหนดอำนาจการคุมขังของเรือนจำ ฉบับที่ ๔

^{๑๐} ข้อ ๓.๒๔ แก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศกระทรวงยุติธรรม เรื่อง การกำหนดอำนาจการคุมขังของเรือนจำ ฉบับที่ ๔

| | | |
|--------------------|--------------------------|--------------------|
| ๓.๒๕ ^{๑๑} | เรือนจำจังหวัดร้อยเอ็ด | จำคุกไม่เกิน ๒๐ ปี |
| ๓.๒๖ | เรือนจำจังหวัดเลย | จำคุกไม่เกิน ๑๕ ปี |
| ๓.๒๗ ^{๑๒} | เรือนจำจังหวัดหนองคาย | จำคุกไม่เกิน ๒๐ ปี |
| ๓.๒๘ | เรือนจำจังหวัดสกลนคร | จำคุกไม่เกิน ๑๕ ปี |
| ๓.๒๙ | เรือนจำจังหวัดพะเยา | จำคุกไม่เกิน ๑๕ ปี |
| ๓.๓๐ | เรือนจำจังหวัดแพร่ | จำคุกไม่เกิน ๑๕ ปี |
| ๓.๓๑ | เรือนจำจังหวัดพิจิตร | จำคุกไม่เกิน ๑๕ ปี |
| ๓.๓๒ | เรือนจำจังหวัดเพชรบูรณ์ | จำคุกไม่เกิน ๑๕ ปี |
| ๓.๓๓ | เรือนจำจังหวัดสุโขทัย | จำคุกไม่เกิน ๑๕ ปี |
| ๓.๓๔ | เรือนจำจังหวัดอุตรดิตถ์ | จำคุกไม่เกิน ๑๕ ปี |
| ๓.๓๕ | เรือนจำจังหวัดอุทัยธานี | จำคุกไม่เกิน ๑๕ ปี |
| ๓.๓๖ | เรือนจำจังหวัดชุมพร | จำคุกไม่เกิน ๑๕ ปี |
| ๓.๓๗ | เรือนจำจังหวัดภูเก็ต | จำคุกไม่เกิน ๑๕ ปี |
| ๓.๓๘ ^{๑๓} | เรือนจำจังหวัดสิงห์บุรี | จำคุกไม่เกิน ๒๐ ปี |
| ๓.๓๙ | เรือนจำจังหวัดอำนาจเจริญ | จำคุกไม่เกิน ๑๕ ปี |
| ๓.๔๐ ^{๑๔} | เรือนจำจังหวัดมุกดาหาร | จำคุกไม่เกิน ๒๐ ปี |
| ๓.๔๑ | เรือนจำจังหวัดน่าน | จำคุกไม่เกิน ๑๕ ปี |
| ๓.๔๒ | เรือนจำจังหวัดแม่ฮ่องสอน | จำคุกไม่เกิน ๑๕ ปี |
| ๓.๔๓ | เรือนจำจังหวัดกระบี่ | จำคุกไม่เกิน ๑๕ ปี |
| ๓.๔๔ | เรือนจำจังหวัดพังงา | จำคุกไม่เกิน ๑๕ ปี |
| ๓.๔๕ | เรือนจำจังหวัดระนอง | จำคุกไม่เกิน ๑๕ ปี |
| ๓.๔๖ | เรือนจำจังหวัดนราธิวาส | จำคุกไม่เกิน ๑๕ ปี |
| ๓.๔๗ | เรือนจำจังหวัดสตูล | จำคุกไม่เกิน ๑๕ ปี |
| ๓.๔๘ | เรือนจำจังหวัดลำพูน | จำคุกไม่เกิน ๑๕ ปี |
| ๓.๔๙ ^{๑๕} | เรือนจำจังหวัดสุพรรณบุรี | จำคุกไม่เกิน ๒๐ ปี |
| ๓.๕๐ | เรือนจำจังหวัดบึงกาฬ | จำคุกไม่เกิน ๑๕ ปี |
| ๓.๕๑ | เรือนจำอำเภอฟล | จำคุกไม่เกิน ๑๕ ปี |
| ๓.๕๒ | เรือนจำอำเภอสว่างแดนดิน | จำคุกไม่เกิน ๑๕ ปี |
| ๓.๕๓ | เรือนจำอำเภอกิ่ง | จำคุกไม่เกิน ๑๕ ปี |
| ๓.๕๔ | เรือนจำอำเภอบัวใหญ่ | จำคุกไม่เกิน ๑๕ ปี |
| ๓.๕๕ ^{๑๖} | เรือนจำอำเภอรัตนบุรี | จำคุกไม่เกิน ๒๐ ปี |

^{๑๑} ข้อ ๓.๒๕ แก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศกระทรวงยุติธรรม เรื่อง การกำหนดอำนาจการคุมขังของเรือนจำ ฉบับที่ ๔

^{๑๒} ข้อ ๓.๒๗ แก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศกระทรวงยุติธรรม เรื่อง การกำหนดอำนาจการคุมขังของเรือนจำ ฉบับที่ ๔

^{๑๓} ข้อ ๓.๓๘ แก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศกระทรวงยุติธรรม เรื่อง การกำหนดอำนาจการคุมขังของเรือนจำ ฉบับที่ ๔

^{๑๔} ข้อ ๓.๔๐ แก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศกระทรวงยุติธรรม เรื่อง การกำหนดอำนาจการคุมขังของเรือนจำ ฉบับที่ ๔

^{๑๕} ข้อ ๓.๔๙ แก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศกระทรวงยุติธรรม เรื่อง การกำหนดอำนาจการคุมขังของเรือนจำ ฉบับที่ ๔

^{๑๖} ข้อ ๓.๕๕ แก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศกระทรวงยุติธรรม เรื่อง การกำหนดอำนาจการคุมขังของเรือนจำ ฉบับที่ ๔

| | | |
|--------------------|-------------------------|--------------------|
| ๓.๕๖ | เรือนจำอำเภอทองผาภูมิ | จำคุกไม่เกิน ๑๕ ปี |
| ๓.๕๗ ^{๑๗} | เรือนจำอำเภอกันทรลักษ์ | จำคุกไม่เกิน ๒๐ ปี |
| ๓.๕๘ ^{๑๘} | เรือนจำอำเภอนางรอง | จำคุกไม่เกิน ๒๐ ปี |
| ๓.๕๙ | เรือนจำอำเภอชัยบาดาล | จำคุกไม่เกิน ๑๕ ปี |
| ๓.๖๐ | เรือนจำอำเภอนาทวี | จำคุกไม่เกิน ๑๕ ปี |
| ๓.๖๑ ^{๑๙} | เรือนจำอำเภอเกาะสมุย | จำคุกไม่เกิน ๑๕ ปี |
| ๓.๖๒ | เรือนจำอำเภอธัญบุรี | จำคุกไม่เกิน ๑๐ ปี |
| ๓.๖๓ | เรือนจำอำเภอกบินทร์บุรี | จำคุกไม่เกิน ๑๐ ปี |
| ๓.๖๔ | เรือนจำอำเภอภูเขียว | จำคุกไม่เกิน ๑๐ ปี |
| ๓.๖๕ ^{๒๐} | เรือนจำอำเภอสีคิ้ว | จำคุกไม่เกิน ๒๐ ปี |
| ๓.๖๖ | เรือนจำอำเภอฝาง | จำคุกไม่เกิน ๑๐ ปี |
| ๓.๖๗ | เรือนจำอำเภอแม่สอด | จำคุกไม่เกิน ๑๐ ปี |
| ๓.๖๘ | เรือนจำอำเภอสุวรรณคโลก | จำคุกไม่เกิน ๑๐ ปี |
| ๓.๖๙ | เรือนจำอำเภอหล่มสัก | จำคุกไม่เกิน ๑๐ ปี |
| ๓.๗๐ | เรือนจำอำเภอไชยา | จำคุกไม่เกิน ๑๐ ปี |
| ๓.๗๑ | เรือนจำอำเภอหลังสวน | จำคุกไม่เกิน ๑๐ ปี |
| ๓.๗๒ | เรือนจำอำเภอตะกั่วป่า | จำคุกไม่เกิน ๑๐ ปี |
| ๓.๗๓ | เรือนจำอำเภอทุ่งสง | จำคุกไม่เกิน ๑๐ ปี |
| ๓.๗๔ | เรือนจำอำเภอปากพนัง | จำคุกไม่เกิน ๑๐ ปี |
| ๓.๗๕ | เรือนจำอำเภอแม่สะเรียง | จำคุกไม่เกิน ๑๐ ปี |
| ๓.๗๖ | เรือนจำอำเภอเบตง | จำคุกไม่เกิน ๑๐ ปี |

ข้อ ๔ เรือนจำพิเศษ หรือทัณฑสถาน ตามข้อ ๑ (ค) แห่งกฎกระทรวงมหาดไทยออกตามความในพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พุทธศักราช ๒๔๗๙ (ฉบับที่ ๓) ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยกฎกระทรวง ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๔๗) ออกตามความในพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พุทธศักราช ๒๕๓๙ มีอำนาจคุมขังผู้ต้องขังที่ต้องรับโทษต่อไป ดังนี้

| | | |
|-----|---------------------------|--------------------|
| ๔.๑ | เรือนจำพิเศษกรุงเทพมหานคร | จำคุกไม่เกิน ๑๕ ปี |
| ๔.๒ | เรือนจำพิเศษธนบุรี | จำคุกไม่เกิน ๑๕ ปี |
| ๔.๓ | เรือนจำพิเศษกำแพงเพชร | จำคุกไม่เกิน ๑๕ ปี |
| ๔.๔ | เรือนจำพิเศษขอนแก่น | จำคุกไม่เกิน ๑๕ ปี |
| ๔.๕ | เรือนจำพิเศษฉะเชิงเทรา | จำคุกไม่เกิน ๑๕ ปี |
| ๔.๖ | เรือนจำพิเศษชลบุรี | จำคุกไม่เกิน ๑๕ ปี |
| ๔.๗ | เรือนจำพิเศษเชียงราย | จำคุกไม่เกิน ๑๕ ปี |
| ๔.๘ | เรือนจำพิเศษเชียงใหม่ | จำคุกไม่เกิน ๑๕ ปี |
| ๔.๙ | เรือนจำพิเศษนครปฐม | จำคุกไม่เกิน ๑๕ ปี |

^{๑๗} ข้อ ๓.๕๗ แก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศกระทรวงยุติธรรม เรื่อง การกำหนดอำนาจการคุมขังของเรือนจำ ฉบับที่ ๔

^{๑๘} ข้อ ๓.๕๘ แก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศกระทรวงยุติธรรม เรื่อง การกำหนดอำนาจการคุมขังของเรือนจำ ฉบับที่ ๔

^{๑๙} ข้อ ๓.๖๑ แก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศกระทรวงยุติธรรม เรื่อง การกำหนดอำนาจการคุมขังของเรือนจำ ฉบับที่ ๕

^{๒๐} ข้อ ๓.๖๕ แก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศกระทรวงยุติธรรม เรื่อง การกำหนดอำนาจการคุมขังของเรือนจำ ฉบับที่ ๔

| | | |
|--------------------|-----------------------------------|--------------------|
| ๔.๑๐ | เรือนจำพิเศษนครราชสีมา | จำคุกไม่เกิน ๑๕ ปี |
| ๔.๑๑ | เรือนจำพิเศษนครศรีธรรมราช | จำคุกไม่เกิน ๑๕ ปี |
| ๔.๑๒ | เรือนจำพิเศษนครสวรรค์ | จำคุกไม่เกิน ๑๕ ปี |
| ๔.๑๓ | เรือนจำพิเศษพัทลุง | จำคุกไม่เกิน ๑๕ ปี |
| ๔.๑๔ | เรือนจำพิเศษยะลา | จำคุกไม่เกิน ๑๕ ปี |
| ๔.๑๕ | เรือนจำพิเศษระยอง | จำคุกไม่เกิน ๑๕ ปี |
| ๔.๑๖ | เรือนจำพิเศษราชบุรี | จำคุกไม่เกิน ๑๕ ปี |
| ๔.๑๗ | เรือนจำพิเศษลพบุรี | จำคุกไม่เกิน ๑๕ ปี |
| ๔.๑๘ | เรือนจำพิเศษลำปาง | จำคุกไม่เกิน ๑๕ ปี |
| ๔.๑๙ | เรือนจำพิเศษสมุทรปราการ | จำคุกไม่เกิน ๑๕ ปี |
| ๔.๒๐ | เรือนจำพิเศษสุราษฎร์ธานี | จำคุกไม่เกิน ๑๕ ปี |
| ๔.๒๑ | เรือนจำพิเศษอุดรธานี | จำคุกไม่เกิน ๑๕ ปี |
| ๔.๒๒ | เรือนจำพิเศษอุบลราชธานี | จำคุกไม่เกิน ๑๕ ปี |
| ๔.๒๓ | เรือนจำพิเศษสุรินทร์ | จำคุกไม่เกิน ๑๕ ปี |
| ๔.๒๔ | เรือนจำพิเศษปัตตานี | จำคุกไม่เกิน ๑๕ ปี |
| ๔.๒๕ | เรือนจำพิเศษสมุทรสงคราม | จำคุกไม่เกิน ๑๕ ปี |
| ๔.๒๖ | เรือนจำพิเศษนครพนม | จำคุกไม่เกิน ๑๕ ปี |
| ๔.๒๗ | เรือนจำพิเศษเพชรบุรี | จำคุกไม่เกิน ๑๕ ปี |
| ๔.๒๘ | เรือนจำพิเศษตาก | จำคุกไม่เกิน ๑๕ ปี |
| ๔.๒๙ ^{๒๑} | เรือนจำพิเศษมีนบุรี | จำคุกไม่เกิน ๑๕ ปี |
| ๔.๓๐ ^{๒๒} | เรือนจำพิเศษพิษยา | จำคุกไม่เกิน ๑๕ ปี |
| ๔.๓๑ | ทัณฑสถานหญิงกลาง | ถึงประหารชีวิต |
| ๔.๓๒ | ทัณฑสถานโรงพยาบาลราชทัณฑ์ | ถึงประหารชีวิต |
| ๔.๓๓ | ทัณฑสถานหญิงเชียงใหม่ | ถึงตลอดชีวิต |
| ๔.๓๔ | ทัณฑสถานบำบัดพิเศษกลาง | ถึงตลอดชีวิต |
| ๔.๓๕ | ทัณฑสถานวัยหนุ่มกลาง | ถึงตลอดชีวิต |
| ๔.๓๖ ^{๒๓} | ทัณฑสถานหญิงนครราชสีมา | ถึงประหารชีวิต |
| ๔.๓๗ | ทัณฑสถานหญิงพิษณุโลก | จำคุกไม่เกิน ๓๐ ปี |
| ๔.๓๘ | ทัณฑสถานหญิงสงขลา | จำคุกไม่เกิน ๓๐ ปี |
| ๔.๓๙ | ทัณฑสถานบำบัดพิเศษสงขลา | จำคุกไม่เกิน ๓๐ ปี |
| ๔.๔๐ | ทัณฑสถานหญิงระยอง | จำคุกไม่เกิน ๓๐ ปี |
| ๔.๔๑ | ทัณฑสถานเกษตรอุตสาหกรรมเขาพริก | จำคุกไม่เกิน ๓๐ ปี |
| ๔.๔๒ | ทัณฑสถานหญิงชลบุรี | จำคุกไม่เกิน ๒๐ ปี |
| ๔.๔๓ | ทัณฑสถานบำบัดพิเศษจังหวัดปทุมธานี | จำคุกไม่เกิน ๒๐ ปี |
| ๔.๔๔ | ทัณฑสถานวัยหนุ่มพระนครศรีอยุธยา | จำคุกไม่เกิน ๑๕ ปี |

^{๒๑} ข้อ ๔.๒๙ แก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศกระทรวงยุติธรรม เรื่อง การกำหนดอำนาจการคุมขังของเรือนจำ ฉบับที่ ๕

^{๒๒} ข้อ ๔.๓๐ แก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศกระทรวงยุติธรรม เรื่อง การกำหนดอำนาจการคุมขังของเรือนจำ ฉบับที่ ๕

^{๒๓} ข้อ ๔.๓๖ แก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศกระทรวงยุติธรรม เรื่อง การกำหนดอำนาจการคุมขังของเรือนจำ ฉบับที่ ๓

| | | |
|------|-----------------------------------|--------------------|
| ๔.๔๕ | ทัณฑสถานวัยหนุ่มนครศรีธรรมราช | จำคุกไม่เกิน ๑๕ ปี |
| ๔.๔๖ | ทัณฑสถานหญิงธนบุรี | จำคุกไม่เกิน ๑๐ ปี |
| ๔.๔๗ | ทัณฑสถานบำบัดพิเศษหญิง | จำคุกไม่เกิน ๑๐ ปี |
| ๔.๔๘ | ทัณฑสถานบำบัดพิเศษพระนครศรีอยุธยา | จำคุกไม่เกิน ๑๐ ปี |
| ๔.๔๙ | ทัณฑสถานบำบัดพิเศษขอนแก่น | จำคุกไม่เกิน ๑๐ ปี |
| ๔.๕๐ | ทัณฑสถานบำบัดพิเศษลำปาง | จำคุกไม่เกิน ๑๐ ปี |
| ๔.๕๑ | ทัณฑสถานเปิดทุ่งเบญจา | จำคุกไม่เกิน ๗ ปี |
| ๔.๕๒ | ทัณฑสถานเปิดบ้านเนินสูง | จำคุกไม่เกิน ๗ ปี |
| ๔.๕๓ | ทัณฑสถานเปิดห้วยโป่ง | จำคุกไม่เกิน ๗ ปี |
| ๔.๕๔ | ทัณฑสถานเปิดหนองน้ำขุ่น | จำคุกไม่เกิน ๗ ปี |
| ๔.๕๕ | ทัณฑสถานเปิดบ้านนาง | จำคุกไม่เกิน ๗ ปี |

ข้อ ๕ ให้เรือนจำและทัณฑสถานมีอำนาจคุมขังมากกว่าที่กำหนดไว้ในข้อ ๒ ข้อ ๓ และข้อ ๔ ได้เฉพาะกรณีการคุมขังผู้ต้องขังอายุหกสิบปีขึ้นไป ดังนี้

| | | |
|-----|--------------------------|-------------------|
| (๑) | ที่กำหนดไว้ไม่เกิน ๗ ปี | เป็นไม่เกิน ๑๔ ปี |
| (๒) | ที่กำหนดไว้ไม่เกิน ๑๐ ปี | เป็นไม่เกิน ๒๐ ปี |
| (๓) | ที่กำหนดไว้ไม่เกิน ๑๕ ปี | เป็นไม่เกิน ๓๐ ปี |
| (๔) | ที่กำหนดไว้ถึง ๒๐ ปี | เป็นไม่เกิน ๔๐ ปี |
| (๕) | ที่กำหนดไว้ถึง ๒๕ ปี | เป็นไม่เกิน ๕๐ ปี |
| (๖) | ที่กำหนดไว้ถึง ๓๐ ปี | เป็นถึงตลอดชีวิต |

ประกาศ ณ วันที่ ๒๙ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๔

(ลงชื่อ) พีระพันธุ์ สาลีรัฐวิภาค
(นายพีระพันธุ์ สาลีรัฐวิภาค)
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม

ประกาศกระทรวงยุติธรรม เรื่อง การกำหนดอำนาจการคุมขังของเรือนจำ ฉบับที่ ๒^{๒๔}

ประกาศกระทรวงยุติธรรม เรื่อง การกำหนดอำนาจการคุมขังของเรือนจำ ฉบับที่ ๓^{๒๕}

ประกาศกระทรวงยุติธรรม เรื่อง การกำหนดอำนาจการคุมขังของเรือนจำ ฉบับที่ ๔^{๒๖}

ประกาศกระทรวงยุติธรรม เรื่อง การกำหนดอำนาจการคุมขังของเรือนจำ ฉบับที่ ๕^{๒๗}

^{๒๔} ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๘/ตอนพิเศษ ๑๑๔ ง/หน้า ๑๑/๓๐ กันยายน ๒๕๕๔

^{๒๕} ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๘/ตอนพิเศษ ๑๓๕ ง/หน้า ๑๘/๑๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๔

^{๒๖} ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๘/ตอนพิเศษ ๑๕๓ ง/หน้า ๓๖/๑๖ ธันวาคม ๒๕๕๔

^{๒๗} ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๓๐/ตอนพิเศษ ๔ ง/หน้า ๒๘/๑๑ มกราคม ๒๕๕๖



ประกาศกรมราชทัณฑ์
เรื่อง การกำหนดชนิด ประเภท และปริมาณของยาหรือสารพิษ
ที่ใช้ในการประหารชีวิตนักโทษ

โดยที่ระเบียบกระทรวงยุติธรรม ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการประหารชีวิตนักโทษ พ.ศ. ๒๕๔๖ ข้อ ๑๒ กำหนดให้อธิบดีกรมราชทัณฑ์ โดยความเห็นชอบของกระทรวงสาธารณสุข ออกประกาศกำหนดชนิด ประเภท และปริมาณของยาหรือสารพิษที่จะใช้ในการประหารชีวิตนักโทษ

ดังนั้น อธิบดีกรมราชทัณฑ์ โดยความเห็นชอบของกระทรวงสาธารณสุข ตามหนังสือ ที่ สธ ๑๐๐๓.๒/๔๒๕๓ ลงวันที่ ๑๓ ตุลาคม ๒๕๔๖ จึงออกประกาศกำหนดชนิด ประเภท และปริมาณของยาหรือสารพิษที่ใช้ในการประหารชีวิตนักโทษ ดังนี้

๑. Sodium Pentothal ชนิดยา ยาควบคุมพิเศษ ประเภทยา ยาใช้ภายใน ปริมาณที่ใช้ไม่ต่ำกว่า ๕ กรัม ในสารละลาย ๕๐ cc.

หรือ Propofol ชนิดยา ยาอันตราย ประเภทยา ยาใช้ภายใน ปริมาณที่ใช้ไม่ต่ำกว่า ๒๐๐ mg.

๒. Pancuronium bromide ชนิดยา ยาอันตราย ประเภทยา ยาใช้ภายใน ปริมาณที่ใช้ไม่ต่ำกว่า ๕๐ cc. (๑๐๐ มิลลิกรัม)

๓. Potassium chloride ชนิดยา ยาอันตราย ประเภทยา ยาใช้ภายใน ปริมาณที่ใช้ไม่ต่ำกว่า ๕๐ cc. (๗.๕ กรัม)

ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่ ๑๙ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๔๖ เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๑๖ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๔๖

(ลงชื่อ) นพธี จิตสว่าง
(นายนพธี จิตสว่าง)
อธิบดีกรมราชทัณฑ์



ประกาศกรมราชทัณฑ์
เรื่อง การกำหนดแบบและขนาดของเครื่องพันธนาการประเภท
กุญแจมือและกุญแจเท้า

อาศัยอำนาจตามความในข้อ ๒๗ แห่งกฎกระทรวงออกตามความในพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พุทธศักราช ๒๔๗๙ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยกฎกระทรวง ฉบับที่ ๑๑ (พ.ศ. ๒๕๔๑) ออกตามความในพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พุทธศักราช ๒๕๗๙ อธิบดีกรมราชทัณฑ์ออกประกาศการกำหนดแบบและขนาดของเครื่องพันธนาการประเภทกุญแจมือ และกุญแจเท้า เพื่อใช้กับผู้ต้องขัง ดังนี้

๑. กุญแจมือมี ๓ แบบ คือ

(๑) กุญแจมือแบบที่หนึ่ง ได้แก่ กุญแจมือที่ทำด้วยโลหะบังคับคล้องด้วยพินเฟือง และคลายล็อกด้วยการใช้ลูกกุญแจไขที่ตัวห่วง มีระบบล็อกสองชั้นเพื่อเพิ่มความปลอดภัย สามารถบังคับล็อกได้จากทั้งสองด้านของตัวห่วง ด้วยลูกกุญแจดอกเดียวกัน ระหว่างกุญแจมือทั้งสองข้างเชื่อมติดกันโดยลูกโซ่โลหะมีขนาดของเส้นผ่าศูนย์กลางไม่เกิน ๔.๗๕ มิลลิเมตร ปรากฏตามแบบแนบท้ายประกาศนี้

(๒) กุญแจมือแบบที่สอง ได้แก่ กุญแจมือที่ทำด้วยโลหะบังคับคล้องด้วยพินเฟือง และคลายล็อกด้วยการใช้ลูกกุญแจไขที่ตัวห่วง มีระบบล็อกสองชั้นเพื่อเพิ่มความปลอดภัย สามารถบังคับล็อกได้จากทั้งสองด้านของตัวห่วง ด้วยลูกกุญแจดอกเดียวกัน ระหว่างกุญแจมือทั้งสองข้างเชื่อมติดกันด้วยบานพับโลหะซึ่งมีจุดยึดอย่างน้อย ๒ จุด ปรากฏตามแบบแนบท้ายประกาศนี้

(๓) กุญแจมือแบบที่สาม ได้แก่ กุญแจมือที่ทำด้วยโลหะบังคับคล้องด้วยพินเฟือง และคลายล็อกด้วยการใช้ลูกกุญแจไขที่ตัวห่วง มีระบบล็อกสองชั้นเพื่อเพิ่มความปลอดภัย สามารถบังคับล็อกได้จากทั้งสองด้านของตัวห่วง ด้วยลูกกุญแจดอกเดียวกัน โดยกุญแจมือทั้งสองข้างยึดติดกับสายเข็มขัดรัดเอวซึ่งมีขนาดความยาวไม่น้อยกว่า ๑๓๐ เซนติเมตร ปรากฏตามแบบแนบท้ายประกาศนี้

๒. กุญแจเท้า ได้แก่ กุญแจเท้าที่ทำด้วยโลหะบังคับคล้องด้วยพินเฟือง และคลายล็อกด้วยการใช้ลูกกุญแจไขที่ตัวห่วง มีระบบล็อกสองชั้นเพื่อเพิ่มความปลอดภัย สามารถบังคับล็อกได้จากทั้งสองด้านของตัวห่วงด้วยลูกกุญแจดอกเดียวกัน ระหว่างกุญแจเท้าทั้งสองข้างเชื่อมติดกันด้วยลูกโซ่โลหะซึ่งมีความยาวไม่น้อยกว่า ๓๘ เซนติเมตร และไม่เกิน ๕๐ เซนติเมตร โดยขนาดของลูกโซ่วัดผ่าศูนย์กลางไม่เกิน ๔.๗๕ เซนติเมตร ปรากฏตามแบบแนบท้ายประกาศนี้

การนำเครื่องพันธนาการประเภทกุญแจมือและกุญแจเท้าไปใช้กับผู้ต้องขัง ให้ถือปฏิบัติตามนัยมาตรา ๑๔ แห่งพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พุทธศักราช ๒๔๗๙ ประกอบข้อ ๒๘ และข้อ ๒๙ แห่งกฎกระทรวงออกตามความในพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พุทธศักราช ๒๔๗๙ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยกฎกระทรวง ฉบับที่ ๑๑ (พ.ศ.๒๕๔๑) โดยเคร่งครัด

ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่ ๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ เป็นต้นไป

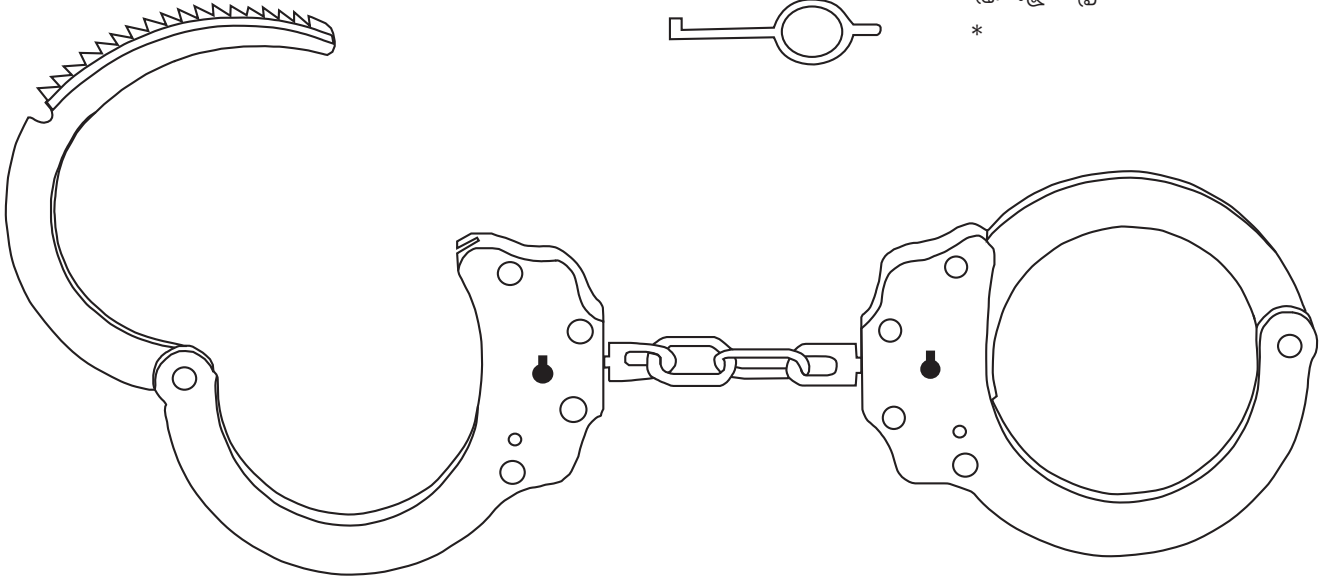
ประกาศ ณ วันที่ ๒๕ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๔

(ลงชื่อ) พันตำรวจเอก สุชาติ วงศ์อนันต์ชัย
(สุชาติ วงศ์อนันต์ชัย)
อธิบดีกรมราชทัณฑ์

กุญแจมือแบบที่ ๑

ข้อกำหนัด

ทำด้วยโลหะบังคับล็อกด้วยฟันเฟือง และคลายล็อกด้วยการใช้ลูกกุญแจไขตัวห่วง มีระบบล็อกสองชั้นเพื่อเพิ่มความปลอดภัย สามารถบังคับล็อกได้จากทั้งสองด้านของตัวห่วงด้วย ลูกกุญแจดอกเดียวกัน ระหว่างกุญแจมือทั้งสองข้างเชื่อมติดกันโดยลูกโซ่โลหะมีขนาดของเส้นผ่าศูนย์กลางไม่เกิน ๔.๗๕ มิลลิเมตร



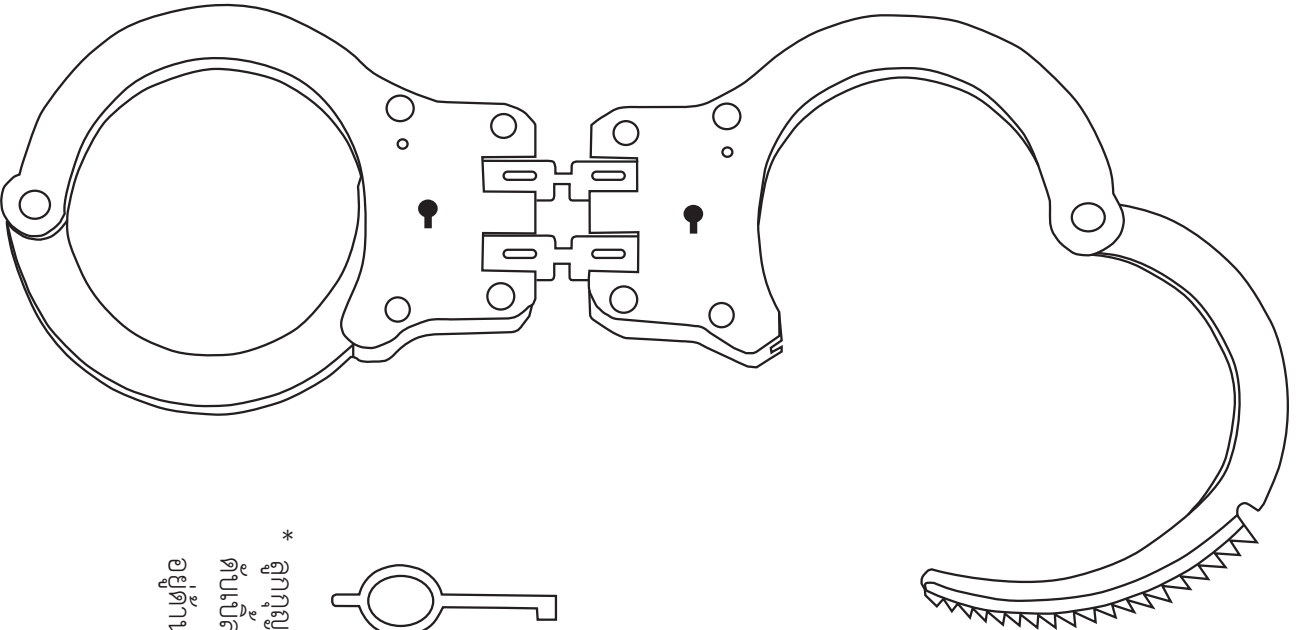
* ลูกกุญแจมีปุ่ม
 ดับเบิ้ลล็อก
 อยู่ด้านท้ายดอก

กุญแจมือแบบที่ ๒

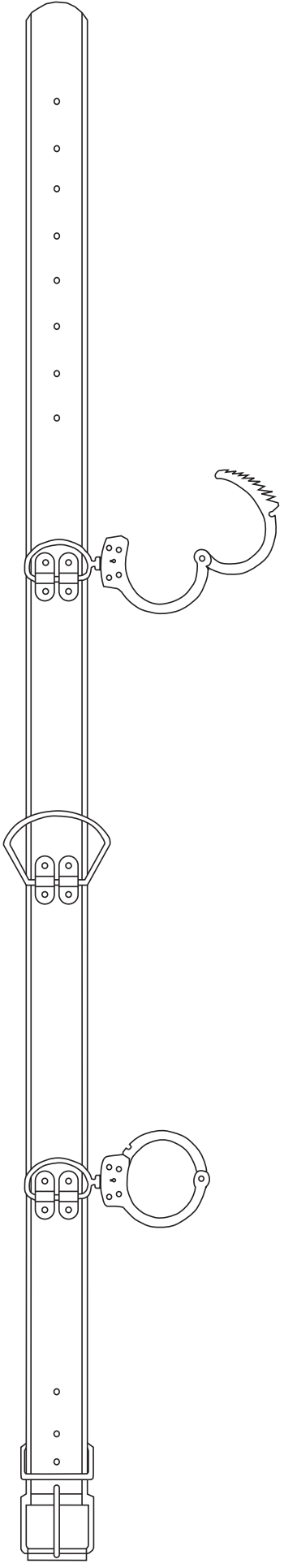
ข้อกำหนด

ทำด้วยโลหะบังคับล็อคด้วยพื้นเพื่อ และคลายล็อคด้วยการใช้กุญแจไขที่ตัวห่วง มีระบบล็อคสองชั้นเพื่อเพิ่มความปลอดภัย สามารถบังคับล็อคได้จากทั้งสองด้านของตัวห่วงด้วย คู่มือแบบถอดออกได้ยากัน ระหว่างกุญแจมือทั้งสองข้างเชื่อมติดกันด้วยบานพับโลหะซึ่งมีจุดยึดอยู่ข้างน้อย

๒ จุด



*
 ล็อกกุญแจมีปุ่ม
 ๒๐ มิลลิเมตร
 บอกลักษณะผู้ถือ



กุญแจมือแบบที่ ๓

ข้อกำหนด

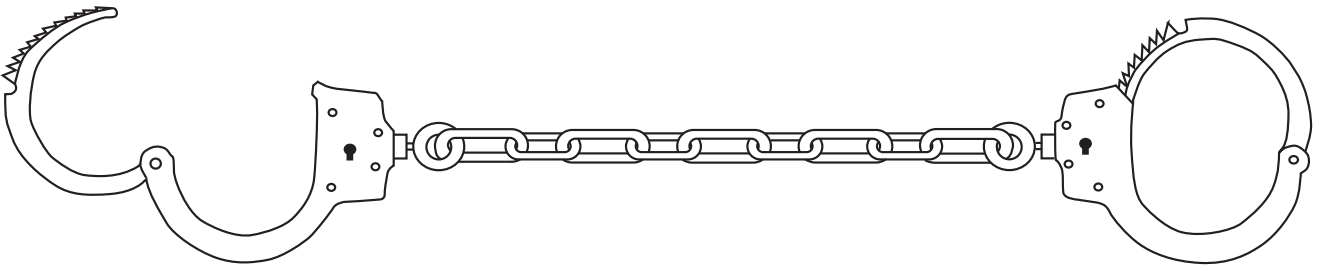
ทำด้วยโลหะบังคับล็อคด้วยฟันเฟือง และคลายล็อคด้วยการใช้กุญแจไขที่ตัวห่วง มีระบบล็อคสองชั้นเพื่อเพิ่มความปลอดภัย สามารถบังคับล็อคได้จากทั้งสองด้านของตัวห่วงด้วย ลูกกุญแจดอกเดียวกัน โดยกุญแจมือทั้งสองข้างยึดติดกับสายเข็มขัดรัดเอวซึ่งมีขนาดความยาวไม่น้อยกว่า ๑๓๐ เซนติเมตร



กุญแจเท้า

ข้อกำหนด

ทำด้วยโลหะบังคับข้อศอกด้วยพื้หนัง และเคลือบสีออกด้วยการใช้สีกันน้ำ
 มีระบบล็อคสองชั้นเพื่อเพิ่มความปลอดภัย สามารถบังคับข้อศอกได้จากทั้งสองด้านของตัวห่วงด้วย
 ลูกกุญแจดอกเดียวกัน ระหว่างกุญแจเท้าทั้งสองข้างเชื่อมติดกันด้วยลูกโซ่โลหะซึ่งมีความยาว
 ไม่น้อยกว่า ๓๘ เซนติเมตร และไม่เกิน ๕๐ เซนติเมตร โดยขนาดของลูกโซ่วัดผ่าศูนย์กลางไม่เกิน
 ๔.๗๕ เซนติเมตร





ประกาศกรมราชทัณฑ์
เรื่อง การกำหนดแบบและขนาดของเครื่องพันธนาการประเภท
กุญแจมือและกุญแจเท้า
(ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๕

ตามที่กรมราชทัณฑ์ได้ประกาศการกำหนดแบบและขนาดของเครื่องพันธนาการประเภทกุญแจมือและกุญแจเท้า ลงวันที่ ๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ ไปแล้ว นั้น

เพื่อให้การปฏิบัติงานในการใช้เครื่องพันธนาการมีความคล่องตัวและมีประสิทธิภาพในการควบคุมและให้มีความมั่นคงปลอดภัยของสังคมมากยิ่งขึ้น

อาศัยอำนาจตามความในข้อ ๒๗ แห่งกฎกระทรวงออกตามความในพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พุทธศักราช ๒๔๗๙ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยกฎกระทรวง ฉบับที่ ๑๑ (พ.ศ. ๒๕๔๑) ออกตามความในพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พุทธศักราช ๒๕๗๙ อธิบดีกรมราชทัณฑ์ออกประกาศแก้ไขเปลี่ยนแปลงประกาศกรมราชทัณฑ์ เรื่อง การกำหนดแบบและขนาดของเครื่องพันธนาการประเภทกุญแจมือและกุญแจเท้า ลงวันที่ ๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ โดยให้ยกเลิกความในข้อ ๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“๑ กุญแจมือมี ๕ แบบ คือ

(๑) กุญแจมือแบบที่หนึ่ง ได้แก่ กุญแจมือที่ทำด้วยโลหะบังคับคล้องด้วยพินเฟือง และคลายล็อกด้วยการใช้ลูกกุญแจไขที่ตัวห่วง มีระบบล็อกสองชั้นเพื่อเพิ่มความปลอดภัย สามารถบังคับล็อกได้จากทั้งสองด้านของตัวห่วงด้วยลูกกุญแจดอกเดียวกัน ระหว่างกุญแจมือทั้งสองข้างเชื่อมติดกันโดยลูกโซ่โลหะมีขนาดของเส้นผ่าศูนย์กลางไม่เกิน ๔.๗๕ มิลลิเมตร

(๒) กุญแจมือแบบที่สอง ได้แก่ กุญแจมือที่ทำด้วยโลหะบังคับคล้องด้วยพินเฟือง และคลายล็อกด้วยการใช้ลูกกุญแจไขที่ตัวห่วง มีระบบล็อกสองชั้นเพื่อเพิ่มความปลอดภัย สามารถบังคับล็อกได้จากทั้งสองด้านของตัวห่วงด้วยลูกกุญแจดอกเดียวกัน ระหว่างกุญแจมือทั้งสองข้างเชื่อมติดกันด้วยบานพับโลหะซึ่งมีจุดยึดอย่างน้อย ๒ จุด

(๓) กุญแจมือแบบที่สาม ได้แก่ กุญแจมือที่ทำด้วยโลหะบังคับคล้องด้วยพินเฟือง และคลายล็อกด้วยการใช้ลูกกุญแจไขที่ตัวห่วง มีระบบล็อกสองชั้นเพื่อเพิ่มความปลอดภัย สามารถบังคับล็อกได้จากทั้งสองด้านของตัวห่วงด้วยลูกกุญแจดอกเดียวกัน โดยกุญแจมือทั้งสองข้างยึดติดกับสายเข็มขัดรัดเอวซึ่งมีขนาดความยาวไม่น้อยกว่า ๑๓๐ เซนติเมตร

(๔) กุญแจมือแบบที่สี่ ได้แก่ กุญแจมือที่ทำด้วยโลหะบังคับล็อกด้วยพินเฟือง และคลายล็อกด้วยการใช้ลูกกุญแจไขที่ตัวหวั่ง มีระบบล็อกสองชั้นเพื่อเพิ่มความปลอดภัย สามารถบังคับล็อกได้จากทั้งสองด้านของตัวหวั่งด้วยลูกกุญแจดอกเดียวกัน โดยกุญแจมือทั้งสองข้างยึดติดกับสายเข็มขัดรัดเอวที่ทำจากลูกโซ่โลหะความยาวไม่น้อยกว่า ๑๓๐ เซนติเมตร ในตำแหน่งด้านข้างลำตัว สายเข็มขัดโซ่ให้ล็อกติดกันด้วยแม่กุญแจโลหะ ซึ่งสามารถคลายล็อกด้วยลูกกุญแจดอกเดียวกับที่ใช้คลายล็อกกุญแจมือ

(๕) กุญแจมือแบบที่ห้า ได้แก่ กุญแจมือที่ทำด้วยโลหะบังคับล็อกด้วยพินเฟือง และคลายล็อกด้วยการใช้กุญแจไขที่ตัวหวั่ง มีระบบล็อกสองชั้นเพื่อเพิ่มความปลอดภัยสามารถบังคับล็อกได้จากทั้งสองด้านของตัวหวั่งด้วยลูกกุญแจดอกเดียวกัน โดยกุญแจมือทั้งสองข้างยึดติดกับสายเข็มขัดรัดเอวที่ทำจากลูกโซ่โลหะ ความยาวไม่น้อยกว่า ๑๓๐ เซนติเมตร ในตำแหน่งด้านหน้าลำตัว สายเข็มขัดโซ่ให้ล็อกติดกันด้วยแม่กุญแจโลหะ ซึ่งสามารถคลายล็อกด้วยลูกกุญแจดอกเดียวกับที่ใช้คลายล็อกกุญแจมือ

ปรากฏตามแบบแนบท้ายประกาศนี้”

ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่ ๑๔ สิงหาคม ๒๕๕๕ เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๑๔ สิงหาคม ๒๕๕๕

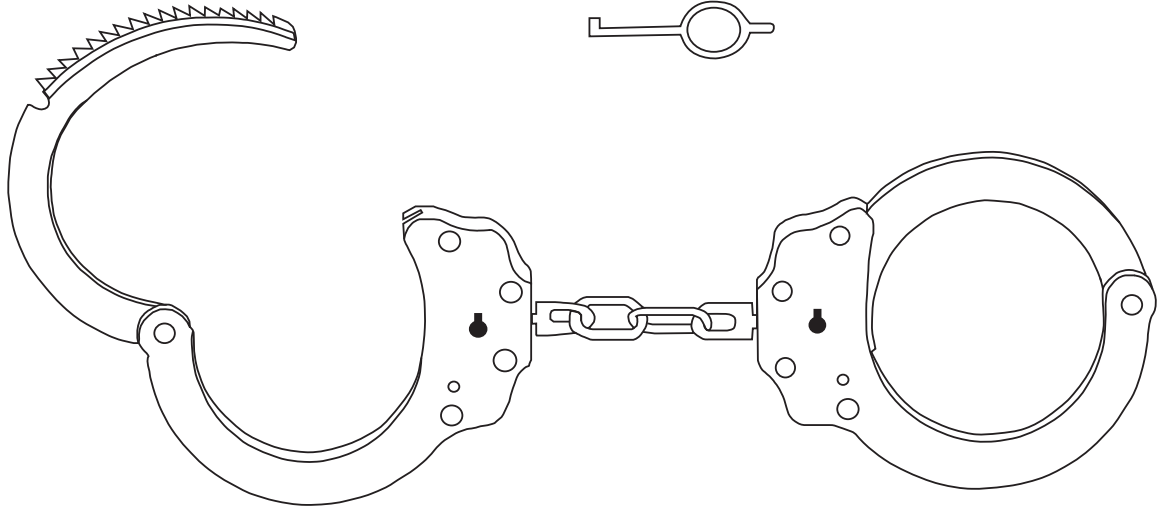
(ลงชื่อ) พันตำรวจเอก สุชาติ วงศ์อนันต์ชัย
(สุชาติ วงศ์อนันต์ชัย)
อธิบดีกรมราชทัณฑ์

แบบแนบท้ายประกาศกรมราชทัณฑ์
เรื่อง การกำหนดแบบและขนาดของเครื่องพันธนาการประเภทกุญแจมือและกุญแจเท้า
(ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๕

กุญแจมือแบบที่ ๑

ข้อกำหนด

ทำด้วยโลหะบังคับล็อกด้วยพื้นเฟือง และคลายล็อกด้วยการใช้
ลูกกุญแจไขที่ตัวห่วง มีระบบล็อกสองชั้นเพื่อเพิ่มความปลอดภัย สามารถบังคับ
ล็อกได้จากทั้งสองด้านของตัวห่วงด้วยลูกกุญแจดอกเดียวกัน ระหว่างกุญแจมือทั้งสองข้าง
เชื่อมติดกันโดยลูกโซ่โลหะมีขนาดของเส้นผ่าศูนย์กลาง ไม่นเกิน ๔.๗๕ มิลลิเมตร



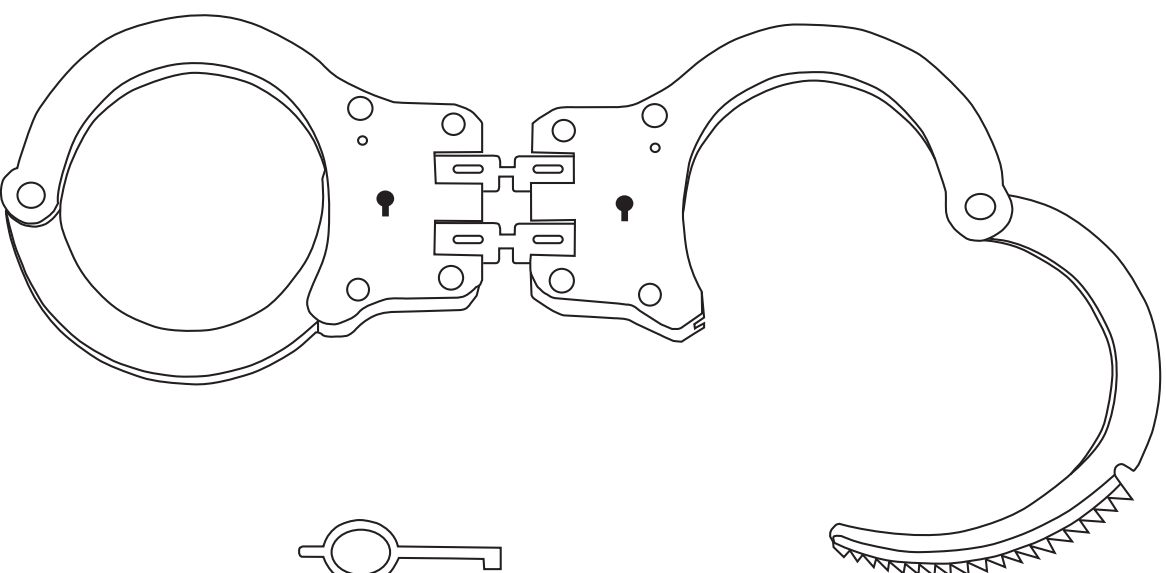
* ลูกกุญแจมีปุ่ม
ตัดบีบล็อก
อยู่ด้านท้ายดอก

เรื่อง การกำหนดแบบและขนาดของเครื่องพันธนาการประเภทกุญแจมือและมือเท้า
(ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๕

กุญแจมือแบบที่ ๒

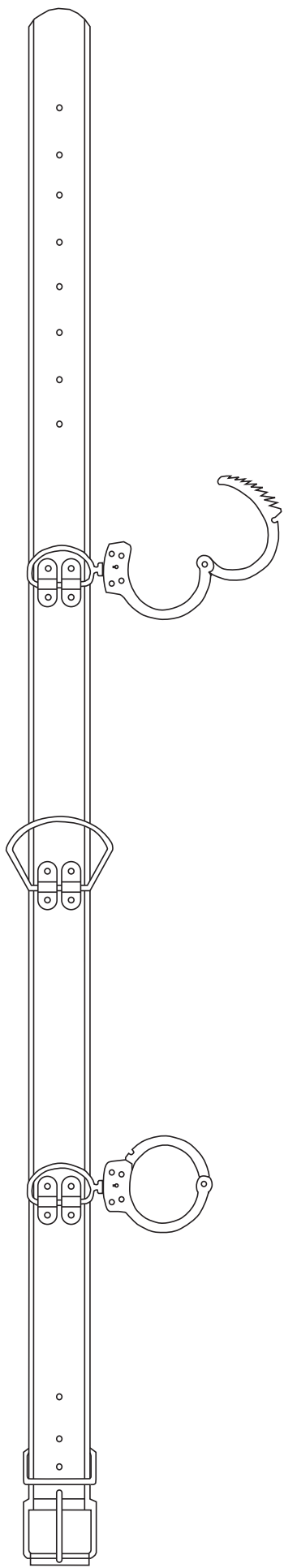
ข้อกำหนด

ทำด้วยโลหะแข็งเคลือบด้วยพ่นเงินเพื่อ และเคลือบสีออกด้วยการใช้
สีกุญแจมือที่ตัวห่วง มีระบบล็อกสองชั้นเพื่อเพิ่มความปลอดภัย สามารถบังคับ
ล็อคได้จากทั้งสองด้านของตัวห่วงด้วยกุญแจดอกเดียวกัน ระหว่างกุญแจมือทั้ง
สองข้างเชื่อมติดกันด้วยบานพับโลหะซึ่งมีจุดยึดอย่างน้อย ๒ จุด



* สีทุกกุญแจมีป่น
คอป่นเงินเคลือบ
อยู่ที่ด้านท้ายดอก

แบบแนบท้ายประกาศกรมราชทัณฑ์
เรื่อง การกำหนดแบบและขนาดของเครื่องพันธนาการประเภทกุญแจมือและกุญแจเท้า
(ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๕

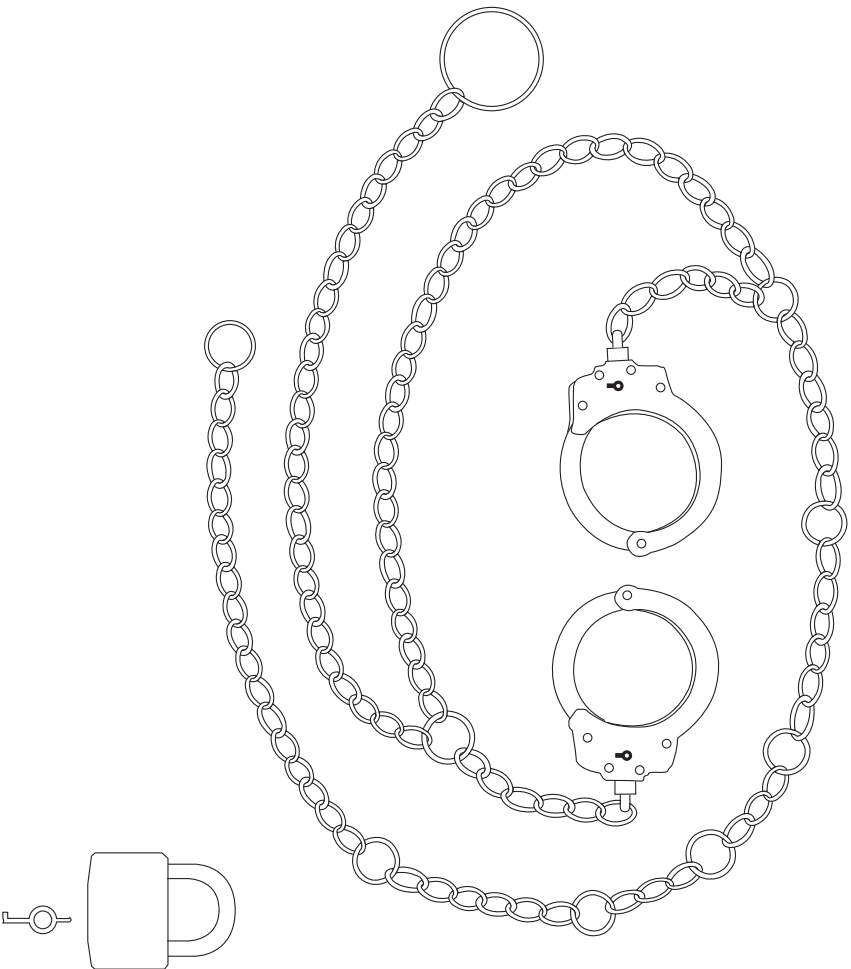


กุญแจมือแบบที่ ๓

ข้อกำหนด

ทำด้วยโลหะบังคับล็อกด้วยพินเฟือง และคลายล็อกด้วยการใช้กุญแจไขที่ตัวห่วง มีระบบล็อกสองชั้นเพื่อเพิ่มความปลอดภัย สามารถบังคับล็อกได้จากทั้งสองด้านของตัวห่วงด้วย ลูกกุญแจดอกเดียวกัน โดยกุญแจมือทั้งสองข้างยึดติดกับสายเข็มขัดรัดเอวซึ่งมีขนาดความยาวไม่น้อยกว่า ๑๓๐ เซนติเมตร

แบบแผนทั่วยประกาศกรมราชทัณฑ์
เรื่อง การกำหนดแบบแผนและขนาดของเครื่องพันธนาการประเภทกุญแจมือและกุญแจเท้า
(ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๕

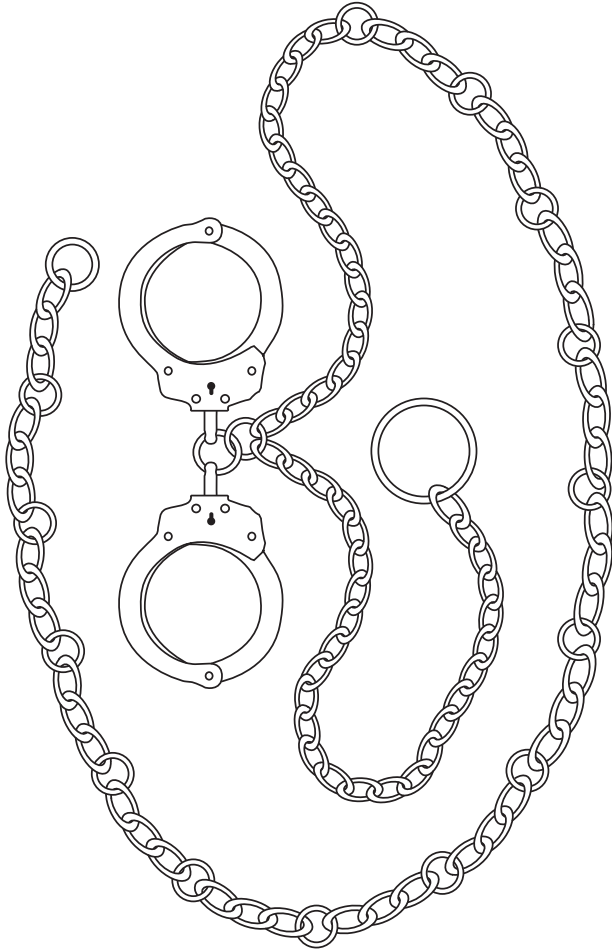


กุญแจมือแบบที่ ๕

ข้อกำหนด

ทำด้วยโลหะแข็งเคลือบด้วยพ่นเงินเพื่อ และเคลือบสีออกด้วยการใช้
ลูกกุญแจที่ตัวห่วง มีระบบล็อกสองชั้นเพื่อเพิ่มความปลอดภัย สามารถบังคับ
ล็อกได้จากทั้งสองด้านของตัวห่วงด้วยลูกกุญแจดอกเดียวกัน โดยกุญแจมือทั้งสองข้าง
ยึดติดกับสายเข็มขัดเอาไว้ที่จากลูกโซ่โลหะความยาวไม่น้อยกว่า ๑๓๐ เซนติเมตร
ในตำแหน่งข้างลำตัว สายเข็มขัดโซ่ให้ล็อกติดกันด้วยแม่กุญแจโลหะ ซึ่งสามารถ
คลายล็อกด้วยลูกกุญแจดอกเดียวกันที่ใช้คลายล็อกกุญแจมือ

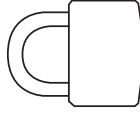
แบบแนบท้ายประกาศกรมราชทัณฑ์
เรื่อง การกำหนดแบบและขนาดของเครื่องพันธนาการประเภทกุญแจมือและกุญแจเท้า
(ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๕



กุญแจมือแบบที่ ๕

ข้อกำหนด

ทำด้วยโลหะบังคับด้วยฟันเฟือง และคลายล็อกด้วยการใช้
ลูกกุญแจไขที่ตัวห่วง มีระบบล็อกสองชั้นเพื่อเพิ่มความปลอดภัย สามารถบังคับ
ล็อกได้จากทั้งสองด้านของตัวห่วงด้วยลูกกุญแจดอกเดียวกัน โดยกุญแจมือทั้งสองข้าง
ยึดติดกับสายเข็มขัดรัดเอวที่ทำจากลูกโซ่โลหะ ความยาวไม่น้อยกว่า ๑๓๐ เซนติเมตร
ในตำแหน่งด้านหน้าลำตัว สายเข็มขัดโซ่ให้ล็อกติดกันด้วยแม่กุญแจโลหะ ซึ่งสามารถ
คลายล็อกด้วยลูกกุญแจดอกเดียวกันที่ใช้คลายล็อกกุญแจมือ



คณะผู้จัดทำ

ที่ปรึกษาคณะผู้จัดทำ

นายโสภณ ธิติธรรมพฤษ

รองอธิบดีกรมราชทัณฑ์ ฝ่ายวิชาการ

คณะผู้จัดทำ

นางสาวลาวัลย์ อ่อนสำลี

ผู้อำนวยการกองนิติการ

นายณฤพจน์ แก้วเทศ

นิติกรชำนาญการพิเศษ

นายสมยศ วงศ์พูล

นิติกรชำนาญการ

นายโยธิน บุญญานุสนธิ์

นิติกรชำนาญการ

นายเทพพลพันธ์ ทองสุภร

นิติกรชำนาญการ

นางสาวพลอยไพลิน บุญธวัชศักดิ์

นิติกรปฏิบัติการ

นางพรวิทย์ ยิ้มน้อย

เจ้าพนักงานธุรการชำนาญงาน

นางสาวณัฏฐ์วริน สายะนันท์

เจ้าพนักงานธุรการชำนาญงาน

นางกุลสินี เต่าหิม

เจ้าพนักงานธุรการชำนาญงาน

นางสาวสุรีพร สอนดี

เจ้าพนักงานธุรการชำนาญงาน

นางสาวณิชา แก้วพูลศรี

นิติกร

นางสาววราภรณ์ ศิลปชัย

เจ้าพนักงานธุรการ